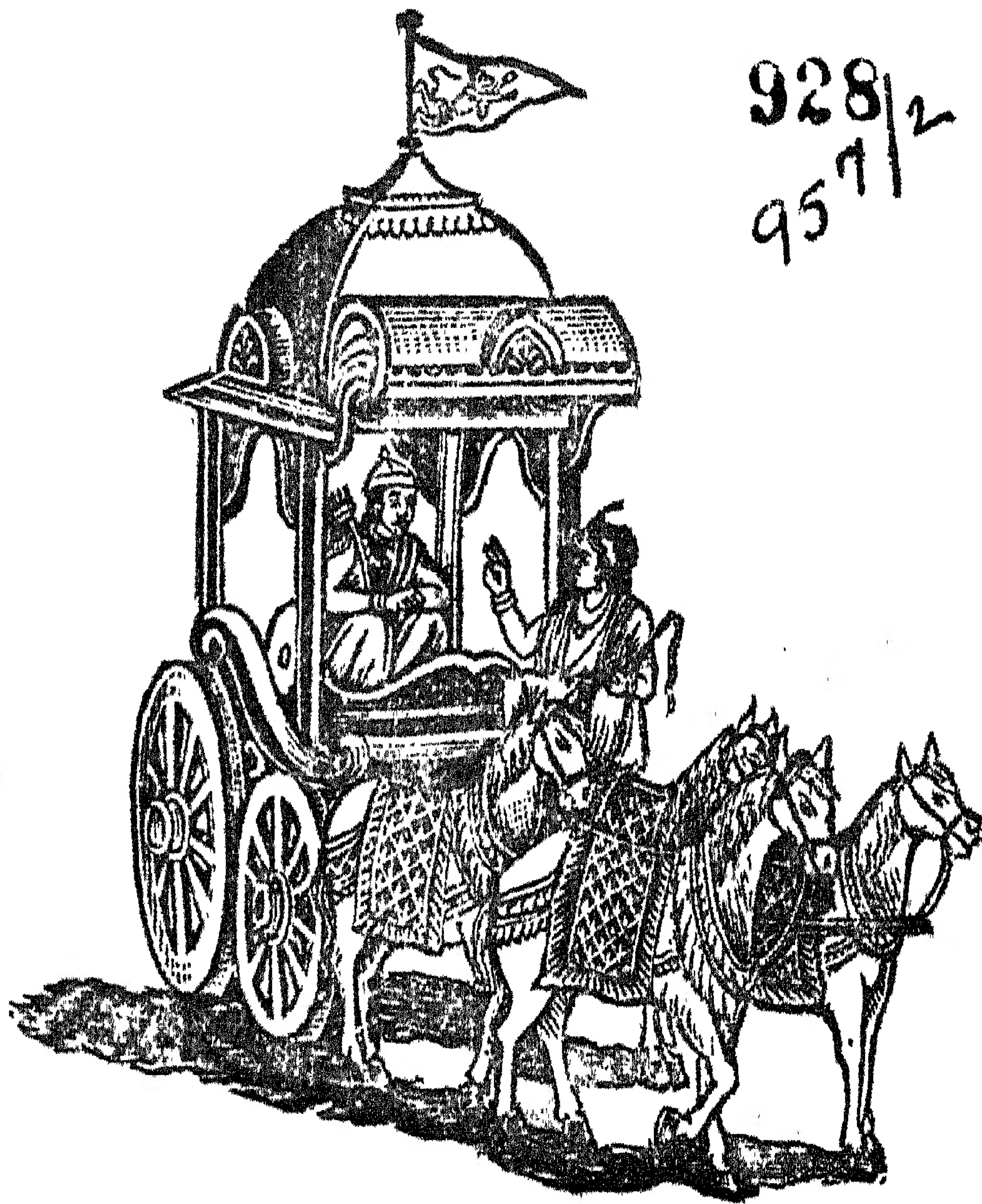
ஸ்ரீமதுத்தராதிமடாதீஶ

ஸ்ரீ ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்களால்

இயற்றப்பட்ட

கீதா ஸாரஸங்க்ரஹ-பதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன் கூடிய

ஸ்ரீ பகவத்கீதா



திருச்சானூர்

ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையாரால்

ப்ரசுரிக்கப்பட்டது.

1937.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் திக்விஜய ராமோ விஜயதே.

ஸ்ரீ பகவத்கீதா

கீதாஸாரஸங்க்ரஹ.

ப்ரதிபதார்த்த-தாத்பர்ய-விசாரங்களுடன்

கூடியது.

ஸ்ரீமத் வைதிக வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ரதிஷ்டாபனாசார்ய

ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸேத்யாதி குணகணாலங்க்ருத

ஸ்ரீமதுத்தராதிமடாதீச

ஸ்ரீமத் ஸத்யத்யானதீர்த்த ஸ்ரீ பாதங்களவர்களால்

இயற்றப்பட்டு,

ஸத்யானந்தம் க்ருஷ்ணாசார்யரால்

மொழிபெயர்த்து பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

பத்மஸரோவரம் (திருச்சானூர்)

ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையாரால்

ப்ரசுரிக்கப்பட்டது.

1937

PRINTED AT

AÑANDA PRESS, MADRAS.

श्री दिग्विजयरामोविजयते.

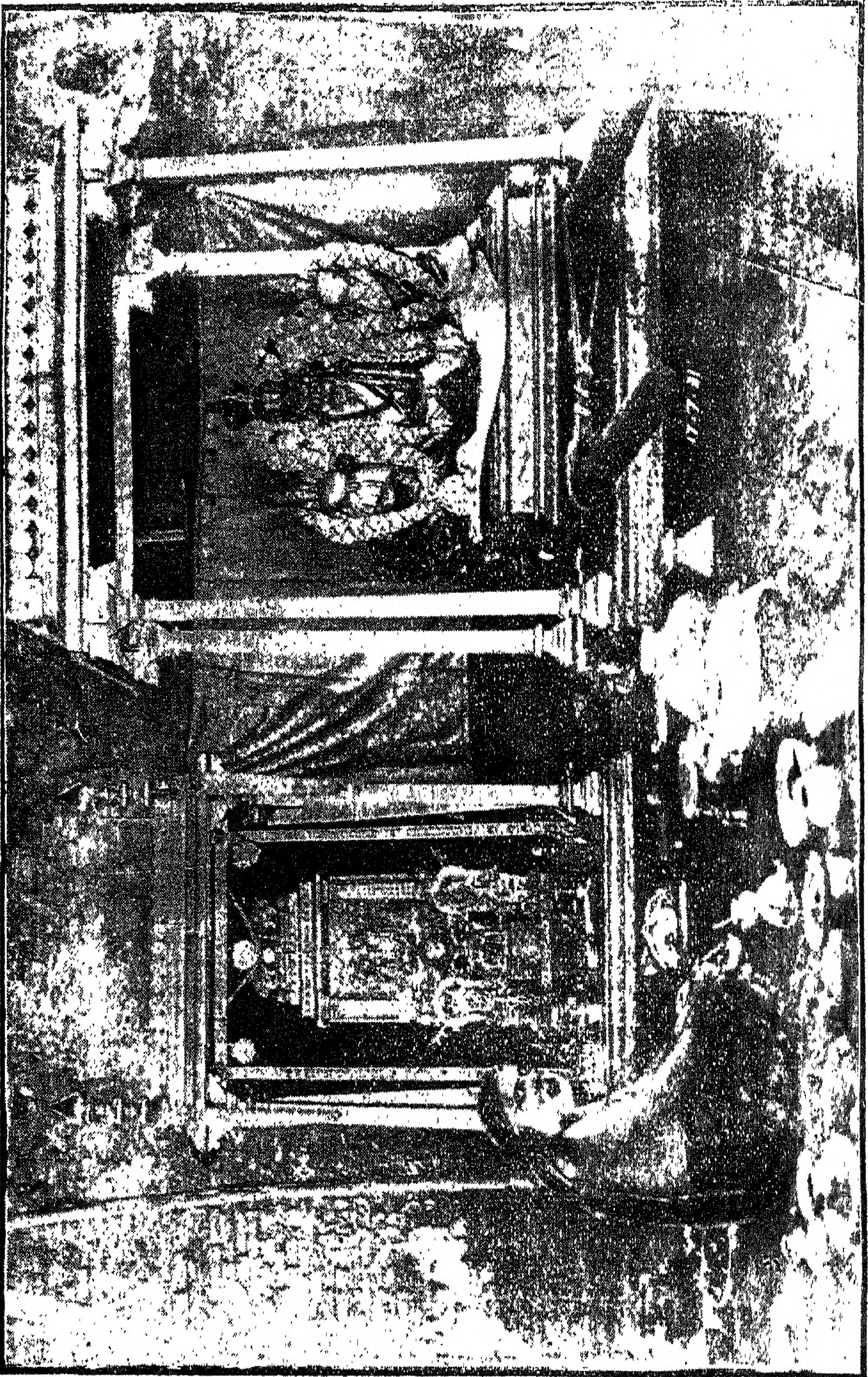
स्वामिन्नद्य कुतो नु ते पशुपते म्लानं मुखांभोरुहं
कान्ते संयमनीपुरे किल महन्न्यायालये मायिनः ।
सत्यध्यानयमीन्द्रसत्कृतकृतौ चक्रे तमोगान्यमो
मच्छिष्यानिति वागभूद्धि शिवयोस्तं ध्यानतीर्थं नुमः ॥



பார்வதி:-"பசுபதிகளான ஸ்வாமி! ஏன் இன்று தங்களிட முககமலம் வாடி இருக்கின்றது?"

பரமேஸ்வரர்:-"கண்மணியே! ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட்டில் ஸ்ரீஸ்ரீமத் ஸத்யத்யான தீர்த்தரவர்களால் தாக்கல் செய்யப்பட்ட ஸிவில் ஸூட்டில் என் சீடர்களை எல்லாம் தமஸ்ஸுக்குச் செல்லும்படிக்கு யமதர்மராஜர் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறபடியால் விசாரப்படுகிறேன்" என்கிற பார்வதி பரமேஸ்வரர்களிட ஸம்வாதத்திற்கு விஷயரான ஸ்ரீஸ்ரீ ஸத்ய த்யான தீர்த்தரவர்களை வணங்குகிறோம்.

आनीय स्वमठं यथाक्रममम्ं देवं वराहं तथा
सत्यध्यानयतिः प्रपूजयति वै श्रीमूलरामं सुधीः ॥ } शके १८५३ प्रजोत्पत्ति, निजआषाढ शु. २ शुक्रवार.



श्रीमुष्णं समवाप्य भूरिविभवैर्गत्वा च देवालयं
नत्वा यज्ञवराहमूर्तिममलां श्रीमूलमूर्तिं पुनः । } Friday 17th July 1931.

श्रीः

श्रीमद्दिग्विजयरामो विजयते ।

முன்னுரை.

இந்திரா வதனாம்போ(ஹோ)ஜ ராஜஹம்ஸாய விஷ்ணவே |
அமந்தானந்த(ஷ) ஸந்தோ(ஷோ)ஹ ஸுந்தராக்ருதயே நம: ||

அது:க்க மிதரத் ஸர்வம் ஜீவா ஏவ து து:க்கின: |
தேஷாம் து:க்கப்ரஹாணாய ஶ்ருதிரேஷா ப்ரவர்ததே ||

என்றவாரு உலகிலுள்ள ஜீவர்கள், ஜடம், ப்ரஹ்மமென்னும் மூவ்வகை வஸ்துக்களில் ஜடமும், ப்ரஹ்மமும் து:க்கமற்றவைகளாயும், இவைகளை விட அத்யந்த பின்னர்களான ஜீவர்கள் மாத்திரம் அனாதியான அவித்யா காம கர்மாதிகளால் சூழப்பட்டு அதின் பொருட்டான து:க்கமுடையவர்களாயுமிருக்கின்றனர். அத்தகைய ஜீவர்கள் மேற்படி து:க்கத்தைப் போக்கிக்கொண்டு மேலான ஆனந்தானுபவரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்குக் காரணமான ஞான ஸாதனங்களை அவர்களுக்கு அறிவிபபதற்காகவே ஸ்ரீ விஷ்ணுவின் ஹயக்ரீவாதி ரூபங்களினால் ஸ்ரீ சதுர்முக ப்ரஹ்மாவை முன்னிட்டு ஸகல வேதங்களும் வெளியாயிருக்கின்றன.

காலதோஷத்தினாலும், கௌதமரிட ஶாபாதிகளினாலும் நேர்ந்த அஞ்ஞானத்தினால் அவ்வேதங்களுக்கு ஸரியான அர்த்தமாகாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும் ஸஜ்ஜனர்களில் க்ருபையுள்ள * ப்ரஹ்மாதிகளினால் ப்ரார்த்திகப்பட்ட ஸ்ரீநாராயணன் பராஶரரால் ஸத்யவதியிடத்தில வேதவ்யாஸராக அவதரித்து, அதிகாரிகளுக்குச் சரியான ஞான ஸாதனங்களை அறிவிப்பதற்காக வேதததை ருகாதிசாகோப சாகைகளாகப்

---

* லோகேஶா ப்ரஹ்மருத்ராத்யா: ஸம்ஸாரே க்லேஶினம் ஜனம் |
வேதார்த்தாஜ்ஞமதீகார வர்ஜிதம் ச ஸ்த்ரியாதிகம் | அவேக்ஷ்ய ப்ரார்த்த

பிறித்து, அவ் வேதார்த்தங்களை நிர்ணயிப்பதற்காக ஸ்ரீமத் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களையும் இயற்றினர். மற்றும் * அவ்வேதாதிகளுக்குச் சரியான அர்த்தங்களை அறிவிக்கத்தக்கதும், வேதத்தில் அதிகாரமற்ற † ஸ்த்ரீ ஶூத்ராதிகளுக்கும் ஞானத்தை விளைவிக்கத்தக்கதும், வேதத்திற் கூறியதும் வேதத்திற் கூறுமல் ஸ்ரீ வேதவியாஸரிட புத்தியில் மாத்திரம் தோன்றியதுமான அர்த்தங்களுடன் கூடியதும், ‡ பத்து அர்த்தங்களுக்குக் குறையாத அர்த்தங்களையுடையதும், வேதத்தைவிட மேலானதுமான ஸ்ரீமன் மஹாபாரதத்தையும் (அநேக புராணங்களையும்) இயற்றியிருக்கின்றனர்.

யாமாஸூ: தேவேஶம் புருஷோத்தமம்| தத: ப்ரஸன்னோ பகவான் வ்யாஸோ பூ(ஷூ)த்வா ச தேன ச| அன்யாவதார ரூபைஶ்ச வேதானுக் தார்த்த பூ(ஷூ)ஷிதம்| கேவலேனாத்மபோ(வோ)தே(யே)ன த்(ஜ)ருஷ்டம் வேதார்த்தஸம்யுதம்| வேதாதபி பரம் சக்ரே பஞ்சமம் வேதமுத்தமம்| பாரதம் பஞ்சராத்ரம் ச மூலராமாயணம் ததா(தா)| புராணம் பாகவதம் சேதி ஸம்பின்ன: ஶாஸ்த்ர புங்கவ|| இதி நாராயணாஷ்டாக்ஷரகல்பே|| (கீதா பாஷ்யம்).

* இதிஹாஸபுராணாப்(ஷீ)யாம் வேதம் ஸமுபப்ரும்ஹயேத்| (கீ. பாஷ்யம்).

சங்கராசார்யரும் தம்மிட கீதா பாஷ்யம் 15-வது அத்தியாயம் 20-வது ஶ்லோக வ்யாக்யானத்தில 'இப்பதினைந்தாவது அத்தியாயத்தில் ஸகல கீதார்த்தமும் சுருக்கமாய் சொல்லப்பட்டிருப்பது மாத்திரமேயல்லாமல் ஸகல வேதார்த்தங்களும் இந்த அத்தியாயத்தில் முடிவு பெறுகிறது' என்று எழுதியிருக்கிருர். இதின் மூலத்தை இப்புஸ்தகத்தின் 400-வது பக்கத்தின் குறிப்பில் காணவும்.

† ஸ்த்ரீ ஶூத்ர த்விஜ பந்தூனாம் த்ரயீ ந ஶ்ருதிகோசரா| இதி பாரதமாக்யானம் க்ருபயா முனினா க்ருதம்|| (ஸ்ரீ பாகவதம்)

‡ தஶாவாரார்த்தம் ஸர்வத்ர கேவலம் விஷ்ணுபோத(ய)கம்| பரோக்ஷார்த்தம் து ஸர்வத்ர வேதாதப்யுத்தமம் து யத் இதிஸ்காந்தே (கீ.பாஷ்யம்)

யஸ்மின் தஶார்த்தா: ஸர்வத்ர ந ஜ்ஞேயா: ஸர்வஜந்துபி:| இதி நாரதீயே (கீ. பாஷ்யம்)

அத்தகைய ஸ்ரீ மஹா பாரதமென்னும் பாரிஜாதத்தில் மகரந்தத்தைப்போன்ற ஸ்ரீ மஹா பாரதத்திலும் * மேலான ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாத ரூபமான ஸ்ரீ பகவத் கீதையையும் சேர்த்திருக்கின்றனர்.

இந்த ஸ்ரீமத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த்ராவதாரனான அர்ஜுனனைக் காரணமாக வைத்துக்கொண்டு உலகிலுள்ள து:க்கத்துடன் கூடியுள்ள ஸாத்விக ஜீவர்கள் தமக்கனாதியாயுள்ள து:க்கத்தைப் போக்கடித்துக்கொண்டு தம்மிட மேலான ஆனந்தத்தை அடைவதற்குத் தகுந்த உபாயங்களான நிஜமான † வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களையும் "நித்யோ நித்யானாம் சேதனஶ்சேதனானாம் ஏகோ பஹூனாம் யோ விததா(தா)தி காமான் | தமாத்மஸ்தம் யேனுபஶ்யந்தி தீரா: தேஷாம் ஸுகம் ஶாஶ்வதம் நேதரேஷாம்" என்கிற (ஶ்வேதாஶ்வதரம் 6-13; கடோபனிஷத் 2-13)ஶ்ருதியின் வ்யாக்யானரூபமான ஸ்ரீஸ்ரீவ்யாஸராஜஸ்வாமிகளவர்களால் இயற்றப்பட்ட "ஸ்ரீமன் மத்வமதே ஹரி: பரதர: ஸத்யம் ஜகத் தத்வதோ பே(பே)தோ(தோ) ஜீவக(ண)ணா ஹரோரனுசரா நீசோச்ய பா(பா)வங்கதா: | முக்திர் நைஜ ஸுகானுபூதிரமலா பக்திஶ்ச தத்ஸாதனம் ஹ்யக்ஷாதி த்ரிதயம் ப்ரமாணமகிலாம்னாயைக வேத்யோ ஹரி:" என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ‡ விஷ்ணு ஸர்வோத்தமன், $ ஜகத் ஸத்யம், ¶ நிஜமாக ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு பேத

---

* பாரதம் ஸர்வ ஶாஸ்த்ரேஷு பாரதே கீதிகா வரா | மஹா கௌர்மே (கீ. பாஷ்யம்)

ஶாஸ்த்ரேஷு பாரதம் ஸாரம் தத்ர நாம ஸஹஸ்ரகம் | வைஷ்ணவம் க்ருஷ்ண கீதா ச தத் ஜ்ஞானான் முச்சதேஞ்ஜஸா || இதி ப்ரஹ்மாண்டே (கீ. தாத்பர்யம்)

† ப்ராஹ்மண: க்ஷத்ரிய விஶாம் ஶூத்ராணாம் ச பரந்தப | கர்மாணி ப்ரவிபக்தானி ஸ்வபா(பா)வ ப்ரப(ப)வைர்குணை: || (18-41) ஸ்வ கர்மணா தமப்(பீ)யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ: | (18-46).

‡ ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(பீ)தி(தி)க: குதோன்ய: (11-43).

$ ந த்வே வாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜனாதிபா: | ந சைவ ந பவிஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் | (2-12), அவிநாஶி து தத் வித்தி யேன ஸர்வமிதம் ததம் (2-17), அஸத்ய மப்ரதிஷ்டந்தே (16-8).

¶ உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:; யோலோகத்ரயமாவிஶ்ய (15-17).

முண்டு, * ஜீவர்கள் பரமாத்மாவின் சேவகர்கள், † ஜீவர்கள் தாரதம்யமுடையவர்கள், ‡ ஸ்வரூபாநந்தத்தை யடைதலே மோக்ஷம், $ மோக்ஷத்திற்கு பக்தியே ஸாதனம், ¶ ப்ரத்யக்ஷம் அநுமானம், ஆகமம் இவைகளே ப்ரமாணங்கள், || ஸ்ரீவிஷ்ணு ஸர்வ வேதங்களினுலேயே அறியப்படுபவன் என்கிற ப்ரமேயங் களேயும் மற்றும், ** ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பரப்ராஹ்மம், †† அந்த ப்ராஹ்மம் ப்ராக்ருதமான ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களே யற்றது, ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வாதி அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியது, ‡‡ ஜீவர்கள் மூவ்வகையாயுளர் என்கிற ப்ரமேயங்களே யும் உறுதியாய்ச் சொல்லியிருப்பதேயன்றி, அவைகளுக்கு விருத்தமான ப்ரமேயங்களே யறிவிக்கும் துர்மதங்களேக் கண்டித்து மிருக்கின்றனன். மற்றும் இந்த பகவத்கீதை உலகமெங்கும் பாவி ஸகல ஜனங்களாலும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

இத்தகைய வெகு சிறப்பான ஸ்ரீ பகவத்கீதைக்கு 'க்ருபணு: பலஹேதவ:' (2-49) 'யஶ்ஶாஸ்த்ர விதிமுத்ஸ்ருஜ்ய' (16-23) 'அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே' (16-8) 'ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீ'

---

* ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி ஸன்னிவிஷ்ட: (15-15).

† யே ऽபி ஸ்யு: பாபயோனய: | ஸ்த்ரியோ வைஶ்யா ஸ்ததா(ஶா) ஶூத்ரா: தே ऽபி யாந்தி பராம் கதிம் | கிம் புன: ப்ராஹ்மணு: புண்யா: ப(ஃ)க்தா ராஜர்ஷய: ததா(ஶா) (9-32, 33).

‡ அத்யந்தம் ஸுக(ஃ)மஶ்னுதே (6-28).

$ பக்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவேஷ்யத்ய ஸம்ஶய: | (18-68).

¶ தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே (16-24).

|| வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய: (15-15).

** பரம் ப்ராஹ்ம பரம் தா(ஶா)ம (10-12).

†† நிர்குணம் குணபோக்த்ரு ச (13-15), குணு: ஸத்வரஜஸ் தமாம்ஸி தை: வர்ஜிதம் நிர்குணம் (ஶங்கர பாஷ்யம்), மாமேப்(ஃ)ய: | பரமவ்யயம் (7-13), அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஃ)வ: (10-8), மத்த: ஸ்ம்ருதிர் ஜ்ஞானமபோஹனம் ச (15-15).

‡‡ த்ரிவிதா(ஶா) ப(ஃ)வதிஶ்ரத்தா தே(ஷே)ஹினும் ஸா ஸ்வ பா(ஃ)வஜா | ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு (17-2).

(16-14) இது முதலிய வாக்யங்களினால் நிந்திக்கப்பட்டுள்ள காம்யகர்மங்களைச் செய்பவர்களும், ஶாஸ்த்ர முறைகளை விட்டவர்களும், ஜகத்து மித்யை (முக்காலத்திலுமில்லாதது) என்றும், நானே ஈஶ்வரனென்றும் சொல்லி கடும் தண்டனைக்கு ஆளாகவுமிருக்கும் சிலர் பலவிதமாக தம் மனதிற்குத் தோன்றிய, ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிட அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமான தம் தம் மதத்தை கீதார்த்தமென்று உலகமெங்கும் பரவச் செய்தனர்.

பிறகு ஸ்ரீமதானந்ததீர்த்தர், ஸ்ரீ ஜயதீர்த்தர், ஸ்ரீராகவேந்த்ர தீர்த்தர் முதலிய மஹான்கள் ஸ்ரீ கீதா பாஷ்யம், கீதா தாத்பர்யம், ப்ரமேய தீபிகா, கீதா விவ்ருதி முதலிய அநேக நூல்களை ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் இயற்றி மேற்படி துர்மதங்களனைத்தையும் கண்டித்திருக்கின்றனர். ஆயினும் காலத்தின் கொடுமையினால் ஸம்ஸ்க்ருதத்தில் அதிக பயிற்சியற்று, அந்நூல்களினால் மேற்படி கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிந்துகொள்ளும் திறமையற்ற ஸஜ்ஜனங்களுக்கு கீதையின் ஸரியான அர்த்தத்தை அறிவித்து நற்கதியையடைவிப்பதற்காக திருச்சானூர் ஸ்ரீமன் மத்வ ஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோர்—"அனன்ய ப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி ப்ரோக்தான் யேனைவ ஸுஜ்ஞாநாய ப்ரேஷ்ட" (காடகம்) 'அனன்யேன = அபேதஜ்ஞானினா' (ஶாங்கர பாஷ்யம்) அபேதஞானிகளின் உபதேஶாதிகளினால் மோக்ஷஸாதனமான ஞானமுண்டாகாது, பேதஞானிகளின் உபதேசாதிகளினாலேயே அத்தகைய ஞானமடையக்கூடுமென்னும் காடகோபநிஷத்தின் உத்திரவையனுஸரித்து தற்காலம் ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட் வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸுட் (தமிழ், தெலுங்கு, கன்னட பாஷைகளில்), கீதாவிசாரம் (கன்னட பாஷையில்), அத்வைதிகபோலசபேடிகா, அத்வைதிப்ராந்திப்ரகாஶம் (ஸம்ஸ்க்ருதத்தில்) முதலிய பல நூல்களை இயற்றி, தாம் வைஷ்ணவ ஸித்தாந்த ப்ரதிஷ்டாபனாதிகாரத்தைப் பெற்ற விரோதிக்ருத் வருஷம் புஷ்ய பஹுள தசமி (13-1-1912) முதல் ஆஸேது ஹிமகிரி இரண்டு தடவை பூப்ரதிக்ஷிணம்செய்து ஆங்காங்கு ஸபைகூட்டி துர்வாதங்களைக்கண்டித்து 'ஸ்ரீ நாராயணன் நிர்க்குணனல்ல—ஸர்வோத்தம ஸர்வஜ்ஞத்வாதி அனந்தகல்யாணகுண பூர்ணன்; ஜீவபர

மாத்மாக்களுக்கு ஐக்கியமில்லை—பேதமே, ப்ரபஞ்சம் மித்யை யல்ல—ஸத்யமே என்று அநேக ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி ப்ரமாணங்களி னால் கர்ஜித்துக்கொண்டே தம் சிடர்களை ஸன்மார்க்கத்தில் நிலை நிறுத்திக்கொண்டிருக்கும் பேதஜ்ஞானிகளில் சிறந்தவரான ஸ்ரீமத் பரமஹம்ஸ பரிவ்ராஜகாசார்யவர்யத்வாத்யனந்த குண கணாலங்கிருதரான ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஸத்ய த்யானதீர்த்தரென்னும் * நரசிங்கத்தை வேண்டிக்கொண்டனர்.

அதற்கு அம்மஹனீயர் ஸ்ரீ கீதாஸாரஸங்க்ரஹ—ப்ரதி பதார்த்த—தாத்பர்ய—விசாரங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீ பகவத் கீதா நூலை இயற்றி ஷை ஸபையோருக்கு அளித்தனர். ஷை ஸபையோர் அதை பலபாஷைகளிலும் மொழிபெயர்ப்பித்து வெளியிட்டு ஸஜ்ஜனர்களுக்கு விசேஷமாய் நன்மை செய்திருக் கின்றனர். மற்றும் தமிழ் நாட்டிலுள்ள இதர பாஷைகளில் பயற்சியற்ற ஜனங்களிட உபயோகத்திற்காக தமிழ் பாஷையில் மொழிபெயர்ப்பதற்கு எனக்கு அநுக்ரஹபூர்வகமாய் உத்திர வளித்ததின்பேரில் ஸ்ரீஸ்ரீகளின் அருளால் என்னறிவிற்கேற்ற வாறு † மொழிபெயர்த்து ஸ்ரீஸ்ரீகளிட சரண ஸரோஜ ஸன்னி தானங்களில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டிருக்கிறேன்.

இப்புத்தகத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத ஶ்லோகங்களை எழுதி அவை களுக்கு பதங்களைப்பிரித்துக்காட்டி ப்ரதிபதத்திற்கும் அர்த்தமும் ஆவசியகமான இடத்தில் கருத்தும் எழுதி, பிறரால் கீதாசார்யரின் அபிப்ராயத்திற்கு விருத்தமாய் அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கு

---

* இவரிட மகிமைகளின் சுருக்கத்தை 'த்வைத விஜய துந்துபி' என்னும் புத்தகத்தில் பார்க்கவும்.

† மொழி பெயர்ப்பு விஷயத்தில்—மதராஸ் ஹைகோர்ட் டிரான்ஸ் லேடர்ஸ் சூபரிண்டெண்டெண்ட் அவர்கள் அடியில் கண்டவாறு எழுது கிறார் :—

"I have gone through the Tamil translation of the "Civil Suit" a treatise in Kanarese by His Holiness Sri Satyadhyana Thirtha Sripadangalavaru, Peetadhipati of Sri Uttaradi Mutt. I am glad to say that the T a m i l translation rendered by Mr. Satyananda Krishnachar is done in good and intelligible language with due care and attention."

18-8-'36. (Sd.) *S. Krishnamacharya.*

மிடங்களில் விசாரம் செய்து அவாளிட ஸ்வவசன விரோதாதி தோஷங்களையும் எடுத்துக் காட்டி அவ்விருத்தார்த்தங்களைக் கண்டித்துமிருக்கின்றனர்.

இதில் பதங்களுக்கு அர்த்தம் எழுதுவதில் ஸம்ஸ்க்ருதத்திலேயே தனியாய் படிப்பதற்கும், ஸம்ஸ்கிருதத்தை விட்டு தமிழில் மாத்திரம் தனியாய் படிப்பதற்கும் அனுகூலமாயிருப்பதற்காக இரண்டையும் வெவ்வேறு வரிசைகளாக எழுதப்பட்டிருக்கின்றன. பெண்டுகளுக்கும் அதிக படிப்பற்றவர்களுக்கும் எளிதில் தெரிவதற்காக சாதாரணமாய் வழக்கத்திலுள்ள பதங்களையே உபயோகித்து எளிய நடையிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

தவிர இத்தமிழ் பாஷையில் க, ச, ட, த, ப, வர்க்கங்களில் ஒவ்வொரு உச்சரிப்பே இருப்பதினால் இதர பாஷையின் வார்த்தைகளின் நான்கு உச்சரிப்புகளைக்காட்ட முடியவில்லை. எப்படி எனின்:—அத:[1] = ஆகையால், அத[2] = பிறகு, அத:[3] = இது, அத:[4] = கீழ், இவ்வர்த்தங்களையுடைய நான்கு பதங்களிலுள்ள தவர்க்கத்தின் நான்கு உச்சரிப்புகளுக்கும் ஒரே எழுத்தையே உபயோகிக்க வேண்டியிருப்பதினால் ஸரியாக உச்சரிக்க முடியாமல் வேருவிதமாய் உச்சரிப்பதினால் வேறு அர்த்தமாய் விடுகிறது. அத்தகைய இடங்களில் அவ்வெழுத்துக்குப் பக்கத்தில் ஸரியான உச்சரிப்பை அறிவிக்கக்கூடிய கிரந்தாக்ஷரத்தை (　) இவ்வடையாளத்தின் மத்தியில் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. கிரந்தாக்ஷரப்பயிற்சி யற்றவர்கள் அதை அறிந்துகொள்வதற்காக வேண்டுமான அக்ஷரங்களை தமிழ் அக்ஷரங்களுடன் இப்புத்தகத்தின் ஆரம்பத்தில் காட்டப்பட்டுமிருக்கிறது. அதின் ஸகாயத்தினால் வாசகர்கள் ஸரியான உச்சரிப்புகளை அறிந்து கொள்ளக்கூடும்.

யாராகிலும் இந்த கீதையை நன்ருய் ஆருய்ந்து படிப்பாரேயாகில் அது ஸ்ரீமதானந்த தீர்த்தரால் (மத்வாசார்யரால்) ஸ்தாபிக்கப்பட்ட மதத்தையே (த்வைத மதத்தையே) தாங்கியிருக்கிறதென்றும், இதர அத்வைதாதி மதங்களுக்காதாரமாகிறதில்லை

என்றும் அவர்களுக்குத் தெறியாமற் போகாதென்றும் உறுதியாய்ச் சொல்லக்கூடும். தற்காலத்திய மேனாட்டு வேதாந்த பரிசோதகர்களும் இந்த கீதை த்வைதத்தையே சொல்லுகிற தென்றும் அத்வைதாதி மதங்களுக்காதாரமாவதில்லை என்றும் அவாளிட நூல்களில் கூறியுமிருக்கின்றனர். அவைகளில் சிலவற்றை வாசகர்களின் பார்வைக்காக இங்கு காட்டப்பட்டிருக்கின்றன.

ஆக்ஸ்பர்ட் விஶ்வவித்யாலயத்தில் ஸம்ஸ்க்ருத மஹாமஹோபாத்யாய பதவியை யடைந்திருக்கும் ம்யாக்டோநெல் என்பவர்— *"சங்கராசார்யர் அத்வைத தத்வத்தின் அல்லது ஐக்யவாதத்தின் ப்ரதிபாதகரில் ப்ரதானராவர். கீதாபாஷ்ய மென்னும் அவரிட கீதாவ்யாக்யானம் ஓர் சுதந்திரமான தர்மம் மற்றும் தத்வமீமாம்ஸா க்ரந்தமேயன்றி ஸரியான வ்யாக்யான மென்று கூறப்படுவதில்லை. அவர் கீதையினால் தம்மிட ஸ்வந்தமான தத்வங்களுக்கு அனுகூலமாகும்படிக்கு ஸம்மதியைக் காட்டுவதற்காக முயலுகிறார்" என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 181)

† W. S. ஊர்க்ஹார்ட் என்பவர்— "கீதையைப்போன்ற கிரந்தம் ஸஹஜமாகவும் த்வைதரீதியில் தத்வங்களை ப்ரதிபாதிப்பதற்கு உத்தேஜனத்தைக் கொடுக்கிறது" என்றும்—

(கீதோபந்யாஸம் பாகம்-1, பக்கம் 182)

---

* Sankara......was the principal exponent of the Adwaita doctrine or strict Monism.......His Gita Bhashya or commentary on the Bhagavadgita is rather an independent religio-Philosophic treatise than a commentary in the strict sense. From the Gita, he tries to adduce proofs for his own doctrine......*India's Past* by A. A. Macdonell, Emeritus Professor of Sanskrit in the University of Oxford.

† "Such a work as the Gita would naturally give encouragement to dualistic tendencies" P. 44. *The Vedanta and Modern Thought* by W. S. Urquhart, M. A., D. Litt.

“கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு விஷ்ணுதாதாத்ம்யம் (விஷ்ணுவுடன் அபேதம்) நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது அவ்வளவே யல்ல. இந்த விஷ்ணுவுக்கு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான நிர்குண ப்ரஹ்மதாதாத்ம்யமும் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக அடையப்பட்டவாறு வைசித்ரயங்களில் நாம் எதை விசாரித்த போதிலும் விஷ்ணு உபனிஷத் ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்ம தாதாத்ம்யத்தினின்றும் ப்ராப்தமான ஸர்வோத்தமத்வத்தையே அடைகிறான். அதுவே யல்லாமல் பரமாத்மா நிர்தர்மக ஶூன்யபாவம் மற்றும் அஜ்ஞேயதை என்கிற குழிக்கு (குழியில்) விழாமல் தப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இந்த ஸர்வேஶ்வரன் குணங்களுடன் கூடியவனாகிறபடியால் ஜனங்களிட ஆராதனைக்கு விஷயனாகிறான். மற்றும் இவனால் ஜகத்ப்ரவாஹம்—ஸத்ய பூதமான நிர்கமம். (நிஜமான ஸ்ருஷ்டி) மித்யாபூதமான பொய் ஆட்டமல்ல-வெளியில் புறப்படுகிறது” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

† சுரேந்த்ரநாத் தாஸ் குப்த என்பவர்—“ஸ்ரீ பகவத் கீதை ஏகாந்தி (விஷ்ணு மாத்திரம் ஸர்வோத்தமவாதிகளான) வைஷ்ணவர்களின் ஶாஸ்த்ர க்ரந்தமாயிருக்கின்றது” என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 186)

---

* Krishna becomes identified with Vishnu or Vasudeva...... But Vishnu is also on the point of being identified with the impersonal non-qualitative Brahman the subject of the more severely monistic doctrine of the Upanishads. Thus, from whatever direction we view the process of modification, Vishnu obtains the elevation which results from identification with the Absolute, and at the same time the Absolute is prevented from receding into these depths of negation and unapproachability.......The All - God becomes associated with qualities which constitute him a definite object of worship and from him the world-process emerges—as a real emanation and not simply as an illusive shadow-play.

W. S. URQUHART, M. A., D. LITT.

† “The Sreemad Bhagavadgita is the canonical work of the ekanti (singularistic) Vaishnavaś.”

SURENDRANATH DAS GUPTA, M. A., PH. D.,
Professor of Sanskrit.

டாக்டர் பால் யவ்டிக் என்பவர்—"பகவத் கீதை கடோபனிஷத்தின் ஆதாரத்தின் மேல் ப்ராப்தமாயிருக்கும், வைஷ்ணவ தத்வஜ்ஞரால் இயற்றப்பட்ட மோக்ஷ ஶாஸ்திர மென்று அநேக வித்வான்கள் ஸம்மதிக்கிறார்கள்" என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 187)

† L. D. பார்னெட் என்பவர் கீதையில் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான ஸ்தானத்தில் பரமாத்மா, புருஷோத்தம, வாஸுதேவ, ஈஶ்வர, நாராயண, கோவிந்த, ஹரி, விஷ்ணு, இது முதலிய வெகு பெயர்களால் அழைக்கப்படும் ஓர் பரம (பரப்ரஹ்ம) சேதனம் நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆயினும் இது எல்லா அவஸ்தைகளையும் கடந்தது. அசிந்த்யமாயிருந்தபோதிலும், அது அத்வைத வேதாந்தத்தில் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட நிர்தர்மகமான விசேஷ ரஹிதமான ஶூன்ய ஐக்யமல்ல. ஆனால் அவனிடத்தில் ஸகல கல்யாண குணங்களும் ஆனந்த்யத்தை யடைந்து நிலைபெற்றிருக்கின்றன. ஸகல ஸத்குணங்களும், ஞானமும், ஆனந்தமும் பரிபூர்ணமாய் அவனிடத்திலிருக்கின்றன. அவன் ஜகதந்தர்யாமி, ஸர்வஸாக்ஷி, அந்தர்கதனாய் ஜகன்னியாமகனாய் இருப்பான். ஸகல ஜகத்தும் ஸத்யமே. ஏனெனின் அது இந்த பூர்ணானந்த வஸ்துவினால் சேஷ்டிதமாயிருக்கிறது. ஜகத்து ஸத்யபூதமான இரண்டு தத்வங்களை உட்கொண்டிருக்கிறது, ஒன்று ஜடம் மற்றொன்று அனந்தானந்த ஜீவராசிகள்" என்றும்—

(கீதோபன்யாஸம் பாகம்-2, பக்கம் 231)

---

* "Many scholars agree that the Bhagavadgita is a moksha-sastra produced in a Vaishnava Church descended from the Katha Upanishad."

PAUL YEVTIC, B. LITT., PH. D.

† "At the summit of all existence is an absolute spirit variously called Paramatman, Purushottama, Vasudeva, Iswara, Narayana, Govinda, Hari, Vishnu. But though being above the moods and inconceivable, he is not the blank, attributeless unqualified one of the Adwaita Vedanta. On the other hand, in Him are united all conceivable good qualities raised to infinity. All goodness, knowledge, and blessedness that are and may be

ஹில் என்னும் மேனாட்டு பரிசோதகர் தம்மிட கீதையில்—"சங்கராசார்யரின் புத்திக்கூர்மையும்—கீதா ஶாஸ்திரமும் அத்வைதமும் ஒரே கருத்துடையவைகளல்ல, (கீதை அத்வைத விரோதி) என்கிற நிஜமான விஷயத்தை மறைப்பதற்கு ஸாமர்த்யமுடையதாகவில்லை. (சங்கராசார்யர் எவ்வளவு புத்திக்கூர்மை உபயோகித்தபோதிலும் தம் மதத்தை கீதாரூடமாகும்படி செய்யமுடிவதில்லை.) மற்றும் தம் கருத்துகளுக்கு விருத்தமாக ஸ்பஷ்டமான கீதா வாக்யங்களிருக்க (ஸர்வ)கர்மமற்ற (அத்வைத) ஞானமே முமுக்ஷுவுக்கு மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடியதென்கிற தம் பக்ஷத்தை நிலைநிறுத்துவதற்கும் வல்லமையற்றவராயிருக்கிறார். மற்றும் கீதா வாக்யம் க்ரூரமான அனனுகூல்யத்தைதாங்கியிருக்க கீதார்த்தத்திற்கு வைபரீத்யத்தையுண்டாக்கும் பதங்களை சேர்த்துக்கொள்வதற்கும் பின்வாங்குவதில்லை" என்றும்—எழுதியிருக்கிறார்கள்.

இவ்வாறு ஸகல ப்ரமாணங்களாலும் வெகு சிறப்புடன் கொண்டாடப்படும் ஸ்ரீ ஸ்ரீ ஸத்யத்யான தீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்களிட கருணாம்ருதரூபமாய் ப்ரவஹிக்கும் த்வைதார்த்தத்துடன் கூடிய இந்த கீதா புத்தகத்தை தமிழ்நாட்டு த்வைதமதாபிமானிகளனைவரும் பெற்று தினந்தோறும் ஶ்ரத்தாபக்தியுடன் ஷை நூலை பயிற்சி செய்துகொண்டே ஸ்ரீஸ்ரீகளிட பரமானுக்ரஹபூர்வகமான பாரதீரமண முக்யப்ராணாந்தர்கதனான ஸ்ரீகீதாசார்யனின் அனுக்கிரகத்திற்கு பூர்ண பாத்திரர்களாக வேணுமாய்க் கோருகிறேன்.

மதராஸ்,
9-12-1937.

ஸத்தியானந்தம் கிருஷ்ணாசார்ய:

---

abide in an immeasurable degree in Him. He is the soul, the witness, the inward ruler of the universe. All the universe is real for it is inspired throughout by this blessed soul. The universe comprises two real categories—one matter and infinitely many souls. L. D. BARNETT, M. A., D. LITT.

* "Not even the subtlety of Sankara can conceal the fact that the Adwaita and Geeta systems are not at one; nor is he able in the face of plain texts to the contrary, to make good his claim that Geeta severs action from knowledge, the latter alone qualifying the aspirant for release............and when the Geeta text is abdurate he does not scruple to understand additional words that reverse the sense."

கிரந்தாக்ஷரங்கள்.

உயிரெழுத்துக்கள்.

𑌅	𑌆	𑌇	𑌈	𑌉	𑌊	𑌋	𑍠
அ	ஆ	இ	ஈ	உ	ஊ	ரு	ரூ
𑌌	𑍡	𑌏	𑌐	𑌓	𑌔	𑌅𑌂	𑌅𑌃
லு	லூ	ஏ	ஐ	ஓ	ஔ	அம்	அ:

மெய்யெழுத்துக்கள்.

𑌕	𑌖	𑌗	𑌘	𑌙.,	𑌚	𑌛	𑌜	𑌝	𑌞.,
க^{1}	க^{2}	க^{3}	க^{4}	ங	ச^{1}	ச^{2}	ஜ^{1}	ஜ^{2}	ஞ
𑌟	𑌠	𑌡	𑌢	𑌣.,	𑌤	𑌥	𑌦	𑌧	𑌨.,
ட^{1}	ட^{2}	ட^{3}	ட^{4}	ண	த^{1}	த^{2}	த^{3}	த^{4}	ந
𑌪	𑌫	𑌬	𑌭	𑌮.,	𑌯	𑌰	𑌲	𑌵	𑌶.,
ப^{1}	ப^{2}	ப^{3}	ப^{4}	ம	ய	ர	ல	வ	ஶ(ச)
𑌷	𑌸	𑌹	𑌳	𑌕𑍍𑌷.					
ஷ	ஸ	ஹ	ள	க்ஷ					

மெய்களோடு சேரும் உயிர்களின் அடையாளங்கள்.

𑌆 — 𑌾	𑌊 — 𑍂	𑌔 — 𑍌
𑌇 — 𑌿	𑌏 — 𑍇	○ அநுஸ்வரம்
𑌈 — 𑍀	𑌐 — 𑍈	ஃ விஸர்க்கம்.
𑌉 — 𑍁	𑌓 — 𑍋	

உயிர்மெய்யெழுத்து.

𑌕	𑌕𑌾	𑌕𑌿	𑌕𑍀	𑌕𑍁	𑌕𑍂	𑌕𑍃	𑌕𑍇	𑌕𑍈	𑌕𑍋
க	கா	கி	கீ	கு	கூ	க்ரு	கெ	கை	கோ
𑌕𑍌	𑌕𑌂.	𑌕𑌃							
கௌ	கம்	க:							

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா

விஷய ஸூசிகை.

---

* சில பதிப்புகளில் முதலத்தியாயத்தின் 27-வது ஶ்லோகத்தை மூன்று பாதியாகவும், கடைசி ஶ்லோகத்தை மூன்று பாதியாகவும் சேர்த்து ஓர் ஶ்லோகத்தைக் குறைத்து 700 ஶ்லோகங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றும் சில பதிப்புகளில் 13-வது அத்தியாயத்தின் முதல் ஶ்லோகத்தைக் கணக்கிடாமலும், மற்றும் சில பதிப்பில் முதல் சுலோகத்தை விட்டும் 700ஶ்லோகங்களாகக் கணக்கிடப்பட்டிருக்கின்றன.

ஶ்ரீ

ஶ்ரீ பகவத்கீதா

விசாரங்களின் அறிக்கை.





श्री

श्रीमद्दिग्विजयरामोविजयते ।



मङ्गळं

इन्दिरावदनाम्भोज राजहंसाय विष्णवे ।
अमन्दानन्द सन्दोह सुन्दराकृतये नमः ॥
व्यासाय भवनाशाय श्रीशाय गुणराशये ।
हृद्याय शुद्धविद्याय मध्वाय च नमोनमः ॥
दुरन्त दुर्मतध्वान्त विध्वंसन विचक्षणः ।
जयतीर्थाख्य तरणिर्भासतां नो हृदम्बरे ॥

ஸ்ரீ

ஸ்ரீ கீதா ஸாரஸங்க்ரஹம்

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

कृष्णः काव्यकृते स्वहस्तकमलच्छत्रं प्रदद्यात्प्रभुः ।
सच्छास्त्राभिधरम्यराजपदवीं सुज्ञानयानं मुदा ॥
स्वांघ्र्याराधन कंकणं करयुगे कैंकर्य हारं गले ।
स्वात्मानं हृदि नित्यचिंतनधनं सद्युक्तिरत्नान्यपि ॥

அர்ஜுனனின் விஷாதம்.

ஸ்ரீ கிருஷ்ணபகவான் தன்னிட பக்தனான அர்ஜுனனின் ஸாரத்ய வ்யாபாரத்தை வகித்து தர்மக்ஷேத்ரமான குருக்ஷேத்ரத்திற்கு வந்து யுத்தத்திற்கு நின்றனன். அப்பொழுது "ஓ கிருஷ்ணனே! இந்த யுத்தத்தில் நான் யாருடன் போர்புரிவது யுக்தமானது? துர்ப்புத்தியான துர்யோதனனுக்கு ப்ரியத்தை யுண்டாக்கவேண்டுமென்று போருக்காக யார்யார் வந்திருக்கிறார்களோ, அவர்களைக்காணுவேன். அதுவரைக்கும் நீ இரதத்தை இவ்விரண்டு படைகளின் மத்தியில் நிறுத்து" (1. 21-22-23) என்று அர்ஜுனன் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை வேண்டிக்கொள்ளவே, பகவான் இரண்டு படைகளின் மத்தியில் இரதத்தை நிருத்தி "ஓ அர்ஜுனா! இவ்விரு படைகளிலிருக்கும் போர் வீரர்களைப் பார்" என்று சொன்னார். (1-25). அர்ஜுனன் போர்க்களத்தில் வந்து நின்றிருக்கும், தந்தைகளையும், பாட்டனாரான பீஷ்மாசார்யரையும், மாமன்மார்களையும், ஸஹோதரர்களையும், புத்திரர்களையும், பேரன்மார்களையும், ஸ்னேஹிதர்களையும், மாமனார்களையும் பார்த்து (1. 26-27), அவர்களிடத்தில் தயையுடன் கூடிய மனதுள்ளவனாய் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனைக் குறித்துச் சொல்லுகிறான்:— "ஓ க்ருஷ்ணனே! போருக்குத் தயாராயிருக்கும் இந்த பந்துக்களைப் பார்க்கவே, காண்டீவ தனுஸ்ஸு என்னிட கைசோருகிறது. என்னிட தேசம் எரிகிறது. வாயாரு

கிறது. மயிர்க்கூச்சலுண்டாகிறது. தேகம் நடங்குகிறது. நான் நிற்கமாட்டேன். என் மனது கலங்குகிறது. அபஶகுனங்கள் காண்கின்றன. போரில் இப்பந்துக்களைக் கொன்று ஶ்ரேயஸ்ஸை யடையமாட்டேன். எனக்கு யுத்தத்தில் ஜயம் வேண்டாம், இராஜ்யம் வேண்டாம், ஸுகமும் வேண்டாம். எந்த ஆசார்யருக்காகவும், தந்தைகளுக்காகவும், பாட்டனார்களுக்காகவும், மாமன்மார்களுக்காகவும், மாமனார்களுக்காகவும், பேரன்மார்களுக்காகவும், பந்துக்களுக்காகவும் இராஜ்யம் ஸுகம் இவைகள் அபேக்ஷிக்கப்படுகின்றனவோ, அவர்களே ப்ராணங்களையும் தனத்தையும் விட்டுப் போருக்கு வந்து நின்றிருக்கிறார்கள். அவர்களைக் கொன்ற பிறகு இந்த இராஜ்யத்தினலுண்டாகும் ப்ரயோஜனமென்ன ? போகத்தினலாகும் பயன் யாது ? என்னிட பிழைப் பிழைலாவது என்ன பயன் ? இந்த பீஷ்மாதிகள் என்னைக் கொன்றாலும், மூவுலகத்தின் இராஜ்யம் கிடைப்பதாயிருந்தபோதிலும் நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன். இப்படியிருக்க இந்த அல்பமான பூமிக்காக நான் அவர்களைக் கொல்லமாட்டேன் என்று சொல்லுவதென்ன? * ஆததாயிகள் ஸம்ஹாரத்திற்கு யோக்யர்களென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த துர்யோதனாதிகளும் அத்தகைய ஆததாயிகளே. ஆகையால் ஸம்ஹாரத்திற்கு யோக்யரே ! ஆயினும், அவர்களைக் கொல்லுவதால் ஸந்தோஷமுண்டாகாது. அவ்வளவேயன்றி பாவமும் உண்டாகும். ஆகையால் இவர்களை நான் கொல்லமாட்டேன். இந்த பந்துக்களைக்கொன்று நான் எப்படி ஸுகமடைவேன்? (1. 28-37) குலம் நாசமடையுமாயின், குலதர்மங்கள் நாசமடையும். தர்மங்கள் நஷ்டமாயின், அதர்மங்கள் குலத்தைக் கெடுக்கும். அதர்மத்தினல் குலஸ்த்ரீகள் கெடுவார்கள். குலஸ்த்ரீயர் கெடுவ

* நெருப்பினல் சுடுபவர்கள், விஷத்தைக்கொடுப்பவர்கள் ஆயுதங்களால் கொல்ல ப்ரயத்னப்படுபவர்கள், பிறரிட தனங்களை அபகரிக்கின்றவர்கள், பிறரிட பூமியை அபகரிக்கிறவர்கள், பிறரிட ஸ்த்ரீயரை அபகரிப்பவர்கள் இவ்வாறுவரும் ஆததாயிகளென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவார்கள். துர்யோதனாதிகள் இவ்வெல்லா பாவங்களையும் ஸாதுக்களான பாண்டவர்களின் விஷயத்திலேயே செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் வதத்திற்கு யோக்யர்களே.

ராயின் வர்ணஸாங்கர்ய முண்டாகிறது. வர்ணஸாங்கர்யம் குலத்தைக்கெடுத்தவர்களுக்கும், குலத்திற்கும் நரக முண்டாவதற்குக்காரணமாகும். * ஸங்கர ஜாதியருக்கு பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்களைக் கொடுப்பதில் அதிகாரமில்லாததினால், அவாளிட பித்ருக்கள் பிண்டோதகக்ரியைகளில்லாதவராய் நரகத்தில் விழுவார்கள். வர்ணஸாங்கர்யத்தை யுண்டாக்கும் இந்த தோஷத்தினால் ஜாதி தர்மங்களும் குல தர்மங்களும் நஷ்டமாகும். ஜாதி தர்மங்களும் குலதர்மங்களுமில்லாத ஜனங்கள் நரகத்திலேயே நிஶ்சயமாய் வஸிப்பார்களென்று ஶாஸ்த்ரங்களில் கூறியிருப்பதைக் கேட்டிருக்கிறேன். (1. 38-44) துர்யோதனாதிகள் இராஜ்ய லோபத்தினால் புத்திகெட்டு குலக்ஷயத்தினாலுண்டாகும் தோஷங்களைக் கவனிக்காமல், போருக்கு ப்ரவ்ருத்தித்திருந்தபோதிலும் மேற்கூறிய தோஷங்களை அறிந்திருக்கும் என்னைப்போன்றவர்கள் இத்தகைய பாபகார்யங்களை எப்படி விடாமலிருப்பது? (1. 38-39) ஓ கிருஷ்ணனே! இராஜ்யத்திற்காகவும் ஸுகத்திற்காகவும் பந்துக்களைக் கொல்லுவது மகாபாவமல்லவோ? ஆகையால் ஶஸ்திராஸ்திரங்களை ப்ரயோகிக்காமல் (ஏவாமல்) சும்மா நிற்கும் என்னை ஒருக்கால் துர்யோதனாதிகள் கொன்றபோதிலும் அது எனக்கு க்ஷேமமேயாகும்.'' (1-45,46).

ஓ க்ருஷ்ணனே! போர் புரிவதினால் (1) பூஜ்யரான பீஷ்ம த்ரோணர் முதலியவர்களிட ஸ்வரூபம் நாசமாகும். (2-4.) ஆகையால் போர் புரியமாட்டேன். (2) போரில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகங்கள் நாசமடையுமாகையால் போர் புரியமாட்டேன். (3) பீஷ்மத்ரோணர் முதலியோரிட தேகங்கள் சின்னபின்னமாவதைக்கண்டால் துக்கமுண்டாகு (2-5) மாகையால் போர்புறியேன். (4) பீஷ்மத்ரோணாதிகள் நாசமடைந்து குலதர்மங்கள் ஜாதிதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலத்திற்கு அதர்மம் நேர்ந்து, குல ஸ்த்ரீயர்கள் கெட்டு, அதினால் வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதகங்க ளில்லாமற்போய் குலத்திற்கும், குலத்தைக் கெடுத்தவர்களுக்கும் நரகாதி அனர்த்தங்களுண்டாகுமாகையால்

* ஸங்கரஜாதி என்றால் வேறேஜாதியான புருஷனால் வேறேஜாதி ஸ்த்ரீகளிடத்தில் பிறப்பவர்கள்.

போர் செய்யமாட்டேன், (5) போரில் ஜயம் நமக்குண்டாகுமோ, அவர்களுக்குண்டாகுமோ என்கிற ஸந்தேஹமிருப்பதினால் போர் செய்யமாட்டேன் என்று யுத்தத்தை விட்டு சும்மா உட்கார்ந்திருக்கும் அர்ஜுனனைக் குறித்து—ஓ அர்ஜுனா! நீ இப்படிப் பேசுவது பண்டிதர்களின் பேச்சல்ல. வெறும் உன்னிட புத்திக்குத்தோன்றும் பேச்சுகளே யாகும். ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமானவைகளல்ல. இவ்வேலை செய்யத்தகாது, இவ்வேலை செய்யத்தகுந்தது என்னும் விஷயத்தில் ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாகும். ஶாஸ்த்ரத்தில் 'இது செய்யத்தகுந்தது' என்று எந்த கர்மங்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றனவோ அவைகள் செய்யப்படவேண்டியவைகளே. எதைச் செய்யக்கூடாதென்று ஶாஸ்த்ரம் சொல்லுகிறதோ அதைச் செய்யக்கூடாது (16-24.) ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாறு செய்வதே மேலான வழியாகும். ஶாஸ்த்ரம் என்ன சொல்லுகிறதெனின் :—

பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

ஸ்ரீ க்ருஷ்ணபரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றும் ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்தைக்காட்டிலும் வேறானவன். ஸகல ஜீவ ஜடப்ரபஞ்சத்திற்கு உற்பத்தி, ஸ்திதி, ஸம்ஹாரம், நியமனம், ஞானம், அஞ்ஞானம், பந்தம், மோக்ஷம், ஸுகம், துக்கம் இவைகளை அவாளவாளிட யோக்யதை, கர்மங்கள் இவைகளை அனுஸரித்துக் கொடுப்பவன் (7-6.) மற்றும் ஸர்வஞ்ஞத்வ ஸர்வஶக்திமத்வம் முதலிய அளவற்ற குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்தவன்).

ஜீவர்களின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

ஜீவர்கள் நித்யர்கள், நாசமற்றவர்கள். அவாளிட தேகங்கள் அனித்யமானவைகள். (2. 12-13) அவர்கள் ப்ரஹ்மசர்ய, கார்ஹஸ்த்ய, வானப்ரஸ்த, ஸன்யாஸ மென்ற பேதங்களுள்ள ப்ராஹ்மணர்கள், க்ஷத்ரியர்கள், வைஶ்யர்கள், ஶூத்ரர்கள், வர்ணபாஹ்யர்கள் என்று ஐந்து வகுப்பாக வகுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இவ்வைந்து வகுப்பாரும் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸரென்று மூவகையானவர்கள் (15-3). மற்றும் தேவதைகளென்றும் அஸுரர்களென்றும் இரு வகுப்புடையவர்கள் (16-6). ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸரின் ஞானகர்ம தைர்ய ஆகாரம் முதலியவைகள் வெவ்வேறு

யிருக்கும் (17-18). மற்றும் ஶமம் (பரமாத்ம விஷயகமான புத்தி) தமம் (இந்த்ரிய நிக்ரஹம்) வேதாத்யயன ப்ரவசன ரூபமான தபஸ்ஸு, வெளி ஶுத்தி, அந்தஶ்ஶுத்தி, க்ஷமை, (பொறுமை) ருஜு பாவம் (சரியான வழியிலிருப்பு,) ஸாதாரண ஞானம், விசேஷ ஞானம், ஸ்வர்க்காதி பரலோகங்களுண்டு, அவைகளுக்குச் சாதனங்களான கர்மங்கள் உண்டு, கர்மங்களை யனுஸரித்து பலன்களைக் கொடுக்கும் ஈஶ்வரனுண்டு என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியும், ஶாஸ்த்ர விஹிதமான கர்மங்களும் ப்ராஹ்மணர்களுக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் (ஸ்வதர்மங்கள்) (18-42). ஶௌர்யம், தேஜஸ்ஸு, தைர்யம், தக்ஷதை (ஸாமர்த்யம்), யுத்தத்தில் பின்வாங்காமை, தர்மத்திற்கு விரோதிகளான, பகவத்வேஷிகளான அஸுரர்களிட மற்றும் அவரைச் சேர்ந்தவர்களிட ஸம்ஹார ரூபமான யுத்தத்தைச் செய்து, அதினுலுண்டாகும் துக்கத்தை (அபிமானத்தை) விட்டு வாராமற் செய்துகொண்டு (2-14) பரமாத்மாவிடம் ஸமர்ப்பிப்பது (18-43,45), தானம், அயோக்யர்களைத் தண்டிப்பது, இதுமுதலிய கர்மங்கள் க்ஷத்ரியருக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள் என்றால் ஸ்வதர்மங்கள். க்ருஷி என்றால் பயிரிடுதல், கோரக்ஷணை, வ்யாபாரம் முதலியவைகள் வைஶ்யருக்கு ஸ்வபாவ ஸித்தமானவைகள். மேற் சொல்லப்பட்ட மூன்று வர்ணத்தாரிட சேவையே ஶூத்ரர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகும் (18-44).

ஜடத்தின் ஸ்வரூபமும், குணங்களும்.

ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணாத்மகமான ப்ரக்ருதி தத்வம், மஹத் தத்வம், புத்தி தத்வம், மனஸ் தத்வம், அஹங்கார தத்வம், ஐந்து மஹாபூதங்கள், பூத விகாரங்களான ஔஷதிகள் இவ்விதமாகப் பரிணமித்து (மாறி) (7-4) ஜீவர்களைக் கட்டி (14-5) அஞ்ஞானம், நித்ரை, ஆலஸ்யம் முதலியவைகளை ஜீவர்களுக்குக் கொடுத்து நாநாவிதமான யோனிகளில் பிறப்பித்து துக்கத்தைக் கொடுப்பது.

இந்த ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தத்திலுண்டாகும் துக்கங்களின் பரிஹாரத்திற்காகவும், அக்ஷயமான (நாசமற்ற) ஸ்வரூப

ஸுகத்தை அனுபவிப்பதற்காகவும் ப்ரக்ருதியினுலுண்டாயிருக்கும் கட்டை விடுவித்துக்கொள்ளவேண்டியது ஆவஶ்யகமாகும் (14-20). இந்த ப்ராக்ருதி பந்தத்தின் பரிஹாரம் பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தினுலேயே ஆகவேண்டியது (18-56). அந்த ப்ரஸாதம் பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி செய்வதினுலேயே உண்டாகக்கூடியது. அந்த பக்தியோ—பரமாத்மாவின் ரக்ஷகத்வம், புருஷோத்தமத்வம், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்ச பின்னத்வம் முதலிய குணங்களின் அபரோக்ஷ ஞானத்தினுலேயே உண்டாகக்கூடியது. அபரோக்ஷமெனின் பரமாத்மாவை நேரில் காணுதல். அதுவும் அந்த பரமாத்மாவின் அனுக்ரஹத்தினுலேயே உண்டாகக்கூடியது. பரமாத்மா அவ்யக்தமான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத) ஸ்வபாவமுள்ளவனுகையால், கருப்பு சிகப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள கடபடாதிகளைப்போல் வெறும் நம்மிட ப்ரயத்னத்தினுலேயே கண்டுகொள்ளுவதற்கு அஶக்யன். தன்னிட அனுக்ரஹத்தினுலேயே காணப்படுபவன். அவனிட அனுக்ரஹத்திற்காக ஜீவர்கள் எப்போதும் அந்த பரமாத்மாவின் குணங்களை த்யானிக்கவேண்டியது. பலவிதமான துர்மதங்களைக் கேழ்ப்பத்தினுலுண்டாகும் ஸம்ஶய விபரீத ஞானங்களைப் போக்கடித்துக்கொண்டு தத்வ நிஶ்சயத்தை யடையாதவரைக்கும் த்யானரூபமான யோகம் ஸரியாய்ப் பொருந்தமாட்டாது (2-53). அந்த தத்வ நிச்சயமோ குருக்களை ஶரணமடைந்து, அவரை வணங்கி, பிரார்த்தித்து அவரால் பகவத் தத்வங்களின் உபதேஶத்தைப் பெற்றுலொழிய உண்டாகமாட்டாது (4-34). இத்தகைய குருபதேசமும் அதினுல் தத்வ நிச்சயமும் ஆகவேண்டுமாயின் மனிதன் அந்த:கரண சுத்தியை யடையவேண்டும்(2-64,65). மற்றும் இஹ பரலோகங்களிலுள்ள நஶ்வரமான பலாபேக்ஷையற்றவராயிருக்கவேண்டும். இவைகளில்லாவிடில் குருக்களின் உபதேசமும் தத்வ நிச்சயமும் உண்டாவதில்லை (2-44). அவாளவாளிட வர்ணுஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞாதி கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே, இது உன்னிட பூஜை என்று பரமாத்மாவிடம் அக்கர்மங்களை ஒப்புவித்தாலொழிய அந்த:கரண சுத்தி யுண்டாகமாட்டாது

ஸாதனச் சுருக்கம்.

(18-46). ஆகையால்—ஸாத்விக ஜீவர்கள் தம்தம் வர்ணாஶ்ரமங் களுக்கு விஹிதமான யஜ்ஞம் தானம் யுத்தம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே, அவைகளை ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி யுடன் ஒப்புவிக்கவேண்டியது. அந்த பரமாத்மா பக்தியுடன் ஒப்புவிக்கும் யஜ்ஞாதிகளைப் பெற்றுக்கொண்டு (9.26-72) அந்த ஸாத்விக ஜீவர்களின் அந்த:கரணத்தை ஶுத்தப்படுத்தி, அநேக துர்மதங்களைக் கேழ்ப்பதிஞலுண்டாகும் ஸம்ஶய விபரீத ஜ்ஞானங்களைப் போக்கி, எப்போதும் விடாமற் தன்னிட த்யானமுண்டாகும்படிக்குச் செய்து, தன்னிட தர்ஶனத்தைக் கொடுத்து, பக்தனிடத்தில் அனுக்ரகித்து, ப்ரக்ருதி பந்தத்தி னின்றும் விடுவித்து, அக்ஷயமான ஸ்வரூப ஸுகானுபவத்தைக் கொடுப்பார் (5-25).

அஸுரர்கள் தம்தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர் மங்களைச்செய்து ஸ்ரீ பரமாத்மாவைப் பூஜிக்காமல் (17-5) இந்த ப்ராஹ்மணாதி வர்ணங்கள், ப்ரஹ்மசர்யாத்யாஶ்ரமங்கள், வேதம், தேவதைகள், பரலோகம் முதலிய எல்லா ஜகத்து மித்யை (பொய்) என்றறிந்து (16-8) * பெயருக்காகவே யஜ்ஞங்களைச் செய்துகொண்டு (16-17) தானே ஈஶ்வரனென்றறிந்து (16-14) நரகாத்யனர்த்தங்களை யடைந்து (16-16) அஸுரயோனிகளில் பிறந்து பரமாத்மாவிடத்தில் த்வேஷம் செய்துகொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் பாதங்களை (முக்தியை) யடையாமலே அதோ கதியை (அந்தந்தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள் (16-20) என்று ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. ஆகையால் "பீஷ்ம த்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபங்கள் (ஜீவர்கள்) நாஶமாகாவிடினும் அவாளிட தேகங்கள் நஷ்டமாகின்றன. ஆகையால் நான் போர் புறிவதில்லை" என்று சொல்லுவது ப்ராஜ்ஞர்களால் சொல்லப் படும் வார்த்தைகளல்ல (ஶாஸ்த்ரங்களை யனுசரித்த வார்த்தைக ளல்ல).

ஓர் குதிரையில் தனதென்கிற அபிமானமிருக்கும்போது அக்குதிரைக்கு கொஞ்சம் ஶ்ரமமுண்டாகுமாகில் அதில் அபி

* உலகத்தில் யாகம் செய்தவர் என்று பெயருண்டாவதற்கு மாத்திரமே.

மானமுள்ள அதின் எஜமானனுக்கு வெகு துக்கமுண்டாகிறது. அதே குதிரையைப் பிறருக்கு விற்றுவிடுவானேயாகில், மறுநொடியிலேயே அக்குதிரை இறந்துவிட்டபோதிலும் அந்த மனிதனுக்கு தனதென்கிற அபிமான மில்லாமலிருப்பதினால் துக்கமுண்டாகாமலிருப்பதேயன்றி, "நான் விற்காமலிருப்பேனேயாகில் என் பணம் நஷ்டமாயிருக்கும், விற்ற பிறகு இக்குதிரை இறந்ததினால் என் பணம் நஷ்டமாகவில்லை" என்று ஸந்தோஷமுமடைவான். ஆகையால் ஸுகதுக்காதிகளுக்கு அபிமானமே காரணம் (2-14). ஆகையால் பகவத்வேஷிகளின் மற்றும் அவாளிட அனுபந்திகளின் ஸம்ஹாரங்களைப் பரமாத்மாவின் பூஜை என்று அவஶ்யகமாகச் செய்யவேண்டும். பகவத்பூஜாரூபமாய் அவஶ்ய கர்த்தவ்யமான கார்யங்களைச் செய்து அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கடித்துக் கொள்ளுபவனே மோக்ஷமடைவான் (2-15).

ஆகையால் "ப்ரக்ஷாளனாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஶனம் வரம்' சேற்றை மெறித்து காலை அலம்பிக்கொள்ளுவதைவிட சேற்றை மெறிக்காமலிருப்பதே மேலானது என்கிற நியாயத்தை யொத்து, யுத்தத்தைச்செய்து பீஷ்மத்ரோணாதிகளைக் கொன்று அதினாலுண்டாகும் துக்கத்தை அபிமானத்தை விட்டுப் போக்கிக் கொள்ளுவதைவிட, அவாளைக் கொல்லாமலே துக்க ஸம்பந்தமே இல்லாமற் செய்துகொள்ளுவது மேலல்லவோ" என்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஏனெனின்-பகவத்வேஷிகளின் மற்றும் அவாளிட பந்துக்களின் ஸம்ஹாரம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹித கர்மமாகும் (2-31). இத்தகைய ஸத்கர்மங்களால் துக்கமுண்டாவதில்லைஎன்று தத்வங்களை நேரில் கண்டிருப்பவர்கள் நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள் (2-16). ஆகையால் க்ஷத்ரியர்களுக்கு யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தினால் எப்போதும் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாக மாட்டாது. ஆகையால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் நரகாத்யனர்த்தங்களுண்டாகிறதென்று சொல்லுவது யுக்தமல்ல. ஆகையால் ஓ அர்ஜுனனே! பகவத் பூஜாரூபமான பகவத்வேஷிகளான தாமஸஜனங்களிட மற்றும் அவர்களிட அனுபந்திகளிட ஸம்ஹாரரூபமான யுத்தமென்கிற

கர்மத்தைச் செய்து, பரமாத்மாவிடத்தில் ஒப்பிவித்து (18-45) பரமாத்மாவே ஸர்வோத்தமனென்கிற ஞானத்தை ஸம்பாதித்து அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தைச் செய்துகொள்ள வேண்டும்.

பிறகு எப்போதும் அந்த பரமாத்மா விடத்திலேயே மனதை வைத்திருப்பாயேயாகில் (18-57) அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தினால் என்றால் இவனை முக்தனாக்கவேண்டும் என்கிற அவனிட எண்ணத்தினால் எல்லா கஷ்டங்களையும் கடந்து முக்தனாவாய். இவ்விதமாக க்ஷத்ரிய வர்ணத்தாருக்கு யுக்தமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தைசெய் என்று நான் சொல்லியபேச்சை நீ கேட்டு, அந்தப் படிக்குச் செய்யாவிடின் நாசமடைவாய் (18-58). ஸாங்கமாய் (நன்றாய்) செய்வதற்கு ஸாத்யமாயினும் தன்னிட வர்ணாஶ்ரமத்திற்கு யோக்யமல்லாத மற்றும் இதர வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு யோக்யமான கர்மங்களைச்செய்வதைவிட, ஸாங்கமாய் செய்வதற்கு ஸாத்யமாகாததாயினும் தன்னிட யோக்யதையை யனுஸரித்துச் செய்த தன்னிட வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு உசிதமான தர்மங்களே ஶ்ரேயஸ்கரமானவைகள் (நன்மைதறக் கூடியவைகள். 3-35). தன்னிட வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்வதினால் "பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் குலதர்மங்கள் நஷ்டமாய் குலஸ்த்ரீகள் கெட்டு வர்ணஸாங்கர்யமுண்டாய் பித்ருக்களுக்கு பிண்டோதக க்ரியைகள் இல்லாமற்போவதினால் குலத்தைக் கெடுத்தவருக்கும், குலத்திற்கும் பாவம் நேரிடும், அதினால் நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களுண்டாகும்" என்று நீ ஶங்கிக்கும் (அச்சப்படும்) பாவம் உண்டாகமாட்டாது. ஸ்வதர்மங்களைச் செய்துகொண்டே மரணமடைந்தபோதிலும், அது சிரேயஸ்ஸேயாகும். பரதர்மங்கள் பயத்தைத் தரக்கூடியன (3-35). ஆகையால் எந்த பரமாத்மாவினால் எல்லா பிராணிகளிட வியாபாரங்களும் நடக்கின்றனவோ, எந்த பரமாத்மா இந்த ஜகத்தில் வியாபித்திருக்கிறானோ அத்தகைய பரமாத்மாவை தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான கர்மங்களால் பூஜித்து, அவனிட ப்ரஸாதத்தினாலேயே மனிதன் ஞானாதி பலன்களைப் பெறுவான் (18-46).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு தர்மஸாதனமான யுத்தமென்கிற பரமாத்மாவின் பூஜாரூபமான கர்மத்தைவிட ச்ரேயஸ்கரமான வேறு எந்த கர்மங்களுமில்லை. ஆகையால் க்ஷத்ரியனான உனக்கு யுத்தமே பரம தர்மமென்றறிந்து, நீ அதற்காக பயப்படவேண்டாம் (2-31). புண்யவான்களான க்ஷத்ரியர்கள் ஸ்வர்க்கஸாதனமான இந்த பகவத் பூஜாரூபமான யுத்தத்தை அடைவார்கள் (2-32). இப்படி அனாயாஸமாய்க் கிடைக்கும் தர்மஸாதனமான இந்த யுத்தமென்னும் கர்மத்தைவிடில் ஸ்வதர்மத்தை விட்டு பாவத்தை யடைவாய் (2-32). 'அர்ஜுனன் பயத்தினால் ஸ்வதர்மத்தை விட்டான்' என்று ஜனங்கள் ஸபைகளில் சொல்லிக்கொள்ளுவார்கள். ஸம்பாவிதர்களுக்கு அபகீர்த்தியானது மரணத்தைவிட அதிகமாகும் (2-34). மஹாரதிகர்களான பீஷ்மாதிகள் அர்ஜுனன் பயந்து போர்க்களத்தினின்றும் பின் வாங்கினனென்று அறிவார்கள். முன் பீஷ்மாசார்யர் முதலிய மஹாரதிகர்களால் மஹாவீரனென்று மதிக்கப்பட்ட நீ இப்போது இழிவடைவாய் (2-35). உன்னிட பகைவர்கள் (துர்யோதனாதிகள்) வாயாற்சொல்லுவதற்குக்கூட அஸஹ்யமான வார்த்தைகளை யாடுவார்கள். இப்படி அவர்கள் உன்னிட ஸாமர்த்தியத்தை நிந்திப்பதைவிட மேலான துக்கம் வேறு யாது? (இதுவே அதிகமான துக்கத்தை உண்டாக்கக்கூடியது) (2-36). நீ 'யுத்தத்தில் மரணமடைந்தால் எனக்கு ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கும், ஜயமடைந்தால் இராஜ்யம் கிடைக்குமாகையால் யுத்தம் செய்ய வேண்டு' மென்று நிச்சயித்து யுத்தத்திற்கு எழுந்திரு (2-37). அஞ்ஞானத்தினாலுண்டாயிருக்கும் 'யுத்தம் செய்யத்தகுந்ததோ அல்லவோ' என்கிற ஸந்தேகத்தை பகவானிட பூஜைக்காக க்ஷத்ரியர்கள் யுத்தரூபமான கர்மத்தைச் செய்யவேண்டியதே என்கிற ஞானமென்னும் கத்தியினால் வெட்டி ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய யுத்தத்தைச் செய் (4-42). ஜயம் கிடைத்து இராஜ்யத்தைப் பெற்று ஸுகமடையவேண்டுமென்கிற ஆசையை விட்டு, மற்றும் பராஜயமுண்டாய் இராஜ்யம் கிடைக்காமல் துக்கமுண்டாகுமென்று நினைக்காமல், க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹிதமான யுத்தரூபமான கர்மத்தை பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய். இப்படி நீ செய்வாயேயாகில் இந்த யுத்தகர்மத்தினால் உனக்கு பாவம் வருவதில்லை (2-38).

ஓ அர்ஜுனனே! நாங்கள் ஜயமடைவோமோ அல்லது துர்யோதனாதிகள் ஜயமடைவார்களோ என்று ஸந்தேகப்பட வேண்டாம். பூர்ணமான ஜகத் ஸம்ஹாரகமான காலமென்கிற பெயரையுடைய விஶ்வரூபத்தை உனக்குக் காட்டிய நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்) இந்த யுத்தத்திற்கு வந்திருக்கும் தர்ம, பீம, அர்ஜுன, நகுல, ஸஹதேவன் முதலிய சிலரைத்தவிர மற்றெல்லோரையும் நாசப்படுத்துவதற்காக வந்திருக்கிறேன் (11-32). த்ரோண, பீஷ்ம, ஜயத்ரத, கர்ணன் முதலிய எல்லா வீரர்களும் என்னால் கொல்லப்பட்டவர்களைப்போலாயிருக்கின்றனர். நீ யுத்தத்தில் ஜயமடைவாய் (11-34). ஓ அர்ஜுனா! எழுந்திரு. என்னாலேயே கொல்லப்பட்டிருக்கும் சத்துருக்களின் ஸம்ஹாரத்திற்கு நீ காரணமாத்திரனாய், அர்ஜுனனே கொன்றானென்கிற கீர்த்தியை, நீ அடை. பகைவர்களை வென்று செல்வத்தால் நிறைந்த இராஜ்யத்தை அனுபவி (11-33).

க்ஷத்ரியர்களுக்கு விகிதமான யுத்தகர்மத்தினால் பகவத் விஷயகமான அபரோக்ஷ ஞானத்தையடைந்து அவனிட ப்ரஸாதத்தினால் ஶாஶ்வதமான வைகுண்டாதி ஸ்தானங்களையடைவாய் (17-62). வெகு இரகசியமான அவசியமாய் அறியவேண்டிய இவ்விஷயத்தை உனக்காகச் சொல்லியிருக்கிறேன். இவ்விஷயங்களை எல்லாம் விசாரம் செய்து உன்னிஷ்டப்படிக்குச் செய் (18-63). ஓ அர்ஜுனனே! நீ எனக்கு மிகவும் நண்பன் (ஆகையால்) உனக்கு ஹிதத்தைச் சொல்லுகிறேன், கேள் (18-64). ஸ்ரீகிருஷ்ணனான என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து (பக்தி செய்து கொண்டு) எனக்காகவே அவஶ்யகமாய் கர்மங்களைச் செய். எனக்கு நமஸ்காரம் செய் (வணங்கு). இப்படிச்செய்வதினால் ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் பாதங்களையே அடைவாய் (மோக்ஷமடைவாய்). நீ என்னிட விசேஷமான அன்புக்கு விஷயன் (உரியவன்). ஆகையால் இப்படி ப்ரதிஜ்ஞை செய்து சொல்லுகிறேன் (18-65). இதர தேவதைகளின் உத்தேசமாய் கர்மங்களைச் செய்யாமல் பரமாத்மாவையே ஶரணமடை. ஸ்ரீ பரமாத்மாவே உன்னை எல்லா பாவங்களிலிருந்தும் விடுவிப்பான். பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரத்தினால் பாவமுண்டாய் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாகுமென்று துக்கப்

படவேண்டியதில்லை. இந்த இரகசியமான கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை தவம் புரிந்திராத மனிதனுக்கு உபதேசிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியில்லாதவனுக்கு எப்பொழுதும் சொல்லக் கூடாது. குருக்களின் சேவை செய்யாதவனுக்குச் சொல்லக் கூடாது. யார் ஸ்ரீ பரமாத்மாவான என்னிடத்தில் பொறாமை யுள்ளவனயிருக்கிறனே (ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா நிற்குணன், ஞானனந்தாதிகளில்லாதவன், நானே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் என்று அறிகிறனே) அவனுக்கு உபதேஶிக்கக்கூடாது. ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை என்னிட பக்தருக்கு உபதேசிக்க வேண்டும். அத்தகைய பக்தருக்கு உபதேசிப்பவனே என்னிடத்தில் மேலான பக்தியைச் செய்து என்னையே யடைவான். இதற்கு ஸந்தேகமில்லை (18-67,68). இந்த கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை உபதேஶிக்கும் மனிதன் ஸ்ரீபரமாத்மாவின் (என்னிட) விசேஷமான ப்ரீதிக்குக் காரணனு வன். எனக்கு அவனைவிட அதிகமான ப்ரீதிக்குக் காரணனுன வன் மனிதருக்குள்ளே கிடையாது. பின்னும் இருக்கவில்லை, முன்னும் இருப்பதில்லை (18-69). இந்த பரமாத்ம விஷயகமான, தர்மத்திற்கு ஸாதகமான கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை யார் அத்யயனம் செய்கிறனே அவன் ஞானயஜ்ஞத்தினுல் பரமாத்மாவை பூஜித்த வனுகிறன் என்று என்னிட அபிப்ராயம் (18-70). இந்த கீதா ஶாஸ்த்ரத்தைக் கேழ்ப்பதினுல் பலனிருக்கிறதென்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியுள்ளவனுய் அஸூயாதி தோஷரஹிதனுய் யார் கேழ்க்கி றனே அவனும் முக்தனுய் புண்ய கர்மங்களைச்செய்யும் மனிதர் களுடையும் மங்களகரமான லோகங்களை அடைகிறன். இந்த ஶாஸ்த்ரத்தை படனம் செய்பவர் (படிப்போர்) மேற்கூறிய பலனைவிட அதிகமான பலனை அடைவார்கள். ப்ரவசனம் செய் பவர்கள் (பாடம் சொல்பவர்கள்) தம் தம்மிட யோக்யதானு ஸாரமாய் அத்யயனம் செய்தவர்களைவிட அதிகமான பலனை யடைவார்களென்று சொல்வானேன்? (18-71). ஓ அர்ஜுனு! நான் சொல்லிய விஷயத்தை ஒரே மனதினுல் கேட்டாயோ? அஜ்ஞானத்தினுலுண்டாயிருக்கும் உன்னிட ப்ரமை துலைந்ததோ இல்லையோ? என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் கேழ்க்கவே, அதற்கு அர்ஜுனன்—ஓ! கிருஷ்ணனே! உன்னிட அனுக்கிரகத்

திஞல் உன்ஞல் செய்யப்பட்ட உபதேசத்திஞல் என்னிட அஜ்ஞானம் துலேந்தது. ஸரியான ஸ்மிருதி (நினைவு) உண்டாயிற்று. ஸந்தேகமில்லாதவஞனேன். நீ சொல்லியவாறு க்ஷத்ரிய வர்ணத்திற்கு யோக்யமான யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்கிறேன் என்று ஒத்துக்கொண்டனன்.

இவ்விதமாக அர்ஜுனனை காரணமாக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா ஸாத்விகஜீவர்களுக்காக தத்வங்களை உபதேசித்திருக்கிருர். ஆகையால் அநாதியான ப்ரக்ருதியிஞல் கட்டுப்பட்டிருக்கும் ஸாத்விக ஜீவர்கள் ஶரீர ஸம்பந்த வியோகரூபமான பிறப்பு இறப்புகளால் உண்டாகும் பலதுக்கங்களைப் போக்கிக்கொண்டு, ஸுகரூபமான மோக்ஷத்தை யடைவதற்காக இந்த ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்று விடுவித்துக்கொள்ள வேண்டியது ஆவஶ்யகம்.

எப்படி விலங்கிஞல் கட்டப்பட்ட மனிதன் இராஜனிட அடிமையோ, மற்றும் இராஜனிட அருளிஞலேயே அக்கட்டினின்றும் விடுதலையடையவேண்டுமோ, அப்படியே இந்த ப்ரக்ருதிபந்தம் ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் அதீனம். அவனிட அருளிஞலேயே அது துலேயவேண்டும். அவனிட அருளுண்டாவதற்கு (நான் இந்த ஜீவனை ப்ரக்ருதிபந்தத்தினின்றும் விடுவிக்கவேண்டும் என்கிற விருப்பம் அவனுக்கு உண்டாவதற்கு) மனிதன் தன்னிடத்திலும் தன்னைச் சேர்ந்தவர்களிடத்திலும் செய்யும் ஸ்னேஹத்தைவிட வெகுமடங்கு அதிகமான, எத்தகைய தடங்கல்கள் வந்த போதிலும் அசையாமலிருக்கும், நிர்வ்யாஜமான (அல்ப பலாபேக்ஷை இல்லாத) சிநேகரூபமான, பரமாத்மாவிடத்தில் செய்யும் பக்தியே காரணமாகும். எப்படி மகனிடத்தில் அதிகமான ப்ரீதி(ஸ்னேஹம்)உண்டாவதற்கு அவனிட ஶாந்த்யாதிகுணங்கள், திரவ்ய சம்பாதகஶக்தி, ஞானம் இவைகள் காரணங்களாகுமோ, அப்படியே பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும், ஜகத்பித்ருத்வம், இரக்ஷகத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், ஸர்வ ஶக்திமத்வம் முதலிய அளவில்லா குணங்களின் அபரோக்ஷஞானம், அவனிடத்தில் செய்ய வேண்டிய பக்திக்குக் காரணமாகும்.

ஏதத் த்வயா ந விஜ்ஞேயம் ரூபவானிதி த்ருஶ்யதே |
இச்சன் முஹூர்த்தான்னஶ்யேயமீஶோஹம் ஜகதாம் குரு: ||
மாயா ஹ்யேஷா மயா ஸ்ருஷ்டா யன்மாம் பஶ்யஸி நாரத ||

என்கிற பாரதவசனானுஸாரமாய் தேவதத்தனே முதலிய எல்லா ஜனங்களும், கருப்பு, வெளுப்பு முதலிய வர்ணங்களுள்ள தேகங்களுள்ளவர்களாகையால் எப்படி நாம் அவர்களைக் காணவேணுமென்கிற எண்ணம் நமக்கில்லாவிடினும், நம்மிட ப்ரயத்னத்தினலேயே (கட்டாயமாய்) காணுவதற்கு ஸாத்யமானவர்களோ, அப்படியே பரமாத்மா அவனிட எண்ணம் (ப்ரஸாதம்) இல்லாவிடின் நம்மிட முயற்சியினல் காணுவதற்கு ஸாத்யனல்ல. பரமாத்மாவுக்கு 'நான் இந்த ஜீவனுக்குக் காணப்படக்கூடாது' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் அன்றைடியிலேயே காணப்படாதவனுவான். அல்லது இந்த ஜீவனுக்கு 'நான் காணப்படவேணும்' என்கிற எண்ணமுண்டாயின் காணப்படுவான். ஆகையால் பரமாத்மாவின் தர்சனமாவதற்கு அவனிட ப்ரஸாதம் (நான் இவனுக்குக் காணப்படவேண்டுமென்கிற எண்ணம்) காரணமாகும். பணத்தைக் கொடுக்கும் திரமையாகிலும், இதர திரமையாகிலுமில்லாத ஒரு மனிதன் ஓர் பிரபுவின் தரிசனத்திற்காக அந்த ப்ரபுவின் வீட்டு வாயிலில் எப்போதும் உட்கார்ந்து அவனையே த்யானித்துக் கொண்டு, அவனிட குணங்களைப் புகழ்ந்துகொண்டு சிலநாள் காத்திருந்தால், அந்த ப்ரபுவுக்கு இவனிடத்தில் தயவு உண்டாய் எப்படி தர்சனம் கொடுப்பானே, அப்படியே பக்தனை ஸாத்விக புருஷன் எப்போதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்துகொண்டே, அவனிட குணங்களை புகழ்ந்துக்கொண்டிருந்தால், பரமாத்மா அவனிடத்தில் ப்ரஸன்னனாய் "யதா பஶ்ய: பஶ்யதே ருக்மவர்ணம் கர்தாரமீஶம் புருஷம் ப்ரஹ்மயோனிம்" இது முதலிய ஶ்ருதிகளில் சொல்லியவாறு ஜகஜ்ஜன்மாதிகர்த்ருத்வம் முதலிய குணங்களுடன் கூடியவனாய் தர்ஶனம் கொடுப்பான். (ஈஶ்வரனிட அபரோக்ஷஜ்ஞான முண்டாகும்)

"ஶ்ருதி விப்ரதிபன்னா தே யதா ஸ்தாஸ்யதி நிஶ்சலா |
ஸமாதாவசலா புத்திஸ்ததா யோகமவாப்ஸ்யஸி || (2-53)

என்று சொல்லியவாறு—பரமாத்மா இல்லையென்றும், அவன் ஶூன்ய னென்றும், ஜீவஸ்வரூபனென்றும், அவனிடத்தில் எட்டே குணங்க ளிருக்கின்றனவென்றும் சொல்லும் பல துர்மதங்களிருக்க இவ் விதமாகவே அவனை தியானிக்கவேணுமென்று மனது ஸ்தைர்ய மடையாமல் (கட்டியாகாமல்) இருப்பதினால் ப்ராஹ்மமீமாம்ஸா ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய யுக்திகளால் அந்தந்த துர்மதங்களை அப்ராமாணிகங்களென்று நிச்சயித்த அதிகாரி—பரமாத்மா ஸர் வோத்தமன், ஜீவாதிகளைவிட பின்னன் (வேறுபட்டவன்) ஸர்வஜ் ஞத்வமே முதலிய அளவில்லா குணங்களால் பூர்ணன் (நிறைந்த வன்). ஜகஜ்ஜன்மாதிகர்த்தா என்ற த்ருடமான நிச்சயத்தை யடைந்தபிறகு, பரமாத்மா குணபூர்ணன் என்கிற இது முதலான ரீதியாய் தியானிக்கும் வழியை யடைவான். ஆகையால் இத்தகைய த்யானத்திற்கு ஶாஸ்திர விசாரம் காரணமாகும். அதற்கு "உப தேக்ஷ்யந்தி தே ஞானம் ஞானினஸ்தத்வதர்ஶின:" என்று சொல் லியவாறு தத்வங்களை யறிந்த குருக்களின் உபதேசம் காரண மாகும். " அனன்யப்ரோக்தே கதிரத்ர நாஸ்தி.........ப்ரோக் தான்யேனைவ ஸுஞ்ஞாய ப்ரேஷ்ட" என்ற காடக ஶ்ருதி சொல்லுவதைப்போல் அத்வைதிகளால் (ஜீவேஶ்வராபேதஞானி களால்) உபதேஶமடைவானாகில் 'கதி: நாஸ்தி' மோக்ஷஜனக மான ஞானமுண்டாவதில்லை. ஜீவேஶ்வரபேதஞானியினால் உப தேஶமடைந்தால்தான் மோக்ஷத்தைத் தரக்கூடிய மேலான ஞான முண்டாகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால் த்வைதியான குருக் களின் உபதேஶத்தினாலுண்டான ஞானமே அபரோக்ஷஞானத் தின் வழியாய் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகும். அந்த குருக்களின் சேவை செய்து, அவரை வணங்கி, பன்முடின் (பிரார்த்தித்தால்) அவர் உபதேஶிப்பார். அவரிட உபதேசத்தினால் ஞானமுண்டா வதற்கு அந்த:கரணம் சுத்தமாயிருக்கவேண்டும். அந்த:கரண ஶுத்திக்கு யஜ்ஞம், தானம், தபஸ்ஸு இவைகள் காரணங்களா கையால் இவைகளை அவஶ்யகமாய்ச் செய்யவேண்டும் (18-5). இப்படி ஶாஸ்த்ரத்தினால் ஸித்தமாயிருப்பதினால் ப்ராஹ்மணர், க்ஷத்ரியர், வைஶ்யர், சூத்ரர், வர்ணபாஹ்யர் (ஸங்கரஜாதியர்) என்று ஐந்து வகுப்பாராயிருக்கும் மனிதர்களில் ஸாத்விக ஜீவர்

கள் அவரவர்களுக்கு ஶாஸ்த்ரவிஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து அவைகளை ஈஶ்வரனிடத்தில் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டே பின் சொல்லியவாறு அபரோக்ஷ ஞானத்தை யடைந்து, அதின் மூல மாய் மோக்ஷத்தை யடையக்கடவார்கள்.

ஈஶ்வர ப்ரகரணம்.

பரப்ரஹ்மமாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் புத்தீந்த்ரியாதிகளுக்கு அபிமானிகளான எல்லா தேவதைகளைவிட மேலானவன் (3-42,43). ஸர்வஜ்ஞன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி (4-5). பிறப்பிறப் பில்லாதவன். எல்லாபூதங்களுக்கும் ஸ்வாமி. தன்னிச்சையினு லேயே தர்மத்தை இரக்ஷிப்பதற்காகவும் ஸாதுக்களை இரக்ஷிப் பதற்காகவும், அயோக்கியர்களை தண்டிப்பதற்காகவும் அவதரிப் பவன் (4-7,8). லோகவிலக்ஷணமான ஜன்மகர்மங்களையுடையவன் (4-9). குணகர்மங்களுடன் கூடிய ப்ராஹ்மணுதி நான்கு வர்ணங் களையும் பிறப்பிப்பவன். தனக்கு பிறப்பிப்பவனில்லாதவன் (4-13). கர்மங்களின் ஸம்பந்தமற்றவன். கர்மபலத்திலாசை யில்லாதவன். ஸர்வாந்தர்யாமியாய் எங்கும் இருப்பவன் (4-14). (எல்லா பதார்த்தங்களிலுமிருப்பவன்)ஸர்வபூதங்களுக்கும் ஆதார மானவன். ஸமன் (6-29). எல்லா பதார்த்தங்களிலும் நிர்தோஷியா யிருப்பவன். அந்தந்த பதார்த்தங்களின் தோஷத்தின்பொருட் டுண்டாகும் தோஷமில்லாதவன். ஒருவனுகவே எல்லா பூதங்களி லும் வஸிப்பவன். இடங்களின் பேதத்திலுண்டாகும் பேத மில்லாதவன். ஸ்வகதபேதம் (தன்னிட ரூபகுணகிரியாதிகளின் பேதம்) இல்லாதவன் (6-31). எல்லா ஜகத்தையும் படைப்பவன். நாசம் செய்பவன் (7-6). எல்லா வஸ்துக்களைவிட மேலானவன். தன்னைவிட மேலான வஸ்துவில்லாதவன். இரத்தினங்களுக்கு ஸூத்ரத்தை (நூலை) ப்போல் எல்லா ஜகத்திற்கும் ஆஶ்ரயன் (7-7).

ஜலத்திலுள்ள இரஸத்திற்கு நியாமகனுய் இரஸ ஶப்தவாச்ய னுய் இரஸத்திலிருப்பவன். ஸூர்யசந்திரர்களிடமிருக்கும் ப்ர பைக்கு (காந்திக்கு) நியாமகனுய் ப்ரபாஶப்தவாச்யனுய் ப்ரபை

யிலிருப்பவன். ஸகல வேதங்களிலும் ஶ்ரேஷ்டமான ப்ரணவ (ஓங்கார)த்திற்கு நியாமகனாய் ப்ரணவஶப்தவாச்யனாய் ப்ரணவத்திலிருப்பவன். ஆகாஶத்திலிருக்கும் ஶப்தத்திற்கு நியாமகனாய் ஶப்தமென்னும் ஶப்தத்திற்கு வாச்யனாய் ஶப்தத்திலிருப்பவன். புருஷரிடத்திலிருக்கும் பௌருஷத்திற்கு நியாமகனாய் பௌருஷஶப்தவாச்யனாய் பௌருஷத்திலிருப்பவன் (7-8). ப்ருத்வியிலுள்ள கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தஶப்தவாச்யனாய் கந்தத்திலிருப்பவன். ஸூர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தேஜஶ்ஶப்தவாச்யனாய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஸர்வ பூதங்களிலுள்ள ஜீவர்களுக்கு நியாமகனாய் ஜீவ ஶப்த வாச்யனாய் ஜீவர்களிலிருப்பவன். தபஸ்விகளிடமிருக்கும் தபஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தபஶ்ஶப்தவாச்யனாய் தபஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-9.) ஸர்வ பூதங்களுக்குக் காரணன். அனாதி. புத்திமான்களின் புத்திக்கு நியாமகனாய் புத்திஶப்தவாச்யனாய் புத்தியிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தேஜஶ்ஶப்தவாச்யனாய் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன் (7-10). பலவந்தரின் காமராகரஹிதமான பலத்திற்கு நியாமகனாய் பலஶப்தவாச்யனாய் பலத்திலிருப்பவன். ப்ராணிகளிடமிருக்கும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமத்திற்கு நியாமகனாய் காமஶப்தவாச்யனாய் காமத்திலிருப்பவன் (7-11).

எந்த ஸாத்விகராஜஸதாமஸ பதார்த்தங்களுண்டோ அவைகளைப் பிறப்பிப்பவன். அப்பதார்த்தங்களெல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமி. அப்பதார்த்தங்களுக்கு அதீனனல்லாதவன் (7-12). குணத்ரயங்களால் மோஹிதரான ஜனங்களால் அறியப்படாதவன். த்ரிகுணாதீதன் (முக்குணங்களுக் கெட்டாதவன்) (7-13). அஸுரர்களால் அடையப்படாதவன் (7-15). ஞானிகளுக்குப் பிரியன். ஞானிகளிடத்தில் ப்ரீதி செய்பவன். (7-17). வாஸுதேவன் (எல்லா இடத்திலும் வஸிப்பவன்). க்ரீடாதிகுண விஶிஷ்டன் (7-19). அன்ய தேவதைகளை உபாஸிப்பவர்களுக்கு அவரவரிட யோக்யதானுஸாரமாய் அந்தந்த தேவதைகளிடத்தில் ஶ்ரத்தையைப் பிறப்பிப்பவன் (7-21). அன்யதேவதைகளைப் பூஜிக்கும் அல்பஞானிகளுக்கு அவரவரிட யோக்யதானுஸாரமாய் நஶ்வரமான (ஶாஶ்வத

மல்லாத = அழிவுள்ள) பலன்களைக்கொடுப்பவன். தன்னிட பக்தர் களால் பிராப்யன் (பெறத்தக்கவன்) (7-22,23). நாசமில்லாத மேலான ஸ்வபாவமுள்ளவன் (7-24). அவ்யக்தன் (எல்லோருக் கும் காணப்படாதவன்) (7-25). பூதபவிஷ்யத்வர்த்தமான காலங் களிலுள்ள வஸ்துக்களின் ஞானமுள்ளவன் (7-26).

அதியஜ்ஞன், யஜ்ஞாதிஷ்டாதா (8-4). உத்தம புருஷன். திவ்யன். ஸ்ருஷ்ட்யாதிகுண விஶிஷ்டன் (8-8). ஞானி. அநாதி. நியாமகன். எல்லா வஸ்துக்களைவிட சிறியவன். எல்லாவற்றையும் தரிப்பவன். ஸாகல்யமாய் (ஸம்பூர்ணமாய்) தெரிந்துகொள்ளுவ தற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். சூர்யனிட வர்ணத்தைப்போன்ற வர்ணமுள்ளவன். ப்ரக்ருதியைவிட வேரானவன். (ப்ரக்ருதி பந்த மில்லாதவன்) (8-9). திவ்யன். சூர்யமண்டலத்திலிருப்பவன் (8-10). வேதமறிந்த ஜனங்களால் அக்ஷரனென்று அழைக்கப் படுபவன். விரக்தர்களான யதிகளால் பிராப்யன், ப்ரஹ்மசர்ய வ்ரதத்திற்கு உத்தேஶ்யன் (8-11). வ்யக்தமான பூதஸமூகத்தை விட வேரானவன். அவ்யக்தன். உத்தமன். எல்லா ப்ராணிகள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாஶமடையாதவன் (8-20) அக்ஷரஶப்தவாச்யன், பரமப்ராப்யன். மனிதன் எந்த பரமாத் மாவை யடைந்து மறுபடியும் ஜன்மமடைய மாட்டானே அந்த கைய ஸ்வரூபமுள்ளவன் (8-21). எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஆஶ்ரயன். ஸர்வவ்யாப்தன். அனன்யமான (வேறொருவரில் செய்யப் படாத) பக்தியினால் அடைவதற்கு யோக்யன் (8-22).

அவ்யக்தமான (ஜனங்களுக்குக் காணப்படாத) ரூபத்தினால் ஜகத்தை வ்யாபித்திருப்பவன். ஸமஸ்த பூதங்களுக்கும் ஆஶ்ரயன், பூதங்களை ஆஶ்ரயித்திருப்பவன் (9-4). பூதங்கள் தன்னிட மிருந்தபோதிலும் பூதங்களின் குணஸம்பந்தமில்லாதவன். பூதங் களைத் தரித்திருப்பவன். ஸமஸ்த பூதங்களுக்கும் உத்பாதகன் (9-5). எப்படி ஆகாயம் வாயுவுக்கு ஆதாரமாயினும் வாயுவின் தர்மங்களின் ஸம்பந்தமில்லாததோ அப்படியே பூதங்களுக்குத் தான் ஆதாரமாயினும் பூதங்களின் தர்மஸங்கிரமம் (கலப்பு) இல்லாதவனாதலால் பூதங்களுக்கு அநாதாரனென்று சொல்லப் படுபவன். (9-6). பூதங்களின் லயத்திற்கு அதிகரண (காரண)

மாயிருக்கும் ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமி (9-7). தன்னதீனமான ப்ரக்ருதியை உபாதான (மாருதலடையும்) காரணமாகச் செய்துகொண்டு பராதீனமான இவ்வெல்லா பூதஸமூகத்தையும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் அடிக்கடி ஸ்ருஜிப்பவன் (9-8). உதாஸீனனைப்போலிருப்பதினுல் ஜகத் ஸ்ருஷ்ட்யாதி வியாபாரங்களைச் செய்யினும் அக்கர்மங்களின் பலனையடையாதவன் (9-9). ப்ரக்ருதிக்கு ஸ்வாமியாயிருந்து ப்ரக்ருதியினுல் சராசராத்மகமான ஜகத்தை ஸ்ருஜிப்பவன் (9-10). மஹா ஐஶ்வர்யமுடையவன். உத்தம வஸ்து (9-11).

க்ரதுவுக்கு (யாகத்திற்கு) நியாமகனுய் க்ரதுவிலிருப்பவன். யஜ்ஞபோக்தா. ஸ்வதா (பித்ருக்களுக்கு ஶ்ராத்தாதிகளில் கொடுக்கப்படும் அன்னுதிகளுக்கு) நியாமகனுய் ஸ்வதையிலிருப்பவன். ஔஷதநியாமகனுய் ஔஷதியிலிருப்பவன். மந்த்ர நியாமகனுய் மந்த்ரத்திலிருப்பவன். மந்த்ரப்ரதிபாத்யன். ஆஜ்ய (நெய்க்கு) நியாமகனுய் ஆஜ்யத்திலிருப்பவன். அக்னிக்கு நியாமகனுய் அக்னியிலிருப்பவன். ஹுதமான (ஹோமம் செய்யப்பட்ட) பதார்த்தத்திற்கு நியாமகனுய் ஹுதமான பதார்த்தத்திலிருப்பவன் (9-16). இந்த ஜகத்திற்கு தந்தை, தாய், தாரகன், பிதாமகன் (பாட்டன்). வேத்யன் (அறியப்படவேண்டியவன்). பவித்ரமான (ஶுத்தமான) வஸ்து. ஓங்கார ப்ரதிபாத்யன். ரிங்நியாமகனுய் ரிக்ஶப்தவாச்யனுய் ரிக்குகளிலிருப்பவன். ஸாமவேத நியாமகனுய் ஸாமஶப்தவாச்யனுய் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். ஸாமவேத ப்ரதிபாத்யன். யஜுர்வேத நியாமகனுய் யஜுஶ்ஶப்தவாச்யனுய் யஜுர்வேதத்திலிருப்பவன் (9-17). பிராப்யன். இரக்ஷகன். ஸ்வாமி. எல்லோரையும் பிரத்யக்ஷமாய் காணுகிறவன். எல்லோருக்கும் ஆஶ்ரயன். (போஷிப்பவன்) ஶரண்யன், ஸ்னேஹிதன். உத்பாதகன். நாசகன். தாங்குபவன், பிரளயகாலத்தில் இந்த எல்லா ஜகத்தையும் தன்னிடத்தில் வைத்துக்கொள்ளுபவன். பீஜபூதன் (விதைபோன்றவன்) (9-18). ஸூர்யாதிகளிடமிருந்து தாபத்தையுண்டாக்குபவன். மேக சக்கிரத்திலிருந்து மழை பொழியச்செய்பவன். மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவன். நாஶத்தையுண்டாக்குபவன் (9-19). ஸர்வயஜ்ஞ போக்தா. ஸர்வயஜ்ஞ ஸ்வாமி (19-24). ஸர்வ

பூதங்களிலும் ஸமனுயிருப்பவன். நிஷ்காரணமாய் த்வேஷமில்லாதவன். நிஷ்காரணமாய் பிரியமில்லாதவன் (9-29).

தேவதைகளாலும், ரிஷிகளாலும் அறிந்துகொள்ளுவதற்கு முடியாத மஹாமஹிமையுடன் கூடினவன். எல்லா தேவதைகளுக்கும், எல்லா ரிஷிகளுக்கும், மனுஷ்யர்களுக்கும் காரணன் (10-2). பிறப்பில்லாதவன். காரணனில்லாதவன். எல்லா ஜகத்துக்கும் முக்ய ஸ்வாமி (10-3). பூதங்களுக்கு (பிராணிகளுக்கு) புத்தி, ஞானம், அகார்யத்தில் விருப்பமின்மை அல்லது மித்யா ஞானமின்மை, க்ஷமை (பொறுமை), ஸத்யம், இந்திரிய நிக்ரகம், பகவனிஷ்டாபுத்தி, ஸுகம், துக்கம், பிறப்பு, இறப்பு, பயம், அபயம், அஹிம்ஸை, ஸுகதுக்கங்களைப்போன்ற த்வந்த்வங்களின் நிர்விகாரதை, (விகாரமின்மை) துஷ்டி, தபஸ்ஸு, தானம், கீர்த்தி, அபகீர்த்தி முதலியவைகளைக் கொடுப்பவன் (10-4,5). இந்த பிரஜைகளெல்லோரும் யாரிட வம்சத்தைச் சேர்ந்தவர்களோ அத்தகைய மனுக்களாலும், ஸப்த மஹாரிஷிகளாலும், ஸனகாதிமானஸ புத்ரர்களாலும் தியானிக்கப்படுபவன் (10-6). எல்லா ஜகத்துக்கும் உத்பாதகன். ஸர்வப்ரவர்த்தகன். (10-8). ப்ரீதி பூர்வகமாய் தன்னை பஜிப்பவர்களுக்கு மோக்ஷத்துக்கு ஸாதனமான ஞானத்தைக் கொடுப்பவன். (10-10). அந்த ஞானத்தினுல் அஜ்ஞானத்தினுலுண்டாயிருக்கும் பந்தத்தை நாசப்படுத்துபவன் (10-11). பரப்ரஹ்மம். உத்தமதேஜோரூபன். பவித்திரன். உத்தமன். புருஷன் (பூர்ணஷட்குணன்) எப்போதும் ஒரே விதமாயிருப்பவன். திவ்யன், (லோக விலக்ஷணன்). ஆதிதேவன். வ்யாப்தன் (10-12). தேவதானவர்களால் தெறிந்துகொள்ளுவதற்கு அசக்யமான ஸ்வரூபமுடையவன் (10-14). தன்னுல் தன்னையே தெறிந்துக்கொள்ளுவதற்கு யோக்யன். பூதோத்பாதகன். பூதநியாமகன். தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையை யளிப்பவன். ஜகத்துக்கு ஸ்வாமி. (10-15). எல்லா பிராணிகளின் ஹ்ருதயங்களுக்கு நியாமகனுய் அவைகளில் வஸிப்பவன். ஸர்வபிராணிகளைப் படைப்பவன். இருப்புக்குக்காரணன். நாசத்திற்குக்காரணன். (10-20). ஸூர்யர்களில் கார்த்திக மாதத்திற்கு நியாமகனுன விஷ்ணு என்கிற ஸூர்யன்.

ப்ரகாஶிக்கும் பதார்த்தங்களில் ஶ்ரேஷ்டனான ஸூர்ய னுக்கு நியாமகனாய் இதர தேஜஸ்ஸுள்ள பதார்த்தங்களைவிட ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, வேதஶப்தங்களால் அறிய வருபவனாதலால் ரவிஶப்தவாச்யனாய் ரவியிலிருப்பவன். நாற்பத் தொன்பது மருத்தேவதைகளில் ஶ்ரேஷ்டனான மரீசிக்கு நியா மகனாய் ஸஜாதீயமான இதர வஸ்துக்களில் மரீசிக்கு மேன் மையை கொடுத்துக்கொண்டே மேகங்களை அசையச்செய்து கொண்டிருப்பதால் மரீசி என்ற பெயருடன் மரீசியிலிருப்ப வன். நக்ஷத்ரங்களில் ஶ்ரேஷ்டனான சந்திரனுக்கு நியாமகனாய் ஆஹ்லாதகரமான பதார்த்தங்களில் சந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, அதிசயமான ஸுகமுடையவனாகையால் ஶஶீ என்கிற பெயருள்ளவனாய் சந்திரனிடமிருப்பவன் (10-21). வேதங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான ஸாமவேதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர வேதங்களைவிட ஸாமவேதத்திற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத் துக்கொண்டே, எல்லா இடங்களிலும் ஸமனாயிருப்பதினாலும், எல்லாவற்றையும் அறிந்தவனாகையினாலும் ஸாமவேதஶப்தவாச்ய னாய் ஸாமவேதத்திலிருப்பவன். தேவதைகளில் சிரேஷ்டனான இந்த்ரனுக்கு நியாமகனாய் இதர தேவதைகளைவிட இந்த்ரனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, ஸர்வ தேஶங்களிலுமிருப்ப தினால் வாஸவ: என்கிற பெயருடையவனாய் இந்த்ரனிலிருப்ப வன். இந்திரியங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான மனதுக்கு நியாமகனாய் இதர இந்திரியங்களைவிட மன இந்திரியத்திற்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, ஞானரூபனாகையால் மனஶ்ஶப்தவாச்யனாய் மனதிலிருப்பவன். பிராணிகளிடமிருக்கும் சேதனத்திற்கு (அதிக ஸ்மரண ஶக்திக்கு) நியாமகனாய் ஞான நியாமகனாகையால் சேதனாஶப்தவாச்யனாய் சேதனத்திலிருப்பவன் (10-22). ருத்ரர் களில் ஶ்ரேஷ்டனான ஶங்கரனென்கிற ருத்ரனுக்கு நியாமகனாய் இதர ருத்ரர்களைவிட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைத்தந்து கொண்டே, ஸுகத்திற்குக் காரணனாகையால் ஶங்கரனென்கிற பெயருடன் ஶங்கரனிலிருப்பவன். யக்ஷ ராக்ஷஸர்களில் ஶ்ரேஷ்ட னான குபேரனுக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயரில் இக்குபேரனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே தனத்திற்கு ஸ்வாமியாகையால்

வித்தேஶ ஶப்தவாச்யனாய் குபேரனிட மிருப்பவன். அஷ்ட வஸுக்களில் ஶ்ரேஷ்டனான அக்னிக்கு நியாமகனாய் இதர வஸுக்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, எல்லாவற்றையும் ஶுத்தப்படுத்துவதினால் பாவகநாமகனாய் அக்னியிலிருப்பவன். பர்வதங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான மேரு பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, தனக்கு ப்ரேரகனில்லாதவனாகையால் மேரு ஶப்தவாச்யனாய் மேரு பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-23). புரோஹிதர்களில் சிரேஷ்டனான ப்ருஹஸ்பதிக்கு நியாமகனாய் புரோஹிதர்களில் இவருக்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு யஜமானனாகையால் ப்ரஹஸ்பதி என்கிற பெயருள்ளவனாய் ப்ரஹஸ்பதியிலிருப்பவன். ஸேனாபதி களில் ஶ்ரேஷ்டனான ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஸேனாபதி களைவிட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே தன்னால் ஜகத்தை வெளிப்படுத்தப்படுவதினால் ஸ்கந்தனென்கிற பெய ருடையவனாய் ஸ்கந்தனிடமிருப்பவன். ஸரோவரங்களில் ஶ்ரேஷ்ட மான ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸரோவரங்களைவிட ஸமுத்ரத்திற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஸாரபோக்தா வாகையால் ஸாகர நாமகனாய் ஸமுத்ரத்திலிருப்பவன் (10-24). மகரிஷிகளில் ஶ்ரேஷ்டரான ப்ருகு மஹர்ஷிக்கு நியாமகனாய் இதர மகர்ஷிகளைவிட இவருக்கு ஆதிக்யத்தைத் தந்துகொண்டே, விரோதிகளைச் சுடுவதினால் ப்ருகுஶப்தவாச்யனாய் ப்ருகுமஹர்ஷி யினுள்ளிருப்பவன். வாக்யங்களில் முக்யமான ஓங்காரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே, முக்யனாகையால் ஏகஶப்தவாச்யனாய் நாலுவிதமான நாசமில்லாதவனாகையால் அக்ஷரஶப்த வாச்யனாய் ஓங்காரத்தி லிருப்பவன். யஜ்ஞங்களில் மேலான ஜபயஜ்ஞத்திற்கு நியாமகனாய் இதர யஜ்ஞங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, பிறந்தவர்களை ரக்ஷிப்பதினாலும், பூஜ்யனானதினாலும் ஜபயஜ்ஞ நாமகனாய் ஜபயஜ்ஞத்திலிருப்பவன். அசையாப்பதார்த்தங்களில் மேலான ஹிமவத்பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களை விட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே ஹ்ரீ: ஸ்ரீ: என்கிற

ரூபங்களுள்ள மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஆஶ்ரயனானபடியால் ஹிமாலய ஶப்தவாச்யனாய் ஹிமவத்பர்வதத்திலிருப்பவன் (10-25). ஸர்வ விருக்ஷங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான அஶ்வத்த விருக்ஷத்திற்கு நியாமகனாய் இதர விருக்ஷங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே குதிரையைப்போலிருப்பவனாகையால் அஶ்வத்த நாமகனாய் அஶ்வத்த விருக்ஷத்திலிருப்பவன். தேவரிஷிகளில் சிரேஷ்டனான நாரதமஹரிஷிக்கு நியாமகனாய் இதர தேவரிஷிகளை விட இவருக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஞானத்தைத் தருபவனாகையால் நாரதரென்னும் பெயருடையவனாய் நாரதருக்குள்ளிருப்பவன். கந்தர்வருள் மேலான சித்ரரதனுக்கு நியாமகனாய் இதரகந்தர்வரைவிட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே, விசித்ரரான அதிதேவாதிகளை இரதமாயுள்ளவனாகையால் சித்ரரதனென்கிற பெயருள்ளவனாய் சித்ரரதனுள்ளிருப்பவன். ஸித்தரில் மேலானவனாயும், மௌனஶீலனாயும் ஸூசக ரூபனாயும், ரக்ஷகனாயும், ஜகத்தை தன்னுள் வைத்துக்கொண்டிருப்பவனாயு மிருப்பதினால் கபிலனென்கிற பெயருடையவன். (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்) (10-26). குதிரைகளில் பாற்கடலிற் பிறந்த ஶ்ரேஷ்டமான உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரைக்கு நியாமகனாய் இதர குதிரைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அதிகமான கீர்த்தியை யுடையவனாகையால் உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென்னும் பெயருடையவனாய் உச்சைஶ்ரவஸ்ஸென்னும் குதிரையிலிருப்பவன். யானைகளில் மேலான ஐராவதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர யானைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, வைகுண்டத்திலிருக்கும் ஐரமென்னும் ஸரோவரத்தை இரக்ஷிப்பதினால் ஐராவதஶப்தவாச்யனாய் இந்த்ரனின் வாஹனமான ஐராவதமென்கிற யானையிலிருப்பவன். மனிதருள் ஶ்ரேஷ்டனான சக்ரவர்த்திக்கு நியாமகனாய் இதர மனிதர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மனிதர்களுக்கு ஈஶ்வரனாகையால் நராதிகனென்னும் பெயருடையவனாய், சக்ரவர்த்தியிலிருப்பவன்(10-27). ஆயுதங்களில் மேலான வஜ்ராயுதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஆயுதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே, ஸர்வதோஷ ரஹிதனாகையால் வஜ்ரநாமகனாய் வஜ்ராயுதத்தி

விருப்பவன். பசுக்களில் மேலான காமதேனுவுக்கு நியாமகனாய் இதர பசுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே வேண்டுபவர்கள் விரும்பும் பதார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனாகை யால் காமதேனு நாமகனாய் காமதேனுவிலிருப்பவன். ஸ்ருஷ்டி காரணனான மன்மதனுக்கு நியாமகனாய் அநேக விதங்களான ஸுகங்களை அநுபவிப்பவனாகையால் கந்தர்ப நாமகனாய் மன்மத னிலிருப்பவன். ஒரு தலையுள்ள ஸர்ப்பங்களில் மேலான வாஸுகிக்கு நியாமகனாய் இதர ஸர்ப்பங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே தன்னிடலோகத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு ஸுகத்தைக்கொடுப்பவனாகையால் வாஸுகி என்ற பெயருடையவனாய் வாஸுகி என்ற ஸர்ப்பத்திலிருப்பவன் (10-28). அநேக தலைகளுள்ள ஸர்ப்பங்களில்மேலான அனந்தனுக்கு (ஆதிசேஷனுக்கு) நியாமகனாய் இதர அநேக சிரஸ்ஸுகளுள்ள ஸர்ப்பங்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே * மஹாகுணபூர்ணனாகையால் அனந்த சப்தவாச்யனாய் அனந்தனில் (ஆதிசேஷனில்) இருப்பவன். நீரில் ஸஞ்சரிக்கும் ப்ராணிகளில் மேலான வருணனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஜலசர (நீரில் ஸஞ்சரிக்கும்) ப்ராணிகளைவிட வருணனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனாகையால் வருணசப்த வாச்யனாய் வருணனிலிருப்பவன். பித்ருதேவதைகளில் மேலான அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதைக்கு நியாமகனாய் இதர பித்ரு தேவதைகளைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அறியவேண்டியவைகளை அறிந்துகொண்டிருப்பதினால் அர்யமனென்கிற பெயருடையவனாய் அர்யமனென்கிற பித்ரு தேவதையிலிருப்பவன். நியமிப்பவர்களில் மேன்மையுள்ள யமனுக்கு நியாமகனாய் இதர நியாமகர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே நியமிப்பவனாகையால் யமனென்கிற பெயருடையவனாய் யமனிலிருப்பவன் (10-29). தைத்யருள் சிரேஷ்டனான ப்ரஹ்லாதனுக்கு நியாமகனாய் மற்ற தைத்யர்களைவிட இவனுக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, மேலான ஸுகமுடையவ

* 'மஹா குணத்வாத்ய மனந்த மாஹு:' மஹா குணங்களுடைய வனாகையால் யாரை அனந்தனென்று சொல்லுகிறார்களோ அத்தகைய.

ளுதலால் ப்ரஹ்லாதனென்கிற பெயருடையவனுய் ப்ரஹ்லாதனி லிருப்பவன். விலங்கு முதலியவற்றால் கட்டுப்படுத்துபவரில் மேலான வனுன காலனுக்கு நியாமகனுய் இதர கட்டுப்படுத்துபவர் களை விட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக்கொண்டே நன்ருய் அறிந்துகொள்ளுபவனுகையால் கால நாமகனுய் காலனி லிருப்பவன். மிருகங்களில் சிரேஷ்டமான ஸிம்ஹத்திற்கு நியா மகனுய் இதர மிருகங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே, தன்னைத்தேடும் பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாகையால் மிரு கேந்திரனென்னும் பெயருடையவனுய் ஸிம்ஹத்திலிருப்பவன். பக்ஷிகளில் ஶ்ரேஷ்டனுன கருடனுக்கு நியாமகனுய் இதர பக்ஷி களைவிட இப்பக்ஷிக்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, விசேஷ மாய் தன்னை வணங்குபவர்களுக்கு ஆஶ்ரயனுகையால் வைனதேய னென்ற பெயருடையவனுய் கருடனிலிருப்பவன் (10-30).

ஶுத்தப்படுத்தும் வஸ்துக்களில் ஶ்ரேஷ்டமான வாயுவுக்கு நியாமகனுய் ஶுத்தப்படுத்தும் இதர வஸ்துக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே, ரக்ஷிப்பவர்களுக்கு பூஜ்யனு கையால் பவன ஶப்தவாச்யனுய், வாயுவினுள்ளிருப்பவன். ஶஸ்திரதாரிகளில் ஶ்ரேஷ்டனுன, லோகத்தை விளையாடச்செய் யும்ராமனென்கிற ஸாக்ஷாத்ரூபமுடையவன். மீன்களில ஶ்ரேஷ்ட மான முதலேக்கு நியாமகனுய் இதர மீன்களைவிட இதற்கு மேன் மையைத் தந்துகொண்டே உலகத்திற்கு அல்ப ஞானத்தைக் கொடுப்பவனுகையால் மகரமென்கிற பெயருடையவனுய் முதலேயி லிருப்பவன். நதிகளில் மேலான ஜான்ஹவிக்கு (கங்கைக்கு) நியாமகனுய் இதர நதிகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்து கொண்டே ஸம்ஸாரத்தை அஸாரமென்று அறிந்துகொண்டு, அதை விடுபவர்களுக்கு ரக்ஷகனுகையால் ஜான்ஹவி ஶப்தவாச்ய னுய் ஜான்ஹவி (கங்கா) நதியிலிருப்பவன் (10-31). பிறப்பிக்கப் படும் ப்ராணிகளுக்கு காரணன். ரக்ஷகன். நாசகன். வித்யைகளில் மேலான ப்ரஹ்ம வித்யைக்கு நியாமகனுய் இதர வித்யைகளைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஜீவர்களுக்கு பதியாய், அவர்களிலிருப்பதினுலும், ஞானஸ்வரூபனுகையினுலும் அத்யாத்ம வித்யா நாமகனுய் அத்யாத்ம (ப்ரஹ்ம) வித்யையிலிருப்பவன்,

வாதம், ஜல்பம், விதண்டம் என்னும் இக்கதைகளை நடத்தும் ஜனங்களால் செய்யப்படும் வாதத்திற்கு நியாமகனும் வாச்யனுகையால் வாதஶப்தவாச்யனும் வாதத்திலிருப்பவன் (10-32). அக்ஷரங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான அ என்னும் அக்ஷரத்திற்கு நியாமகனும் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே அ என்று அழைக்கப்படுவதினுல் அகார ஶப்தவாச்யனும் அ என்னும் எழுத்திலிருப்பவன். ஸமாஸங்களில் மேலான த்வந்த்வ ஸமாஸத்திற்கு நியாமகனும் இதர ஸமாஸங்களைவிட இதற்கு ப்ராதான்யத்தைத் தந்துகொண்டே, வெளியிலுமுள்ளுமிரண்டு ரூபங்களுடனிருப்பதினுல் த்வந்த்வ ஶப்தவாச்யனும் த்வந்த்வ ஸமாஸத்திலிருப்பவன். நாசமில்லாதவனுனதால் அக்ஷர ஶப்தவாச்யன். ஸம்ஹாரகனுனதால் காலநாமகனும் காலத்திலிருப்பவன். தாரணபோஷணுதிகளைச்செய்பவன். எல்லா திக்குகளிலும் முகமுள்ளவன். சதுர்முகனுள்ளிருப்பவன். ஸர்வத்ர ஸர்வாவயவங்களையுடையவன் (10-33). ஸம்ஹாரகனுகையால் ம்ருத்யு நாமகனும் ம்ருத்யுவுக்கு நியாமகனும் ம்ருத்யுவிலிருப்பவன். பிறப்பவர்களின் பிறப்புக்கு நியாமகனும் பிறப்பிப்பதினுல் உத்பவனென்கிற பெயருடையவனும் பிறப்பிலிருப்பவன். ஸ்த்ரீகளின் கீர்த்திக்கு நியாமகனும் புகழப்படுபவனுகையால் கீர்த்தி ஶப்தவாச்யனும் கீர்த்தியிலிருப்பவன். ஸ்ரீக்கு (காந்திக்கு) நியாமகனும் ஸ்ரீக்கு ஆஶ்ரயனுகையால் ஸ்ரீஶப்தவாச்யனும் ஸ்ரீயிலிருப்பவன். வாக்குக்கு நியாமகனென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவதினுல் வாக்ஶப்தவாச்யனும் வாக்கிலிருப்பவன். ஸ்மரணைக்கு (நினைவுக்கு) நியாமகனும் நினைப்பதற்கு யோக்யனுகையால் ஸ்ம்ருதி நாமகனும் ஸ்ம்ருதியிலிருப்பவன். மேதா நியாமகனும் மேதா ஶப்தவாச்யனும் மேதையிலிருப்பவன். தைர்யத்திற்கு நியாமகனும் ஜகத்தை தரிப்பதினுல் த்ருதி ஶப்தவாச்யனும் த்ருதியிலிருப்பவன். க்ஷமைக்கு (பொறுமைக்கு) நியாமகனும் க்ஷமா ஶப்தவாச்யனும் க்ஷமையிலிருப்பவன் (10-34). † ரதந்தராதி நாமங்களில் ஶ்ரேஷ்டமான ப்ருஹத்ஸாமத்திற்கு நியாமகனும் இதர

* வாதங்களிலுள்ள (தருக்கத்தின்) வகைகள்.

† ஸாமவேதத்தினுட் பிறிவுகளின் பெயர்.

ஸாமங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, அதிக மான பலமுள்ளவனுதலாலும், அமேயனுனதினுலும் (அளவிட முடியாதவனுனதினுலும்) ப்ருஹத்ஸாமஶப்தவாச்யனும் ப்ருஹத் ஸாமத்திலிருப்பவன். சந்தஸ்ஸுகளில் ஶ்ரேஷ்டமான காயத் ரிக்கு நியாமகனும் இதர சந்தஸ்ஸுகளைவிட இதற்கு மேன்மை யைத்தந்துகொண்டே, தன்னை துதிப்போருக்கு ரக்ஷிப்பதினுல் காயத்ரி ஶப்தவாச்யனும் காயத்ரியிலிருப்பவன். மாதங்களில் மார்கஶிர மாதத்திற்கு நியாமகனும் இதர மாதங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே மார்க்கங்களுக்கு ஶீர்ஷஸ்தானீய னுகையால் (ஶிரஸ்ஸைப்போன்றவனுகையால்) மார்க்கஶீர்ஷ ஶப்த வாச்யனும் மார்க்கஶிரமாதத்திலிருப்பவன். ருதுக்களில் ஶ்ரேஷ்ட மான வஸந்தருதுவுக்கு நியாமகனும் இதர ருதுக்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத் தந்துகொண்டே அவாளவாளிட யோக் தானுஸாரமாய் கெட்ட ஞானத்தையும் நல்ல ஞானத்தையும் பிறப்பிப்பவனுதலால் குஸுமாகர ஶப்தவாச்யனும் வஸந்தருதுவி லிருப்பவன் (10-35).

வஞ்சகர்களில் சூதுக்கு நியாமகனும் ஆட்டத்தில் ஆஸக்த னுகையால் த்யூத ஶப்தவாச்யனும் சூதிலிருப்பவன். தேஜஸ்விகளி லிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகனும் ப்ரகாஶிப்பதினுல் தேஜஶ் ஶப்தவாச்யனும் தேஜஸ்ஸிலிருப்பவன். ஜயஶீலரிட மிருக்கும் ஜயத்திற்கு நியாமகனும் ஜயஶப்தவாச்யனும் ஜயத்திலிருப்பவன். நிஶ்சயஞானமுள்ளவர்களிலுள்ள நிஶ்சய ஞானத்திற்கு நியா மகனும் வ்யவஸாய ஶப்தவாச்யனும் நிஶ்சயஞானத்திலிருப்பவன். பலமுள்ளவர்களிடமிருக்கும் பலத்திற்கு நியாமகனும் ஸத்வஶப்த வாச்யனும் பலத்திலிருப்பவன். (10-36). யாதவர்களில் ஶ்ரேஷ்ட னுன வஸுதேவ புத்ரனுன ஸ்ரீகிருஷ்ணன் (இது ஸாக்ஷாத்ரூபம்) பாண்டு குமாரர்களில் ஶ்ரேஷ்டனுன அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனும் பீமனைத்தவிற மற்ற பாண்டவர்களைவிட அர்ஜுனனுக்கு மேன் மையைத் தந்துகொண்டே தனஞ்ஜய ஶப்தவாச்யனும் அர்ஜுன னுள்ளிருப்பவன். முனிகளில் வேதவ்யாஸர் (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்). கவிகளில் ஶ்ரேஷ்டனுன உஶனஸ் என்கிற (ஶுக்ராசார்ய ரென்கிற) கவிக்கு நியாமகனும் இதர கவிகளைவிட இவருக்கு

மேன்மையைத் தந்துகொண்டே, ஸ்ருஷ்டிக்கும் எண்ணமுள்ளவனுகையால் உஶனஸ் ஶப்தவாச்யனுய் உஶனஸ் என்கிற (சுக்ராசார்யரென்கிற) கவியிலிருப்பவன் (10-37). தண்டிப்பவர்களால் செய்யப்படும் தண்டனைக்கு நியாமகனுய் தண்டித்துக்கொண்டிருப்பதினுல் தண்ட ஶப்தவாச்யனுய் தண்டனையிலிருப்பவன். ஜயமடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவரிடமுள்ள நீதிரூபமான தர்மத்திற்கு நியாமகனுய் நீதி ஶப்தவாச்யனுய் நீதியிலிருப்பவன். இரகசியமான வஸ்துக்களில் ஶ்ரேஷ்டமான த்யானத்திற்கு நியாமகனுய் முனிகளால் பூஜ்யனுகையால் மௌன ஶப்தவாச்யனுய் த்யானத்திலிருப்பவன். ஞானமுள்ளவர்களிலிருக்கும் ஞானத்திற்கு நியாமகனுய் ஞானரூபனுனதால் ஞான ஶப்தவாச்யனுய் ஞானத்திலிருப்பவன் (10-38). ஸமஸ்தபூதங்களுக்கும் காரணன். ஸமஸ்த பதார்த்தங்களிலு மிருப்பவன் (10-39). அளவில்லாத விபூதிரூபங்களையுடையவன் (10-40). எந்த பதார்த்தம் தன்னிட ஜாதியில் மேலானதோ, எந்த பதார்த்தம் செல்வத்துடன் கூடியதோ, எது விசேஷமாய் விருத்தியடைந்திருக்கிறதோ அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களிலும் தேஜோரூபமான அம்ஶத்துடனிருப்பவன் (10-41). தன்னிட ஓர் அம்ஶத்தினுல் இவ்வெல்லா உலகத்தையும் வ்யாபித்திருப்பவன் (நிறைந்திருப்பவன்) (10-42).

புருஷோத்தமன். நிச்சயமான பின் சொல்லப்பட்ட மாகாத்ம்யமுடையவன் (11-3). யோகேஶ்வரன். ப்ரபு, நாசரஹிதன் (11-4). அப்ராக்ருதங்களான நாநாவிதங்களான ரூபங்களுடையவன். நாநாவிதங்களான வர்ணங்களையும், நாநாவிதங்களான ஆகாரங்களையுமுடையவன். அளவில்லாத ரூபங்களுடையவன் (11-5). ஆதித்யர்களுக்கும், வஸுக்களுக்கும், ருத்ரர்களுக்கும், அஸ்வினி தேவதைகளுக்கும், மருத்கணத்திற்கும் இதுவரைக்கும் கண்டிராத ஆஶ்சர்யகரமான பதார்த்தங்களுக்கும், இந்த சராசராத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கும் ஆஶ்ரயன் (11-6,7). மகாயோகேஶ்வரன் (11-9). அநேக முகங்களையுடையவன். அநேக கண்களையுடையவன். அப்ராக்ருதங்களான அநேக ஆபர

ணங்களை தரித்திருப்பவன். அப்ராக்ருதங்களான மேல் தூக்கப் பட்ட அநேக ஆயுதங்களை தரித்திருப்பவன் (11-10).

அப்ராக்ருதங்களான ஹாரங்களை (மாலைகளை) தரித்திருப் பவன். திவ்யமான பீதாம்பரத்தைத் தரித்திருப்பவன். திவ்ய கந்தத்தைப் பூசிக்கொண்டிருப்பவன். ஸர்வாஶ்சர்யமான ரூப முள்ளவன். க்ரீடாதிகுணமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் (இடங்களிலும்) எல்லா காலங்களிலும் நிறைந்தவன். ஸர்வகுண பூர்ணன். எல்லாதிக்குகளிலும் முகங்களையுடையவன் (11-11). ஆகாயத்தில் ஒரே காலத்தில் உதயமடைந்துள்ள (விடிந்திருக்கும்) ஆயிரக்கணக்கான ஸூர்யர்களின் காந்திக்குச்சரியானகாந்தியுள்ள வன் (11-12). தேவதைகளுக்கு தேவத்தன்மையைக் கொடுப்பவன் (11-13). தேவதைகளுக்கும், ஸமஸ்த பூதவிசேஷஸங்கங்களுக்கும், சதுர்முகனுக்கும், சதுர்முகனின் துடையிலுட்கார்ந்திருக்கும் ருத்ர னுக்கும் அற்புதமான ஸர்ப்பங்களுக்கும் ஆஶ்ரயன்(11-15). அநேக கைகளாலும், அநேக வயருகளினாலும், அநேக முகங்களினாலும் அநேக கண்களினாலும் கூடிய விஶ்வரூபமுடையவன். எல்லா தேசங்களிலும் அளவில்லா ரூபங்களுடையவன். நாசமில்லாத வன். பிறப்பில்லாதவன் (11-16). கிரீடம் கதா சக்ரம் இவைகளு டையவன். * தேஜ: புஞ்ஜன். எல்லா தேசங்களிலும் ப்ரகாஶமுடை யவன். யாராலும் காணுவதற்கு அஶக்யமான விஶ்வரூபமுடைய வன். விஶேஷமாய் நாலுதிக்குகளிலும் எரிந்துகொண்டிருக்கும் சூர்யாக்னிகளிட ப்ரகாசத்தைப்போன்ற அளவற்ற ப்ரகாசமுள்ள வன் (11-17). ஞானிகளினால் அறியப்படுவதற்கு யோக்யன். அக்ஷர (நாசமற்ற) ஸ்வரூபமுடையவன். இந்தஜகத்துக்கு முக்யாஶ்ரயன் நாசமற்றவன். அனாதியான பரம்பரையாய் வந்த தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். அனாதி நித்யனான புருஷன் (11-18). அளவற்ற பராக் ரமமுள்ளவன். அளவற்ற பாஹுக்களை (கைகளை) யுடையவன். சந்திர ஸூர்யர்களுக்கு ஆஶ்ரயமான கண்களையுடையவன். முகத்தில் ப்ரகாஶமான அக்னியை யுடையவன். தன்னிட தேஜஸ் ஸினால் இவ்வெல்லா உலகத்திற்கும் தாபமுண்டாக்குபவன் (11-19). ஆகாய பூமியின் மத்தியில் வ்யாபித்திருப்பவன் (நிறைந்

* ஒளியின் குவியல்

திருப்பவன்). எல்லா திக்குகளிலும் வியாபித்திருப்பவன். தர்ஶனத்திலேயே எல்லா ஜகத்துக்கும் பயத்தையுண்டாக்கும் அத்புதமான, உக்ரமான ரூபமுடையவன் (11-20).

எல்லா தேவதைகளால் ப்ரவேசிக்கப்படுபவன். பயமடைந்த, பத்தாஞ்ஜலிகளான (கைகூப்பிக்கொண்டிருக்கும்) ஜனங்களால் துதிக்கப்படுபவன். மகரிஷிகளே முதலானவர்களால் விசேஷ குணங்களைச் சொல்லும் ஸ்தோத்ரங்களால் துதிக்கப்படுபவன் (11-21). ருத்ரர்கள், ஆதித்யர்கள், வஸுக்கள், விஶ்வேதேவதைகள், அஶ்வினி தேவதைகள், மருத்கணங்கள், பித்ருகணங்கள், கந்தர்வர்கள், யக்ஷர்கள், தைத்யர்கள், ஸித்தர்கள், இவர்களால் ஆஶ்சர்யத்துடன் கண்டுகொள்ளப்படுபவன் (11-22). வெகுமுகங்கள், வெகுகண்கள், வெகு புஜங்கள், வெகு வயறுகள், வெகு தொடைகள், வெகு பாதங்கள், வெகு கோரைப்பற்கள் இவைகளால் பயங்கரமான ரூபமுடையவன் (11-23). ஆகாயத்தை தாக்கிக்கொண்டிருக்கும் ரூபமுடையவன், அநேக வர்ணங்களுடையவன். பெரியதாய் திறக்கப்பட்டிருக்கும் வாயுடையவன். ப்ரகாஶிக்கும் விஶாலமான கண்களையுடையவன் (11-24). கோரைப்பற்களால் பயங்கரமான ப்ரளயகாலத்தின் அக்னிக்கு ஸத்ருஶமான முகமுடையவன். உலகத்திற்கு ஆதாரன். தேவதைகளுக்கு ஸ்வாமி (11-25).

இராஜர்களிட கூட்டத்துடன் கூடிய துர்யோதனுதி எல்லா ஜனங்கள், பீஷ்மர், த்ரோணர், கர்ணன் மற்றும் பாண்டவர் பக்ஷத்திலுள்ள யுத்தம் செய்யும் ஜனங்கள் இவர்களை வெகுவேகமாய் உட்செல்லுவித்துக்கொள்ளும் பயங்கரமான முகமுடையவன். பற்களின் ஸந்துகளில் அகப்பட்டுக்கொண்டு பொடிபொடியா யிருக்கும் ஜனங்களின் சிரஸ்ஸுகளையுடையவன் (11-26,27). மழை காலத்தில் நதிகள் அதிகவேகத்துடன் ஸமுத்ரத்தை யடைவதைப்போல் அதிகமாய் எரிந்துகொண்டிருக்கும் முகத்தை ப்ரவேஶிக்கும் வீரர்களையுடையவன் (11-28). எப்படி விளக்குகளைக்குறித்து பதங்கங்கள் (விளக்கையணுக்கும் புழுக்கள்) நாசமடைவதற்காக வருகின்றனவோ அப்படியே நாசமடைவதற்காக முகத்தைக் குறித்து வரும் ஜனங்களையுடையவன். எல்லா ஜகத்

த்தையும் வாயில் போட்டுக்கொண்டு சப்பளிப்பவன். ஸமஸ்த ஜகத்தையும் வ்யாபித்திருக்கும் காந்தியுடையவன் (11-29,30). தேசகாலங்களில் பரிபூர்ணன். லோகநாசகன்.

மற்றும் அர்ஜுனன்முதலிய சிலரைத்தவிர யுத்தத்தில் சேர்ந்திருக்கும் எல்லா யோதரையும் ஸம்ஹரிப்பதற்காக ப்ரவ்ருத்தனுயிருப்பவன் (முயற்சித்திருப்பவன்)(11-32). த்ரோண பீஷ்ம ஜயத்ரதகர்ணனே முதலான வீரஶ்ரேஷ்டர்களை மடிந்தவரைப்போல் செய்தவன் (11-34). ஸர்வேந்திரிய ப்ரேரகன். ஜகத்துக்கு ஸந்தோஷகரமானகீர்த்தியுள்ளவன். ராக்ஷஸர்களைப்பயப்படுத்தி திக்கு திக்குகளில் ஓடச்செய்பவன். ஸித்தர்களின் கூட்டங்களால் வணங்கிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-36). ஸகல ஜகத்விலக்ஷணன். சதுர்முக ப்ரஹ்மாவையும் படைப்பவன். (11-37). தேவஶ்ரேஷ்டன். புராணபுருஷன். இந்த ஜகத்துக்கு முக்யமான ஆஶ்ரயன். எல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொள்ளுபவன். வேத்யன். (தெரிந்துகொள்ளப்படுபவன்). உத்தம தேஜஸ்ஸ்வரூபன். ஜகத்தை வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பவன் (11-38). வாயு அக்னி யமன் வருணன் இது முதலிய ஶப்தங்களால் முக்யமாய் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன் (11-39). அநந்த வீர்யன். அளவற்ற பராக்ரமமுடையவன். எல்லா பதார்த்தங்களிலும் வ்யாபித்துக்கொண்டிருப்பதினுல் வேதாதி ப்ரமாணங்களில் ஸர்வ என்கிற பெயரால் அழைக்கப்படுபவன் (11-41, 42). சராசராத்மகமான ஜகத்துக்கு தந்தை. மிகவும் பூஜ்யன். குரு. முவ்வுலகத்திலும் ஸமாதிகமற்றவன். நிகரற்ற ஐஶ்வர்யமுடையவன் (11-43). துதிக்கப்படுபவன் (11-44). பக்தியில்லாமல் செய்யப்படும் வேதாத்யயனத்தினுலும், அநேக யஜ்ஞாநுஷ்டானங்களாலும். தானங்களாலும், வர்ணுஶ்ரம விஹிதமான கர்மங்களாலும், உக்ரமான தபஸ்ஸினுலும் அர்ஜுனனைத்தவிர இதரர்களுக்குக் காணப்படாத விஶ்வரூபமுடையவன். (11-48). தேவதைகளும் காணுவதற்கு அபேக்ஷிக்கும் விஶ்வரூபமுடையவன் (11-52). உத்தமமான பக்தியில்லாமல் அறிவதற்கும் காணுவதற்கும் பிரவேஶிப்பதற்கும் அஶக்யமான ரூபமுடையவன் (11-53).

ஶரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதம் முதலான ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சரூபமான க்ஷேத்திரத்தை யறிந்தவன் (13-1). மோக்ஷ ஜனகமான ஞானத்திற்கு விஷயன் (அறியப்படுபவன்). பரப்ரஹ்ம ஸ்வரூபன். பஞ்சமஹா பூத விலக்ஷணன் (13-12). ஸர்வத்ர கைகால் களையுடையவன். ஸர்வத்ர (எங்கும்) கண்களையும், தலைகளையும், முகங்களையும், காதுகளையுமுடையவன். எல்லாவற்றையும் வியாபித்துக்கொண்டிருப்பவன் (13-13). எல்லா இந்திரியங்களுக்கும், குணங்களுக்கும் ப்ரகாஶகன். ப்ராக்ருதமான இந்திரிய மில்லாதவன். ஆஸக்திரஹிதன். ஸர்வதாரகன். ஸத்வரஜஸ்தமோ குண ரஹிதன். ஆனந்தாதி குணங்களை அனுபவிப்பவன் (13-14). பூதங்களின் உள்ளும் வெளியிலுமிருப்பவன். வேருவிதமான கருத்தில்லாதவன். எல்லா தேசங்களிலும் ஸஞ்சரிப்பவன். சூக்ஷ்மனாதலால் பிறரால் அறியமுடியாதவன். தூரத்திலிருப்பவன். ஸமீபத்திலிருப்பவன். (13-15). எல்லா ப்ராணிகளிலும் ஒருவனாகவே இருப்பவன். எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ரக்ஷகன். எல்லாவற்றையும் பக்ஷிப்பவன். பிறப்பிப்பவன் (13-16). பூதங்கள் நாசமடைந்தபோதிலும் தான் நாசமடையாதவன் (13-27). கர்ம ஸம்பந்தமற்றவன் (13-31). ஆகாயம் எல்லாவற்றிலு மிருந்தபோதிலும் எப்படி அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணங்களின் ஸம்பந்தத்தை யடைவதில்லையோ, அப்படியே எல்லா இடங்களிலிருந்தபோதிலும் அந்தந்த பதார்த்தங்களின் குணஸம்பந்த மில்லாதவன் (13-32). ஸூர்யனொருவனே இவ்வுலகத்தை எப்படி ப்ரகாஶப்படுத்துவனோ, அப்படியே எல்லா உலகத்தையும் ப்ரகாஶப்படுத்துபவன் (13-33).

தன்னிட பார்யையான ப்ரஹ்மமென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படும் மஹாலக்ஷ்மியை கர்ப்பத்தைத் தரிக்கும்படிக்குச் செய்பவன். அதினால் எல்லா பூதங்களையும் படைப்பவன் (14-3). எல்லா பூதங்களுக்கும் தந்தை (14-4). மஹாலக்ஷ்மியின் ஸ்திதி (இருப்பு) க்குக்காரணன். நாசமற்ற முக்தர்களிட ஸமூகத்தின் இருப்புக்குக் காரணன். ஶாஶ்வதமான தர்மத்திற்கு ரக்ஷகன். மோக்ஷ ஸம்பந்தமான ஸுகத்தைக் கொடுப்பவன் (14-27).

விசாரிக்கப்படுபவன். புனராவர்த்திஶூன்யமான பிராப்ய ஸ்வரூபமுடையவன். ஆத்ய புருஷன் (முதலிலிருப்பவன்). அநாதியான ஸம்ஸாரத்திற்கு ப்ரவர்த்தகன் (15-4). ஸூர்யனால் ப்ரகாஶப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுள்ளவன். சந்த்ரனால் ப்ரகாஶப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன். அக்னியால் ப்ரகாஶப்படுத்துவதற்கு முடியாத ரூபமுடையவன் (15-6). உலகத்தை ப்ரகாஶப்படுத்தும் ஸூர்யனிடமிருக்கும் தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். உலகத்தை ப்ரகாஶிக்கச்செய்யும் சந்திரனிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். (15-12) அக்னியிலுள்ள தேஜஸ்ஸுக்கு நியாமகன். பூமியிற் புகுந்து தன்னிட ஶக்தியினால் எல்லா ப்ராணிகளையும் தரிப்பவன். சந்திரனில் நியாமகனாயிருந்து ரஸரூபமான விபூதிரூபத்தினால் தான்யபல வ்ருக்ஷங்களை விளைவிப்பவன் (15-13).

ப்ராணிகளிட தேகத்தில் வைஶ்வானரனென்கிற அக்னியிலிருக்கும் ரூபத்தினால் ப்ராணாபானங்களுடன் கூடிக்கொண்டு நான்கு விதங்களான அன்னத்தை பசனம்செய்பவன் (பக்குவப்படுத்துபவன்) (15-14). ஸர்வப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் வஸிப்பவன். எல்லா வேதங்களாலும் ப்ரதிபாத்யன் (சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன்). வேதார்த்தங்களை நிர்ணயப்படுத்தும் ப்ரஹ்மஸூத்ரங்களைச் செய்தவன். நிஜமான வேதார்த்தங்களை அறிந்தவன் (15-15). க்ஷராக்ஷரபுருஷர்களைவிட (நாசமடையக்கூடிய சரீரமுடைய புருஷர்களைவிடவும், நாசமடையாத சரீரத்துடன்கூடிய புருஷர்களைவிடவும்) உத்தம புருஷன். பரமாத்மாவென்று வேதங்களால் சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன். மூவுலகத்திலும் ப்ரவேஶித்து அவைகளை ரக்ஷிப்பவன். நாசமற்றவன். ஸமர்த்தன் (15-17). க்ஷரஜீவர்களை மீறினவன். அக்ஷரஜீவரைவிட உத்தமன். ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிகளில் புருஷோத்தமனென்று ப்ரஸித்தியடைந்தவன் (15-18). 'ஓம் தத் ஸத்' என்கிற பெயருடையவன். வேதங்களின் அபிவ்யக்திக்குக் காரணன் (17-23). ஸர்வபூதங்களின் (பிராணிகளின்) ஹ்ருதய குகையிலிருந்து அந்த அஸ்வதந்த்ரர்களான ப்ராணிகளின் செய்கைகளைச் செய்விப்பவன் (18-61).

ஜீவ ப்ரகரணம்.

க்ஷரரென்றும் அக்ஷரரென்றும் சேதனர்கள் இருவகைப் பட்டவர்கள். பிறப்பிறப்பில்லாத தேகமுள்ள மஹாலக்ஷ்மி அக்ஷர சேதனள். பிறப்பிறப்புள்ள தேகத்துடன் கூடிய சதுர்முகர் முதலிய எல்லா ஜீவர்களும் க்ஷர சேதனர்கள். இவ்விருவகைப்பட்ட சேதனர்களில் அக்ஷர சேதனளான மஹாலக்ஷ்மி வ்யாப்தள். விகாரம் (மாறுதல்) இல்லாதவள் (15-16). கிருஷ்ணனைவிட வேறானவள். (15-17.) ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைவிட கடையானவள் (15-18). ஸ்ரீ பரமாத்மாவால் (கிருஷ்ணனால்) நியம்யள் (கட்டளையிடப்படுபவள்). எல்லாப்ரபஞ்சத்தைவிட உத்தமள். ஜகத்தை தரிப்பவள். (7-5). எல்லா பூதங்களுக்கும் காரணள் (7-6). பரமாத்மாவின் பார்யாள். ஜகத்தைக் கர்ப்பத்தில் தரிப்பவள் (14-3). ஜகத்துக்குத்தாய் (14-4).

அக்ஷர சேதனள்.

க்ஷரசேதனர்களான ஜீவர்கள் யந்திரத்தின் மேல் நிற்கும் பதார்த்தங்கள் யந்திரத்தை தரித்திருப்பவனால் நியமிக்கப்படுவதைப்போல், எல்லா வ்யாபாரங்களிலும் நியமிக்கும் ஸ்வபாவமுள்ள நாராயணனால் நியம்யர்கள் (அடக்கப்படுபவர்கள்) (18-61). நாராயணனைவிட வேறுபட்டவர்கள் (15-16). பரமாத்மாவின் அம்ஶர்கள் (அம்ஶத்தைப்போல் அல்பர்கள் பரமாத்மாவின் பாகங்களல்ல, பரமாத்மாவுக்கு அடிமைப்பட்டவர்கள்). அநாதிநித்யர்கள் (ஆதியந்தமில்லாதவர்கள்). ப்ரக்ருதிகார்யமான ஶரீரத்திலுள்ள மனது முதலிய ஆறு ஞானேந்திரியங்களையும் விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக்கச்செய்பவர்கள் (15-7). இந்த ஶ்ரோத்ரம் (காது), சக்ஷுஸ் (கண்), த்வக் (தோல்) ரஸனம் (நாக்கு) க்ராணம் (மூக்கு) மனது ரூபங்களான ஞானேந்திரியங்களையும், வாக் பாணி பாத பாயூபஸ்தங்களென்ற கர்மேந்திரியங்களையும் ஆஶ்ரயித்து விஷயங்களை அனுபவிப்பவர்கள். (15-9).

க்ஷரசேதனர்கள்.

ப்ரக்ருதி நிர்மிதமான சரீரத்திலிருந்து ப்ராக்ருதமான ஸுக துக்காதிகளை அனுபவிப்பவர்கள் (13-21). பரமாத்மாவால் பிறப்பவர்கள் (13-24). நாசமடையும் தேகமுடையவர்கள். பழய வஸ்

திரங்களைவிட்டு புதிய வஸ்திரங்களைத் தரிப்பதைப்போல் ஜீர்ண மான (கிழத்தனத்தை யடைந்த) சரீரங்களை விட்டு புதியதான தேகங்களை ஸ்வீகரிப்பவர்கள் (2-22). ஶஸ்திரங்களால் வெட்டப் படமாட்டாதவர்கள். அக்னியினால் சுடப்படமாட்டாதவர்கள். நீரினால் நனைக்கப்படமாட்டாதவர்கள் (2-23). எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மாவை ஆஶ்ரயித்திருப்பவர்கள். அணுரூபர்கள் (நுண்ணி யவர்கள்) (2-24). ஸ்வரூபத்தினால் பிறப்பவர்களல்லர். இறப்பவர் களுமல்லர் (2-20). தேஹாத்பத்தியுடையவர்கள் (தேகத்தின் ஸம்பந்தமடைபவர்கள்). அவ்யக்தத்திலேயே தேகத்தின் லயமடைபவர்கள் (2-28). தமக்குண்டாயிருக்கும் வெகுஜன்மங் களை யறியாதவர்கள் (4-5). பரமாத்மாவின் பகலாரம்பத்தில் பர மாத்மாவிட மிருந்து வெளியாய், இரவாரம்பத்தில் பரமாத்மாவில் லயமடைபவர்கள்.

இந்த க்ஷரசேதனர்கள் அவாளவாளிட குணகர்மங்களின் விபாகபூர்வகமாய் ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய வைஶ்ய, ஶூத்ர ஸங்கர மென்னும் ஐந்து ஜாதியுடையவர்களாய் பிறப்பிக்கப்பட்டிருக் கின்றனர் (4-13). ஸ்வபாவஸித்தமான வெவ் வேறு குணகர்மங்களை யுடையவர்கள் (18-41). ப்ராஹ்மணர்கள் பகவன்னிஷ்டையான (பகவானி டத்திலேயே இடப்பட்ட) புத்தியையும் இந்திரிய நிக்ரஹத்தையும், காயிக (தேகத்தினால் செய்யப்படும்) வாசக (வாக்கினால் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனதினால் செய்யப்படும்) ங்களென்ற முவ்வகையான தபஸ்ஸுகளையும், உள்ஶுத்தி (மனஶ்ஶுத்தி) வெளிஶுத்தி (தேக சுத்தி) இவைகளையும், பொறுமை, மனோ வாக் காய கர்மங்களில் ஒரேவிதமாயிருப்பு, ஞானம், விஞ்ஞானம், 'தர்மாதர்மங்களுண்டு, அவைகளுக்குப் பலனுண்டு' என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி இவைகளையுடையவர்கள் (18-42).

க்ஷரசேதனர் களின் பிரிவும், வர்ணங்களும்.

க்ஷத்ரியர்கள்—ப்ராகல்ப்யம் (நிபுணத்வம்), தைர்யம், தக்ஷதை, ஆயிரக்கணக்கான தடைகள் வந்தபோதிலும் ஆரம் பித்த கார்யத்தை முடிக்கும் ஸாமர்த்தியத்தையும், ப்ராணம்

போகும் ஸமயம் நேர்ந்தபோதிலும் யுத்தத்திலிருந்து பின்வாங் காமை, தாத்ருத்வம் (கொடுக்குந்தன்மை), ப்ரஜாபாலன ஸாமர்த் தியம் இவைகளையுமுடையவர்கள். இவர்களுக்கு இக்குணங்கள் ஸ்வாபாவிகமானவைகள் (18-43). வைஶ்யர்களுக்கு—வ்யாபாரம் கோரக்ஷணை இது முதலியவைகள் ஸ்வாபாவிகமானவைகள். ஶூத்ரர்கள் ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய வைஶ்யர்களின் ஸேவைஎன்கிற ஸ்வாபாவிக தர்மமுடையவர்கள் (18-44). ஸங்கரஜாதியர்கள் பக வத்பக்தி முதலிய குணங்களையும் தமக்குசிதமான நாமஸ்மரணாதி கர்மங்களையுமுடையவர்கள்.

இவ்வைவகையான சேதனர்கள் ஸாத்விகராஜஸ தாமஸர் களென * மூவ்வகைப்பட்டவர்கள் (17-2). ஸாத்விக ஶ்ரத்தை யுடையவர்கள் ஸாத்விகர்கள். ராஜஸ ஶ்ரத்தை யுள்ளவர்கள் ராஜஸர்கள். தாமஸ ஶ்ரத்தையுள்ள வர்கள் தாமஸர்கள் (17-3). இம்மூவரும் குண த்ரயங்களின் ஸம்பந்தமுடையவர்கள் (18-40).

ஸாத்விகாதி குணப்பிறிவு.

ஸாத்விகர்கள் அநேக ஜன்மங்களில் செய்திருக்கும் புண்ய பலத்தினால் அல்ப பலன்களின் விருப்பமில்லாத மனதுடையவர் கள். தைவீஸம்பத்தை ஆஶ்ரயித்தவர்கள். பகவானைத்தவிர மற்ற பதார்த்தங்களில் மனதில்லாதவர்களாய் ஸர்வ பூதங்களுக்கும் காரணனான, நாசமற்ற ஸ்ரீகிருஷ்ணனின் குணங்களையறிந்து அவனை பஜிப்பவர்கள் (9-13). ஸமஸ்த வேதப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்ம விஷயகமான வேதாந்தங்களைக் கேழ்ப்பவர்கள். உறுதியான அஹிம்ஸை ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய வ்ரதங்களையுடையவர்கள். சிடர்களுக்கு உபதேசிப்பவர்கள். கல்யாணகுணங்களுடன் கூடி யிருக்கும் ஸ்ரீவாஸுதேவனை மனோவாக்காயங்களால் வணங்கு பவர்கள். ஸ்ரீகிருஷ்ணனிடத்தில் அசையா பக்தியுடையவர்கள். ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின் த்யானத்தைச் செய்பவர்கள் (9-14). ஞானயஜ் ஞத்தினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை பூஜிப்பவர்கள். எல்லா ஜகத்திலும் வ்யாப்தனானவன் பரமாத்மா ஒருவனே என்றும் ஜகத்விலக்ஷண

* தைவஸ்ருஷ்டி என்றும் ஆஸுரஸ்ருஷ்டி என்றும் (16-5) பிரிக் கப்பட்டிருக்கும் தேவாஸுரர்களில் தேவதைகள் ஸாத்விகரில் சேர்ந்தவர் கள். அஸுரர்கள் தாமஸரில் சேர்ந்தவர்கள்.

னென்றும் உபாஸனை செய்பவர்கள். இதரர்களுக்கு பயத்தைத் தராதவர்கள். தாங்கள் சுயம் பயமற்றவர்கள். மனஶ்ஶாந்தியுடையவர்கள். ஞானோபாயங்களில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். ஸத்பாத்ரங்களில் தானம் செய்பவர்கள். இந்திரிய நிக்ரஹமுள்ளவர்கள். ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். தேவபித்ரு யஜ்ஞங்களைச் செய்பவர்கள். வேதாத்யயனங்களைச் செய்பவர்கள். ப்ரஹ்மசர்யாதி தபஸ்ஸுள்ளவர்கள். மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரேவிதமாயிருப்பவர்கள் (16-1). தொந்தரவு செய்யாதவர்கள். நிஜத்தையே சொல்லுபவர்கள். கோபமற்றவர்கள். ஔதார்யமுள்ளவர்கள். பகவானிடத்தில் ஸ்திரமாயிருப்பவர்கள். பிறரிட அபவாதங்களைச் சொல்லாதிருப்பவர்கள். பூதங்களில் தயையுடையவர்கள். விஷயங்களில் ஆஸக்தியில்லாதவர்கள். கொடுமையற்றவர்கள். கெட்டகார்யங்களைச்செய்வதில் வெட்கமுள்ளவர்கள். ஸ்தைர்யமுள்ளவர்கள் (16-2). ப்ராகல்ப்ய (தார்ஷ்டிக்ய) முள்ளவர்கள். பொறுமையுள்ளவர்கள். தைர்யமுள்ளவர்கள். பாஹ்யந்தர ஶுத்தியுடையவர்கள், துரோகம் செய்யாதவர்கள். அஹங்காரமில்லாதவர்கள் (16-3). ஸாத்விகஶ்ரத்தையுள்ளவர்கள் (17-3). தேவதைகளைக்குறித்து யாகம்செய்பவர்கள். ஆயுள், சித்தஶுத்தி, சரீரஸாமர்த்யம், ஆரோக்யம், ஸுகம், ப்ரீதி, இவைகளை நன்றாய் வ்ருத்திசெய்யும் ரஸவத்தான பசையுடன் கூடிய, வெகுகாலம் சரீரத்திற்கு குணத்தை கொடுக்கும் மனோஹரமான ஆகாரங்களைப் புசிப்பவர்கள் (17-8). பலத்திலாசையில்லாமல் பகவானிடத்தில் மனதைவைத்து, 'இது நம்மால் செய்யப்பட வேண்டியது' என்கிற புத்தியினால் ஶாஸ்த்ரங்களால் சொல்லப்படும் ஸாத்விக யாகத்தைச்செய்பவர்கள் (17-11). பலேச்சை இல்லாதவர்களாய் தேவதைகள், ப்ராஹ்மணர்கள், குருக்கள் மற்றும், ஞானிகள் இவர்களிட பூஜை, பாஹ்யாந்தர ஶுத்தி, மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரே விதமாயிருக்கை, ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா ரூபமான ஶரீர ஸம்பந்தமான தபஸ்ஸு இவைகளையுடையவர்கள் (17-14).

பிறருக்கு உபத்ரவமுண்டாக்காத, ஸத்யமான, கேழ்ப்பதற்கு ப்ரியமான, ஸுககரமான உச்சாரணமுள்ள வேதாத்யயன ரூபமான, வாங்மயமான ஸாத்விக தபஸ்ஸுடையவர்கள்; மன:

ப்ரஸன்னதை க்ரூரத்வ மில்லாதிருக்கை, மனனம் செய்கை, (கேட்டதை அடிக்கடி நினைத்தல்), பரமாத்மாவிடத்தில் மனதின் இருக்கை, மனசுஶுத்தி (மனதில் காமக்ரோதலோபங்களின்மை) இவ்விதங்களான ஸாத்விகங்களான தபஸ்ஸுடையவர்கள் (17-16). கொடுக்கவேணுமென்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடியவராய் ஶாஸ்திரங்களில் சொல்லியவாறு விஹிதமான காலத்தில், விஹிதமான தேஶத்தில், ஸத்பாத்ரத்தில் தானம் செய்பவர்கள். "நமக்கு உபகாரம் செய்திருப்பதினால் இவருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்" என்கிற எண்ணமற்றவர்களாய் ஸாத்விகமான தானம் செய்பவர்கள் (17-20).

பரஸ்பரம் பின்னமான ஸமஸ்த ப்ராணிகளிலும் நியாமகனாய் வஸிக்கும் பரமாத்மா ஒருவனே என்றும், ஸர்வோத்தமனென்றும் பூதங்களைவிட வேருபட்டவனென்றும், நாசமற்றவனென்றும், ஆஶ்ரயபேதத்தினால் தன்னிட நியாமகரூபங்களில் பேதமற்றவன் என்கிற இவ்விதமான ஸாத்விகஞானமுடையவர்கள் (18-21). ஶாஸ்த்ரத்தினால் செய்யத்தகுந்ததென்று தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான ஸ்னேஹத்வேஷமூலகங்களல்லாத கர்மங்களை, அபிமானமற்றவர்களாயும், பலத்தில் ஆசையற்றவர்களாயும் செய்பவர்கள் (18-23). ஸாத்விகமான கர்த்ருத்வமுடையவர்கள். பலத்தில் ஆசையைவிட்டு அஹங்கார மற்றவர்களாய், ஸந்தோஷத்துடன் (தம் இஷ்டம் ஸித்திக்குமாயின் ஸந்தோஷப்படாமலும், ஸித்திக்காவிடின் துக்கப்படாமலும்) கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-26). ஸ்வர்க்காதி அல்பமான பலன்களுக்கு ஸாதனமான ப்ரவ்ருத்தி தர்மங்களையும், மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமான நிவ்ருத்தி தர்மங்களையும், கர்த்தவ்யாகர்த்தவ்யங்களையும், பரதர்மானுஷ்டானத்தினாலுண்டாகும் பயத்தையும், ஸ்வதர்மத்தினாலுண்டாகும் அபயத்தையும், பந்தத்தையும், மோக்ஷத்தையும் நிஜமாய் அறிவிக்கும் ஸாத்விக புத்தியுடையவர்கள் (18-30). விஹிதவிஷயகமான பக்தியுடன் கூடிக்கொண்டிருக்கும் மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியைகளையும், விஹிதமல்லாத விஷயங்களிற் செல்லாமற் செய்துகொள்ளும் ஸாத்விகதைர்யத்தையுமுடையவர்கள்(18-33). எந்தஸுகத்தில் அதிக பரிசயத்தினால் மனது ஸுக

மடையுமோ, துக்கம் நாசமடையுமோ, எது அனுபவிக்கும்போது விஷத்தைப்போலிருந்து கடைசியில் அம்ருதத்தைப்போன்ற தாகுமோ, எது பரமாத்மாவின் ஞான ப்ரஸாதங்களினுலுண்டாகிறதோ அத்தகைய ஸாத்விகஸுகமுடையவர்கள் (18-37).

இத்தகைய தைவீஸம்பத்துடைய ஸாத்விக ஜனங்கள் தம் தம் வர்ணுச்ரமங்களுக்கு உசிதமான கர்மங்களால் பரமாத்மாவைப் பூஜித்து ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு (14-6), நித்ய ஸுகத்தைத் தரக்கூடிய மோக்ஷத்தை யடைவார்கள் (16-5).

ராஜஸ சேதனர்கள்.

ராஜஸர்கள் ராஜஸ ச்ரத்தையுடன் கூடியவர்கள். யக்ஷர்களையும், ராக்ஷஸர்களையும் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). அதிககாரமாயும், புளிப்பாயும், உவர்ப்பாயும், (ஓமத்தைப்போல்) அத்யுஷ்ணமாயும், தீக்ஷ்ணமாயும் (கடுகைப்போல்), ஸ்வாபாவிகமாய் ரஸமற்றதாயும், ஸந்தாபகரமானதாயும் இருக்கும் பதார்த்தங்களைப் புசிப்பவர்கள் (17-9). பலாபேக்ஷையுள்ளவர்களாய் தம்மிட பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்காகவே யாகம் செய்பவர்கள் (17-12). ஸத்காரம் (மனதினுலாதரம்) மானம் (வாக்கினுல் துதிக்கை), பூஜை இவைகள் தமக்கு வேண்டுமென்கிற எண்ணத்துடன் தம்மிடமில்லாத பெருமையை வெளியிடுவதற்காகவே முவ்வகையான தபஸ்ஸைச் செய்பவர்கள் (17-18). ப்ரத்யுபகாரமடையவேண்டு மென்றாகிலும், பலனடைய வேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினுலாகிலும், கஷ்டத்துடன் தானம் செய்பவர்கள் (17-21). பலாசையினுல் அஹங்காரத்தினுல் கர்மங்களைச் செய்பவர்கள் (18-24). விஷயங்களில் ப்ரீதியுடையவர்கள். கர்மபலன்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். பிறருக்கு தொந்தரவு செய்யவேண்டுமென்கிற எண்ணமுள்ளவர்கள். லோபமுடையவர்கள். சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய சுத்தி (சௌசம்) இல்லாதவர்கள். பலனுண்டாகில் ஸந்தோஷமடைபவர்கள். பலனடையாவிடின் துக்கப்படுபவர்கள் (18-27). தர்மாதர்மங்களையும், கார்யாகார்யங்களையும் ஸம்சயத்துடன் கூடியே அறிந்துகொள்ளும் புத்தியுடையவர்கள் (18-31). பலத்தை அபேக்ஷித்து தர்மார்த்த காமங்களையடைவதற்காகச்செய்யும் கார்யங்களில் தைர்ய

முடையவர்கள் (18-34). அநுபவிக்கும்போது அம்ருதத்தைப் போன்றதாயும், முடிவில் விஷத்தைப்போன்றதாயு மிருக்கும் விஷயேந்த்ரிய சம்பந்தத்திலுண்டாகும் ஸுகமுடையவர்கள். இத்தகைய ராஜஸர்கள் நடுத்தரத்தினர்கள். துக்கங்களால் கூடிய ஸுகத்தை யடைபவர்கள் (14-18). (இவர்கள் ஸாத்விகர்களைப் போல் வெரும் ஸுகத்தை மாத்திரமாகிலும், தாமஸரைப்போல் வெரும் துக்கத்தை மாத்திரமாகிலுமடைவதில்லை. ஸுகதுக்கங் களைச்சேர்ந்தே யனுபவித்து வருபவர்கள்).

தாமஸ சேதனர்கள்

தாமஸஜீவர்கள் (தைத்யர்கள்) மனிதஶரீரத்தைப்போல் ஸாதாரண ஜனங்களுக்குத்தோன்றும் அப்ராக்ருதமான ஶரீரத்தைத் தரித்து, பக்தர்களுக்கு அநுக்ரஹிப்பதற்காகவே அவதரித்த, சராசராத்மகமான ப்ரபஞ்சத்திற்கு முக்ய நியாமகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை— அவனிட ஸர்வோத்தமத்வம் முதலிய மஹாமஹிமைகளை அறியாமல் தூஷிப்பவர்கள் (9-11). வீணாசையுடையவர்கள் (இவர்களிட ஆசைகள் பயனற்றதாகும்). பயனற்ற யஜ்ஞாதி கர்மங்களுள்ளவர்கள் (இவர்கள் செய்யும் யஜ்ஞாதி கர்மங்கள் பயனற்றவைகளாகும்.) வீணான ஞானமுடையவர்கள். (இவர்களிட ஞானம் பலனுக்கு காரணமாவதில்லை) விவேகமற்றவர்கள். மோஹகமான, அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கக்கூடிய ஆஸுர (ராக்ஷஸ) ப்ரக்ருதியை ஆஶ்ரயித்தவர்கள். (இவர்களை ராக்ஷஸர்கள், தைத்யர்கள்) (9-12). இவர்கள் தம்பம், மதம், அபிமானம் இவைகளையுடையவர்கள். ஸாதுக்களை துன்பப்படுத்துபவர்கள். நிஷ்டூரமான (கொடுமையான) வார்த்தைகளை யாடுபவர்கள் (16-4) 'விஹித கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும், நிஷித்த கர்மங்களைச்செய்யக்கூடாது' என்கிற ஞானமற்றவர்கள். பாஹ்யாந்தர ஶௌத்தியற்றவர்கள். நிஜமாடாதவர்கள். பொய் சொல்லுபவர்கள். ஸதாசாரமற்றவர்கள். முத்துச்சிப்பியில் அஞ்ஞானத்தினால் தோன்றும் வெள்ளியைப்போல் ஜகத்து ப்ரஹ்மத்தில் அஞ்ஞானத்தினால் தோன்றுகிறது, ப்ராந்தி கல்பிதமானது, மித்யை (பொய்) என்று சொல்லுபவர்கள். இது முத்துச்சிப்பி என்கிற ஞானமுண்டானவுடன் அதில் தோன்றும் வெள்ளி எப்போது (முக்காலத்திலு) மில்லா

தது என்று எப்படி தெறியவருகிறதோ, அப்படியே ப்ரஹ்ம ஞானம் பிறந்த உடனே ப்ரஹ்மத்தில் தோன்றும் ஜகத்து எப்போது மில்லாததென்று தெரியவருவதென்று சொல்லுபவர் கள். நியாமகனுன பரமாத்மா இல்லை என்று சொல்லுபவர்கள். பரஸ்பர ஸம்பூதமல்லாத (ப்ரக்ருதி மஹதஹங்காராதி க்ரமத்தி னுல் அல்லது யஜ்ஞத்தினுல் மழை, மழையினுல் அன்னம், அன் னத்தினுல் ப்ராணிகள் இவ்வித க்ரமத்தினுல் பிறக்காத) தென்று சொல்லுபவர்கள். ஸதஸத்விலக்ஷணம் (ஸத்யமானதல்ல, அஸத்ய மானதல்ல, பிறந்ததல்ல எல்லாவற்றைவிட விலக்ஷணமானது) என்று சொல்லுபவர்கள். காமத்திற்குக் காரணமான அவித்யா கார்யம் (மாறுதல்) என்று சொல்லுபவர்கள் (16-8). துஷ்டமனது டையவர்கள். இவ்விதமான ஞானமுடையவர்களாய் கோரமான கர்மங்களைச் செய்பவர்கள். ஸாதுக்களுக்கு பகைவர்கள். ஜகத்தை நாசப்படுத்துவதற்காகவே பிறந்தவர்கள் (16-9). டம்பத்தினுலும் அஹங்காரத்தினுலும், மதத்தினுலும் கூடிக்கொண்டு முடிப் பதற்கு முடியாத விஷயங்களை அபேக்ஷிப்பவர்கள். ஸ்வாபாவிக மான மித்யாஞானத்தினுல் துஶ்ஶாஸ்திரத்தில் சொன்ன துர் விஷயங்களை கிரகித்து, துராசாரமுடையவர்களாய், அல்ப ஸுகத் திற்காக ப்ரவர்த்திப்பவர்கள் (16-10). மரணமடைகிறவரைக்கும் முடிவற்ற சிந்தையுடையவர்கள். விஷயானுபவங்களே முக்ய மென்றறிந்து அவைகளில் மூழ்கியவராயிருப்பவர்கள். ஐஹிக (இவ்வுலக) ஸுகத்தைத் தவிர ஆமுஷ்மிக (மேலுலகத்தின்) ஸுக மில்லை என்று நிச்சயித்து (16-11), ஆசை என்கிற பாசத்தினுல் கட்டுபட்டவராய், காமக்ரோதங்களுக்கு முக்யாஶ்ரயராய் திருட்டு முதலிய அர்வ்யாபாரங்களைச்செய்து, காம்ய விஷயங் களை அனுபவிப்பதற்கு தனத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் (18-12). நானே ஈஶ்வரன் என்று சொல்பவர்கள். தம்மைத்தாமே மேலோ ரென்று அறிந்துகொள்பவர்கள். வினயமற்றவர்கள். தனத்தி னுலும், மானத்தினுலும், மதத்தினுலும் கூடிக்கொண்டு, விதியை (கட்டளையை) மீறி டம்பத்தினுல் பெயர் கிடைக்கவேண்டு மென்றே யாகங்களைச் செய்பவர்கள் (16-17) அஹங்காரம், பலம், தர்பம், காமம், க்ரோதம் இவைகளையுடையவர்களாய், தன்னிடத்

திலும் பிறரிடத்திலும் நியாமகனுயிருக்கும் பரமாத்மாவை த்வே
ஷிப்பவர்கள் (16-18). தாமஸமான ஶ்ரத்தையுடையவர்கள். பூத
ப்ரேதங்களைப் பூஜிப்பவர்கள் (17-4). ஶாஸ்த்ரங்களல்லாத
துராகமங்களால் சொல்லப்பட்ட, தமக்கும் பிறருக்கும் தொந்தர
வைத்தரக்கூடிய தபஸ்ஸையும், யாகங்களையும் தம்பத்திலும்,
அஹங்காரத்திலும், ஆக்ரஹத்திலும் செய்பவர்கள். விஷயங்
களில் ஆசையும் ஆஸக்தியுமுடையவர்கள் (17-5). விவேகமற்றவர்
களாய் ஶரீரத்தில் நியாமகராயிருக்கும் தேவதைகளுக்கும், மற்
றெல்லாவற்றிற்கும் நியாமகனாய் ஶரீரத்திலிருக்கும் பரமாத்
மாவை குணமற்றவனென்றும், அல்பகுணமுடையவனென்றும்
தூஷிப்பவர்கள். ஒருயாமத்தை (மூன்றுமணிநேரம்) கடந்த அன்
னத்தையும், ருசிகெட்ட பதார்த்தங்களையும், பழதையும், எச்சில்
களையும் ப்ரீதியுடன் புசிப்பவர்கள். அன்னதானமற்ற, தக்ஷிணை
யற்ற, மந்த்ரமற்ற, ஶ்ரத்தையற்ற யஜ்ஞத்தைச்செய்பவர்கள்
(17-13). அவிவேக மூலகமான துராக்ரஹத்தினுல் தாங்கள்
துக்கப்பட்டுக்கொண்டே பிறரை நாசப்படுத்துவதற்காகவே
காயிக வாசிக மானஸிகமான (தாமஸ) தபஸ்ஸைச்செய்பவர்கள்.
அஶுத்தமான தேஶத்திலும், அஶுத்தமான காலத்திலும் ஆதர
வின்றி அபமானப்படுத்திக்கொண்டே அபாத்திரர்களுக்கு
(யோக்கியதையற்றவர்களுக்கு) தானம் செய்பவர்கள் (17-22). கார்ய
மான தேகம், ஶிலாகாஷ்டாதிகளால் செய்யப்பட்ட விக்ரஹம்,
இவைகளும் ஜீவர்களுமே ஸகலகுணபூர்ணமான ப்ரஹ்மமென்கிற
புத்தியுள்ளவர்கள். நிஜமான அர்த்தங்களை அறியாமல் யுக்திக்கு
விருத்தமான மித்யையான அர்த்தங்களை விஷயீகரிக்கும் (அறி
யும்) இழிவான பலனுடைய ஞானமுடையவர்கள் (18-22). முன்
னேரிடும் பாவத்தையும், தனக்குண்டாகும் கெடுதியையும், பிற
ருக்குண்டாகும் தொந்தரவையும் கவனிக்காமல், தன்னிடதிறமை
யையறியாமலே வெறும் மூடத்தனத்தினுல் கர்மங்களைச் செய்
பவர்கள், (18-25). நியமங்களை விட்டவர்கள். விவேகமற்றவர்கள்.
வினயமற்றவர்கள். மூர்க்கர்கள். இழிவான கார்யங்களைச் செய்
பவர்கள். சோம்பலுடையவர்கள். மனுதெளர்ப்பல்யமுடையவர்
கள். இன்று செய்ய வேண்டியதை வெகுநாள் கழித்துச் செய்

பவர்கள். (18-28). அஜ்ஞானத்தினால் மூடப்பட்டிருப்பவராகை யால் அதர்மத்தை தர்மமென்று கிரஹிக்கும் புத்தியுள்ளவர்கள். எல்லாவற்றையும் விபரீதமாய் கிரஹிக்கும் புத்தியுள்வர்கள். (18-32). துஷ்டபுத்தியுடையவர்கள். இவ்விதமான தாமஸர்கள் ஸ்ரீ பரமாத்மாவினால் அஸுர யோனியில் பிறப்பிக்கப்படுபவர்கள் (16-19). இவ்விதமாக அஸுரயோனிகளை அடிக்கடி யடைந்து கொண்டே ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மாவை யடையாமலே அதோ கதியை (வெறும் துக்கானுபவரூபமான அந்தந்தமஸ்ஸை) யடை பவர்கள் (16-20).

ஜட ப்ரகரணம்.

ஜடமான ப்ராக்ருதி ஸத்வரஜஸ்தமோ குணாத்மகமானது. மஹத்தத்வம், அஹங்காரதத்வம், ப்ருதிவீ, அப்பு, தேஜஸ்ஸு, வாயு, ஆகாயம், புத்தி, க்ராணம், த்வக், சக்ஷுஸ், ஶ்ரோத்ரம், ரஸனம், வாக், பாணி, பாதம், பாயு, உபஸ்தம், ஶப்தம், ஸ்பர்ஶம், ரூபம், ரஸம், கந்தம், என்கிற 23 வகையானது (13-5). இச்சை, த்வேஷம், ஸுகம், துக்கம், ஞானாத்மகமான மனோவ்ருத்தி, தைர்யம் என்கிற விகாரங்களையுடையது (13-6). பரமாத்மாவின் அதீனமானது. விடுவித்துக்கொள்ளுவதற்கு அஶக்யமானது (7-14). தேகத்துடன் கூடியிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு உபகாரியாய் தேகத்திலிருப்பதினால் அதிபூதமென்று அழைக்கப்படுவது (8-4). சதுர்முகரிட ஆயுள் (நூறு வர்ஷங்கள்) ரூபமான பரமாத்மாவின் பகலானதும் தன்னிடத்திலுள்ள ஜகத்தை வெளிப்படுத்துவது, இரவானதும் மற்றும் தன்னிடம் சேர்த்துக்கொள்ளுவது. (8-18). அடிக்கடி பகலிற் பிறந்து இரவில் நாசமடையும் ஜகத்தை தன்னுள் உள்ளது. (8-19). பரமாத்மாவினால் நியம்யமாய் ஜகத்தைப்பிறப் பிப்பது (9-10). அநாதியானது. தன்னாலுண்டாயிருக்கும் தேகத் திலிருக்கும் ஜீவர்களுக்கு தன்னாலுண்டாகும் ஸுகதுக்காதிகளை அனுபவிக்கச் செய்வது (13-20). ஜீவர்களை தன்னிட குணங்களின் ஸம்பந்தத்தினால் இழிவான மற்றும் மேலான யோனிகளில் பிறப் பிப்பது (13-21). நாசமற்ற தேவ மனுஷ்ய தைத்ய ஜீவர்களை தன்னாலுண்டான தேகத்தில் கட்டுப்படுத்துவது. (14-5).

குணத்ரயங்களின் செய்கை.

தோஷமற்ற ப்ரகாஶகமான ஸத்வகுணம் நிர்மலமானதாகை யால் ஸுகத்தினாலும் ஞானத்தினாலும் தேவ (ஸாத்விக) ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது. (ஸுகத்தையும் ஞானத்தையும் கொடுப் பது) (14-6). 'இது நமக்கு வேண்டும்' என்கிற எண்ணத்தையும்,

பதார்த்தங்களில் ஆஸக்தியையும் பிறப்பிக்கும் ராகாத்மகமான ரஜோகுணம் கர்மத்தினால் மனுஷ்ய ஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துகிறது (14-7). அஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் தமோகுணம் ஸமஸ்த ப்ராணிகளுக்கும் மோகத்தை (மித்யா ஞானத்தை) யுண்டாக்குவது. மற்றும் ப்ரமாதம், ஆலஸ்யம், இவைகளால் தைத்யஜீவர்களை கட்டுப்படுத்துவது (14-8). ஸத்வகுணம் ஸுகத்தைக்கொடுப்பது. ரஜோகுணம் கர்மத்தை யுண்டாக்குவது. தமோகுணம் தத்வ ஞானத்தை மறைத்து ப்ரமாதத்தை யுண்டாக்குவது (14-9). ஸகல ப்ராணிகளின் தேகங்களிலும் ஸத்வகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கையில் ரஜோகுணதமோகுணங்களை அடக்கி, தன்னிட காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. ரஜோகுணம் விருத்தியடைந்தபோது ஸத்வகுண தமோகுணங்களை யடக்கி தன்னிட காரியத்தை ஸாதித்துக்கொள்ளுவது. தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஸத்வகுண ரஜோகுணங்களை யடக்கி தன் காரியத்தை ஸாதித்துக் கொள்ளுவது (14-10). எப்பொழுது இத்தேகத்தில் ஶ்ரோத்ராதிகளில் (காது முதலியவைகளில்) ஶப்தாதிஞானரூபமான ப்ரகாஶமும், மற்றும் ஸுகம் முதலியவைகளுண்டாகின்றனவோ அப்பொழுது ஸத்வகுணம் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கிறதென்று அறிய வேண்டும் (14-11). ரஜோகுணம் தான் அபிவ்ருத்தமாயிருக்கும்போது—ஸத்பாத்திரங்களில் தனாதிகளைக் கொடுப்பதற்கு மனது வராமற்செய்வது. பயனற்ற வேலைகளைச் செய்விப்பது. காம்யகர்மங்களை ஆரம்பிக்கச்செய்வது, மனதுக்கு ஸுகமின்மை, ஸ்ப்ருஹை (அகப்படாத வஸ்துக்களில் வேண்டுமென்கிற ஆசை) இவைகளை யுண்டாக்குவது. (லோபாதிகள் ரஜோகுணத்தின் கார்யங்கள்) (14-12). தமோகுணம் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது ஶ்ரோத்ராதிகளில் ஶப்தாதிகளின் ஞான முண்டாகாமை, ப்ரயத்னம் செய்யாமை, அனவதானதை (கவனிக்காமை) விபரீதஞானம் இவைகளை யுண்டாக்கக்கூடியது. (அஜ்ஞானாதிகள் தமோகுணகார்யங்கள்) (14-13). ஸத்வகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைபவர்களை விஷ்ணு ஞானிகளடையும் நிர்மலமான தேகத்தை யடையும்படியாகச் செய்வது (14-14). ரஜோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருக்கும்போது மரணமடைந்தவரை காம்ய கர்மங்களைச்செய்பவர்களிடகுலத்தில் பிறப்பிப்பது. தமோகுணம் தான் விருத்தியடைந்திருந்தபோது மரணமடைந்தவனை தைத்ய குலத்தில் பிறப்பிக்கிறது (14-15). ஸத்வகுணம் ஞானத்தையும் (தத்வ ஞானத்தையும்) ரஜோகுணம் ஸ்வர்க்காதி விஷயங்களில் ஆஸக்தியையும், தமோகுணம் ப்ரமாத மோக அஜ்ஞானங்களையும் உண்டாக்குவது (14-17).

ஸ்ரீ:

|| ஸ்ரீ ராமசந்த்ரோ விஜயதே ||

ஸ்ரீ பகவத்கீதா.

ப்ரதிபத பதார்த்த தாத்பர்ய விசாரங்களுடன் கூடியது

ஸ்ரீ குருப்யோ நம:

த்ருதராஷ்ட்ர உவாச—

(மூலம்)—தர்மக்ஷேத்ரே குருக்ஷேத்ரே ஸமவேதா யுயுத்ஸவ:||
மாமகா: பாண்டவாஶ்சைவ கிமகுர்வத ஸஞ்ஜய ||1||

(பதவுரை)—*தர்மக்ஷேத்ரே, குருக்ஷேத்ரே, ஸமவேதா:, யுயுத்ஸவ:| மாமகா:, பாண்டவா:, ச, ஏவ, கிம், அகுர்வத, ஸஞ்ஜய ||*

த்ருதராஷ்ட்ர:	= த்ருதராஷ்டர்	மாமகா:	= என் ஸம்மந்திகளான துர்யோதனாதிகள்
உவாச	= கேழ்க்கிறார்.	ச	= மற்றும்
ஸஞ்ஜய!	= ஸஞ்ஜயனே!	பாண்டவா:	= பாண்டு குமாரர்களான தர்மராஜரே முதலானவர்கள்
தர்மக்ஷேத்ரே	= தர்மபூமியான	கிம்	= என்ன
குருக்ஷேத்ரே	= குருக்ஷேத்ரத்தில்	அகுர்வத	= செய்தார்கள்?
யுயுத்ஸவ: (ஸந்த:) ஏவ	= போர்புறிவதற்கு விருப்பமுள்ளவராயே		
ஸமவேதா:	= கூடியிருக்கும்		

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—த்ருஷ்ட்வா து பாண்டவானீகம் வ்யூடம் துர்யோதனஸ்
ததா (ஊா) ||
ஆசார்ய முப ஸங்கம்ய ராஜா வசன மப்ரவீத் ||2||

(ப. உ.) *த்(ரூ)ருஷ்ட்வா, து, பாண்டவானீகம், வ்யூடம், துர்யோதன:, ததா(ஊா) | ஆசார்யம், உப-ஸங்கம்ய, ராஜா, வசனம், அப்ரவீத் ||*

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	அனீகம்	= படையை
உவாச	= சொல்லுகிறுன்	த்ருஷ்ட்வா து	= கண்ட உடனே
ததா(ஹா)	= அச்சமயத்தில்	ஆசார்யம்	= த்ரோணுசார்யனரை
ராஜா	= அரசனுன	உபஸங்கம்ய	= அடைந்து
துர்யோதன:	= துர்யோதனன்	வசனம்	= வார்த்தையை
வ்யூடம்	= அணிவகுக்கப் பட்ட	அப்ரவீத்	= கூறினுன்.
பாண்டவ-	= பாண்டவரின்		

(மூ)—பஶ்யைதாம் பாண்டு புத்ராணு மாசார்ய மஹதீம் சமூம்||
வ்யூடாம் த்ருபத புத்ரேண தவ ஶிஷ்யேண தீ(ஏ)மதா ||3||

(ப. உ.) பஶ்ய, ஏதாம், பாண்டு-புத்ராணும், ஆசார்ய, மஹதீம், சமூம்| வ்யூடாம், த்ருபத-புத்ரேண, தவ, ஶிஷ்யேண, தீ(ஏ)மதா ||

ஆசார்ய	= த்ரோணுசார்யரே!	வ்யூடாம்	= அணிவகுக்கப்பட்டிருக்கும்
தவ	= உம்மிட		
தீ(ஏ)மதா	= புத்திமானுன	பாண்டு-புத்ராணும்	= பாண்டுகுமாரர்களின்
ஶிஷ்யேண	= சீடனுன	மஹதீம்	= பெரியதான
த்ருபத-புத்ரேண	= த்ருபத குமாரனுன த்ருஷ்டத்யும்னனுல்	ஏதாம்	= இந்த
		சமூம்	= படையை
		பஶ்ய	= பாரும்.

(மூ)—அத்ர ஶூரா மஹேஷ்வாஸா: பீமார்ஜுன ஸமா யுதி(ஏி) ||
யுயுதா(ஏா)னே விராடஶ் ச த்ருபதஶ் ச மஹாரத: ||4||

(ப. உ.) அத்ர, ஶூரா:, மஹேஷ்வாஸா:, பீமார்ஜுனஸமா:, யுதி(ஏி)| யுயுதா(ஏா)ன:, விராட:, ச, த்ருபத:, ச, மஹாரத: (ஏ:) ||

அத்ர	= இப்படையில்	(எவரெவரெனின்)	
மஹேஷ்வாஸா:	= பெரியவில்லுகளையுடைய	யுயுதான:	= ஸாத்யகி
யுதி(ஏி)	= யுத்தத்தில்	ச	= மற்றும்
பீமார்ஜுன ஸமா:	= பீமார்ஜுனர்களுக்குச் சமானரான	விராட:	= விராட மஹாராஜன்
ஶூரா:	= வீரர்கள்	மஹாரத:	= மஹாரதி(ஏி)களுன
ஸந்தி	= இருக்கிறுர்கள்.	த்ருபத:	= த்ருபத மஹாராஜன்
		ச	= மற்றும்

(மூ)—த்ருஷ்டகேதுஶ் சேகிதான: காஶிராஜஶ் ச வீர்யவான் ||
புருஜித் குந்திபோ(ஹோ)ஜஶ்ச ஶைப்யஶ்ச நரபுங்கவ: ||5||

(ப. உ.) த்ருஷ்டகேது:, சேகிதான:, காஶிராஜ:, ச, வீர்யவான் | புருஜித், குந்திபோ(ஹோ)ஜ:, ச, ஶைப்ய:, ச, நரபுங்கவ: ||

த்ருஷ்டகேது:	= த்(தி)ருஷ்ட கேது ராஜர்	புருஜித்	= புருஜித்து ராஜர்
சேகிதான:	= சேகிதானர்	குந்திபோஜ:	= குந்திபோஜர்
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
வீர்யவான்	= பலிஷ்ட ரான	நரபுங்கவ:	= மனிதஶ் ரேஷ்டரான
காஶிராஜ:	= காஶிராஜர்	ஶைப்ய:	= ஶைப்யர்
		ச	= மற்றும்

(மூ)—யுதா(மா)மன்யுஶ்ச விக்ராந்த உத்தமௌஜாஶ்ச வீர்யவான் ||
ஸௌபத்ரோ த்ரௌபதே(தே)யாஶ் ச ஸர்வ ஏவ மஹாரதா:
(தா:) ||6||

(ப. உ.) யுதா(மா)மன்யு:, ச, விக்ராந்த:, உத்தமௌஜா:, ச, வீர்யவான்| ஸௌபத்ர:, த்ரௌபதேயா:, ச, ஸர்வே, ஏவ, மஹாரதா: ||

விக்ராந்த:	= பராக்ரமமுள்ள		அபிமன்யு
யுதா (மா) மன்யு:	= யுதாமன்யு	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	த்ரௌப தேயா:	= த்ரௌபதி குமா ரர்களான ப்ரதி விந்த்யாதிகள்
வீர்யவான்	= பலிஷ்டரான	(ஏதே) ஸர்வே ஏவ	= இவர்களெல் லோரும்
உத்த மௌஜா:	= உத்தமௌஜர்	மஹாரதா:	= மஹாரதிகர் கள்.
ச	= மற்றும்		
ஸௌபத்ர:	= ஸுபத்ரா குமாரனான		

(மூ)—அஸ்மாகந்து விஶிஷ்டா யே தான்னிபோ(போ)த(ய)
த்விஜோத்தம ||
நாயகா மம ஸைன்யஸ்ய ஸம்ஜ்ஞார்த்தம் தான் ப்ரவீமி தே ||7||

(ப. உ.) அஸ்மாகம், து, விஶிஷ்டா:, யே, தான், நிபோத(ய), த்விஜோத்தம| நாயகா:, மம, ஸைன்யஸ்ய, ஸம்ஜ்ஞார்த்தம், தான், ப்ரவீமி, தே||

த்விஜோத்தம	= ப்ராஹ்மண ஶ்ரேஷ்டரே!	தே	= உமக்கு
அஸ்மாகம் (மத்யே) து	= எங்களிலோ	ஸம்ஜ்ஞார்த்தம்	= தெரிவதற்காக
யே	= எவரெவர்	மம	= என்னுடைய
விஶிஷ்டா:	= முக்யமானவர்களோ	ஸைன்யஸ்ய	= படைக்கு (யார்)
தான்	= அவர்களை	நாயகா:	= சேனாபதிகளோ
நிபோத(ய)	= தெரிந்து கொள்ளும்.	தான்	= அவர்களை
		ப்ரவீமி	= சொல்லுகிறேன்.

(மூ)—ப(ஹ)வான் பீஷ்மஶ்ச கர்ணஶ்ச க்ருபஶ்ச ஸமிதிஞ்ஜய:|
அஶ்வத்தா((யா)மா விகர்ணஶ்ச ஸௌமதத்திஸ் ததை(ய)
வ ச ||8||

(ப. உ.) ப(ஹ)வான், பீஷ்ம:, ச, கர்ண:, ச, க்ருப:, ச, ஸமிதிஞ்ஜய:|
அஶ்வத்தா(யா)மா, விகர்ண:, ச, ஸௌமதத்தி:, ததா(யா), ஏவ, ச ||

ப(ஹ)வான்	= தாங்கள்	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	அஶ்வத்தாமா	= அஶ்வத்தாமாசார்யர்
பீஷ்ம:	= பிதாமஹரான பீஷ்மாசார்யர்	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	விகர்ண:	= விகர்ணன்
கர்ண:	= கர்ணன்	ததா(யா) ஏவ	= அப்படியே
ச	= மற்றும்	ஸௌமதத்தி:	= ஸோமதத்த குமாரனான பூ(ஹு)ரிஶ்ரவஸ்
ஸமிதிஞ்ஜய:	= யுத்தத்தில் ஜயஶீலனான		
க்ருப:	= க்ருபாசார்யர்		

(மூ)—அன்யே ச பஹவஶ்ஶூரா மதர்த்தே த்யக்த ஜீவிதா:|
நானா ஶஸ்த்ர ப்ரஹரணாஸ்ஸர்வே யுத்த(ய) விஶாரதா: ||9||

(ப. உ.) அன்யே, ச, பஹவ:, ஶூரா:, மதர்த்தே, த்யக்தஜீவிதா:|
நாநாஶஸ்த்ர-ப்ரஹரணா:, ஸர்வே, யுத்தவிஶாரதா: ||

ச	= மற்றும்	மதர்த்தே (யே)	= எனக்காக
அன்யே	= இதரர்களான	த்யக்த ஜீவிதா:	= ப்ராணங்களை துறப்பதற்கு
ப(ஹ)ஹவ:	= அனேகர்களான		
ஶூரா:	= ஶூரர்கள்		

ஸித்தராயிருக்கிறார்கள்.
(ஏதே) ஸர்வே = இவர்களெல்லோரும்
நாநா- = அனேக விதங்களான
ஶஸ்த்ர- = ஶஸ்த்ரங்கள்

ப்ரஹரணா: = அஸ்த்ரங்கள், இவைகளோடு கூடியிருப்பவர்கள்
யுத்த- = போரில்
விஶாரதா: (தா:) = புலவர்கள்.

(மூ)—அபர்யாப்தம் தத(து)ஸ்மாகம் பலம் பீஷ்மாபிரக்ஷிதம்||
பர்யாப்தம் த்வித(து) மேதேஷாம் பலம் பீமாபிரக்ஷிதம் ||10||

(ப. உ.) அபர்யாப்தம், தத், அஸ்மாகம், ப(ப)லம், பீஷ்மாபி(ரி)ரக்ஷிதம் | பர்யாப்தம், து, இதம், ஏதேஷாம், ப(ப)லம், பீமாபிரக்ஷிதம் ||

பீஷ்ம- = பீஷ்மாசார்யரால்
அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப்பட்ட
அஸ்மாகம் = எங்களுடைய
தத் = அந்த
ப(ப)லம் = படை
அபர்யாப்தம் = பாண்டவர்களை வெல்லுவதற்குத் திறமையற்றது.

பீம- = பீமனால்
அபிரக்ஷிதம் = ரக்ஷிக்கப்பட்ட
ஏதேஷாம் = இப்பாண்டவர்களின்
இதம் = இந்த
ப(ப)லம் = படை
பர்யாப்தம் து = நம் படையை வெல்லுவதற்குத் திறமையுள்ளதே.

(மூ)—அயனேஷு ச ஸர்வேஷு யதா(ஃா)பா(ஃா)கமவஸ்திதா:||
பீஷ்மமேவாபி(ரி)ரக்ஷந்து ப(ப)வந்தஸ் ஸர்வ ஏவ ஹி ||11||

(ப. உ.) அயனேஷு, ச, ஸர்வேஷு, யதா(ஃா)பா(ஃா)கம், அவஸ்திதா:| பீஷ்மம், ஏவ, அபி(ரி)ரக்ஷந்து, ப(ப) வந்த:, ஸர்வே, ஏவ, ஹி ||

ஹி = பாண்டவர்களின் படை திறமையுள்ளதாயிருப்பதினால்
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான
அயனேஷு = அணிவகுப்புகளினுட்புகும் மார்க்கங்களில்

யதா(ஃா) பா(ஃா)கம் = உங்களுக்கு நியமிக்கப்பட்டிருக்கிற படிக்கு
அவஸ்தி(ஃி)தா (ஸந்த:) = நின்றவராய்
பீஷ்மம் ஏவ = பீஷ்மாசார்யரையே
அபிரக்ஷந்து = ரக்ஷியுங்கள்.

(மூ)—தஸ்ய ஸஞ்ஜனயன் ஹர்ஷம் குருவ்ருத்த:(ய:) பிதாமஹ:||
ஸிம்ஹனதம் வினத்யோச்சை: ஶங்க(வ)ம் த(உ)த்(ய)மௌ
ப்ரதாபவான் ||12||

(ப. உ.) தஸ்ய, ஸஞ்ஜனயன், ஹர்ஷம், குருவ்ருத்த: (ய:), பிதாமஹ:| ஸிம்ஹநாதம், விநத்ய, உச்சை:, ஶங்கம், தத்மௌ, ப்ரதாபவான்||

குரு-	= கௌரவர்களில்	ஸஞ்ஜனயன்	= உண்டாக்கிக் கொண்டே
வ்ருத்த: (ய:)	= கிழவரான		
ப்ரதாப வான்	= பராக்ரம முடையவரான (வீரரான)	உச்சை:	= உரக்க
		ஸிம்ஹ-	= சிங்கத்தைப் போல்
பிதாமஹ:	= பீஷ்மாசார்யர்	நாதம்	= கர்ஜனையை
தஸ்ய	= அந்த துர் யோதனனுக்கு	வினத்ய	= செய்து
		ஶங்க(வ)ம்	= ஶங்கை
ஹர்ஷம்	= உத்ஸாஹத்தை	தத்(ய)மௌ	= ஊதினார்.

(மூ)—ததஶ்ஶங்கா(வா)ஶ்ச பே(ஹே)ர்யஶ்ச பணவானக
கோமுகா:(வா:)||
ஸஹஸைவாப்(ஹ)ய ஹன்யந்த ஸ ஶப்தஸ்துமுலோ-
ப(ஹ)வத் ||13||

(ப. உ.) தத:, ஶங்கா(வா):, ச, பே(ஹே)ர்ய:, ச, பணவானககோமுகா:| ஸஹஸா, ஏவ, அப்(ஹ)யஹன்யந்த, ஸ:, ஶப்த:, துமுல:, அப(ஹ)வத்||

தத:	= பீஷ்மாசார்யர் ஶங்கூதிய பிறகு	கோமுகா:	= கோமுகைகளும்
		ஸஹஸா ஏவ	= ஒரேகாலத்தி[லேயே
ஶங்கா: (வா:)	= ஶங்குகளும்	அப்(ஹ)ய ஹன்யந்த	= வாசிக்கப் பட்டன.
ச	= மற்றும்		
பே(ஹே)ர்ய:	= பேரிகைகளும்	ஸ:	= அந்த
ச	= மற்றும்	ஶப்த:	= ஶப்தம்
பணவ-	= தப்பட்டை களும்	துமுல:	= ஸகல தேஶங் களிலும் பறவியதாக
ஆனக-	= போர்ப்பறை களும்	அப(ஹ)வத்	= ஆயிற்று.

(மூ)—தத: ஶ்வேதைர் ஹயைர் யுக்தே மஹதி ஸ்யந்தனே ஸ்தி(யி)தௌ ||
மாதவ: பாண்டவஶ்சைவ தி(ஷி)வ்யௌ ஶங்கௌ(வௌ)
ப்ரதத்(ய)மது: ||14||

(ப. உ.) தத:, ஶ்வேதை:, ஹயை:, யுக்தே, மஹதி, ஸ்யந்தனே, ஸ்திதௌ| மாதவ:, பாண்டவ:, ச, ஏவ, தி(ஷி)வ்யௌ, ஶங்கௌ, ப்ரதத் (ய) மது: ||

தத:	= துர்யோதனனின் படையில் ஶங்க த்வனியான பிறகு	யுக்தே	= கூடிய
மாதவ:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	மஹதி	= மேலான
ச	= மற்றும்	ஸ்யந்தனே	= ரதத்தில்
பாண்டவ:	= அர்ஜுனன்	ஸ்திதௌ, ஏவ	= உட்கார்ந்தவராயே
(ஏதௌ)	= இவ்விருவரும்	திவ்யௌ	= ஶ்ரேஷ்டமான
ஶ்வேதை:	= வெள்ளையான	ஶங்கௌ (வௌ)	= ஶங்குகளை
ஹயை:	= குதிரைகளோடு	ப்ரதத்(ய்)மது:	= ஊதினார்கள்

(மூ)—பாஞ்சஜன்யம் ஹ்ருஷீகேஶோ தேவதத்தம் தனஞ்ஜய:||
பௌண்ட்ரம் தத்(ய்)மௌ மஹா ஶங்கம் பீமகர்மா
வ்ருகோதர: ||15||

(ப. உ.) பாஞ்சஜன்யம், ஹ்ருஷீகேஶ:, தேவத(த)த்தம், தனஞ்ஜய: | பௌண்ட்ரம், தத்(ய்)மௌ, மஹாஶங்கம், பீமகர்மா, வ்ருகோதர: ||

ஹ்ருஷீகேஶ:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	பீமகர்மா	= பயங்கரமான கார்யங்களைச் செய்யும்
பாஞ்சஜன்யம்	= பாஞ்சஜன்ய மென்னும் ஶங்கையும்	வ்ருகோதர:	= பீமஸேனர்
தனஞ்ஜய:	= அர்ஜுனன்	பௌண்ட்ரம்	= பௌண்ட்ர மென்னும் [யும்
தேவதத்தம்	= தேவதத்த மென்னும் ஶங்கையும்	மஹா ஶங்கம்	= பெரியஶங்கை
		தத்(ய்)மௌ	= ஊதினார்கள்.

(மூ)—அனந்தவிஜயம் ராஜா குந்தீபுத்ரோ யுதி(ஷி)ஷ்டிர:||
நகுலஸ்ஸஹதேவஶ்ச ஸுகோ(வே,ர)ஷ மணிபுஷ்பகௌ||16||

(ப. உ.) அனந்தவிஜயம், ராஜா, குந்தீபுத்ர:, யுதி(ஷி)ஷ்டிர:| நகுல:, ஸஹதேவ:, ச, ஸுகோ(வொ)ஷ-மணிபுஷ்பகௌ ||

குந்தீபுத்ர:	= குந்தீ குமாரரான	நகுல:	= நகுலன்
ராஜா	= அரசரான	ச	= மற்றும்
யுதிஷ்டிர:	= தர்மராஜர்	ஸஹதேவ:	= ஸஹதேவன்
அனந்தவிஜயம்	= அனந்த விஜயமென்னும் பெயருடைய ஶங்கையும்	ஸுகோ (வோ) ஷமணி புஷ்பகௌ	= ஸுகோஷம் மணி புஷ்பகம் என்னும் பெயருடைய ஶங்குகளையும் (ஊதினார்கள்)

(மூ)—காஶ்யஶ்ச பரமேஷ்வாஸ: ஶிக(ஷ)ண்டீ ச மஹாரத:||
த்ருஷ்டத்யும்னோ விராடஶ்ச ஸாத்யகிஶ்சாபராஜித:|| 17||

(ப. உ.) காஶ்ய:, ச, பரமேஷ்வாஸ:, ஶிகண்டீ, ச, மஹாரத(ஶ):| த்ருஷ்டத்யும்ன:, விராட:, ச, ஸாத்யகி:, ச, அபராஜித:||

பரமேஷ்வாஸ:	= உத்தமமான வில்லையுடைய	ச	= மற்றும்
காஶ்ய:	= காஶிராஜன்	விராட:	= விராடமஹாராஜன்
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
மஹாரத:(ஶ:)	= மஹாரதிகனான	அபராஜித:	= பிறரால் ஜயிக்கப்படுவதற்கு ஸாத்யமில்லாத
ஶிகண்டீ	= ஶிகண்டி		
ச	= மற்றும்		
த்ருஷ்டத்யும்ன:	= த்ருஷ்டத்யும்னன்	ஸாத்யகி:	= ஸாத்யகி

(மூ)—த்ருபதோ த்ரௌபதேயாஶ்ச ஸர்வஶ: ப்ருதிவீபதே||
ஸௌபத்ரஶ்ச மஹாபாஹு: ஶங்கான் தத்(ஶ்)மு: ப்ருதக் ப்ருதக் ||18||

(ப. உ.) த்ருபத:, த்ரௌபதேயா:, ச, ஸர்வஶ:, ப்ருதிவீபதே| ஸௌபத்ர:, ச, மஹாபாஹு:, ஶங்கான், தத்மு:, ப்ருதக், ப்ருதக்||

ப்ருதிவீபதே	= த்ருதராஷ்ட்ரரே!		பலமுள்ள
த்ருபத:	= த்ருபத மஹாராஜர்	ஸௌப(ஹ)த்ர:	= ஸுபத்ரா குமாரனான அபிமன்யு இவர்கள்
ஸர்வஶ:	= ஸமஸ்தரான		
த்ரௌபதேயா:	= த்ரௌபதீ குமாரர்கள்	ப்ருதக், ப்ருதக்	= வெவ்வேறாக
ச	= மற்றும்	ஶங்கா(வா)ன்	= ஶங்குகளை
மஹாபாஹு:	= அதிக புஜ	தத்(ஶ்)மு:	= ஊதினார்கள்.

(மூ)—ஸகோ(வோ)ஷோ தா(ர்)த்தராஷ்ட்ராணும் ஹ்ருதயானி வ்யதா(தா)ரயத்||
நப(ஹ)ஶ்ச ப்ருதிவீம் சைவ துமுலோ வ்யனுநாதயன் ||19||

(ப. உ.) ஸ:, கோ(வோ)ஷ:, தார்தராஷ்ட்ராணும், ஹ்ருதயானி, வ்யதாரயத் | நப:(ஹ:), ச, ப்ருதிவீம், ச, ஏவ, துமுல:, வ்யனுநாதயன்||

ச	= மற்றும்
ஸ:	= அந்த
துமுல:	= வ்யாப்தமான
கோ(கோ)ஷ:	= ஶப்தம்
நப:(ஸ:)	= ஆகாயத்தையும்
ச	= மற்றும்
ப்ருதி(தி)வீம்	= பூமியையும்
வ்யனுநாதயன் ஏவ	= எதிரொலியையுண்டாக்கியதாகியே
தார்த்தராஷ்ட்ராணாம்	= த்ருதராஷ்ட்ர குமாரர்களின்
ஹ்ருதயானி	= மனதுகளை
வ்யதாரயத்	= பிளந்தது. (நாங்கள் நாஶமடைவோமென்னும் பயத்தையுண்டாக்கிற்று.)

அவதரணிகை—இவ்விதமாய் இரு படைகளின் செய்கைகளைச் சொல்லி, நான்கு ஶ்லோகங்களினால் தத்வோபதேஶத்திற்குக் காரணமான அர்ஜுனனின் செய்கைகளைச் சொல்லுகிறார்.

(மூ)—அத(ய) வ்யவஸ்தி(யி)தான் த்ருஷ்ட்வா தா(யா)ர்தராஷ்ட்ரான் கபித்(ய்)வஜ:||
ப்ரவ்ருத்தே ஶஸ்த்ர ஸம்பாதே தனுருத்யம்ய பாண்டவ: ||20||
ஹ்ருஷீகேஶம் ததா(ஏா) வாக்ய மித மாஹ மஹீபதே||

(ப. உ.) அத(ய), வ்யவஸ்தி(யி)தான், த்ருஷ்ட்வா, தார்தராஷ்ட்ரான், கபித்வஜ: | ப்ரவ்ருத்தே, ஶஸ்த்ரஸம்பாதே, த(ய)னு:, உத்யம்ய, பாண்டவ:|| ஹ்ருஷீகேஶம், ததா,வாக்யம், இதம், ஆஹ, மஹீபதே |

மஹீபதே	= த்ருதராஷ்ட்ரரே!
அத(ய)	= பிறகு
கபித்(ய்)வஜ:	= வானரத்தை த்வஜத்திலுள்ள
பாண்டவ:	= அர்ஜுனன்
வ்யவஸ்திதான்	= யுத்தத்திற்கு ஸித்தமாயிருக்கும்
தார்தராஷ்ட்ரான்	= த்ருதராஷ்ட்ரரின் குமாரர்களை
த்ருஷ்ட்வா	= பார்த்து
ததா(ஏா)	= அப்பொழுது
ஶஸ்த்ர-ஸம்பாதே	= பாணத்தை விடும் ஸமயம்
ப்ரவ்ருத்தே	= ஸமீபிக்கவே
தனு:	= வில்லை
உத்யம்ய	= மேலுக்கெடுத்துக்கொண்டு
ஹ்ருஷீகேஶம்(ப்ரதி)	= ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனைக்குறித்து
இதம்	= இந்த
வாக்யம்	= வார்த்தையை
ஆஹ	= சொன்னான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸேனயோருபயோர்மத்யே ரதம் ஸ்தாபய மேச்யுத ||21||

யாவதேதான்னிரீக்ஷேஹம் யோத்து(த்ரு)காமானவஸ்திதான்||

கைர்மயா ஸஹ யோத்த(த்)வ்ய மஸ்மின் ரணஸமுத்யமே||22||

யோத்ஸ்யமானா னவேக்ஷேஹம் ய ஏதேத்ர ஸமாக(ம)தா:||

தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய துர்புத்தே(யே)ர்யுத்தே ப்ரியசிகீர்ஷவ: ||23||

(ப. உ.) ஸேனயோ:, உபயோ:, மத்யே, ரத(த)ம், ஸ்தாபய, மே, அச்யுத || யாவத், ஏதான், நிரீக்ஷே, அஹம், யோத்துகாமான், அவஸ்தி(தி)தான்| கை:, மயா, ஸஹ, யோத்தவ்யம், அஸ்மின், ரணஸமுத்யமே|| யோத்ஸ்யமானான், அவேக்ஷே, அஹம், யே, ஏதே, அத்ர, ஸமாக(ம)தா:| தா(யா)ர்தராஷ்ட்ரஸ்ய, துர்புத்தே:, யுத்தே, ப்ரியசிகீர்ஷவ:||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	யுத்தே	= போரில்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	துர்புத்தே(யே):	= கெட்ட எண்ணமுடைய
அச்யுத	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	தார்தராஷ்ட்ரஸ்ய	= துர்யோதனனிட
அஹம்	= நான்	ப்ரியசிகீர்ஷவ: (ஸந்த:)	= பிரியத்தைச் செய்வதற்கு ஆசையுடையவராய்
யோத்து காமான்	= போர் செய்வதற்கு ஆசையுள்ள	ஏதே	= இந்த
அவஸ்திதான்	= போருக்குத் தயாராய் நின்றிருக்கும்	யே	= எவரெவர்
ஏதான்	= இவர்களை	அத்ர	= இப்படையில்
யாவத்	= என்னேரம்	ஸமாகதா:	= வந்திருக்கிறார்களோ
நிரீக்ஷே	= காணுவேனோ	அஸ்மின்	= இந்த
தாவத்	= அன்னேரம்	ரணஸமுத்யமே	= யுத்த வ்யாபாரத்தில்
உபயோ:, ஸேனயோ:	= இரு படைகளின்	மயா	= என்னால்
மத்யே	= நடுவில்	கை: ஸஹ	= எவரெவர்களோடு
மே	= என்னுடைய	யோத்தவ்யம்	= போர் செய்ய
ரதம்	= ரதத்தை		
ஸ்தா(பா)பய	= நிறுத்து.		

	வேண்டுமோ	(தான்)	= அவர்களை
யோத்ஸ்யமா ஞன்	= போர் செய் யத் தயாரா யிருக்கும்	அஹம்	= நான்
		அவேக்ஷே	= பார்க்கி றேன்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்தோ ஹ்ருஷீகேஶோ கு(ட)டாகேஶேன பாரத||
ஸேனயோருபயோர் மத்யே ஸ்தா(ப)பயித்வா ரதோத்தமம்||24||
பீஷ்மத்ரோண ப்ரமுக(ஹ)த: ஸர்வேஷாஞ்ச மஹீக்ஷிதாம்||
உவாச பார்த்த பஶ்யைதான் ஸமவேதான் குரூனிதி ||25||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த:, ஹ்ருஷீகேஶ:, குடாகேஶேன, பா(ஹா)ரத| ஸேனயோ:, உபயோ:, மத்யே, ஸ்தாபயித்வா, ரதோத்தமம்|| பீஷ்ம-த்ரோண-ப்ரமுக(ஹ)த:, ஸர்வேஷாம், ச, மஹீக்ஷிதாம்| உவாச, பார்த்த, பஶ்ய, ஏதான், ஸமவேதான், குரூன், இதி||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	த்ரோண-	= த்ரோணு சார்யர்
உவாச	= சொல்லு கிறுன்.	ப்ரமுக(ஹ)த:	= இவர்களிட எதிரிலும்,
பா(ஹா)ரத	= த்ருதராஷ்ட் ரரே !	ச	= மற்றும்
குடாகேஶேன	= அர்ஜுன ஞல்	ஸர்வேஷாம்	= ஸமஸ்தரான
ஏவம்	= இவ்விதமாக	மஹீக்ஷிதாம்	= ராஜர்களின்
உக்த:	= சொல்லிக் கொள்ளப் பட்ட	(ப்ரமுகத:)	= (எதிரிலும்)
		ரதோத்தமம்	= மேலான ரதத்தை
		ஸ்தாபயித்வா	= நிறுத்தி,
ஹ்ருஷீகேஶ:	= இந்திரிய ப்ரேரகஞன ஸ்ரீ கிருஷ் ணன்	பார்த்த!	= அர்ஜுனனே!
		ஏதான்	= இந்த (இங்கு)
		ஸமவேதான்	= கூடியிருக்கும்
		ஏதான்	= இந்த
உபயோ:- ஸேனயோ:	= இருபடைக ளின்	குரூன்	= கௌரவர்களை
		பஶ்ய	= பார்
மத்யே	= நடுவில்	இதி	= என்று
பீஷ்ம-	= பீஷ்மாசார் [யர்	உவாச	= சொன்னுன்.

(மூ)—தத்ராபஶ்யத் ஸ்திதான் பார்த்த: பித்ரூனத(ய) பிதாமஹான்||
ஆசார்யான் மாதுலான் ப்(ப்)ராத்ரூன் புத்ரான் பௌத்ரான்
ஸகீ(வீ)ம்ஸ்ததா(யா) ||26||
ஶ்வஶுரான் ஸுஹ்ருத(ஶ்)ஶ்சைவ ஸேனயோருப(ஹ)
யோரபி ||

(ப. உ.) தத்ர, அபஶ்யத், ஸ்திதான், பார்த்த:, பித்ரூன், அத(ய), பிதாமஹான் | ஆசார்யான், மாதுலான், ப்(ப்)ராத்ரூன், புத்ரான், பௌத்ரான், ஸகீ(வீ)ன், ததா(யா)|| ஶ்வஶுரான், ஸுஹ்ருத:, ச,*ஏவ, ஸேனயோ:, உப(ஹ)யோ:, அபி |

அத (ய)	= பிறகு	ப்(ப்)ராத்ரூன்	= பீமதுர்யோதனாதி அண்ணன் தம்பிமார்களையும்
பார்த்த:	= அர்ஜுனன்	புத்ரான்	= அபிமன்யு லக்ஷ்மணாதிகளையும்
தத்ர	= அந்த	பௌத்ரான்	= லக்ஷ்மணனின் குமாரர் முதலியோர்களையும்
உபயோ: ஸேனயோ: அபி	= இருபடைகளிலும்	ததா(யா)	= அப்படியே
ஸ்தி(யி)தான்	= இருக்கும்	ஸகீ(வீ)ன்	= அஶ்வத்தாமா முதலிய நேசர்களையும்
பித்ரூன்	= தந்தைக்குச் சமானரான பூரிஶ்ரவஸ்ஸு முதலானவர்களையும்	ஶ்வஶுரான்	= த்ருபதர் முதலிய மாமனார்களையும்
பிதாமஹான்	= பீஷ்மாதிகளையும்	ச	= மற்றும்
ஆசார்யான்	= குருக்களான த்ரோணாசார்யர் முதலானவர்களையும்	ஸுஹ்ருத:	= க்ருதவர்மாதிகளையும்
மாதுலான்	= ஶல்யன் முதலான மாமன்மார்களையும்	அபஶ்யத்	= பார்த்தான்.

* ‘ஏவ’ என்கிற பதத்திற்கு மேல் ஶ்லோகத்தில் அன்வயம்.

(மூ)—தான் ஸமீக்ஷ்ய ஸ கௌந்தேய: ஸர்வான் பந்தூனவஸ்தி
தான் ||27||
க்ருபயா பரயாவிஷ்டோ விஷீதன் னித மப்ரவீத் ||

(ப. உ.) தான், ஸமீக்ஷ்ய, ஸ:, கௌந்தேய:, ஸர்வான், பந்தூன், அவஸ்திதான் || க்ருபயா, பரயா, ஆவிஷ்ட:, விஷீதன், இதம், அப்ரவீத் |

ஸ:	= அந்த	க்ருபயா	= தயையுடன்
கௌந்தேய:	= அர்ஜுனன்	ஆவிஷ்ட: (ஸன்)	= கூடியவனாய்
அவஸ்திதான்	= போருக்கு நின்றிருக்கும்	விஷீதன்	= துக்கமுள்ளவனாய்
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான	இதம்	= மேற் சொல்லப் போகும் வார்த்தையை
தான்	= அந்த	அப்ரவீத்	= ஆடினான்.
பந்தூன்	= பந்துக்களை		
ஸமீக்ஷ்ய ஏவ	= கண்ட உடனே		
பரயா	= அதிகமான		

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—த்ருஷ்ட்வேமம் ஸ்வஜனம் கிருஷ்ண யுயுத்ஸும் ஸமுபஸ்தி
(ஸ்)தம் ||28||
ஸீத(ந்)ந்தி மம காத்ராணி முக(வ)ஞ்ச பரிஶுஷ்யதி |
வேபது(ஶ்)ஶ்ச ஶரீரே மே ரோமஹர்ஷஶ்ச ஜாயதே ||29||

(ப. உ.) த்ருஷ்ட்வா, இமம், ஸ்வஜனம், க்ருஷ்ண, யுயுத்ஸும், ஸமுபஸ்திதம் || ஸீதந்தி, மம, கா(மா)த்ராணி, முகம், ச, பரிஶுஷ்யதி |
வேபது: (ஶ்:), ச, ஶரீரே, மே, ரோமஹர்ஷ:, ச, ஜாயதே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	இமம்	= இந்த
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை
		த்ருஷ்ட்வா	= கண்டு
கிருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ண!	மம	= என்னிட
யுயுத்ஸும்	= போர் புரியும் விருப்பமுள்ள	காத்ராணி	= அவயவங்கள்
		ஸீதந்தி	= நெகிழ்கின்றன (தளருகின்றன).
ஸமுபஸ்திதம்	= போருக்கு வேண்டிய பதார்த்தங்களுடன் வந்திருக்கும்	ச	= மற்றும்
		முகம்	= முகம்

பரிஶுஷ்யதி	= வாடுகிறது	ஜாயதே	= உண்டாகிறது
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
மே	= என்னிட	ரோமஹர்ஷ:	= மயிர்க்கூச்சல்
ஶரீரே	= ஶரீரத்தில்	(ஜாயதே)	= உண்டாகிறது.
வேபது:	= நடுக்கம்		

(மூ)—கா(ண்டீ)வம் ஸ்ரம்ஸதே ஹஸ்தாத் த்வக் சைவ பரி
தஹ்யதே||
ந ச ஶக்னோம்யவஸ்தா (தா)தும் ப்(ப்ரா)ரமதீவ ச மே மன: ||30||

(ப. உ.) கா(ண்டீ)வம், ஸ்ரம்ஸதே, ஹஸ்தாத், த்வக், ச, ஏவ, பரி தஹ்யதே | ந, ச, ஶக்னோமி, அவஸ்தா(தா)தும், ப்(ப்ரா)ரமதி, இவ, ச, மே, மன: ||

காண்டீவம்	= காண்டீவ தனுஸ்ஸு	மன: ச	= மனதும்
ஹஸ்தாத்	= கையிலிருந்து	ப்ரமதி இவ=ஏவ	= மோஹமடைகிறது.
ஸ்ரம்ஸதே	= நழுவுகிறது	அத:	= ஆகையால்
த்வக் ச	= தோலும்	அவஸ்தா(தா)தும்	= நிற்பதற்கு
பரிதஹ்யதே ஏவ	= தபிக்கிறது (சுடுகிறது)	ந ஶக்னோமி	= ஸமர்த்தனாவதில்லை.
மே	= என்னுடைய		

(மூ)—நிமித்தானி ச பஶ்யாமி விபரீதானி கேஶவ ||
ந ச ஶ்ரேயோனு பஶ்யாமி ஹத்வா ஸ்வஜன மாஹவே ||31||

(ப. உ.) நிமித்தானி, ச, பஶ்யாமி, விபரீதானி, கேஶவ | ந, ச, ஶ்ரேய:, அனு-பஶ்யாமி, ஹத்வா, ஸ்வஜனம், ஆஹவே||

கேஶவ	= ஸ்ரீக்ருஷ்ணா!	ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை
விபரீதானி	= அனிஷ்ட ஸூசகங்களான	ஹத்வா	= கொன்று
நிமித்தானி, ச	= ஶகுனங்களையும்	ஶ்ரேய: ச	= கீர்த்தியையாகிலும்
பஶ்யாமி	= பார்க்கிறேன்.	ந, அனு பஶ்யாமி	= காணுவதில்லை.
ஆஹவே	= போரில்		

(மூ)—ந காங்க்ஷே விஜயம் க்ருஷ்ண ந ச ராஜ்யம் ஸுகா(வா)னி ச ||
கிம் நோ ராஜ்யேன கோவிந்த கிம் போ(ஹா)கைர் ஜீவிதேன வா ||32||

(ப. உ.) ந, காங்க்ஷே, விஜயம், க்ருஷ்ண, ந, ச, ராஜ்யம், ஸுகானி, ச | கிம், ந:, ராஜ்யேன, கோவிந்த, கிம், போ(ஹா)கை:, ஜீவிதேன, வா ||

க்ருஷ்ண	= ஓ க்ருஷ்ண!	ராஜ்யேன	= ராஜ்யத்தினால்
விஜயம்	= ஜயத்தை	கிம்	= என்ன ப்ரயோஜனம்?
ந காங்க்ஷே	= விரும்புவதில்லை	போகை:	= போகங்களினால்
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தையும்	ஜீவிதேன வா	= பிழைத்திருப்பதினாலாயினும்
ஸுகா(வா)னி, ச	= ஸுகத்தையும்	கிம்	= என்ன ப்ரயோஜனம்?
ந காங்க்ஷே	= விரும்புவதில்லை		
கோவிந்த	= ஓ க்ருஷ்ண!		
ந:	= எங்களுக்கு		

(மூ)—ஏஷாமர்த்தே(யே) காங்க்ஷிதம் நோ ராஜ்யம் போ(ஹா)காஸ் ஸுகானி ச||
த இமேவஸ்தி(யி)தா யுத்தே(யே) ப்ராணாம் ஸ்த்யக்த்வா த(ய)னானி ச ||33||

(ப. உ.) ஏஷாம், அர்த்தே, காங்க்ஷிதம், ந:, ராஜ்யம், போகா:, ஸுகானி, ச | தே, இமே, அவஸ்தி(யி)தா:, யுத்தே, ப்ராணான், த்யக்த்வா, த(ய)னானி, ச ||

ந:	= நமக்கு	இமே	= இப்பந்துக்கள்
ராஜ்யம்	= ராஜ்யமும்	ப்ராணான்	= ப்ராணத்தில் ஆசையையும்
போகா:	= போகங்களும்	தனானி ச	= ஸம்பத்துகளையும்
ஸுகானி ச	= ஸுகங்களும்	த்யக்த்வா	= விட்டு
ஏஷாம், அர்த்தே	= யாருக்காக	யுத்தே(யே)	= போர்க்களத்தில்
காங்க்ஷிதம்	= அபேக்ஷிக்கத்தக்கதோ	அவஸ்திதா:	= நின்றிருக்கிறார்கள்.
தே	= அந்த		

(மூ)—ஆசார்யா: பிதர: புத்ராஸ்ததை(வை)வ ச பிதாமஹா: ||
மாதுலா: ஶ்வஶுரா: பௌத்ரா: ஶ்யாலாஸ்ஸம்பந்தின ஸ்ததா
(யா) ||34||

(ப. உ.) ஆசார்யா:, பிதர:, புத்ரா:, ததா(யா), ஏவ, ச, பிதாமஹா: |
மாதுலா:, ஶ்வஶுரா:, பௌத்ரா:, ஶ்யாலா:, ஸம்பந்தின:, ததா ||

போர்க்களத்தில் நின்றவர்கள் யாரெனின்:—
ஆசார்யா: = குருக்கள்
பிதர: = தந்தைகள்
புத்ரா: = குமாரர்கள்
ததா(யா) ஏவ } = அப்படியே
பிதாமஹா: = பாட்டனார்கள்

மாதுலா: = மாமன்மார்கள்
ஶ்வஶுரா: = மாமனார்கள்
பௌத்ரா: = பேரன்மார்கள்
ஶ்யாலா: = மச்சினன்மார்கள்
ததா(யா) = அப்படியே
ஸம்பந்தி(யி)ன: = சம்பந்திகள் (ஆகையால்)

(மூ)—ஏதான்ன ஹந்துமிச்சாமி க்(வ்)னதோபி மது(ஸூ)ஸூதன||
அபி த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸ்ய ஹேதோ: கிம் நு மஹீக்ருதே||35||

(ப. உ.) ஏதான், ந, ஹந்தும், இச்சாமி, க்(வ்)னத:, அபி, மது ஸூதன| அபி, த்ரைலோக்ய-ராஜ்யஸ்ய, ஹேதோ:, கிம், நு, மஹீக்ருதே||

மதுஸூதன = கிருஷ்ணா!
த்ரைலோக்ய- = மூன்று லோகங்களின்
ராஜ்யஸ்ய = ஆதிபத்யத்தின்
ஹேதோ: அபி } = காரணத்திலாயினும்
(அஸ்மான்) = எங்களை
க்(வ்)னத: அபி } = ஸம்ஹரித்தபோதிலும்
ஏதான் = இப்பந்துக்களை

ஹந்தும் = ஸம்ஹரிப்பதற்கு
ந இச்சாமி } = விரும்பமாட்டேன்.
மஹீக்ருதே = வெறும் பூமிக்காக
(ந, ஹன்யாமி, இதி) } = கொல்லமாட்டேனென்று
கிம் நு } = என்ன சொல்லத்தக்கது.

(மூ)—நிஹத்ய தார்த்தராஷ்ட்ரான்ன: கா ப்ரீதிஸ்யாஜ் ஜனார்தன||
பாபமேவாஶ்ரயேதஸ்மான் ஹத்வைதானாததாயின: ||36||

(ப. உ.) நிஹத்ய, தார்த்தராஷ்ட்ரான், ந:, கா, ப்ரீதி:, ஸ்யாத், ஜனார்தன| பாபம், ஏவ, ஆஶ்ரயேத், அஸ்மான், ஹத்வா, ஏதான், ஆததாயின:||

ஜனார்தன = க்ருஷ்ண!
தார்த்தராஷ்ட்ரான் = த்ருதராஷ்ட்ரனின் குமாரர்களை
நிஹத்ய = கொன்று
ந: = எங்களுக்கு
கா = என்ன
ப்ரீதி: = ஸந்தோஷம்
ஸ்யாத் = உண்டாகும்?
ஏதான் = இந்த
ஆததாயின: = த்ரோஹிகளை (விஷத்தைக் கொடுப்பவர், வீடுகளுக்கு நெருப்பிடுவோர் பிறரிட நிலங்களை அபஹரிப்பவர், பிறரிட பார்யைகளை அபஹரிப்பவர்கள் இவர்களே முதலானவர்கள் ஆததாயிகளென்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுவார்கள்).
ஹத்வா = கொன்று
(ஸ்திதான்) = இருக்கும்
அஸ்மான் = எங்களை
பாபம் ஏவ = பாவமே
ஆஶ்ரயேத் = ஆஶ்ரயிக்கும்.

(மூ)—தஸ்மான்னார்ஹா வயம் ஹந்தும் தார்த்தராஷ்ட்ரான் ஸ்வ
பாந்த(ப)வான் ||
ஸ்வஜனம் ஹி கத(ய)ம் ஹத்வா ஸுகின: ஸ்யாம மாதவ||37||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ந, அர்ஹா:, வயம், ஹந்தும், தார்த்தராஷ்ட்ரான், ஸ்வ-பாந்தவான் | ஸ்வ-ஜனம், ஹி, கத(ய)ம், ஹத்வா, ஸுகின:, ஸ்யாம, மாதவ ||

மாதவ = ஓ கிருஷ்ண!
தஸ்மாத் = எந்த காரணத்தினால் பந்துக்களைக் கொல்வதினால் ஐஹிகாமுஷ்மிக பலன்கள் கிடைக்காமல் பாவமே நேரிடுமோ அக்காரணத்தினால்
ஸ்வ- = நம்மிட
பாந்தவான் = பந்துக்களான
தார்த்தராஷ்ட்ரான் = துர்யோதனாதிகளை
ஹந்தும் = கொல்வதற்கு
வயம் = நாங்கள்
ந அர்ஹா: = யோக்யர்களல்ல.
ஸ்வஜனம் = பந்துக்களை
ஹத்வா = கொன்று
கத(ய)ம் = எப்படி
ஸுகின: = ஸுகமுடையவர்கள்
ஸ்யாம = ஆவோம்?
ஹி = நிஶ்சயம்.

(மூ)—யத்யப்யேதே ந பஶ்யந்தி லோபோ(ஹோ)பஹத சேதஸ:||
குலக்ஷயக்ருதம் தோ(ஷோ)ஷம் மித்ரத்ரோஹே ச பாதகம்||38||

(ப. உ.) யதி(த்), அபி, ஏதே, ந, பஶ்யந்தி, லோபோ(ஹோ)பஹத-சேதஸ:| குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், மித்ரத்ரோஹே, ச, பாதகம் ||

ஏதே	= இந்த துர்யோதனாதிகள்		தின் நாஸத்தினுலுண்டாகும்
லோபோ (ஹோ) பஹத சேதஸः (ஸந்த:)	= ராஜ்ய லோபத்தினால் கெட்டுப்போயிருக்கும் தர்மஞானமுள்ளவராய்	தோஷம்	= தோஷத்தையும்,
		மித்ரத்ரோஹே	= நேஸர்களின் த்ரோகத்தினால் (நேரிடும்)
		பாதகம் ச	= பாவத்தையும்
		ந, பஸ்யந்தி யதி, அபி	= காணமற்போயினும்
குலக்ஷயக்ருதம்	= வம்ஸத்		

(மூ)—கத(ம)ம் ந ஜ்ஞேயமஸ்மாபி(ஹி): பாபாத(உ)ஸ்மான் னிவர்திதும்||

குலக்ஷயக்ருதம் தோ(ஷோ)ஷம் ப்ரபஸ்யத்பிர் ஜனார்தன ||39||

(ப. உ.) கத(ம)ம், ந, ஜ்ஞேயம், அஸ்மாபி:, பாபாத், அஸ்மாத், நிவர்திதும்| குலக்ஷயக்ருதம், தோஷம், ப்ரபஸ்யத்பி:, ஜனார்தன ||

ஜனார்த்தன	= ஸ்ரீகிருஷ்ண !		னுண்டாகும்
குலக்ஷயக்ருதம்	= வம்ஸ நாஸத்தினுலுண்டாகும்	பாபாத்	= பாவத்தினின்றும்
தோ(ஷோ)ஷம்	= தோஷத்தை	நிவர்த்திதும்	= விலகுவதற்காக
ப்ரபஸ்யத்பி:(ஹி:)	= தெரிந்துகொள்ளும்	கத(ம)ம் ந ஜ்ஞேயம்	= விசாரிக்கப்படாமலிருப்பது எப்படி யுக்தமாகும்?
அஸ்மாபி:	= எங்களால்		
அஸ்மாத்	= இந்த வம்ஸ நாஸத்தி		

(மூ)—குலக்ஷயே ப்ரணஸ்யந்தி குலதர்மாஸ் ஸனாதனா:||

த(ம)ர்மே நஷ்டே குலம் க்ருத்ஸ்னமத(ம)ர்மோபி(ஹி)

ப(ஹ)வத்யுத || 40 ||

(ப. உ.) குலக்ஷயே, ப்ரணஸ்யந்தி, குலதர்மா:, ஸனாதனா:| தர்மே, நஷ்டே, குலம், க்ருத்ஸ்னம், அதர்ம:, அபி(ஹி)பவதி, உத||

குலக்ஷயே (ஸதி)	= வம்ஶ நாஶ மாயின்		நாஶமடை கின்றன.
ஸநாதநா:	= பரம்பரை யாய் வந்த	தர்மே	= குலதர்மம்
குலதர்மா:	= க்ஷத்ரியகுலம் முதலான குல ங்களுக்குத் தகுந்த தர்மங்கள்	நஷ்டே (ஸதி)	= நாஶமடை யின்
		அதர்ம:	= அதர்மமும்
		க்ருத்ஸ்னம் உத	= மற்ற எல்லாம்
		குலம்	= வம்ஶத்தை
ப்ரணஶ்யந்தி	= பூர்த்தியாய்	அபிபவதி	= பறவுகிறது.

(மூ)—அத(ய)ர்மாபி(ஹி)பவாத், க்ருஷ்ண ப்ரது(ஊ)ஷ்யந்தி குலஸ்த்ரிய: ||
ஸ்த்ரீஷு து(ஊ)ஷ்டாஸு வார்ஷ்ணேய ஜாயதே வர்ணஸங்கர: || 41 ||

(ப. உ.) அத(ய)ர்மாபி(ஹி)ப(ஹ)வாத், க்ருஷ்ண, ப்ரது(ஊ)ஷ்யந்தி, குலஸ்த்ரிய: | ஸ்த்ரீஷு, து(ஊ)ஷ்டாஸு, வார்ஷ்ணேய, ஜாயதே, வர்ணஸங்கர:||

க்ருஷ்ண	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	ஸ்த்ரீஷு	= குலஸ்த்ரீகள்
அதர்மாபி பவாத்	= அதர்மம் பறவு கிறதினால்	துஷ்டாஸு (ஸதீஷு)	= தோஷத் துடன் கூடிய வராவா ராயின்
குலஸ்த்ரிய:	= குலஸ்தரீயர் கள்		
ப்ரது(ஊ) ஷ்யந்தி	= தோஷமுடை யவர்களா கிறார்கள்.	வர்ணஸங்கர:	= வர்ணங்களின் கலப்பு
வார்ஷ்ணேய	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	ஜாயதே	= உண்டா கிறது.

(மூ)—ஸங்கரோ நரகாயைவ குலக்(ஞ)ஞும் குலஸ்ய ச ||
பதந்தி பிதரோ ஹ்யேஷாம் லுப்த பிண்டோதக க்ரியா: || 42 ||

(ப. உ.) ஸங்கர:, நரகாய, ஏவ, குலக்ஞும், குலஸ்ய, ச | பதந்தி, பிதர:, ஹி, ஏஷாம், லுப்த-பிண்டோ-தக-க்ரியா: ||

ஸங்கர:	= இவ்வர்ண ஸாங்கர்யம்	ச	= மற்றும்
குலக்ஞும்	= குலத்தைக்கெடு ப்பவர்களுக்கும்	குலஸ்ய	= அக்குலத்தில் பிறந்தவர் களுக்கும்

நரகாய ஏவ	= நரகத்திற் காகவே	லுப்த	= லோபமடைந்த (குறைவடைந்த)
(பவதி)	= காரணமாகிறது	பிண்டோ தகக்ரியா:	= பிண்டோதகாதி கிரியைகளை யுடையவராய்
ஏஷாம்	= குலத்தைக் கெடுக்கும் ஜனங்களின்	(நரகே)	= நரகத்தில்
பிதர:	= தந்தை முதலியோர்கள்	பதந்தி	= விழுகிறார்கள்.
		ஹி	= நிச்சயம்

(மூ)—தோ(ஷோ)ஷைரேதை: குலக்(வ்)னும் வர்ணஸங்கர காரகை: ||

உத்ஸாத்யந்தே ஜாதிதர்மா: குலதர்மாஶ்ச ஶாஶ்வதா: || 43 ||

(ப. உ.) தோஷை:, ஏதை:, குலக்னும், வர்ணஸங்கரகாரகை:| உத்ஸாத்யந்தே, ஜாதிதர்மா:, குலதர்மா:, ச, ஶாஶ்வதா: ||

குலக்னும்	= குலத்தைக் கெடுக்கும் ஜனங்களின்		வந்த
வர்ண-	= வர்ணங்களின்	குலதர்மா:	= குலாசார தர்மங்கள்
ஸங்கர-	= ஸாங்கர்யத்தை	ச	= மற்றும்
காரகை:	= உண்டாக்கும்	ஜாதி தர்மா:	= க்ஷத்ரியத்வம் முதலிய ஜாதி நிமித்தகமான தர்மங்கள்
ஏதை:	= முன் சொல்லப் பட்ட		
தோஷை:	= தோஷங் களினால்	உத்ஸாத் யந்தே	= நாஶமடை கின்றன.
ஶாஶ்வதா:	= பரம்பரையாய்		

(மூ)—உத்ஸன்ன குலதர்மாணும் மனுஷ்யாணும் ஜனார்தன||

நரகே நியதம் வாஸோ ப(ஐ)வதீத்யனு ஶுஶ்ரும ||44||

(ப. உ.) உத்ஸன்ன-குல-தர்மாணும், மனுஷ்யாணும், ஜனார்தன| நரகே, நியதம், வாஸ:, பவதி, இதி, அனுஶுஶ்ரும ||

ஜனார்தன	= ஸ்ரீ கிருஷ் ணனே!	நியதம்	= தவறாமல்
		நரகே	= நரகத்தில்
உத்ஸன்ன-	= நாஶமடைந்த	வாஸ:	= வஸித்தல்
குல-	= குலம் ஜாதி இவைகளின்	பவதி இதி	= உண்டாகிற தென்று
தர்மாணும்	= தர்மங்களை யுடைய	அனு ஶுஶ்ரும	= பெரியோர் களால் கேட்டிருக் கிறோம்.
மனுஷ் யாணும்	= மனிதர் களுக்கு		

(மூ)—அஹோ ப(ப)த மஹத் பாபம் கர்தும் வ்யவஸிதாவயம் ||
யத் ராஜ்யஸுகலோபே(ஹே)ன ஹந்தும் ஸ்வஜனமுத்யதா:||45||

(ப. உ.) அஹோ, ப(ப)த, மஹத், பாபம், கர்தும், வ்யவஸிதா:, வயம் | யத், ராஜ்ய-ஸுக-லோபே(ஹே)ன, ஹந்தும், ஸ்வஜனம், உத்யதா:||

ராஜ்ய-	= ராஜ்யத்தை யடைவதால் உண்டாகும்	யத்	= யாதுண்டோ சொல்வது
ஸுக-	= ஸுகத்தின்	மஹத் பாபம்	= மஹா பாப கரமான
லோபே (ஹே)ன	= லோபத்தினால்	தத்	= அந்த கார்யத்தை
ஸ்வஜனம்	= பந்துக்களை	கர்தும்	= செய்வதற்காக
ஹந்தும்	= கொல்லுவதற்கு	வயம்	= நாங்கள்
வயம்	= நாங்கள்	வ்யவஸிதா:, இதி	= நிஶ்சயமுடையவராயிருக்கிறோமென்பது
உத்யதா:	= உத்யுக்தாளாயிருக்கிறோம்	அஹோ ப(ப)த	= மஹா கஷ்டம்.
இதி	= என்று		

(மூ)—யதி(ஹி) மாமப்ரதீகார மஶஸ்த்ரம் ஶஸ்த்ரபாணய: ||
தார்த்தராஷ்ட்ரா ரணே ஹன்யுஸ் தன் மே க்ஷேமதரம் ப(ஹ)வேத் ||46||

(ப. உ..) யதி(ஹி), மாம், அப்ரதீகாரம், அஶஸ்த்ரம், ஶஸ்த்ரபாணய:| தார்த்தராஷ்ட்ரா:, ரணே, ஹன்யு:, தத், மே, க்ஷேமதரம், ப(ஹ)வேத்||

அப்ரதீகாரம்	= அபகாரம் செய்தாலும் பதில் செய்யாமலிருக்கும் [லாத	தார்தராஷ்ட்ரா:	= துர்யோதனாதிகள்
அஶஸ்த்ரம்	= ஶஸ்த்ரமில்	ரணே	= யுத்தத்தில்
மாம்	= என்னை	ஹன்யு:	= கொன்றாலும்
யதி	= ஒருக்கால்	தத்	= அது
ஶஸ்த்ரபாணய:	= ஆயுதங்களைத்தரித்திருக்கும்	மே	= எனக்கு
		க்ஷேமதரம்	= வெகு நன்மை தரக்கூடியதாய்
		பவேத்	= ஆகும்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்த்வார்ஜுனஸ் ஸங்க்(வ்)யே ரதோ(யோ)பஸ்த(ய)
உபாவிஶத் ||
விஸ்ருஜ்ய ஸஶரம் சாபம் ஶோகஸம்விக்(க்ந)ன மானஸ: ||47||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, அர்ஜுன:, ஸங்க்யே, ரதோ(யோ)பஸ்தே(யே), உபாவிஶத் | விஸ்ருஜ்ய, ஸஶரம், சாபம், ஶோக-ஸம்விக்ன-மானஸ:||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	ஸம்விக்ன-	= கலக்கமுடைய
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	மானஸ:	= மனதுள்ளவனாய்
அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ஸங்க்(வ்)யே	= போர்களத்தில்
ஏவம்	= இவ்விதமாக	ரதோபஸ்தே	= ரதத்தின் மத்தியில்
உக்த்வா	= சொல்லி	உபாவிஶத்	= உட்கார்ந்தனன்.
ஸஶரம்	= பாணத்தோடு கூடிய		
சாபம்	= வில்லை		
விஸ்ருஜ்ய	= விட்டு		
ஶோக-	= ஶோகத்தினால்		

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
அர்ஜுனனின் விஷாதயோகமென்கிற

முதலாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது அத்தியாயம்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—தம் ததா(யா) க்ருபயாவிஷ்டமஶ்ருபூர்ணுகுலேக்ஷணம் ||
விஷீத(ஃ)ந்தமிதம் வாக்யமுவாச மதுஸூதன: || 1 ||

(ப. உ.) தம், ததா(யா), க்ருபயா, ஆவிஷ்டம், அஶ்ருபூர்ணுகுலேக்ஷணம், விஷீதந்தம், இத(ஃ)ம், வாக்யம், உவாச, மதுஸூதன: ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	விஷீதந்தம்	= து:கித்துக் கொண் டிருக்கும்
உவாச	= சொல்லுகிறுன்	தம்	= அந்த அர்ஜு னனைக்குறித்து
ததா(யா)	= முன்சொல்லப் பட்டவாறு	இதம்	= மேற்சொல்லப் போகும்
க்ருபயா	= தயையுடன்	வாக்யம்	= வார்த்தையை
ஆவிஷ்டம்	= கூடிக்கொண் டிருக்கும்	மதுஸூதன:	= மதுனுமக தைத்ய நாஶகனை ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
அஶ்ருபூர்ண- ஆகுலே க்ஷணம்	= கண்ணீர்களால் நிறைந்த வ்யா குலத்தை யடைந்த கண்களுடைய	உவாச	= சொன்னுன்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—குதஸ்த்வா கஶ்மலமித(ஃ)ம் விஷமே ஸமுபஸ்தி(யி)தம் ||
அனுர்ய ஜுஷ்ட மஸ்வர்க்(ம்)ய மகீர்திகர மர்ஜுன || 2 ||

(ப. உ.) குத:, த்வா, கஶ்மலம், இத(ஃ)ம், விஷமே, ஸமுபஸ்திதம் | அனுர்யஜுஷ்டம், அஸ்வர்க்யம், அகீர்திகாம், அர்ஜுன ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	இதம்	= இந்த
உவாச	= சொல்லுகிறுன்	கஶ்மலம்	= போரினின்று பின் வாங்குவது
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	த்வா	= க்ஷத்ரியர்களில் உத்தமனை உன்னைக் குறித்து
அனுர்ய- ஜுஷ்டம்	= மூடர்களால் அனுஷ்டிக்கப் பட்ட		
அஸ்வர்க்யம்	= மோக்ஷத்திற்கு ஸாதனமாகாத	விஷமே	= தூக்கத்திற்கு உசிதமல்லாத யுத்த ஸமயத்தில்
அகீர்த்தி காம்	= அபகீர்த்தியை தரக்கூடிய		

குத: (ஹேதோ:)	= எக்காரணத்தினால்	ஸமுபஸ்திதம்	= உண்டாயிற்று?

(மூ)—க்லைப்(வ்)யம் மா ஸ்ம க(ம)ம: பார்த்த நைதத் த்வய்யுபபத்(தி)யதே ||

க்ஷுத்ரம் ஹ்ருதய தௌர்பல்யம் த்யக்த்வோத்திஷ்ட பரம்தப || 3 ||

(ப. உ.) க்லைப்(வ்)யம், மா, ஸ்ம, க(ம)ம:, பார்த்த, ந, ஏதத், த்வயி, உபபத்யதே | க்ஷுத்(தி)ரம், ஹ்ருதயதௌ(தௌ)ர்பல்யம், த்யக்த்வா, உத்திஷ்ட, பரம்தப ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!		படுத்தும் அர்ஜுன!
க்லைப்(வ்)யம்	= அதைர்யத்தை	க்ஷுத்ரம்	= மிகவும் கீழ்மையான
மா-ஸ்ம-கம:	= அடையாதே.	ஹ்ருதய-	= மனதிலுண்டாயிருக்கும்
ஏதத்	= இந்த அதைர்யம்	தௌர்பல்யம்	= அதைர்யத்தை
த்வயி	= உன்னிடத்தில்	த்யக்த்வா	= விட்டு
ந உபபத்யதே	= யுக்தமல்ல.	உத்திஷ்ட	= யுத்தத்திற்கு எழுந்திரு.
பரம்தப	= பகையோரைத் துன்பப்		

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—கத(ய)ம் பீஷ்மமஹம் ஸங்க்(வி)யே த்ரோணம் ச மதுஸூதன ||

இஷுபி:(பி:) ப்ரதியோத்ஸ்யாமி பூஜார்ஹாவரிஸூதன || 4 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், பீஷ்மம், அஹம், ஸங்க்(வ)யே, த்ரோணம், ச, மதுஸூதன | இஷுபி:(பி:), ப்ரதி, யோத்ஸ்யாமி, பூஜார்ஹௌ, அரிஸூத(உ)ன ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(தௌ)	= அந்த பீஷ்ம த்ரோணர்கள்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	பூஜார்ஹௌ	= பூஜிக்கப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களோ
அரிஸூதன	= சத்ருஸம்ஹாரகனை ஸ்ரீகிருஷ்ண!		
யத:	= எக்காரணத்தால்	அத:	= அக்காரணத்தினால்

மதுஸூதன	= ஸ்ரீக்ருஷ்ண!
அஹம்	= நான்
ஸம்க்யே	= போரில்
பீஷ்மம்	= பீஷ்மா சார்யரை
	= மற்றும்
த்ரோணம்	= த்ரோணு சார்யரை
ப்ரதி	= குறித்து
கத(ய)ம்	= எப்படி
இஷு:பி:(ஷி:)	= அம்புகளினால்
யோத் ஸ்யாமி	= போர் புரிவேன்.

(மூ)—கு(ஶு)ருனஹத்வா ஹி மஹானுபா(ஹா)வான்
ஶ்ரேயோ போ(ஹோ)க்தும் பை(ஹை)க்ஷ்யமபீஹ லோகே ||
ஹத்வார்த்த காமாம்ஸ்து கு(ஶு)ருனிஹைவ
பு(ஹு)ஞ்ஜீய போ(ஹோ)கான் ருதி(யி)ரப்ரதிக்தான் || 5 ||

(ப. உ.) கு(ஶு)ருன், அஹத்வா, ஹி, மஹானுபாவான், ஶ்ரேய:, போக்தும், பை (ஹை) க்ஷ்யம், அபி, இஹ, லோகே, ஹத்வா, அர்த்தகாமான், து, கு(ஶு)ருன், இஹ, ஏவ, புஞ்ஜீய, போ(ஹோ)கான், ருதிரப்ரதிக்தா(யா)ன்||

மஹானுபாவான்	= மிகப் பெருமையுள்ள
கு(ஶு)ருன்	= த்ரோணு சார்யர் முதலான குருக்களை
அஹத்வா	= கொல்லாமல்
இஹ-லோகே	= இவ்வுலகில்
போக்தும்	= உண்ணுவதற்கு
பை(ஹை)க்ஷ்யமபி	= பிச்சையெடுப்பதினால் கிடைக்கும் உணவாகிலும்
ஶ்ரேய: (இதி)	= மேலானதென்று
ஹி	= ப்ரஸித்தம்
அர்த்தகாமான்	= பொருளாசையுள்ள
கு(ஶு)ருன்	= குருவாகிய த்ரோணுதிகளை
ஹத்வா	= கொன்று
இஹ, ஏவ	= இப்பூமியிலேயே
ருதி(யி)ர-	= அவர்களிடரத்தத்தால்
ப்ரதிக்தா(யா)ன்	= நனைந்த
போ(ஹோ)கான்	= ராஜ்ய போகங்களை
து [கத(ய)ம்]	= எப்படி
புஞ்ஜீய	= அனுபவிப்பேன் ?

(மூ)—ந சைதத் வித்(த்³)ம: கதரன்னோ க(ஶ)ரீயோ
யத்(த்³)வா ஜயேம யதி(தி) வா நோ ஜயேயு: ||
யானேவ ஹத்வா ந ஜிஜீவிஷாம:
தேவஸ்தி(யி)தா: ப்ரமுகே தார்த்தராஷ்ட்ரா: || 6 ||

(ப. உ.) ந, ச, ஏதத், வித்(ங்)ம:, கதரத், ந:, க(ஒ)ரீய:, யத்வா, ஜயேம, யதி(ஷி), வா, ந:, ஜயேயு: | யான், ஏவ ஹத்வா, ந, ஜிஜீவிஷாம:, தே, அவஸ்திதா:, ப்ரமுகே, தார்த்தராஷ்ட்ரா: ||

ந:	= எங்களுக்கு	ஜயேயு:	= வெல்லுவார்களோ
[பை(பை)க்ஷயயுத்த(ய)யோ:]	= பிச்சை எடுத்தல், யுத்தம் செய்தல் இவ்விரண்டில்	(ஏதத்) ச	= இதையும்
கதரத்	= எது	ந, வித்ம:	= அறியமாட்டோம்.
க(ஒ)ரீய:	= மேலானதோ	யான்	= எந்த பந்துக்களை
(ஏதத்)	= இதை	ஹத்வா	= கொன்று
ந, வித்ம:	= தெரியமாட்டோம்.	ந ஜிஜீவிஷாம:	= பிழைக்க விரும்பமாட்டோமோ
யத்வா	= யுத்தத்திற்கு ஸம்மதித்த போதிலும்	தே	= அந்த பந்துக்களான
(வயம்)	= நாங்கள்		
(ஏதான்)	= இத்துர்யோதனுதிகளை	தார்த்தராஷ்ட்ரா: ஏவ	= துர்யோதனுதிகளே
ஜயேம	= வெல்லுவோமோ	ப்ரமுகே	= எதிரில்
யதி(ஷி), வா	= அல்லது	அவஸ்திதா:	= நின்றிருக்கிருர்கள்.
ந:	= எங்களை		
தார்த்தராஷ்ட்ரா:	= துர்யோதனுதிகள்		

(மூ)—கார்பண்ய தோ(ஷோ)ஷோபஹத ஸ்வபா(ஹா)வ:
ப்ருச்சாமி த்வாம் த(ய)ர்ம ஸம்மூட சேதா: ||
யத்ஶ்ரேய: ஸ்யான்னிஶ்சிதம் ப்ரூஹி தன்மே
ஶிஷ்யஸ் தேஹம் ஶாதி(யி) மாம் த்வாம் ப்ரபன்னம் ||7||

(ப. உ.) கார்பண்ய-தோ(ஷோ)ஷோ-பஹத-ஸ்வபாவ:, ப்ருச்சாமி, த்வாம், தர்ம-ஸம்மூட-சேதா:| யத், ஶ்ரேய:, ஸ்யாத், நிஶ்சிதம், ப்ரூஹி, தத், மே, ஶிஷ்ய:, தே, அஹம், ஶாதி(யி), மாம், த்வாம், ப்ரபன்னம்||

கார்பண்ய-	= தைன்யரூப	தர்ம-	= தர்மத்தில்
தோஷ-	= தோஷத்தினுல்	ஸம்மூட-	= ஸம்ஶயமுள்ள
உபஹத-	= நாஶமடைந்த	சேதா:	= மனதுடைய
ஸ்வபாவ:	= பராக்ரமம் முதலிய ஸ்வபாவமுடைய	அஹம்	= நான்
		த்வாம்	= உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)

ப்ருச்சாமி	= கேழ்க்கிறேன்.	தே	= உனக்கு
யத்	= எது	ஶிஷ்ய:	= சீடன்.
நிஶ்சிதம்	= நிஶ்சியமாய்	த்வாம்	= உன்னை
ஶ்ரேய:	= ஶ்ரேயஸ்கரம்	ப்ரபன்னம்	= ஶரண மடைந்த
ஸ்யாத்	= ஆகுமோ	மாம்	= என்னை
தத்	= அதை	ஶாதி(ஃ)	= இவ்வாறு செய்யென்று உத்திரவளி.
மே	= எனக்கு		
ப்ரூஹி	= சொல்.		
அஹம்	= நான்		

5, 6, 7-வது ஶ்லோகங்களின் **கருத்துரை—**

ஓ கிருஷ்ணனே! பிச்சை எடுத்துண்ணல் கு(ம-ு)ருஹத்யாதி தோஷமற்றதாகையால் மேலானதா? அல்லது யுத்தம், குருஹத்யாதி தோஷங்களால் கூடியிருந்தபோதிலும் க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமானதினால் அதைச் செய்வது உத்தமமா என்றும், யுத்தம் செய்தாலும் நாங்கள் வெல்லுவோமோ, அல்லது துர்யோதனாதிகள் வெல்லுவார்களோ என்றும் ஸந்தேஹமுண்டாயிருக்கிறது. நாங்கள் வென்றாலும்—யாரைக் கொன்று பிழைப்பதற்கு விரும்பமாட்டோமோ (மரணமடைவோமோ) அத்தகைய துர்யோதனாதிகள் போரில் எதிரில் நின்றிருப்பதினால் எங்களுக்கு ஜயமுண்டாயினும் நாங்கள் மரணமடைவோம். அந்த ஜயமும் பராஜயரூபமேயாகும் என்று இவ்விதமாக கார்பண்ய தோஷத்தினால் (தத்வாஞ்ஞானத்தினால்) மறைவான ஸ்வபாவமுள்ள அர்ஜுனன் எது ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கு ஸாதனமோ? யாருக்கு ஜயம் கிடைக்குமோ அவைகளை நிஶ்சயமாக சொல்லவேணுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்துக் கேட்டனன்.

(மூ)—ந ஹி ப்ரபஶ்யாமி மமாபனுத்யாத்-
யச்சோ(ஶோ)க முச்சோ(ஶோ)ஷண மிந்த்ரியாணாம் ||
அவாப்ய பூ(ஃ-ெ)மாவஸபத்ன ம்ருத்தம்
ராஜ்யம் ஸுராணாமபி சாதி(ஃ)பத்யம் ||8||

(ப, உ.) ந, ஹி, ப்ரபஶ்யாமி, மம, அபனுத்யாத், யத், ஶோகம், உச்சோஷணம், இந்த்ரியாணாம், அவாப்ய, பூமௌ, அஸபத்னம், ரித்தம், ராஜ்யம், ஸுராணாம், அபி, ச, ஆதி (ஃ)பத்யம் ||

பூமௌ	= மண்ணுலகில்	இந்த்ரி யாணாம்	= இந்த்ரியங் களுக்கு
அஸபத்னம்	= பகைவரற்ற	உச்சோ ஷணம்	= துன்பத்தைத் தரும்
ரித்த(ய)ம்	= செல்வத்தால் நிறைந்த	மம	= என்னிட
ராஜ்யம்	= ராஜ்யத்தை யும்	ஶோகம்	= து:கத்தை
ஸுராணாம்	= தேவதைகளின்	யத்	= எந்தச் செயல்
ஆதி (யி) பத்யம், ச	= அதிகாரத் தையும்	அபனுத்யாத்	= துலைக்குமோ
அவாப்ய அபி	= அடைந்த போதிலும்	தத்	= அந்தச் செயலை
		ந, ப்ரபஶ் யாமி	= அறியேன்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏவமுக்த்வா ஹ்ருஷீகேஶம் கு(டா)டாகேஶ: பரம்தப: ||
ந யோத்ஸ்ய இதி கோவிந்த முக்த்வா தூஷ்ணீம் ப(பெ)
பூ(ஹு)வ ஹ ||9||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, ஹ்ருஷீகேஶம், கு(டா)டாகேஶ:, பரம்தப:| ந, யோத்ஸ்யே, இதி, கோவிந்தம், உக்த்வா, தூஷ்ணீம், ப(பெ)பூ(ஹு)வ, ஹ ||

பரம்தப:	= பகையோரைத் துன்பப்படுத் தும்	ந யோத்ஸ்ய இதி (ச)	= போர்புரிய மாட்டேன் என்றும்
குடாகேஶ:	= அர்ஜுனன்	உக்த்வா	= சொல்லி
ஹ்ருஷீ கேஶம்	= இந்த்ரிய நியாம கனை	தூஷ்ணீம் பபூவ	= மௌன மடை ந்தான்.
கோவிந்தம்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண னைக்குறித்து	ஹ	= இத்தகைய தீரனுக்கு இவ் வாறு தோன்றி யது ஆஶ்சர்யம்!
ஏவம்	= இவ்வாறு		
உக்த்வா	= சொல்லி		

(மூ)—தமுவாச ஹ்ருஷீகேஶ: ப்ரஹஸன்னிவ பா(ஹா)ரத ||
ஸேனயோருபயோர் மத்யே விஷீத(து)ந்தமித(து)ம் வச: ||10||

(ப. உ.) தம், உவாச, ஹ்ருஷீகேஶ:, ப்ரஹஸன், இவ, பா(ஹா)ரத | ஸேனயோ:, உப(ஹ)யோ:, மத்(ய)யே, விஷீத(து)ந்தம், இத(து)ம், வச: ||

பா(ஃபா)ரத = ஓ த்ருதராஷ்ட்ரரே!	தம் = அந்த அர்ஜுனனைக் குறித்து
ஹ்ருஷீகேஶ: = ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	இதம் = முன்சொல்லப் போகும்
உப(ஃப)யோ: = இருவரிட	வச: = வார்த்தையை
ஸேனயோ: = படைகளின்	ப்ரஹஸன் இவ = பரிஹாஸம் செய்பவனைப் போல்
மத்யே = நடுவில்	உவாச = பேசினான்.
விஷீத(ஃ)ந்தம் = து: கித்துக் கொண்டிருக்கும்	

அவதரணிகை :—பரமாத்மாவின் மஹாத்ம்ய ஞானம், அவனிடத்தில் பக்தி இவ்விரண்டுடன் கூடிய ப(ஃப)கவத் பூஜாரூபமான தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்து, பரமாத்மாவின் க்ருபையை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தையடைவது மானவர்களின் முக்யமான கடமையாயிருக்கிறது. நீ க்ஷத்ரியனானபடியால், ஸ்ரீ நாராயணனிடத்தில் த்வேஷத்தைச் செய்யும் தாமஸ ஜனங்களின், மற்றும் அவர்களிட பந்துக்களின் ஸம்ஹாரரூபமாகிய யுத்தம் உனக்கு மோக்ஷத்திற்கு ஸாத(ஃத)னமான தர்மமாயிருக்கிறது. பந்துக்களிடத்திலுள்ள அன்பினால் "பகவத்த்வேஷிகளும், தாமஸருமான துர்யோதனாதிகள், மற்றும் அவர்களிட பந்துக்களான பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் அதர்மம்" என்று சொல்வது ஞானிகளாடும் வார்த்தைகளல்ல. அவர்களை (பகவத்த்வேஷிகளையும், அவர்களிட பந்துக்களையும்) கொல்வதே உத்தம தர்மம். ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஸம்ஹாரம் பாபத்திற்கும், ஶோகத்திற்கும் காரணமென்று நீ சொல்வது உன்னிட அவிவேக மூலகமானதென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—அஶோச்யானன்வஶோச ஸ்த்வம் ப்ரஜ்ஞா வாதா(ஃதா)ம்ஶ்ச பா(ஃபா)ஷஸே ||
க(ஃ)தாஸூனக(ஃ)தாஸூம்ஶ்ச நானுஶோசந்தி பண்டிதா: ||11||

(ப. உ.) அஶோச்யான், அனு, அஶோச:, த்வம், ப்ராஜ்ஞாவாதான், ச, பா(ஃபா)ஷஸே | க(ஃ)தாஸூன், அக(ஃ)தாஸூன், ச, ந, அனுஶோசந்தி, பண்டிதா: ||

(பார்த்த) = அர்ஜுநா!
(யத:) = எக்காரணத்தால்
பண்டிதா: = ஞானிகள்
அக(ஸு)தாஸூன், ச, (இவ) } = ப்ராணன் போகாமலிருக்கும் (பிழைத்திருக்கும்) ஜனங்களை குறித்து எப்படி து:கப்படுவதில்லையோ அப்படியே
க(ஸு)தாஸூன் (ப்ரதி) } = ப்ராணனை துறந்திருக்கும் (மரணமடைந்திருக்கும்) ஜனங்களைக் குறித்து
ந, அநு-ஶோசந்தி } = து:கப்படுவதில்லை.
(அத:) = அக்காரணத்தினால்
(தே) = த்ரோணாதிகள்
(அஶோச்யா:) = துக்கப் படுவதற்குத் தகாதவர்கள்.
த்வம் = நீ
(தான்) = அந்த
அஶோச்யான் அநு } = து:கப்படுவதற்குத் தகாத த்ரோணாதிகளைக் குறித்து
அஶோச: = து:கப்படுகிறாய்.
ச = மற்றும்
ப்ரஜ்ஞாவாதான் } = உன் அறிவினாலேயே கற்பனை செய்யப்பட்ட (ஶாஸ்த்ர விருத்தமான) வார்த்தைகளை
பா(ஷா)ஷஸே } = ஆடுகிறாய் (இது ஸரியல்ல.)

(க. உ.) :—ஞானிகள் ப்ராணனை விடாமலிருக்கும் பந்துக்களைக் குறித்து எப்படி து:கப்படுவதில்லையோ, அப்படியே பிராணனை விடுவதற்கு ஸித்த(ய)ராயிருக்கும் பந்துக்களைக் குறித்து து:கப்படுவதில்லை. ஆகையால் இந்த பந்துக்கள் து:கப் படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்ல. இத்தகைய பந்துக்களைக் குறித்து நீ து:கப்படுகிறாயே. மற்றும் பகவத்வேஷிகளையும், அவர்களிட பந்துக்களையும் ஸம்ஹரிப்பதினால் பாவம் நேரிடுமென்று சொல்லுகிறாயே. இப்படிச் சொல்வது ஞானிகளுக்கு ஸம்மதமானதன்று. வெறும் **உன் புத்தியினால் கற்பிக்கப்பட்ட வார்த்தைகள்**. ஆகையால் நீ து:கமும், பாபமும் நேரிடுகிறதென்று போர் செய்யாமலிருப்பது ஸரியல்ல.

அவதரணிகை :—பந்துக்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள் போரில் நாஶமடைகிறபடியால் அவர்கள் ஏன் து:கத்திற்கு தகாதவர்கள்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமாகிறதென்று உன்

அபிப்ராயமா? அல்லது அவர்களின் ஶரீரம் நாஶமடைகிற தென்று அபிப்ராயமா? என்று விகற்பித்து, ஜீவன் நஷ்டமடைகிறனென்னும் முதல் விகற்பத்திற்குப் பதிலளிக்கிறன்.

(மூ)—ந த்வேவாஹம் ஜாது நாஸம் ந த்வம் நேமே ஜநாதி(ப)பா: ||
ந சைவ ந ப(஭)விஷ்யாம: ஸர்வே வயமத: பரம் ||12||

(ப. உ.) ந, து, ஏவ, அஹம், ஜாது, ந, ஆஸம், ந, த்வம், ந, இமே, ஜநாதி(பி)பா: | ந, ச, ஏவ, ந, ப(஭)விஷ்யாம:, ஸர்வே, வயம், அத:, பரம் ||

அஹம்	= நான் (கிருஷ்ணன்)
ஜாது	= எக்காலத்திலும்
ந, ஆஸம், து, (இதி), ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை
(ஆஸம்) ஏவ	= இருந்தேயிருக்கிறேன்
த்வம்	= நீ (அர்ஜுனன்)
ந, (ஆஸீ:) இதி, ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை (இருந்தேயிருக்கிறாய்)
இமே	= இந்த
ஜநாதி(பி)பா:	= ராஜர்கள்
(ந ஆஸந்: இதி) ந	= இருக்கவில்லை என்று இல்லை (இருந்தே யிருக்கிறார்கள்)
அத:பரம்	= இனிமேலும்
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான
வயம்(அஹம் ச த்வம் ச ஏதே ச)	= நான் (கிருஷ்ணன்) நீ (அர்ஜுனன்) இந்த ராஜர்கள்
ந, பவிஷ்யாம:,(இதி), ந,	= முன் இருப்பதில்லை என்று இல்லை
(பவிஷ்யாம: ஏவ)	= இருந்தே இருப்போம்.

(க. உ.):—ஓ அர்ஜுனு! நான், நீ, இந்த ராஜர்கள் (ஸமஸ்த ஜீவர்களும்) பின்னால் இருக்கவில்லை என்று இல்லை, முன்னால் இருப்பதில்லை என்பதும் இல்லை, இப்பவோ இருக்கவே யிருக்கிறோம். (ஜீவர்கள் நித்யர்கள்) ஆகையால் பீஷ்மத்ரோணுதிகளின் ஸ்வரூபம் (ஜீவம்) நஷ்டமடைகிறதென்று து:கப்படுகிறேன் என்று சொல்வது ஞானிகளின் பேச்சல்ல; ஆகையால் அவர்கள் (பீஷ்மாதிகள்) து:கப்படுவதற்குத் தகுந்தவர்களல்லர்.

அவதரணிகை:—பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஜீவன் நாஶமடையாவிடினும், அவர்களிடம் ஶரீரம் நாஶமடைவதினால் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்னும் இரண்டாம் விகற்பத்திற்கு பதிலளிக்கிறான்.

(மூ)—தே(டே)ஹிநோஸ்மின் யதா(யா) தே(டே)ஹே கௌமாரம்
யௌவனம் ஜரா ||
ததா(யா) தே(டே)ஹாந்தர ப்ராப்திர் தீ(யீ)ரஸ்தத்ர
ந முஹ்யதி ||13||

(ப. உ.) தேஹின:, அஸ்மின், யதா(யா), தேஹே, கௌமாரம், யௌவனம், ஜரா | ததா(யா), தேஹாந்தரப்ராப்தி:, தீ(யீ)ர:, தத்ர, ந, முஹ்யதி||

(யத:)	= எக்காரணத்தால்
தே(டே)ஹின:	= ஜீவனுக்கு
அஸ்மின்	= இந்த
தே(டே) ஹே	= ஶரீரத்தில்
கௌமாரம்	= பால்யாவஸ்தை
யௌவனம்	= யௌவனாவஸ்தை
ஜரா	= ஜராவஸ்தை
(ஏதாஸாம்)	= இவைகளின்
(ப்ராப்தி:)	= அடைதல்
யதா(யா)	= எப்படியோ
ததா(யா)	= அப்படியே
தே(டே) ஹாந்தர ப்ராப்தி:	= வேறு ஶரீரத்தை அடைதலும்
(ப(ப)வதி)	= ஆகிறது.
(அத:)	= ஆகையால்
தீ(யீ)ர:	= புத்திமான்
தத்ர	= முன்னிருந்த ஶரீரம் போகிறதென்னும் விஷயத்தில்
ந, முஹ்யதி	= மோஹமடைவதில்லை.

(**க. உ.**):—ஶரீரத்தில் முதலிலிருந்த பால்யாவஸ்தை போயினும் எப்படி யௌவனாவஸ்தை வருகிறதோ, அது போயினும், ஜராவஸ்தை (கிழத்தனம்) எப்படி வருகிறதோ அப்படியே இந்த ஶரீரம் போயினும் வேறு ஶரீரம் வருகிறது. ஆகையால் பீஷ்மாதிகளின் ஶரீரம் நாஶமடைகிறதென்று நீ து:கப்படுவது யுக்தமல்ல.

அவதரணிகை:—யுத்தம் செய்தால் யுத்தத்தில் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னங்களான ஶரீரங்களின் தர்ஶனத்தினால் து:கமுண்டாகிறது. ஆகையால் போர் புரியேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்குப் பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—மாத்ராஸ்பர்ஶாஸ்து கௌந்தேய ஶீதோஷ்ண ஸுகது:
கதா(ஃா):||
ஆக(ம)மாபாயினோநித்யாஸ்தாம் ஸ்திதிக்ஷஸ்வ பா(ஹா)
ரத ||14||

(ப. உ.) மாத்ராஸ்பர்ஶா:, து, கௌந்தேய, ஶீதோஷ்ணஸுகதுக் கதா (ஃா):, ஆக(ம)மாபாயின:, அனித்யா:, தான், திதிக்ஷஸ்வ, பாரத||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!
யத:	= எக்காரணத்தினால்
ஶீதோஷ்ண ஸுக து:கதா: (ஃா:)	= குளிர்ச்சி, வெப்பம் முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வாரா ஸுக து:கங்களைக்கொடுக்கும்
மாத்ரா ஸ்பர்ஶா:	= விஷயேந்திரிய ஸம்பந்தங்கள்
ஆகமா பாயின:	= வருவதும் போவதுமானவைகள், ஸ்வரூபத: அனித்யமானவைகள்
*அநித்யா:	= (ப்ரவாஹத்தினாலும்) அநித்யங்களாயிருப்பவைகள்
அத:	= அக்காரணத்தினால்
மாத்ரா ஸ்பர்ஶா: து (ஏவ)	= விஷயேந்த்ரியங்களின் ஸம்பந்தங்களே
ஶீதோஷ்ணஸுக து:கதா: (கிம்)	= ஶீதோஷ்ணங்கள் முதலிய விஷயங்களின் அனுபவத்வாரா ஸுகது:கங்களைக்கொடுப்பவைகளா? (அல்ல) இது என்னுடையது என்னும் அபிமானத்துடன் கூடினால்தான் ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்கின்றன.
பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுன!
தான்	= சின்ன பின்னங்களான பீஷ்மாதிகளின் ஶரீரங்களுக்கும், உன் இந்த்ரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தங்களை (ஸம்பந்தத்தினால் உண்டான ஞானங்களை)
திதிக்ஷஸ்வ	= அபிமானத்தை விட்டு ஸுகது:கங்களை கொடுக்காதவைகளாகச் செய்துகொள்.

விஷய ஸம்பந்தங்கள் வருகின்றன போகின்றன என்று சொல்வதினாலேயே அநித்யங்கள் என்று ஸித்தமாய்க்கொண்டிருக்க, மறுபடியும்

(க. உ.) :—விஷயஸம்பந்தங்கள் தாங்கள் இருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்காமல் சில காலங்களில் மாத்திரம் கொடுக்கின்றன, சில காலங்களில் கொடுப்பதில்லை. ஆகையால் வெறும் விஷய ஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களைக் கொடுப்பவைகளல்ல, அபிமானம் (இது என்னுடையதென்னும் ஞானம்) இருப்பவனுக்கே ஸுகது:கங்களைக் கொடுக்கின்றன. அபிமானத்தை விட்டவனுக்கு (நிரபிமானிக்கு) விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களைக் கொடுப்பதில்லை என்பது எல்லாருக்கும் அநுபவஸித்தமானது. ஆகையால் நீ அபிமானத்தைவிட்டு சின்னபின்னமான பீஷ்மாதிகளின் தேஹஸம்பந்தத்தை (அவர்களின் ஶரீரங்களுக்கும் உன்னிட இந்த்ரியங்களுக்கும் உண்டாகும் ஸம்பந்தத்தினால் பிறந்த அறிவை) வீணுக்கிக்கொள். (விக்ருதமானதேஹ இந்த்ரிய ஸம்பந்தத்தினால் து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்.)

விசாரம் :—'யம் ஹி ந வ்யத(ய)யந்த்யேதே' என்னும் 2-15 வது உத்தரஶ்லோகத்தில், ஏதே = இந்த விஷய ஸம்பந்தங்கள், யம் = யாரை, ந வ்யத(ய)யந்தி = து:கப்படுத்துவதில்லையோ, அவன் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு ஸமர்த்தனாகிறானென்று பூர்வஶ்லோகத்தில் இருக்கும் 'திதிக்ஷஸ்வ' என்னும் பதத்தினால் சொல்லப்பட்ட அர்த்தத்தையே 'ந வ்யத(ய)யந்தி' து:க்க முண்டாக்குவதில்லையோ என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் (அநுவாதம் செய்திருக்கிறபடியால்) 'திதிக்ஷஸ்வ' என்னும் பதத்திற்கு ஸஹித்துக்கொள் (பொறுத்துக்கொள்) என்னும் அர்த்தத்தை ஶங்கராசார்யர் செய்தது யுக்தமாகாது. ஆகையால் அபிமானத்

அநித்யங்களென்று சொல்வதற்குக் காரண மென்னவெனில் :—ஆற்றின் ப்ரவாஹத்தின் தண்ணீரைப்போல் விடாமல் வந்துகொண்டும் போய்க்கொண்டு மிருப்பவைகளென்றும், கிம்ஶுக வ்ருக்ஷத்தின் (முருக்கு மரத்தின்) புஷ்பங்களைப்போல் சில நாட்களிலிருப்பது சில நாட்களிலில்லாமலிருப்பது என்றும் அனித்யம் இரண்டு விதங்கள். அவைகளில் மாத்ரா ஸ்பர்ஶங்கள் (விஷயசம்பந்தங்கள்) முதல்சொன்னபிரவாஹத்தின் நீரைப்போல் அனித்தியங்களல்ல வென்றறிவிப்பதற்காக மறுபடியும் 'அனித்யா:' என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

தைத் துறந்து, து:கமுண்டாக்காதவைகளாகச் செய்துகொள் என்னும் அர்த்தமே ஸரியானது.

அபிமான மிருந்தால்தான் ஸுகது:கங்கள் உண்டாகின்றன என்னும் விஷயத்தில் உதாஹரணம்:—

1. யஜமானனுக்கு தன்னிட மேலான குதிரையின்மேல் 'இது என்னுடையது' என்னும் அபிமான மிருக்கும்போது அந்தக் குதிரைக்குக் கொஞ்சம் இளைப்புண்டானதும் அதைக் கண்டு தான் வெகு து:கப்படுகிறான். அக்குதிரையை பிறகுக்கு அதிக லாபத்திற்கு விற்ற பிறகு மறுநொடியிலேயே அதே குதிரை உயிர்துறந்தாலும், அக்குதிரை என்னுடையது என்னும் அபிமானம் போய்விட்டிருப்பதினால் து:கமாவதில்லை. அவ்வளவே யன்றி 'நான் குதிரையை விற்காமலிருந்தால் அதிக நஷ்டமுண்டாயிருக்கும், அத்ருஷ்டவிசேஷத்தினால் விற்றாயிற்று, எனக்கு விசேஷலாபம் கிடைத்தது என்று ஸந்தோஷத்தையுமடைகிறான்.

2. கலியாணமாவதற்குமுன் வதூவரர்களுக்கு பரஸ்பரம் தேஹத்தில் நோயுண்டாயினும் அவர்களுக்கு பரஸ்பர அபிமானமில்லாததினால் து:கமுண்டாவதில்லை. அவர்களுக்கே பரஸ்பர லாபம் கிடைத்தபோதிலும் ஸுகமும் ஆவதில்லை. அவர்களுக்கு கலியாணமானதும் என்னுடையதென்னும் அபிமான முண்டாயிருப்பதினால் பரஸ்பர தேஹத்தில் நோய் உண்டானதும் து:கமுண்டாகிறது. ஆகையால் வெறும் விஷய ஸம்பந்தங்களே ஸுகது:கங்களுக்குக் காரணமாவதில்லை. அபிமானமே காரணமென்பது எல்லோருக்கும் அநுபவஸித்தமான விஷயமே.

மற்றும் 'நிர்மமோ நிரஹங்கார:' (கீதா. 2-21) முதலிய ஶ்லோகங்களில் இது என்னுடையதென்னும் அபிமானத்தை விடவேண்டுமென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான். ஆகையால் விஷயங்களை அநுபவிப்போன் அபிமானத்துடன் கூடியிருந்தால்தான் விஷயஸம்பந்தங்கள் ஸுகது:கங்களுக்குக் காரணமாகின்றன.

அவதாரிகை :—போர் செய்து அப்போரில் சின்னபின்னங்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் ஶரீர தர்ஶனத்தால் உண்டாகும் து:கத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்வதைவிட "ப்ரக்ஷாளனாத்தி பங்கஸ்ய தூராதஸ்பர்ஶனம் வரம்=சேற்றை மெறித்துக் காலலம்பிக்கொள்ளுவதைவிட சேற்றை மெறிக்காமலிருப்பதே மேலானது" என்னும் நியாயத்தை யனுஸரித்து, யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்தால் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் தேகம் சின்னபின்னமாகாததினால் து:கப்ரஸக்தியே இல்லாமற் போய்க்கொண்டிருக்க, யுத்தத்தைச் செய்து அதனாலுண்டாகும் பீஷ்மத்ரோணாதிகளின் சின்னபின்னமான தேஹ தர்ஶனத்தினால் ப்ரஸக்தமான து:கத்தை, அபிமானத்தை விட்டு ஏன் து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்ள வேண்டும்? என்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—யம் ஹி ந வ்யத(ய)யந்த்யேதே புருஷம் புருஷர்ஷப(ஹ) ||
ஸம து:கஸுகம் தீ(யீ)ரம் ஸோம்ருதத்வாய கல்பதே ||15||

(ப. உ.) யம், ஹி, ந, வ்யத(ய)யந்தி, ஏதே, புருஷம், புருஷர்ஷப | ஸமது:கஸுகம், தீ(யீ)ரம், ஸ:, அம்ருதத்வாய, கல்பதே ||

புருஷர்ஷப = புருஷ ஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுன!

ஏதே = விஷயங்களுக்கு இந்த்ரியங்களுடன் ஸம்பந்தங்கள் (அதனால் பிறந்த ஞானம்)

தீ(யீ)ரம் = து:கப்ரஸக்தி(காரணங்கள்) உண்டானாலும் அபிமானத்தைத் துறந்து து:கமுண்டாகாமற் செய்துகொள்ளும் தைர்யமுடைய

ஸமது:கஸுகம் = எப்படி து:கம்புருஷார்த்தமல்லாததினால் அங்கீகரிக்கத் தகுந்ததல்லவோ (விரும்புவதற்கு யோக்யமல்லவோ) அப்படியே விஷயானுபவத்தால் கிடைக்கும் ஐஹிக ஸுகம் மோக்ஷத்திற்கு விரோதியானபடியால் அனுபாதேயமான (விரும்பத்தகாததாயுள்ள)

யம்	= எந்த	அம்ரு தத்வாய	= மோக்ஷத்திற்காக
புருஷம்	= அபிமான மற்ற ஜீவனை (ஸ்த்ரீகளையும் புருஷர்களையும்)	கல்பதே	= ஸமர்த்தனுகிறுன்.
ந வ்யத(ய) யந்தி	= துःகப்படுத்துவதில்லையோ	ஹி	= இவ்விஷயம் ப்ரமாணங்களிஞல் ஸித்தமானது.
ஸः	= அந்த புருஷன்		

(க. உ.) :—தம்தம் வர்ணுஶ்ரமங்களுக்கு விகிதமான கர்மங்கள் அவஶ்ய கர்த்தவ்யங்களானதால், அந்த கர்மங்களைச் செய்யும் காலத்தில் துःகத்திற்குக் காரணங்கள் உண்டானுல் அபிமானத்தை விட்டு துःகமுண்டாகாமற் செய்துகொண்டு தம் தம் வர்ணுஶ்ரம விஹிதமான கர்மங்களைச் செய்து பரமாத்மாவுக்கு ஒப்புவிப்பவனே ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடைவனேயல்லாது, துःகங்களுண்டாகுமென்கிற பயத்திஞல் விஹிதமான கர்மங்களை விட்டவன் மோக்ஷத்தை யடைவதில்லை. நீ க்ஷத்ரியனுதலால் உனக்கு விகிதமான யுத்தத்தைச் செய்து, அந்த யுத்தத்தில் சின்னபின்னமான ஶரீரதர்ஶனத்திஞல் உண்டாகும் துःகத்தை, அபிமானத்தைத் துறந்து, அவைகளை வாராமற்செய்துகொண்டு, ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷத்தை யடையவேண்டுமேயல்லாது யுத்தத்தை விடக்கூடாது.

அவதரணிகை :—பீஷ்மத்ரோணுதிகளின் ஸம்ஹாரத்திஞல் குலதர்மாதிகள் நஷ்டமாய், அதிகமான துःகங்களைக் கொடுக்கும் நரகம் கிடைப்பதிஞல் யுத்தம் செய்யமாட்டேனென்கிற அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு—எப்படி ஶாஸ்த்ரத்திஞல் நிஷித்தமான கர்மங்களிஞல் ஸுகமுண்டாவதில்லையோ, அப்படியே ஶாஸ்த்ர விகிதமான கர்மங்களிஞல் துःகம் எப்பொழுதும் உண்டாவதில்லை என்று நிஶ்சயமாயிருப்பதிஞல் யுத்தமென்கிற கர்மம் க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸத் கர்மமானதிஞல் (ஶாஸ்த்ர ஸம்மதமானதிஞல்) இதனுல் பாவம் துःகம் இவைகளின் ப்ரஸக்தியே இல்லாததிஞல், "பாவமுண்டாவதிஞல் நான் யுத்தம் செய்யேன்" என்று சொல்வது அயுக்தமானதென்று பதிலளிக்கிறுன்:—

(மூ)—நாஸதோ வித்யதே பா(ஃபா)வோ நாபா(ஃபா)வோ வித்யதே ஸத: ||
உப(ஃப)யோரபி த்ருஷ்டோந்தஸ்த்வநயோஸ்தத்வ த(ஃத)ர்சிபி(ஃபி): ||16||

(ப. உ.) ந, அஸத:, வித்யதே, பா(ஃபா)வ:, ந, அபா(ஃபா)வ:, வித்யதே, ஸத: | உபயோ:, அபி, த்ருஷ்ட:, அந்த:, து, அனயோ:, தத்வ-த(ஃத)ர்சிபி(ஃபி): ||

அஸத:	= அஸாதுவான (துஷ்டமான) கர்மங்களினால்
பா(ஃபா)வ:	= ஸுகம்
ந, வித்யதே	= இல்லை.
ஸத:	= ஸாதுவான (சாஸ்த்ர விஹிதமான) கர்மங்களினால்
அபா(ஃபா)வ:	= நாசம் (து:கம்)
ந, வித்யதே	= இல்லை.
தத்வத(ஃத)ர்சிபி(ஃபி):	= தத்வ ஞானிகளால்
அனயோ:	= இந்த
உப(ஃப)யோ:	= ஸத்கர்மங்களினால் பாபமில்லை என்பது துஷ்கர்மங்களால் ஸுகமில்லை என்பது இவ்விரு விஷயங்களின்
அந்த:, அபி	= நிர்ணயமாயினும் (நிர்ணய மூலகமான ஸம்ப்ரதாயமாயினும்)
த்ருஷ்ட:	= பார்க்கப் பட்டதாய்இருக்கிறது.

அவதரணிகை :—ஈச்வரனைப் போல் ஜீவனும் நித்யனாதலால் அந்த ஈச்வரனின் ப்ரீதிக்காக ஜீவன் ஏன் கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டும் என்னும் அர்ஜுனனின் மனோகதமான சங்கைக்கு 17, 18 இவ்விரண்டு ச்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அவினாசி து தத் வித்தி(ஃதி) யேன ஸர்வமித(ஃத)ம் ததம் ||
வினாச மவ்யயஸ்யாஸ்ய ந கச்சித் கர்து மர்ஹதி ||17||

(ப. உ.) அவினாசி, து, தத், வித்தி(ஃதி), யேன, ஸர்வம், இதம், ததம்| வினாசம், அவ்யயஸ்ய, அஸ்ய, ந, க:, சித், கர்தும், அர்ஹதி ||

யேன	= எந்த பரமாத்மாவினால்
இதம் ஸர்வம்	= இவ்வெல்லா ஜகத்தும்
ததம்	= வ்யாப்தமாயிருக்கிறதோ
தத்	= அந்தபரமாத்மா
அவினாசி து (ஏவ) (இதி)	= ஸ்வரூப நாசம், தேஹ நாசம், து:க ப்ராப்தி, அபூர்ணத்வம் என்னும் நான்கு

	வித நாஶங்களு மற்றவனென்று	விநாஶம்	= நாஶத்தை
வித்தி(த்தி)	= தெரிந்துகொள்	கர்தும்	= செய்வதற்கு
அவ்யயஸ்ய	= நாஶமற்ற	க:, சித்	= எவனும்
அஸ்ய	= இந்த பரமாத்மாவின்	ந,அர்ஹதி	= ஸமர்த்தனுவதில்லை.

(மூ)—அந்தவந்த இமே தே(ஹே)ஹா நித்யஸ்யோக்தா: ஶரீரிண: ||
அனாஶினோப்ரமேயஸ்ய தஸ்மாத் யுத்யஸ்வ பாரத ||18||

(ப. உ.) *அந்தவந்த:, இமே, தேஹா:, நித்யஸ்ய, உக்தா:, ஶரீரிண: | அனாஶின:, அப்ரமேயஸ்ய, தஸ்மாத், யுத்யஸ்வ, பாரத ||*

நித்யஸ்ய	= நித்யனுன		நாஶரூப நாஶமுடையவன், ஆகையால் பரமாத்மா ஸர்வோத்தமனுதலால்
ஶரீரிண:	= ஶரீரமுடைய ஜீவர்களின்	பாரத	= அர்ஜுனு!
இமே	= இந்த கண்ணுக்குப் புலப்படும்	அனாஶின:	= நான்குவித நாஶங்களற்ற
தேஹா:	= ஶரீரங்கள்	அப்ரமேயஸ்ய	= அப்ரமேயனுன (அளவிடப்படாத)பரமாத்மாவின்
அந்தவந்த: (இதி)	= நாஶமுள்ளவைகளென்று	(பூஜார்த்தம்)	= பூஜைக்காக
உக்தா:	= சொல்லப் பட்டிருக்கின்றன.	யுத்யஸ்வ	= யுத்தத்தைச் செய்.
தஸ்மாத்	= பரமாத்மா இப்படி நான்குவிதமான நாஶமற்றவன், ஜீவன் ஶரீர		

17, 18, **ஶ்லோகங்களின் கருத்து**:—*பரமாத்மா நான்கு விதமான நாஶமற்றவன். ஜீவன் தேஹ நாஶமுள்ளவன். ஆகையால் பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைக் கொடுப்பவனுகையால் 'ஸ்வகர்மணு தமப்யர்ச்ய ஸித்திம் விந்ததி மானவ:' (கீதா 18-46) என்று சொல்லியுள்ளவாறு என்னுடைய (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்) பூஜைக்காக யுத்தத்தைச் செய்.*

அவதரணிகை :—*சைத்ரன் மைத்ரனைக் கொன்றுன், மைத்ரன் சைத்ரனுல் கொல்லப்பட்டான் என்று வ்யவஹாரமிருக்க, ஜீவன் சாவதில்லை, நித்யன் என்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு, மைத்ரன் (ஜீவன்)*

மரணத்தை யடைபவனல்ல, சைத்ரன் (ஜீவன்) ஸ்வதந்த்ரமாய் கொல்பவனுமல்ல, ஆகையால் சைத்ரன் கொல்லுகிறான், மைத்ரன் கொல்லப்படுகிறான் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகள் என்று பதில் அளிக்கிறான் :—

(மூ)—ய ஏநம் வேத்தி ஹந்தாரம் யஶ்சைனம் மன்யதே ஹதம் ||
உபௌ(ஹௌ) தௌ ந விஜாணீதௌ நாயம் ஹந்தி ந ஹன்யதே ||19||

(ப. உ.) ய:, ஏனம், வேத்தி, ஹந்தாரம், ய:, ச, ஏனம், மன்யதே, ஹதம் | உபௌ(ஹௌ), தௌ, ந, விஜானீத:, ந, அயம், ஹந்தி, ந, ஹன்யதே ||

ய:	= எவன்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ஹந்தாரம்	= மற்றொரு ஜீவனை ஸ்வதந்த்ரமாகக் கொல்பவனென்று
வேத்தி	= தெரிந்துகொள்ளுகிறானோ
ச	= மற்றும்
ய:	= எவன்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ஹதம்	= கொல்லப்பட்டவனென்று
மன்யதே	= தெரிந்து கொள்கிறானோ
தௌ உபௌ	= அவ்விருவரும்
ந, விஜானீத:	= அஜ்ஞானிகள் (ஏனென்றால்)
அயம்	= இந்த ஜீவன் (அஸ்வதந்த்ரனாகையால் ஸ்வதந்த்ரனாய்)
ந, ஹந்தி	= கொல்பவனல்ல.
(ஜீவ:)	= ஜீவன்
ந, ஹன்யதே	= ஸ்வரூபத: நித்யனாதலால் கொல்லப்படுபவனல்ல.

அவதரணிகை—ஜீவன் ஸ்வரூபத: பிறப்பதில்லை, இறப்பதுமில்லை என்னும் விஷயத்தில் காடகோபனிஷத்தின் ஸம்மதியைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ந ஜாயதே ம்ரியதே வா கதா(சா)சின்னாயம்
பூ(ஹு)த்வா ப(ஹ)விதா வா ந பூ(ஹு)ய:||
அஜோ நித்ய: ஶாஶ்வதோயம் புராணோ
ந ஹன்யதே ஹன்யமானே ஶரீரே ||20||

(ப. உ.) ந, ஜாயதே, ம்ரியதே, வா, கதா(சா)சித், ந, அயம், பூ(ஹு)த்வா, ப(ஹ)விதா, வா, ந, பூ(ஹு)ய: | அஜ:, நித்ய:, ஶாஶ்வத:, அயம், புராண:, ந, ஹன்யதே, ஹன்யமானே, ஶரீரே||

அயம் = இந்த ஜீவன்
ந, ஜாயதே = (ஸ்வரூபத்தினுல்) பிறப்பதில்லை.
வா = மற்றும்
ந, ம்ரியதே = (ஸ்வரூபத்தினுல்) இறப்பதுமில்லை.
பூ(ஹு)த்வா, வா(ஏவ) = எல்லாவிதத்திலும் இருந்தே
பூ(ஹு)ய: = மற்றும்
ப(ஹ)விதா = பிறப்பவன்
ந = அல்ல (பிறப்பவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்கு விஷயனல்ல)
கிம், து = வேறென்ன வென்றுல்
புராண: (புரம் அணதீதி புராண:) = ஶரீரத்தையடைபவன் (ஈஶ்வரனின் ஸ்வரூபமும், தேஹமும், நித்யம், ஜீவனின் ஸ்வரூபமும் நித்யமேயாயினும் அவனிட தேஹம்பிறக்கிறது. ஆயினும் ஈஶ்வரனைப் போல் எல்லா விதத்திலும் இருந்தே பிறந்தவன் என்னும் வ்யவஹாரத்திற்குவிஷயனல்ல)
அஜ: = ஸ்வரூபத: பிறப்பில்லாதவன்.
நித்ய: = ஸ்வரூபத: நாஶமில்லாதவன்
ஶாஶ்வத: = ஸ்வரூபத: விகாரமற்றவன்.
ஶரீரே = தேஹம்
ஹன்யமானே (அபி) = நஷ்டமாயினும்
ந, ஹன்யதே = நாஶமடைபவனல்ல.

(க. உ.):—காடகோபனிஷத்தில் "தேஹம் நஷ்டமாயினும், ஜீவன் நாஶமடைவதில்லை, ஜீவன் நித்யன், நிர்விகாரன்" என்று சொல்லியிருப்பதினுல், ஜீவன் மரணமடைகிறுன், மற்றும் ஜீவனைக் கொல்லுகிறுர்கள் என்று வ்யவஹரிப்பவர்கள் அஜ்ஞானிகளென்று முதலில் சொல்லியது ப்ராமாணிகமானது.

(மூ)—வேதா(ஊ)விநாஶினம் நித்யம் ய ஏனமஜ மவ்யயம்||
கத(ம்)ம் ஸ புருஷ: பார்த்த(ம்) கம் கா(வா)தயதி ஹந்தி கம் ||21||

(ப. உ.) வேத, அவிநாஶினம், நித்யம், ய:, ஏனம், அஜம், அவ்யயம் | கத(ம்)ம், ஸ:, புருஷ:, பார்த்த, கம், கா(வா)தயதி, ஹந்தி, கம் ||

பார்த்த = அர்ஜுனு!
ய: = எவன்
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
நித்யம் = வளருகிறவனல்லவென்றும்
அவ்யயம் = க்ஷீணமடைபவு

	னல்லவென்றும்	கம்	= யாரை
அஜம்	= பிறப்பில்லாதவ னென்றும்	கா(வா)தயதி	= ஸம்ஹாரம் செய்விப்பவனு வான்? (ஆவ தில்லை)
(அத ஏவ)	= அதினுலேயே		
அவினு பினம்	= நாஶரஹித னென்றும்	கத(ய)ம்	= எப்படி
வேத	= தெரிந்து கொள்கிருனே	கம்	= யாரை
ஸ:, புருஷ:	= அந்த மனிதன்	ஹந்தி	= கொல்வான்! (கொல்வதில்லை.)
கத(ய)ம்	= எப்படி		

அவதரணிகை:—ஜீவன் எப்படி பழையதான வஸ்த்ரங்களை விட்டு, புதியதான வஸ்த்ரங்களை ஸ்வீகரிக்கிருனே, அப்படியே பழையதான தேஹத்தை விட்டு புதியதான ஶரீரத்தை அடைவதினுல் பீஷ்மத்ரோணுதிகளின் ஶரீரம் நாஶமடைகிறதென்று து:கப்படக்கூடாது என்று சொல்லுகிருன்:—

(மூ)—வாஸாம்ஸி ஜீர்ணுனி யதா(ய்ா) விஹாய
நவானி க்ருஹ்ணுதி நரோபராணி ||
ததா(யா) ஶரீராணி விஹாய ஜீர்ணுன்-
யன்யானி ஸம்யாதி நவானி தே(ஏ)ஹீ ||22||

(ப. உ.) வாஸாம்ஸி, ஜீர்ணுனி, யதா(யா), விஹாய, நவானி, க்ருஹ்ணுதி, நர:, அபராணி| ததா(யா), ஶரீராணி,விஹாய, ஜீர்ணுனி, அன்யானி, ஸம்யாதி, நவானி, தேஹீ ||

நர:	= மனிதன்	ததா(யா)	= அப்படியே
யதா(யா)	= எப்படி	தே(ஏ)ஹீ	= ஜீவன்
ஜீர்ணுனி	= பழையதான	ஜீர்ணுனி	= பழையதான
வாஸாம்ஸி	= வஸ்த்ரங்களை	ஶரீராணி	= தேஹங்களை
விஹாய	= விட்டு	விஹாய	= விட்டு
நவானி	= புதியதான	நவானி	= புதியதான
அபராணி	= வேறு வஸ்த்ரங்களை	அன்யானி (ஶரீராணி)	= வேறு தேகங்களை
க்ருஹ்ணுதி	= எடுத்துக்கொள்கிருனே	ஸம்யாதி	= அடைகிருன்.

(மூ)—நைனம் சி(ச்சி)ந்தந்தி ஶஸ்த்ராணி நைனம் த(ஹ)ஹதி பாவக:||
ந!சைனம் க்லேத(ஹ)யந்த்யாபோ ந ஶோஷயதி மாருத: ||23||

(ப. உ.) ந, ஏனம், சி(ச்சி)ந்தந்தி, ஶஸ்த்ராணி, ந, ஏனம், த(ஹ)ஹதி, பாவக:| ந, ச, ஏனம், க்லேத(ஹ)யந்தி, ஆப:, ந, ஶோஷயதி, மாருத: ||

ஶஸ்த்ராணி	= ஆயுதங்கள்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ந சி(ஒி)ந்தந்தி	= வெட்டுவதில்லை.
பாவக:	= அக்னி
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ந, தஹதி	= சுடுவதில்லை.
ஆப:	= ஜலம்

ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ந க்லேதயந்தி	= நனைக்கிறதில்லை.
ச	= மற்றும்
மாருத:	= காற்று
ந, ஶோஷயதி	= உலர்த்துவதில்லை.

(மூ)—அச்சே(ஷே)த்யோய மதா(ஊா)ஹ்யோய மக்லேத்யோஶோஷ்ய ஏவ ச||

நித்ய: ஸர்வகதஸ்தா(டா)ணுரசலோயம் ஸநாதன: ||24||

(ப. உ.) அச்சே(ஷே)த்ய:, அயம், அதா(ஊா)ஹ்ய:, அயம், அக்லேத்ய:, அஶோஷ்ய:, ஏவ, ச| நித்ய:, ஸர்வக(ம)த:, ஸ்தா(டா)ணு:, அசல:, அயம், ஸநாதன:.

அயம்	= இந்த ஜீவன்
அச்சே(ஷே)த்ய:	= வெட்டப்படுபவனல்ல.
அயம்	= இந்த ஜீவன்
அதா(ஊா)ஹ்ய:	= சுடப்படுபவனல்ல.
அக்லேத்ய:	= நனைக்கப்படுபவனல்ல.
ச	= மற்றும்
அஶோஷ்ய:, ஏவ	= உலர்த்தப்படுபவனுமல்ல.
நித்ய:	= நித்யன்.

ஸர்வகத ஸ்தாணு: (ஸர்வகத ஸ்தஶ்சாஸௌ அணுஶ்ச ஸர்வகத ஸ்தாணு:)	= எல்லாவற்றிலுமிருக்கும் பரமாத்மா விடத்தில் இருப்பவன். மற்றும் அணுரூபமுள்ளவன்.
அசல:	= பாரதந்த்ர்யாதி தர்மங்களினால் விடப்படாதவன்.
அயம்	= இந்த ஜீவன்
ஸநாதன:	= அநாதியாயிருப்பவன்.

அவதாரணிகை :—"ஈஶ்வரன் எல்லாவற்றிலும் இருப்பவனாயின் நமக்கு காணப்படவேண்டுமல்லவா? காணப்படுவதில்லையாதலால் மேற் ஶ்லோகத்தில் ஈஶ்வரன் (பரமாத்மா) ஸர்வகதன் என்று சொல்லியது பொருந்துவதில்லை." என்னும் அர்ஜுனனுடை ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதா(டா)னம் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அவ்யக்தோய மசிந்த்யோய மவிகார்யோய முச்யதே ||
தஸ்மாதேனம் விதித்வைவம் நானுஶோசிது மர்ஹஸி ||25||

(ப. உ.) அவ்யக்த:, அயம், அசிந்த்ய:, அயம், அவிகார்ய:, அயம், உச்யதே | தஸ்மாத், ஏனம், விதித்வா, ஏவம், ந, அனுஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

அயம்	= பின் ஶ்லோகத்தில் 'ஸர்வகத:' என்னும் பதத்தினுல் சொல்லிக் கொள்ளப்பட்ட பரமாத்மா
அவ்யக்த:	= தன்னிச்சையில்லாமல் பிறரால் கண்டு கொள்ளத்தக்கவனல்ல.
அயம்	= இந்த பரமாத்மா
அசிந்த்ய:	= எண்ணமுடியாத ஶக்தியுடையவன்.
அவிகார்ய:	= அசிந்த்ய ஶக்திநாஶமென்னும் விகாரமற்றவன் (பரமாத்மா எப்பொழுதும் யோசிக்க முடியாத வல்லமையுடையவனுதலால் எல்லாவற்றிலும் இருந்தவனுயினும் காணப்படாமலிருக்கலாம். ஆகையால் அவன் 'ஸர்வகத'னென்று சொல்லியது யுக்தமானதே).
தஸ்மாத்	= ஜீவனும் நித்யனுதலால்
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
ஏவம்	= நித்யனென்று
விதித்வா	= தெரிந்து கொண்டு
(த்வம்)	= நீ
அனுஶோசிதும்	= து:கப்படுவதற்கு
ந அர்ஹஸி	= அர்ஹனல்ல. (து:கமடையாதே.)

(மூ)—அத(ய) சைனம் நித்யஜாதம் நித்யம் வா மன்யஸே ம்ருதம் ||
ததா(யா)பி த்வம் மஹாபா(வா)ஹோ நைனம் ஶோசிது மர்ஹஸி ||26||

(ப. உ.) அத(ய), ச, ஏனம், நித்யஜாதம், நித்யம், வா, மன்யஸே, ம்ருதம் | ததா(யா), அபி, த்வம், மஹாபா(வா)ஹோ, ந, ஏனம், ஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

மஹா பாஹோ = அதிக பலஶாலியான அர்ஜுனா!
த்வம் = நீ
ஏனம் = இந்த ஜீவனை
நித்யஜாதம் = நியமமாக ஶரீர ஸம்பந்த ரூபமான பிறப்புள்ளவனென்றும்
வா = மற்றும்
நித்யம் = நியமமாய்
ம்ருதம் = ஶரீர வியோக ரூபமான மரணமுள்ளவனென்றும்
மன்யஸே ததா (ஶா), அபி = தெரிந்து கொண்ட போதிலும்
ஏனம் (ப்ரதி) = ஜீவனைக் குறித்து
ஶோசிதும் = து:கப்படுவதற்கு
ந, அர்ஹஸி = அர்ஹனல்ல. (து:க்கப்படாதே)

(க. உ.):—போரில் இந்த பீஷ்மாதிகள் மரணமடைந்த போதிலும் அவர்களைக் குறித்து நீ துக்கப்படாதே.

அவதரணிகை :—பந்துக்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள் மரணமடைந்தாலும், வ்யஸனப்படாதே என்று சொல்வது எப்படி பொருந்தும்? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஜாதஸ்ய ஹி த்ருவோ ம்ருத்யுர் த்ருவம் ஜன்ம ம்ருதஸ்ய ச ||
தஸ்மாத பரிஹார்யேர்த்தே(யே) ந த்வம் ஶோசிது மர்ஹஸி ||27||

(ப. உ.) ஜாதஸ்ய, ஹி, த்ருவ:, ம்ருத்யு:, த்ருவம், ஜன்ம, ம்ருதஸ்ய, ச | தஸ்மாத், அபரிஹார்யே, அர்த்தே, ந, த்வம், ஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

ஜாதஸ்ய = பிறந்தவனுக்கு
ம்ருத்யு: = மரணம்
த்ருவ: = நிஶ்சயம்.
ச = மற்றும்
ம்ருதஸ்ய = அபரோக்ஷ ஞானத்தையடையாமல் மரணமடைந்தவனுக்கு
ஜன்ம = பிறப்பு
த்ருவம் = நிஶ்சயம்.
தஸ்மாத் = இப்படி ஶரீர வியோக ரூபமான மரணம் யுத்தம் செய்யாமலிருந்தாலும் உண்டாவதினால்
அபரிஹார்யே = பரிஹரித்துக் கொள்வதற்கு முடியாத
அர்த்தே = மரண விஷயத்தில்
த்வம் = நீ

ஶோசிதும்	= து:கப்படுவதற்கு	(து:கப்பட வேண்டாம்)
ந, அர்ஹஸி	= அர்ஹனல்ல.	

(க. உ.):— பீஷ்மாதிகளுக்கு மரணம் நியதமானதினால் அவர்களின் ஶரீரங்கள் எப்படியாயினும் நாஶமடைபவைகளே. இப்படியிருக்க—பகவத்பூஜாரூபமான யுத்தத்தில் அவர்களை நீ கொன்றால் உனக்கு புண்யமுண்டாகிறது. ஆகையால் அவர்கள் மரணமடைகிறார்களென்று து:கப்படாமல் யுத்தத்தைச்செய்து புண்யத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.

(மூ)—அவ்யக்தாதீ(தீ)னி பூ(ஹ)தானி வ்யக்தமத்யானி பாரத ||
அவ்யக்த நித(ய)னான்யேவ தத்ர கா பரிவேதனா ||28||

(ப. உ.) அவ்யக்தாதீ(தீ)னி, பூ(ஹ)தானி, வ்யக்தமத்யானி, பாரத | அவ்யக்தநித(ய)னானி, ஏவ, தத்ர, கா, பரிவேத(ஹ)னா ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுனா!	அவ்யக்த நிதனானி (ஏவ)	= ப்ரக்ருதி தத்வத்திலேயே போய் சேருகிறவைகள்.
பூ(ஹ)தானி	= ஶரீரங்கள்	தத்ர	= இப்படிப்பட்ட ஶரீரங்களின் விஷயத்தில்
அவ்யக்தாதீனி	= ப்ரக்ருதி தத்வத்தையே மூலகாரணமாயுடையவைகள்.	கா, பரிவேத(ஹ)னா	= து:கமேன்?
வ்யக்த மத்யானி	= ஜனன மரணங்கள் நடுவில் காணப்படுபவைகள் (தோன்றுகிறவைகள்)		

(மூ)—ஆஶ்சர்யவத் பஶ்யதி கஶ்சிதே(ஹ)ன-
மாஶ்சர்யவத் வத(ஹ)தி ததை(ஹ)வ சான்ய: ||
ஆஶ்சர்யவச் சைன மன்ய: ஶ்ருணோதி
ஶ்ருத்வாப்யேனம் வேத ந சைவ கஶ்சித் ||29||

(ப. உ.) ஆஶ்சர்யவத், பஶ்யதி, க:, சித், ஏனம், ஆஶ்சர்யவத், வ(ஹ)தி, ததா(ஹா), ஏவ, ச, அன்ய: | ஆஶ்சர்யவத், ச, ஏனம், அன்ய:, ஶ்ருணோதி, ஶ்ருத்வா, அபி, ஏனம், வேத, ந, ச, ஏவ, க:, சித்||

(ய:)கஶ்சித்	= எந்த ஒரு ஜீவன்	ததா(ஹா) ஏவ	= பின் சொல்லிய வாறு ஜீவன் ஸ்வரூபத்தினை
ஏனம்	= இந்த ஜீவனை		

	ல் நித்யன், தேஹத்தின் பிராப்தி, வியோகம் இவைகளையுடையவன் ஈஶ்வராதீனன் என்று	ஸ:	= அந்த ஜீவன்
பஶ்யதி	= காணுகிறானோ	ஆஶ்சர்யவத்	= துர்லபனே.
(ஸ:)	= அந்த ஜீவன்	ச	= மற்றும்
ஆஶ்சர்யவத்	= ஆஶ்சர்யனே (துர்லபன்.)	(ய:), கஶ்சித், அன்ய:	= மற்றொரு எந்த ஜீவன்
ச	= மற்றும்	ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
அன்ய:, கஶ்சித்	= மற்றொரு ஜீவன்	ததா (யா) (ஏவ)	= முன் சொன்னது போலவே
ததா(யா) (ஏவ)	= அப்படியே ஜீவன் பரமாத்மாதீனன், ஸ்வரூபத: நாஶமில்லாதவன், ஶரீர நாஶமுடையவனென்று	ஶ்ருணோதி	= கேழ்க்கிறானோ
வத(ஞ)தி	= சொல்லுகிறானோ	ஸ:	= அந்த ஜீவனும்
		ஆஶ்சர்யவத்	= துர்லபனே.
		கஶ்சித்	= எந்த ஜீவனாகிலும்
		ஏனம்	= இந்த ஜீவனை
		ஶ்ருத்வாஅபி	= கேட்டும்
		(உக்த்வா, அபி)	= சொல்லியும்
		(த்ருஷ்ட்வா, அபி)	= பார்த்தும்
		ந, வேத	= ஸரியாக தெரிந்து கொள்வதில்லை.

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவனின் ஸ்வரூபத்தைத் தெரிந்தவர்கள் துர்லபர்கள். நீயும் ஜீவனை தெரியாமலிருப்பதினால் து:கப்படுகிறாய். ஜிவனின் ஸ்வரூபத்தை ஸரியாய் தெரிந்துகொண்டவர்கள் து:கப்படமாட்டார்கள்.

(மூ)—தே(ஏ)ஹீ நித்யமவத்யோயம் தே(ஏ)ஹே ஸர்வஸ்ய பாரத ||
தஸ்மாத் ஸர்வாணி பூ(ஹ-ு)தானி ந த்வம் ஶோசிது மர்ஹஸி ||30||

(ப. உ.) தே(ஏ)ஹீ, நித்யம், அவத்(ய்)ய:, அயம், தேஹே, ஸர்வஸ்ய, பாரத | தஸ்மாத், ஸர்வாணி, பூ(ஹு)தானி, ந, த்வம், ஶோசிதும், அர்ஹஸி ||

பாரத	= அர்ஜுனா!	தேஹே	= ஶரீரம்
ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ஜீவர்களின்	[வத்(ய்)யமானேபி]	= நாஶமடைந்த போதிலும்

அயம் தேஹீ	= இந்த ஜீவன்		லாலும்
நித்யம்	= எப்பொழுதும்	த்வம்	= நீ
அவத்(த்)ய:	= நாஶமில்லாதவன்.	ஸர்வாணி பூ(ஹ-ு) தானி [உத்தி(ஜூ)ஶ்ய]	= ஸமஸ்தரான பீஷ்மாதி ஜீவர்களைக் குறித்து
தஸ்மாத்	= ஶரீரம் நாஶமடைவதேயாகையினாலும், தேஹம் நாஶமடைந்தாலும் பீஷ்மாதிகள் நாஶமடைவதில்லையாத	ஶோசிதும்	= து:கப்படுவதற்கு
		ந, அர்ஹஸி	= யோக்யனல்ல. (து:கப்படவேண்டாம்).

அவதாரணிகை :—போர்புரிவது க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மம். போரைவிட க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஶ்ரேயஸ்கரமானது வேறேயாதுமில்லை. போர் நேர்ந்தபோது ஶரீரத்தில் நடுக்கமடையலாகாது. ஆகையால் யுத்தத்தைக் கண்டு "வேபது(ய-ு)ஶ்ச ஶரீரே மே" என் உடல் நடுங்குகிறபடியால் யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்று சொல்லுவது ஸரியல்லவென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஸ்வத(ய)ர்மமபி சாவேக்ஷ்ய ந விகம்பிது மர்ஹஸி||
த(ய)ர்ம்யாத்தி(யி) யுத்தாத் ச்ரேயோன்யத் க்ஷத்ரியஸ்ய
ந வித்யதே ||31||

(ப. உ.) ஸ்வத(ய)ர்மம், அபி, ச, அவேக்ஷ்ய, ந, விகம்பிதும், அர்ஹஸி | த(ய)ர்ம்யாத், ஹி, யுத்தாத், ஶ்ரேய:, அன்யத், க்ஷத்ரியஸ்ய, ந, வித்(தீ)யதே ||

ச	= மற்றும்	தர்ம்யாத்	= தர்மஸாதனமான அல்லது தர்மநாமக பரமாத்மாவின் ஸம்பந்தமான (பகவத் பூஜா ரூபமான)
ஸ்வதர்மம், அபி	= க்ஷத்ரியர்களுக்கு யுத்தம் ஸ்வதர்மமானதென்றும்		
அவேக்ஷ்ய	= தெரிந்துகொண்டு		
விகம்பிதும்	= நடுக்கமடைவதற்கு	யுத்தாத்	= யுத்தத்தைவிட
		அன்யத்	= வேறான
ந அர்ஹஸி	= (நீ) அர்ஹனல்ல (நடுங்கவேண்டாம்).	ஶ்ரேய:	= ஶ்ரேயஸ் ஸாதனம்
		ந, வித்யதே	= கிடையாது.
க்ஷத்ரியஸ்ய	= க்ஷத்ரியனுக்கு	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—யத்ருச்ச(ஹ)யா சோபபன்னம் ஸ்வர்கத்(ஜ)வார மபாவ்ருதம் ||
ஸுகி(வி)ன: க்ஷத்ரியா: பார்த்த லப(ஹ)ந்தே யுத்தமீத்ருஶம் ||32||

(ப. உ.) யத்ருச்ச (ஹ) யா, ச, உபபன்னம், ஸ்வர்க்கத்வாரம், அபாவ்ருதம் | ஸுகின:, க்ஷத்ரியா:, பார்த்த, லப(ஹ)ந்தே, யுத்தம், ஈத்(ஜ)ருஶம்||

பார்த்த	= அர்ஜுனு!	உபபன்னம்	= கிடைத்த
ச	= மற்றும்	அபாவ்ருதம்	= திறக்கப்பட்ட ஆவரண முடைய
ஸுகி(வி)ன:	= ஸுகத்திற்குக் காரணமாகிய புண்ணிய முள்ள	ஸ்வர்க்க த்வாரம்	= ஸ்வர்க்கத்திற்கு கதவைப் போன்ற
க்ஷத்ரியா:	= க்ஷத்ரியர்கள்	ஈத்(ஜ)ருஶம்	= ஸ்வதர்மமாகிய (புண்யகரமான)
யத்ருச்ச (ஹ)யா	= பரமாத்மாவின் இச்சையால் அல்லது அநாயாஸமாக	யுத்தம்	= யுத்தத்தை [ள்.
		லப(ஹ)ந்தே	= அடைகிறார்க-

(க. உ.) :—தர்மத்திற்கு ஸாதனமாகிய யுத்தத்தை புண்யவான்கள் அடைகிறார்கள். அநாயாஸமாக வந்த புண்ய ஸாதனமாகிய யுத்தத்தை விடாதே.

(மூ)—அத(ய) சேத் த்வமிமம் தர்ம்யம் ஸம்க்(ஜ)ராமம் ந கரிஷ்யஸி ||
தத: ஸ்வதர்மம் கீர்த்திம் ச ஹித்வா பாபமவாப்ஸ்யஸி ||33||

(ப. உ.) அத(ய), சேத், த்வம், இமம், த(ய)ர்ம்யம், ஸங்க்(ஜ)ராமம், ந, கரிஷ்யஸி | தத:, ஸ்வத(ய)ர்மம், கீர்த்திம், ச, ஹித்வா, பாபம், அவாப்ஸ்யஸி ||

த்வம்	= நீ	தத:	= யுத்தத்தை விடுவதினால்
இமம்	= இந்த		
தர்ம்யம்	= தர்ம ஸாதனமான	ஸ்வதர்மம்	= ஸ்வதர்மத்தையும்
ஸம்க்ராமம்	= யுத்தத்தை	ச	= மற்றும்
அத(ய), [ய(ஹி)], ந, கரிஷ்யஸி, சேத்	= செய்யாவிடின்	கீர்த்திம்	= கீர்த்தியையும்
		ஹித்வா	= விட்டு
		பாபம்	= பாபத்தை
		அவாப்ஸ்யஸி	= அடைவாய்.

(க. உ):—க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய்யாவிடில் உனக்கு பாவமுண்டாகிறது.

(மூ)—அகீர்த்திம் சாபி பூ(ஊ)தானி கத(ய)யிஷ்யந்தி தேவ்யயாம் ||
ஸம்பா(ஊா)விதஸ்ய சாகீர்திர்மரணாத(து)தி ரிச்யதே ||34||

(ப. உ.) அகீர்திம், ச, அபி, பூ(ஊ)தானி கத(ய)யிஷ்யந்தி, தே, அவ்யயாம் | ஸம்பா(ஊா)விதஸ்ய, ச, அகீர்தி:, மரணாத், அதிரிச்யதே||

ச	= மற்றும்	ஸம்பா(ஊா) விதஸ்ய	= உலகத்தில் மேன்மையடைந்திருக்கும் மனிதனுக்கு
பூ(ஊ)தானி	= ஜனங்கள்	அகீர்த்தி:	= அபகீர்த்தியானது
தே	= உன்னுடைய	மரணாத்	= மரணத்தைவிட
அவ்யயாம்	= நாசமற்ற	அதிரிச்யதே	= அதிகமானது.
அகீர்திம், அபி, ச	= அபகீர்த்தியையும்		
கத(ய)யிஷ்யந்தி	= சொல்வார்கள்.		

(க. உ.):—உலகத்தில் ஸம்பா(ஊா)விதனான மனிதனுக்கு அபகீர்த்தி (அபவாதம்) மரணத்தைவிட அதிகமாதலால் நீ யுத்தத்தைச் செய்யாமலிருந்து அபகீர்த்தியை அடையாதே. யுத்தம் செய்.

(மூ)—ப(ஊ)யாத் ரணாது(உ)பரதம் மம்ஸ்யந்தே த்வாம் மஹாரதா: (யா:) ||
யேஷாம் ச த்வம் பஹுமதோ பூத்வா யாஸ்யஸி லாக(வ)வம் ||35||

(ப. உ.) ப(ஊ)யாத், ரணாத், உபரதம், மம்ஸ்யந்தே, த்வாம், மஹாரதா(யா): | யேஷாம், ச, த்வம், பஹுமத:, பூ(ஊ)த்வா, யாஸ்யஸி, லாக(வ)வம் ||

மஹாரதா(யா):	= மஹாரதிகர்களான பீஷ்மத்ரோணாதிகள்	மம்ஸ்யந்தே	= ...னென்பதாக தெரிந்துகொள்வார்கள்.
த்வாம்	= உன்னை	ச	= மற்றும்
ப(ஊ)யாத்	= பயத்தினால்	யேஷாம்	= எந்த பீஷ்மாதி மஹாரதி(யி)கர்களுக்கு
ரணாத்	= யுத்தத்திலிருந்து		
உபரதம்	= பின்வாங்கினவ	த்வம்	= நீ

பஹுமத:	= மேன்மையுள்ளவனென்று ஸம்மதன்	தேஷாம்	= அவர்களிட
பூத்வா (அஸி)	= ஆயிருப்பாயோ	(புரத:, ஏவ)	= ஸமுகத்திலேயே
		லாகவம்	= கீழ்மையை
		யாஸ்யஸி	= அடைவாய்.

(மூ)—அவாச்ய வாதா(ன்)ம்ஶ்ச பஹூன் வதிஷ்யந்தி தவாஹிதா: ||
நிந்தந்தஸ்தவ ஸாமர்த்யம் ததோ து:கதரம் நு கிம் ||36||

(ப. உ.) அவாச்யவாதா(ன்)ன், ச, பஹூன், வதி(தி)ஷ்யந்தி, தவ, அஹிதா: | நிந்த(உ)ந்த:, தவ, ஸாமர்த்யம், தத:, துக்கதரம், நு, கிம் ||

ச	= மற்றும்	அவாச்ய-வாதான்	= ஆடக்கூடாத வார்த்தைகளை
தவ	= உன்னிட	வதிஷ்யந்தி	= ஆடுவார்கள்.
அஹிதா:	= பகைவரான துர்யோதனாதிகள்	தத:	= ஶத்ருக்களால் செய்யப்படும் நிந்தனைகளைக் கேழ்பதை விட
தவ	= உன்னுடைய		
ஸாமர்த்யம்	= ஸாமர்த்யத்தை		
நிந்தந்த: (ஸந்த:)	= இகழ்பவராய்	து:கதரம்	= அதிக து:ககரமானது
பஹூன்	= விசேஷமாக	கிம், நு	= வேருயாதிருக்கிறது?

(க. உ.):—பகைவர்கள் செய்யும் நிந்தைகளைக் கேழ்ப்பதைக்காட்டிலும் து:ககரமானது வேறொதுவுமில்லே. அதுவே மிகவும் து:ககரமானது.

(மூ)—ஹதோ வா ப்ராப்ஸ்யஸே ஸ்வர்க்கம் ஜித்வா வா போ(ஹா)க்ஷ்யஸே மஹீம் ||
தஸ்மாது(உ)த்திஷ்ட கௌந்தேய யுத்தாய க்ருத நிஶ்சய:||37||

(ப. உ.) ஹத:, வா, ப்ராப்ஸ்யஸே, ஸ்வர்க்கம், ஜித்வா, வா, போ(ஹோ)க்ஷ்யஸே, மஹீம் | தஸ்மாத், உத்திஷ்ட, கௌந்தேய, யுத்தாய, க்ருத நிஶ்சய: ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுனு!	ப்ராப்ஸ்யஸே	= அடைவாய்.
ஹத:, வா	= கொல்லப்படுவாயாகில்	ஜித்வா, வா	= ஜயமடைவாயேயாகில்
ஸ்வர்க்கம்	= மோக்ஷத்தை		

மஹீம்	= பூமியை		மிருப்பதினுல்
போ(ஸோ)க்ஷ்யஸே	= அனுபவிப்பாய்.	யுத்தாய	= யுத்தத்திற்காக
தஸ்மாத்	= ஜயித்தாலும், மரணமடைந்தாலும் ப(ஃ)ல	க்ருத நிஸ்சய: (ஸன்)	= செய்கிறேன் என்னும் நிஸ்சயமுடையவனுய்
		உத்திஷ்ட	= எழுந்திரு.

(க. உ.) :—யுத்தத்தில் நீ மரணமடைந்தால் மோக்ஷத்தை யடைவாய். ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யடைவாய். இப்படி ஜயித்தாலும், மரணமடைந்தாலும் ப(ஃ)லமிருப்பதினுல் "யத்வா ஜயேம யதி(ஃ) வா நோ ஜயேயு:" நாங்கள் ஜயிப்போமோ அவர்கள் ஜயிப்பார்களோ என்கிற நிஸ்சயமில்லாததால் யுத்தம் செய்ய மாட்டேன் என்பது யுக்தமல்ல.

(மூ)—ஸுகது:கே ஸமே க்ருத்வா லாபா(ஃ)லாபௌ(ஸௌ) ஜயா-ஜயௌ ||
ததோ யுத்தாய யுஜ்யஸ்வ நைவம் பாபமவாப்ஸ்யஸி || 38 ||

(ப. உ.) ஸுகது:கே, ஸமே, க்ருத்வா, லாபா(ஃ)லாபௌ(ஸௌ), ஜயாஜயௌ | தத:, யுத்தாய, யுஜ்யஸ்வ, ந, ஏவம், பாபம், அவாப்ஸ்யஸி ||

ஸுகது:கே	= ஸுகது:கங்களையும்		ஸுக து:கம் இவைகளை ஸமமாக நினைத்து விஷ்ணு பூஜார்த்தமாய் ஸ்வதர்மமாகிய யுத்தத்தைச் செய்வதினுல்
லாபாலாபௌ	= லாபா லாபங்களையும்		
ஜயாஜயௌ	= ஜயபராஜயங்களையும்		
ஸமே	= ஸமமாக		
க்ருத்வா	= செய்துகொண்டு	பாபம்	= பாவத்தை
யுத்தாய	= யுத்தத்திற்காக	ந, அவாப்ஸ்யஸி, ஏவ	= அடைவதில்லவே இல்லை.
யுஜ்யஸ்வ	= தயாராகுக.		
தத:	= லாப நஷ்டம், ஜய பராஜயம்,		

(க. உ.) :—க்ஷத்ரியர்களுக்கு விகிதமான யுத்தத்தை ப(ஃ)லாபேக்ஷயின்றி விஷ்ணுபூஜார்த்தமாகச் செய்வதினுல் பீஷ்ம, த்ரோணுதிகளின் ஸம்ஹாரத்தின் பொருட்டான பாவத்தை அடைவதில்லையாதலால் பாவபயத்தினுல் யுத்தத்தைச்

செய்யமாட்டேனென்று நீ சொல்வது அறிந்தவர்களாடும் வார்த்தைகளல்ல.

(மூ)— ஏஷா தேபி(ஹி)ஹிதா ஸாம்க்(வ்)யே புத்திர்யோகே(மே)த்விமாம் ஶ்ருணு ||
புத்(த்)யா யுக்தோ யயா பார்த்த கர்மப(ப)ந்த(ய)ம் ப்ரஹாஸ்யஸி|| 39 ||

(ப. உ.) ஏஷா, தே, அபி(ஹி)ஹிதா, ஸாம்க்(வ்)யே, புத்தி:, யோகே (மே), து, இமாம், ஶ்ருணு | புத்யா, யுக்த:, யயா, பார்த்த, கர்மப(ப)ந்த(ய)ம், ப்ரஹாஸ்யஸி ||

பார்த்த	= அர்ஜுனு !	இமாம்	= முன் சொல்லப் போகும் வார்த்தையை
ஸாங்க்(வி) யே	= ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஞான விஷயத்தில் (ஜீவேஶ்வரர்களின் ஞானமுண்டாவதற்காகவே)	ஶ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அதன்படி செய்).
ஏஷா	= இந்த	யயா	= எந்த
புத்தி:	= வாக்யம்	புத்த்யா	= அபரோக்ஷ ஞானத்தின் உபாய ஞானத்தினுல்
தே	= உனக்காக	யுக்த:(ஸன்)	= கூடியவனுய் (ஸாதனங்களைச் செய்து அபரோக்ஷ ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு)
அபி(ஹி) ஹிதா	= சொல்லப்பட்டது.		
யோகே (மே) து	= ஈஶ்வரனின் அபரோக்ஷ ஞானதிற்குக் காரணமாகியஉபாய விஷயத்தில் (உபாய ஞானத்தின்பொருட்டு)	கர்மப(ப) ந்த(ய)ம்	= ஸம்ஸாரத்தை
		ப்ரஹாஸ் யஸி	= போக்கடித்துக் கொள்வாய்.

(க. உ.) :—ஜீவேஶ்வரர்களின் ஸ்வரூபங்களை இந்த பூர்வ க்ரந்தங்களினுல் சொன்னேன். உத்தர க்ரந்தங்களில் பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமான உபாயத்தைச் சொல்லுகிறேன். அவைகளைக் கேட்டு, அதன்படி நடந்து, அபரோக்ஷ ஞானத்தை அடைந்து, அந்த பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தினுல் (அருளால்) மோக்ஷத்தைப் பெறுக.

(மூ)—நேஹாபி(ஸி)க்ரமநாஸோஸ்தி ப்ரத்யவாயோ ந வித்(த்)யதே ||
ஸ்வல்பமப்யஸ்ய தர்மஸ்ய த்ராயதே மஹதோ ப(ஹ)யாத் ||40||

(ப. உ.) ந, இஹ, அபி(ஸி)க்ரமநாஸ:, அஸ்தி, ப்ரத்யவாய:, ந, வித்ய தே | ஸ்வல்பம், அபி, அஸ்ய, தர்மஸ்ய, த்ராயதே, மஹத:, ப(ஹ)யாத் ||

இஹ	= அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமான ப(ல) லாபேக்ஷையற்ற விஷ்ணு பூஜா ரூபமான கர்ம (யோக) விஷயத்தில்
அபிக்ரம- நாஸ:	= ஆரம்பத்திற்கு = நாஸம் [வெரும் ஆரம்ப மாத்திரத்தினாலும் ப(ல)லமின்மை]
ந, அஸ்தி	= கிடையாது. (ஆரம்பிக்கப்பட்ட விஷ்ணு பூஜாத்மகமான கர்மம் முடியாமல் நடுவில் நின்றுவிடினும்)
ப்ரத்யவாய:	= பாவம்
ந, வித்யதே	= கிடையாது.
அஸ்ய	= இந்த
தர்மஸ்ய	= விஷ்ணு பூஜாத்மகமான தர்மத்தின்
ஸ்வல்பம் அபி	= கொஞ்சமாயினும் (எள்ளளவாயினும்)
மஹத:	= மகத்தான
ப(ஹ)யாத்	= ஸம்ஸார பயத்தினின்றும்
த்ராயதே	= ரக்ஷிக்கிறது.

(க. உ.) :—நிஷ்காமுகனாய் (அற்ப பலாபேக்ஷையற்றவனாய்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான கர்மத்தை (யோகத்தை) ஆரம்பித்து அதை முடிப்பதற்கு ஸாத்யமில்லாமல் நடுவில் நின்றுபோயினும் தான் செய்தவரைக்கும் கர்மம் (தர்மம்) வீணாவதில்லை. இந்த ஸ்வல்ப கர்மமாயினும் ஸம்ஸார பயத்தினின்றும் காப்பாற்றுகிறது. க்ஷுத்ர தேவதைகளை உத்தேஸித்துச் செய்த கர்மங்களுக்கு நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடில் எப்படி பாபமுண்டாகிறதோ அப்படி விஷ்ணுபூஜாத்மகமான நிஷ்காம கர்மங்கள் நடுவில் விக்னமுண்டாய் பூர்ணமாகாவிடினும் அதினால் பாவம் உண்டாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுனா! ஈஸ்வரனின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு முன் சொல்லப்போகும் ஸாத(ய)னங்கள் கடுமையாயிருக்குமாதலால் அவைகளை ஆரம்பித்தால் அவை முடியுமோ, முடியாதோ? முடியாவிடின் ஆரம்பித்தது வீணாகிறது, நடுவில் விக்னமுண்டாகி நின்று விடுமாயின் பாவமுண்டா

கிறது, ஆகையால் இந்த பகவத் பூஜாத்மகமான கர்மத்தைச் செய்வதற்கு ஸாத்யமல்லவென்று யோசிக்காமலே நிஷ்காமுகனாய் (அற்ப பயனை விரும்பாமல்) விஷ்ணு பூஜாத்மகமான அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாத(ய)னமான கர்ம(யோக)ங்களைச் செய்து, ஸம்ஸாரத்தினின்றும் முக்தனாகுக.

(மூ)—வ்யவஸாயாத்மிகா புத்தி(யீ)ரேகேஹ குரு-நந்தன ||
பஹுஶாகா(வா) ஹ்யனந்தாஶ்ச புத்தயோவ்யவஸாயினாம்
||41||

(ப. உ.) வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி:, ஏகா, இஹ, குரு-நந்தன | பஹுஶாகா:(வா:), ஹி, அநந்தா:, ச, புத்தய:, அவ்யவஸாயினாம் ||

குரு-நந்தன	= குரு குலத்திற்கு ஆநந்தத்தைத் தருபவனான அர்ஜுனா!
வ்யவஸாயாத்மிகா	= நிஜமான ஞானத்தையுண்டாக்கும்
புத்தி:(யீ:) (புத்யதே அனயா இதி)	= வாக்யம்
இஹ	= பௌருஷேய க்ரந்தங்களிலும், வேதங்களிலும்
ஏகா, ஹி	= ஒரேவிதமானது.
அவ்யவஸாயினாம்	= நிஜமான ஞானமற்றவர்களின்
புத்தய:	= ஞானஜனகமான வாக்யங்கள்
பஹுஶாகா: (வா:)	= விருத்தமான அனேக அர்த்த விஷயகமானவைகள்.
ச	= மற்றும்
அனந்தா:	= அளவற்றவைகள்.

(க. உ.) :—நிஜமான ஞானத்தையுண்டாக்கக்கூடிய வாக்யங்கள் வேதங்களிலாகிலும், பௌருஷேய்மான ப்ராமாணிக க்ரந்தங்களிலாகிலும் ஒரே விதமாக இருக்கின்றன. யதார்த்த ஞானமற்ற அப்ரமாணங்களான துர்வாதிகளின் வாக்யங்கள் அனேகமாயிருப்பினும், அவைகள் அங்கீகரிப்பதற்கு யோக்யமானவைகளல்ல. ஆகையால் நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங்களே ப்ரமாணமானவைகள். (நிஜமான ஞானத்தை பிறப்பிக்கக்கூடியவைகள்.) ஆகையால் ஒன்றுக்கொன்று விருத்தமான அனேக அர்த்தங்களைச் சொல்லும் அனேக வாக்யங்கள்

(அனேக மதங்கள்) இருக்க, நீ (கிருஷ்ணன்) சொல்லிய வாக்யங்களையே கேட்டு அவைகளில் நம்பிக்கை வைத்து, அதன்படிக்கே நடந்துகொள்ளென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்று யோசிக்கவேண்டாம்.

(மூ)—யாமிமாம் புஷ்பிதாம் வாசம் ப்ரவத(ஃ)ந்த்யவிபஶ்சித: ||
வேத(ஃ)வாத(ஃ)ரதா: பார்த்த நான்யதஸ்தீதி வாதி(ஃ)ன: ||42||

காமாத்மான: ஸ்வர்கபரா ஜன்ம-கர்மப(ஃ)ல-ப்ரதா(ஃ)ம் ||
க்ரியாவிஶேஷ பஹுலாம் போ(ஃ)கை(ஃ)ஶ்வர்ய க(ஃ)திம் ப்ரதி ||43||

(ப. உ.) யாம், இமாம், புஷ்பிதாம், வாசம், ப்ரவத(ஃ)ந்தி, அவிபஶ்சித: | வேதவாதரதா:, பார்த்த, ந, அன்யத், அஸ்தி, இதி, வாதி(ஃ)ன: || காமாத்மான:, ஸ்வர்கபரா:, ஜன்ம-கர்மப(ஃ)லப்ரதா(ஃ)ம் | க்ரியாவிஶேஷ ப(ஃ)ஹுலாம், போ(ஃ)கை(ஃ)ஶ்வர்ய-க(ஃ)திம், ப்ரதி ||

பார்த்த = அர்ஜுநா!
அவிபஶ்சித: = அஜ்ஞானிகள்
வேதவாதரதா: = வேதங்களுக்கு மேன்மேல் தோன்றும் அர்த்தத்திலேயே ஆஸக்தரான
அன்யத், ந, அஸ்தி, இதி, வாதின: = ஸ்வர்க்கத்தைவிட வேறான மோக்ஷாதி பலங்கள் இல்லை என்று சொல்லும்
காமாத்மான: = காம்யமான பலங்களிலேயே மனதுள்ள
ஸ்வர்கபரா: = ஸ்வர்க்கமே உத்தம புருஷார்த்தமென்று தெரிந்துகொண்டிருக்கும் ஜனங்கள்
ஜன்ம- = ஜன்மரூபமான
கர்மபல- = கர்மபலங்களை
ப்ரதா(ஃ)ம் = கொடுக்கும்
க்ரியாவிஶேஷ பஹுலாம் = விஶேஷமான யஜ்ஞாதி கர்மங்களை ப்ரதிபாதிக்கும்
யாம், இமாம் = எந்த இந்த
புஷ்பிதாம் = புஷ்பஸ்தானீயமான (புஷ்பத்தைப் போன்ற) ஸ்வர்க்காதி பலங்களைச் சொல்லும்
வாசம் = வேதவாக்யத்தை
போக- = போகமென்ன
ஐஶ்வர்ய- = ஐஶ்வர்யமென்ன
கதிம் = இவைகளின் அடைதலை
ப்ரதி = குறித்து
ப்ரவதந்தி = சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—போ(ஹோ)கை(ஸை)ஶ்வர்ய ப்ரஸக்தானும் தயாபஹ்ருத சேதஸாம் ||
வ்யவஸாயாத்மிகா புத்திஸ்ஸமாதௌ(யௌ) ந விதீ(யீ)யதே ||44||

(ப. உ.) போ(ஹோ)கை(ஸை)ஶ்வர்ய-ப்ரஸக்தானும், தயா, அபஹ்ருத சேதஸாம் | வ்யவஸாயாத்மிகா, புத்தி:, ஸமாதௌ, ந, விதீ(யீ)யதே ||

தயா	= அந்த வேத வாக்யத்தினுல்	ஸமாதௌ (யௌ)	= அந்த: கரணத்தில்
அபஹ்ருத-	= அபஹரிக்கப் பட்ட	வ்யவஸாயாத்மிகா	= தத்வ நிஶ்சய ரூபமான
சேதஸாம்	= மனதுடைய	புத்தி:	= ஞானம் (அறிவு)
போக(ஹ)-	= இன்பம்	ந, விதீ(யீ) யதே	= பிறப்பதில்லை (உண்டாவதில்லை.)
ஐஶ்வர்ய-	= செல்வம் இவைகளிலேயே		
ப்ரஸக் தானும்	= பற்றுள்ள மனதுடைய ஜனங்களின்		

(மூ)—த்ரைகு(ஙு)ண்யவிஷயா வேதா நிஸ்த்ரைகுண்யோ ப(ஹ)வார்ஜுன ||
நிர்த்வந்த்வோ நித்யஸத்வஸ்தோ(யோ) நிர்யோகக்ஷேம ஆத்மவான் ||45||

(ப. உ.) த்ரைகு(ஙு)ண்ய-விஷயா:, வேதா(ஹா):, நிஸ்த்ரைகுண்ய:, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன | நிர்த்வந்த்வ:, நித்யஸத்வஸ்த:, நிர்யோகக்ஷேம:, ஆத்மவான் ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுனு!	த்வம்	= நீ
வேதா:	= வேதங்கள்	நிஸ்த்ரை குண்ய:	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களால் பிறந்த ஸ்வர்காதிகளினின்றும் விலகினவனுய்
த்ரை குண்ய விஷயா: (ஸந்த:)	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுண கார்யங்களான ஸ்வர்க்காதிகளே பலமென்று ஆபாததா: (மேன்மேல் தோன்றும் படியாய்) ப்ரதிபாதிப்பவைகளாய்	ப(ஹ)வ	= ஆகுக. (நாஶமடையக் கூடிய ஸ்வர்க்காதி பலங்களை விரும்ப வேண்டாம்)
(ப்ரதீயந்தே)	= தோன்றுகின்றன.		

நிர்த்-வந்த்வ:	= ஸுகது:க ரூபமானத்வந்த்வங்களினின்றும் விலகினவனாய்	நிர்யோக க்ஷேம:	= அப்ராப்தமான (அடையப்பட்டிராத) பலன்களை அடைவது என்னும் யோகத்தையும், அடைந்திருப்பதைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது என்னும் க்ஷேமத்தையுமற்றவனாய்
[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.	[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.
நித்ய ஸத்வஸ்த: (நித்யம் ஸத்வே ஸ்தித:)	= எப்பொழுதும் பரமாத்மாவிடத்தில் இருப்பவனாய், எப்பொழுதும் பரமாத்மாவையே நினைத்துக் கொண்டிருப்பவனாய்	ஆத்மவான்	= ப்ரமாதமற்றவனாய்
[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.	[ப(ஹ)வ]	= ஆகுக.

(க. உ.):—வேதத்தினால் ஆபாதத: (மேன்மேல்) தோன்றும் ஸ்வர்க்காதிகளே ப(ஹ)லமென்று வைத்துக்கொண்டு ஈச்வரனில்லை, மோக்ஷமில்லை என்று சொல்லிக்கொண்டே, எப்பொழுதும் நச்வரமான ஸ்திரீ, புத்ர, தனாதிகளையே விரும்பிக்கொண்டு, அவைகளுக்காகவே யஜ்ஞாதிகளை அஜ்ஞானிகளைப்போல் செய்து கொண்டிருந்தால், நிஜமான (யதார்த்தமான) பகவத் தத்வ நிச்சயம் உண்டாகாமல், மோக்ஷத்தை அடையாமல், அடிக்கடி ஜனனமரணாதிகளை அடைகிறான். அவைகளால் து:கமுண்டாவதினால் "ஜ்யோதிஷ்டோமேன ஸ்வர்ககாமோ யஜேத" இத்யாதி வாக்யங்கள் ஜ்யோதிஷ்டோம யாகத்தினால் ஸ்வர்க்கம் கிடைக்கிறது என்று சொல்வதைப்போல் தோன்றினும்—அந்த வேதத்திற்கு நச்வரமான ஸ்வர்க்கமே பலமென்றுசொல்வதில் தாத்பர்யமில்லை. "யன்ன து:கேன ஸம்பி(ஹி)ன்னம் ந ச க்(g)ரஸ்த மனந்தரம்| அபி(ஹி)லாஷோபநீதஞ்ச ஸுகம் ஸ்வர்கபதாஸ்பதம்" என்னும் ப்ரமாணத்தில் சொல்லியவாறு ஸ்வர்க்க சப்த வாச்யமான ஸகல து:கநாசபூர்வகமான நித்யஸுகரூபமான மோக்ஷமே யஜ்ஞாதிகளுக்கு முக்ய ப(ஹ)லமென்று கருத்துண்டு. ஆதலால் நீ நச்வரமான இந்த்ரலோகரூபமாகிய இந்த த்ரிகுணாத்மகமான ஸ்வர்க்கத்தை விரும்பாமல் ஐஹிகமான (இவ்வுலகில் கிடைக்கும்)

ஸுகம் து:கத்தைப்போல் ஹேயம் (விடத்தக்கது) என்றுதெரிந்து கொண்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து ஸர்வகாலத்திலும், *என்னுடைய (பரமாத்மாவின்) த்யானம் செய்பவரின் யோகக்ஷேமத்தை நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்) வஹித்துவருகிறபடியால் (தாங்குகிறபடியால்) ஜனங்கள் அதற்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், ப்ரமத்தராகாமல், காலத்தை வ்யர்த்தம் செய்துகொள்ளாமல் எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்து, மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களை அடையத்தக்கது.

அவதரணிகை:—காம்ய கர்மங்களைச் செய்வதினால் எப்படி மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்கள் கிடைப்பதில்லையோ, அப்படியே விஷ்ணு ஸர்வோத்தமத்வ ஞானத்தினால் (பகவத் தத்வங்களின் நிஶ்சயத்தினால்) ஸ்வர்க்க, ஸ்த்ரீ, புத்ர, தனாதிகளின் லாபமுண்டாவதில்லை. (கர்மத்தால் ஞான பலனுண்டாவதில்லை, ஞானத்தினால் கர்மபலனுண்டாவதில்லை) ஆகையால் இரண்டும் ஸமமே என்று யோசிக்க வேண்டாம். எப்படி கிணற்றினால் உண்டாகும் ஸ்னானம் முதலிய ப்ரயோஜனங்கள் (பயன்கள்) பெரிய குளங்களே முதலியவற்றினால் உண்டாகின்றனவோ, பெரியகுளங்களே முதலியவைகளினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் கிணற்றினால் ஆவதில்லையோ, அவ்வாறே காம்ய கர்மங்களினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனம் பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகிறது. பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் உண்டாகும் ப்ரயோஜனங்கள் காம்ய கர்மங்களினாலுண்டாவதில்லை. ஆகையால் இரண்டும் ஸமமல்ல. ஆகையால் பரமாத்மாவின் தத்வ ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு விரும்பக்கூடிய ஸகல புருஷார்த்தங்களேயும் அடையத்தக்கதென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யாவானர்த்த(2) உத(3)பானே ஸர்வத: ஸம்ப்லுதோத(3)கே||
தாவான் ஸர்வேஷு வேதே(3)ஷு ப்ராஹ்மணஸ்ய விஜானத: || 46 ||

* அனன்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே | தேஷாம் நித்யாபி(4)யுக்தானாம் யோக(3)க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் || (9.22).

(ப. உ.) யாவான், அர்த்த:, உத(ஊ) பானே, ஸர்வத:, ஸம்ப்லுதோத(ஊ)கே | தாவான், ஸர்வேஷு, வேதே(தே)ஷு, ப்ராஹ்மணஸ்ய, விஜானத: ||

[யதா(யா)]	= எப்படி	வேதேஷு	= வேதங்களில் (ஸமஸ்த வேதோக்த கர்மானுஷ்டானங்களினால்)
யாவான்	= எவ்வளவு மாத்ரம்	யாவான்	= எவ்வளவு மாத்திரம்
அர்த்த: (ய:)	= ப்ரயோஜனம் (ஸ்னானாதிகள்)	அர்த்த:	= ப்ரயோஜனம்
உத(ஊ) பானே	= கிணற்றில்	[ப(ஃ)வதி]	= ஆகிறதோ
[ப(ஃ)வதி]	= ஆகிறதோ	விஜானத:	= பரமாத்மாவை அபரோக்ஷத்தினால் கண்டுகொண்டிருக்கும்
தாவான்	= அவ்வெல்லா ப்ரயோஜனங்களும்	ப்ராஹ்மணஸ்ய	= ப்ராஹ்மணனிட
ஸர்வத:	= எல்லா இடங்களிலும்	தாவான்	= அவ்வெல்லா
ஸம்ப்லுதே	= பறவியிருக்கும்	அர்த்த:	= ப்ரயோஜனங்களும்
உத(ஊ)கே	= ஜலமுள்ள ஸரோவரங்களில்	[ப(ஃ)வதி]	= ஆகின்றன.
[ப(ஃ)வதி]	= உண்டாகின்றனவோ,		
ததா(யா)	= அப்படியே		
ஸர்வேஷு	= ஸகலமான		

(க. உ.):—பரமாத்மாவின் ஞானத்தினால் காம்ய கர்ம பலங்களும் கிடைக்கின்றன. மற்றும் அதற்கு அதிகமான பலங்களும் கிடைக்கின்றன.

அவதாரணிகை :—"ஸ்வர்க காமோ யஜேத" என்னும் வேத வாக்யத்தில் ஸ்வர்க பலத்தில் விருப்பமுள்ளவனாய் கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்க ஸ்வர்காதிகளை அபேக்ஷிக்கக்கூடாதென்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் கூறுகிறான்:—

(மூ)—கர்மண்யேவாதி(யி)காரஸ்தே மா ப(ஃ)லேஷு கதா(சா)சன

மா கர்மப(ஃ)லஹேதுர்பூ(ஃ)ர்மா தே ஸங்கோ ஸ்த்வகர்மணி ||47||

(ப. உ.) கர்மணி, ஏவ, அதி(யி)கார:, தே, மா, ப(ஃ)லேஷு, கதா(ஊ)சன | மா, கர்மப(ஃ)லஹேது:, பூ:(ஃபூ:), மா, தே, ஸங்க:(ம:), அஸ்து, அகர்மணி||

தே	= உனக்கு	கர்ம-	= கர்மத்தைச் செய்யும் விஷயத்தில்
கர்மணி, ஏவ	= கர்மம் செய்வதிலேயே	ப(ஃ)ல-	= ப(ஃ)லமே
அதி(யி)கார:	= அதிகாரம்.	ஹேது:	= காரணமாயுள்ளவனாக
ப(ஃ)லேஷு	= ப(ஃ)ல விஷயத்தில் (பலத்தை விரும்புவதில்)	மா, பூ: (ஃபூ:)	= ஆகவேண்டாம்
கதாசன	= எப்பொழுதும்	தே	= உனக்கு
அதிகார:	= அதிகாரம்	அகர்மணி	= கர்மம் செய்யாமலிருக்கும் விஷயத்தில்
மா	= இல்லை.		
(அத:)	= அக்காரணத்தால்	ஸங்க:	= நேசம்
த்வம்	= நீ	மா, அஸ்து	= இருக்க வேண்டாம்.

(க. உ.):—வேதத்திற்கு ப(ஃ)லாபேக்ஷயிலேயே கர்மங்களை செய்ய வேண்டுமென்னும் விஷயத்தில் கருத்தில்லை. ஆகையால் வேதங்களில் அந்தந்த வர்ணாச்ரமங்களுக்குச் சொல்லப்பட்ட கர்மங்களை க்ஷுத்ர (அற்பமான) பலாபேக்ஷயினால் செய்யக்கூடாது. பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்காகவே செய்யத்தக்கது. மற்றும் பரமாத்மாவின் ப்ரீதியுண்டாக வேண்டியதற்காக, கர்மங்களைச் செய்யாமலுமிருக்கக் கூடாது. செய்தே தீரவேண்டும்.

(மூ)—யோகஸ்த: குரு கர்மாணி ஸங்கம் த்யக்த்வா தனஞ்ஜய ||
ஸித்யஸித்யோஸ்ஸமோ பூ(ஃபூ)த்வா ஸமத்வம் யோக(ம)
உச்யதே||48||

(ப. உ.) யோகஸ்த:, குரு, கர்மாணி, ஸங்கம், த்யக்த்வா, தனஞ்ஜய | ஸித்யஸித்யோ:, ஸம:, பூ(ஃபூ)த்வா, ஸமத்வம், யோக:(ம:), உச்யதே ||

தனஞ்ஜய	= அர்ஜுனா !		நிஷ்காம கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே)
யோகஸ்த: (ஸன்)	= ஞானோபாயத்திலிருப்பவனாய் (ஞானத்திற்கு ஸாதகமான	ஸங்க(ம)ம்	= ப(ஃ)லத்தில் நேயத்தை

த்யக்த்வா = விட்டு

ஸித்த்யஸித்த்யோ: = ப(ஃ)லம்கிடைத்தாலும் கிடைக்காமற் போயினும்

ஸம:, பூ(ஃ)த்வா = ஸமனாய் (பலனுண்டாயின் ஸந்தோஷத்தை யடையாமலும், பலனுண்டாகாவிடின் துக்க மடையாமலும் ஸமனாயிருந்து)

கர்மாணி = ஈஶ்வராராதன ரூபமான வர்ணாஶ்ரமோசித கர்மங்களை

குரு = செய்.

ஸமத்வம் = பலம்கிடைத்தபோது ஸந்தோஷப்படாமலும், பலம் கிடைக்காமலிருக்கும்போது து:கத்தை அடையாமலும் ஈஶ்வரார்ப்பண புத்தியால் விகிதமான கர்மங்களைச் செய்வதே

யோக:(ஃ) (இதி) = ஞானோபாயமென்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—தூ(ஊ)ரேண ஹ்யவரம் கர்ம புத்தியோகாத் தனஞ்ஜய ||
புத்தௌ(யௌ) ஶரணமன்விச்ச(ஃ) க்ருபணா: ப(ஃ)லஹே||
தவ: || 49 ||

(ப. உ.) தூ(ஊ)ரேண, ஹி, அவரம், கர்ம, புத்தியோகாத், தனஞ்ஜய | புத்தௌ, ஶரணம், அன்விச்ச(ஃ), க்ருபணா:, ப(ஃ)லஹேதவ: ||

தனஞ்ஜய = அர்ஜுனா!

கர்ம = காம்ய கர்மம் (ஸ்வர்க்காதிகளில் இச்சையுள்ளவராய் செய்த கர்மம்)

புத்தியோகாத் = மோக்ஷத்திற்கு உபாயமான ஞானயோகத்தைவிட

தூரேண = மிகவும்

அவரம் = இழிவானது.

(அத:) = ஆகையால்

புத்தௌ = ஞானவிஷயத்தில்

ஶரணம் = ஶரணத்தை

அன்விச்ச = விரும்பு (ஞானத்தை சம்பாதித்துக் கொள்)

ப(ஃ)லஹேதவ: = கர்மத்தைச் செய்யும் விஷயத்தில் பலமே காரணமாயுள்ள ஜனங்கள் (காம்ய கர்மத்தை செய்பவர்)

க்ருபணா: = ஹீனர்கள் (தரித்திரர்கள்).

ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.):—காம்ய கர்மத்தின் பலத்தைவிட ஞானத்தின் பலம் அதிகமானதினுல் ஞானார்த்தமாய் நிஷ்காம கர்மங்களையே அனுஷ்டிக்க வேண்டியது. ஸகாமகர்மங்களைச் செய்பவர்கள் மேலான பயன்களை அடையமாட்டார்கள். (தரித்திரராவார்கள்).

அவதரணிகை:—ஈஶ்வர ஞானத்திற்கு ப(ஃ)லத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—புத்தியுக்தோ ஜஹாதீஹ உபே(ஃபே) ஸுக்ருததுஷ்க்ருதே ||
தஸ்மாத் யோகா(ஃகா)ய யுஜ்யஸ்வ யோக:(ஃக:) கர்மஸு கௌ
ஶலம் ||50||

(ப. உ.) புத்தியுக்த:, ஜஹாதி, இஹ, உபே(ஃபே), ஸுக்ருத-து(ஃது)ஷ்க்ருதே | தஸ்மாத், யோகா(ஃகா)ய, யுஜ்யஸ்வ, யோக(ஃக:), கர்மஸு, கௌஶலம்.

இஹ = காம்ய கர்மங்களைச் செய்யும் ஜனங்கள், ஞானார்த்தம் நிஷ்காம கர்மங்களைச் செய்யும் ஜனங்கள் இவர்களில்

புத்தியுக்த: = நிஷ்காம கர்மத்தைச் செய்து ஈஶ்வராபரோக்ஷத்தை அடைந்தவர்கள்

உபே(ஃபே) ஸுக்ருத துஷ்க்ருதே = புண்யம், பாபம் இவ் விரண்டையும்

ஜஹாதி = விட்டுவிடுகிறார்கள். (மோக்ஷத்தை அடைகிறார்கள்).

தஸ்மாத் = ஸகாமகர்மத்தால் மோக்ஷம் கிடைக்காமல், நிஷ்காம கர்மத்தால் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் மூலமாய் நித்ய ஸுக ரூபமான மோக்ஷமுண்டாவதினுல்

யோகா(ஃகா)ய = அபரோக்ஷ ஞானத்திற்குக் காரணமாகிய நிஷ்காம கர்மத்திற்காக

யுஜ்யஸ்வ = ப்ரயத்னம் செய்.

கர்மஸு = ஸகாம நிஷ்காம கர்மங்களில்

யோக:(ஃக:) = நிஷ்காம கர்மம்

கௌஶலம் = ஶ்ரேஷ்டமானது.

(க. உ.):—நிஷ்காம கர்மத்தினால் பிறந்த ஈச்வராபரோக்ஷ ஞானத்தால் மோக்ஷமுண்டாவதினால், ஸகாம, நிஷ்காம கர்மங்களில் நிஷ்காமகர்மமே ச்ரேஷ்டமானபடியால் நிஷ்காம கர்மத்தையே செய்யவேண்டும்.

விசாரம்:—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்தினால் புண்ய பாபங்களை விட்டுவிடுகிறான் (புண்ய பாபங்கள் போகின்றன) என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அபரோக்ஷ ஞானத்தால் பாபம் போவது (பாப பலமுண்டாகாமலிருப்பது) இஷ்டமாயினும், இஷ்டமான புண்யம் (புண்ய பலம்) போகிறதென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும் என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம்:—

உலகத்தில் பதார்த்தங்கள் சில காலங்களில் இஷ்டமாயிருந்து, சில காலங்களில் இஷ்டமல்லாதவைகள் என்றும், எல்லா காலத்திலும் இஷ்டமானவைகளென்றும் இருவகையுண்டு.

உதாஹரணம்:—அற்பமான விறகு, கறி முதலியவைகளும், நெய், குங்குமப்பூ முதலியவைகளும் ஜனங்களுக்கு இஷ்டமானவைகளாயினும், விறகு முதலானவைகள் எப்பொழுதும் இஷ்டமானவைகளல்ல. ஒரூரிலிருந்து மற்றொரு ஊருக்குப் போகும்போது விறகு முதலியவைகளை விட்டு எப்பொழுதும் இஷ்டமாகிய நெய், குங்குமப்பூ முதலானவைகளை கூடவே எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள். அப்படியே சில காலங்களில் இஷ்டமாயினும், சில காலங்களில் இஷ்டமாகாதவைகளென்றும், மற்றும் எல்லா காலங்களிலும் இஷ்டமானவைகளென்றும் புண்ய பலங்கள் இருவகையாயிருக்கின்றன.

உதாஹரணம்:—* ஶுத்தரான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பது அல்லது யோகிகளின் குலத்தில் பிறப்பது என்னும் புண்யபலம் ஸம்ஸாராவஸ்தையில் இஷ்டமாயினும், மோக்ஷத்தில் இஷ்டமானதல்ல. நிஷ்காம கர்மத்தினால் கிடைத்த புண்யத்தா

* "ஶுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கே(ஹே)ஹே யோக(ப)ப்(ஹ்)ரஷ்டோபி(ஹி)ஜாயதே || அத(ய) வா யோகி(நி)னாமேவ குலே ப(ஹ)வதி தீ(தீ)மதாம் || ஏதத் ஹி து(ஊ)ர்லப(ஹ)தரம் லோகே ஜன்ம யதீ(த்)த்ருஶம்" || (கீதா. 6-41, 42).

னுண்டாகும் மோக்ஷஸுகம் எப்பொழுதும் இஷ்டமானது. இவ்விருவகை புண்யங்களில் ஸுத்தரான தனவான்களின் வீட்டில் பிறப்பதற்குக் காரணமான புண்யம் மோக்ஷாவஸ்தையில் இஷ்டமானதல்ல. ஆகையால் அப்படிப்பட்ட புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாசமடைகிறது. (ஞானிகள் அப்புண்யத்தின் பலத்தைத் தனக்கு இஷ்டமானவர்களுக்குக் கொடுத்து போக்கடித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். (மோக்ஷத்தில் ஸுகத்தை அனுபவிப்பதற்குக் காரணமான புண்யம் போவதில்லை என்று கருத்து.) * 'ஜக்ஷன் க்ரீடன் ரமமாண:' (சாம். 8-12-3) "காமான்னீ காமரூபி" (தை. 3-14) இது முதலிய ஶ்ருதிகளில் முக்தனானவன் உணவு, க்ரீடாதி வ்யாபாரங்களைச் செய்துகொண்டு ஸுகத்தை அனுபவிக்கிறானென்று சொல்லியிருக்கிறபடியால், மோக்ஷத்தில் ஸுகமில்லாததினால், அதற்குக் காரணமான புண்யம் அபரோக்ஷ ஞானத்தால் நாஶமடைகிறதென்று அத்வைதிகள் அர்த்தம் செய்திருப்பது யுக்தமல்ல.

அவதரணிகை:—முன் சொல்லப்பட்ட ஞானத்திற்கு ஸாத(௪)கமாகிய யோகத்தையும், ஞானப(௨)லத்தையும் விவரமாகச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—கர்மஜம் புத்தியுக்தா ஹி ப(௨)லம் த்யக்த்வா மனீஷிண: ||
ஜன்மப(௩)ந்த(௪)விநிர்முக்தா: பத(௩)ம் கச்ச(௨)ந்த்யனா
மயம் || ||51||

(ப. உ.) கர்மஜம், புத்தியுக்தா:, ஹி, ப(௨)லம், த்யக்த்வா, மனீஷிண:| ஜன்ம-பந்த-வினிர்முக்தா:, பத(௩)ம், கச்ச(௨)ந்தி, அனாமயம்.

புத்தியுக்தா:	= பரமாத்மா ஸர்வோத்தமனென்னும் ஶாஸ்த்ரஜன்யமான அபரோக்ஷஞானமுடைய ஜனங்கள்	ப(௨)லம்	= ப(௨)லத்தை
கர்மஜம்	= கர்மத்தாலுண்டாகும்	த்யக்த்வா	= விட்டு (நாஶமடையும் ஸ்வர்காதிப(௨)லோத்தேஶத்துடன் கர்மங்களைச் செய்யாமல்

* இதின் விசாரங்களை வேதாந்த விசாரணை வலிவில் ஸுூட் மூன்றும் இஷ்யூவின் 141-வது பக்கம் பார்க்கவும்.

	ஈஶ்வரார்ப்பண புத்தியால் நிஷ்காம கர்மங்களைச்செய்து)	விநிர்முக்தா: (ஸந்த:)	=விடுவிக்கப்பட்டவராய்
மனீஷிண: (ஸந்த:)	=ஈஶ்வராபரோக்ஷ ஞானமுள்ளவராய்	அநாமயம்	=ரோகம்முதலிய தோஷங்களற்றதான
ஜன்ம-	=ஜனன, மரண ரூபமாகிய	பத(ஊ)ம்	=மோக்ஷரூப ஸ்தானத்தை
பந்த(ய)-	=பந்தத்தினின்றும்	கச்ச(ஹ)ந்தி	=அடைகிறார்கள்.
		ஹி	=இது ப்ரமாண ஸித்தமானது.

(மூ)—யதா(தா) தே மோஹகலிலம் புத்தி(ர்)ர் வ்யதிதரிஷ்யதி ||
ததா(தா) க(ம)ந்தாஸி நிர்வேத(ஊ)ம் ஶ்ரோதவ்யஸ்ய ஶ்ருதஸ்ய ச ||52||

(ப. உ.) யதா(தா), தே, மோஹகலிலம், புத்தி:(ர்:), வ்யதிதரிஷ்யதி| ததா(தா), கந்தா, அஸி, நிர்வேத(ஊ)ம், ஶ்ரோதவ்யஸ்ய, ஶ்ருதஸ்ய, ச ||

தே	=உன்னுடைய	ஶ்ருதஸ்ய	=பெரியவர்களால் கேட்கப்பட்டிருப்பவைகளின்
புத்தி(ர்):	=அந்த:கரணம்		=மற்றும்
யதா(தா)	=எக்காலத்தில்	ஶ்ரோதவ்யஸ்ய	=கேட்கப்படவேண்டியவைகளின்
மோஹ கலிலம்	=மித்யா (பொய்) ஞான ரூபமான தோஷத்தை	நிர்வேதம்	=அத்யந்தலாபத்தை (பலத்தை)
வ்யதி தரிஷ்யதி	=தாண்டுகிறதோ (எக்காலத்தில் உன்புத்தி அஜ்ஞானதிகளை மீறுகிறதோ)	கந்தா	=அடைபவனாக
		அஸி	=ஆகிறாய்.
ததா(தா)	=அக்காலத்தில்		

(க. உ.):—அஜ்ஞானம், மித்யா ஞானம் இவைகளின் நிவ்ருத்தியே கர்மங்களைச் செய்வது, ஶாஸ்திரங்களைக் கேட்பது, இவைகளின் பயன். ஆகையால் ஞானமுண்டாகிற வரையிலும் கர்மாதிகளைச் செய்யவேண்டியது.

(மூ)—ஶ்ருதி விப்ரதிபன்ன தே யதா(ஒா) ஸ்தா(ஶா)ஸ்யதி நிஶ்சலா ||
ஸமாதா(யா)வசலா புத்தி(யூ)ஸ்ததா(ஒா) யோக(ஶ)மவாப்ஸ்யஸி ||53||

(ப. உ.) ஶ்ருதி-விப்ரதிபன்ன, தே, யதா(ஒா), ஸ்தாஸ்யதி, நிஶ்சலா | ஸமாதௌ(யௌ), அசலா, புத்தி:, ததா(ஒா), யோக(ம)ம், அவாப்ஸ்யஸி ||

தே = உன்னுடைய
ஶ்ருதி- = வேதவாக்யத்தினால் (ஆபாதத: தோன்றும் அர்த்தத்தால்)
விப்ரதி பன்ன = விருத்த விஷயகமான அல்லது ஸம்ஶயத்தோடு கூடிய
புத்தி(யூ:): = புத்தி (அந்த: காரணம்)
யதா(ஒா) = எக்காலத்தில்
நிஶ்சலா (ஸதி) = அசைவற்று [ஸந்தேகமற்றும் விருத்த பதார்த்தங்களை கிரஹிக்காமலும், யதா(ஶா)ஸ்திதமாய்(இருந்தது இருந்தாற்போல்) பதார்த்தங்களை அறிவிக்கக் கூடியதாயும்]
ஸ்தா(ஶா) ஸ்யதி = நிற்கிறதோ
ததா(ஒா) = அக்காலத்தில்
ஸமாதௌ (யௌ) = ப(ஹ)கவத்யானத்தில்
அசலா ப(ஹ)வதி = உறுதியாகிறது
ததா(ஒா) = அப்பொழுது
யோகம் = அபரோக்ஷ ஞான ரூபமான உபாயத்தை
அவாப்ஸ்யஸி = அடைகிறாய்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞஸ்ய கா பா(ஹா)ஷா ஸமாதி(யி)ஸ்த(ய)ஸ்ய கேஶவ ||
ஸ்தி(யி)ததீ:(யீ:) கிம் ப்ரபா(ஷா)ஷேத கிமாஸீத வ்ரஜேத கிம் || 54 ||

(ப. உ.) ஸ்தி(யி)தப்ராஜ்ஞஸ்ய, கா, பா(ஹா)ஷா, ஸமா(யி)ஸ்த(ய)ஸ்ய, கேஶவ | ஸ்தி(யி)ததீ(யீ):, கிம், ப்ரபா(ஹா)ஷேத, கிம், ஆஸீத, வ்ரஜேத, கிம் ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = கேழ்க்கிறான்.
கேஶவ = கிருஷ்ண !
ஸமாதி (யி)ஸ்தஸ்ய = ஸமாதியை (ஒரே இடத்தில் செலுத்தப்பட்

	டமனதை) அடைந்திருக்கும்	கா	= யாது?
		ஸ்திததீ(யீ):	= அபரோக்ஷ ஞானி
ஸ்திதப்ரஜ்ஞஸ்ய	= ஸ்தி(யி)ரமான ஞானமுள்ள அபரோக்ஷ ஞானிக்கு	கிம்	= எதற்காக
		ப்ரபாஷேத	= பேசுகிறான்?
		கிம்	= எதற்காக
		ஆஸீத	= உட்காருகிறான்?
பாஷா (பாஷ்ய தே அநயேதி)	= வ்யவஹாரத்திற்குக் காரணமான லக்ஷணம்	கிம்	= எதற்காக
		வ்ரஜேத	= போகிறான்? (நடமாடுகிறான்)

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ப்ரஜஹாதி யதா(ஊா) காமான் ஸர்வான் பார்த்த மனோக(ம)தான்||
ஆத்மன்யேவாத்மனு துஷ்ட: ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞ ஸ்ததோ(ஷோ) ச்யதே || 55 ||

(ப. உ.) ப்ரஜஹாதி, யதா(ஊா), காமான், ஸர்வான், பார்த்த; மனோக(ம)தான் | ஆத்மனி; ஏவ, ஆத்மனு, துஷ்ட:; ஸ்தி(யி)தப்ரஜ்ஞ:, ததா (ஊா), உச்யதே ||

பார்த்த	= அர்ஜுனு!		திறைல்)
மனோக(ம)தான்	= இந்த அந்த:கரணத்திலிருக்கும்	ஆத்மனி, ஏவ	= பரமாத்மாவிடத்திலேயே
		துஷ்ட:	= ஸந்துஷ்டனுய் (ஸந்தோஷமடைந்தவனுய்)
ஸர்வான்	= ஸகலமான		
காமான்	= விஷயங்களின் ஆசையை	[ப(ஹ)வதி]	= ஆகிருனே
யதா(ஊா)	= எக்காலத்தில்	ததா(ஊா)	= அக்காலத்தில்
ப்ரஜஹாதி	= விடுகிருனே,	ஸ்தித'ப்ரஜ்ஞ: (இதி)	= அபரோக்ஷ ஞானி என்று
ஆத்மனு	= பரமாத்மாவால் (பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிருன்.

(க. உ.):—விஷய போகங்களில் ஆசையற்றவனுய் பரமாத்மாவிடத்தில் ஸந்தோஷப்பட்டுக்கொண்டிருப்பதே அபரோக்ஷ ஞானியின் லக்ஷணம்.

(மூ)—து:கே(வே)ஷ்வனுத்விக்(ஙீ)ன மனாஸ்ஸுகே(வே)ஷு விக(ம)தஸ்ப்ருஹ: ||
வீதராக(ம)ப(ஹ)யக்ரோத:(ய:) ஸ்திததீ(யீ)ர்முனிருச்யதே ||56||

(ப. உ.) து:கேஷு, அனுத்விக்னமனா:, ஸுகே(வே)ஷு, விக(ம)தஸ்ப்ருஹ: | வீதராக(ம)ப(ஹ)யக்ரோத(ய):, ஸ்தி(யி)ததீ:(யீ:), முனி:, உச்யதே ||

து:கேஷு (ப்ரஸக்தேஷு)	= து:கங்கள் (கஷ்டங்கள்) நேர்ந்தபோது	ராக(ம)-	= அன்பு
அனுத்விக்ன மனா:	= உத்வேகமற்ற (அச்சமற்ற) மனதுடைய	ப(ஹ)ய-	= பயம்
ஸுகே (வே)ஷு	= ஸுக விஷயங்களில்	க்ரோத(ய):	= கோபம் இவைகளையுடைய (இராகாதிகளற்ற)
விக(ம)தஸ்ப்ருஹ:	= ஆசையற்ற (ஸுகத்தை விரும்பாமலிருக்கும்)	முனி:	= எப்பொழுதும் பரமாத்மாவை மனனம் செய்பவன்
வீத-	= விடப்பட்ட	ஸ்திததீ: (யீ:) (இதி)	= அபரோக்ஷ ஞானி என்று
		உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—யஸ்ஸர்வத்ரானபி(ஹி)ஸ்னேஹ ஸ்தத் தத் ப்ராப்ய ஶுபா(ஹா)-ஶுப(ஹ)ம் ||
நாபி(ஹி)நந்த(உ)தி ந த்(எ)வேஷ்டி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||57||

(ப. உ.) ய:, ஸர்வத்ர, அனபி(ஹி)ஸ்னேஹ:, தத், தத், ப்ராப்ய, ஶுபா(ஹா)ஶுப(ஹ)ம் | ந, அபி(ஹி)நந்த(உ)தி, ந, த்(எ)வேஷ்டி, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ய:	= எவன்	தத், தத்	= அந்தந்த
ஸர்வத்ர	= ஸகல இவ்வுலக போக விஷயங்களில்	ஶுப-	= நன்மையையும்,
அனபி(ஹி)ஸ்னேஹ:	= மிகவும் ஆசையற்றவனோ	அஶுபம்	= தீமையையும்
(அத ஏவ)	= அக்காரணத்தினாலேயே	ப்ராப்ய	= அடைந்து
		ந, அபி(ஹி)னந்தி	= (ஶுபத்தை அடைந்து) ஸந்தோஷப் படுவதில்லையோ

ந த்வேஷ்டி	= (தீங்கை யடைந்து) த்வேஷத்தையடைவதில்லையோ	தஸ்ய	= அவனுடைய
		ப்ரஜ்ஞா	= அபரோக்ஷ ஞானம்
		ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.

(மூ)—யதா(ஊா) ஸம்ஹரதே சாயம் கூர்மோங்கா(மா)நீவ ஸர்வஶ: ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தேப்(ஹி)ய ஸ்தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்
டிதா ||58||

(ப. உ.) யதா(ஊா), ஸம்ஹரதே, ச, அயம், கூர்ம:, அங்கா(மா)னி, இவ, ஸர்வஶ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹி)ய:, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

ச	= மற்றும்		ஸ்பர்ஶ க(மு)ந்தா(யா) திகளிலிருந்து
அயம்	= இந்த ஞானி		
யதா(ஊா)	= எக்காலத்தில்		
கூர்ம:	= ஆமையானது	ஸம்ஹரதே	= உபஸம்ஹாரம் செய்து கொள்ளுகிறானோ (விலக்கிக் கொள்ளுகிறானோ)
அங்கா(மா)னிஇவ	= தன் கை, கால் முதலிய அவயவங்களைப்போல்		
ஸர்வஶ:	= ஸமஸ்தமான		
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை	தஸ்ய	= அந்தஞானியின்
இந்த்ரியார்த்தேப்(ஹி)ய:	= இந்த்ரியங்களுக்குவிஷயங்களாகிய ஶப்த	ப்ரஜ்ஞா	= அபரோக்ஷ ஞானம்
		ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.

(க. உ.):—எவ்வாறு ஆமையானது தன் கை, கால் முதலிய அவயவங்களை வெளியில் விடாமல் தனக்குள்ளேயே இழுத்து வைத்துக்கொள்ளுகிறதோ, அப்படியே எவன் தன் இந்த்ரியங்களை விஷயங்களைக் குறித்துப்போகாமல் தன்னிடத்திலேயேவைத்துக்கொள்பவனுகிருனே (விஷயங்களின் போ(ஹா)கேச்சையற்றவனுகிருனே) அவன் அபரோக்ஷ ஞானி.

(மூ)—விஷயா வினிவர்தந்தே நிராஹாரஸ்ய தே(ஷே)ஹின:||
ரஸவர்ஜம் ரஸோப்யஸ்ய பரம் த்ருஷ்ட்வா நிவர்ததே || 59 ||

(ப. உ.) விஷயா:, வினிவர்தந்தே, நிராஹாரஸ்ய, தே(ஷே)ஹின: | ரஸவர்ஜம், ரஸ:, அபி, அஸ்ய, பரம், த்ருஷ்ட்வா, நிவர்ததே ||

நிராஹாரஸ்ய	= உணவைவிட்டிருக்கும்	விநிவர்தந்தே	= விட்டு நீங்குகின்றன.
தே(டே)ஹின:	= மனிதனுக்கு	அஸ்ய	= இம்மனிதனின்
ரஸவர்ஜம்	= விஷய போகங்களின் ஆசையை தவிர	ரஸ:, அபி	= விஷயபோகேச்சையும்
விஷயா:	= விஷய போகங்களின் சக்திகள்	பரம்	= பரமாத்மாவை
		த்ருஷ்ட்வா	= கண்டு
		நிவர்ததே	= விட்டு நீங்குகிறது.

(மூ)—யததோ ஹ்யபி கௌந்தேய புருஷஸ்ய விபஶ்சித:||
இந்த்ரியாணி ப்ரமாதீ(யீ)னி ஹரந்தி ப்ரஸப(ஹ)ம் மன: || 60 ||

(ப. உ.) யதத:, ஹி, அபி, கௌந்தேய, புருஷஸ்ய, விபஶ்சித: | இந்த்ரியாணி, ப்ரமாதீ(யீ)னி, ஹரந்தி, ப்ரஸப(ஹ)ம், மன:||

கௌந்தேய	= அர்ஜுனா!		ப்ரயத்னம் செய்பவனாயினும்
விபஶ்சித:	= ஐஹிக விஷயானுபவம் தீங்கென்றறிந்து கொண்டிருக்கும்	புருஷஸ்ய	= மனிதனின்
		ப்ரமாதீ(யீ)னி	= து:கப்படுத்தும்
		இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்கள்
(அத, ஏவ)	= அப்படிப்பட்ட ஞான மிருப்பதால்	ப்ரஸப(ஹ)ம்	= பலாத்காரமாய்
		மன:	= மனதை
யதத:, அபி	= இந்த்ரியங்களை விஷயங்களைக் குறித்து விடக்கூடாதென்று	ஹரந்தி	= விஷயங்களைக் குறித்து இழுத்துச் செல்லுகின்றன.

(மூ)—தானி ஸர்வாணி ஸம்யம்ய யுக்த ஆஸீத மத்பர:||
வஶே ஹி யஸ்யேந்த்ரியாணி தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா ||61||

(ப. உ.) தானி, ஸர்வாணி, ஸம்யம்ய, யுக்த: ஆஸீத, மத்பர: | வஶே, ஹி, யஸ்ய, இந்த்ரியாணி, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா||

ஸர்வாணி	= ஸகலமான		போகவிடாமல் தடுத்துக்கொண்டு
தானி	= அந்த இந்த்ரியங்களை		
ஸம்யம்ய	= நிஷித்தங்களான விஷயங்களைக் குறித்து	மத்பர: (ஸன்)	= நானே (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தம

	னென்னும் அறிவுடையவனாய்	வஶே	= ஆதீனத்தில்
		இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்கள்
		(திஷ்டந்தி)	= இருக்கின்றனவோ
யுக்த:	= பரமாத்மாவிடத்தில்மனோயோகமுள்ளவனாய்	தஸ்ய	= அவனிட
		ப்ரஜ்ஞா	= அபரோக்ஷ ஞானம்
ஆஸீத	= இருக்கவேண்டும்.	ப்ரதிஷ்டிதா	= ஸ்திரமானது.
யஸ்ய	= யாரிட	ஹி	= பிரஸித்தம்.

59-60-61. இம்மூன்று ஸ்லோகங்களின் கருத்து :—

இந்த்ரியங்கள் பலாத்காரமாய் மனதை விஷயங்களைக் குறித்து இழுத்துக்கொண்டுபோய், மனிதனுக்கு விஷய போகாஶையை யுண்டாக்குகிறது. மற்றும் விஷயங்களின் அடைதலுக்காக, பலவிதமாகிய பாபகர்மங்களைச் செய்வித்து, மனிதனுக்கு பலவிதமான துக்கங்கள் உண்டாகும்படியாகச் செய்கின்றன. ஆகையால் நிராஹாரர்களாய் இந்த்ரியங்களின் போகஶக்தியைக் குறைத்துக்கொண்டு, விஷயாஶையை க்ரமக்ரமமாக (படிப்படியாய்) குறைத்துக்கொண்டு, இந்த்ரியங்களை தன் ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்டு பரமாத்மாவை த்யானிக்கும் (நினைக்கும்) மனிதன் அபரோக்ஷ ஞானி என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.

(மூ)—த்(ய)யாயதோ விஷயான் பும்ஸ:ஸங்க(ஂ)ஸ்தேஷூபஜாயதே||
ஸங்காத் ஸஞ்ஜாயதே காம: காமாத் க்ரோதோ(யோ)பி(ஹி)
ஜாயதே ||62||
க்ரோதா(யா)த் ப(ஹ)வதி ஸம்மோஹ: ஸம்மோஹாத் ஸ்ம்
ருதி விப்(ஹ)ரம: ||
ஸ்ம்ருதி ப்(ஹ)ரம்ஶாத் புத்தி(யி)நாஶோ புத்திநாஶாத் ப்ரண
ஶ்யதி|| ||63||

(ப. உ.) *த்(ய)யாயத:, விஷயான், பும்ஸ:, ஸங்க(ஂ):, தேஷு, உபஜாயதே | ஸங்காத், ஸஞ்ஜாயதே, காம:, காமாத், க்ரோத(ய): அபி(ஹி) ஜாயதே || க்ரோதா(யா)த், ப(ஹ)வதி, ஸம்மோஹ:, ஸம்மோஹாத், ஸ்ம்ருதிவிப்(ஹ)ரம: | ஸ்ம்ருதிப்(ஹ)ரம்ஶாத், புத்திநாஶ: புத்திநாஶாத், ப்ரணஶ்யதி||*

விஷயான்	= கந்த(ய), ரூப, ரஸங்களை முதலிய விஷயங்களை		தக்கது, செய்யத்தகாததென்கிற அறிவின்மை
த்(யா)யாயத:	= நினைத்துக்கொண்டிருக்கும்	ப(ஃ)வதி	= உண்டாகிறது.
பும்ஸ:	= மனிதனுக்கு	ஸம்மோஹாத்	= கார்யா கார்ய விவேகமின்மையினால்
தேஷு	= அவ்விஷயங்களில்	ஸ்ம்ருதிவிப்(ஃ)ரம:	= ஶாஸ்திரத்தின்படிக்குஆசார்யரால் சொல்லப்பட்ட தர்மங்களின் நினைவின் நாஶம்
ஸங்க:	= ஸ்நேஹம்		
உபஜாயதே	= உண்டாகிறது.		
ஸங்காத்	= ஸ்நேஹத்தால்		
காம:	= அவ்விஷயங்களில் ஆசை		
ஸம்ஜாயதே	= உண்டாகிறது.	ப(ஃ)வதி	= ஆகிறது.
காமாத்	= ஆசையால்	ஸ்ம்ருதிப்(ஃ)ரம்ஶாத்	= நினைவின் நாஶத்தினால்
க்ரோத:(ய:)	= கோபம்		
அபி(ஃ)ஜாயதே	= உண்டாகிறது. (விஷயேச்சையுண்டாய் அவ்விஷயம் யாராலாவது தடுக்கப்பட்டு கிடைக்காமற்போயின் தடுத்தவர் பேரில் கோபமுண்டாகிறது.	புத்திநாஶ: [ப(ஃ)வதி]	= இது அகார்யம் இதைச் செய்வதால் பாபமுண்டாகிறது என்னும் அறிவு நஷ்டமாகிறது.
		புத்திநாஶாத்	= புத்தி நாஶத்தால்
		ப்ரணஶ்யதி	= நரகாத்யனர்த்தங்களை அடைகிறான்.
க்ரோதாத்	= அந்த கோபத்தால்		
ஸம்மோஹ:	= இது செய்யத்		

(க. உ.) எப்பொழுதும் விஷயத்யானத்தையே செய்துகொண்டிருப்பதால் பரம்பரையாய் நரகாத்யனர்த்தங்கள் உண்டாகிறபடியால் மோக்ஷத்தை விரும்புவோர்கள் விஷயத்யானத்தை விட்டு எப்பொழுதும் பரமாத்மாவின் த்யானத்தையே செய்யத்தக்கது.

(மூ)—ராகத்(ஃ)வேஷ வியுக்தைஸ்து விஷயானிந்த்ரியைஶ்சரன் ||
ஆத்ம வஶ்யைர்விதே(யே)யாத்மா ப்ரஸாத(ஃ)மதி(ஃ)க(ஃ)ச்ச(ஃ)தி || 64 ||

(ப. உ.) ராகத்வேஷவியுக்தை:, து, விஷயான், இந்த்ரியை:, சரன், ஆத்மவஶ்யை:, விதே(யே)யாத்மா, ப்ரஸாத(ஆ)ம், அதி(யி)க(ம)ச்சதி ||

ராக(ம)- = ராகம்
த்(வே)வேஷ- = த்வேஷம்இவைகளால்
வியுக்தை: = ரஹிதமான
து(தஸ்மாத்) = ராக த்வேஷ ரஹிதமாதலால்
ஆத்மவஶ்யை: = தன் ஆதீனங்களான
இந்த்ரியை: = இந்த்ரியங்களால்
விஷயான் = ரஸாதி விஷயங்களை
சரன் = ஜீவ தாரணார்த்தமாய் அனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்
விதே(யே) யாத்மா = ஸ்வாதீனமான மனதுடையவன்
ப்ரஸாதம் = மனதின் ப்ரஸன்னதையை (தெளிவான மனதை)
அதி(யி) க(ம)ச்சதி = அடைகிறான்.

(மூ)—ப்ரஸாதே(தே) ஸர்வது:காநாம் ஹாநிரஸ்யோப ஜாயதே ||
ப்ரஸன்ன-சேதஸோ ஹ்யாஶு புத்தி: பர்யவதிஷ்டதே || 65 ||

(ப. உ.) ப்ரஸாதே(தே), ஸர்வது(ஊ)க்காநாம், ஹாநி:, அஸ்ய, உபஜாயதே | ப்ரஸன்ன-சேதஸ:, ஹி, ஆஶு, பு(பு)த்தி:, பர்யவதிஷ்டதே ||

ப்ரஸாதே (ஸதி) = மனது தெளிவானதும்
ப்ரஸன்ன சேதஸ: = தெளிவான மனதுடையவனின்
புத்தி: = அபரோக்ஷ ஞானம்
ஆஶு = சீக்கிரத்தில்
பர்யவதிஷ்டதே = ஸமீசீனமாகின்றது. (நன்றாகிறது)
தத: = அபரோக்ஷ ஞானமான பிறகு
அஸ்ய = இந்த அபரோக்ஷ ஞானிக்கு
ஸர்வது: காநாம் = ஸகல விதமான து:கங்களின்
ஹாநி: = நாஶம்
உபஜாயதே = உண்டாகிறது.
ஹி = ப்ரஸித்தம் (தரதி ஶோகமாத்மவித், இத்யாதி ஶ்ருதிகளில்)

(மூ)—நாஸ்தி புத்திரயுக்தஸ்ய ந சாயுக்தஸ்ய பா(ஹா)வனா ||
ந சாபா(ஹா)வயதஶ் ஶாந்தி ரஶாந்தஸ்ய குதஸ் ஸுக(ஹ)ம் || 66 ||

(ப. உ.) ந, அஸ்தி, புத்தி:, அயுக்தஸ்ய, ந, ச, அயுக்தஸ்ய, பா(ஹா)வனா | ந, ச, அபா(ஹா)வயத:, ஶாந்தி:, அஶாந்தஸ்ய, குத:, ஸுக(ஹ)ம் ||

[ப்ரஸாதா (உ)பா (ஸா)வே]	= மனஸ் ஸமாதானமில்லாவிடின்	அயுக்தஸ்ய	= சித்த நிரோதமற்ற மனிதனுக்கு
(யுக்தி:)	= சித்த நிரோத(ய)ரூபமான யுக்தி	பா(ஸா)வனா	= த்யானம்
(ந, அஸ்தி)	= உண்டாவதில்லை.	ந, ச	= இல்லவேயில்லை.
அயுக்தஸ்ய	= சித்தநிரோதமற்ற மனிதனுக்கு	அபா(ஸா) வயத:	= த்யானமற்றவனுக்கு
புத்தி:	= அபரோக்ஷ ஞானம்	[புத்தி: (யூ:)]	= அபரோக்ஷ ஞானம்
ந, அஸ்தி	= இல்லை. (சித்த நிரோதமற்றவனுக்கு அபரோக்ஷ ஞானம் ஏன் இல்லை என்றால்)—	ந, ச	= இல்லவே இல்லை
		(அபுத்தே:)	= அபரோக்ஷ ஞானமற்றவனுக்கு
		ஶாந்தி:	= மோக்ஷம்
		ந, ச	= இல்லவேஇல்லை
		அஶாந்தஸ்ய	= மோக்ஷ மற்றவனுக்கு
		ஸுகம்	= ஸுகமானது
		குத:	= ஏது? (இல்லவேயில்லை).

அவதரணிகை :—இந்திரியங்களின் ப்ரஸன்னதை (விஷயங்களில் ப்ரவ்ருத்தமாகாமலிருக்கை) இல்லாவிடில் ஞானம் ஏன் பிறக்கமாட்டாது? என்பதற்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியாணும் ஹி சரதாம் யன்மனோனு விதீ(யீ)யதே ||
தத(உ)ஸ்ய ஹரதி ப்ரஜ்ஞாம் வாயுர்நாவமிவாம்ப(ஸ)ஸி ||67||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணும், ஹி, சரதாம், யத், மன:, அனு, விதீ(யீ)யதே | தத், அஸ்ய, ஹரதி, ப்ரஜ்ஞாம், வாயு:, நாவம், இவ, அம்ப(ஸ)ஸி ||

சரதாம்	= விஷயங்களைக் குறித்துப் போகும்	விதீ(யீ)யதே	= ப்ரவ்ருத்திக்கப் படுகிறது
இந்த்ரியாணும்	= இந்த்ரியங்களின்	(இதி) யத்	= என்பதே துண்டோ
அனு	= பின்னாலேயே (இவைகளை அனுஸரித்து)	தத்	= அவ்விந்த்ரியங்களையனுஸரித்து மனதின் போக்கு (போதல்)
மன:	= மனது		
(விஷயான் ப்ரதி)	= விஷயங்களைக் குறித்து	அஸ்ய	= இம்மனிதனின்
		ப்ரஜ்ஞாம்	= புத்தியை

வாயு: = காற்று
அம்ப(ஸ)ஸி = ஜலத்தில் (இருக்கும்)
நாவம், இவ = படகைப்போல்
ஹரதி = அபஹரிக்கிறது. (நாஶம் செய்கிறது.)
ஹி = இது ப்ரமாண ஸித்தமானது.

(மூ)—தஸ்மாத்யஸ்ய மஹாபா(லா)ஹோ நிக்ருஹீதானி ஸர்வஶ: ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்தே(யே)ப்யஸ் தஸ்ய ப்ரஜ்ஞா ப்ரதிஷ்டிதா
|| 68 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், யஸ்ய, மஹாபா(லா)ஹோ, நிக்ருஹீதானி, ஸர்வஶ: | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தேப்(ஸ்)ய:, தஸ்ய, ப்ரஜ்ஞா, ப்ரதிஷ்டிதா ||

மஹாபாஹோ = பாஹுஶாலியான அர்ஜுனா!
தஸ்மாத் = இந்த்ரிய நிக்ரஹமுடையவனுக்கு மன: ப்ரஸாதமும் (அமைதியும்) மன: ப்ரஸாதமுடையவனுக்கு மனோநிரோதமும் (தடையும்) மனோநிரோதமுடையவனுக்கு ஶ்ரவண மனனத்தினால் பா(ஸா)வனையும், (த்யானமும்) பா(ஸா)வனையுடையவனுக்கு அபரோக்ஷ ஞானமும் உண்டாகிறதினால்
யஸ்ய = எவனுடைய
இந்த்ரியாணி = இந்த்ரியங்கள்
ஸர்வஶ: = ஸகலமான
இந்த்ரியார்த்தே(யே)ப்(ஸ்)ய: = இந்த்ரிய விஷயங்களிலிருந்து
நிக்ருஹீதானி = கட்டுப் பட்டிருக்கின்றனவோ (விஷயங்களைக் குறித்துப் போகாமற் செய்யப் பட்டிருக்கின்றனவோ)
தஸ்ய = அம்மனிதனிட
ப்ரஜ்ஞா = அபரோக்ஷ ஞானம்
ப்ரதிஷ்டிதா = ஸ்தி(ழி)ரமானது.

(மூ)—யா நிஶா ஸர்வபூ(ஸூ)தானாம் தஸ்யாம் ஜாக(ம)ர்தி ஸம்யமீ||
யஸ்யாம் ஜாக்ரதி பூ(ஸூ)தானி ஸா நிஶா பஶ்யதோ முனே:
|| 69 ||

(ப. உ.) யா, நிஶா, ஸர்வபூ(ஸூ)தானாம், தஸ்யாம், ஜாக(ம)ர்தி, ஸம்யமீ | யஸ்யாம், ஜாக்ரதி, பூ(ஸூ)தானி, ஸா, நிஶா, பஶ்யத:, முனே:||

ஸர்வ பூ(ஹ-ு) தானாம்	= ஸகல ப்ராணி களுக்கும்		ஸ்பர்ஶம் முதலி ய விஷயங்களில்
யா	= எந்த பரமாத் மாவின் ஸ்வ ரூபம்	ஜாக்ரதி	= ஜாக்ரதையா யிருக்கிறார்க ளோ (விஷயங் களைத் தெரிந்து கொள்கிறார்க ளோ)
நிஶா (இவ)	= இரவி லிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் காணப் படுவதில்லையோ	ஸா	= அந்த விஷயங் கள்
தஸ்யாம்	= அந்த பரமாத் மாவின் ஸ்வரூப விஷயத்தில்	முனே:	= பரமாத்மாவின் மனனம் செய் யும் (ப்ரஹ்ம விசாரத்தைச் செய்து கொண் டிருக்கும்)
ஸம்யமீ	= ஸ்வாதீனமான இந்த்ரியங்களை யுடைய ஞானி யானவன்	பஶ்யத:	= பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமடைந்தி ருக்கும் மனித னுக்கு
ஜாகர்தி	= ஜாக்ரதையா யிருக்கிறான். (பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைப் பார்க்கிறான்.)	நிஶா	= இரவிலிருக்கும் பதார்த்தங்களை ப்போல் (காண ப்பட மாட் டாது.)
பூ(ஹ-ு)தானி	= இந்த்ரிய நிக்ர ஹமில்லாத மனிதர்கள்		
யஸ்யாம்	= எந்த ஶப்தம்		

(க. உ) :—எவனொருவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகாமல் பரமாத்மாவின் த்யானாதிகளைச் செய்கிறானோ, அவனே அப ரோக்ஷ ஞானியாவான்.

அவதரணிகை :—ஞானியானவன் விஷயங்களில் ஆஸக்தனா காமற் போனால், அன்னாதிகளை யடையாமல் அவனுக்கு ஜீவனமே கஷ்டமாகுமாகையால், விஷயங்களில் ஆஸக்தனாகக் கூடா தென்று சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஶங்கைக் குச் சமாதானத்தைச் சொல்கிறான் :—

(மூ)—ஆபூர்யமாண மசல ப்ரதிஷ்டம்
ஸமுத்ரமாப: ப்ரவிஶந்தி யத்(ஃ)வத் ||

தத்(த)வத்காமா யம் ப்ரவிஶந்தி ஸர்வே
ஸ ஶாந்திமாப்னோதி ந காமகாமீ || 70 ||
விஹாய காமான்யஸ் ஸர்வான் புமாம் ஶ்சரதி நிஸ்ப்ருஹ:||
நிர்மமோ நிரஹங்காரஸ் ஸ ஶாந்திமதி(யி)க(ம)ச்ச(ஸ)தி ||71||

(ப. உ.) ஆபூர்யமாணம், அசல-ப்ரதிஷ்டம், ஸமுத்ரம், ஆப:, ப்ரவிஶந்தி, யத்வத் | தத்வத், காமா:, யம், ப்ரவிஶந்தி, ஸர்வே, ஸ:, ஶாந்திம், ஆப்னோதி, ந, காமகாமீ || விஹாய, காமான், ய:, ஸர்வான், புமான், சரதி, நிஸ்ப்ருஹ: | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸ:, ஶாந்திம், அதி(யி)க(ம)ச்ச(ஸ)தி ||

ஆபூர்யமாணம், அபி	= கங்கை, கோதாவரீ முதலிய நதிகளின் ஜலத்தால் பூர்ணமாய்க்கொண்டிருந்தபோதிலும்
அசலப்ரதிஷ்டம்	= பெருகுதலே முதலியவைகளையற்று ஒரேவிதமாயிருக்கும்
ஸமுத்ரம்	= கடலை
ஆப:	= கங்கை கோதாவரி முதலியநதி ஜலங்கள்
யத்வத்	= எவ்வாறு
ப்ரவிஶந்தி	= ப்ரவேஶிக்கின்றனவோ,
தத்வத்	= அவ்வாறே
ஸர்வே	= ஸமஸ்தங்களான
காமா:	= விரும்பத் தக்க அன்னாதி விஷயங்கள்
யம்	= எவனைக் குறித்து
ப்ரவிஶந்தி	= ப்ரவேஶிக்கின்றனவோ(அடைகின்றனவோ)

ஸ:	= அந்த புருஷன்
ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
ஆப்னோதி	= அடைகிறான்.
காமகாமீ	= காம்யங்களாகிய அன்னம், ஸ்திரீ, மக்கள் முதலியவைகளை அபேக்ஷிக்கும் புருஷன்
(ஶாந்திம்)	= மோக்ஷத்தை
ந, ஆப்னோதி	= அடைவதில்லை
ய:	= எவனொருவன்
நிஸ்ப்ருஹ: (ஸன்)	= நிஷித்த பதார்த்தங்களின் ஆசையைத் துறந்தவனாய்
நிர்மம:(ஸன்)	= எல்லாம் ஈஶ்வராதீனமானபடியால், நானே இவைகளுக்கெல்லாம் ஸ்வாமி என்னும் அபிமானமற்றவனாய்
நிரஹங்கார:(ஸன்)	= நானே ஸ்வதந்த்ரகர்த்தா என்னும் அஹங்காரமற்றவனாய்

ஸர்வான்	= ஸகலமான		அநுபவிக்கிறு
காமான்	= ஆசைகளை		ே(ற
விஹாய	= விட்டு	ஸ:	= அந்த ஞானி
சரதி	= அநுயாஸமாக வந்த விஷயங்களை ஶரீர ரக்ஷ ணார்த்தமாய்	ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
		அதி(தி)க(ம)ச்ச(ஸ)தி	= அடைகிறுன்.

(க. உ.):—ஸமுத்ரமானது (கடல்) எவ்வாறு பல நதி ஜலங்கள் தன்னை யடைந்துவந்தாலும் (தன்னுள் ப்ரவேஶித்தாலும்), அவைகளால் பெருகுவதில்லையோ, நதி ஜலங்கள் வராமலிருப்பதினுல் குறைந்து போவதில்லையோ, வரவேண்டுமென்று ப்ரயத்னமும் செய்வதில்லையோ, அநுயாஸமாகவந்த ஜலங்களை தன்னுள் சேர்த்துக்கொள்கிறதோ, அவ்வாறே எந்த மனிதன் அன்னுதி விஷயங்கள் தன்னைக் குறித்து வந்தாலும் ஸந்தோஷப் படாமல், வராவிடின் து:கப்படாமல், அவைகளுக்காக ப்ரயத்னம் செய்யாமல், அநுயாஸமாக ஈஶ்வரேச்சையால் கிடைத்த அன்னுதி விஷயங்களை 'நான் செய்பவன், இது என்னுடையது' என்னும் அபிமானத்தை விட்டு அநுபவிக்கிறுனே, அப்படிப் பட்ட மனிதன் மோக்ஷத்தை யடைகிறுன். 'எனக்கு இத்தகைய ஸ்த்ரீ வேண்டும், இத்தகைய குமாரன் வேண்டும், இத்தகைய அன்னம், இவ்விதமான படுக்கை, இவ்விதமான குதிரை, இவ்விதமான மோட்டார், வீடு, மெத்தை வேண்டும்' என்று அபேக்ஷிப்பவன், அவைகளை அடைவதற்காக எல்லா காலத்தையும் போக்கடித்துக்கொண்டு, ஈஶ்வராராதனை செய்வதற் கவகாஶமில்லாமல், ஈஶ்வர ஞானத்தை அடையாமல் அதினுல் மோக்ஷத்தையும் அடையாமல் ஸம்ஸாரத்தை அநுபவிக்கிறுன். ஞானிகள் அஜ்ஞானிகளைப்போல் நானுவிதங்களாகிய விஷயங்களை விரும்பாமல் கம்பீரமான ஸமுத்ரத்தைப்போல் அநுயாஸமாய் வந்த விஷயங்களை அநுபவித்துக்கொண்டே ஜீவனம் செய்கிறுர்கள்.

(மூ)—ஏஷா ப்ராஹ்மீ ஸ்தி(யி)தி: பார்த்த நைநாம் ப்ராப்ய விமுஹ்யதி ||

ஸ்தி(யி)த்வாஸ்யாமந்தகாலேபி ப்ரஹ்ம நிர்வாண ம்ருச்ச(ஸ)தி ||72||

(ப. உ.) ஏஷா, ப்ராஹ்மீ, ஸ்தி(யி)தி:, பார்த்த, ந, ஏனாம், ப்ராப்ய, விமுஹ்யதி | ஸ்தி(யி)த்வா, அஸ்யாம், அந்தகாலே, அபி, ப்ராஹ்ம, நிர்வாணம், ரிச்ச(ஹ)தி ||

பார்த்த	= அர்ஜுனா!
ஏஷா, ஸ்தி(யி)தி:	= இந்த ப்ராஹ்ம ஜ்ஞானிகளின் ஸ்தி(யி)தி
ப்ராஹ்மீ	= ப்ராஹ்ம ப்ராப்திக்குக் காரணமானது.
ஏனாம்	= இந்த ப்ராஹ்ம ஞானிகளின் ஸ்தி(யி)தியை
ப்ராப்ய	= அடைந்து
ந விமுஹ்யதி	= ஸம்ஸாரது:கத்தை அனுபவிப்பதில்லை.
அஸ்யாம்	= இந்த ப்ராஹ்ம ஞானிகளின் ஸ்தி(யி)தியில்
அந்தகாலே, அபி	= மரண காலத்திலும்
ஸ்தி(யி)த்வா	= இருந்து
நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஶரீர ரஹிதமான
ப்ராஹ்ம	= ப்ராஹ்மத்தை
ரிச்ச (ஹ)தி	= அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஸாங்க்ய யோகமென்னும்

இரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

மூன்றாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச:—

(மூ)—ஜ்யாயஸீ சேத் கர்மணஸ்தே மதா புத்திர் ஜனார்த(ஹ)ன ||
தத் கிம் கர்மணி கோ(வோ)ரே மாம் நியோஜயஸி கேஶவ ||1||

(ப. உ.) ஜ்யாயஸீ, சேத், கர்மண:, தே, மதா, புத்தி:, ஜனார்த(ஹ)ன |
தத், கிம், கர்மணி, கோ(வோ)ரே, மாம், நியோஜயஸி, கேஶவ ||

ஜனார்தன	= துஷ்டஜன ஸம்ஹாரகனான கிருஷ்ணா!	கோ(வோ) ரே	= ராகத்வேஷாதிகளுடன்கூடிய
கர்மண:	= கர்மத்தைவிட	கர்மணி	= யுத்தமென்னும் கர்ம விஷயத்தில்
புத்தி:	= ஞானம்	கிம்	= எக்காரணத்தால்
ஜ்யாயஸீ (இதி)	= ஶ்ரேஷ்டமானதென்று	மாம்	= என்னை
தே	= உனக்கு	நியோஜயஸி	= செய் என்று உத்திரவிடுகிறாய். (காம்யகர்மமான யுத்தத்தைச் செய் என்றுசொல்வது எப்படி யுக்தமாகும்?)
மதா, சேத் தத் (தர்ஹி)	= ஸம்மதமாயிருக்குமாயின்		
கேஶவ (கஶ்ச ஈஶஶ்ச கேஶௌ தௌ வர்தயதீதி)	= ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுக்கு நியாமகனான கிருஷ்ணா!		

(மூ)—வ்யாமிஶ்ரேணேவ வாக்யேன புத்திம் மோஹயஸீவ மே||
ததே(ஏ)கம் வத(ஹ) நிஶ்சித்ய யேன ஶ்ரேயோஹ மாப்னு
யாம் ||2||

(ப. உ.) வ்யாமிஶ்ரேண, ஏவ, வாக்யேன, புத்திம், மோஹயஸி, இவ, மே | தத், ஏகம், வத(ஹ), நிஶ்சித்ய, யேன, ஶ்ரேய:, அஹம், ஆப்னுயாம்.

வ்யாமிஶ்ரேண	= சில இடங்களில் ஞானத்தைப் புகழ்வது, சில இடங்களில் கர்மத்தைப் புகழ்வது, அல்லது	கர்மம் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனமென்றுசில இடங்களில்சொல்வது, மற்றும் கர்மம்

	ஸ்வர்க்கத்திற்குச்சாதனமென்று சில இடங்களில் சொல்வது இவ்விதமாக கலப்பான	தத்	= கர்மம், ஞானம் இவைகளில் ஏது மேலானது, அல்லது கர்மம் ஸ்வர்க ஸுகங்களைக் கொடுப்பதோ, அபரோக்ஷ ஞானத்தைக் கொடுப்பதோ, இவைகளில் ஏது நிஜமானதோ
வாக்யேன ஏவ	= வாக்யத்தினாலேயே		
மே	= என்னுடைய		
புத்திம்	= புத்தியை		
மோஹய ஸி, இவ	= மோகப்படுத்துவதைப்போல் செய்கிறாயே.		
யேன	= எதனால்	ஏகம்	= அத்தகைய ஒன்றை
அஹம்	= நான்		
ஶ்ரேய:	= கீர்த்தியை (நன்மையை)	நிஶ்சித்ய	= நிஶ்சயம் செய்துகொண்டு
ஆப்னுயாம்	= அடைவேனோ	வத(உ)	= சொல்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—லோகேஸ்மின் த்(த்வி)விதா(யா) நிஷ்டா புரா ப்ரோக்தா மயா
னக(வ) ||
ஞானயோகே(ே)ன ஸாங்க்(கி)யானும் கர்மயோகே(ே)ன
யோகி(கி)னும் ||3||

(ப. உ.) லோகே, அஸ்மின், த்வி(த்வி)விதா(யா), நிஷ்டா, புரா, ப்ரோக்தா, மயா, அனக(வ) | ஞானயோகே(ே)ன, ஸாங்க்(கி)யானும், கர்மயோகே(ே)ன, யோகி(கி)னும்.

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ஸாங்க்(கி)யானும்	= ஞானமே மோக்ஷத்திற்கு முக்யமான ஸாதனமாயுள்ள ஸனாதிகளுக்கு
உவாச	= சொல்லுகிறான்.		
அனக(வ)	= பாபமற்ற அர்ஜுனா!		
அஸ்மின், லோகே	= இவ்வதிகாரிவர்கத்தில் (கூட்டத்தில்)	ஞானயோகே(ே)ன	= அற்பமான கர்மத்துடன் (கூடிய) அதிகமான ஞானரூபமான உபாயத்
நிஷ்டா	= ஸ்வரூபத்தாலிருப்பது என்னும் மோக்ஷம்		

	= ...தால் (ஆகிறது என்றும்)		= ...தால் கூடிய அதிக ஞானஸாத்யமானது என்றும், அற்பஞானத்தோடு கூடிய அதிக கர்மஸாத்யமானது என்றும் இருவகைகளாயிருக்கின்றன)
யோகி(ஷி)னாம்	= மோக்ஷத்திற்கு கர்மமே முக்ய ஸாதனமாயுள்ள ஜனக, ப்ரியவ்ரதாதி ராஜர்களுக்கு	(இதி)	= என்று
கர்ம யோகே(ே)ன	= அப்ரசுர (அற்ப)மான ஞானத்துடன் கூடிய ப்ரசுர (அதிக)மான கர்மரூப உபாயத்தினால் (ஆகிறது என்றும்)	மயா	= என்னால் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனால்)
த்(வீ)விதா (யா)	= இருவகையுள்ளது (மோக்ஷம் அற்பகர்மத்...	புரா	= முன் (பூர்வ) அத்யாயத்தில்
		ப்ரோக்தா	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(க. உ.):—மோக்ஷத்தை அடையும் அதிகாரிகள் அற்ப கர்மத்தோடு கூடிய அதிக ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும், அற்ப ஞானத்தோடு கூடிய அதிக கர்மத்தால் மோக்ஷத்தை அடைபவர்கள் என்றும் இரண்டு வகுப்பாயிருக்கிறார்கள். ஆகையால் கர்மம் உத்தமமானது என்றும், ஞானம் உத்தமமானது என்றும் அந்தந்த அதிகாரிகளைக் குறித்து நான் சொல்லியிருக்கிறேன். நீ ஸனகாதிகளைப் போல் ஞானயோகி(ஷி) அல்ல. ஜனகமகாராஜர், ப்ரியவ்ரதர் முதலியவர்களைப்போல் கர்மயோகி. ஆகையால் பகவத் பூஜார்த்தமாய் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்துகொண்டே, ஞானத்தால் மோக்ஷத்தை அடைய வேண்டுமேயல்லாது, ஜபத்யானாதிகளால் கிடைக்கும் மோக்ஷத்தை அடைவதற்கு யோக்யனாக மாட்டாய். ஆகையால் நீ யுத்தத்தை செய்யவேண்டியது.

(மூ)—ந கர்மணாமனாரம்பா(ஹா)ன்னைஷ்கர்ம்யம் புருஷோஶ்னுதே ||
ந ச ஸம்ன்யஸனாதே(ஷே)வ ஸித்திம் ஸமதி(யி)கச்ச(ஹ)தி ||4||

(ப. உ.) ந, கர்மணாம், அனாரம்பா(ஹா)த், நைஷ்கர்ம்யம், புருஷ:, அஶ்னுதே | ந, ச, ஸம்ன்யஸனாத், ஏவ, ஸித்தி(த்தீ)ம், ஸமதி(யி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி ||

புருஷ:	= மனிதன்	ஸம்ன்யஸனாத், ஏவ	= காம்ய கர்மத்தைச்செய்யாமலிருப்பதினால் மாத்ரமே
கர்மணாம்	= கர்மங்களின்	ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
அனாரம்பா(ஸா)த்	= ஆரம்பிக்காமலிருப்பதினால்	ந ஸமதி(யி) கச்ச(ஹ)தி	= அடைவதில்லை.
நைஷ்கர்ம்யம்	= மோக்ஷத்தை		
ந,அஶ்னுதே	= அடைவதில்லை.		
ச	= மற்றும்		

அவதாரணிகை:—“கர்மணா பத்(வய்)யதே ஜந்துர்வித்யயா ச விமுச்யதே” என்னும் இது முதலிய ப்ரமாணங்கள்— கர்மங்கள் ப(வ)ந்தகங்களென்று சொல்லுவதால் நான் (அர்ஜுனன்) யுத்தம் செய்யமாட்டேன் என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு:— கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனாலாகட்டும், காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருப்பதனாலாகட்டும் மோக்ஷம் கிடைப்பதில்லை. ஜீவர்கள் தம்மிட ஸ்வாபாவிகமான ஸாத்விக ராஜஸதாமஸ குணங்களையனுசரித்து ஈஶ்வராதீனர்களாய் எப்பொழுதும் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டே இருக்கிறார்கள். கர்மங்களைச்செய்யாமல் ஒரு நொடியாயினும் இருப்பது அஶக்யம். கர்மேந்த்ரியங்களை அடக்கிக்கொண்டு கர்மங்களைச் செய்யாமல், மனதில் பலவிதமான துர்விஷயங்களை நினைப்பவன் ப்ராந்தன், மற்றும் டாம்பிகன் என்று சொல்லிக்கொள்ளப்படுகிறான். எவன் கண் முதலிய இந்த்ரியங்களை மனதால் அடக்கிக்கொண்டு, அவைகள் விஷயங்களைக் குறித்து போகாமற்செய்துகொண்டு, ப(ஃ)லாபேக்ஷையற்றவனாய் தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு யோக்யமான (விகிதமான) கர்மங்களைச்செய்கிறானோ அவன் மேலானவன். கர்மங்களைச் செய்யாவிடின் தேஹரக்ஷணமே கஷ்டமாகிறது. “கர்மணா ப(வ)த்(ய)யதே ஜந்து:” என்னும் ப்ரமாணம் ப(ஃ)லாசையினால் விஷ்ணு பூஜோத்தே(ஷ)ஶ்யகமல்லாத அன்னிய தேவதோத்தே(ஷ)ஶ்யகமாய் செய்த கர்மங்களே ப்ரதிபந்தகங்களென்று சொல்வதினால் நிஷ்காமுகனாய் விஷ்ணுப்ரீத்யுத்தேஶமாய் க்ஷத்ரியனான உனக்கு விகிதமான யுத்தமே முதலிய கர்மங்களைச் செய்வாயாக என்று 5, 6, 7, 8, 9-வது ஶ்லோகங்களினால் பதில் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ந ஹி கஶ்சித் க்ஷணமபி ஜாது திஷ்டத்யகர்மக்ருத் ||
கார்யதே ஹ்யவஶ: கர்ம ஸர்வ: ப்ரக்ருதிஜைர்குணை: || 5 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, க:, சித், க்ஷணம், அபி, ஜாது, திஷ்டதி, அகர்மக்ருத் | கார்யதே, ஹி, அவஶ:, கர்ம, ஸர்வ:, ப்ரக்ருதிஜை:, கு(ண)ணை: ||

க:, சித், அபி	= எவனுயினும்	ஸர்வ:(ஸர்வேண)	= ஸகல ஜனங்களால்
அகர்மக்ருத் (ஸன்)	= கர்மங்களைச் செய்யாதவனுய்	ப்ரக்ருதிஜை:	= ப்ரக்ருதி காரியங்களான
ஜாது	= எப்பொழுதும்	குணை:	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களால்
க்ஷணம்	= அற்பகாலமாகிலும்		
ந, திஷ்டதி	= இருப்பதில்லை.	கர்ம	= கர்மம்
ஹி	= ப்ரஸித்தம்	கார்யதே	= செய்விக்கப் படுகிறது.
அவஶ: (அவஶேன)	= விஷ்ணுவின் வஶனுன		

(மூ)—கர்மேந்த்ரியாணி ஸம்யம்ய ய ஆஸ்தே மனஸா ஸ்மரன் ||
இந்த்ரியார்த்தான் விமூடாத்மா மித்(சி)யாசாரஸ்ஸ உச்யதே||6||
யஸ்த்விந்த்ரியாணி மனஸா நியம்யாரப(ஸ)தேர்ஜுன ||
கர்மேந்த்ரியை: கர்மயோக மஸக்தஸ்ஸ விஶிஷ்யதே || 7 ||

(ப. உ.) கர்மேந்த்ரியாணி, ஸம்யம்ய, ய:, ஆஸ்தே, மனஸா, ஸ்மரன்| இந்த்ரியார்த்தான், விமூடாத்மா, மித்யாசார:, ஸ:, உச்யதே|| ய:, து, இந்த்ரியாணி, மனஸா, நியம்ய, ஆரப(ஸ)தே, அர்ஜுன | கர்மேந்த்ரியை:, கர்மயோக(ம)ம், அஸக்த:, ஸ:, விஶிஷ்யதே ||

ய:	= யார்		ளுக்கு விஷயங்களான ஸ்த்ரீ, ரூப, அன்ன, ரஸாதிகளை
கர்மேந்த்ரியாணி	= கர்மங்களைச் செய்யும் வாய், கை, கால் முதலிய இந்த்ரியங்களை	மனஸா	= மனதினுல்
		ஸ்மரன் (ஸன்)	= நினைப்பவனுய்
ஸம்யம்ய	= அடக்கிக் கொண்டு (கர்மங்களைச் செய்யாமல்)	ஆஸ்தே	= இருக்கிறுனே
		ஸ:	= அவன்
		விமூடாத்மா	= ப்ராந்தன்,
இந்த்ரியார்த்தான்	= கண் முதலிய இந்த்ரியங்க	மித்யாசார:	= டாம்பிகன் (வஞ்சகன்)

இதி	= என்று		யற்றவனாய்
உச்யதே	= சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்	கர்மேந்த்ரியை:	= கர்மங்களுக்குச் சாதகமான வாக் பாணி பாதாதி இந்த்ரியங்களால்
அர்ஜுன	= ஓ அர்ஜுன !		
ய:, து	= எவனுகிலும்		
இந்த்ரியாணி	= சக்ஷுராதி ஞானேந்த்ரியங்களை	கர்மயோகம்	= தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு தகுந்த யுத்தாதி கர்மரூப ஞானோபாயத்தை
மனஸா	= மனதினால்		
நியம்ய	= ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொண்டு (சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களை தூர் விஷயங்களைக் குறித்துப் போகாமற் செய்து கொண்டு)	ஆரப(ஹ)தே	= செய்பவனாகிறானோ
		ஸ:	= அவன்
		விஶிஷ்யதே	= கர்மத்தைச் செய்யாதவனை விட உத்தமனாகிறான்.
அஸக்த:	= பலாபேக்ஷை		

(மூ)—நியதம் குரு கர்ம த்வம் கர்ம ஜ்யாயோ ஹ்யகர்மண: ||
ஶரீரயாத்ராபி ச தே ந ப்ரஸித்(த்)யேத(ஹ)கர்மண: || 8 ||

(ப. உ.) நியதம், குரு, கர்ம, த்வம், கர்ம, ஜ்யாய:, ஹி, அகர்மண: | ஶரீரயாத்ரா, அபி, ச, தே, ந, ப்ரஸித்(த்)யேத், அகர்மண: ||

ஹி	= எக்காரணத்தால்		மான
அகர்மண:	= கர்மத்தைச் செய்யாமலிருப்பதைவிட	கர்ம	= யுத்தமென்னும் கர்மத்தை
		குரு	= செய்.
		ச	= மற்றும்
கர்ம	= கர்மத்தைச் செய்வது	அகர்மண:	= கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும்
ஜ்யாய:	= ஶ்ரேஷ்டமானதோ	தே	= உனக்கு
(அத:)	= அக்காரணத்தால்	ஶரீரயாத்ரா, அபி	= தேஹ ரக்ஷணை கூட
த்வம்	= நீ	ந, ப்ரஸித்(த்)யேத்	= ஸித்திக்காது.
நியதம்	= உனக்கு விகித		

(மூ)—யஜ்ஞார்த்தாத் கர்மணோன்யத்ர லோகோயம் கர்மப(ப)ந்த(ய)ன: ||
தத(ஹ)ர்த்தம் கர்ம கௌந்தேய முக்தஸங்க(ஸ)ஸ்ஸமாசர || 9 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞார்த்தாத், கர்மண:, அன்யத்ர, லோக:, அயம், கர்மப(வ)ந்த(ய)ன:| தத(ஊ)ர்த்தம், கர்ம, கௌந்தேய, முக்தஸங்க(ம):, ஸமாசர ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுனா !
(யத:)	= எக்காரணத்தால்
யஜ்ஞார்த்தாத்	= யஜ்ஞநாமக பரமாத்மாவின் உத்தேஶமாயுள்ள
கர்மண:	= கர்மத்தைவிட
அன்யத்ர	= இதரமான கர்மங்களில் (காம்ய கர்மங்களில்)
(ப்ரவ்ருத்த:)	= முயற்சியுடைய
அயம் லோக:	= இந்த மனிதன்
கர்மப(ந்த)(ய)ன:	= கர்மத்தை ப(வ)ந்த(ய)கமாயுடையவ ஞகிருனே
அத:	= அக்காரணத்தால்
முக்தஸங்க:(ம:) (ஸன்)	= ப(ஹ)லத்தினை ஸையற்றவனாய்
ததர்த்தம்	= அந்த பரமாத்மாவின் உத்தேஶ்யமாக
கர்ம	= உனக்கு (க்ஷத்ரியனுக்கு) விகிதமான யுத்தாக்ய கர்மத்தை
ஸமாசர	= செய்.

(மூ)—ஸஹயஜ்ஞா: ப்ரஜா: ஸ்ருஷ்ட்வா புரோவாச ப்ரஜாபதி: ||
அனேன ப்ரஸவிஷ்யத்(யி)வமேஷ வோஸ்த்விஷ்டகாம
து(யூ)க் || 10 ||

(ப. உ.) ஸஹயஜ்ஞா:, ப்ரஜா:, ஸ்ருஷ்ட்வா, புரா, உவாச, ப்ரஜாபதி;| அநேந, ப்ரஸவிஷ்யத்(யி)வம், ஏஷ:, வ:, அஸ்து, இஷ்டகாமது(யூ)க் ||

ப்ரஜாபதி:	= ப்ரஜாபதியானவர்
புரா	= பூர்வகாலத்தில்
ஸஹயஜ்ஞா:	= யஜ்ஞத்தோடு கூடிய
ப்ரஜா:	= ப்ரஜைகளை
ஸ்ருஷ்ட்வா	= ஸ்ருஷ்டித்து
உவாச	= சொன்னார் (எந்தவார்த்தையைச் சொன்னாரென்றால் அதை சொல்லுகிறார்.)
யூயம்	= நீங்கள்
அனேன	= இந்த யாகத்தால்
(இஷ்டகாமான்)	= இஷ்டமான விஷயங்களை
ப்ரஸவிஷ்யத்வம்	= அடையுங்கள் (ஸம்பாதித்துக் கொள்ளுங்கள்)
ஏஷ:	= இந்த யஜ்ஞம்
வ:	= உங்களுக்கு
இஷ்டகாமது(யூ)க்	= விரும்பும் விஷயங்களின் போகங்களைகொடுப்பவைகளாய்
அஸ்து	= ஆகட்டும்.

(மூ)—தே(தே₄)வான் பா(ஸா)வயதானேன தே தே(தே₄)வா பா(ஸா) வயந்து வ: ||
பரஸ்பரம் பா(ஸா)வயந்த: ஶ்ரேய: பரமவாப்ஸ்யத(ய) || 11 ||

(ப. உ.) தே(த₄)வான், பா(ஸா)வயத, அனேன, தே, தே(தே₄)வா:, பா(ஸா)வயந்து, வ: | பரஸ்பரம், பா(ஸா)வயந்த:, ஶ்ரேய:, பரம், அவாப்ஸ்யத(ய) ||

அனேன	= இந்த யஜ்ஞத்தால்		தோஷப்படுத்துவாராக.
தே(தே₄) வான்	= தேவதைகளை	ஏவம்	= இவ்விதமாக
பா(ஸா)வயத	= பூஜியுங்கள் (த்ருப்தி படுத்துங்கள்)	பரஸ்பரம்	= ஒருவருக்கொருவர்
தே, தேவா:	= அந்த தேவதைகள்	பா(ஸா)வயந்த: ஸந்த:	= த்ருப்தி படுத்திக்கொண்டவராய்
வ:	= உங்களை	பரம்	= உத்தமமான
பா(ஸா)வயந்து	= இஷ்டமான பலங்களைக் கொடுத்து ஸந்	ஶ்ரேய:	= ஸ்ரேயஸ்ஸை
		அவாப்ஸ்யத(ய)	= அடையுங்கள்.

(மூ)—இஷ்டான் போ(ஸோ)கான் ஹி வோ தேவா தா(தா₃)ஸ்யந்தே யஜ்ஞபா(ஸா)விதா: ||
தைர்த(த₃)த்தானப்ரதா(தா₃)யைப்(ஷீ)யோ யோ பு(ஸு)ங்க்தே ஸ்தேன ஏவ ஸ: ||12||

(ப. உ.). இஷ்டான், போ(ஸோ)கான், ஹி, வ:, தேவா:, தா(தா₃)ஸ்யந்தே, யஜ்ஞபா(ஸா)விதா: | தை:, த(த₃)த்தான், அப்ரதாய, ஏப்(ஷீ)ய:, ய:, பு(ஸு)ங்க்தே:, ஸ்தேன:, ஏவ, ஸ: ||

யஜ்ஞபா(ஸா)விதா:	= யாகத்தால் பூஜிக்கப் பட்ட	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.
		ய:	= எவன்
		தை:	= அந்த தேவர்களால்
தே(தே₄)வா:	= தேவர்கள்		
வ:	= உங்களுக்கு	த(த₃)த்தான்	= கொடுக்கப் பட்ட அன்னுதிகளை
இஷ்டான்	= ப்ரியமான		
போ(ஸோ) கா(கா)ன்	= போக்யமான விஷயங்களை	ஏப்(ஷீ)ய:	= அந்த தேவர்களுக்கு
தா(தா₃) ஸ்யந்தே	= கொடுப்பார்கள்.	அப்ரதாய	= கொடுக்காமல்

புங்க்தே	= அநுபவிக்கிறார்கள்	ஸ்தேந: ஏவ	= திருடனேயாவான்.
ஸ:	= அவன்		

(மூ)—யஜ்ஞ ஶிஷ்டாஶினஸ் ஸந்தோ முச்யந்தே ஸர்வ கில்பி(ஷி)ஷை: ||
பு(ஞ்ஜ)ஞ்ஜதே தே த்வக(வ)ம் பாபா யே பசந்த்யாத்ம காரணாத் ||13||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-ஶிஷ்டா-ஶிந:, ஸந்த:, முச்யந்தே, ஸர்வகில்பிஷை: | பு(ஞ்ஜ)ஞ்ஜதே, தே, து, அக(வ)ம், பாபா:, யே, பசந்தி, ஆத்மகாரணாத் ||

(ஜஞ:)	= ஜனங்கள்	ஆத்ம காரணாத்	= தேவதோத்தேஶமின்றி தங்களுக்காகவே
யஜ்ஞ-	= தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னாதிகளால் யாகத்தைச் செய்து	பசந்தி	= சமைத்துக் கொள்ளுகிறார்களோ
ஶிஷ்ட-	= மிகுதியை	தே	= அவர்கள்
அஶிந:	= உண்பவராய்	பாபா:	= பாவிகளாவர்.
ஸர்வ கில்பிஷை:	= ஸகல பாவங்களினின்றும்	அகம் து	= பாவத்தையே (பாபகாரணமான உணவையே)
முச்யந்தே	= முக்தராகிறார்கள்.		
யே	= யார்	புஞ்ஜதே	= புசிக்கிறார்கள்.

(க. உ.):—இவ்விதமாக ப்ரஜாபதியானவர் யஜ்ஞங்களை ஸ்ருஷ்டித்து 'நீங்கள் யஜ்ஞத்தால் தேவர்களை ஸந்தோஷப்படுத்துங்கள். அந்த தேவர்கள் நீங்கள் செய்த யஜ்ஞத்தால் த்ருப்தராய், உங்களுக்கு வேண்டிய இஷ்டங்களைக் கொடுப்பார்கள். நீங்கள் தேவர்களால் கொடுக்கப்பட்ட அன்னாதிகளை அவர்களுக்கு யஜ்ஞத்தின் மூலமாகக் கொடுக்காமற் போனால் உங்களுக்கு பாபம் ஸம்பவிக்கிறது. தேவர்களுக்குக் கொடுத்து மீதியுள்ளதை புசித்தால் நீங்கள் ஸமஸ்த பாபங்களினின்றும் விலக்கப்படுவீர்கள் (பாபமற்றவராவீர்கள்)' என்று சொல்லியிருப்பதால் யஜ்ஞாதிகர்மங்கள் அவஶ்யமாய்ச்செய்யத்தக்கவைகள்,

(மூ)—அன்னாத் ப(ஃ)வந்தி பூ(ஃ)தானி பர்ஜன்யாத(ஃ)ன்ன ஸம்ப(ஃ)வ: ||
யஜ்ஞாத் ப(ஃ)வதி பர்ஜன்யோ யஜ்ஞ: கர்மஸமுத்ப(ஃ)வ: ||14||

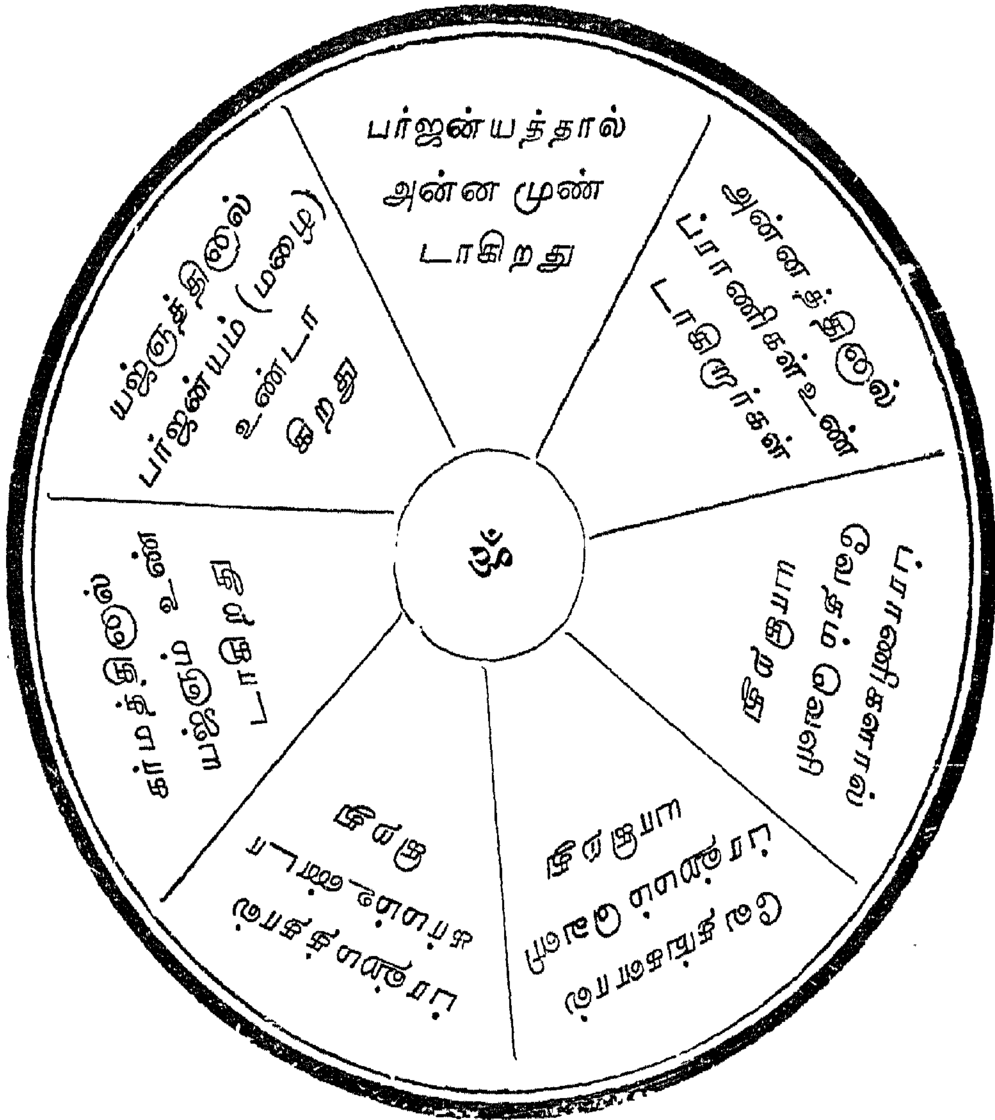
கர்ம ப்ரஹ்மோத்பவம் வித்தி(யி) ப்ரஹ்மாக்ஷர ஸமுத்பவம் ||
தஸ்மாத் ஸர்வக(ஃ)தம் ப்ரஹ்ம நித்யம் யஜ்ஞே ப்ரதிஷ்டிதம் ||15||

ஏவம் ப்ரவர்திதம் சக்ரம் நானுவர்தயதீஹ ய: ||
அகா(ஃ)யு ரிந்த்ரியாராமோ மோக(ஃ)ம் பார்த்த ஸ ஜீவதி||16||

(ப. உ.) *அன்னாத், ப(ஃ)வந்தி, பூ(ஃ)தானி, பர்ஜன்யாத், அன்ன ஸம்ப(ஃ)வ:| யஜ்ஞாத், ப(ஃ)வதி, பர்ஜன்ய:, யஜ்ஞ:, கர்மஸமுத்ப(ஃ)வ:|| கர்ம, ப்ரஹ்மோத்ப(ஃ)வம், வித்தி(யி), ப்ரஹ்ம, அக்ஷரஸமுத்ப(ஃ)வம் | தஸ்மாத், ஸர்வக(ஃ)தம், ப்ரஹ்ம, நித்யம், யஜ்ஞே, ப்ரதிஷ்டிதம் || ஏவம், ப்ரவர்திதம், சக்ரம், ந, அனுவர்தயதி, இஹ, ய: | அகா(ஃ)யு:, இந்த்ரியாராம:, மோகம்(ஃ) பார்த்த, ஸ:, ஜீவதி ||*

அன்னாத்	= அன்னத்தால்
பூ(ஃ)தானி	= ப்ராணிகள்
ப(ஃ)வந்தி	= பிறக்கின்றன.
பர்ஜன்யாத்	= பர்ஜன்யனால் (ஸூர்யனால்)
அன்ன-	= உணவுகள்
ஸம்ப(ஃ)வ:	= உண்டாகின்றன.
யஜ்ஞாத்	= யாகத்தினால்
பர்ஜன்ய:	= மழை
ப(ஃ)வதி	= உண்டாகிறது.
யஜ்ஞ:	= யாகம்
கர்ம ஸமுத்ப(ஃ)வ:	= கர்மத்தால் பிறக்கக்கூடியது.
கர்ம	= கர்மம்
ப்ரஹ்மோத்பவம்	= பரப்ரஹ்மத்தால் உண்டானது.
ப்ரஹ்ம	= பரப்ரஹ்மம்
அக்ஷர-	= வேதாக்ஷரங்களால்
ஸமுத்ப(ஃ)வம்	= வெளியாகிறது. (வேதம் பூதங்களால் = பிராணிகளால் வெளியாவது)
(இதி)	= என்று
வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்.
ஸர்வக(ஃ)தம்	= எங்கும் நிறைந்த
ப்ரஹ்ம	= பரப்ரஹ்மம்
தஸ்மாத்	= யஜ்ஞத்தால் பரம்பரையாய் வெளியாகிறபடியால்
யஜ்ஞே	= யாகத்தில்
நித்யம்	= எப்பொழுதும்
ப்ரதிஷ்டிதம்	= ஸ்திரமாக

	இருக்கிறது.
ய:	= எவன்
ஏவம்	= இவ்வாறு
ப்ரவர்த்திதம்	= நடந்துக்கொண்டிருக்கும்
சக்ரம்	= ஜகச்சக்ரத்தை
இஹ	= இந்த லோகத்தில்
ந, அனுவர்தயதி	= அனுஸரிப்பதில்லையோ (சக்ரத்தை நிறுத்தி விடுகிறானோ)
பார்த்த	= அர்ஜுனனே!
ஸ:	= அவன்
அகா(வா)யு:	= பாபத்திற்கு சாதகமான ஆயுளுடையவன்.
மோகம்	= வீணாக
ஜீவதி	= பிழைக்கிறான்.



(க. உ.) :—இவ்வாறு நடக்கப்பட்ட சக்ரத்தில் சேர்ந்த யஜ்ஞத்தைச் செய்யாவிடில் பர்ஜன்யம் (மழை) முதலியவைகள் உண்டாகாமல் இந்த ஜகச்சக்ரம் நின்று பாபம் நேரிடுகிறது. மற்றும் இச்சக்ரத்தை நடத்தாதவனிட பிழைப்பு வ்யர்த்தமாகிறது. ஆகையால் க்ருஹஸ்தாஶ்ரமிகள் யஜ்ஞ, தான, தபோரூப கர்மங்க

ளைச் செய்யவேண்டியது. ஸன்யாஸி முதலானவர்கள் வித்யா தானம், அபயதானம், தன்னால் போஜ்யமான அன்னதானம், அத்யயனம், ப்ரவசனம், த்யானம் முதலிய வாசனிக (வாக்கினால் செய்யப்படும்) மானஸிக (மனதினால் செய்யப்படும்) யஜ்ஞங்களையும், க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபோரூபங்களான காயிக (தேகத்தினால் செய்யப்படும்) யாகங்களையும் செய்து இந்த ஜகச்சக்ரத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கத்தக்கது.

அவதரணிகை:—"இப்படி எல்லோராலும் கர்மம் செய்யப் படவேண்டியதேயாயின் கர்மத்தைச் செய்வதிலேயே மனது நிலைநின்று அவஶ்யமாய் செய்யவேண்டிய, விடாமல் பரமாத்மா விடத்திலேயே மனதை நிருத்துவதென்னும் அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியே பொருந்தாமற் போகும்" என்னும் ஶங்கைக்கு பதில் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—யஸ்த்வாத்மரதிரேவ ஸ்யாதா(ஊா)த்ம-த்ருப்தஶ்ச மானவ: ||
ஆத்மன்யேவ ச ஸந்துஷ்டஸ்தஸ்ய கார்யம் ந வித்யதே ||17||

(ப. உ.) ய:, து, ஆத்மரதி:, ஏவ, ஸ்யாத், ஆத்மத்ருப்த:, ச, மானவ: | ஆத்மனி, ஏவ, ச, ஸந்துஷ்ட:, தஸ்ய, கார்யம், ந, வித்யதே ||

து = ஸமாதியிலிருக்கும்
ய: = எந்த
மானவ: = அபரோக்ஷ ஞானியான மனிதன்
ஆத்மரதி: ஏவ = பரமாத்மாவினாலேயே ஸுகத்தையடைந்தவனாய் (பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்தாலேயே ஸுகமடைபவன்)
ஸ்யாத் = ஆகிறானே,
ச = மற்றும்
ஆத்ம த்ருப்த: = பரமாத்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலேயே இதர விஷயங்களில் போதுமென்னும் புத்தியையுடையவனாகிறானோ,
ச = மற்றும்
ஆத்மனி ஏவ = பரமாத்மா விடத்திலேயே அதிகமான
ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷமுள்ளவனாகிறானோ
தஸ்ய = அந்த ஸமர்த்தனுக்கு
கார்யம் = செய்யவேண்டிய கர்மம்
ந வித்யதே = இருப்பதில்லை.

(மூ)—நைவ தஸ்ய க்ருதேனார்த்தோ நாக்ருதேனேஹ கஶ்சன ||
ந சாஸ்ய ஸர்வபூ(ஹு)தேஷு கஶ்சிதர்த்த-வ்யபாஶ்ரய: ||18||

(ப. உ.) ந, ஏவ, தஸ்ய, க்ருதேன, அர்த்த:, ந, அக்ருதேன, இஹ, க:, சன | ந, ச, அஸ்ய, ஸர்வபூ(ஹு)தேஷு, க:, சித், அர்த்தவ்யபாஶ்ரய: ||

தஸ்ய	= அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிஸ்தனான மனிதனுக்கு
க்ருதேன	= செய்யப்பட்ட யஜ்ஞங்களால்
அர்த்த:	= ஸமாதியால் பிறந்த ஆத்மஞானத்தால் உண்டாகும் ஸுகத்தை விட அதிகமான ஸுகம்
ந, ஏவ	= இல்லவேயில்லை.
இஹ	= ஸமாத்யவஸ்தையில்
அக்ருதேன	= முக்யமான ஸந்த்யாவந்தனாதி கர்மங்களை செய்யாமலிருப்பதால்
கஶ்சன (தோஷ:)	= எந்த தோஷமும்
ந	= இல்லை.
ச	= மற்றும்
அஸ்ய	= அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிஸ்தனான மனிதனுக்கு
ஸர்வ பூ(ஹு) தேஷு	= கு(ரு)ருக்கள் முதலானவர்களில்
க:, சித்	= எந்த
அர்த்த-	= ப்ரயோஜனத்தின்
வ்யபாஶ்ரய:	= ஸம்பந்தமும்
ந	= இல்லை.

(க. உ.):—அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிஸ்தனான மனிதன் பரமாத்மாவின் தர்ஶனாதிகளால் க்ருதக்ருத்யன் (செய்ய வேண்டியதைச்செய்தவன்) ஆகிற படியால், அந்த பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்தால் உண்டாகும் ஸுகரூபமான ப்ரயோஜனத்தைவிட கர்மங்களினாலாகட்டும், கு(ரு)ருக்கள் முதலானவர்களாலாகட்டும் அவனுக்கு அதிக ப்ரயோஜனமுண்டாவதில்லை. மற்றும் நித்யங்களான ஸந்த்யாவந்தனாதிகளைச் செய்யாமற்போயினும் ப்ரத்யவாயமும் (பாவமும்) இல்லை. நித்ய நைமித்திக கர்மங்களைச் செய்யாமல் அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியை செய்வதற்கு எவ்வித பாதகமும் இல்லை. அஸம்ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதியற்ற மனிதனால் யஜ்ஞாதிகள் ஆவஶ்யகமாய் செய்யப்படவேண்டியவைகளே.

(மூ)—தஸ்மாத(ஞ)ஸக்தஸ்ஸததம் கார்யம் கர்ம ஸமாசர ||
அஸக்தோ ஹ்யாசரன் கர்ம பரமாப்னோதி பூருஷ: || 19 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஸக்த:, ஸததம், கார்யம், கர்ம, ஸமாசர | அஸக்த:, ஹி, ஆசரன், கர்ம, பரம், ஆப்னோதி, பூருஷ: ||

தஸ்மாத்	= அஸம் ப்ரஜ்ஞாத ஸமாதிரஹிதனை மனிதனால் கர்மங்கள் அவஶ்யமாய்ச்செய்யப்படவேண்டியிருப்பதால்	ஸததம்	= எப்பொழுதும்
(த்வம்)	= நீ	ஸமாசர	= செய்.
கார்யம்	= க்ஷத்ரியர்களால் செய்யப்படவேண்டிய	ஹி	= ஏனெனின்
கர்ம	= யுத்தகர்மத்தை	பூருஷ:	= புருஷன்
அஸக்த: (ஸன்)	= பலத்தில் ஆசையற்றவனாய்	அஸக்த: (ஸன்)	= பலேச்சையற்றவனாய்
		கர்ம	= தனக்கு விஹிதமானகர்மத்தை
		ஆசரன் (ஸன்)	= செய்பவனாய்
		பரம்	= பரமாத்மாவை
		ஆப்னோதி	= அடைகிறான்.

(க. உ.):—இவ்வாறு ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு ப்ராப்த்ரு ப்ராப்யபாவத்தைச் சொல்லியிருப்பதால் ஜீவ பரமாத்மாக்களின் பேதமே ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—கர்மணைவ ஹி ஸம்ஸித்தி(யு)மாஸ்தி(யி)தா ஜனகாதய:||
லோக ஸங்க்ரஹ மேவாபி ஸம்பஶ்யன் கர்துமர்ஹஸி || 20 ||

(ப. உ.) கர்மணு, ஏவ, ஹி, ஸம்ஸித்திம், ஆஸ்தி(யி)தா:, ஜனகாத(ஞ)ய: | லோகஸங்க்ரஹம், ஏவ, அபி, ஸம்பஶ்யன், கர்தும், அர்ஹஸி ||

ஜனகாதய:	= ஜனக ப்ரியவ்ரதாதி மகா ராஜர்கள்	ஹி	= இதுப்ரஸித்தம்
கர்மணு ஏவ	= கர்மத்தாலேயே	த்வம்	= நீ
ஸம்ஸித்திம்	= மோக்ஷத்திற்குக் காரணமான அபரோக்ஷ ஞானத்தை	ஏவ	= கர்மத்திற்கு ஞானதி பலங்கள் இருப்பதேயல்லாமல்
ஆஸ்தி(யி)தா:	= அடைந்திருக்கிறார்கள்.	லோகஸங்க்ரஹம், அபி	= நான் கர்மத்தைச்செய்யாவிடின் ஜனங்கள் கர்மங்களைச் செய்யமாட்டார்கள்.

	ஆகையால் ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விக்கவேண்டுமென்பதையாயினும்		ள்பவனாய்
		(கர்ம)	= கர்மத்தை
		கர்தும்	= செய்வதற்கு
		அர்ஹஸி	= ஸமர்த்தனாகுக (கர்மங்களைச் செய்.)
ஸம்பஶ்யன்	= தெரிந்து கொ		

(மூ)—யத்(த்)யதா(ஆ)சரதி ஶ்ரேஷ்ட ஸ்தத்ததே(ஏ)வேதரோ ஜன:||
ஸ யத்ப்ரமாணம் குருதே லோகஸ்தத(அ)னுவர்த்ததே || 21 ||

(ப. உ.) யத், யத், ஆசரதி, ஶ்ரேஷ்ட:, தத், தத், ஏவ, இதர:, ஜன: | ஸ:, யத், ப்ரமாணம், குருதே, லோக:, தத், அனுவர்ததே ||

ஶ்ரேஷ்ட:	= உத்தமனான புருஷன்	ப்ரமாணம் (இதி)	= ப்ரமாணமென்று
யத், யத்	= எந்தெந்த கர்மங்களை	குருதே	= செய்கிறானோ (தெரிந்து கொள்கிறானோ)
ஆசரதி	= செய்கிறானோ		
இதர:, ஜன:	= இதர ஜனங்கள்	லோக:	= ஜனங்கள்
தத், தத், ஏவ	= அந்தந்த கர்மங்களையே	தத்	= அந்த ப்ரமாணமென்று தெரிந்து கொண்ட க்ரந்தத்தை
ஆசரதி	= செய்கிறார்கள்.		
ஸ:	= அந்த ஶ்ரேஷ்டனான மனிதன்	அனுவர்த்ததே	= அனுஸரிக்கிறார்கள்.
யத்	= எந்த க்ரந்தத்தை		

(மூ)—ந மே பார்த்தாஸ்தி கர்தவ்யம் த்ரிஷு லோகேஷு கிஞ்சன ||
நானவாப்தமவாப்தவ்யம் வர்த ஏவ ச கர்மணி || 22 ||

(ப. உ.) ந, மே, பார்த்த, அஸ்தி, கர்தவ்யம், த்ரிஷு, லோகேஷு, கிம், சன | ந, அனவாப்தம், அவாப்தவ்யம், வர்த, ஏவ, ச, கர்மணி ||

பார்த்த	= அர்ஜுனா!	அவாப்தவ்யம்	= கிடைக்கத்தக்கதும்
(யத:)	= எக்காரணத்தால்	கிஞ்சன	= சற்றேனும்
த்ரிஷு, லோகேஷு	= மூன்று லோகங்களிலும்	ந	= இல்லை.
		(அத:)	= அக்காரணத்தால்
மே	= எனக்கு	மே	= எனக்கு
அனவாப்தம்	= கிடைக்காததும்	கர்தவ்யம்	= ப(ல)லாபேக்ஷையால் செய்

யத்தக்க கர்மம்
ந, அஸ்தி = இல்லை.
ச = அப்படியிருந்த போதிலும்
கர்மணி = கர்மத்தில் (கர்மத்தைச் செய்வதில்)

வர்த (ஏவ) = இருக்கவே யிருக்கிறேன். (ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விப்பதற்காக நான் கர்மங்களைச் செய்கிறேன்.)

(மூ)—யதி(ஹி) ஹ்யஹம் ந வர்தேயம் ஜாது கர்மண்யதந்த்ரித: ||
மம வர்த்மானு வர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த(ஸ) ஸர்வஶ: ||23||

(ப. உ.) யதி(ஹி), ஹி, அஹம், ந, வர்தேயம், ஜாது, கர்மணி, அதந்த்ரித: | மம, வர்த்ம, அனுவர்தந்தே, மனுஷ்யா:, பார்த்த, ஸர்வஶ: ||

பார்த்த = அர்ஜுனா!
அஹம் = நான்
ஜாது = எப்பொழுதாவது
அதந்த்ரித: (ஸன்) = ஆலஸ்யமற்றவனாய்
கர்மணி = கர்மத்தில்
யதி, ந, வர்தேயம் = ப்ரவ்ருத்தனாகா விடில்
ஸர்வஶ: = ஸமஸ்தரான

மனுஷ்யா: = மனிதர்கள்
மம = என்னுடைய
வர்த்ம = மார்க்கத்தை (கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் மார்க்கத்தை)
அனுவர்தந்தே = அனுஸரிக்கிறார்கள்.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—உத்ஸீதே(ஷே)யுரிமே லோகா ந குர்யாம் கர்ம சேத(ஓ)ஹம் ||
ஸங்கரஸ்ய ச கர்தா ஸ்யா முபஹன்யா மிமா: ப்ரஜா: ||24||

(ப. உ.) உத்ஸீதே(ஷே)யு;, இமே, லோகா:, ந, குர்யாம், கர்ம, சேத், அஹம் | ஸங்கரஸ்ய, ச, கர்தா, ஸ்யாம், உபஹன்யாம், இமா:, ப்ரஜா: ||

அஹம் = நான்
கர்ம = கர்மத்தை
ந, குர்யாம் சேத் = செய்யாமற் போவேனாகில்
இமே = இந்த
லோகா: = ஜனங்கள்
உத்ஸீதே(ஷே)யு: = கர்மங்களைச் செய்யாததினால் நரகாத்யனர்த்தங்களை அடைவார்கள்.
= மற்றும்

ஸங்கரஸ்ய = கர்ம (தர்ம) லோபத்தாலுண்டாகும் அதர்மத்தால் எல்லோரிடகுலமும் கெட்டு, ஸ்த்ரீகளின் தோஷத்தால் உண்டாகும் வர்ணஸாங்கர்யத்தின்
கர்த்தா = செய்பவன்
ஸ்யாம் = ஆவேன்,

இமா:	= இந்த		யனர்த் தங்களை
ப்ரஜா:	= ஜனங்களை		யடைவதற்கு
உபஹன்யாம்	= நாசப்படுத்திய வனுவேன் (ஜனங்கள் நரகாத்		நானே காரணனுவேன்.)

(மூ)—ஸக்தா: கர்மண்யவித்வாம்ஸோ யதா(யா) குர்வந்தி பாரத ||
குர்யாத் வித்வாம் ஸ்ததா(யா)ஸக்தஶ்சிகீர்ஷுர் லோக ஸங்
க்ரஹம் ||25||

(ப. உ.) ஸக்தா:, கர்மணி, அவித்(த்)வாம்ஸ:, யதா(யா), குர்வந்தி, பாரத | குர்யாத், வித்(த்)வான், ததா(யா), அஸக்த:, சிகீர்ஷு:, லோக ஸங்க்ரஹம் ||

பாரத	= பரத குலத்தி லுதித்த அர்ஜுனு!	வித்வான்	= ஞானியும்
அவித்வாம்ஸ:	= அஞ்ஞானிகள்	அஸக்த: (ஸன்)	= பலாபேக்ஷையற்றவனுய்
கர்மணி	= கர்மவிஷயத்தில்	லோக ஸங்க்ரஹம்	= லோக ஸங்க்ரஹத்தை
ஸக்தா: (ஸந்த:)	= பலாபேக்ஷையுடையவர்களாய்	சிகீர்ஷு:	= செய்வதற்கு ஆசையுள்ளவனுய் (ஜனங்களால் கர்மங்களைச் செய்விப்பதற்காக)
யதா (யா)	= எவ்வாறு		
கர்ம	= கர்மத்தை		
குர்வந்தி	= செய்கிறுர்களோ,	(கர்ம)	= கர்மத்தை
ததா(யா)	= அவ்வாறே	குர்யாத்	= செய்யத்தக்கது

(மூ)—ந புத்திபே(ஹே)த(கு)ம் ஜனயேத(கு)ஜ்ஞானும் கர்மஸங்கி(வி)
னும்||
ஜோஷயேத்ஸர்வ கர்மாணி வித்வான் யுக்தஸ்ஸமாசரன் ||26||

(ப. உ.) ந, புத்திபேதம், ஜனயேத், அஜ்ஞானும், கர்மஸங்கி(வி)னும் | ஜோஷயேத், ஸர்வகர்மாணி, வித்வான், யுக்த:, ஸமாசரன்||

அஜ்ஞானும்	= பகவத் ஸ்வரூப ஞானமற்ற	புத்திபே(ஹே)தம்	= புத்தியின் மாருதலை
கர்மஸங்கி(வி)னும்	= கர்மத்தைச் செய்வதில் கருத்துடைய ஜனங்களின்	ந, ஜனயேத்	= உண்டாக்கக் கூடாது (கர்மத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்

னும் எண்ணத்தை மாற்றக் கூடாது.)

வித்வான் = ஞானியானவன்

யுக்த:(ஸன்) = பரமாத்மா விடத்தில் மனதைச் செலுத்தியவனாய்

கர்மாணி = கர்மங்களை

ஸமாசரன் (ஸன்) = செய்துகொண்டே

ஸர்வ- = ஸமஸ்த

கர்மாணி = கர்மங்களையும்

ஜோஷயேத் = செய்விக்கத் தக்கது (அஜ்ஞானிகளால் கர்மங்களைச் செய்விக்க வேண்டும்.)

(மூ)—ப்ரக்ருதே: க்ரியமாணானி கு(3)ணை: கர்மாணி ஸர்வஶ: ||
அஹங்கார-விமூடாத்மா கர்தாஹமிதி மன்யதே || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே:, க்ரியமாணானி, கு(3)ணை:, கர்மாணி, ஸர்வஶ: | அஹங்கார-விமூடாத்மா, கர்தா, அஹம், இதி, மன்யதே ||

அஹங்கார- = அஹங்காரத்தால்

விமூட- = மோகமடைந்த

ஆத்மா = அறிவுடையவன்

ப்ரக்ருதே: = மேலான கார்யங்களையுடைய பரமாத்மாவின்

குணை: = ஞானேச்சாப்ரயத்னங்கள்

(ப்ரக்ருதே:) = உத்தம, மத்யம அதம ஜீவர்களின் ஸ்வபாவத்திற்கு

(குணை:) = அனு குணங்களாகிய தத்வ ஞானம், மிஶ்ர ஞானம், மித்யா ஞானம் இவைகள்

(ப்ரக்ருதே:) = ஜட ப்ரக்ருதியின்

(குணை:) = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்கள் இவைகளால்

க்ரியமாணானி = செய்யப்படும்

ஸர்வஶ: = ஸமஸ்தமான

கர்மாணி = நல்ல கர்மங்கள் மிஶ்ர (கலப்பு) கர்மங்கள், கெட்ட கர்மங்கள் இவைகளை

(ப்ரதி) = குறித்து

அஹம் = நானே (ஒருவனே)

கர்தா = ஸ்வதந்திரமாக செய்பவன்

இதி = என்று

மன்யதே = தெரிந்து கொள்கிறான்.

(மூ)—தத்வவித்து மஹாபா(4)ஹோ கு(3)ணகர்ம விபா(4)க(3)யோ: ||
கு(3)ணா கு(3)ணேஷு வர்தந்த இதி மத்வா ந ஸஜ்ஜதே || 28 ||

(ப. உ.) தத்வவித், து, மஹாபா(வா)ஹோ, கு(ஃ)ணகர்மவிபா(ஹா)க(ஃ)யோ:| கு(ஃ)ணா:, கு(ஃ)ணேஷு, வர்தந்தே, இதி, மத்வா, ந, ஸஜ்ஜதே ||

மஹாபா(வா)ஹோ = அர்ஜுனா!
குணகர்ம விபா(ஹா)க(ஃ)யோ: = பரமாத்மாவின் ஞானேச்சா ப்ரயத்னம் முதலிய குணங்கள், மற்றும் ப்ரக்ருதியின் ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்கள், மற்றும் ஸ்வதந்த்ரனை பரமாத்மாவின் கர்மங்கள், பரமாத்மாவின் அதீனனை ஜீவனால் செய்யப்படும் கர்மங்கள், விகாரமடைந்த ப்ரக்ருதியின் கர்மங்கள் இவைகளே முதலிய குண கர்மங்களின் வித்யாஸங்களின்
தத்வவித் = தத்வங்களை அறிந்தவன்
குணா: = பரமாத்மாவின் ஞானேச்சா ப்ரயத்னங்கள்
குணேஷு = ஜீவனின் ஸ்வபாவாதி குணங்களில்
வர்தந்தே = ப்ரேரகங்களாயிருக்கின்றன
இதி = என்று
மத்வா = தெரிந்துகொண்டு
ந, ஸஜ்ஜதே = ஆஸக்தனாவதில்லை. (நானே செய்கிறேனென்றறிவதில்லை)

(மூ)—ப்ரக்ருதேர்கு(ஃ)ண ஸம்மூடாஸ்ஸஜ்ஜந்தே கு(ஃ)ணகர்மஸு ||
தானக்ருத்ஸ்னவிதோ(தோ) மந்தான் க்ருத்ஸ்ன வின்ன விசாலயேத் ||29||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதே:, குண-ஸம்மூடா:, ஸஜ்ஜந்தே, குண-கர்மஸு| தான், அக்ருத்ஸ்னவித:(த:), மந்தா(தா)ன், க்ருத்ஸ்னவித், ந, விசாலயேத் ||

யே = எந்த
அக்ருத்ஸ்னவித:(த:) = குணம், கர்மம், இவைகளின் விபா(ஹா)கத்தைத் தெரியாத ஜனங்கள்
ப்ரக்ருதே: = ஜடப்ரக்ருதியின்
குண- = ஸத்வரஜஸ்தமோ குணங்களால்
ஸம்மூடா: = மோகிதராய்
குண- = ப்ரக்ருதி கார்யமான இந்த்ரி

	யங்களிலும் (குணங்களிலும்)	தான்	= அந்த
கர்மஸு	= கர்மங்களிலும்	மந்தான்	= குணகர்ம விபாகத்தைத் தெரிந்து கொள்ளாமலிருக்கும் ஜனங்களை
ஸஜ்ஜந்தே	= அதிகமான நேஹமுடையவராகிறார்கள்.		
க்ருத்ஸ்னவித்	= முன் சொல்லியவாறு குணகர்ம விபாகத்தைத் தெரிந்தவன்	ந, விசாலயேத்	= குணகர்மங்களில் ஸ்னேஹத்தைவிடுவிக்கக் கூடாது.

(மூ)—மயி ஸர்வாணி கர்மாணி ஸம்ன்யஸ்யாத்யாத்ம சேதஸா ||
நிராசீர் நிர்மமோ பூத்வா யுத்யஸ்வ விக(ம)தஜ்வர: ||30||

(ப. உ.) மயி, ஸர்வாணி, கர்மாணி, ஸம்ன்யஸ்ய, அத்யாத்ம-சேதஸா |
நிராஶீ:, நிர்மம:, பூத்வா, யுத்யஸ்வ, விகதஜ்வர:||

ஆத்யாத்ம சேதஸா (ஆத்யாத்மனிசேத:)	= ஶ்ரேஷ்டனான பரமாத்மா விடத்தி லிருக்கும் மனதால்	மயி	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில்)
நிராஶீ: (ஸன்)	= பலாபேக்ஷையற்றவனாய்	ஸம்ன்யஸ்ய	= அர்ப்பித்து (இவ்வெல்லா கர்மங்களும் விஷ்ணு பூஜாத்மகமென்று அனுஸந்தானம் செய்து கொண்டு)
நிர்மம:(ஸன்)	= கர்த்ருத்வாபிமானத்தை யற்றவனாய்		
ஸர்வாணி	= ஸமஸ்தங்களான	விக(ம)தஜ்வர:(ஸன்)	= துக்கமற்றவனாய்
கர்மாணி	= உன்னால் செய்யப்பட்டகர்மங்களை	யுத்யஸ்வ	= யுத்தத்தைச் செய்க.

(மூ)—யே மே மதமித(ஃ)ம் நித்யமனுதிஷ்டந்தி மானவா: ||
ஶ்ரத்தா(ஃ)வந்தோநஸூயந்தோ முச்யந்தே தேபி கர்மபி:
(ஃ:) ||31||

(ப. உ.) யே, மே, மதம், இத(ஃ)ம், நித்யம், அனுதிஷ்டந்தி, மானவா; | ஶ்ரத்தா(ஃ)வந்த:, அனஸூயந்த:, முச்யந்தே, தே, அபி, கர்மபி: (ஃ:) ||

யே	= எந்த		மல்)
மானவா:	= மனிதர்கள்	மே	= என்னுடைய
ஶ்ரத்தா வந்த: (ஸந்த:)	= என் வார்த்தையில் ஶ்ரத்தையுடையவர்களாய்	இதம்	= இந்த முன் சொல்லப் போகும்
அனஸூயந்த: (ஸந்த:)	= என்னிடத்தில் பொறாமை செய்யாமல் (கஷ்டமான கர்மத்தில் என்னை ப்ரேரேபிக்கிறானென்றுதோஷத்தை நினைக்காமல்)	மதம்	= மதத்தை
		நித்யம்	= எப்பொழுதும்
		அனுதிஷ்டந்தி	= அனுஷ்டிக்கிறார்களோ
		தே, அபி	= அவர்களும்
		கர்மபி: (ஸி:)	= கர்மங்களினின்றும்
		முச்யந்தே	= விடுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

(மூ)—யேத்வேதத(ஃ)ப்(ஹி)யஸூயந்தோ நானுதிஷ்டந்தி மே மதம் ||
ஸர்வஜ்ஞான விமூடாம் ஸ்தான் வித்தி(யூ) நஷ்டானசேதஸ:
||32||

(ப. உ.) யே, து, ஏதத், அப்(ஹி)யஸூயந்த:, ந, அனுதிஷ்டந்தி, மே, மதம்| ஸர்வஞானவிமூடான், தான், வித்தி(யூ), நஷ்டான், அசேதஸ:||

யே, து	= யார்		வஸ்து விஷயகமான ஞானமற்ற
அப்(ஹி)யஸூயந்த: (ஸந்த:)	= த்வேஷத்தைச் செய்து கொண்டே	தான்	= அந்த ஜனங்களை
ஏதத்	= இந்த	நஷ்டான்	= நாஶமடைந்தவராக (நரகாத்யனர்த் தங்களை அடைந்தவராக)
மே	= என்னுடைய		
மதம்	= மதத்தை		
ந, அனு திஷ்டந்தி	= ஆசரிப்ப தில்லையோ	வித்தி(யூ)	= தெரிந்து கொள்.
ஸர்வ ஜ்ஞான விமூடான்	= தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான ஸகல		

அவதரணிகை :—உன்னுடைய மதத்தை அனுஷ்டிப்பதால் மோக்ஷம் கிடைத்துக்கொண்டிருக்க, ஜனங்கள் ஏன் அதை அனுஷ்டிப்பதில்லை? என்னும் அர்ஜுனனின் ஆக்ஷேபத்திற்கு, அவர்களின் தாமஸஸ்வபாவமே காரணமென்றுசொல்லுகிறான்—

(மூ)—ஸத்(ரு)ருஶம் சேஷ்டதே ஸ்வஸ்யா: ப்ரக்ருதேர் ஞானவானபி||
ப்ரக்ருதிம் யாந்தி பூ(ஊ)தானி நிக்ரஹ: கிம் கரிஷ்யதி || 33 ||

(ப. உ.) ஸத்(ரு)ருஶம், சேஷ்டதே, ஸ்வஸ்யா:, ப்ரக்ருதே:, ஞான வான், அபி | ப்ரக்ருதிம், யாந்தி, பூ(ஊ)தானி, நிக்ரஹ:, கிம், கரிஷ்யதி ||

ஞானவான், அபி	= ஞானியாயினும்
ஸ்வஸ்யா:	= தன்னுடைய
ப்ரக்ருதே:	= ஸ்வபாவத்திற்கு
ஸத்ருஶம்	= அனுகுணமாக
சேஷ்டதே	= வ்யாபாரங்களை செய்கிறான்.
பூதானி	= ப்ராணிகள்
ப்ரக்ருதிம்	= தம் தம் ஸ்வபாவத்தை
யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
நிக்ரஹ:	= மனோ நிக்ரஹம்
கிம்	= என்ன
கரிஷ்யதி	= செய்யும் ?

அவதரணிகை :—இந்த்ரிய நிக்ரஹம்செய்வது மிகவும் கஷ்டமாயினும் அதிக ப்ரயத்னத்தால் ஆவஶ்யகமாக அதைச்செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியஸ்யேந்த்ரியஸ்யார்த்தே ராகத்(ரு)வேஷௌ வ்யவஸ்தி(யி)தௌ ||
தயோர்ந வஶமாக(ம)ச்சே(ஜே)த் தௌ ஹ்யஸ்ய பரிபந்தி(யி)னௌ ||34||

(ப. உ.) இந்த்ரியஸ்ய, இந்த்ரியஸ்ய, அர்த்தே, ராக(ம)த்வேஷௌ, வ்யவஸ்திதௌ | தயோ:, ந, வஶம், ஆக(ம)ச்சே(ஜே)த், தௌ, ஹி, அஸ்ய, பரிபந்தி(யி)னௌ ||

இந்த்ரியஸ்ய-இந்த்ரியஸ்ய	= ப்ரதி இந்த்ரியத்தின்
அர்த்தே	= விஷயத்தில்
ராகத்வேஷௌ	= அனுகூலமாயின் அன்பும், ப்ரதிகூலமாயின் த்வேஷமும்
வ்யவஸ்தி(யி)தௌ	= அவஶ்யகமாய் உண்டாகின்றன
[ததா(யா)] (அபி)	= அப்படியிருந்தபோதிலும்
தயோ:	= அந்த ராகத்வேஷங்களின்
வஶம்	= அதீனம்
ந, ஆகச்சேத்	= ஆகக் கூடாது. (ராக த்வேஷங்களை யனுஸரித்து நடக்கக் கூடாது)
தௌ	= அந்த ராகத்வேஷங்கள்
அஸ்ய	= கீர்த்தியை அபேக்ஷிப்பவர்களிட

பரிபந்தி(யி)னௌ = ஶத்ருக்கள். (கீர்த்தியை நாஶமடையும்படி செய்பவைகள்)
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை:—"நான் யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்வதில்லை. ஸனகாதிகளைப்போல் த்யானாதிகளைச் செய்து கொண்டே, பிச்சையினால் ஜீவனம் செய்கிறேன்" என்னும் அர்ஜுனனின் வார்த்தைகளுக்கு ஸமாதானத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஶ்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விகு(௩)ண: பரதர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ||
ஸ்வதர்மே நித(ய)னம் ஶ்ரேய: பரதர்மோ ப(ஹ)யாவஹ: ||35||

(ப. உ.) ஶ்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்ம:, விகு(௩)ண:, பாத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வத(ய)ர்மே, நித(ய)னம், ஶ்ரேய:, பாத(ய)ர்ம:, ப(ஹ)யாவஹ: ||

ஸ்வதர்ம: = தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான தர்மம்
விகு(௩)ண:, (அபி) = சில பாகங்களினால் குறைந்தாலும் (ஸரியாக முடிப்பதற்கு முடியாமல் குறைவாயினும்)
ஸ்வனுஷ்டிதாத் = ஸம்பூர்ணமான பாகங்களால் செய்வதற்கு ஸாத்யப்படும்
பரதர்மாத் = இதர வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான தர்மத்தைவிட
ஶ்ரேயான் = ஶ்ரேயஸ்கரமானது.
ஸ்வதர்மே = தம் தம் தர்மத்தில்
நிதனம், (அபி) = மரணமுண்டாயினும்
ஶ்ரேய: = ஶ்ரேயஸ்கரமானது.
பரதர்ம: = இதர வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான தர்மம்
ப(ஹ)யாவஹ: = அனர்த்தத்தைத்தருவது.

(க. உ.) இதர வர்ணாஶ்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு ஸாத்யமாயிருந்து, அவைகளைச் செய்வதைவிட, தம் தம் வர்ணாஶ்ரமதர்மங்கள் ஸகல அங்கங்களுடன் செய்வதற்கு முடியாமல் அநேக அங்கங்களால் குறைவாயிருந்தபோதிலும் அவைகளைச் செய்வதே ஶ்ரேயஸ்கரமானது.

[உதாஹரணம் :—(1) ஸ்த்ரீ தனக்கு விஹிதமான தன் புருஷனிட பணிவிடை செய்வதில் பல குறைகளிருந்தாலும் அதிககுற்றமாவதில்லை. தனக்கு விஹிதமல்லாத இதர ஸ்த்ரீக்கு விஹிதமான இதர புருஷனிட பணிவிடையை வெகு மேன்மையாய்ச் செய்த போதிலும் அப்பணிவிடை அதிக குற்றமாகிறது.

(2) சேவகன் தான் செய்யவேண்டிய வேலைகளில் கொஞ்சம் குறைவாயினும் அதிக குற்றமாவதில்லை. அவனே வேறு அதிகாரியால் செய்யப்படவேண்டிய வேலைகளை வெகுவிமர்சையாய் செய்த போதிலும் அதிக குற்றமாகிறது.]

ஆகையால் நீ க்ஷத்ரியர்களுக்கு விஹிதமான யுத்தத்தைச் செய்யவேண்டுமேயல்லாது ஸன்யாஸிகளுக்கு விஹிதமான பிக்ஷாடனாதிகளைச் செய்யக்கூடாது.

அவதரணிகை :—ராகத்வேஷாதிகளில் ஏது ப்ரபலமானது? எதனால் மனிதர்களுக்கு பாபகர்மங்களில் ப்ரவர்த்தியுண்டாகிறது? அதைச் சொன்னால் அதை விட்டுவிடலாம் என்கிற கருத்துடன் அர்ஜுனன் ஸ்ரீகிருஷ்ணனை வினவுகிறான்.

அர்ஜுன உவாச:—

(மூ)—அத(ய) கேன ப்ரயுக்தோயம் பாபம் சரதி பூருஷ: ||
அநிச்சன்னபி வார்ஷ்ணேய ப(ப)லாதிவ நியோஜித: ||36||

(ப. உ.) அத(ய), கேன, ப்ரயுக்த:, அயம், பாபம், சரதி, பூருஷ:| அனிச்ச(ஸ)ன், அபி, வார்ஷ்ணேய, ப(ப)லாத், இவ, நியோஜித: ||

வார்ஷ்ணேய	= வ்ருஷ்ணி குலத்திலுதித்த ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!	அத(ய)	= பரமாத்மாவை தவிர
அயம்	= இந்த	கேன	= காம, க்ரோத, லோப, மோஹ, மத, மத்ஸரம் இவைகளில் எதனால்
பூருஷ:	= மனிதன்		
அனிச்ச(ஸ)ன் அபி	= பாப கார்யங்களை செய்வதில் விருப்பமில்லாவிடினும்	ப்ரயுக்த:	= ஏவப்பட்டவனாய்
ப(ப)லாத்	= கட்டாயமாய்	பாபம்	= பாபகார்யத்தை
நியோஜித: இவ	= கார்யத்தில் ஏவப்பட்டவனைப்போல்	சரதி	= செய்கிறான்?

ஸ்ரீ பகவான் உவாச :—

(மூ)—காம ஏஷ க்ரோத ஏஷ ரஜோகு(ஃ)ண ஸமுத்ப(ஹ)வ: ||
மஹாஶனோ மஹாபாப்மா வித்த்யேன மிஹ வைரிணம் ||37||

(ப. உ.) காம:, ஏஷ:, க்ரோத:(ய:), ஏஷ:, ரஜோகு(ஃ)ண ஸமுத்ப(ஹ)வ:| மஹாஶன:, மஹாபாப்மா, வித்தி(யி), ஏனம், இஹ, வைரிணம் ||

ஸ்ரீபகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = (காமமே[ஆசையே]பாபகார்யத்தில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்வதென்று பதில்) சொல்லுகிருன் :—
ஏஷ: = இந்தஜனங்களை கெட்ட கார்யங்களில் ப்ரவர்த்திக்கும்படிக்கு செய்வது
காம: = காமமே (ஆசையே)

க்ரோதம் பாபகார்யத்தில் ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்வதாகக் கண்டு வந்துகொண்டிருக்க, காமத்தையே ப்ரவர்த்தகமென்று எவ்வாறு சொல்லுகிருய் எனின் சொல்லுகிருன் :—

ஏஷ: = இந்த காமமே
க்ரோத: = கோபம் (கோபத்திற்குக் காமம் காரணமாவதால் கோபமும் காமத்திலேயே சேர்ந்தது.)
ஏஷ: = இந்த காமம்
ரஜோகுண- = ரஜோகுணத்தால்
ஸமுத்ப(ஹ)வ: = பிறந்தது.
மஹாஶன: = அதிகமான (பூர்த்தி செய்வதற்கு ஸாத்யமல்லாத) விஷயங்களையுடையது.)
மஹாபாப்மா = மகா பாபத்திற்குக் காரணமானது.
இஹ = ஐஹிகாமுஷ்மிகபுருஷார்த்தஸம்பாதன விஷயத்தில்
ஏனம் = இந்த காமத்தை
வைரிணம் = ஶத்ருவானதாக (ப்ரதிபந்தகத்தைச்செய்வதாக)
வித்தி(யி) = தெரிந்துக் கொள்.

(மூ)—தூ(ய-ஏ)மேனாவ்ரியதே வஹ்னிர்யதா(யா)த(ஃ)ர்ஶோ மலேன ச ||
யதோ(யோ)ல்பே(வே)னாவ்ருதோ க(ஃ)ர்ப(ஹ)ஸ்ததா(யா) தேனேத(ஃ)மாவ்ருதம் ||38||

(ப. உ.) தூ(ய ூ)மேன, ஆவ்ரியதே, வஹ்நி:, யதா(யா), ஆத(உ)ர்ஶ:, மலேன, ச | யதா (யா), உல்பே(வே)ன, ஆவ்ருத:, க(ழ)ர்ப:(ஹ:), ததா (யா), தேன, இத(உ)ம், ஆவ்ருதம் ||

வஹ்நி:	= நெருப்பு
யதா(யா)	= எப்படி
தூ(ய ூ) மேன	= புகையால்
ஆவ்ரியதே	= மூடப்படுகிறதோ
ததா(யா)	= அப்படியே
இத(உ)ம்	= இந்த உத்தம ஜீவ ஸமுதாயம்
தேன	= அந்த காமத்தால்
ஆவ்ருதம்	= மூடப்பட்டிருக்கிறது.
ச	= மற்றும்
யதா(யா)	= எப்படி
ஆதர்ஶ:	= கண்ணாடி
மலேன	= தூசியினால்
ஆவ்ரியதே	= மூடப்படுகிறதோ

ததா (யா)	= அப்படியே
இத(உ)ம்	= இந்த மத்யம ஜீவ ஸமூஹம்
ஆவ்ருதம்	= மூடப்பட்டிருக்கிறது.
யதா(யா)	= எப்படி
கர்ப:(ஹ:)	= கர்ப்பமானது
உல்பே (வே)ன	= மாயையால் (கர்பவேஷ்டன சர்மத்தால்)
ஆவ்ருத:	= மூடப்பட்டிருக்கிறதோ
ததா(யா)	= அப்படி
இத(உ)ம்	= இந்த அதம ஜீவ ஸமூஹம்
ஆவ்ருதம்	= மூடப்பட்டிருக்கிறது.

(க. உ.) :—உத்தம, மத்யம, அதம ஜீவர்கள் காமத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதினால் அவர்களுக்கு ஞானமுண்டாவதில்லை. (காமம் ஜீவர்களை மூடிக்கொண்டு ஞானமுண்டாகாமற் செய்கிறது.)

அவதாரிகை :—காமம் ஞானமுண்டாவதற்கு ப்ரதிபந்தகம் (தடங்கல்) செய்கிறது என்று மாத்ரமல்ல. ஶாஸ்த்ரங்களால் உண்டான ஞானத்தையும் நாஶப்படுத்துகிறதென்று இரண்டு ஶ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஆவ்ருதம் ஞான மேதேன ஞானினோ நித்யவைரிணா ||
காமரூபேண கௌந்தேய துஷ்பூரேணானலேன ச || 39 ||

(ப. உ.) ஆவ்ருதம், ஞானம், ஏதேன, ஞானின:, நித்யவைரிணா | காமரூபேண, கௌந்தேய, து(உ)ஷ்பூரேண, அனலேன, ச ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுனா !	அனலேன நித்ய வைரிணா	= த்ருப்தியற்ற நித்ய ஶத்ருவான
ஞானின:	= ஞானியின்	காமரூபேண	= காமத்தால்
ஞானம்	= ஶாஸ்த்ர ஜன்ய ஞானம்	ஆவ்ருதம்	= போர்க்கப்பட்டிருக்கிறது. (மூடப்பட்டிருக்கிறது.)
ஏதேன	= இந்த		
துஷ்பூரேண	= முடிப்பதற்கு ஶக்யமல்லாத		
ச	= மற்றும்		

(மூ)—இந்த்ரியாணி மனோ புத்திரஸ்யாதி(யி)ஷ்டான முச்யதே ||
ஏதைர்விமோஹயத்யேஷ ஞானமாவ்ருத்ய தே(தே)ஹினம்
||40||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, மன:, புத்தி:, அஸ்ய, அதி(யி)ஷ்டானம், உச்யதே | ஏதை:, விமோஹயதி, ஏஷ:, ஞானம், ஆவ்ருத்ய, தே(தே)ஹினம் ||

அஸ்ய	= இந்த காமமென்னும் ஶத்ருவுக்கு		இந்த்ரியங்களால் (உண்டாகும்)
இந்த்ரியாணி	= கண் முதலிய இந்த்ரியங்கள்	ஞானம்	= ஞானத்தை
மன:	= விருப்பங்களைப் பிறப்பிக்கும் மனது	ஆவ்ருத்ய	= சூழ்ந்துகொண்டு (உண்டாகாமற் செய்து) அல்லது
புத்தி:	= நிஶ்சயத்தைப் பிறப்பிக்கும் புத்தி (இவைகள்)	ஞானம்	= ஶாஸ்த்ரத்தால் உண்டான அறிவை
அதி(யி)ஷ்டானம்	= ஆஶ்ரயம் (இருப்பிடம்)	ஆவ்ருத்ய	= மூடிக்கொண்டு (அதனால் கார்யமாகாமற் செய்து)
(இதி)	= என்று	தே(தே)ஹினம்	= ஜீவனை
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.	விமோஹயதி	= மோகப்படுத்துகிறது. (மயக்குகிறது.)
ஏஷ:	= இந்த காமம்		
ஏதை:	= கண் முதலிய		

(மூ)—தஸ்மாத் த்வமிந்த்ரியாண்யாதௌ(தௌ)நியம்ய பரதர்ஷப () ||
பாப்மானம் ப்ரஜஹி ஹ்யேனம் ஞான-விஜ்ஞான-நாஶனம்
||41||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், இந்த்ரியாணி, ஆதௌ(தௌ), நியம்ய, பரதர்ஷப(ஷ) | பாப்மானம், ப்ரஜஹி, ஹி, ஏனம், ஞான-விஞான-நாஶனம் ||

பரதர்ஷப	= பரதகுலத்தில் ஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனா!		கொண்டு)
தஸ்மாத்	= இந்த்ரியங்களின் மூலமாய் காமம் மோஹகமானதால்	ஞான-	= ஸாதாரண ஞானம்
த்வம்	= நீ	விஜ்ஞான-	= விஶேஷஞானம் இவைகளை
ஆதௌ (தௌ)	= முதலில்	நாஶனம்	= நாஶப்படுத்தும்
இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்களை	பாப்மானம்	= பாபிஷ்டமான (பாபஜனகமான)
நியம்ய	= அடக்கி ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக் கொண்டு (துர்விஷயங்களில் போகாமற் செய்து	ஏனம்	= இக்காமத்தை
		ப்ரஜஹி	= நாஶப்படுத்து.
		ஹி	= இந்த்ரியங்களின் ஜயம் காமத்தை நாசப்படுத்துமென்பது ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், மற்றவர்களெல்லோரும் அவனிட ஆதீனர்கள் என்னும் ஞானமே இதர பதார்த்த விஷயகமான காமத்தை நாஶப்படுத்துகிறது. ஆகையால் பரமாத்மாவை ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டு, காமத்தை நாஶப்படுத்திக்கொள்ளென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இந்த்ரியாணி பராண்யாஹு ரிந்த்ரியேப்(ஸ்)ய: பரம் மன:||
மனஸஸ்து பரா புத்தி(ர்)ர்யோ புத்தே:(ர்) பரதஸ்து ஸ: ||42||
ஏவம் புத்தே:(ர்) பரம் பு(பு)த்வா(ர்)ஸம்ஸ்தப்யாத்மான மாத்மனா ||
ஜஹி ஶத்ரும் மஹாபா(வா)ஹோ காமரூபம் து(ர)ராஸதம்(ர)ம் || 43 ||

(ப. உ.) இந்த்ரியாணி, பராணி, ஆஹு:, இந்த்ரியேப்(ஸ்)ய:, பரம், மன: | மனஸ:, து, பரா, பு(பு)த்தி:(ர்), ய:, புத்தே:(ர்), பரத:, து, ஸ: || ஏவம், புத்தே:, பரம், புத்வா(ர்), ஸம்ஸ்தப்(ஸ்)ய, ஆத்மானம், ஆத்மனா| ஜஹி, ஶத்ரும், மஹாபா(வா)ஹோ, காமரூபம், து(ர)ராஸத(ர)ம்||

இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியாபிமானிகளான தேவதைகள்
(ஶரீராத்)	= ஶரீராபிமானி தேவர்களைவிட
பராணி (இதி)	= உத்தமர்களென்று
ஆஹு:	= (ஞானிகள்) சொல்லுகிறார்கள்.
இந்த்ரியேப்(ஹ்)ய:	= இந்த்ரியாபிமானிதேவர்களைவிட
மன:	= மனோபிமானி தேவன்
பரம்	= உத்தமன்.
மனஸ:, து	= மனோபிமானி தேவனைவிட
புத்தி:(யூ:)	= புத்யபிமானி தேவதை
பரா	= உத்தமமானது.
ய:	= எவன்
புத்தே:, து	= புத்யபிமானி தேவதையைவிட அதிக
பரத:	= உத்தமனாய்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானோ
ஸ:	= அவன்
ஆத்மா	= பரமாத்மா.
மஹாபாஹோ	= அர்ஜுனா!
ஏவம்	= இவ்விதமாக
புத்தே:	= புத்யபிமானி தேவதையை விட
பரம்	= உத்தமனான பரமாத்மாவை
பு(ஸ)த்(யி)வா	= அறிந்து கொண்டு
ஆத்மனா	= புத்தியால்
ஆத்மானம்	= மனதை
ஸம்ஸ்தப்(ஹ்)ய	= ஸ்தம்பனம் செய்து கொண்டு (விஷயங்களைக் குறித்து போகாமற் செய்து கொண்டு)
து(ஊ)ரா ஸத(ஊ)ம்	= கஷ்டப்பட்டு போக்கடித்துக் கொள்வதற்கு ஸாத்யமான
காமரூபம்	= காமரூபமாகிய
ஶத்ரும்	= புருஷார்த்தத்தை நாஶப்படுத்தும் ஶத்ருவை
ஜஹி	= நாஶப்படுத்திக் கொள்.

(க. உ.):—பரமாத்மா ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொண்டு, இதர விஷயங்களை ஆபேக்ஷிக்காமல், அந்த பரமாத்மாவின் பூஜார்த்தமாய் க்ஷத்ரியனுக்கு உனக்கு விஹிதமான (யோக்யமான) யுத்தமென்னும் கர்மத்தை நீ செய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஶ்ரீ பகவத் கீதையில் ஶ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில் கர்மயோக மென்னும்

மூன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

நான்காவது அத்தியாயம்.

அவதரணிகை :—யோகத்தில் ருசியை (ஆசையை) உண்டாக்குவதற்காக பின்னால் சொல்லப்பட்ட யோகம் (ஞானோபாயம்) பூர்வீகர்களால் ஆசரிக்கப்பட்டிருக்கிறதென்று 1, 2, 3 ச்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச —

(மூ)—இமம் விவஸ்வதே யோக(ம)ம் ப்ரோக்தவானஹ மவ்யயம் ||
விவஸ்வான் மனவே ப்ராஹ மனுரிக்ஷ்வாகவேப்(வீ)ரவீத் ||1||

(ப. உ.) இமம், விவஸ்வதே, யோக(ம)ம், ப்ரோக்தவான், அஹம், அவ்யயம் | விவஸ்வான், மனவே, ப்ராஹ, மனு:, இக்ஷ்வாகவே, அப்(வீ)ரவீத் ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்	ப்ரோக்தவான்	= சொல்லியிருக்கிறேன்.
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	விவஸ்வான்	= ஸூர்யன்
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்)	மனவே	= தன்குமாரனான மனுவுக்கு
அவ்யயம்	= நாசமற்ற மோக்ஷபலத்தைக் கொடுக்கும்	ப்ராஹ	= சொன்னான்.
இமம்	= இந்த	மனு:	= மனு
யோக(ம)ம்	= ஞானோபாயத்தை	இக்ஷ்வாகவே	= தன்குமாரனான இக்ஷ்வாகு ராஜனுக்கு
விவஸ்வதே	= ஸூர்யனுக்காக	அப்(வீ)ரவீத்	= சொன்னான்.

(மூ)—ஏவம் பரம்பரா ப்ராப்தமிமம் ராஜர்ஷயோ விது:(ஞா:) ||
ஸ காலேனேஹ மஹதா யோகோ(மோ) நஷ்ட: பரந்தப ||2||

(ப. உ.) ஏவம், பரம்பராப்ராப்தம், இமம், ராஜர்ஷய:, விது:(ஞா:) | ஸ:, காலேன, இஹ, மஹதா, யோக:(ம:), நஷ்ட:, பரந்தப ||

ராஜர்ஷய:	= நிமி முதலான ராஜ ச்ரேஷ்டர்களும், ரு(ஷீ)ஷிகளும்,	பரம்பரா	= பரம்பரையாய்
ஏவம்	= இவ்விதமாக	ப்ராப்தம்	= வந்த
		இமம்	= இந்த யோகத்தை (ஞானோபாயத்தை)

(ஸ்வபித்ருப்ய:)	= தம் தம் தந்தைகளான இக்ஷ்வாகு முதலானவர்களால்
விது:(ஞு:)	= தெரிந்து கொண்டார்கள்.
பரந்தப	= ஶத்ரு தாபகனை அர்ஜுனு!
ஸ:, யோக:(ம:)	= அந்த யோகம்
மஹதா, காலேன	= வெகு காலமாய் விட்டதால்
இஹ	= இந்த லோகத்தில் (மண்ணுலகில்)
நஷ்ட:	= தெரியாமற் போய்விட்டிருக்கிறது.

(மூ)—ஸ ஏவாயம் மயா தேத்(ஞ)ய யோக(ம:) ப்ரோக்த: புராதன: ||
ப(ஹ)க்தோஸி மே ஸகா(வா) சேதி ரஹஸ்யம் ஹ்யேதது
(ஞு)த்தமம் || 3 ||

(ப. உ.) ஸ:, ஏவ, அயம், மயா, தே, அத்(ஞ)ய, யோக(ம):, ப்ரோக்த:, புராதன: | ப(ஹ)க்த:, அஸி, மே, ஸகா(வா), ச, இதி, ரஹஸ்யம், ஹி, ஏதத், உத்தமம் ||

புராதன:	= ப்ராசீனமான
ஸ:, ஏவ	= அதுவே
அயம்	= இந்த
யோக:(ம:)	= யோகம்.
மே	= எனக்கு
பக்த:, அஸி	= பக்தனுயிருக்கிருய்
ச	= மற்றும்
ஸகா(வா)	= நேயனுய்
அஸி	= இருக்கிருய்
(இதி)	= என்று
மயா	= என்னுல் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுல்)
அத்(ஞ)ய	= இப்பொழுது
தே	= உனக்கு
ப்ரோக்த:	= சொல்லப் பட்டது.
ஏதத்	= இந்த யோக(ம)ம்
ரஹஸ்யம்	= மிகவும்ரஹஸ்யமானது,
உத்தமம்	= உத்தமமானது
(இதி)	= என்று
ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—அபரம் ப(ஹ)வதோ ஜன்ம பரம் ஜன்ம விவஸ்வத: ||
கத(ம)மேதத்(ஞ) விஜானீயாம் த்வமாதௌ(தௌ) ப்ரோக்த
வானிதி || 4 ||

(ப. உ.) அபரம், ப(ஹ)வத:, ஜன்ம, பரம், ஜன்ம, விவஸ்வத: | கத(ம)ம், ஏதத், விஜானீயாம், த்வம், ஆதௌ(தௌ), ப்ரோக்தவான், இதி ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
ப(ஹ)வத:	= உன்னுடைய (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய)
ஜன்ம	= பிறப்பு
அபரம்	= பிறகு(இப்பால்) உண்டானது.
விவஸ்வத:	= ஸூர்யனின்
ஜன்ம	= ஜன்மம்
புரம்	= பூர்வ காலிகமானது. (முற்காலத்தி லுண்டானது.)
(அத:)	= ஆகையால்
த்வம்	= நீ (கிருஷ்ணன்)
ஆதௌ (ஔ)	= முதலில்
விவஸ்வதே	= சூர்யனுக்காக
ப்ரோக்தவான்	= சொல்லியிருக்கிறாய்
இதி	= என்னும்
ஏதத்	= இவ்விஷயத்தை
(அஹம்)	= நான்
கத(ய)ம்	= எப்படி
விஜானீயாம்	= நிஜமென்று தெரிந்து கொள்வது?

(க. உ.) :—ஸூர்யன் முன்னிருந்தவன், நீ பிறகு இப்பால் பிறந்தவன். ஆகையால் 'ஸூர்யனுக்கு நான் இந்த யோகத்தைச் சொன்னேன்' என்று நீ சொல்வது எப்படிப் பொருந்தும்? என்று ஆக்ஷேபம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(ரு)—ப(வ)ஹூனி மே வ்யதீதானி ஜன்மானி தவ சார்ஜுன ||
தான்யஹம் வேத(உ) ஸர்வாணி ந த்வம் வேத்த(ய)பரந்தப||5||

(ப. உ.) ப(வ)ஹூனி, மே, வ்யதீதானி, ஜன்மானி, தவ, ச, அர்ஜுன | தானி, அஹம், வேத(உ), ஸர்வாணி, ந, த்வம், வேத்த(ய), பரந்தப ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= பதில் அளிக்கிறான்.
அர்ஜுன	= அர்ஜுனா!
மே	= என்னுடைய
ப(வ)ஹூனி	= அனேகங்களான
ஜன்மானி	= ஜன்மங்கள் (அவதாரங்கள்)
வ்யதீதானி	= கடந்திருக்கின்றன.
ச	= மற்றும்
தவ	= உன்னுடைய
ப(வ)ஹூனி	= அனேகமான
ஜன்மானி	= ஜன்மங்கள்
வ்யதீதானி	= கடந்திருக்கின்றன.
அஹம்	= நான்
தானி	= அந்த
ஸர்வாணி	= எல்லா ஜன்மங்களையும்
வேத(உ)	= தெரிந்தவனாயிருக்கிறேன்.
பரந்தப	= சத்ருதாபகனான அர்ஜுனா!
த்வம்	= நீ

தாணி	= அந்த ஜன்மங்களை	ந வேத்த(2)	= தெரிந்தவனல்ல.

அவதாரணிகை:—பிறப்பும், இறப்பும் இல்லாத பரமாத்மாவுக்கு ஜன்மம் (உத்பத்தி) என்பது எப்படிப் பொருந்தும்? என்னும் ஆக்ஷேபத்திற்கு—ஜன்மமென்றால் மனிதர்களைப்போல் கர்மானுஸாரமாய் பஞ்ச பூ(ஹு)தங்களால் புதியதாய் உண்டாகும் ஶரீர ஸம்பந்த(1)மல்ல. எப்பொழுதும் இருக்கும் அவனுடை ஸ்வரூபத்தினாலேயே ப்ரத்யக்ஷமாவதே என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அஜோபி ஸன்னவ்யயாத்மா பூ(ஹு)தானாமீஶ்வரோபி ஸன் ||
ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமதி(4)ஷ்டாய ஸம்ப(ஹ)வாம்யாத்மமாயயா ||
|| 6 ||

(ப. உ.) அஜ:, அபி, ஸன், அவ்யயாத்மா, பூ(ஹு)தானாம், ஈஶ்வர: அபி, ஸன் | ப்ரக்ருதிம், ஸ்வாம், அதி(4)ஷ்டாய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, ஆத்மமாயயா ||

அஜ:, அபி	= ஶரீரத்தினால் உத்பத்தியில்லாதவனாயினும்
அவ்யயாத்மா, ஸன், அபி	= நாஶமற்ற தேஹமுடையவனாயிருப்பினும்
பூ(ஹு)தானாம்	= ப்ராணிகளுக்கு
ஈஶ்வர:, (ஸன்), (அபி)	= தலைவனாயிருப்பினும்
ஸ்வாம்	= ஸ்வகீயமான (எனதாகிய)
ப்ரக்ருதிம்	= ஸ்வபா(ஹா)வத்தை (அஸங்கத்வம் முதலான வைகளை)
அதி(4)ஷ்டாய	= ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டே (அவதரித்த போதிலும் அஸங்கதம் முதலிய தர்மங்களை விடாமலே)
ஆத்மமாயயா	= என் அறிவினால் (கர்மத்தாலல்லாமல்)
ஸம்ப(ஹ)வாமி	= ப்ராது(உ)ர்ப(ஹ)விக்கிறேன் (ப்ரத்யக்ஷமாகிறேன்).

அவதாரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தான் அவதரிப்பதற்குக் காரணத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—யதா(ஔ) யதா(ஔ) ஹி த(ய)ர்மஸ்ய க்(ல)லாநிர் ப(ஹ)வதி
பாரத ||
அப்யுத்தா(யா)ன மத(ய)ர்மஸ்ய ததா(ஔ)த்மானம் ஸ்ருஜாம்ய
ஹம் || 7 ||

(ப: உ.) யதா(ஔ), யதா(ஔ), ஹி, த(ய)ர்மஸ்ய, க்லாணி:, ப(ஹ)வதி, பா(ஹா)ரத || அப்யுத்தா(யா)னம், அத(ய)ர்மஸ்ய, ததா(ஔ), ஆத்மானம், ஸ்ருஜாமி, அஹம் ||

பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுனா!	ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறதோ
யதா(ஔ), யதா(ஔ)	= எந்தெந்த காலத்தில்	ததா(ஔ)	= அக்காலத்தில்
த(ய)ர்மஸ்ய	= தர்மத்திற்கு	அஹம்	= நான்
க்(லீ)லாணி:	= இழிவு (நாசம்)	ஆத்மானம்	= என்னை
ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறதோ	ஸ்ருஜாமி	= ஸ்ருஷ்டித்துக் கொள்ளுகிறேன். (நான் ப்ராதுர்பவிக்கிறேன்)
அத(ய)ர்மஸ்ய	= அதர்மத்திற்கு		
அப்யுத்தா(யா)னம்	= அபிவ்ருத்தி (யி)	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அவதாரிகை:—பூர்ண காமனுனபடியால் தனக்கு யாதொரு ப்ரயோஜனமுமில்லாவிடினும், ஸஜ்ஜனர்களைக் காப்பாற்றுவதற்காகவே அவதரிக்கிறேன் என்று சொல்லுகிறுன்:—

(மூ)—பரித்ராணுய ஸாதூ(ய)னும் விநாஸாய ச து(ஷ)ஷ்க்ரு
தாம் ||
த(ய)ர்ம ஸம்ஸ்தா(யா)பனார்த்தா(யா)ய ஸம்ப(ஹ)வாமி யுகே
(கே) யுகே(கே) || 8 ||

(ப. உ.) பரித்ராணுய, ஸாதூ(ய)னும், விநாஸாய, ச, து(ஷ)ஷ்க்ருதாம் | த(ய)ர்ம-ஸம்ஸ்தா(யா)பனார்த்தா(யா)ய, ஸம்ப(ஹ)வாமி, யுகே(கே), யுகே(கே) ||

ஸாதூ(ய)னும்	= ஸாத்விகர்களின்	து(ஷ)ஷ்க்ருதாம்	= பாபிகளின் (தாமஸரின்)
பரித்ராணுய	= ரக்ஷணைக்காகவும்	விநாஸாய	= நாஸத்திற்காகவும் (அவர்களுக்கு தமஸ்
ச	= மற்றும்		

	ஸாண்டாவதற்காகவும்)	யுகே(ஷ)யுகே(ஷ)	=ஒவ்வொரு யுகத்திலும்
த(ய)ர்ம-ஸம்ஸ்தா(யா)பனார்த்தா(யா)ய	=த(ய)ர்மத்தை =நிலைநிருத்துவதற்காகவும்	ஸம்ப(ஹ)வாமி	=அவதரிக்கிறேன்.

அவதரணிகை:—ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய ஜன்ம கர்மங்களை அறிந்தவனுக்கு ப(ஃ)லத்தைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ஜன்ம கர்ம ச மே தி(ஜி)வ்யமேவம் யோ வேத்தி தத்வத: ||
த்யக்த்வா தே(டே)ஹம் புனர்ஜன்ம நைதி மாமேதி ஸோர்
ஜுன || 9 ||

(ப. உ.) ஜன்ம, கர்ம, ச, மே, தி(ஜி)வ்யம், ஏவம், ய:, வேத்தி, தத்வத: | த்யக்த்வா, தே(டே)ஹம், புன:, ஜன்ம, ந, ஏதி, மாம், ஏதி, ஸ:, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன	=அர்ஜுனா! கிருஷ்ணனே	ஸ:	=அவன் (என்னிடலோகவிலக்ஷணமான ஜன்ம கர்மங்களை அறிந்தவன்)
ய:	=எவன்		
மே	=என்னுடைய		
ஜன்ம	=அவதாரத்தையும்		
ச	=மற்றும்		
கர்ம	=கர்மத்தையும்		
ஏவம்	=முன்சொல்லியவாறு	தே(டே)ஹம்	=ஶரீரத்தை
		த்யக்த்வா	=விட்டு
தி(ஜி)வ்யம்	=ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமற்று லோகவிலக்ஷணமானவைகளென்றும்	புன:	=மற்றும்
		ஜன்ம	=பிறப்பை
		ந, ஏதி	=அடைவதில்லை.
		மாம்	=என்னை
		ஏதி	=அடைகிறான். (முக்தனாகிறான்).
தத்வத:	=நிஜமானவைகளென்றும்		
வேத்தி	=தெரிந்துகொள்		

அவதரணிகை:—முன் சொல்லியவாறு ஞானமடைந்தவர்கள் பலத்தை அடைந்திருக்கிறார்களென்று சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—வீதராக(ஃ)ப(ஃ)யக்ரோதா(யா) மன்மயா மாமுபா(ஸ்)ரிதா: ||
ப(வ)ஹவோ ஞானதபஸா பூதா மத்பா(ஹா)வ மாக(ஃ)
தா: || 10 ||

(ப. உ.) வீத-ராக(௩)-ப(ஹ)ய-க்ரோதா:(யா:), மன்மயா:, மாம், உபாஶ்ரிதா: | ப(௩)ஹவ:, ஞான-தபஸா, பூதா:, மத்பா(ஹா)வம், ஆகதா: ||

வீத-	= விடப்பட்ட
ராக(௩)-	= ராகமென்ன
ப(ஹ)ய-	= ப(ஹ)யமென்ன
க்ரோதா:(யா:)	= க்ரோதமென்ன இவைகளையுடைய
மன்மயா:	= என்னையே உத்தமனையுடையவர்கள் (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே ஶ்ரேஷ்டனென்றறிந்திருப்பவர்கள்)
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
உபாஶ்ரிதா:	= ஆஶ்ரயித்திருக்கும்
ப(௩)ஹவ:	= அனேக ஜனங்கள்
ஞான-	= அறிவு மற்றும்
தபஸா	= தபஸ்ஸு இவைகளால்
பூதா: ஸந்த:	= ஶுத்த(ய)ராய்
மத்பா(ஹா)வம் (மயி பாவம்,)	= என்னிடத்தில் (பரமாத்மாவிடத்தில்) இருப்பை (மோக்ஷத்தை)
ஆக(௩)தா:	= அடைந்திருக்கிறார்கள். (ஸாயுஜ்ய லக்ஷண மோக்ஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்)

(க. உ.) :—காமக்ரோதா(யா)திகளைத் துறந்து, பரமாத்மாவையே ஸர்வோத்தமனென்று அறிந்துகொண்டு, பரமாத்மாவையே ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கும் ஜனங்கள் இந்த ஞான மகிமையால் பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)திரூபமாகிய (இருப்பென்னும்) ஸாயுஜ்ய ரூபமான மோக்ஷத்தை அடைந்திருக்கிறார்கள்.

விசாரம் :—"மன்மயா:" என்னும் பதத்திலிருக்கும் "மய" ஶப்தத்திற்கு ப்ரதா(யா)னமென்னும் அர்த்தமிருப்பதினால் "அஹம் மய: ப்ரதா(யா)ன: ஏஷாம் தே மன்மயா:" என்னும் விக்ரஹத்தினால் பரமாத்மாவே ப்ரதா(யா)னமாயுடையவரென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

ஶங்கராசார்யர் :—"மன்மயா:" என்னும் பதத்திற்கு "ப்ரஹ்ம த(௩)ர்ஶின:" என்று அர்த்தம் செய்து, மற்றும் அதற்கு "ஈஶ்வராபே(ஹே)த(௩) த(௩)ர்ஶின:" ஜீவப்ரஹ்மாபேதமறிந்தவர்கள் என்று விவரித்திருக்கிறார். அது ஸரியானதல்ல. ஏனெனின்:— ஈஶ்வராபே(ஹே)த(௩)ஞானத்தை "ஈஶ்வரோஹம்" (கீதா 16-14)

என்னும் ஶ்லோகத்தில் ஆஸுர (தாமஸரின்) ஸ்வபா(ஹா)வ மென்று நிந்தித்திருப்பதினாலும், தானே ஈஶ்வரனென்னும் ஞானத்தினால் தமஸ்ஸுண்டாகிறது, மோக்ஷமுண்டாவதில்லை என்று. சொல்லியிருக்கிறபடியாலும், கீதா கர்த்தாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு சங்கராசார்யரால் செய்யப்பட்டிருக்கும் அர்த்தம் அஸம்மதமானது, மற்றும் விருத்தமுமானது. 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு அந்த அர்த்தம் ஆவதுமில்லை. ஆகையால் 'மன்மயா:' என்னும் பதத்திற்கு "ஈஶ்வராபே(ஹே)த(கு) த(கு)ர்ஶின:" என்னும் ஶங்கராசார்யரின் விவரணம் அங்கீகரிக்கத்தக்கதல்ல.

"மத்பா(ஹா)வமாக(ம)தா:" என்னும் பதத்திற்கு "மயி பா(ஹா)வம் மத்பாவம்" என்று பதத்தைப் பிறித்து, மயி = பரமாத்மாவில், பா(ஹா)வம் = ஸ்தி(யி)தியை, அடைகிறானென்று அர்த்தமாகிறபடியால், பரமாத்மாவிடத்தில் ஸ்தி(யி)திரூபமான ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தை அடைகிறான் என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்ரீத(ய)ரஸ்வாமி முதலான அத்வைதிகள் "மத்பா(ஹா)வம் = மத்ஸாயுஜ்யம், ப்ராப்தா:" என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்கள். இந்த அர்த்தத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும் "நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ" (கீதா 12-8) என்னும் ஶ்லோகத்தில், ஞானி பரமாத்மாவில் ஸ்தி(யி)தியை = இருப்பை அடைகிறான் என்று வெளிப்படையாகச் சொல்லியிருப்பதால் இந்த அர்த்தமே ப்ராமாணிகமானது. 3-2-6-வது ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தின் வ்யாக்யானமான "வேதாந்த கல்பதரு" என்னும் அத்வைத க்ரந்த(ம)த்தில் "ஸகுணப்ரஹ்மோபாஸன ப(ஃ)லம் ஈஶ்வர ஸாயுஜ்யம் ஹி......பே(ஹே)தாஶ்ரயத்வாத்" என்று சொல்லியிருப்பதால், ஸாயுஜ்ய மோக்ஷமென்றால் பரமாத்மாவைவிட வேறாக, பரமாத்மாவுடன் கூடியிருப்பதேயல்லாது பரமாத்மாவுடன் ஐக்யமல்ல.

(மூ)—யே யதா(யா) மாம் ப்ரபத்யந்தே தாம் ஸ்ததை(யை)வ ப(ஃ)ஜாம்யஹம் ||

மம வர்த்மானுவர்தந்தே மனுஷ்யா: பார்த்த(ய) ஸர்வஶ: ||11||

(ப. உ.) யே, யதா(யா), மாம், ப்ரபத்(தி)யந்தே, தான், ததா(யா), ஏவ, ப(ஃ)ஜாமி, அஹம் | மம, வர்த்ம, அனுவர்தந்தே, மனுஷ்யா:, பார்த்த(ய), ஸர்வஶ: ||

யே	= யார்		(அவர்களிடம் சேவையையனுசரித்து ஸ்வர்க்க மோக்ஷாதி பலங்களைக்கொடுக்கிறேன்.)
யதா(தா)	= எவ்விதமாக	பார்த்த	= அர்ஜுநா!
மாம்	= என்னை (கிருஷ்ணனை)	ஸர்வஶ:	= எல்லா
ப்ரபத்(தி) யந்தே	= அடைகிறார்களோ (பஜிக்கிறார்களோ)	மநுஷ்யா:	= மனிதர்களும்
தான்	= அவர்களை	மம	= என்னுடைய
ததா(தா) ஏவ	= அவரிடசேவையை அனுசரித்தே	வர்த்ம	= மார்க்கத்தை (வழியை)
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)	அநுவர் தந்தே	= அநுஸரிக்கிறார்கள்.
ப(஭)ஜாமி	= பஜிக்கிறேன்.		

அவதரணிகை:—ஸகல ப(ஃ)லங்களையும் கொடுக்கும் உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)க் குறித்து கர்மங்களைச் செய்யாமல், இதர தேவதைகளைக் குறித்து ஏன் கர்மங்களைச் செய்கிறார்கள்? என்னும் ஶங்கைக்குப் பதில் அளிக்கிறான்:—

(மூ)—காங்க்ஷந்த: கர்மணாம் ஸித்தி(த்3)ம் யஜந்த இஹ தே(தே3)வதா:
க்ஷிப்ரம் ஹி மானுஷே லோகே ஸித்தி(த்3)ர் ப(ஃ)வதி கர்
மஜா || 12 ||

(ப. உ.) காங்க்ஷந்த:, கர்மணாம், ஸித்தி(த்3)ம், யஜந்தே, இஹ, தே(தே3)வதா: | க்ஷிப்ரம், ஹி, மானுஷே, லோகே, ஸித்தி: (த்3:), ப(ஃ)வதி கர்மஜா ||

கர்மணாம்	= கர்மங்களின்	ஹி	= ஏனெனின்
ஸித்தி(த்3)ம்	= ப(ஃ)லத்தை	மானுஷே, லோகே	= மநுஷ்ய லோகத்தில்
க்ஷிப்ரம்	= ஶீக்ரமாய்	கர்மஜா	= இதர தேவதையின் உத்தேஶமாய்ச் செய்த கர்மங்களினுலுண்டாகும்
காங்க்ஷந்த:	= அபேக்ஷிக்கும் ஜனங்கள்	ஸித்தி(த்3):	= ப(ஃ)லமானது
இஹ	= இவ்வுலகில்	க்ஷிப்ரம்	= ஶீக்ரத்தில்
தே(தே3) வதா:	= என்னைவிடவேறான இந்த்ராதி தேவர்களை	ப(ஃ)வதி	= கிடைக்கிறது.
யஜந்தே	= யாகாதிகளால் பூஜிக்கின்றனர்.		

(க. உ.) :—"அந்தவத்து ப(ஃ)லம் தேஷாம்" (7-23) என்னும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு அன்ய தேவர்களின் உத்தேஶ்யமாய்ச்செய்யப்பட்ட கர்மங்களினால் கிடைக்கும் ப(ஃ)லம் நாஶமடையக் கூடியதாயினும், அற்பமாயினும், ஶீக்ரத்தில் கிடைக்கும் என்னும் ஆசையினால் அன்னிய தேவதைகளின் பொருட்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றனர்.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை நிரூபிக்கின்றனன்:—

(மூ)—சாதுர்வர்ண்யம் மயா ஸ்ருஷ்டம் கு(ண)ணகர்ம விபா(ஹ)க(ஶ)ஶ: ||

தஸ்ய கர்த்தாரமபி மாம் வித்(யி) யகர்தாரமவ்யயம் || 13 ||

(ப. உ.) சாதுர்வர்ண்யம், மயா, ஸ்ருஷ்டம், கு(ண)ணகர்மவிபா(ஹ)க(ஶ)ஶ: | தஸ்ய, கர்தாரம், அபி, மாம், வித்தி(யி), அகர்தாரம், அவ்யயம் ||

மயா	= என்னால் (ஶ்ரீ கிருஷ்ணனால்)	அவ்யயம்	= நாஶமற்ற
		மாம்	= என்னை
சாதுர்வர்ண்யம்	= ப்ராஹ்மண, க்ஷத்ரிய, வைஶ்ய, ஶூத்ர ரென்னும் நான்கு வர்ணங்களின் கூட்டம்	தஸ்ய	= அந்த நான்கு வர்ணங்களின்
		கர்தாரம்	= கர்தாவாக
		வித்தி(யி)	= தெரிந்து கொள்.
குணகர்ம விபா(ஹ)க(ஶ)ஶ:	= பரஸ்பரம் வெவ்வேறான அவரவரிட குணங்களுடனும் கர்மங்களுடனும் கூடியதாய்	அகர்தாரம் (நவித்யதே கர்தா யஸ்ய தம்) அபி	= கர்த்தா இல்லாதவனும் (பரமாத்மாவை ஸ்ருஷ்டிப்பவனில்லை, பிறப்பற்றவன் என்றும்)
ஸ்ருஷ்டம்	= ஸ்ருஷ்டிக்கப் பட்டிருக்கிறது	வித்தி(யி)	= தெரிந்து கொள்.

(மூ)—ந மாம் கர்மாணி லிம்பந்தி ந மே கர்மப(ஃ)லே ஸ்ப்ருஹா ||

இதி மாம் யோபி(ஃ)ஜானாதி கர்மபி(ஃ)ர்ந ஸ ப(ஃ)த்(யீ) யதே || 14 ||

(ப. உ.) ந, மாம், கர்மாணி, லிம்பந்தி, ந, மே, கர்மப(ஃ)லே, ஸ்ப்ருஹா | இதி, மாம், ய:, அபி(ஹி)ஜாநாதி, கர்மபி:(ஹி:), ந, ஸ:, ப(ப)த்(ய)யதே ||

கர்மாணி	= கர்மங்கள்
மாம்	= என்னை
ந, லிம்பந்தி	= ஸம்ப(ப)ந்தப்படுவதில்லை. (ஜகத் ஸம்ஹாராதிவ்யாபாரத்தினால் எனக்கு பாபமுண்டாவதில்லை. ரக்ஷணாதிகளால் புண்யமுண்டாவதில்லை என்றால் நான் ஸம்பந்தமற்றவன் நிர்லிப்தன்)
மே	= எனக்கு
கர்மப(ஃ)லே	= கர்மத்தினுண்டாகும் பலத்தில்
ஸ்ப்ருஹா	= அபேக்ஷை
ந	= இல்லை.
இதி	= இவ்விதமாக
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ய:	= எவனொருவன்
அபி(ஹி) ஜாநாதி	= ஸரியாக தெரிந்துகொள்கிறானோ
ஸ:	= அவன்
கர்மபி:(ஹி:)	= கர்மங்களினால்
ந, ப(ப)த்(ய)யதே	= கட்டப்படுவதில்லை.

(க. உ.) :—பரமாத்மாவுக்கு கர்மலேபமில்லை என்று எவன் தெரிந்துகொள்கிறானோ, அவனுக்கும் அந்த ஞானத்தின் ஸாமர்த்யத்தினால் பாபங்களின் ஸம்பந்தமாவதில்லை. (முக்தனாகின்றான்)

(மூ)—ஏவம் ஜ்ஞாத்வா க்ருதம் கர்ம பூர்வைரபி முமுக்ஷுபி:(ஹி:) ||
குரு கர்மைவ தஸ்மாத் த்வம் பூர்வை: பூர்வதரம் க்ருதம் || 15 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, க்ருதம், கர்ம, பூர்வை:, அபி, முமுக்ஷுபி.:(ஹி:) | குரு, கர்ம, ஏவ, தஸ்மாத், த்வம், பூர்வை:, பூர்வதரம், க்ருதம். ||

முமுக்ஷுபி:(ஹி):	= மோக்ஷத்தில் அபேக்ஷையுடைய
பூர்வை:, அபி	= பூர்விகரான ஜனகப்ரியவ்ரதாதி அரசர்களாலும்
ஏவம்	= பரமாத்மாவுக்கு கர்மப(ஃ)லங்கள் கிடையாது கர்மப(ஃ)லாபேக்ஷையுமில்லை என்று முன் 14 லோகத்தில் சொல்லியிருக்கிறவாறு

ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு
கர்ம	= கர்மம்
க்ருதம்	= செய்யப்பட்டிருக்கிறது.
தஸ்மாத்	= ஆகையால்
த்வம்	= நீ
பூர்வை:	= முன்னோர்களால்
பூர்வதரம்	= வெகு காலத்திற்கு முன்னிருந்து
க்ருதம்	= செய்யப்பட்ட
கர்ம	= கர்மத்தை
குரு ஏவ	= செய்தே தீர வேண்டியது.

(மூ)—கிம் கர்ம கிமகர்மேதி கவயோப்யத்ர மோஹிதா: ||
தத்தே கர்ம ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞ்யாத்வா மோக்ஷ்யஸேஶுபா(ஹா)த் ||16||

(ப. உ.) கிம், கர்ம, கிம், அகர்ம, இதி, கவய:, அபி, அத்ர, மோஹிதா:| தத், தே, கர்ம, ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஞாத்வா, மோக்ஷ்யஸே, அஶுபாத்||

கர்ம	= ஸத்கர்மம்
கிம்	= எது?
அகர்ம	= கர்மமின்மை மற்றும் விருத்தமான கர்மம்
கிம்	= எது?
இதி	= என்று
அத்ர	= இந்த கர்மத்தின் விஷயத்தில்
கவய:, அபி	= ஞானிகளும்
மோஹிதா:	= ஸம்ஶயாதிகளுடன் கூடியவராயிருக்கின்றார்கள்.
தத் (தஸ்மாத்)	= அக்காரணத்தினால்
யத்	= எந்த கர்மத்தை
ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு (அவ்வாறு நடந்து)
அஶுபா(ஹா)த்	= அமங்களமான ஸம்ஸார கட்டினின்றும்
மோக்ஷ்யஸே	= முக்தனாவாயோ
தத்	= அந்த
கர்ம	= கர்மத்தை
தே	= உனக்காக
ப்ரவக்ஷ்யாமி	= சொல்லுகிறேன்.

(மூ)—கர்மணோஹ்யபி போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம் போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம் ச விகர்மண: ||
அகர்மணஶ்ச போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம் க(௨)ஹநா கர்மணோ க(௨)தி: || 17 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஹி, அபி, போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம், போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம், ச, விகர்மண:| அகர்மண:, ச, போ(வோ)த்த(ழ)வ்யம், க(௨)ஹநா, கர்மண:, க(௨)தி: ||

கர்மண:	= கர்மத்தின்	அகர்மண:	= கர்மாபா(ஸா)வத்தின் (கர்மம் செய்யாமலிருப்பதின்)
(தத்வம்)அபி	= தத்வத்தையும் (ஸ்வரூபத்தையும்)	(தத்வம்) ச	= தத்வத்தையும்
போ(வோ)த்த(ஃ)வ்யம்	= தெரிந்துக்கொள்ள வேண்டும்.	போத்தவ்யம்	= தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்
ச	= மற்றும்	கர்மண:	= கர்மத்தின்
விகர்மண:	= விருத்த (ய) மான கர்மத்தின்	க(ஃ)தி:	= ஞானம்
(தத்வம்)	= தத்வத்தையும்	க(ஃ)ஹனா	= க(ஃ)ஹனமானது. (சாதாரணமாய் அறிய முடியாதது.)
(போ)த்த(ஃ)வ்யம்	= தெரிந்துகொள்ள வேண்டும்.		

(மூ)—கர்மண்யகர்ம ய: பஶ்யேத(ஃ)கர்மணி ச கர்ம ய: ||
ஸ புத்தி(ஃ)மான் மனுஷ்யேஷு ஸ யுக்த: க்ருத்ஸ்ன கர்ம
க்ருத் || 18 ||

(ப. உ.) கர்மணி, அகர்ம, ய:, பஶ்யேத், அகர்மணி, ச, கர்ம, ய: | ஸ: புத்தி(ஃ)மான், மனுஷ்யேஷு, ஸ:, யுக்த:, க்ருத்ஸ்ன-கர்ம-க்ருத் ||

கர்மணி	= வர்ணாஶ்ரமத்திற்குத் தகுந்த கர்மம்	கர்ம	= ஈஶ்வரனின் வ்யாபாரத்தை
(க்ரியமாணே), (அபி)	= தன்னால் செய்யப்பட்டுக்கொண்டிருந்தாலும்	பஶ்யேத்	= காண்கிறானோ
அகர்ம	= கர்மாபா(ஸா)வத்தை (நான் சுதந்திர கர்த்தா அல்லவென்று)	ஸ:	= அவன்
ய:	= எவன்	மனுஷ்யேஷு	= மனிதர்களில்
பஶ்யேத்	= காண்கிறானோ	புத்தி(ஃ)மான்	= புத்தியுடையவன்.
ச	= மற்றும்	ஸ:	= அவன்
ய:	= எவன்	யுக்த:	= ஞானோபாயத்தையுடையவன்
அகர்மணி	= தான் கர்மத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் நித்ராதி காலத்தில்	ஸ:	= அவன்
		க்ருத்ஸ்ன-	= ஸகலமான
		கர்ம-	= கர்மங்களை
		க்ருத்	= செய்பவன்(அந்த கர்மப[ல]லத்தை அடைந்தவனாகிறான்.)

(மூ)—யஸ்ய ஸர்வே ஸமாரம்பா:(ஹா:) காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா: ||
ஞானாக்னி-த(௩)க்(ஜீ)த(௪)கர்மாணம் தமாஹு: பண்டிதம்
பு(௩)தா:(௪ா:) || 19 ||

(ப. உ.) யஸ்ய, ஸர்வே, ஸமாரம்பா:(ஹா:), காம-ஸங்கல்ப-வர்ஜிதா:| ஞானாக்னி-த(௩)க்(ஜீ)த(௪)-கர்மாணம், தம், ஆஹு:, பண்டிதம், பு(௩)தா(௪ா:)||

யஸ்ய	= எந்த மனிதனின்	வர்ஜிதா:	= விடப்பட்டிருக்கின்றனவோ,
ஸர்வே	= ஸமஸ்தமான	தம்	= அந்த மனிதனை
ஸமாரம்பா:(ஹா:)	= கர்மங்களின் ஆரம்பங்கள்	பு(௩)தா:(௪ா:)	= ஞானிகள்
காம-	= ப(ஹ)லாபேக்ஷை	ஞான-	= ஞானமென்னும்
ஸங்கல்ப-	= மக்களுண்டாவதற்காக இந்த கர்மங்களைச் செய்கிறேன், ஸ்வர்கத்திற்காக இந்த கர்மங்களைச் செய்கிறேன் என்னும் எண்ணம் இவைகளால்	அக்(ஜீ)னி-	= நெருப்பினால்
		த(௩)க்த(௪)-	= நாசம் செய்யப்பட்ட
		கர்மாணம்	= கர்மங்களையுடைய
		பண்டிதம்	= தத்வ ஜ்ஞானி
		(இதி)	= என்று
		ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—த்யக்த்வா கர்மப(ஹ)லாஸங்க(௩)ம் நித்யத்ருப்தோ நிராஶ்ரய: ||
கர்மண்யபி(ஷ)ப்ரவ்ருத்தோபி நைவ கிஞ்சித் கரோதி ஸ: ||20||

(ப. உ.) த்யக்த்வா, கர்மப(ஹ)லாஸங்க(௩)ம், நித்யத்ருப்த:, நிராஶ்ரய:| கர்மணி, அபி(ஷ)ப்ரவ்ருத்த:, அபி, ந, ஏவ, கிம், சித், கரோதி, ஸ: ||

(ய:)	= எவன்	நிராஶ்ரய:	= யோகக்ஷேமங்களுக்காக (இல்லாததை ஸம்பாதிப்பதற்காகவும், இருந்ததைக் காப்பாற்றிக்கொள்வதற்காகவும்) மற்றொருவரை ஆஶ்ரயிப்பதில்லையோ
கர்ம-	= கர்மங்களிலும்,		
ப(ஹ)ல-	= கர்மங்களால் உண்டாகும் ப(ஹ)லங்களிலும்		
அஸங்க(௩)ம்	= நேசத்தை		
த்யக்த்வா	= விட்டு		
நித்ய-	= எப்பொழுதும்		
த்ருப்த:	= போதும் என்கிற புத்தியுடையவனோ		

ஸ:	= அம்மனிதன்
கர்மணி	= கர்மத்தைச் செய்வதில்
அபி(ஹி)ப்ர வ்ருத்த: அபி	= ஆஸக்தனுயினும் (கர்மம் செய்யினும்)
கிஞ்சித்	= எந்த கர்மத்தையும்
ந, கரோதி ஏவ	= செய்யாதவனே கர்மப(ல)லத்

தை அபேக்ஷிக்காமலிருப்பதினுல், கர்மத்தை செய்தாலும், கர்மத்தின் து(ஃ)ஷ்டப(ல)லரூபமான ஸம்ஸாரத்தை அடையாதவனே ஆகிறுன்.

(மூ)—நிராஶீர்யத சித்தாத்மா த்யக்த-ஸர்வ-பரிக்(க்ர)ரஹ: ||
ஶாரீரம் கேவலம் கர்ம குர்வன்னுப்னோதி கில்பி(வி)ஷம் ||21||

(ப. உ.) நிராஶீ:, யத-சித்தாத்மா, த்யக்த-ஸர்வ-பரிக்(க்ர)ரஹ: | ஶாரீரம், கேவலம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்னோதி, கில்பி(வி)ஷம் ||

யத-	= ஸ்வாதீ(ய)னமான
சித்த-	= சித்தம்
ஆத்மா	= மனது இவைகளையுடைய
நிராஶீ:	= [மனது ஸ்வாதீ(ய)னத்திலிருப்பதினுல்] காமமற்றவனுய் (ஆசையற்றவனுய்)
த்யக்த-	= துறந்த
ஸர்வ-	= ஸகல
பரிக்(க்ர)ரஹ:	= போகங்களின் ஸாதனங்களையுடையவன்
கேவலம்	= கேவலமாய் (வெறும்)
ஶாரீரம்	= தேஹ ஸம்ரக்ஷணைக்கு (மாத்ரம்) உபயுக்தமான
கர்ம	= கர்மத்தை
குர்வன், (ஸன்)	= செய்கிறவனுய்
கில்பி(வி)ஷம்	= பாவத்தை
ந ஆப்னோதி	= அடைவதில்லை.

(மூ)—யத்(த்ரு)ருச்சா(ஸா)லாப(ஹ) ஸந்துஷ்டோ த்(த்வ)வந்த்(த்வ)வாதீதோ விமத்ஸர: ||
ஸம: ஸித்தா(யோ)வஸித்தௌ(யௌ) ச க்ருத்வாபி ந நிப(ப)த்(த்ய)யதே || 22 ||

(ப. உ.) யத்(த்ரு)ருச்சா(ஸா)-லாப(ஹ)-ஸந்துஷ்ட:, த்(த்வ)வந்த்(த்வ)வாதீத:, விமத்ஸர: | ஸம:, ஸித்தௌ(யௌ), அஸித்தௌ(யௌ), ச, க்ருத்வா, அபி, ந, நிப(ப)த்(த்ய)யதே ||

யத்(ரு)ச்சா(லா)- லாப(ஹ)- = ப்ரயத்னமில்லாமலே

லாப(ஹ)- = கிடைத்த விஷயங்களால்

ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷமுள்ள

த்(வ)வந்த்(வ)வ ரதீத: = த்வந்த்வங்களால் ரஹிதனாய் (ஸுகதுக்காதிகளைக் கடந்தவனாய்) [த்வந்த்வங்கள் விவரிக்கப்படுகிறது:—

ஸித்தௌ (அஸித்தௌ) = ப(ல)லம் கிடைத்தபோதிலும்

அஸித்தௌ (அஸித்தௌ), ச = ப(ல)லம் கிடைக்காமற்போயினும்

ஸம: = ஸமனாய் (ஸுகதுக்கங்களை யடையாமல்)

விமத்ஸர: = மாத்ஸர்யம் (பொறாமை) அற்ற மனிதன்

(கர்மாணி) = கர்மங்களை

க்ருத்வா, அபி = செய்தபோதிலும்

ந, நிப(ப)த்(ய)யதே = கர்மங்களினால் கட்டப்படுவதில்லை.

(மூ)—க(ம)தஸங்க(ம)ஸ்ய முக்தஸ்ய ஞானாவஸ்தி(யி)த சேதஸ: ||
யஜ்ஞாயாசரத: கர்ம ஸமக்(ர)ரம் ப்ரவிலீயதே || 23 ||

(ப. உ.) க(ம)த-ஸங்க(ம)ஸ்ய, முக்தஸ்ய, ஞானாவஸ்தி(யி)த-சேதஸ: | யஜ்ஞாய, ஆசரத:, கர்ம, ஸமக்(ர)ரம், ப்ரவிலீயதே ||

க(ம)தஸங்க(ம)ஸ்ய = ப(ல)லஸ்ஙேனஹமற்றவனும்

முக்தஸ்ய = தேஹாதிகளில் அபிமானத்தை துறந்தவனும்

ஞான- = பரமாத்மாவின் ஞானமுண்டாவதற்காக

அவஸ்தி(யி)த = ஆஸக்தமான

சேதஸ: = மனதுடையவனும்

யஜ்ஞாய = ஸ்ரீபரமாத்மாவின் பொருட்டே

கர்ம = யஜ்ஞாதி கர்மங்களை

ஆசரத: = செய்யும் மனிதனின்

ஸமக்(ர)ரம் (கர்ம) = ஸகலமான கர்மங்களும்

ப்ரவிலீயதே = நாசமடைகின்றன. (ஸம்ஸார பந்தங்களை உண்டாக்குவதில்லை.)

(மூ) ப்ரஹ்மார்பணம் ப்ரஹ்ம ஹவிர் ப்ரஹ்மாக்(ர)னௌ ப்ரஹ்மணா ஹுதம் ||
ப்ரஹ்மைவ தேந க(ம)ந்தவ்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸமாதி(யி)னா || 24 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்ம, அர்பணம், ப்ரஹ்ம, ஹவி:, ப்ரஹ்ம, அக்னௌ, ப்ரஹ்மணா, ஹுதம் | ப்ரஹ்ம, ஏவ, தேன, க(ம)ந்தவ்யம், ப்ரஹ்ம, கர்ம, ஸமாதி(யி)னா ||

அர்பணம் அர்ப்யதே அனேன இதி	= யாகங்களுக்கு ஸாத(ய)னமான பாத்ரங்கள்	ப்ரஹ்மணா	= பரமாத்மாவினால்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாதீனம்.	திஷ்டதி	= இருக்கிறது (பரமாத்மாவின் அதீனமானது)
ஹவி:	= ஹவிஸ்ஸு (தேவதைகளுக்காக அக்னியில் கொடுக்கும் அன்னாதிகள்)	ஸமாதி(யி)னா (ஸஹ)	= ஸமாதி (யி) யுடன்கூடிய
		கர்ம	= கர்மம்
		ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவின் அதீனம்
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாதீனம்.	(இதி)	= இவ்வாறு
அக்(னீ)னௌ	= அக்னியில்	(மாம்)	= என்னை (பரமாத்மாவை)
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா	(ய:)	= எவன்
(திஷ்டதி)	= நியாமகனாயிருக்கிறான்.	(அபி[வி]ஜாநாதி)	= தெரிந்துக்கொள்கிறானோ
ஹுதம்	= ஹோமம் செய்யப்பட்ட பொருள்	தேன, ஏவ	= அவனாலேயே
		ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
		க(ம)ந்தவ்யம்	= அடையப்படுபவன்.

(க. உ.):—கர்மம், கர்மங்களுக்கு அங்கங்களான ஸ்ருக், ஸ்ருவ, த(ஓ)ர்வீ முதலிய பதார்த்தங்கள், அக்னி, ஸமாதி, இவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் (க்ருஷ்ணனின்) அதீனமானவைகள், என்று எவனொருவன் தெரிந்துகொண்டு கர்மங்களைச் செய்கின்றானோ அவன் பரமாத்மாவை அடைகிறான். (முக்தனாகிறான்).

விசாரம் :—இந்த ஶ்லோகத்தில் "அர்பணம் ப்ரஹ்ம, ஹவி: ப்ரஹ்ம," என்று ஹவிஸ்ஸு முதலிய யஜ்ஞஸாதன பதார்த்தங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடு அபேதத்தை (ஐக்யம்) சொல்வதைப்போல் தோன்றினும்—ஜடங்களான, ஜன்யங்களான (பிறப்பவைகளான) கர்மங்களுக்கு ப்ரஹ்மத்தோடுஅபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாததினால், "ராஜ்யம் ராஜனிட அதீனம்" என்னும் அபிப்ராயத்

தினால், எப்படி "ராஜா ராஷ்டரம்=ராஜனே ராஜ்யம்" என்று இது முதலிய வார்த்தைகளை வழங்குகிறார்களோ, அப்படியே இங்கும் ஹவிஸ்ஸு முதலியவைகளெல்லாம் பரமாத்மாவின் அதீனமென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதென்றறியவேண்டும்.

மற்றும்—இந்த ஶ்லோகத்திலேயே 'ப்ரஹ்மணா ஹுதம்' 'அக்(ந)னௌ ப்ரஹ்ம' என்று பேதத்தைஅறிவிக்கும் மூன்றாவது ஏழாவது வேற்றுமைகளிருப்பதினால் மேன்மேல் அபேதத்தைச் சொல்வதுபோல் தோன்றும் 'ப்ரஹ்மார்பணம்' முதலிய பதங்களுக்கு 'அர்பணம்' என்றால் யஜ்ஞஸாதனமான ஶ்ருக்ஶ்ருவாதிகள் ப்ரஹ்மாதீனமென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டும். ஶங்கராசார்யரும் "த(ய)ர்மாவிருத்தோ(யோ) பூ(ஊ)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)" (கீ. 7-11) என்னும் ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில், காமம் பாதந்த்ரமும், ஜன்யமுமானதினால், காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொன்னால் பரமாத்மாவுக்கு பாரதந்த்ர்யமும், ஜன்யத்வமும் உண்டாய், ஸ்வாதந்த்ர்யம், அநாதித்வம், இவைகள் போகவேண்டி வருவதினால் காமத்திற்கு ஈஶ்வராதீனத்வத்தைச் சொல்லவேண்டுமென்று 3-14-2 வது சா(ஊா)ந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் * வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராணரூபங்களே ஆயினவென்று சொல்வதைப்போல் தோன்றும் "ஸர்வே ரூபமப(ஹ)வன்" (ப்ரு. 1-6-21) என்னும் ஶ்ருதிக்கு முன்பின் ஶ்ருதிகளில் ப்ராணத்திற்கு இந்த்ரியங்களோடு பே(ஹே)தம் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ப்ராணம், இந்த்ரியங்கள், இவைகளில் விருத்த தர்மங்களிருக்கின்றன. ஆகையால் ஸகல இந்த்ரியங்களும் ப்ராணரூபங்களாயிருப்பவைகள் என்னும் அர்த்தம் பொருந்தாதினால்

* 'த(ய)ர்மா விருத்தோ(யோ) பூ(ஊ)தேஷு காமோஸ்மி' இதி ஸ்ம்ருதே:| நனு காமோஸ்மீதி வசநாதி(ஜ)ஹ ப(ப)ஹுவ்ரீஹிர்ந ஸம்ப(ஹ)வதி ஸர்வகாம இதி ந காமஸ்ய கர்த்தவ்யத்வாச்ச(ஊ)ப்தா(ஊ)தி(ஜ)வத்பாரார்த்ய ப்ரஸங்கா(ஶா)ச்ச தே(ஹே)வஸ்ய | தஸ்மாத்யதே(யே)ஹ பஹுவ்ரீஹிஸ்ததா(யா) காமோஸ்மீதி ஸ்ம்ருத்யர்தோ(யோ)வாச்ய; (சாந்-சங். பாஷ்யம்)

ப்ராணுதீனங்களா யிருப்பவைகளென்னும் அர்த்தத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று, 2-4-17, 19 * ப்ரஹ்மஸூத்ர ஶங்கரபா(ஷா)ஷ்யத்திலும் அதற்கு வ்யாக்யானமான †பா(ஷா)மதியிலும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதின் விசேஷ விஷயங்களை வேதாந்த விசாரணையில் ஸூட் 3-வது இஷ்யூவின் 232-வது பக்கத்தில் பார்க்கவும்.

---

* உதா(தா)ஹ்ருதாம் ஸ்ம்ருதிமாஶங்க்ய ஶ்ருதியோக்தமாக்ஷிபதி—நன்விதி | காமஸாமாநாதி(தி)கரண்யே பா(பா)த(த)கோபலம்பா(ஷா)த்(தீ)ப(ப)ஹூஶ்ருதீஹிரேவேதி பரிஹரதி—ந காமஸ்யேதி | தஸ்ய கார்யத்வாத்ததை(தை)க்யே ப்ரஹ்மணோநுதி(தி)த்வம் பா(பா)த்யதே சேதநஶேஷத்வாச்ச காமஸ்ய ததை(தை)க்யே ப்ரஹ்மண: ஸ்வாதந்த்ர்யம் ஹீயதே. ததா(தா) ச கர்மதா(தா)ரயாஸம்ப(ப)வாத்(தீ)ப(ப)ஹூஶ்ருதீஹி ரேவேத்யர்த்த: (த:) | கத(த)ம் தர்ஹி காமோஸ்மீதி தாதா(தா)த்ம்யஸ்ம்ருதிரித்யாஶங்க்யாஹ—தஸ்மாதி(தி)தி | காமேஶ்வரயோஸ்ஸாமாநாதி(தி)கரண்யாஸம்ப(ப)வாத் ப்ராக்ருத ஶ்ருதௌ ப(ப)ஹூஶ்ருதீஹிர்யதே(தே)ஷ்டஸ்ததா(தா) ஸ்ம்ருதாவபி ப்ரஹ்மபாரதந்த்ர்யமாத்ரம் காமஸ்ய விவக்ஷிதம், ஶ்ருத்யனுஸாரேண ஸ்ம்ருதேர்னேதவ்யத்வாதி(தி)த்யர்த்த:(த:) || (ஆனந்தகிரீயம்).

யது(து)க்தம் 'த ஏதஸ்யைவ ஸர்வே ரூபமப(ப)வன்' (ப்ரு. 1-6-21) இதி ஶ்ருதே: ப்ராண ஏவேந்த்ரியாணீதி தத(த)யுக்தம் தத்ராபி பௌர்வாபர்யாலோசநாத்(தீ) பே(பே)த(த)ப்ரதீதே:..............தஸ்மாத்தத(த) விரோதே(தே)ன வாகா(கா)தி(தி)ஷு பரிஸ்பந்த(த) லாப(ப)ஸ்ய ப்ராணயத்தத்வம் தத்ரூப ப(ப)வனம் வாகா(கா)தீ(தீ)னுமிதி மந்தவ்யம் ந தாதா(தா)த்ம்யம் | (ப்ர. ஸூ. ஶங்கரபாஷ்யம் 2-4-19).

† ப்ராணஸ்யைவ வ்ருத்தய: ஏகாத(த)ஶேந்த்ரியாணி ந தத்வாந்தராணீதி ப்ராப்தம் (பூர்வபக்ஷ:) | ஏவம் ப்ராப்தே உச்யதே (ஸித்தா(த்தா)ந்த:) முக்யாத் ப்ராணாத் தத்வாந்தராணீந்த்ரியாணி, தத்ர தத்ர பே(பே)தேன வ்யபதேஶாத் ம்ருத்யு ப்ராப்தாப்ராப்தத்வ லக்ஷண விருத்த(த்த)த(த)ர்ம ஸம்ஸர்க(க)ஶ்ருதே: | அர்த்த(த)க்ரியா பே(பே)தா(தா)ச்ச ....யாபி ச ப்ராணரூபதா மிந்த்ரியாணுமபி(பி)த(த)தா(தா)தி ஶ்ருதி:, தத்ராபி பௌர்வாபர்யாலோசநயாம் பே(பே)த(த) ஏவ ப்ரதீயத இத்யுக்தம் பா(பா)ஷ்யக்ருதா | தஸ்மாத் ப(ப)ஹூஶ்ருதி விரோதா(தா)த் பூர்வாபரஶ்ருதி விரோதா(தா)ச்ச ப்ராணரூபதாபி(பி)தா(தா)ன மிந்த்ரியாணும் ப்ராணயத்ததயா பா(பா)க்தம் க(க)மயிதவ்யம் (ப்ர. ஸூ. பா(பா)மதீ 2-4-17.)

அவதரணிகை :—அபரோக்ஷஞானத்திற்கு ஸாத(ய)னமான கர்மங்கள் பலவிதங்களுண்டென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தை(தே)வமேவாபரே யஜ்ஞம் யோகி(கி)ன: பர்யுபாஸதே ||
ப்ரஹ்மாக்(க்)னாவபரே யஜ்ஞம் யஜ்ஞேனைவோப ஜுஹ்வதி ||25||

(ப. உ.) தை(தெ)வம், ஏவ, அபரே, யஜ்ஞம், யோகி(கி)ன:, பர்யுபாஸதே | ப்ரஹ்மாக்(க்)னௌ, அபரே, யஜ்ஞம், யஜ்ஞேந, ஏவ, உப ஜுஹ்வதி ||

அபரே	= சில	அபரே	= மற்றும் சிலர்
யோகி(கி)ன:	= யோகிகள்	ப்ரஹ்மாக்னௌ	= ப்ரஹ்மாதீனமான அக்னியில்
தை(தெ)வம், ஏவ	= பரமாத்மாவையே	யஜ்ஞேன, ஏவ	= அக்னி ஹோத்ரம் முதலிய யாகங்களாலேயே
யஜ்ஞம் [யதா(தா) பவதி ததா(தா)]	= யஜ்ஞரூப மெப்படி ஆகுமோ அப்படி	யஜ்ஞம் (ப்ரதி)	= யஜ்ஞமாக பரமாத்மாவைக் குறித்து
பர்யுபாஸதே	= உபாஸிக்கின்றனர் (பரமாத்மாவின் உபாஸனையையே யஜ்ஞமென்று தெரிந்து கொள்கிறார்கள்.)	உபஜுஹ்வதி	= ஹோமத்தைச் செய்கின்றார்கள்.

(மூ)—ஶ்ரோத்ராதீ(தீ)நீந்திரியாண்யன்யே ஸம்யமாக்(க்)னிஷு ஜுஹ்வதி ||
ஶப்தா(தா)தீ(தீ)ன் விஷயாநன்யே இந்த்ரியாக்(க்)னிஷு ஜுஹ்வதி ||26||

(ப. உ.) ஶ்ரோத்ராதீ(தீ)னி, இந்த்ரியாணி, அன்யே, ஸம்யமாக்(க்)னிஷு, ஜுஹ்வதி | ஶப்தா(தா)தீ(தீ)ன், விஷயான், அன்யே, இந்த்ரியாக்(க்)னிஷு, ஜுஹ்வதி ||

அன்யே	= மற்றும் சிலர்	ஸம்யமாக்(க்)னிஷு	= அடக்கல் என்னும் அக்னியில்
ஶ்ரோத்ராதீ(தீ)னி	= காது முதலிய	ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய்கின்றனர். (பரமாத்மாவின்
இந்த்ரியாணி	= ஞானேந்திரியங்களை		

பூஜாரூபமென்று தெரிந்துகொண்டு இந்திரியங்களை துஷ்டவிஷயங்களில் போகவிடாமல் தடுத்துக்கொள்வதே ஒருவிதமான யஜ்ஞம்.)

அன்யே = மற்றும் சிலர்

ஶப்தா(தா)தீ(தீ)ன் = ஶப்தம்முதலிய

விஷயான் = விஷயங்களை

இந்த்ரியாக்(கி)னிஷு = இந்திரியங்களென்னும்அக்னியில்

ஜுஹ்வதி = ஹோமம் செய்கின்றனர். (பகவத் பூஜாரூபமென்று ஶப்தா[தா]தி விஷயங்களை அனுபவிப்பது மற்றொருவிதமான யஜ்ஞம்.)

(மூ)—ஸர்வாணீந்த்ரிய கர்மாணி ப்ராணகர்மாணி சாபரே ||
ஆத்ம ஸம்யமயோகா(கா)க்(கி)னௌ ஜுஹ்வதி ஞானதீ(தீ)பிதே ||27||

(ப. உ.) ஸர்வாணி, இந்திரியகர்மாணி, ப்ராணகர்மாணி, ச, அபரே |
ஆத்ம-ஸம்யமயோகா(கா)க்(கி)னௌ, ஜுஹ்வதி, ஞானதீ(தீ)பிதே ||

அபரே = மற்றும் சிலர்

ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான

இந்திரிய கர்மாணி = வாக்பாணி முதலான கர்மேந்த்ரிய வ்யாபாரங்களையும்

ச = மற்றும்

ப்ராண கர்மாணி = ப்ராணாபானாதி வ்யாபாரங்களையும்

ஞானதீ(தீ)பிதே = ஞானத்தால் அதிகமாய் எரிந்துகொண்டிருக்கும்

ஆத்ம ஸம்யமயோகா(கா)க்(கி)னௌ = மனவமைதிரூபமான ஞானோபாயமென்னும் அக்னியில்

ஜுஹ்வதி = ஹோமத்தைச் செய்கின்றனர் [மனதை அடக்கிக்கொண்டு கர்மேந்திரிய வ்யாபாரங்களை நிருத்துவதே (யோக்யவிஷயகமாக செய்வதே) பகவத் பூஜை என்று தெரிந்துகொள்கிறார்கள். இது ஒரு யஜ்ஞம்.]

(மூ)—த்(ஜ)ரவ்யயஜ்ஞா: தபோயஜ்ஞா: யோகயஜ்ஞா ஸ்ததா(யா) பரே ||
ஸ்வாத்(யி)யாயஜ்ஞான யஜ்ஞாஶ்ச யதய: ஸம்ஸிதவ்ரதா: ||28||

(ப. உ.) த்(ஜ)ரவ்யயஜ்ஞா:, தபோயஜ்ஞா:, யோகயஜ்ஞா:, ததா(யா), அபரே | ஸ்வாத்(யி)யாயஜ்ஞானயஜ்ஞா:,ச, யதய:, ஸம்ஸிதவ்ரதா: ||

அபரே	= வேறு சிலர்	ஸம்ஸித வ்ரதா:	= கொண்டாடுவதற்கு யோக்யமான வ்ரதங்களையுடைய ஜனங்கள்
த்ரவ்யயஜ்ஞா:	= பொருளீகை ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்	ஸ்வாத்யாய யஜ்ஞா:	= வேதாத்யயன ரூபமான யாகத்தைச் செய்வர்.
ததா(யா)	= அவ்வாறே	ச	= மற்றும் சிலர்
(அபரே)	= மற்றும் சிலர்	ஞானயஜ்ஞா:	= ஞான ரூபமான யஜ்ஞத்தை செய்வார்கள். (ஞான தானத்தைச் செய்வர், மற்றும் ஞானத்தை ஸம்பாதித்துக் கொள்வார்கள்.)
தபோ யஜ்ஞா:	= க்ருச்ர, சாந்த்ராயணாதிதபோ ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்		
(அபரே)	= மற்றும் சிலர்		
யோகயஜ்ஞா:	= த்(யி)யான ரூபமான யஜ்ஞத்தைச் செய்வர்.		
ச(அபரே)	= மற்றும் சிலர்		
யதய:	= யத்ன ஶீலரான (முயற்சியுடைய)		

(மூ)—அபானே ஜுஹ்வதி ப்ராணம் ப்ராணேபானம் ததா(யா)பரே ||
ப்ராணாபானக(ம)தீ ருத்(யி)வா ப்ராணாயாம பராயணா: || 29 ||

(ப. உ.) அபானே, ஜுஹ்வதி, ப்ராணம், ப்ராணே, அபானம், ததா(யா), அபரே | ப்ராணாபானக(ம)தீ, ருத்(யி)வா, ப்ராணாயாமபராயணா: ||

ததா(யா)	= மற்றும்	ப்ராணம்	= ப்ராண வியாபாரத்தை
ப்ராணாயாம பராயணா:	= ப்ராணாயாமத்தை செய்வதில் மனதுடைய	ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய்கிறார்கள்.
அபரே	= மற்றும் சிலர்	ப்ராணே	= ப்ராணத்தில்
ப்ராணாபானகதீ	= ப்ராணாபான வ்யாபாரங்களை	அபானம்	= அபான வ்யாபாரத்தை
ருத்(யி)வா	= தடுத்து	ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய்கிறார்கள்.
அபானே	= அபானத்தில்		

(மூ)—அபரே நியதாஹாரா: ப்ராணான் ப்ராணேஷு ஜுஹ்வதி ||
ஸர்வேப்யேதே யஜ்ஞவிதோ(ஷோ) யஜ்ஞக்ஷபித கல்மஷா:||30||

யஜ்ஞ-ஶிஷ்டாம்ருத-பு(ஹு)ஜோ யாந்தி ப்ரஹ்ம ஸநாதனம் ||
நாயம் லோகோஸ்த்யயஜ்ஞஸ்ய குதோன்ய: குரு ஸத்தம ||31||

(ப. உ.) *அபரே, நியதாஹாரா:, ப்ராணான், ப்ராணேஷு, ஜுஹ்வதி| ஸர்வே, அபி, ஏதே, யஜ்ஞவித:(உ:), யஜ்ஞ-க்ஷபித-கல்மஷா:|| யஜ்ஞ-ஶிஷ்டாம்ருத-பு(ஹு)ஜ:, யாந்தி, ப்ரஹ்ம, ஸநாதனம்| ந, அயம், லோக:, அஸ்தி, அயஜ்ஞஸ்ய, குத:, அன்ய:, குரு-ஸத்தம ||*

அபரே	= மற்றும் சிலர்
நியத-	= அடக்கப்பட்ட
ஆஹாரா: (ஸந்த:)	= ஆஹாரத்தை யுடையவராய் (ஶரீரதாரணத்திற்கு வேண்டிய உணவை மாத்ரம் ஏற்றுக் கொள்பவராய்)
ப்ராணான்	= கண் முதலிய இந்திரிய வ்யாபாரங்களை
ப்ராணேஷு	= கண் முதலிய இந்த்ரியங்களில்
ஜுஹ்வதி	= ஹோமம் செய்கின்றனர். (இந்த்ரியங்களை துஷ்ட விஷயங்களில் போக விடாமல் ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக் கொள்ளுகிறார்கள். இது ஒரு விதமான யஜ்ஞம்.)
யஜ்ஞவித:	= அனேக விதயாகங்களை அறிந்த
ஏதே	= இந்த
ஸர்வே அபி	= அனைவரும்
யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞத்தால்
க்ஷபித-	= போக்கடித்துக் கொள்ளப்பட்ட
கல்மஷா: (ஸந்த:)	= தோஷமுடையவர்களாய்
யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞத்தில்
ஶிஷ்ட-	= தேவதைகளுக்கு ஸமர்ப்பித்து மிகுந்த
அம்ருத-	= * அம்ருதத்தை
பு(ஹு)ஜ: (ஸந்த:)	= உண்பவராய்
ஸநாதனம்	= அநாதி நித்யனை
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
அயஜ்ஞஸ்ய	= யாகத்தை செய்யாமலிருக்கும் மனிதனுக்கு
அயம்-	= இந்த அற்ப

* யஜ்ஞத்தில் தேவதைகளுக்காக ஹோமம் செய்து மிகுதியான பொருள்களுக்கு அம்ருதமென்று பெயர்.

	ஸுக முள்ள	அன்ய:	= அதிக ஸுக முள்ள பரலோகம் (முதலியன)
லோக: (ஏவ)	= பூலோகமே	குத:	= ஏது? (பரலோகம் எப்பொழுதும் கிடைப்பதே இல்லை.)
ந, அஸ்தி	= கிடைப்பதில்லை (நரகத்திலேயே வஸிக்கிருன்)		
குருஸத்தம	= அர்ஜுனு!		

(மூ)—ஏவம் ப(ப)ஹுவிதா(யா) யஜ்ஞா விததா ப்ரஹ்மணோ முகே(வே) ||

கர்மஜான் வித்தி(யி)தான் ஸர்வானேவம் ஜ்ஞாத்வா விமோக்ஷ்யஸே || 32 ||

(ப. உ.) ஏவம், ப(ப)ஹுவிதா:(யா:), யஜ்ஞா:, விததா:, ப்ரஹ்மண:, முகே(வே) | கர்மஜான், வித்தி(யி), தான், ஸர்வான், ஏவம், ஜ்ஞாத்வா, விமோக்ஷ்யஸே ||

ஏவம்	= இவ்விதமாக	கர்மஜான்	= மனது, வாக்கு, சரீரம் இவைகளால் நடக்கும் கர்மங்களினுல் பிறப்பவைகளாய்
பஹுவிதா: (யா:)	= அனேகவிதங்களான	வித்தி (யி)	= தெரிந்துகொள்.
யஜ்ஞா:	= யஜ்ஞங்கள்	ஏவம்	= இந்த ஸகல கர்மங்கள், ஸகலவர்ணுச்ரமங்களுக்கு விஹிதமென்று
ப்ரஹ்மண:	= பரமாத்மாவின்	ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
முகே(வே)	= முகத்தில்	(க்ருத்வா)	= உனக்குத் தகுந்த கர்மங்களைச் செய்து
விததா:	= விஸ்தாரமாக இருக்கின்றன. (பரமாத்மா ஸகல யஜ்ஞங்களையும் புசிப்பவனுதலால் யஜ்ஞங்கள் பரமாத்மாவின் முகத்தில் இருப்பவைகளாய் ஆகின்றன.)	விமோக்ஷ்யஸே	= முக்தனுவாய்.
தான்	= அந்த		
ஸர்வான்	= ஸர்வ யஜ்ஞங்களையும்		

(மூ)—ஶ்ரேயான் த்(ர)ரவ்யமயாத்(ர)யஜ்ஞாத் ஜ்ஞான யஜ்ஞ: பரந்தப ||

ஸர்வம் கர்மாகி(லி)லம் பார்த்த(ய)ஞானே பரிஸமாப்யதே ||33||

(ப. உ.) ஶ்ரேயான், த்(த்₃)ரவ்யமயாத், யஜ்ஞாத், ஞானயஜ்ஞ:, பரந்தப | ஸர்வம், கர்ம, அகிலம், பார்த்த(ய), ஞானே, பரிஸமாப்யதே ||

பரந்தப	= ஶத்ருக்களைத் தபிக்கச்செய்யும் அர்ஜுனா!		மாகுமோ)
(யத:)	= எக்காரணத்தால்	(அத:)	= அக்காரணத்தால்
அகி(வி)லம்	= அங்கத்தோடு கூடிய	த்(த்₃)ரவ்ய மயாத் யஜ்ஞாத்	= பொருளீகை என்னும் யஜ்ஞத்தைவிட (முன்னால் சொல்லியஎல்லா யஜ்ஞங்களைவிட)
ஸர்வம்	= ஸகலமான		
கர்ம	= கர்மம்		
ஞானே	= ஞானமென்னும் ப(ஃ)லம்	ஞானயஜ்ஞ:	= பகவத் ஞான ஸம்பாதன ரூபமாகிய யஜ்ஞம்
(ஜாதேஸதி)	= உண்டானதும்		
பரிஸமாப்யதே	= முடிவடையுமோ (ஸபல	ஶ்ரேயான்	= மேலானது.

(மூ)—தத்(த்₃)வித்தி(த்₃தி₄) ப்ரணிபாதேன பரிப்ரஶ்னேன ஸேவயா ||
உபதே(தே₃)க்ஷ்யந்தி தே ஞானம் ஞானின: தத்வத(த₃)ர்ஶின: ||34||

(ப. உ.) தத், வித்தி(த்₃தி₄), ப்ரணிபாதேன, பரிப்ரஶ்னேன, ஸேவயா | உபதே(தே₃)க்ஷ்யந்தி, தே, ஞானம், ஞானின:, தத்வத(த₃)ர்ஶின: ||

தத் (தஸ்மாத்)	= ஞானம் ஶ்ரேஷ்டமானதினால்	ஞானம்	= ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கும் ஶாஸ்த்ரத்தை
தத்வ-த(த₃)ர்ஶின:	= தத்வத்தை அறிந்த	உபதே (தே₃)க்ஷ்யந்தி	= உபதேஶிப்பார்கள்.
ஞானின:	= ஞானிகள்		
ப்ரணிபாதேன	= நீ செய்யும் நமஸ்காரத்தினாலும்	(தேப்ய:)	= அவர்களிடமிருந்து
பரிப்ரஶ்னேன	= நீ கேட்கும் கேழ்வியினாலும்	தத்	= அந்த தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய தத்வத்தை
ஸேவயா	= நீ செய்யும் பணிவிடையினாலும்	வித்தி(த்₃தி₄)	= தெரிந்து கொள்.
தே	= உனக்கு		

(மூ)—யஜ்ஞாத்வா ந புனர்மோஹமேவம் யாஸ்யஸி பாண்டவ ||
யேன பூ(ஹு)தான்யஶேஷேண த்(த)ரக்ஷ்யஸ்யாத்மன்யதோ (யோ) மயி ||35||

(ப. உ.) யத், ஞாத்வா, ந, புன:, மோஹம், ஏவம், யாஸ்யஸி, பாண்டவ| யேன, பூ(ஹு)தானி, அஶேஷேண, த்(த)ரக்ஷ்யஸி, ஆத்மனி, அதோ(யோ), மயி ||

பாண்டவ = அர்ஜுனா!
யத் = எந்த தத்வத்தை
ஞாத்வா = தெரிந்து கொண்டு
ஏவம் = இவ்விதமாக
மோஹம் = மோஹத்தை
புன: = மறுபடியும்
ந யாஸ்யஸி = அடையமாட்டாயோ
அதோ(யோ) = மோஹம் நாஶமடைவதால்
யேன = எந்த ஞானத்தால்
ஆத்மனி = ஸர்வாந்தர்யாமியான
மயி = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)
பூ(ஹு)தானி = ப்ராணிகளை
அஶேஷேண = ஒன்றையும் விடாமல்
த்ரக்ஷ்யஸி = காணுவாயோ (அப்படிப்பட்ட ஞானத்தை அடைவாய்).

(மூ)—அபி சேத(உ)ஸி பாபேப்(ஹ்)யஸ்ஸர்வேப்(ஹ்)ய: பாபக்ருத்தம: ||
ஸர்வம் ஞானப்லவேனைவ வ்ருஜினம் ஸந்தரிஷ்யஸி || 36 ||

(ப. உ.) அபி, சேத், அஸி, பாபேப்(ஹ்)ய:, ஸர்வேப்(ஹ்)ய:, பாபக்ருத்தம: | ஸர்வம், ஞானப்லவேன, ஏவ, வ்ருஜினம், ஸந்தரிஷ்யஸி ||

ஸர்வேப்ய: = ஸமஸ்தரான
பாபேப்ய: = பாபங்களையுடையவர்களை விட
பாபக்ருத்தம: = அதிகமான பாவத்தைச் செய்தவன்
அஸி, சேத், அபி. = ஆயினும்
ஸர்வம் = ஸகலமான
வ்ருஜினம் = பாபங்களையும்
ஞானப்லவேன = ஞானமென்னும் படகினால்
ஸந்தரிஷ்யஸி ஏவ = கடந்தே தீருவாய் (முக்தனாவாய்).

(மூ)—யதை(யை)தா(யா)ம்ஸி ஸமித்தோ(யோ)க்(ஃ)னி: ப(ஹ)ஸ்ம
ஸாத் குருதேர்ஜுன ||
ஞானக்(ஃ)னி: ஸர்வகர்மாணி ப( )ஸ்மஸாத்குருதே
ததா (யா)|| 37 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஏதா(யா)ம்ஸி, ஸமித்த:(யு:) அக்னி:, ப(ஹ)ஸ்மஸாத், குருதே, அர்ஜுன | ஞானக்னி:, ஸர்வகர்மாணி, ப(ஹ)ஸ்மஸாத், குருதே, ததா(யா) ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுனா!
யதா(யா)	= எப்படி
ஸமித்த:(யு:)	= நன்றாக எரிந்து கொண்டிருக்கும்
அக்(ஃ)னி:	= நெருப்பு (அனல்)
ஏதா(யா)ம்ஸி	= விறகுகளை
ப(ஹ)ஸ்மஸாத்	= சாம்பலாக
குருதே	= செய்கிறதோ
ததா(யா)	= அப்படியே
ஞானக்னி:	= ஞானமென்னும் தீ
ஸர்வகர்மாணி	= ப்ராரப்தத்தைத் தவிர மற்ற அனிஷ்டமான ஸகல கர்மங்களையும்
ப(ஹ)ஸ்மஸாத்	= சாம்பலாக (நாசம்)
குருதே	= செய்கிறது.

(மூ)—ந ஹி ஞானேன ஸத்(ஜீ)ருஶம் பவித்ரமிஹ வித்(ஜீ)யதே ||
தத் ஸ்வயம் யோக(ம)ஸம்ஸித்த:(யு:) காலேனாத்மனி விந்த
(உ)தி || 38 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, ஞானேன, ஸத்(ஜீ)ருஶம், பவித்ரம், இஹ, வித்(ஜீ)யதே | தத், ஸ்வயம், யோக(ம)ஸம்ஸித்த:(யு:), காலேன, ஆத்மனி, விந்த(உ)தி ||

இஹ	= பதார்த்தங்களில்
ஞானேன	= ஞானத்தினால் (அறிவிற்கு)
ஸத்(ஜீ)ருஶம்	= ஸமமான
பவித்ரம்	= சுத்தமான பொருள்
ந, ஹி, வித்யதே	= இல்லவே இல்லை
யோகஸம்ஸித்த:	= ஞானோபாயத்தால் கூடிய மனிதன்
ஆத்மனி	= பரமாத்மாவின் விஷயத்தில்
தத்	= அந்த ஞானத்தை
காலேன	= அனேக காலத்தால்
ஸ்வயம்	= தானாகவே
விந்த(உ)தி	= அடைகிறான்.

(மூ)—ஶ்ரத்தா(ஞ்ஞா)வான் லப(ஹ)தே ஞானம் மத்பரஸ்ஸம் யதேந்த்(ரீ)ரிய: ||
ஞானம் லப்(ஙீ)த்(யீ)வா பராம் ஶாந்திமசிரேணாதி(யி) க(௳)ச்ச(ஹ)தி || 39 ||

(ப. உ.) ஶ்ரத்தா(ஞ்ஞா)வான், லப(ஹ)தே, ஞானம், மத்பர:, ஸம்யதேந்த்(ரீ)ரிய: | ஞானம், லப்(ஙீ)த்(யீ)வா, பராம், ஶாந்திம், அசிரேண, அதி(யி)கச்ச(ஹ)தி ||

ஸம்யதேந்த்(ரீ)ரிய:	= ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக்கொண்ட இந்த்ரியங்களையுடைய	ஞானத்தை லப(ஹ)தே	= அடைகிறான்.
ஶ்ரத்தா(ஞ்ஞா)வான்	= ஆஸ்திக்யபுத்தியுடைய	ஞானம்	= அபரோக்ஷ ஞானத்தை
மத்பர:	= நானே (பரமாத்மாவே) ஸர்வோத்தமனென்னும் அறிவுள்ள மனிதன்	லப்த்(யீ)வா	= அடைந்து
ஞானம்	= அபரோக்ஷ	பராம்	= மேலான
		ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
		அசிரேண	= சிக்கிரத்திலேயே (ப்ராரப்தகர்மம் முடிந்ததும்)
		அதி(யி) கச்சதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—அஜ்ஞஶ்சாஶ்ரத்த(ஊ)தா(யா)னஶ்ச ஸம்ஶயாத்மா விநஶ்யதி||
நாயம் லோகோஸ்தி ந பரோ ந ஸு^க(வ)ம் ஸம்ஶயாத்மன: || 40 ||

(ப. உ.) அஜ்ஞ:, ச, அஶ்ரத்த(ஊ)தா(யா)ன:, ச, ஸம்ஶயாத்மா, விநஶ்யதி | ந, அயம், லோக:, அஸ்தி, ந, பர:, ந, ஸு^க(வ)ம், ஸம்ஶயாத்மன: ||

அஶ்ரத்த(ஊ)தா(யா)ன:	= ஆஸ்திக்ய புத்தியற்ற (நாஸ்திகனு)	விநஶ்யதி	= மனிதன் நரகாத்யனர்த்தங்களை அடைகிறான்.
ச	= மற்றும்	ஸம்ஶயாத்மன:	= ஸம்ஶயத்தோடுகூடிய மனதுடையவனுக்கு
அஜ்ஞ:	= அஞ்ஞானியும்,	அயம், லோக:	= இந்த மனுஷ்ய லோகம்
ச	= மற்றும் விருத்த ஞானியுபான		
ஸம்ஶயாத்மா	= ஸந்தேஹத்தோடுகூடிய மனதுடைய		

18

ந, அஸ்தி	= இல்லை.	ந	= இல்லை.
பர:	= ஸ்வர்க்காதி லோகம்	ஸு(ஸு)க(வ)ம்	= ஸுகமும்
		ந	= இல்லை.

(மூ)—யோக(ஸ)ஸம்ந்யஸ்த கர்மாணம் ஞானஸம்சி(ச்சி)ன்ன ஸம் ஶயம் ||
ஆத்மவந்தம் ந கர்மாணி நிப(ப)த்(ய)னந்தி த(ய)னஞ்ஜய || 41 ||

(ப. உ.) யோக(ஸ)-ஸம்ந்யஸ்த-கர்மாணம், ஞான-ஸம்சி(ச்சி)ன்ன-ஸம்ஶயம் | ஆத்மவந்தம், ந, கர்மாணி, நிப(ப)த்(ய)னந்தி, த(ய)னஞ்ஜய ||

த(ய)னஞ்ஜய	= அர்ஜுனா!	ஸம்ஶயம்	= ஸம்ஶயமுடைய
கர்மாணி	= கர்மங்கள்	ஆத்மவந்தம்	= பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தியுள்ள அல்லது ப்ரமாத மற்ற மனிதனை
யோக-	= பரமாத்மாவிடத்தில் மனோ யோகத்தால்		
ஸம்ந்யஸ்த-	= ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட	ந நிபத்(ய)னந்தி	= கட்டுவதில்லை (ஸம்ஸாரத்தில் கட்டுப்படுத்துவதில்லை)
கர்மாணம்	= கர்மங்களையுடைய		
ஞான-	= ஞானத்தால்		
ஸம்சி(ச்சி)ன்ன	= நஷ்டமான		

(மூ)—தஸ்மாத(ஜ)ஞான ஸம்பூ(பூ)தம் ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம் ஞானாஸி னாத்மன: ||
சி(சி)த்வைனம் ஸம்ஶயம் யோக(ம)மாதிஷ்டோத்திஷ்ட பா(பா)ரத || 42 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், அஞான-ஸம்பூ(பூ)தம், ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம், ஞானாஸினா, ஆத்மன: | சி(சி)த்வா, ஏனம், ஸம்ஶயம், யோக(ம)ம், ஆதிஷ்ட, உத்திஷ்ட, பா(பா)ரத ||

பா(பா)ரத	= அர்ஜுனா!		
தஸ்மாத்	= ஞானோபாயங்களை அனுஷ்டிப்பதால் ப(ப)லனும், அனுஷ்டிக்காவிடின் அனர்த்த முமுண்டாகையால்		
		அஜ்ஞான-	= அஜ்ஞானத்தால்
		ஸம்பூ(பூ)தம்	= பிறந்த

ஹ்ருத்ஸ்த(ய)ம் = ஹ்ருதயத்திலிருக்கும்
ஆத்மன: = தன்னிட
ஏனம் = இக்கர்மானுஷ்டான விஷயகமான
ஸம்ஶயம் = ஸம்ஶயத்தை
ஞானாஸினா = பரமாத்ம விஷயகமான கத்திக்குச்சரியான அறிவினால்
சி(த்தி)த்வா = வெட்டிக்கொண்டு
யோக(ம)ம் = ஞானத்திற்கு உபாயமான கர்மயோகத்தை
ஆதிஷ்ட = செய்.
உத்திஷ்ட = எழுந்திரு.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஞானயோக(ம)மென்னும்

நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஐந்தாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸம்ன்யாஸம் கர்மணும் க்ருஷ்ண புனர்யோக(ம)ம் ச ஶம்ஸஸி ||
யச்(ஶ்)ரேய ஏதயோரேகம் தன்மே ப்(ரூ)ரூஹி ஸுநிஶ்சிதம் || 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸம், கர்மணும், க்ருஷ்ண, புன:, யோக(ம)ம், ச, ஶம்ஸஸி | யத், ஶ்ரேய:, ஏதயோ:, ஏகம், தத், மே, ப்(ரூ)ரூஹி, ஸுநிஶ்சிதம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(ஶம்ஸஸி)	= புகழ்கிறாய்.
உவாச	= வினவுகிறான்.	ஏதயோ:	= இந்த ஸன்யாஸம், யோகம் இவைகளில்
க்ருஷ்ண	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!	யத்	= ஏது
ஸம்ன்யாஸம்	= காமம், க்ரோதம், இவைகளின் த்யாக ரூபமான (விடுதல் என்னும்) ஸம்ன்யாஸத்தை	ஏகம்	= ஒன்று (ஸன்யாஸமோ, யோக[ம]மோ)
ஶம்ஸஸி	= புகழ்கிறாய்.	ஶ்ரேய:	= ஶ்ரேயஸ்கரமானதோ
புன:	= மற்றும்	தத்	= அந்த ஶ்ரேயஸ்கரமானஒன்றை
கர்மணும்	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மங்களின் அனுஷ்டான ரூபமாகிய	மே	= எனக்காக
		ஸுநிஶ்சிதம்	= நிஶ்சயம்
		[யதா(யா)]	= எப்படி
		[ப(ஹ)வதி]	= ஆகுமோ
யோக(ம)ம் ச	= கர்மயோகத்தையும்	[ததா(யா)]	= அப்படி
		ப்ரூஹி	= சொல்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ஸன்யாஸ: கர்மயோகஶ்ச நிஶ்ரேயஸகராவுபேள (ஹௌ) ||
தயோஸ்து கர்ம ஸம்ன்யாஸாத் கர்மயோகோ(ஹோ) விஶிஷ்யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஸம்ந்யாஸ:, கர்மயோக:(ஶ்), ச, நிஶ்ரேயஸகரௌ, உபௌ (ஹௌ) | தயோ:, து, கர்மஸம்ந்யாஸாத், கர்மயோக:(ஶ்), விஶிஷ்யதே ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்		கொடுப்பவைக ளே.
உவாச	= சொல்லுகிருன்.		
ஸம்ந்யாஸ:	= காமம் முதலிய வைகளின் த்யாகம் (விடுதல்.)	தயோ:, து	= அவ்விரண்டிலோ
ச	= மற்றும்	கர்மஸம் ந்யாஸாத்	= கர்மானுஷ்டானம் செய்வதில் காமம், க்ரோதம் இவைகளை விடுவதைவிட
கர்மயோக:(ஶ்)	= பகவத் ஸமர்ப்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்தல்	கர்மயோக:(ஶ்)	= பகவதர்ப்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்வதே
(ஏதௌ)	= இந்த		
உபௌ (ஹௌ) து	= இரண்டும்		
நிஶ்ரேயஸகரௌ	= மோக்ஷாதி புருஷார்த்தங்களைக்	விஶிஷ்யதே	= உத்தமமானது.

அவதரணிகை:—'ஸம்ந்யாஸ' ஶப்தம் ஸம்ந்யாஸாஶ்ரமத்தைச் சொல்வதல்ல, ப(ஃ)லேச்சா(ஃ)திகளின் த்யாகத்தை (விடுதலை) சொல்வதென்று சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—ஞேயஸ்ஸ நித்ய ஸம்ந்யாஸீ யோ ந த்(ஃ)வேஷ்டி ந காங்க்ஷதி||
நிர்த்(ஃ)வந்த்(ஃ)வோ ஹி மஹாபா(ஃ)ஹோ ஸுக(ஃ)ம் ப(ஃ)ந்தா(ஃ)த் ப்ரமுச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞேய:, ஸ:, நித்யஸம்ந்யாஸீ, ய:, ந, த்(ஃ)வேஷ்டி, ந, காங்க்ஷதி || நிர்த்(ஃ)வந்த்(ஃ)வ:, ஹி, மஹாபா(ஃ)ஹோ, ஸுக(ஃ)ம், ப(ஃ)ந்தா(ஃ)த், ப்ரமுச்யதே ||

மஹாபா(ஃ)ஹோ	= அர்ஜுனு!	ந, காங்க்ஷதி	= ப(ஃ)லத்தை விரும்புவதில்லையோ,
ய:	= எவன்	நிர்த்(ஃ)வந்த்வ:	= ஸுகம், து:கம், லாபம், நஷ்டம் இவ்விரண்டினுல் ஏற்படுத்தாழ்வற்றவனே
ந, த்(ஃ)வேஷ்டி	= தனக்கு கிடைக்கும் பயனை கிடைக்காமல் தடுப்பவரிடத்தில் பகை செய்வதில்லையோ,	ஸ:	= அவன்

நித்ய ஸம் ன்யாஸி	= எப்பொழுதும் ஸம்ன்யாஸி	ப(ம)ந்தா(யா)த்	= ஸம்ஸாரக் கட்டினின்றும்
(இதி)	= என்று	ஸுக(ம) ம் [யதா (யா)ப(ஹ) வதி ததா (யா)]	= அனுயாஸமாக
ஜ்ஞேய:	= தெரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டியவன்.		
	= அந்தகாம க்ரோதா (யா) திகளைத் துறந்த ஸம்ன்யாஸி	ப்ரமுச்யதே	= முக்தனாகிறான்
		ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—ஸாங்க்(வீ)ய-யோகௌ(மௌ) ப்ருத(ய)க்பா(வா)லா ப்ரவ
த(உ)ந்தி ந பண்டிதா: ||
ஏகமப்யாஸ்தி(யி)த: ஸம்யகு(மா)ப(ஹ)யோர்விந்த(உ)தே ப(ம)
லம் || 4 ||

(ப. உ.) ஸாங்(வீ)யயோகௌ(மௌ), ப்ருத(ய)க், பா(வா)லா:, ப்ர வத(உ)ந்தி, ந, பண்டிதா: | ஏகம், அபி, ஆஸ்தி(யி)த: ஸம்யக், உப(ஹ) யோ:, விந்த(உ)தே, ப(ம)லம் ||

ஸாங்க்ய யோகௌ (மௌ)	= ஸாங்க் (வீ) யம், (ஞானம்) யோகம், (பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்வது) இவ்விரண்டையும்	ப்ருத(ய)க்	= ஸாத்யஸாத(ய)னத்தன்மையற்றது
பா(வா)லா:	= அஞ்ஞானிகள்	(இதி)	= என்று
ப்ருத(ய)க்	= ஸாத்யஸாத(ய)னத்தன்மையற்றது [ஸாங்(வீ)ய (ஞான) த்தைக் குறித்து கர்மயோக(ம)ம் காரணமல்ல]	ந, ப்ரவத (உ)ந்தி	= சொல்வதில்லை. (கர்ம யோகம் ஞானத்திற்குக் காரணமென்று சொல்லுகிறார்கள்.)
		ஏகம் அபி	= இந்த ஞான மார்க்கம், கர்ம மார்க்கம் இவ்விரண்டில் ஒன்றை
(இதி)	= என்று	ஸம்யக்	= நன்றாக
ப்ரவத(உ)ந்தி	= சொல்லுகிறார்கள்.	ஆஸ்தி(யி)த:	= அடைந்தவன்
பண்டிதா:	= ஞானிகள்	உப(ஹ)யோ:	= ஞான கர்மங்களின்
		ப(ம)லம்	= ப(ம)லத்தை
		விந்த(உ)தே	= அடைகிறான்.

(மூ)—யத்ஸாங்க்(வீ)யை: ப்ராப்யதே ஸ்தா(யா)னம் தத்(தீ)யோகை
(ரை)ரபி க(ம)ம்யதே ||
ஏகம் ஸாங்க்(வீ)யம் ச யோக(ம)ம் ச ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி
|| 5 ||

(ப. உ.) யத், ஸாங்க்(வீ)யை:, ப்ராப்யதே, ஸ்தா(யா)னம், தத், யோகை: (ரை:), அபி, க(ம)ம்யதே | ஏகம், ஸாங்(வீ)யம், ச, யோக(ம)ம், ச, ய:, பஶ்யதி, ஸ:, பஶ்யதி ||

ஸாங்க்(வீ)யை:	= ஞானிகளால்
யத்	= எந்த
ஸ்தா(யா)னம்	= ஸ்தா(யா)னம் (வைகுண்டாதி ரூபமானது)
ப்ராப்யதே	= அடையப் படுகிறதோ
தத்	= அந்த ஸ்தானம்
யோகை: (ரை:)அபி	= கர்மயோகிகளாலும்
க(ம)ம்யதே	= அடையப் படுகிறது.
ச	= மற்றும்
ஸாங்க்(வீ)யம்	= ஸாங்க்(வீ)யமும் (ஞானமும்)
யோக(ம)ம், ச	= கர்மயோகமும்
ஏகம்	= ஒன்றே (ஸாங்க்(வீ)யத்தைக் குறித்து யோகம் காரணம்)
(இதி)	= என்று
ய:	= எவன்
பஶ்யதி	= தெரிந்து கொள்கிறானோ
ஸ:	= அவன்
பஶ்யதி	= ஞானி (என்று சொல்லிக் கொள்ளப் படுகிறான்.

(மூ)—ஸம்ன்யாஸஸ்து மஹாபா(ஹா)ஹோ து:(க)க(வ)மாப்தும
யோக(ம)த: ||
யோக(ம)யுக்தோ முனிர்ப்ரஹ்ம நசிரேணாதி(யி)க(ம)ச்ச(ஷ)தி
|| 6 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸ:, து, மஹாபா(ஹா)ஹோ, து:(க)க்க(வ)ம், ஆப்தும், அயோக(ம)த: | யோக(ம)யுக்த:, முனி:, ப்ரஹ்ம, ந, சிரேண, அதி(யி)க(ம)ச்ச(ஷ)தி ||

மஹாபா(ஹா)ஹோ	= அர்ஜுனா!
ஸம்ன்யாஸ:	= காமக்ரோத

(ய)ங்களைத் துறப்பதென்னும் ஸம்ன்யாஸம்

அயோக(ம)த: (அயோக(ம) இதி அயோக(ம)த:)	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மங்களைச் செய்வதென்னும் யோக(ம)மில்லாவிடில்
து:(ஃ:)கம்	= ஶோகத்தை
ஆப்தும்	= அடைவதற்கு
(ப[ஹ]வதி)	= (காரணம்) ஆகிறது.
முனி:, து	= காமாதிகளைத் துறப்பதென்னும் ஸம்ந்யாஸ முடையவனே
யோக(ம) யுக்த: (ஸன்)	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மானுஷ்டான ரூபமாகிய யோகத்தோடு கூடியவனாய்
ந, சிரேண	= ஶீக்ரத்திலேயே (ஞானத்தை அடைந்து)
ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
அதி(யி) கச்ச(ஷ)தி	= அடைகிறான்.

(மூ)—யோக(ம)யுக்தோ விஶுத்தா(ய்யா)த்மா விஜிதாத்மா ஜிதேந்த்(த்ரி)ரிய: ||
ஸர்வபூ(ஹ)தாத்ம பூ(ஹ)தாத்மா குர்வன்னபி ந லிப்யதே || 7 ||

(ப. உ.) யோகயுக்த:, விஶுத்தா(ய்யா)த்மா, விஜிதாத்மா, ஜிதேந்த்(த்ரி)ரிய: | ஸர்வபூ(ஹ)தாத்மபூ(ஹ)தாத்மா, குர்வன், அபி, ந, லிப்யதே||

யோக(ம) யுக்த:	= பகவதர்பண புத்தியால் செய்யத்தக்க கர்மரூப யோகத்தோடு கூடியவனும்
விஶுத்தா(ய்யா)த்மா	= சுத்த(ய)ஸ்வபா(ஹா)வ முடையவனும்
விஜிதாத்மா	= அடக்கிக்கொண்டிருக்கும் மனதுடையவனும்
ஜிதேந்த் (த்ரி)ரிய:	= ஸகல இந்த்ரியங்களை ஜெயித்தவனும்
ஸர்வபூ (ஹ)தாத்ம பூ(ஹ) தாத்மா	= ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவையே ஸ்வாமியாயுடையவனாயுமிருக்கும் (எல்லாருக்கும் ஸ்வாமியான பரமாத்மாவே எனக்குஸ்வாமி என்று அறிந்துக்கொண்டிருக்கும்) மனிதன்
குர்வன் அபி	= எந்த கர்மத்தைச் செய்துக்கொண்டிருந்த போதிலும்
ந, லிப்யதே	= கர்ம ஸம்பந்த மடைவதில்லை.

(மூ)—நைவ கிஞ்சித் கரோமீதி யுக்தோ மன்யேத தத்வவித் ||
பஶ்யன் ஶ்ருண்வன் ஸ்ப்ருஶன் ஜிக்(வ்)ரன் அஶ்னன் க(ம)ச்
ச(ஂ)ன் ஸ்வபன் ஶ்வஸன் || 8 ||
ப்ரலபன் விஸ்ருஜன் க்(ரு)ருஹ்ணன் உன்மிஷன் நிமிஷன்
னபி ||
இந்த்ரியாணீந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு வர்தந்த இதி தா(யா)
ரயன் || 9 ||

(ப. உ.) ந, ஏவ, கிஞ்சித், கரோமி, இதி, யுக்த:, மன்யேத, தத்வவித் | பஶ்யன், ஶ்ருண்வன், ஸ்ப்ருஶன், ஜிக்(வ்)ரன், அஶ்னன், க(ம)ச்ச(ஂ)ன், ஸ்வபன், ஶ்வஸன்|| ப்ரலபன், விஸ்ருஜன், க்(ரு)ருஹ்ணன், உன்மிஷன், நிமிஷன், அபி | இந்த்ரியாணி, இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு, வர்தந்தே, இதி, தா(யா)ரயன் ||

யுக்த:	= கர்மயோகத்தை அனுஷ்டிக்கும்
தத்வவித்	= பகவத்தத்வ ஞானி
பஶ்யன் அபி	= பார்த்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்
ஶ்ருண்வன் (அபி)	= கேட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
ஸ்ப்ருஶன் (அபி)	= தொட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
ஜிக்(வ்)ரன் (அபி)	= மோந்து கொண்டிருந்த போதிலும்
அஶ்னன் (அபி)	= புசித்துக் கொண்டிருந்த போதிலும்
க(ம)ச்ச(ஂ)ன் (அபி)	= போய்க்கொண்டிருந்த போதிலும்
ஸ்வபன் (அபி)	= தூங்கிக்கொண்டிருந்த போதிலும்
ஶ்வஸன் (அபி)	= மூச்சு விட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
ப்ரலபன் (அபி)	= கதறிக்கொண்டிருந்த போதிலும்
விஸ்ருஜன் (அபி)	= விட்டுக் கொண்டிருந்த போதிலும்
க்(ரு)ருஹ்ணன் (அபி)	= வாங்கிக் கொண்டிருந்த போதிலும்
உன்மிஷன் (அபி)	= உன்மேஷம் (கண் மூடுவது) என்னும்ப்ராண வ்யாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்
நிமிஷன் (அபி)	= நிமிஷம் (கண் திறப்பது) என்னும் ப்ராண வ்யாபாரத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும்

இந்த்ரியாணி	= இந்த்ரியங்கள்	கிஞ்சித்	= ஒரு கார்யத்தையாகிலும்
இந்த்ரியார்த்தே(ஷு)ஷு	= இந்த்ரியங்களின் விஷயங்களில்	ந, ஏவ கரோமி	= நான்ஸ்வதந்த்ரனுய் செய்பவனல்ல
வர்தந்தே	= ப்ரவர்த்திக்கின்றன	இதி	= என்று
இதி	= என்று	மந்யேத	= தெரிந்து கொள்ளவேண்டும்.
தா(யா)ரயன்	= தெரிந்து கொண்டவனுய்		

(க. உ.);—'நான் செய்யும் தர்மனம் (பார்ப்பது) முதலிய வ்யாபாரங்களை பரமாத்மா என்னுள்ளிருந்து தான் செய்து, என்னுலும் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறுன். நான் ஸ்வதந்த்ரனுய் செய்பவனல்ல' என்று தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

(மூ)—ப்ரஹ்மண்யாதா(யா)ய கர்மாணி ஸங்க(ம்)ம் த்யக்த்வா கரோதி ய: ||
லிப்யதே ந ஸ பாபேன பத்(ம)மபத்ர மிவாம்ப(ஹ)ஸா || 10 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மணி, ஆதா(யா)ய, கர்மாணி, ஸங்க(ம்)ம், த்யக்த்வா, கரோதி, ய: | லிப்யதே, ந, ஸ:, பாபேன, பத்(ம)மபத்ரம், இவ, அம்ப(ஹ)ஸா ||

ய:	= எவன்		
ஸங்க(ம்)ம்	= ப(ஹ)லாபேக்ஷையை		
த்யக்த்வா	= விட்டு		
கர்மாணி	= கர்மங்களை		
ப்ரஹ்மணி	= பரமாத்மாவிடத்தில்		
ஆதா(யா)ய	= வைத்து (பரமாத்மாவே எனக்கு நற்ப(ஹ)லத்தைக் கொடுப்பதற்காக என்னுல் தன் [பகவானின்] பூஜாத்மகமான கர்மங்களைச் செய்வித்துக்கொண்டிருக்கிறுனென்று அநுஸந்தா(யா)னம் செய்து கொண்டு)		
		கரோதி	= செய்கிறுனே
		ஸ:	= அவன்
		பத்மபத்ரம்	= தாமரை இலை
		அம்ப(ஹ)ஸா, இவ	= ஜலத்தினுல் எப்படி ஸம்பந்த(ய)மடைவதில்லேயோ அப்படி
		பாபேன	= பாபத்தால்
		ந, லிப்யதே	= ஸம்பந்த(ய)னுவதில்லை. (அவனுக்கு பாபங்களின் ஸம்பந்தமாவதில்லை.)

(மூ)—காயேன மனஸா புத்(யீ)யா கேவலைரிந்த்ரியைரபி ||
யோகி(ஶி)ன: கர்ம குர்வந்தி ஸங்க(ம)ம் த்யக்த்வாத்ம ஶுத்த
(யூ)யே || 11 ||

(ப. உ.) காயேன, மனஸா, புத்(யீ)யா, கேவலை:, இந்த்ரியை:, அபி |
யோகி(ஶி)ன:, கர்ம, குர்வந்தி, ஸங்க(ம)ம், த்யக்த்வா, ஆத்மஶுத்த(யூ)
யே ||

யோகி(ஶி)ன:	= யோகிகள்	மனஸா	= மனதினாலும்
ஸங்க(ம)ம்	= ப(ஹ)லத்தில் நேஶத்தை	புத்(யீ)யா	= புத்தியினாலும்
த்யக்த்வா	= விட்டு	கேவலை:	= விஷயங்களில் ஆஸக்தியற்ற
ஆத்ம ஶுத்த (யூ)யே	= மனது ஶுத்த(யூ)மாவதற்காக	இந்த்ரியை:, அபி	= இந்திரியங்களாலும்
காயேன	= ஶரீரத்தாலும்	கர்ம	= கர்மத்தை
		குர்வந்தி	= செய்கிறார்கள்.

(மூ)—யுக்த: கர்மப(ஹ)லம் த்யக்த்வா ஶாந்திமாப்னோதி நைஷ்டி
கீம் ||
அயுக்த:காமகாரேண ப(ஹ)லே ஸக்தோ நிப(ப)த்(யீ)யதே||12||

(ப. உ.) யுக்த:, கர்மப(ஹ)லம், த்யக்த்வா, ஶாந்திம், ஆப்னோதி, நைஷ்
டிகீம் | அயுக்த:, காமகாரேண, ப(ஹ)லே, ஸக்த:, நிப(ப)த்(யீ)யதே ||

யுக்த:	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மானுஷ்டானத்தை செய்பவன்	ஆப்னோதி	= அடைகிறான்.
கர்மப(ஹ)லம்	= கர்மத்தாலுண்டாகும் ப(ஹ)லத்தை	அயுக்த:	= பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்யாதவன்
த்யக்த்வா	= விட்டு	காமகாரேண	= ப(ஹ)லாபேக்ஷையால் கர்மங்களைச் செய்வதினால்
நைஷ்டிகீம்	= ஸ்வாபாவிகமான	ப(ஹ)லே	= அற்ப பலத்தில்
ஶாந்திம்	= ஸ்வரூபானந்த(ஓ) ஆவிர்பா(ஹா)வ லக்ஷணமான மோக்ஷத்தை	ஸக்த:	= நேஶமுடையவனாய்
		நிப(ப)த்(யீ)யதே	= ஸம்ஸாரத்தில் நன்றாய் மூழ்குகிறான்.

(மூ)—ஸர்வ கர்மாணி மனஸா ஸம்ன்யஸ்யாஸ்தே ஸுக(வ)ம் வஶீ ||
நவத்(ஜீ)வாரே புரே தே(ஷே)ஹீ நைவ குர்வன் ந கார
யன் || 13 ||

(ப. உ..) ஸர்வகர்மாணி, மனஸா, ஸம்ன்யஸ்ய, ஆஸ்தே, ஸுக(வ)ம், வஶீ | நவத்(ஜீ)வாரே, புரே, தே(ஷே)ஹீ, ந, ஏவ, குர்வன், ந, காரயன் ||

வஶீ	= இந்த்ரியஜய முடைய	நவத்(ஜீ) வாரே	= புத்தி யற்றவ னுய் கண், காது, க்(வ்) ராணம் முதலிய ஒன்பது த்வாரங் களுடைய
தே(ஷே)ஹீ	= மனிதன்	புரே	= தேஹமென் னும் பட்டணத் தில்
ஸர்வ கர்மாணி	= தன்னுல் செய் யப்பட்ட ஸகல கர்மங்களை	ஸுக(வ)ம் [யதா(யா) ப(ஹ)வதி ததா(யா)]	= ஸுக முண்டா கும்படி (ஸுக த்தை அனுப வித்துக்கொண் டே)
மனஸா	= மனதினுல்	ஆஸ்தே	= இருக்கிறுன்.
ஸம்ன்யஸ்ய	= பரமாத்மா விடத்தில் ஸமர்ப் பித்து		
ந, ஏவ, குர்வன் (ஸன்)	= நானே சுதந்திர னுய்ச்செய்கிறே னென்னும் புத் தியற்றவனுய்		
ந, காரயன்	= நான் சுதந்திர னுக செய்விக்கி றேனென்னும்		

(மூ)—ந கர்த்ருத்வம் ந கர்மாணி லோகஸ்ய ஸ்ருஜதி ப்ரபு: (ஹு:) ||
ந கர்ம-ப(ஹ)ல-ஸம்யோக(ம)ம் ஸ்வபா(ஹா)வஸ்து ப்ரவர்
ததே || 14 ||

(ப. உ.) ந, கர்த்ருத்வம், ந, கர்மாணி, லோகஸ்ய, ஸ்ருஜதி, ப்ரபு: (ஹு:) | ந, கர்ம-ப(ஹ)ல-ஸம்யோக(ம)ம், ஸ்வபா(ஹா)வ:, து, ப்ரவர் ததே ||

ப்ரபு: (ஹு:)	= சுதந்த்ரஞன பரமாத்மா	ந, ஸ்ருஜதி	= ருத்வத்தை பிறப்பிப்ப தில்லை. (கொடு ப்பதில்லை.)
லோகஸ்ய	= ஜீவராஶிக ளுக்கு	கர்மாணி	= கர்மங்களினுல் பிறந்த அத்ருஷ் டத்தையும்
கர்த்ருத்வம்	= அக்னி ஹோத் ரம் முதலிய கர் மங்களில் சுதந் திரமான கர்த்	ந, ஸ்ருஜதி	= பிறப்பிப்ப

தில்லை. (அத்ருஷ்டங்களிலும்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைக் கொடுப்பதில்லை)
(லோகஸ்ய) = ப்ராணிகளுக்கு
கர்ம- = கர்மம்
ப(௨)ல- = பலம் இவைகளின்
யோக(௩)ம் = ஸம்பந்தத்தை
ந, ஸ்ருஜதி = பிறப்பிப்பதில்லை. ப(௨)லங்களில் சுதந்திரம் கொடுப்பதில்லை
ஸ்வபா(௪)வ: து(ஏவ) = சுதந்திரனான பரமாத்மாவே
ப்ரவர்ததே = அந்தந்த வ்யாபாரங்களில் சுதந்திரனாய் ப்ரவர்திக்கிறான்.

அவதாரிகை:—பரமாத்மா எல்லா கர்மங்களையும் சுதந்திரனாய் செய்வித்துக்கொண்டிருந்தபோதிலும் தனக்கு கர்மலேபம் உண்டாவதில்லை (கர்மங்களாலுண்டாகும் பயன்களை அடைவதில்லை) என்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நாத(௩)த்தே கஸ்யசித் பாபம் ந சைவஸுக்ருதம் விபு:(௪:)||
அஞானேனுவ்ருதம் ஞானம் தேன முஹ்யந்தி ஜந்தவ: || 15 ||

(ப. உ.) ந, ஆத(௩)த்தே, கஸ்ய, சித், பாபம், ந, ச, ஏவ, ஸுக்ருதம், விபு:(௪:)| அஞானேன, ஆவ்ருதம், ஞானம், தேன, முஹ்யந்தி, ஜந்தவ:||

விபு:(௪:) = ஸ்வாமியான பரமாத்மா
கஸ்ய, சித் = எந்த கர்மத்தின்
பாபம் = பாபத்தையும்
ந, ஏவ ஆத(௩)த்தே = ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை.
ச = மற்றும்
கஸ்ய, சித் = எந்தகர்மத்தின்
ஸுக்ருதம் = புண்யத்தையும்
ந, ஏவ, ஆத(௩)த்தே = ஏற்றுக் கொள்வதே இல்லை.

அவதாரிகை :— பரமாத்மா எல்லாவிடத்திலும் ப்ரவர்தகனுயிருப்பானேயாயின் நமக்கு ஏன் காணப்படுவதில்லை? என்கிற சங்கைக்கு பதில் சொல்லுகிறான் :—

அஞானேன = அஞானத்தால்
ஞானம் (ஞாயதே அனேனேதி) = ஞானத்திற்குச் சாத(ய)னமான புத்தி
ஆவ்ருதம் = மூடப்பட்டிருக்கிறது.
தேன = புத்தியானது அஞானத்தால் மூடப்பட்டிருப்பதினுல்
ஜந்தவ: = ப்ராணிகள்
முஹ்யந்தி = பரமாத்மாவை தெரிந்து கொள்வதில்லை.

(மூ)—ஞானேன து தத(ஓ)ஞானம் யேஷாம் நாஶிதமாத்மன: ||
தேஷாமாதி(த்)த்யவஜ்ஞானம் ப்ரகாஶயதி தத்பரம் || 16 ||

(ப. உ.) ஞானேன, து, தத், அஞானம், யேஷாம், நாஶிதம், ஆத்மன: | தேஷாம், ஆதி(த்)த்யவத், ஞானம், ப்ரகாஶயதி, தத், பரம் ||

ஆத்மன: = பரமாத்மாவின்
ஞானேன = ஞானத்தால்
யேஷாம் = யாருடைய
தத் = அந்த
அஞானம் = அஞானமானது
நாஶிதம் = நாஶம் செய்யப்பட்டிருக்கிறதோ
தேஷாம் = அவருடைய
ஞானம், து = அபரோக்ஷ ஞானமே
தத் = அந்த
பரம் = பரப்ரஹ்மத்தை
ஆதி(த்)த்யவத் = ஸூர்யனைப் போல்
ப்ரகாஶயதி = ப்ரகாஶிக்கச் செய்கிறது.

(மூ)—தத்(த)பு(த)த்த(த)ய ஸ்ததா(த)த்மானஸ் தன்னிஷ்டா ஸ்தத்பராயணா: ||
க(ச)ச்ச(ச)ந்த்ய புனராவ்ருத்திம் ஞான-நிர்தூ(த)த-கல்மஷா: || 17 ||

(ப. உ.) தத்(த)பு(த)த்த(த)ய:, ததா(த)த்மான:, தன்னிஷ்டா: தத்பராயணா: | க(ச)ச்ச(ச)ந்தி, அபுனராவ்ருத்திம், ஞான-நிர்தூ(த)த-கல்மஷா: ||

தத்- = அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே
பு(த)த்த(த)ய: = மனதுடைய
ததா(த)த்மான: (ஸ: ஆத்மா யேஷாம் தே) = அந்த பரமாத்மாவையே ஸ்வாமியாக உடைய (ஸ்வாமி என்றறிந்த)
தன்னிஷ்டா: = பரமாத்மாவிடத்திலேயே எப்பொழுதும் ஸ்தி(தி)யையுடைய (பரமாத்மாவே ஆதா[யா]ரனென்றும் ஞானமுடைய)
தத்பராயணா: (ஸ: ஏவ பரம் அயனம் [ப்ராப்யம்] யேஷாம் தே) = பரமாத்மாவையே முக்ய ப்ராப்யமுடைய
ஞான- = ஞானயோகத்தால்
நிர்தூ(த)த = போக்கடிக்கப்பட்ட
கல்மஷா: = பாபங்களையு

அபுனரா வ்ருத்திம்	= மையஞானிகள் மறுபடியும் பிறப்பற்ற வைகுண்டம்	க(ம)ச்ச (ஷ) ந்தி	=	முதலிய ஸ்தா(யா)னங்களை அடைகிறார்கள்.

(மூ)—வித்(ஜீ)யா-வினய-ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே க(ம)வி ஹஸ்திநி ||
ஶுனி சைவ ஶ்வபாகே ச பண்டிதா: ஸமத(ஐ)ர்ஶின: || 18 ||

(ப. உ.) வித்(ஜீ)யா-வினய-ஸம்பன்னே, ப்ராஹ்மணே, க(ம)வி ஹஸ்திநி | ஶுனி, ச, ஏவ, ஶ்வபாகே, ச, பண்டிதா:, ஸமத(ஐ)ர்ஶின: ||

பண்டிதா:	= ஞானிகள்	ச	= மற்றும்
வித்(ஜீ)யா-	= வித்(ஜீ)யா	ஶுனி	= நாயிலும்
வினய-	= வினயம் இவைகளால்	ச	= மற்றும்
ஸம்பன்னே	= கூடிய	ஶ்வபாகே	= நாய்களைசமைக்கும் சண்டாளனிடத்திலும்
ப்ராஹ்மணே	= ப்ராஹ்மணனிடத்திலும்	ஸமத(ஐ)ர்ஶின:(ஸமம் பஶ்யந்தி இதி)	= நிர்தோ(ஷோ)ஷனை பரமாத்மாவைக்காண்கிறார்கள்.
ஏவ, ச	= மற்றும்		
க(ம)வி	= பசுவிலும்		
ஹஸ்திநி	= யானையிலும்		

(க. உ.) :—ப்ராஹ்மணன், பசு, நாய் முதலிய உத்தம நீச ஸ்தா(யா)னங்களில் இருக்கும் பரமாத்மா நிர்தோ(ஷோ)ஷனாகவே இருக்கிறான். நீச ஸ்தா(யா)னங்களிலிருப்பதினால் தோ(ஷோ)ஷமுடையவனாவதில்லை என்று ஞானிகள் காண்கிறார்கள் (அறிகிறார்கள்.)

(மூ)—இஹைவ தைர்ஜித: ஸர்கோ(மோ) யேஷாம் ஸாம்யே ஸ்தி(யி)தம் மன: ||
நிர்தோ(ஷோ)ஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம தஸ்மாத் ப்ரஹ்மணி தே ஸ்தி(யி)தா: || 19 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏவ, தை:. ஜித:, ஸர்க:(ம:), யேஷாம், ஸாம்யே, ஸ்தி(யி)தம், மன: | நிர்தோ(ஷோ)ஷம், ஹி, ஸமம், ப்ரஹ்ம, தஸ்மாத், ப்ரஹ்மணி, தே, ஸ்தி(யி)தா: ||

யேஷாம்	= யாருடைய
மன:	= மனது
ஸாம்யே [ஸமஸ்ய பா(ஸா)வ: ஸாம்யம், தஸ்மின்]	= பரமாத்மாவின் நிர்த்தோ(ஷோ)ஷத்வத்தில்
ஸ்தி(யி)தம்	= இருக்கிறதோ (யார் பரமாத்மாவை தோஷமற்றவனென்று தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்களோ)
தை:	= அவர்களால்
இஹ, ஏவ	= இந்த ஜன்மத்திலேயே
ஸர்க:(ம:)	= ஜனன, மரண ரூபமாகிய ஸம்ஸாரம்
ஜித:	= ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (அவர்கள் மறுபடியும் பிறப்பிறப்புகளை அடையாமல் விமுக்தரா கிறார்கள்.)

அவதரணிகை :—'ஸமத(ஓ)ர்ஸின:' என்னும் பதத்திற்கு 'தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பவர்கள்' என்னும் அர்த்தத்தை ஸ்ரீகிருஷ்ணன் தானே சொல்லுகிறான்.

ஹி	= எக்காரணத்தால்
நிர்தோ(ஷோ)ஷம்	= தோஷமற்ற
ப்ரஹ்ம	= பரப்ரஹ்மம்
ஸமம்	= ஸமமென்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறதோ
தஸ்மாத்	= அக்காரணத்தினாலேயே
தே	= அந்தஸமஞானிகள்
ப்ரஹ்மணி	= ப்ரஹ்மத்தில்
ஸ்தி(யி)தா:	= இருப்பவர்களே (ப்ரஹ்மஞானிகளே) யாவர்.

(க. உ.):—தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்திற்கு ஸமமென்று பெயராதலால் "ஸமத(ஓ)ர்ஸின:" என்னும் பதத்திற்கு தோஷமற்ற ப்ரஹ்மத்தைக் காண்பவர் என்று அர்த்தமாவதால் ஸமத(ஓ)ர்ஸிகளுக்கு (ப்ரஹ்மஞானிகளுக்கு) ஜராமரணமற்ற மோக்ஷமுண்டாகிறது.

(மூ)—ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத் ப்ரியம் ப்ராப்ய நோத்(த்)விஜேத் ப்ராப்ய சாப்ரியம் ||
ஸ்தி(யி)ரபு(பு)த்தி(த்)ரஸம் மூடோ(டோ)ப்ரஹ்மவித் ப்ரஹ்மணி ஸ்தி(யி)த: || 20 ||

(ப. உ.) ந, ப்ரஹ்ருஷ்யேத், ப்ரியம், ப்ராப்ய, ந, உத்(த்)விஜேத், ப்ராப்ய, ச, அப்ரியம் | ஸ்தி(யி)ரபுத்தி:(த்யி:), அஸம்மூட:(ஃ:), ப்ரஹ்மவித், ப்ரஹ்மணி, ஸ்தி(யி)த: ||

ப்ரஹ்மவித்	= ப்ரஹ்மம் சுதந்திரமானது ஸர்வ கர்த்தாவென்னும் ஞானமுடைய	ஸ்தி(யி)ரபுத்தி:(த்யி:) (ஸன்)	(த்)யா ஞான மற்றவனாய் = த்ருடமான (உறுதியான) மனதுடையவனாய்
ப்ரஹ்மணி	= ப்ரஹ்மத்தில்	ப்ரியம்	= இஷ்டமான பொருளை
ஸ்தி(யி)த:	= எப்பொழுதும் இருக்கும் யோகி (எப்பொழுதும் பரமாத்மாவையே ஸ்மரிக்கும் யோகி)	ப்ராப்ய	= அடைந்து
		ந ப்ரஹ்ருஷ்யேத்	= அதிகமாய் ஸந்தோஷப்படக் கூடாது.
		ச	= மற்றும்
அஸம்மூட:(ஃ:) (ஸன்)	= ப்ரியமான பொருளையடைவது, ப்ரியமற்ற பொருளையடைவது இவைகளில் நான்சுதந்திரன் என்னும் மித்	அப்ரியம்	= இஷ்டமல்லாத பதார்த்தத்தை
		ப்ராப்ய	= அடைந்து
		ந உத்(த்)விஜேத்	= உத்வேகத்தை (திகைப்பை) அடையக் கூடாது.

(மூ)—பா(வா)ஹ்ய ஸ்பர்ஶேஷ்வஸக்தாத்மா விந்த(ஃ)த்யாத்மனி யத் ஸுக(வ)ம் ||
ஸ ப்ரஹ்மயோக(ம)யுக்தாத்மா ஸுக(வ)மக்ஷய்ய மஶ்னுதே || 21 ||

(ப. உ.) பா(வா)ஹ்யஸ்பர்ஶேஷு, அஸக்தாத்மா, விந்த(ஃ)தி, ஆத்மனி, யத், ஸுக(வ)ம் | ஸ:, ப்ரஹ்ம-யோக-யுக்தாத்மா, ஸுக(வ)ம், அக்ஷய்யம், அஶ்னுதே ||

பா(வா)ஹ்ய ஸ்பர்ஶேஷு (ஸ்ப்ருஶ்யந்தே இதி ஸ்பர்ஶா:)	= பாஹ்யங்களான (வெளிப்படையான)ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களில்	அஸக்தாத்மா	= ஈடுபடாத மனதுடைய
		ய:	= எந்த ஸன்யாஸி
		ஆத்மனி	= தனக்குள்
		யத், ஸுக(வ)ம்	= எந்த ஸுகத்தை (தன் ஸ்வரூப பூ[ஊ-ு] த

	னை ஸுகத்தை)	ஆத்மா(ஸன்)	= மனதுடையவனாய்
விந்த(ஜ)தி	= அடைகிருன்	அக்ஷய்யம்	= எந்த காலத்திலும் கெடாமலிருக்கும்
ஸ:	= அந்த ஸன்யாஸி		
ப்ரஹ்ம-	= ப்ரஹ்மத்தில்	ஸுக(வ)ம்	= ஸுகத்தை
யோ(ம)-	= யோக (த்யான) த்துடன்	அச்னுதே	= அனுப(ஹ) விக்கிருன்.
யுக்த-	= கூடிய		

(மூ)—யே ஹி ஸம்ஸ்பர்மஜா போ(ஹோ)கா(மா) து:(உ:)க(வ)யோனய ஏவ தே ||
ஆத்(தீ)யந்தவந்த: கௌந்தேய ந தேஷு ரமதே பு(வு)த:(ய:) ||22||

(ப. உ.) யே, ஹி, ஸம்ஸ்பர்மஜா:, போ(ஹோ)கா:(மா:), து:(உ:)கயோனய:, ஏவ, தே | ஆத்(தீ)யந்தவந்த:, கௌந்தேய, ந, தேஷு, ரமதே பு(வு)த:(ய:) ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!		லேயே
யே	= எவை	து: (உ:) க (வ) யோனய:	= துக்கத்திற்குக் காரணமானவைகள்.
ஸம்ஸ்பர்மஜா:	= விஷயங்களின் ஸம்பந்தத்தால் பிறந்த	ஹி	= அக்காரணத்தாலேயே
போ (ஹோ) கா:	= ஸுகானுபவங்களோ	தேஷு	= விஷய ஸம்பந்தங்களால் உண்டாகும் ஸுகானுபவ விஷயத்தில்
தே	= அவை		
ஆத்(தீ) யந்தவந்த:	= உத்பத்தி விநாமமுடையவைகள் (சிலகாலங்களில் பிறந்து சில காலங்களில் இருந்து நாமமடைபவைகள்)	பு(வு)த:(ய:)	= ஞானி
		ந, ரமதே	= ஆசைப் படுவதில்லை. (ஆஸக்தனுவதில்லை.
(அத:) ஏவ	= ஆகையின		

(மூ)—மக்னோதீஹைவ யஸ்ஸோடு(டு)ம் ப்ராக் மரீரவிமோக்ஷணாத் ||
காம-க்ரோதோ(யோ)த்(தீ)ப(ஹ)வம் வேக(ம)ம் ஸ யுக்தஸ் ஸ ஸுகீ(வீ) நர: || 23 ||

(ப. உ.) ஶக்னோதி, இஹ, ஏவ, ய:, ஸோடு(ஸு)ம், ப்ராக், ஶரீரவிமோக்ஷணாத் | காமக்ரோதோ(யோ)த்(த்)ப(ஹ)வம், வேக(ம்)ம், ஸ:, யுக்த:, ஸ:, ஸுகீ(வீ),நர: ||

ய:	= எவன்		யின்மையை
இஹ, ஏவ	= இம்மானவ ஶரீரத்திலேயே	ஸோடு (ஸு)ம்	= பொறுப்பதற்கு
ஶரீர-	= தேஹத்தை	ஶக்னோதி	= ஸமர்த்தனுகிருனே
விமோக்ஷணாத்	= விடுவதற்கு		
		ஸ:, நர:	= அந்த மனிதன்
ப்ராக்	= முன்னமே	யுக்த:	= ஞானோபாயமுடையவன்.
காம-	= காமமென்ன		
க்ரோத(ய)-	= க்ரோத(ய)மென்ன	ஸ:	= அவன்
		ஸுகீ(வீ)	= ஸுகமுடையவனுக
உத்(த்)ப(ஹ)வம்	= இவைகளாலுண்டான	[ப(ஹ)வதி]	= ஆகிறுன்.
வேக(ம்)ம்	= மனதின் நிலை		

அவதரணிகை :—ஞானிகளின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிறுன்:—

(மூ)—யோந்தஸ்ஸுகோ(வோ)ந்தராராமஸ் ததா(யா)ந்தர் ஜ்யோதிரேவ ய: ||
ஸ யோகீ(மீ) ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ப்ரஹ்மபூ(ஹு)தோதி(யி)க(ம்)ச்ச(ஹ)தி || 24 ||

(ப. உ.) ய:, அந்தஸ்ஸுக:(வ:), அந்தராராம:, ததா(யா), அந்தர்ஜ்யோதி:, ஏவ், ய:| ஸ:, யோகீ(மீ), ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ப்ரஹ்மபூ(ஹு)த:, அதி(யி)க(ம்)ச்ச(ஹ)தி ||

ய:	= எவன்	அந்தர் ஜ்யோதி: ஏவ	= உள்ளத்தில் நன்குகத்தோன்றிய பரமாத்மாவின் ஞானத்தையுடையவனே
அந்தஸ் ஸுக:(வ:)	= காமக்ரோதா(யா)திகளின் தொந்தரவில்லாமலிருப்பதினுல் வெளியான ஸ்வரூப ஸுகமுடையவனே	ததா(யா)	= மற்றும்
		அந்தரா ராம:	= பரமாத்மாவின் தர்ஶனத்தால் அடையப்பட்ட
ய:	= எவன்		

ஸ:	ஸுகத்தை யுடையவனே = அப்படிப் பட்ட	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஶரீர ஸம்பந்தமற்ற
யோகீ(கீ)	= ஞானி	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
ப்ரஹ்ம பூத:(ஸன்)	= ப்ரஹ்மத்தில் மனதை வைத் தவனாய்	அதி(தி)க(ம)ச்சதி	= அடைகிறான்.

விசாரம் :—'ப்ரஹ்ம பூ(ஐ)த: ப்ரஸன்னாத்மா.........மத்(த்)ப(ப)க்திம் லப(ப)தே பராம்' (18-54) 'ப(ப)க்த்யா மாமபி(பி)ஜானாதி.........ததோ மாம் தத்வதோ ஞாத்வா விஶதே தத(த)னந்தரம்'' (18-55) என்னும் கீதா ஶ்லோகங்களில் 'ப்ரஹ்ம பூதனை மனிதன் சுத்தமான மனதுடையவனாகிறான். மற்றும் என்னிடத்தில் பக்தியை செய்கிறான். பக்தியினால் என்னை தெரிந்து கொள்கிறான். அந்த ஞானத்தால் எனக்குள் ப்ரவேஶிக்கிறான்' என்று ப்ரஹ்மபூதனை மனிதனுக்கு, பரப்ரஹ்மத்துடன் பேதமில்லாவிடின் பொருந்தாமலிருக்கும். மன:ப்ரஸாதம், பக்தி, ஞானம், பரப்ரஹ்மத்தில் ப்ரவேஶம் இவைகளைச் சொல்லியிருப்பதால் 'ப்ரஹ்மபூத:' என்னும் பதத்திற்கு "ப்ரஹ்ம மானவன்'' என்னும் அர்த்தத்தைச் செய்யக்கூடாது. மன: ப்ரஸாதம், பக்தி, ஞானம் இவைகளுக்குக் காரணமான "பரப்ரஹ்மத்தில் மனதுடையவன்'' என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும். மற்றும் இந்த ஶ்லோகத்தில் 'ப்ரஹ்ம அதி(தி)க(ம)ச்ச(ச)தி' ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான் என்று சொல்லியிருப்பதால் 'ப்ரஹ்மபூத: = ப்ரஹ்மமானவன், ப்ரஹ்ம அதி(தி)கச்ச(ச)தி = ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறான்' என்னும் அர்த்தம் அஸங்கதமாகிறது. இவைகளை முதலிய அனேக காரணங்களால் இந்த ஶ்லோகத்திலுள்ள 'ப்ரஹ்ம பூத:' என்னும் பதத்திற்கு ப்ரஹ்மத்தில் மனதுடையவனென்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—லப(ப)ந்தே ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் ரு(ரி)ஷய: க்ஷீண-கல்மஷா: ||
சி(ச்சி)ன்ன-த்(த்)வைதா(யா) யதாத்மானஸ் ஸர்வபூ(பூ)த
ஹிதே ரதா: || 25 ||

(ப. உ.) லப(ப)ந்தே, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், ரு(ரி)ஷய:, க்ஷீண-கல்மஷா: | சி(ச்சி)ன்ன-த்(த்)வைதா:(யா:), யதாத்மான:, ஸர்வபூ(பூ)தஹிதே, ரதா: ||

சின்னத் வைதா: (யா:)	= ப்ரமை, ஸம்ஶயம் இவைகளையற்ற	ஸர்வ-	= ஸகலமான
ரு(ஜ)ஷய:	= ஞானிகள்	பூ(ஊ)த-	= ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷீண-	= நாசப்படுத்திக் கொள்ளப்பட்ட	ஹிதே	= நன்மை செய்வதில்
கல்மஷா: (ஸந்த:)	= பாபமுடையவர்களாய்	ரதா: (ஸந்த:)	= ஈடுபட்டவராய்
யதாத்மான: (ஸந்த:)	= ஸ்வாதீனமான மனதுடையவராய்	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத ஶரீரமற்ற
		ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மாவை
		லப(ஊ)ந்தே	= அடைகிறார்கள்

(மூ)—காம-க்ரோத(ய)-வியுக்தாநாம் யதீநாம் யத-சேதஸாம் ||
அபி(ஷி)தோ ப்ரஹ்ம நிர்வாணம் வர்ததே விதி(ஞ)தாத்மநாம் || 26 ||

(ப. உ.) காமக்ரோத(ய)வியுக்தாநாம், யதீநாம், யத-சேதஸாம் | அபி(ஷி)த:, ப்ரஹ்ம, நிர்வாணம், வர்ததே, விதி(ஞ)தாத்மநாம் ||

காம-	= காமமென்ன		
க்ரோத(ய)-	= க்ரோத(ய)மென்ன இவைகளால்	நிர்வாணம்	= ப்ராக்ருத தேஹமற்ற
வியுக்தாநாம்	= ரஹிதரான	ப்ரஹ்ம	= பரமாத்மா
யத-	= ஸ்வாதீனமான	அபி(ஷி)த:	= ஸகல தேஶ காலங்களிலும்
சேதஸாம்	= மனதுடைய	வர்ததே	= 'யோக க்ஷேமம் வஹாம்யஹம்' என்று சொல்லியவாறு ரக்ஷகனாயிருக்கிறான்.
யதீநாம்	= ப்ரயத்னமுடைய		
விதி(ஞ) தாத்மநாம்	= பரமாத்மாவின் ஞானமுடையவர்களுக்கு		

(மூ)—ஸ்பர்ஶான் க்ருத்வா ப(ப)ஹிர்பா(பா)ஹ்யாம்ஶ் சக்ஷுஶ்சைவாந்தரே ப்(ப)ருவோ: ||
ப்ராணாபானௌ ஸமௌ க்ருத்வா நாஸாப்(ப)யந்தரசாரிணௌ || 27 ||
யதேந்த்(த)ரிய மனோபு(பு)த்தி(ய)ர் முனிர் மோக்ஷ-பராயண: ||
விக(ம)தேச்சா(ர)ப(ஸ)யக்ரோதோ(யோ) யஸ் ஸதா(உ) முக்த ஏவ ஸ: || 28 ||

(ப. உ.) ஸ்பர்ஶான், க்ருத்வா, ப(வ)ஹி:, பா(வா)ஹ்யான், சக்ஷு:, ச, ஏவ, அந்தரே, ப்(ஹீ)ருவோ: | ப்ராணாபானௌ, ஸமௌ, க்ருத்வா, நாஸாப்(ஹீ)யந்தரசாரிணௌ || யதேந்த்(த்ரீ)ரியமனோபு(வு)த்தி:(யி:), முனி:, மோக்ஷபராயண: | விக(ம)தேச்சா(ஸா)ப(ஹ)யக்ரோத:(ய:), ய:, ஸதா(தா), முக்த:, ஏவ, ஸ: ||

பா(வா)ஹ்யான் = பாஹ்யங்களாகிய (வெளியான)
ஸ்பர்ஶான் = ஶப்தம் முதலிய விஷயங்களை
ப(வ)ஹி: க்ருத்வா = செவி முதலிய இந்த்ரியங்களுக்குவிஷயங்களாகாமற் செய்துகொண்டு
ச = மற்றும்
ப்(ஹீ)ருவோ: = புருவங்களின்
அந்தரே = நடுவில்
சக்ஷு: = கண்ணை (பார்வையை)
க்ருத்வா, ஏவ = நிறுத்திக் கொண்டே
நாஸாப்(ஹீ)யந்தரசாரிணௌ = மூக்கின் நடுவில் ஸஞ்சரிக்கும்
ப்ராணாபானௌ = ப்ராணாபான வாயுகளை
ஸமௌ = ஸமமாக (கும்பகத்தில்)
க்ருத்வா = செய்துகொண்டு
யத- = நியமிக்கப்பட்ட
இந்த்ரிய- = இந்த்ரியம்
மன:- = மனது
புத்தி(யி:) = புத்தி இவைகளையுடையவனை
மோக்ஷ- = மோக்ஷத்தையே
பர- = முக்யமாக
அயன: = ஆஶ்ரயித்தவனை (க்ஷுத்ரபலங்களை அபேக்ஷிக்காமல் மோக்ஷத்தையே அபேக்ஷிக்கும்)
விக(ம)த- = ஒழிந்திருக்கும்
இச்சா(ஸா) = நிஷ்த்தமான பொருளாசை
ப(ஹ)ய- = பயம்
க்ரோத:(ய:) = கோபம் இவைகளையுடைய
ய: = எவன்
முனி: = மனனம் செய்கிறனே
ஸ: = அவன்
ஸதா(தா) = எல்லா காலங்களிலும் (ஸம்ஸாராவஸ்தையிலும்)
முக்த:, ஏவ = முக்தனே. (ஸம்ஸாரத்திலிருந்த போதிலும் து:கமற்றவனே

(மூ)—போ(ஹோ)க்தாரம் யஜ்ஞதபஸாம் ஸர்வலோக-மஹேஶ்வரம்॥
ஸுஹ்ருத(ஃ)ம் ஸர்வபூ(ஹ-ஶ)தானம் ஞாத்வா மாம் ஶாந்திம்
(ஊ)ருச்ச(ஹ)தி ॥ 29 ॥

(ப. உ.) போ(ஹோ)க்தாரம், யஜ்ஞ-தபஸாம், ஸர்வ-லோக-மஹேஶ்வரம்| ஸுஹ்ருத(ஃ)ம், ஸர்வபூ(ஹ-ஶ)தானம், ஞாத்வா, மாம், ஶாந்திம், ரு(ஊ)ச்ச(ஹ)தி ||

யஜ்ஞ-	= யாகம்,	ஸர்வ-	= ஸகலமான
தபஸாம்	= தபஸ்ஸு இவைகளை (இவைகளின் பயன்களை)	பூ(ஹ) தானம்	= ப்ராணிகளுக்கும்
போ(ஹோ) க்தாரம்	= புசிக்கும்	ஸுஹ்ருத(ஃ)ம்	= உபகாரியான
		மாம்	= என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
ஸர்வ-	= ஸகல	ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
லோக-	= லோகங்களுக்கும்	ஶாந்திம்	= மோக்ஷத்தை
மஹேஶ்வரம்	= மஹா ஸ்வாமியான	ரு(ஊ)ச்ச (ஹ)தி	= அடைகிறான்.

(க. உ.)—என்னுத்தேஶமாக எந்த ஜனங்கள் தபஸ்ஸு, யாகம், இவைகளைச் செய்கிறார்களோ, எந்த நான், அந்த யாகம், தபஸ்ஸு இவைகளின் ப(ஹ)லத்தை புசிக்கிறேனோ, எந்த நான் ஸகல ஜீவர்களுக்கும் உபகாரத்தைச் செய்பவனோ, அத்தகைய என்னுடைய ஞானம் மோக்ஷத்திற்குக் காரணமானது என்று சொல்லியிருப்பதால் ஜீவர்களைவிட பி(ஹி)ன்னனான (வேறான) பரமாத்மாவின் ஸர்வ ஸ்வாமித்வாதி குணங்களின் ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்றும், ஐக்ய ஞானம் (ஒன்றென்னும் ஞானம்) மோக்ஷ ஸாதனமல்ல என்றும் ஸித்திக்கின்றன.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ஸன்யாஸயோகமென்னும்

ஐந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆறாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—அனாச்ரித: கர்மப(ஃ)லம் கார்யம் கர்ம கரோதி ய: ||
ஸ ஸம்ந்யாஸீ ச யோகீ(ஃ) ச ந நிரக்னி(ஃ)ர்ந சாக்ரிய: || 1 ||

(ப. உ.) அனாச்ரித:, கர்மப(ஃ)லம், கார்யம், கர்ம, கரோதி, ய: | ஸ:, ஸம்ந்யாஸீ, ச, யோகீ(ஃ), ச, ந, நிரக்னி(ஃ):, ந, ச, அக்ரிய: ||

ஸ்ரீபகவான் = ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்.
ய: = எந்த மனிதன்
கர்மப(ஃ)லம் = கர்மபலத்தை
அனாச்ரித: (ஸன்) = ஆச்ரயிக்காதவனாய் (பயன்களிலாசையற்றவனாய்)
கார்யம் = அவரவரிட வர்ணாச்ரமங்களுக்கு உசிதமாய்ச் செய்யப்படவேண்டிய
கர்ம = கர்மத்தை
கரோதி = செய்கிறானோ
ஸ:, ச = ஏவ = அம்மனிதனே
ஸம்ந்யாஸீ = ஸந்யாஸி யாவன்.
ச = மற்றும்
யோகீ(ஃ) = யோகியாவன்.
நிரக்னி:(ஃ:) = ஆஹவனீயம் முதலிய அக்னிகளை விட்டவன்
ந = ஸந்யாஸி அல்ல.
ச = மற்றும்
அக்ரிய: = அக்னிஹோத்ராதி க்ரியைகளை விட்டவன்
ந = யோகி [ஃ] அல்ல.

(மூ)—யம் ஸம்ந்யாஸமிதி ப்ராஹுர் யோக(ஃ)ம் தம் வித்தி(ஃ) பாண்டவ ||
ந ஹ்யஸம்ந்யஸ்த ஸங்கல்போ யோகீ(ஃ) ப(ஃ)வதி கச்சந || 2 ||

(ப. உ.) யம், ஸம்ந்யாஸம், இதி, ப்ராஹு:, யோக(ஃ)ம், தம், வித்தி(ஃ), பாண்டவ | ந, ஹி, அஸம்ந்யஸ்த-ஸங்கல்ப:, யோகீ(ஃ), ப(ஃ)வதி, க:, சன ||

(பண்டிதா:)	= பண்டிதர்கள்
யம்	= எந்த காமக்ரோதாதிகளின் விடுதலை
ஸம்ந்யாஸம்	= ஸம்ந்யாஸம்
இதி	= என்று
ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்களோ
தம்	= அந்த காமக்ரோதாதிகளின் விடுதலென்னும் ஸம்ந்யாஸத்தை
யோக(ம)ம்	= காமாதி த்யாக பூர்வகமான வர்ணாச்ரம விஹித கர்மானுஷ்டான ரூபமான யோகத்தில் சேர்ந்ததாக
வித்தி(யு)	= தெரிந்துகொள்.
பாண்டவ	= ஓ அர்ஜுன!
அஸம்ந்யஸ்த ஸங்கல்ப:	= இன்ன பயனுக்காக கர்மத்தைச் செய்கிறேனென்னும் ஸங்கற்பத்தை விடாத மனிதன் (பலேச்சையை விடாத மனிதன்)
கஶ்சந	= யாரும்
யோகீ(ஹீ)	= ஞானோபாயமுள்ளவனாய்
ந, ப(ஸ)வதி	= ஆவதில்லை
ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை :—கர்மரூபமான ஞானோபாயத்தை ஒரு தடவை அனுஷ்டித்தால் போதுமா, அல்லது அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமோ? என்னும் கேள்விக்கு அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் செய்யவேண்டுமென்று பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—ஆருருக்ஷோர்முனேர்யோக(ம)ம் கர்ம காரணமுச்யதே ||
யோகா(மா)ரூடஸ்ய தஸ்யைவ ஶம: காரணமுச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ஆருருக்ஷோ:, முனே:, யோக(ம)ம், கர்ம, காரணம், உச்யதே | யோகா(மா)ரூடஸ்ய, தஸ்ய, ஏவ, ஶம:, காரணம், உச்யதே ||

யோக(ம)ம்	= அபரோக்ஷ ஞானத்தை
ஆருருக்ஷோ:	= அடைவதற்கு விருப்பமுள்ள
முனே:	= பரோக்ஷ ஞானிக்கு (ஶாஸ்த்ரங்களாலுண்டான ஞானமுடையவனுக்கு)
(ஸாக்ஷாத் காரஸ்ய)	= அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு
கர்ம	= கர்மம்
காரணம் இதி	= காரணமென்று
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

யோகா (ரூ)ரூட ஸ்ய	= அபரோக்ஷ ஞானத்தை யடைந்திருக் கும்	ஶம:	= ஶமம் (பரமாத் மாவிடத்தில் புத்தியை நிருத் தலென்னும் த்யானம்) முத லியவைகள்
தஸ்ய, ஏவ	= அம்மனித னுக்கே		
(முக்தெள)	= முக்தியில்	காரணம் இதி	= காரணமென்று
[ஸுகா (வா)திஶ யஸ்ய]	= அதிசயமான ஸுகமுண்டா வதற்கு	உச்யதே	= சொல்லப்படு கிறது.

(க. உ.) அபரோக்ஷஞானமுண்டாகிறவரைக்கும் கர்மங்களைச் செய்யவேண்டும். அபரோக்ஷஞானமான பிறகு பரமாத்மாவின் த்யானுதிகளைச் செய்யவேண்டும்.

அவதரணிகை :—அபரோக்ஷஞானியின் லக்ஷணத்தைச் சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—யதா(ஹா) ஹி நேந்த்ரியார்த்தேஷு ந கர்மஸ்வனுஷஜ்யதே ||
ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ யோகா(ரூ)ரூடஸ்ததோ(தோ)ச்
யதே || 4 ||

(ப. உ.) யதா(ஹா), ஹி, ந, இந்த்(ந்)ரியார்த்தேஷு, ந, கர்மஸு, அனுஷஜ்யதே | ஸர்வஸங்கல்ப-ஸம்ந்யாஸீ, யோகா(ரூ)ரூட:, ததா(தா), உச்யதே ||

யதா(ஹா)	= எக்காலத்தில்		தையே கீழ்ச் சொல்லும் பதத்தினுல் விவரிக்கிருன்)
இந்த்ரியா ர்த்தேஷு	= இந்த்ரியங்களு க்கு விஷயங் களான ஶப்த ஸ்பர்ஶ கந்தா (யா)திகளில்	ஸர்வஸங் கல்ப ஸம் ந்யாஸி	= எல்லா கர்மங் களின் ஸங்கற் பத்தையும் விட்டவனுய் (புத்ராதி பயனு சையை விட்டு, பரமாத்மாவின் பூஜை என்று கர்மங்களைச் செய்பவனுய்)
ந, அனுஷ ஜ்யதே	= விருப்ப முடை யவனுவதில்லை யோ,		
கர்மஸு	= கர்மங்களிலும்		
ந, அனுஷ ஜ்யதே	= விருப்பமுடை யவனுவதில்லை யோ (மேற் சொன்ன		

[ப(ஸ)வதி]	= ஆகிருனே		னென்று
ததா(ஊா)	= அப்பொழுது	உச்யதே	= சொல்லிக்
யோகா (ஸா)ரூட: (இதி)	= அபரோக்ஷ ஞானத்தை அடைந்தவ		கொள்ளப் படுகிருன்
		ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(க. உ.) புத்ராதி பயன்களின் விருப்பமில்லாமல், ஈஶ்வர ப்ரீதிக்காகக் கர்மங்களைச் செய்துகொண்டு, ஶப்த ஸ்பர்ஶாதிகளை அனுபவிப்பதில் ஸ்வாபா(ஸா)விகமாய் ஆஸக்தனுகாமலிருக்கும் மனிதன் யோகா(ஶா)ரூடன் (அபரோக்ஷ ஞானி) என்று சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிருன்.

(மூ)—உத்த(ஃ)ரேதா(ஊா)த்மனுத்மானம் நாத்மான மவஸாத(ஊ) யேத் ||

ஆத்மைவ ஹ்யாத்மனே ப(ஃ)ந்து(ஃ)ராத்மைவ ரிபுராத்மன: || 5 ||

(ப. உ.) உத்த(ஃ)ரேத், ஆத்மனு, ஆத்மானம், ந, ஆத்மானம், அவஸாத(ஊ)யேத் | ஆத்மா, ஏவ, ஹி, ஆத்மன:, ப(ஃ)ந்து:(ஃ:), ஆத்மா, ஏவ, ரிபு:, ஆத்மன: ||

(மானவ:)	= மனிதன்		கூடாது.
ஆத்மனு	= மனதிஞல்	ஆத்மன:	= தனக்கு
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
உத்த(ஃ) ரேத்	= உத்த(ஃ)ரித்துக் கொள்ள வேண்டியது.	ப(ஃ)ந்து:(ஃ:)	= உபகாரி.
ஆத்மானம்	= தன்னை	ஆத்மன:	= தனக்கு
ந, அவஸாத(ஊ)யேத்	= துக்கமடை பவனுகச் செய்து கொள்ளக்	ஆத்மா, ஏவ	= மனதே
		ரிபு:	= ஶத்ரு
		ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—ப(ஃ)ந்து(ஃ)ராத்மாத்மனஸ்தஸ்ய யேனுத்மைவாத்மனு ஜித: ||

அனுத்மனஸ்து ஶத்ருத்வே வர்தேதாத்மைவ ஶத்ருவத் || 6 ||

(ப. உ.) ப(ஃ)ந்து:(ஃ:), ஆத்மா, ஆத்மன:, தஸ்ய, யேன, அத்மா, ஏவ, ஆத்மனு, ஜித: | அனுத்மன:, து, ஶத்ருத்வே, வர்தேத, ஆத்மா, ஏவ, ஶத்ருவத் ||

யேன = எந்த
ஆத்மனா = தன்னால் (மனிதனால்)
ஆத்மா = மனது
ஜித: = ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ (ஸ்வாதீனத்தில் வைத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறதோ)
தஸ்ய, ஆத்மன:, ஏவ = அம்மனிதனுக்கே
ஆத்மா = மனது
ப(ப)ந்து: = உபகாரி(ப்ரஹ்ம ஞானத்தை யுண்டாக்கி மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிறது.)
அனாத்மன: = மனதின் அடக்கமற்ற மனிதனுக்கு
ச = மற்றும்
ஆத்மா, ஏவ = மனதே
ஶத்ருவத் = ப்ரஸித்த ஶத்ருவைப்போலவே
ஶத்ருத்வே = அபகாரம் செய்யும் விஷயத்தில்
வர்தேத = இருக்கிறது.

(மூ)—ஜிதாத்மன: ப்ரஶாந்தஸ்ய பரமாத்மா ஸமாஹித: ||

(ப. உ.) ஜிதாத்மன:, ப்ரஶாந்தஸ்ய, பரமாத்மா, ஸமாஹித: ||

ஜித- = ஜயிக்கப்பட்ட
ஆத்மன: = மனதுள்ளவனுக்கு
(ப்ரஶாந்தி:) = மனதின் ஶாந்தி (தணிவு)
[ப(ப)வதி] = உண்டாகிறது. (மனது விஷயங்களில் போகாததாயாகிறது)
ப்ரஶாந்தஸ்ய = விஷயங்களில் மனது போகாமலிருக்கும் மனிதனுக்கு
பரமாத்மா = பரமாத்மா
ஸமாஹித: = ஹ்ருதயத்தில் த்யானத்திற்கு விஷயனாய் அபரோக்ஷத்திற்கு விஷயனாகிறான்.

அவதரணிகை:—அபரோக்ஷ ஞானிகளின் லக்ஷணங்களை இரண்டரை ஶ்லோகங்களால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶீதோஷ்ண ஸுகதுக்கேஷு ததா(தா)மானாபமானயோ:||7||
ஞானவிஜ்ஞானத்ருப்தாத்மா கூடஸ்தோ(யோ)விஜிதேந்த்ரிய:||
யுக்த இத்யுச்யதே யோகீ(கீ)ஸமலோஷ்டாஶ்ம காஞ்சன: ||8||
ஸுஹ்ருன்மித்ரார்யுதா(தா)ஸீன: மத்(த்)யஸ்தத்வே(த்வே)ஷ்ய
ப (ப)ந்து(து)ஷு ||
ஸாது(து)ஷ்வபி ச பாபேஷு ஸமபுத்திர் விஶிஷ்யதே || 9 ||

(ப. உ.) ஶீதோ-ஷ்ண-ஸுக-துக்கேஷு, ததா(யா), மாநா-பமாந யோ: || ஞான-விஜ்ஞான-த்ருப்தா-த்மா, கூடஸ்த:(ய:), விஜிதே-ந்த்ரிய: | யுக்த:, இதி, உச்யதே, யோகீ(மீ), ஸம-லோஷ்டா-ஶ்ம-காஞ்சந: || ஸுஹ்ருன்-மித்ரா-ர்யுதா(ஊா) ஸீன-மத்(யீ) யஸ்த-த்வேஷ்ய-ப (ஸ)ந்து (யு)ஷு | ஸாது(யு)ஷு, அபி, ச, பாபேஷு, ஸமபு(ஸு)த்தி:, விஶிஷ்யதே ||

ஞான- = விஷ்ணு ஸர்வோத்தமனென்னும் ஸாமான்ய ஞானம்
விஜ்ஞான- = விஷ்ணுவின் மாஹாத்ம்யங்களின் விசேஷ ஞானம் இவைகளால்
த்ருப்த- = த்ருப்தமான (ஶப்தாதி விஷயங்களில் போகாத)
ஆத்மா = மனதுள்ள
விஜித- = ஜெயிக்கப்பட்ட
இந்த்ரிய: = இந்த்ரியங்களையுடைய
(அத, ஏவ) = த்ருப்த மான மனதுடையவனுதலாலேயே
ஶீத- = குளிர்
உஷ்ண- = வெப்பம் முதலியவைகளாலுண்டாகும்
ஸுக- = ஸுகம்
துக்கேஷு = துக்கம் இவைகளில்
ததா(யா) = மற்றும்
மான- = பெருமை
அபமான யோ: = இழிவு இவைகளிலும்
கூடஸ்த: = ஆகாயத்தைப் போல் விகாரமடையாமலிருக்கும்
ஸம- = ஸமமாகத் தெரிந்துகொண்டிருக்கும்
லோஷ்ட- = மண்கட்டி
அஶ்ம- = கல்
காஞ்சன: = பொன் இவைகளையுடைய
யோகீ(மீ) = யோக(ம)த்தை ஆசரிப்பவன்
யுக்த: (இதி) = யோக (ம) த்தினல் நிறைந்தவனென்று
உச்யதே = சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்
ஸுஹ்ருத்- = ப்ரத்யுபகாரத்தை விரும்பாமல் உபகரிக்கும் ஸ்னேகிதனிடத்திலும்
மித்ர- = துக்கத்திற்குக் காரணங்களைக் காட்டி அதினின்றும் ரக்ஷிக்கும் ஸ்னேகிதனிடத்திலும்
அரி- = கொல்லும் பகைவனிடத்திலும்
உதா(ஊா) ஸீன- = உபகாராபகாரங்களில் உதா (ஊா) ஸீனனுய்

	(பொதுமையாய்) இருப்பவனிடத்திலும்	ஸாது (யா) ஷு, அபி	= ஸாதுக்களிடத்திலும்
மத்யஸ்த-	= பக்ஷபாதம் (ஓரவாரம்) அற்ற மனிதனிடத்திலும்	பாபேஷு,ச	= பாவிகளிடத்திலும்
த்(கீ)வேஷ்ய	= அநிஷ்டத்தைச் செய்யும் த்வேஷியிடத்திலும்	ஸமபு (ஸு)த்தி:	= அவாளவாளிட யோக்யதைக்குத் தக்கவாறு ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியுள்ளவாறு நடந்து கொள்பவன்
பந்து(யா) ஷு	= உபகரிக்கும் பந்துவிடத்திலும்	விஶிஷ்யதே	= உத்தமனுகிருன்.

(மூ)—யோகீ(கீ) யுஞ்ஜீத ஸததமாத்மானம் ரஹஸி ஸ்தி(யி)த: ||
ஏகாகீ யதசித்தாத்மா நிராஶீ ரபரிக்ரஹ: || 10 ||

(ப. உ.) யோகீ(கீ), யுஞ்ஜீத, ஸததம், ஆத்மானம், ரஹஸி, ஸ்தித:| ஏகாகீ, யத-சித்தா-த்மா, நிராஶீ:, அபரிக்ரஹ: ||

யோகீ(கீ)	= ஞானேபாயத்தை யடைந்த மனிதன்	(ஸன்)	= இவைகளையுடையவனுய்
ஸததம்	= எல்லா காலத்திலும்	நிராஶீ: (ஸன்)	= ஆசையற்றவனுய்
ரஹஸி	= தனித்த விடத்தில்	அபரிக்ரஹ: (ஸன்)	= பரிக்கிரகமற்றவனுய் (பிறரால் பொருள் முதலியவைகளை ஏற்றுக் கொள்ளாதவனுய்)
ஸ்தி(யி)த: (ஸன்)	= இருப்பவனுய்		
ஏகாகீ (ஸன்)	= ஒருவனுகவே இருந்து		
யத-	= நியமிக்கப் பட்ட	ஆத்மானம்	= மனதை
சித்த-	= மனது	(பரமாத்மனி)	= பரமாத்மாவிடத்தில்
ஆத்மா-	= தேஹம்	யுஞ்ஜீத	= வைக்க வேண்டும்.

அவதரணிகை :—த்யானப்ரகாரத்தை நான்கு ஶ்லோகங்களால் சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—ஶுசௌ தேஶே ப்ரதிஷ்டாப்ய ஸ்தி(யி)ரமாஸனமாத்மன: ||
நாத்யுச்ரி(ஹி)தம் நாதிநீசம் சேலா-ஜின-குஶோ-த்தரம் || 11 ||

தத்ரைகாக்(ஞ்)ரம் மன: க்ருத்வா யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய: ||
உபவிஶ்யாஸனே யுஞ்ஜாத்(ஞ்)யோக(ம்) மாத்மவிஶுத்த(யு)
யே || 12 ||

(ப. உ.) ஶுசௌ, தே(ஹ)ஶே, ப்ரதிஷ்டாப்ய, ஸ்தி(யி)ரம், ஆஸனம், ஆத்மன: | ந, அத்யுச்ரிதம், ந, அதிநீசம், சேலா-ஜின-குஶோ-த்தரம் || தத்ர, ஏகாக்(ஞ்)ரம், மன:, க்ருத்வா, யத-சித்தே-ந்த்ரிய-க்ரிய:| உபவிஶ்ய, ஆஸனே, யுஞ்ஜ்யாத், யோக(ம்)ம், ஆத்ம-விஶுத்த(யு)யே ||

[யோகீ(ஜீ)]	= யோகத்தை ஆசரிக்கும் மனிதன்	ஸ்தி(யி)ரம் [யதா(ஶா) ப(ஐ)வதி ததா(யா)]	= ஸ்திரமா யிருப்பதாக
ஆத்மன:	= தனக்கு (தனக்காக)	ப்ரதிஷ்டாப்ய	= அமைத்துக் கொண்டு
ஶுசௌ	= ஶுத்தமான	தத்ர	= அந்த
தே(ஹ)ஶே	= இடத்தில்	ஆஸனே	= ஆஸனத்தில்
சேலா-	= வஸ்திரம்	உபவிஶ்ய	= உட்கார்ந்தவனாய்
அஜின-	= புலி முதலியவற்றின் தோல்		
குஶ-	= தருப்பைப் புல் இவைகளை	யத-	= அடக்கிக் கொண்ட
உத்தரம்	= வ்யுத்க்ரமமாய் மேன் மேலாயுள்ள (முதலில் தருப்பை, அதற்குமேல் அஜினம், அதற்கு மேல் வஸ்திரமுள்ள)	சித்த-	= மனது
		இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்கள் இவைகளின்
		க்ரிய:(ஸன்)	= செய்கைகளையுடையவனாய்
		மன:	= மனதை
		ஏகாக்(ஞ்)ரம்	= ஒரே விஷயத்திலிருக்கும்படிக்கு (பரமாத்மாவிடத்திலிருக்கும்படிக்கு)
ந, அத்யுச்ரிதம்	= அதிக உயரமில்லாத		
ந, அதிநீசம்	= அதிக தாழ்வாயில்லாத	க்ருத்வா	= செய்துகொண்டு
ஆஸனம்	= ஆஸனத்தை	ஆத்ம-	= மனதின்

விஶுத்த (யு)யே = ஶுத்திக்காக	யோக(ம்)ம் = த்யானத்தை யுஞ்ஜ்யாத் = செய்யத்தக்கது.

(மூ)—ஸமம் காய-ஶிரோ-க்(க்ரீ)ரீவம் தா(யா)ரயன்னசலம் ஸ்தி(யி)ர:॥
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய நாஶிகாக்(க்ரீ)ரம் ஸ்வம் தி(ஶி)ஶஶ்சாநவ
லோகயன் ॥ 13 ॥

ப்ரஶாந்தாத்மா விக(ம)தபீ(ஹீ)ர்ப்ரஹ்மசாரி வ்ரதே ஸ்தி(யி)த:॥
மன: ஸம்யம்ய மச்சித்தோ யுக்த ஆஸீத மத்பர: ॥ 14 ॥

(ப. உ.) ஸமம், காய-ஶிரோ-க்(க்ரீ)ரீவம், தா(யா)ரயன், அசலம், ஸ்தி(யி)ர: | ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய, நாஶிகாக் (க்ரீ)ரம், ஸ்வம், தி(ஶி)ஶ:, ச, அனவலோகயன் ॥ ப்ரஶாந்தாத்மா, விக(ம)தபீ(ஹீ:), ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே, ஸ்தி(யி)த: | மன:, ஸம்யம்ய, மச்சித்த:, யுக்த:, ஆஸீத, மத்பர: ॥

காய- = மத்ய தே(தே)ஹம்	அனவலோகயன் = பார்க்காதவனாய்
ஶிர:- = ஶிரஸ்ஸு	ப்ரஶாந்தாத்மா (ஸன்) = விஷயங்களில் ப்ரவர்த்திக்காத மனதுடையவனாய்
க்ரீவம் = கழுத்து இவைகளை	
ஸமம் (யதா[யா]ஸ்யாத் ததா[யா]) = ஸமமாகும்படிக்கு	விக(ம)த- = போக்கடித்துக்கொள்ளப்பட்ட
தா(யா)ரயன்(ஸன்) = தரித்துக்கொண்டவனாய்	பீ:(ஹீ:) [ஸன்] = (புலி முதலியவைகளின்) பயமுடையவனாய் (பயமற்றவனாய்)
அசலம் [யதா(யா) ஸ்யாத் ததா(யா)] = அசையாமலிருக்கும்படிக்கு	ப்ரஹ்மசாரிவ்ரதே = ப்ரஹ்மசர்யவ்ரதத்தில்
ஸ்தி(யி)ர: (ஸன்) = ஸ்தி(யி)ரமாயுட்கார்ந்தவனாய்	ஸ்தி(யி)த: (ஸன்) = இருப்பவனாய் (ஸ்த்ரீயர்களை நினைக்காதவனாய்)
ஸ்வம் = தன்னிட	
நாஶிகாக் (க்ரீ)ரம் = மூக்கின்கடைசி பாகத்தை	மன: = மனதை
ஸம்ப்ரேக்ஷ்ய = பார்த்துக்கொண்டே	ஸம்யம்ய = விஷயங்களில் போகாமல் தடுத்துக்கொண்டு
ச = மற்றும்	மச்சித்த: = என்னிடத்திலேயே(ஸ்ரீக்ருஷ்ண
தி(ஶி)ஶ: = திக்குகளை	

னிடத்திலேயே) மனதுடையவனாய்

மத்பர: = என்னையே (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையே) ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டவனாய்

யுக்த: = த்யானரூபமான உபாயமுடையவனாய்

ஆஸீத = இருக்க வேண்டியது.

அவதரணிகை :—த்யானத்திற்கு மோக்ஷரூபமான பலத்தைச் சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—யுஞ்ஜன்னேவம் ஸதா(ஊ)த்மானம் யோகீ(ஶீ) நியதமானஸ: ||
ஶாந்திம் நிர்வாணபரமாம் மத் ஸம்ஸ்தா(ஶா)மதி(ஶி)க(ம)ச்ச
(ஊ)தி || 15 ||

(ப. உ.) யுஞ்ஜன், ஏவம், ஸதா(ஊ), ஆத்மானம், யோகீ(ஶீ), நியதமானஸ: | ஶாந்திம், நிர்வாணபரமாம், மத்-ஸம்ஸ்தா(ஶா)ம், அதி(ஶி) க(ம)ச்ச(ஊ)தி ||

நியத- = ஸ்வாதீ(ஶீ)னத்திலுள்ள

மானஸ: = மனதுடைய

யோகீ(ஶீ) = த்யானயோக(ம)த்தைச் செய்யும் மனிதன்

ஏவம் = மேற்சொல்லியவாரு

ஸதா(ஊ) = எப்பொழுதும்

ஆத்மானம் = ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை

யுஞ்ஜன் (ஸன்) = த்யானம் செய்பவனாய்

நிர்வாண-பரமாம் = தேகத்யாகானந்தர காலீனமான (மரணத்திற்குப் பிறகான)

மத்- = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனில்)

ஸம்ஸ்தாம் = இருப்பென்னும்

ஶாந்திம் = மோக்ஷத்தை

அதி(ஶி) க(ம)ச்ச (ஊ) தி = அடைகிருன்.

(மூ)—நாத்யஶ்னதஸ்து யோகோ(ஶோ)ஸ்தி ந சைகாந்த மனஶ்னத:||
ந சாதிஸ்வப்னஶீலஸ்ய ஜாக்(ஶீ)ரதோ நைவ சார்ஜுன
|| 16 ||

(ப. உ.) ந, அதி, அஶ்னத:, து, யோக:(ஶ:), அஸ்தி, ந, ச, ஏகாந்தம், அனஶ்னத: | ந, ச, அதி-ஸ்வப்ன-ஶீலஸ்ய, ஜாக்(ஶீ)ரத:, ந, ஏவ ச, அர்ஜுன ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுனா!
அதி- = அதிகமாக
அஶ்நத: = புசிப்பவனுக்கு
யோக:(ம:) = த்யானம்
ந, அஸ்தி, து = இல்லவே இல்லை (த்யானம் செய்ய முடியாது.)
ச = மற்றும்
ஏகாந்தம் = கொஞ்சமேனும்
அநஶ்நத: = புசிக்காமல் பட்டினியாயிருப்பவனுக்கும்
ந, அஸ்தி = (த்யானம் பொருந்துவது) இல்லை.
ச = மற்றும்
அதி- = அதிகமாக
ஸ்வப்ந-ஶீலஸ்ய = தூங்குகிறவனுக்கு
ந = (த்யானம் பொருந்துவது) இல்லை.
ச = மற்றும்
ஜாக்(க்ரு)ரத: = (எப்பொழுதும்) விழித்திருப்பவனுக்கு (தூக்கமற்றவனுக்கு)
ந, ஏவ = (த்யானம்) பொருந்துவதே இல்லை.

(மூ)—யுக்தாஹாரவிஹாரஸ்ய யுக்தசேஷ்டஸ்ய கர்மஸு ||
யுக்த ஸ்வப்நா-வபோ(போ)த(ய)ஸ்ய யோகோ(ஹோ)
ப(ஓ)வதி து:க்கஹா || 17 ||

(ப. உ.) யுக்தா-ஹார-விஹாரஸ்ய, யுக்த-சேஷ்டஸ்ய, கர்மஸு | யுக்த-ஸ்வப்நா-வபோ(போ)த(ய)ஸ்ய, யோக:(ம:), ப(ஓ)வதி, து:க்கஹா ||

யுக்த- = ஸரியான
ஆஹார- = ஆஹாரமென்ன
விஹாரஸ்ய = வ்யாபாரமென்ன இவைகளையுடைய
கர்மஸு = கர்மங்களில்
யுக்த- = ஸரியான
சேஷ்டஸ்ய = வியாபாரமுள்ள
யுக்த- = ஸரியான
ஸ்வப்ந- = நித்ரை
அவபோ(போ)த(ய)ஸ்ய = ஜாக்ரதை (விழிப்பை) யுடைய மனிதனுக்கு
யோக:(ம:) = யோக(ம)மானது
து:க்கஹா = ஸாம்ஸாரிக து:க்கத்தை நாசம் செய்யத் தக்கதாக
ப(ஓ)வதி = ஆகிறது.

அவதரணிகை :—யோக(ம)த்தை பூர்த்தியாயுள்ள மனிதனை எப்படி அறிந்துகொள்ளவேண்டுமெனின் அவனிட லக்ஷணத்தை 18 முதல் 26 வது ஶ்லோகங்கள் வரைக்குமுள்ள ஒன்பது ஶ்லோகங்களால் பகவான் கூறுகிறான்,—

(மூ)—யதா(ஊ) விநியதம் சித்தமாத்மன்யேவாவதிஷ்டதே ||
நிஸ்ப்ருஹ: ஸர்வகாமேப்(ஹீ)யோ யுக்த இத்யுச்யதே ததா(ஊ)
|| 18 ||

(ப. உ.) யதா(ஊ), விநியதம், சித்தம், ஆத்மனி, ஏவ, அவதிஷ்டதே|
நிஸ்ப்ருஹ:, ஸர்வகாமேப்(ஹீ)ய:, யுக்த:, இதி, உச்யதே, ததா(ஊ) ||

யதா(ஊ) = எக்காலத்தில்
யஸ்ய = யாரிட
விநியதம் = விஷயங்களினின்றும் பின் வாங்கப் பட்டிருக்கும்
சித்தம் = மனது
ஆத்மனி, ஏவ = பரமாத்மாவிடத்திலேயே
அவதிஷ்டதே = இருப்பதாயாகிறதோ
ய: = எவன்
ஸர்வ- = ஸகலமான
காமேப்(ஹீ)ய: = விஷயங்களினின்றும்
நிஸ்ப்ருஹ: = ஆசையற்றவனோ
(ஸ:) = அம்மனிதன்
ததா(ஊ) = அக்காலத்தில்
யுக்த:, இதி = யோக(ம)முள்ளவனென்று (யோகத்தால் நிறைந்தவனென்று)
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—யதா(யா) தீ(தீ)போ நிவாதஸ்தோ(யோ) நேங்க(ம)தே ஸோபமா
ஸ்ம்ருதா ||
யோகி(நி)ஞோ யதசித்தஸ்ய யுஞ்ஜதோ யோக(ம)மாத்மன:
|| 19 ||

(ப. உ.) யதா(யா), தீப:, நிவாதஸ்த:(ய:), ந, இங்க(ம)தே, ஸா,
உபமா, ஸ்ம்ருதா | யோகி(நி)ன:, யதசித்தஸ்ய, யுஞ்ஜத:, யோக(ம)ம்,
ஆத்மன: ||

ஆத்மன: = பரமாத்மாவின்
யோக(ம)ம் = த்யானத்தை
யுஞ்ஜத: = செய்யும்
யத- = ஸ்வாதீனமான
சித்தஸ்ய = மனதுடைய
யோகி(நி)ன: = யோகி(நி)க்கு
நிவாதஸ்த:(ய:) = காற்றில்லாத இடத்திலிருக்கும்
தீ(தீ)ப: = விளக்கு
யதா(யா) = எப்படி
ந, இங்க(ம)தே = அசைவதில்லையோ
ஸா = அது
உபமா, இதி = த்ருஷ்டாந்தம் என்று
ஸ்ம்ருதா = சொல்லப்படுகிறது.

(க. உ.) காற்றற்ற இடத்திலிருக்கும் விளக்கு எப்படி அசைவில்லையோ அப்படியே யோகி(பி)யானவன் த்யானத்தினின்றும் அசைவதில்லை.

(மூ)—யத்ரோபரமதே சித்தம் நிருத்த(ம்)ம் யோக(ஸ)ஸேவயா ||
யத்ர சைவாத்மனாத்மானம் பஶ்யன்னாத்மனி துஷ்யதி || 20 ||

(ப. உ.) யத்ர, உபரமதே, சித்தம், நிருத்த(ம்)ம், யோக(ஸ)ஸேவயா| யத்ர, ச, ஏவ, ஆத்மனா, ஆத்மானம், பஶ்யன், ஆத்மனி, துஷ்யதி ||

யோக(ஸ)	= யோகத்தை (த்யானத்தை)	ச	= மற்றும்
ஸேவயா	= ஆசரிப்பதினால்	யத்ர, ஏவ	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையிலேயே
நிருத்த(ம்)ம்	= தடுக்கப்பட்ட		
சித்தம்	= மனது	ஆத்மனா	= மனதினால்
யத்ர	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்	ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை
		பஶ்யன் (ஸன்)	= காண்கிறவனாய்
உபரமதே	= இதரவெளிகாரியங்களைச் செய்யாததாயாகிறதோ	ஆத்மனி	= தன்னிடத்தில்
		துஷ்யதி	= ஸந்தோஷப்படுகிறானோ

(மூ)—ஸுக(வ)மாத்யந்திகம் யத் தத் பு(வு)த்தி(யி)க்(ரீ)ராஹ்ய மதீந்த்ரியம் ||
வேத்தி யத்ர ந சைவாயம் ஸ்தி(யி)தஶ்சலதி தத்வத: || 21 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், ஆத்யந்திகம், யத், தத், பு(வு)த்தி(யி)க்(ரீ)ராஹ்யம், அதீந்த்ரியம் | வேத்தி, யத்ர, ந, ச, ஏவ, அயம், ஸ்தி(யி)த:, சலதி, தத்வத: ||

யத்ர	= எந்த ஸமாதி அவஸ்தையில்		ளினால் கிரஹிப்பதற்கு வராத
அயம்	= யோகியானவன்	ஆத்யந்திகம்	= அதிஶயமான
		ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமோ
ஸ்தி(யி)த: (ஸன்)	= இருப்பவனாய்	தத்	= அந்த சுகத்தை
		வேத்தி	= அனுபவிக்கிறானோ
யத்	= எந்த		
பு(வு)த்தி(யி)க்(ரீ)ராஹ்யம்	= அனுபவத்தினால் அறிவதற்குரிய	தத்வத:	= பகவத் தத்வத்தினின்றும்
		ந, சலதி	= அசைவதில்லையோ
அதீந்த்ரியம்	= இந்த்ரியங்க		

(மூ)—யம் லப்(ஃ)த்வா(ஆ) சாபரம் லாபம் மன்யதே நாதி(யி)கம் தத: ||
யஸ்மிம் ஸ்தி(யி)தோ ந து(கூ)க்கே(வே)ன கு(ரு)ருணாபி விசால்யதே || 22 ||

(ப. உ.) யம், லப்(ஃ)த்வா(ஆ), ச, அபரம், லாபம், மன்யதே, ந, அதி(யி)கம், தத: | யஸ்மின், ஸ்தி(யி)த:, ந, து(கூ)க்கே(வே)ன, கு(ரு)ருணா, அபி, விசால்யதே ||

ச = மற்றும்
யம் = எந்த யோக(ம)த்தை
லப்(ஃ)த்வா(ஆ) = அடைந்து
அபரம் = மற்றொரு
லாபம் = லாபத்தை
தத: = அந்த யோகத்தைவிட
அதிகம் = அதிகமானதாக
ந, மன்யதே = அறிவதில்லையோ
யஸ்மின் = எந்த த்யான யோக(ம)த்தில்
ஸ்தி(யி)த: (ஸன்) = இருப்பவனாய்
கு(ரு)ருணா = அதிகமான
து:கே (கூ:வே)ன, அபி = துக்கத்தினாலும் (துக்க காரணத்தினாலும்)
ந, விசால்யதே = அசைக்கப்படுவதில்லையோ

(மூ)—தம் வித்(ஜீ)யாத்துக்க ஸம்யோக(ம)வியோக(ம)ம் யோ க(ம) ஸம்ஜ்ஞிதம் ||
ஸ நிஶ்சயேன யோக்தவ்யோ யோகோ(மோ) நிர்விண்ண சேதஸா || 23 ||

(ப. உ.) தம், வித்(ஜீ)யாத், துக்க-ஸம்யோக(ம)-வியோக(ம)ம், யோக(ம)ஸம்ஜ்ஞிதம் | ஸ:, நிஶ்சயேன, யோக்தவ்ய:, யோக: (ம:), நிர்விண்ண-சேதஸா ||

துக்க- = துக்கத்தின்
ஸம்யோக(ம)- = ஸம்யோகத்தை
வியோக(ம)ம் = விடுவிக்கும் (துக்கத்தை யுண்டாக்காமலிருக்கும்)
தம் = அந்த முன் சொல்லப்பட்ட அவஸ்தா (யா) விசேஷத்தை
யோக(ம)- ஸம்ஜ்ஞிதம் = யோகமென்று சொல்லிக்கொள்வதாக
வித்(ஜீ)யாத் = அறிய வேண்டியது.
ஸ: = அந்த
யோக:(ம:) = யோக(ம)ம்
நிர்விண்ண- = விஷயங்களில் விரக்தமான

சேதஸா	= மனதுடைய மனிதனால்	யோக்தவ்ய:	= செய்யப்பட வேண்டும்.
நிஸ்சயேன	= நிஸ்சயமாய்		

(மூ)—ஸங்கல்ப-ப்ரப(ஹ)வான் காமாம் ஸ்த்யக்த்வா ஸர்வான
அசேஷத: ||
மனஸை வேந்த்ரியக்(கி)ராமம் விநியம்ய ஸமந்தத: || 24 ||
சனைஸ் சனைருபரமேத் பு(பா)த்(தி)யா த்(தி)ருதிக்(கி)ருஹீ
ஆத்மஸம்ஸ்த(த)ம் மன: க்ருத்வா ந கிஞ்சித(த)பி சிந்த[தயா |
யேத் || 25 ||

(ப. உ.) ஸங்கல்ப-ப்ர(ஹ)வான், காமான், த்யக்த்வா, ஸர்வான், அசே ஷத:| மனஸா, ஏவ, இந்த்ரியக்(கி)ராமம், விநியம்ய, ஸமந்தத: || சனை:, சனை:, உபரமேத், பு(பா)த்(தி)யா, த்(தி)ருதி-க்(கி)ருஹீதயா | ஆத்ம ஸம்ஸ்த(த)ம், மன:, க்ருத்வா, ந, கிஞ்சித், அபி, சிந்தயேத் ||

(முமுக்ஷு:)	= மோக்ஷமடைய வேண்டுமென்னும் ஆசையுள்ள மனிதன்	மனஸா ஏவ,	= மனதினாலேயே
ஸங்கல்ப-	= (புத்திரர்கள் பிறப்பதற்காக புத்ர காமேஷ்டியை செய்கிறேன், மழைக்காக காரீரியாகத்தைச் செய்கிறேன் என்கிற)ஸங்கற்பத்தினால்	விநியம்ய	= அடக்கிக்கொண்டு
ப்ரப(ஹ)வான்	= பிறக்கும்	த்(தி)ருதி-க்(கி)ருஹீதயா	= தைர்யத்தினால் = ஸ்வாதீனப் படுத்திக்கொள்ளப்
ஸர்வான்	= ஸகலமான	பு(பா)த்(தி)யா	= புத்தி [பட்டயினால்
காமான்	= விஷய போக(ம)ங்களை	மன:	= மனதை
அசேஷத:	= நிஸ்சேஷமாய்	சனைஸ் சனை:	= மெல்ல மெல்ல
த்யக்த்வா	= விட்டு	(விஷயேப்(ப)ய:)	= விஷயங்களினின்றும்
இந்த்ரியக்(கி)ராமம்	= மூக்கு முதலிய இந்த்ரிய ஸமூகத்தை	உபரமேத்	= திரும்பி வரும்படியாகச் செய்ய வேண்டியது.
ஸமந்தத:	= ஸகல விஷயங்களினின்றும்	அபி	= மற்றும்
		மன:	= மனதை
		ஆத்மஸம்ஸ்த(த)ம்	= பரமாத்மா விடத்தில் வைக்கப் பட்டதாக
		க்ருத்வா	= செய்து
		கிஞ்சித்	= வேறெந்த விஷயத்தையும்
		ந, சிந்தயேத்	= யோசிக்கக் கூடாது.

(மூ)—யதோ யதோ நிஶ்சரதி மன: சஞ்சலமஸ்தி(யி)ரம் ||
தத ஸ்ததோ நியம்யைததா(ஆ)த்மன்யேவ வஶம் நயேத் ||26||

(ப. உ.) யத:, யத:, நிஶ்சரதி, மன: சஞ்சலம், அஸ்தி(யி)ரம் | தத:, தத:, நியம்ய, ஏதத், ஆத்மனி, ஏவ, வஶம், நயேத் ||

சஞ்சலம்	= சஞ்சலமான	நியம்ய	= அடக்கிக் கொண்டு (விஷயங்களிற் செல்லாமல் செய்து கொண்டு)
மன:	= மனது		
அஸ்தி(யி)ரம் (ஸத்)	= ஸ்திரமல்லாததாய் (ஓரிடத்தில் நிற்காததாய்		
யத:, யத:	= எங்கெந்த விஷயங்களில்	ஆத்மனி, ஏவ	= பரமாத்மா விடத்திலேயே
நிஶ்சரதி	= சஞ்சரிக்கிறதோ	வஶம்	= வஶத்தை
தத:, தத:	= அந்தந்த விஷயங்களினின்றும்	நயேத்	= அடைவிக்க வேண்டும். (பரமாத்மா விடத்திலேயே நிருத்தவேண்டியது.)
ஏதத்	= இம்மனதை		

அவதரணிகை:—யோகி(ஞி)களுக்குக் கிடைக்கும் பயனைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ப்ரஶாந்தமனஸம் ஹ்யேனம் யோகி(ஞி)னம் ஸுக(வ)முத்தமம் ||
உபைதி ஶாந்தரஜஸம் ப்ரஹ்மபூ(ஃபூ)த மகல்மஷம் || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரஶாந்த-மனஸம், ஹி, ஏனம், யோகி(ஞி)னம், ஸுக(வ)ம், உத்தமம் | உபைதி, ஶாந்தரஜஸம், ப்ரஹ்மபூ(ஃபூ)தம், அகல்மஷம் ||

உத்தமம்	= உத்தமமான	அகல்மஷம்	= காமக்ரோதாதிகளையற்ற
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகமானது		
ப்ரஶாந்த-	= விஷயங்களில் ஆஸக்தமாகாத	ப்ரஹ்ம பூ(ஃபூ)தம்	= ப்ரஹ்மத்தில் மன்துடைய
மனஸம்	= மனதுள்ள	ஏனம்	= இந்த
ஶாந்த-	= ஶாந்தமான	யோகி(ஞி)னம்	= யோகியை
ரஜஸம்	= ரஜோகுணமுடைய (ரஜோகுணகார்யமற்ற)	உபைதி	= அடைகிறது.
		ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

அவதரணிகை :—யோகிக்கு ஸுகம் அனுயாஸமாயுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறான்;—

(மூ)—ஏவம் யுஞ்ஜன் ஸதா(கா)த்மானம் யோகீ(கீ) விக(ம)தகல் மஷ: ||
ஸுகே(வே)ன ப்ரஹ்மஸம்ஸ்பர்ஶம் அத்யந்தம் ஸுக(வ)மஶ் னுதே || 28 ||

(ப. உ.) ஏவம், யுஞ்ஜன், ஸதா(கா), ஆத்மானம், யோகீ(கீ), விக(ம)த-கல்மஷ: | ஸுகே(வே)ன, ப்ரஹ்ம-ஸம்ஸ்பர்ஶம், அத்யந்தம், ஸுக(வ)ம், அஶ்னுதே ||

விக(ம)த-	= போக்கடித்துக் கொள்ளப் பட்ட
கல்மஷ:	= காமக்ரோதாதி தோஷங்களை யுடைய
யோகீ(கீ)	= யோகியான வன்
ஏவம்	= இவ்விதமாக (முன் சொல்லப் பட்டவாறு)
ஸதா(கா)	= எல்லா காலத் திலும்
ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை
யுஞ்ஜன் (ஸன்)	= த்யானிப்ப வனாய்
ஸுகே (வே)ன	= அனாயாஸமாய்
ப்ரஹ்ம-	= ப்ரஹ்மத்தின்
ஸம்ஸ்பர்ஶம்	= ஸம்பந்தத் தினால் அபி வ்யக்தமான (வெளியான)
அத்யந்தம்	= அதிகமான
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகத்தை
அஶ்னுதே	= அனுபவிக் கிறான்.

அவதரணிகை :—த்யானத்தின் ஸ்வரூபத்தையும், ப(ல)லத்தையும் சொல்லி த்யேயனான பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸர்வபூ(பூ)தஸ்த(ய)மாத்மானம் ஸர்வபூ(பூ)தானி சாத் மனி ||
ஈக்ஷதே யோக(ம)-யுக்தா-த்மா ஸர்வத்ர ஸம-த(த)ர்ஶன: || || 29 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(பூ)தஸ்த(ய)ம், ஆத்மானம், ஸர்வ-பூ(பூ)தானி, ச, ஆத்மனி, | ஈக்ஷதே, யோக(ம)-யுக்தா-த்மா, ஸர்வத்ர, ஸம-த(த)ர்ஶன:||

ஸர்வத்ர	= ப்ராஹ்மணன், பசு, யானை, நாய் முதலியவை களில்
ஸம-	= 'நிர்தோ(தோ)

ஷம் ஹி ஸமம் ப்ரஹ்ம' என்னும் கீதா 5-வது அத்யாயம் 19-வது ஶ்லோ

	கத்தில் சொல்லியவாறு தோஷமற்ற (ஸமனு) ப்ரஹ்மத்தை		யிருப்பவனு கவும்
		ச	= மற்றும்
		ஸர்வ-	= ஸகலமான
		பூ(ஹ-ு)தானி	= ப்ராணிகளையும்
த(ஞ)ர்ஶன:	= காணும்		
யோக(ம)-	= த்யானயோக(ம)த்திஞல்	ஆத்மனி	= பரமாத்மாவிடத்தில்
யுக்த-	= கூடிய	(ஸ்தி[யி]தானி)	= இருப்பவைகளாகவும் (பரமாத்மாவை ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டிருப்பவைகளாகவும்)
ஆத்மா	= மனதுள்ள மனிதன் (யோகி)		
ஆத்மானம்	= பரமாத்மாவை		
ஸர்வ-	= சதுர்முகாதி ஸகல		
பூ(ஹ-ு)த ஸ்த(ய)ம்	= ப்ராணிகளில் நியாமகனு	ஈக்ஷதே	= காணுகிருன்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மா எல்லா ப்ராணிகளிலும் நியாமகனுய் இருக்கிருன், எல்லா ப்ராணிகளும் பரமாத்மாவை ஆஶ்ரயித்துக்கொண்டிருக்கிருர்கள் என்றறிந்தவனுக்கு பயனைச் சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—யோ மாம் பஶ்யதி ஸர்வத்ர ஸர்வம் ச மயி பஶ்யதி ||
தஸ்யாஹம் ந ப்ரணஸ்யாமி ஸ ச மே ந ப்ரணஸ்யதி || 30 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், பஶ்யதி, ஸர்வத்ர, ஸர்வம், ச, மயி, பஶ்யதி | தஸ்ய, அஹம், ந, ப்ரணஸ்யாமி, ஸ:, ச, மே, ந, ப்ரணஸ்யதி ||

ய:	= எவன்	பஶ்யதி	= காணுகிருஞே
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை)	தஸ்ய	= அந்த ஞானிக்கு
		அஹம்	= நான் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணன்)
ஸர்வத்ர	= எல்லா ப்ராணிகளிலும்	ந, ப்ரணஸ்யாமி	= நாசத்தை உண்டாக்குவதில்லை (எப்பொழுதும் அவனிடயோகக்ஷேமத்தை நான் வகிக்கிறேன்).
பஶ்யதி	= காணுகிருஞே		
ஸர்வம், ச	= எல்லா ப்ராணி ஸமூகத்தையும்		
மயி	= என்னுள் (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிடத்தில்)	ச	= மற்றும்

ஸ:	= அந்த ஞானி	மலிருப்பபதில்லை. எப்பொழுதும் என்னிடபக்தனுகவே இருக்கிறுன்.)
மே	= எனக்கு	
ந, ப்ரணஸ்யதி	= நாசத்தையுண்டாக்குவதில்லை (என்னிடத்தில் பக்தி செய்யா	

(மூ)—ஸர்வ-பூ(ஹ)த-ஸ்தி(யி)தம் யோ மாம் ப(ஹ)ஜத்யேகத்வமாஸ்தி(யி)த: ||
ஸர்வதா(ழா) வர்தமானேபி ஸ யோகீ(ஶீ) மயி வர்ததே || 31 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹ)த-ஸ்தி(யி)தம், ய:, மாம், ப(ஹ)ஜதி, ஏகத்வம், ஆஸ்தி(யி)த: | ஸர்வதா(ழா), வர்தமான:, அபி, ஸ:, யோகீ(ஶீ), மயி, வர்ததே ||

ய:	= யார்	யோகீ(ஶீ)	= யோகியானவன்
ஸர்வ-	= எல்லா	ஸர்வதா(ழா)	= எவ்விதமாக
பூ(ஹ)த-	= ப்ராணிகளில்	வர்தமான: அபி	= இருந்தபோதிலும் (அனியாயத்தில் ப்ரவேசித்திருந்த போதிலும்)
ஸ்தி(யி)தம்	= (நியாமகனுய்) இருக்கும்		
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை)		
ஏகத்வம்	= ஒருவனே என்று	மயி	= என்னிடத்தில்
ஆஸ்தி(யி)த:	= தெறிந்தவனுய்	வர்ததே	= இருக்கிறுன் (அவனுக்கு மோக்ஷம் கிடைத்தேதீருகிறது)
ப(ஹ)ஜதி	= பஜிக்கிறுனே		
ஸ:	= அந்த		

(மூ)—ஆத்மௌபம்யேன ஸர்வத்ர ஸமம் பஶ்யதி யோர்ஜுன ||
ஸுக(வ)ம் வா யதி(தி) வா துக்க(வ)ம் ஸ யோகீ(ஶீ) பரமோ மத: || 32 ||

(ப. உ.) ஆத்மௌபம்யேன, ஸர்வத்ர, ஸமம், பஶ்யதி, ய:, அர்ஜுன | ஸுக(வ)ம், வா, யதி(தி), வா, துக்க(வ)ம், ஸ:, யோகீ(ஶீ), பரம:, மத: ||

அர்ஜுன	= ஓ அர்ஜுன!	ஸுக(வ)ம், வா	= ஸுகத்தையாகிலும்
ய:	= எந்தயோகி		
ஆத்மௌபம்யேன	= தன்னிட திருஷ்டாந்தத்தினுல்	யதி(தி)	= அல்லது
		துக்க(வ)ம், வா	= துக்க(வ)த்தையாகிலும்

ஸர்வத்ர	= எல்லா ப்ராணி களிலும்	பரம:	= உத்தமனுன
ஸமம்	= ஸமமாக	யோகீ(ஹீ)	= யோகி
பஶ்யதி	= காணுகிருனே	இதி	= என்று
ஸ:	= அவன்	மத:	= எனக்கு ஸம் மதனுனவன்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—யோயம் யோக(ஃ) ஸ் த்வயா ப்ரோக்த: ஸாம்யேன மது(ஸூ)
ஸூத(ந)ன ||
ஏதஸ்யாஹம் ந பஶ்யாமி சஞ்சலத்வாத் ஸ்தி(யி)தம் ஸ்தி(யி)
ராம் || 33 ||

(ப. உ.) ய:, அயம், யோக:(ஃ:), த்வயா, ப்ரோக்த:, ஸாம்யேன, மது(ஸூ)ஸூத(ந)ன | ஏதஸ்ய, அஹம், ந, பஶ்யாமி, சஞ்சலத்வாத், ஸ்தி(யி)திம், ஸ்தி(யி)ராம் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	(மனஸ:)	= மனதுக்கு
உவாச	= வினவுகிருன்.	சஞ்சலத் வாத்	= சாஞ்சல்ய மிருப்பதினுல் (மனது சஞ்சலமானதினுல்)
மது(ஸூ) ஸூத (ந)ன	= மது (ஸூ)என்னும் தைத்யனைக் கொன்ற ஸ்ரீ க்ருஷ்ண !	ஏதஸ்ய	= இந்த யோகத்திற்கு
ஸாம்யேன	= பரமாத்மாவின் ரூபங்கள் தோஷமற்றவைகளென்றறிந்து கொள்ளும்	ஸ்தி(யி)ராம்	= ஸ்தி(யி)ரமான
		ஸ்தி(யி)திம்	= ஸ்தி(யி)தியை
		அஹம்	= நான்
		ந, பஶ்யாமி	= காணுவதில்லை. (அந்த யோக[ஃ]த்தை எப்பொழுதும் செய்வதற்கு அவகாஶமாகிறதில்லை என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது.)
ய:	= எந்த		
அயம்	= இந்த ப்ரஸித்தமான		
யோக:(ஃ:)	= த்யானரூபமான உபாயம்		
த்வயா	= உன்னுல்		
ப்ரோக்த:	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ		

(மூ)—சஞ்சலம் ஹி மன: க்ருஷ்ண ப்ரமாதி(யி) ப(ப)லவத் த்(ரு)ரு
டம் ||
தஸ்யாஹம் நிக்(ஃ)ரஹம் மன்யே வாயோரிவ ஸுது(ஷ்)ஷ்
கரம் || 34 ||

(ப. உ.) சஞ்சலம், ஹி, மன:, க்ருஷ்ண, ப்ரமாதி(யி), ப(வ)லவத், த்(ரு)ருடம் | தஸ்ய, அஹம், நிக்(க்)ரஹம், மன்யே, வாயோ:, இவ, ஸுது(ஷ்)ஷ்கரம் ||

க்ருஷ்ண = ஓ க்ருஷ்ணனே!
மன: = மனது
சஞ்சலம் = சஞ்சலமானது
ப்ரமாதி(யி) = தேஹம், இந்த்ரியம் இவைகளுக்கு க்ஷோபையை யுண்டாக்குவது [பராதீனமாக (யாதொன்றும் தோன்றுமற்) செய்வது.]
ப(வ)லவத் = பலிஷ்டமானது. (ஜயிப்பதற்கு முடியாதது.)
த்(ரு)ருடம் = கெட்டவிஷயங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டிருப்பதினால் நல்லவிஷயங்களில் செலுத்துவதற்கு முடியாதது.
தஸ்ய = அம்மனதின்
நிக்(க்)ரஹம் = அடக்கல் (ஸ்வாதீனப்படுத்திக்கொள்ளல்)
வாயோ:, இவ = காற்றின் தடுத்தலைப்போல்
ஸுது(ஷ்)ஷ்கரம், இதி = கஷ்டமானதென்று
அஹம் = நான்
மன்யே = அறிகிறேன்.

அவதரணிகை :—மனதை ஸ்வாதீனப்படுத்திக் கொள்ளுவதற்கு உபாயத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—அஸம்ஶயம் மஹாபா(வா)ஹோ மனோ து(ர்)ர்நிக்(க்)ரஹம் சலம் ||
அப்(ப்)யாஸேன து கௌந்தேய வைராக்யேண ச க்(க்)ருஹ்யதே || 35 ||

(ப. உ.) அஸம்ஶயம், மஹாபா(வா)ஹோ, மன:, து(ர்)ர்நிக்(க்)ரஹம், சலம் | அப்(ப்)யாஸேன, து, கௌந்தேய, வைராக்யேண, ச, க்ருஹ்யதே ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	துர்நிக்(ரீ)ரஹம்	= அடக்கிக் கொள்ளுவதற்கு முடியாதது.
உவாச	= (மனதை ஸ்வாதீனப் படுத்திக் கொள்ளும் உபாயத்தை) சொல்லுகிருன்	து	= ஆயினும்
மஹாபா(ஹா)ஹோ	= மிகவும் பாஹு சாலியான	அப்(ஹீ)யாஸேன	= கொஞ்சங் கொஞ்சமாக அடக்கிக் கொள்ளும் வழக்கம்செய்து வருவதாலும்
கௌந்தேய	= அர்ஜுன!		
மன:	= மனது		
சலம்	= சஞ்சலமானது.	ச	= மற்றும்
(அத:, ஏவ)	= ஆகையிஞலேயே	வைராக்யேண	= கந்தா(யா)தி விஷயங்களில் அன்பைவிட்டுக் கொண்டு வருவதிஞலும்
அஸம்ஶயம்யதா[யா]ப[ஹ]வதிததா[யா]	= ஸம்ஶய மில்லாமல் (நிஶ்சயமாய்)		
		க்(ரீ)ருஹ்யதே	= அடக்கப்படுகிறது.

(மூ)—அஸம்யதாத்மனு யோகோ(கா) து(ஷ)ஷ்ப்ராப இதி மே மதி: ||
வஶ்யாத்மனு து யததா ஶக்யோவாப்து முபாயத: || 36 ||

(ப. உ.) அஸம்யதாத்மனு, யோக:(க:), துஷ்ப்ராப:, இதி, மே, மதி:| வஶ்யாத்மனு, து, யததா, ஶக்ய:, அவாப்தும், உபாயத: ||

அஸம்யத-	= அடக்கிக் கொள்ளப் பட்டிராத	யததா, து	= முயற்சிப்பவனுலோ
ஆத்மனு	= மனதுடையவனுல்	[யோக:(க:)]	= த்யானமானது
யோக:(க:)	= த்யானம்	உபாயத:	= அப்(ஹீ)யாஸ, வைராக்ய ரூபமான உபாயங்களிஞல்
துஷ்ப்ராப:	= அடைவதற்கு முடிவதல்ல.	அவாப்தும்	= அடைவதற்கு
வஶ்ய-	= அடக்கிக் கொள்ளப் பட்ட	ஶக்ய:, இதி	= சக்யமானதென்று
		மே	= என்னிட
ஆத்மனு	= மனதுள்ள	மதி:	= புத்தி (கருத்து)

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—அயதி: ஶ்ரத்தயோபேதோ யோகா(சா)ச்சலிதமானஸ: ||
அப்ராப்ய யோக(க)ஸம்ஸித்திம் காம் க(க)தீம் க்ருஷ்ண
க(க)ச்ச(ச)தி || 37 ||
கச்சின்னோப(ஹ)ய விப்(ப்)ரஷ்டஶ்சி(ச)ன்னாப்(ப்)ரமிவ நஶ்
யதி ||
அப்ரதிஷ்டோ மஹாபா(ஹா)ஹோ விமூடோ ப்ரஹ்மண:
பதி(பி) || 38 ||
ஏதன்மே ஸம்ஶயம் க்ருஷ்ண சே(சே)த்துமர்ஹஸ்யஶேஷத: ||
த்வத(த)ன்ய: ஸம்ஶயஸ்யாஸ்ய சே(சே)த்தா ந ஹ்யுபபத்(த்)
யதே || 39 ||

(ப. உ.) *அயதி:, ஶ்ரத்தயா, உபேத:, யோகா(சா)த், சலித-மானஸ:| அப்ராப்ய, யோக(க)-ஸம்ஸித்திம், காம், கதிம், க்ருஷ்ண, க(க)ச்ச(ச)தி|| கச்சித், ந, உப(ஹ)ய-விப்(ப்)ரஷ்ட:, சி(ச)ன்னாப்(ப்)ரம், இவ, நஶ்யதி | அப்ரதிஷ்ட:, மஹாபா(ஹா) ஹோ, விமூட:, ப்ரஹ்மண:, பதி(பி) || ஏதத், மே, ஸம்ஶயம், க்ருஷ்ண, சே(சே)த்தும், அர்ஹஸி, அஶேஷத: | த்வத(த)ன்ய:, ஸம்ஶயஸ்ய, அஸ்ய, சே(சே)த்தா, ந, ஹி, உபபத்(த்)யதே ||*

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= (37, 38, 39 ஶ்லோகங்களினால்) வினவுகிறான்.
க்ருஷ்ண	= ஓ கிருஷ்ணனே!
அயதி:	= ப்ரயத்னம்செய்யாதிருக்கும்
ஶ்ரத்தயா	= சிரத்தையுடன் (ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன்)
உபேத:	= கூடிய மனிதன்
யோகா(சா)த்	= த்யானத்தினால்
சலித-	= அகன்ற
மானஸ: (ஸன்)	= மனதுடையவனாய்
யோக(க)-	= யோக(க)த்தின்
ஸம்ஸித்திம்	= முடிவை
அப்ராப்ய	= அடையாமலே
காம்	= எந்த
க(க)திம்	= கதியை
க(க)ச்ச (ச) தி	= அடைகிறான்?

'எந்த கதியை' என்பதை விவரிக்கிறான் :—

மஹாபா (ஹா)ஹோ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே !
உப(ஹ)ய-	= மோக்ஷ ஸாதனமான த்யானம் முடிவடையாததினால் மோக்ஷத்தினின்றும், ஸ்வர்க்காதி பயன்களுக்கு ஸாதகமான

யாகாதிகளைச் செய்யாமலிருப்பதினால் ஸ்வர்க்காதிகளினின்றும்
விப்(ஹ்)ரஷ்ட: = பிரஷ்டனாய்
அப்ரதிஷ்ட: = ஆஶ்ரய ரஹிதனாய்
ப்ரஹ்மண: = பரமாத்மாவின்
பதி(யி) = மார்க்கத்தில் (விஷயத்தில்)
விமூட: = மூடனாய் (பரமாத்மாவின் அடைதலுக்கு உபாயமற்றவனாய்)
சி(ச்சி)ன்ன- = வாயுவினால் சின்னபின்னமாக்கப்பட்ட
அப்(ப்)ரம், இவ = மேகத்தைப் போல்
நஶ்யதி கச்சித் = நாசமடைகிறானே (நரகாத்யனர்த்தங்களையடைகிறானோ)?
(கச்சித்) = அல்லது
ந, நஶ்யதி = நாஶமடைவதில்லையோ?
க்ருஷ்ண = ஓ க்ருஷ்ணனே!
மே = என்னிட
ஏதத் = இந்த
ஸம்ஶயம் = ஸந்தேகத்தை
அஶேஷத: = பூர்த்தியாய்
சே(஛)த்தும் = போக்கடிப்பதற்கு
அர்ஹஸி = வல்லவனாயிருக்கிறாய்.
த்வத(அ)ன்ய: = உன்னைவிட வேறு மனிதன்
அஸ்ய = இந்த
ஸம்ஶயஸ்ய = சந்தேகத்தின்
சே(஛)த்தா = நாசகன்
ந, உபபத்(த்)யதே = இல்லை.
ஹி = நிஶ்சயம்.

அவதரணிகை :—ஐந்து ஶ்லோகங்களினால் த்யானத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனானவன் நரகாத்யனர்த்தங்களை யடையாமலே படிப்படியாய் த்யானத்தைச் செய்து ஸத்கதியை யடைகிறானென்று சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—பார்த்த நைவேஹ நாமுத்ர விநாஶஸ்தஸ்ய வித்(த்)யதே ||
ந ஹி கல்யாணக்ருத் கஶ்சித் துர்க(³)திம் தாத க(³)ச்ச(²)தி
|| 40 ||

(ப. உ.) பார்த்த, ந, ஏவ, இஹ, ந, அமுத்ர, விநாஶ:, தஸ்ய, வித்யதே | ந, ஹி, கல்யாணக்ருத், கஶ்சித், து(உ)ர்க(³)திம், தாத, க(³)ச்ச(²)தி ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்
பார்த்த	= ஓ அர்ஜுனா!
தஸ்ய	= யோகத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனான அம்மனிதனுக்கு
இஹ	= இவ்வுலகில்
விநாஶ:	= விநாஶம் (இஷ்டமானவைகளையடையாமல் அனிஷ்டமானவைகளையடைவது)
ந, வித்(ீ) யதே, ஏவ	= இல்லவேஇல்லை.
அமுத்ர	= பரலோகத்திலும்
விநாஶ:	= விநாசம்
ந, வித்(ீ) யதே	= இல்லை.
தாத	= அர்ஜுனா!
கல்யாண க்ருத்	= மங்களகரமான த்யானத்தைச் சிலகாலம் செய்திருக்கும்
கஶ்சித்	= எந்த மனிதனும்
துர்க(ஃ)திம்	= கஷ்டமான ஸ்திதியை (நரகாத்யனர்த்தங்களை)
ந, க(ஃ)ச் ச(ஃ)தி	= அடைவதில்லை
ஹி	= நிச்சயம்.

(மூ)—ப்ராப்ய புண்யக்ருதான் லோகானுஷித்வா ஶாஶ்வதீ: ஸமா: ||
ஶுசீனாம் ஸ்ரீமதாம் கே(ஃ)ஹே யோக(ஃ)ப்ரஷ்டோபி(ஃ)
ஜாயதே || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராப்ய, புண்யக்ருதான், லோகான், உஷித்வா, ஶாஶ்வதீ:, ஸமா: | ஶுசீனாம், ஸ்ரீமதாம், கே(ஃ)ஹே, யோக(ஃ)ப்ரஷ்ட:, அபி(ஃ) ஜாயதே ||

யோக(ஃ) ப்(ஃ)ர ஷ்ட:	= யோகத்தைச் செய்து கொண்டிருந்து மத்தியில் அதைவிட்ட மனிதன்
புண்யக்ரு தான்	= புண்யத்தினால் ஸம்பாதிப்பதற்கு யோக்யங்களான
லோகான்	= ஸ்வர்க்காதிலோகங்களை
ப்ராப்ய	= அடைந்து
(தத்ர)	= அந்த லோகங்களில்
ஶாஶ்வதீ:	= அநேகங்களான
ஸமா:	= வர்ஷங்கள் வரைக்கும்
உஷித்வா	= வஸித்து
ஶுசீனாம்	= ஶுத்தரான
ஸ்ரீமதாம்	= செல்வமுள்ளவருடைய
கே(ஃ)ஹே	= வீட்டில்
அபி(ஃ) ஜாயதே	= பிறக்கிறான்.

(மூ)—அத(ய) வா யோகி(பி)னுமேவ குலே ப(ஹ)வதி தீ(யீ)மதாம் ||
ஏதத்தி(யீ) து(ஊ)ர்லப(ஹ)தரம் லோகே ஜன்ம யதீ(ஜ)த்(ஜி)ரு
ஶம் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, யோகி(பி)னும், ஏவ, குலே, ப(ஹ)வதி, தீ(யீ)மதாம் | ஏதத், ஹி, து(ஊ)ர்லப(ஹ)தரம், லோகே, ஜன்ம, யத், ஈத்(ஜி)ருஶம்||

அத(ய), வா	= அல்லது	ஜன்ம	= பிறப்பு
தீ(யீ)மதாம்	= பண்டிதரான	யத்	= யாதுண்டோ
யோகி(பி)னும்	= யோகிகளின்	ஏதத்	= இவ்விரு வகைகளான பிறப்புகள்
குலே, ஏவ	= குலத்திலேயே		
ப(ஹ)வதி	= பிறக்கிறான்.	து(ஊ)ர்லப(ஹ)தரம்	= மிகவும் துர்லபமானது.
லோகே	= உலகத்தில்		
ஈத்(ஜி)ருஶம்	= இத்தகைய (இவ்விருவகைகளான)	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—தத்ர தம் பு(வு)த்தி(யீ)ஸம்யோக(ம)ம் லப(ஹ)தே பௌர்வதே(ஹே)ஹிகம்||
யததே ச ததோ பூ(ஹூ)ய: ஸம்ஸித்தௌ(யௌ)குருநந்த(ந)ன
|| 43 ||

(ப. உ.) தத்ர, தம், புத்தி(யீ)-ஸம்யோக(ம)ம், லப(ஹ)தே, பௌர்வதே(ஹே)ஹிகம் | யததே, ச, தத:, பூ(ஹூ)ய:, ஸம்ஸித்தௌ(யௌ), குருநந்த(ந)ன ||

குருநந்த(ந)ன	= ஓ அர்ஜுன!		
தத்ர	= இவ் விருவகைகளான பிறப்புகளில்	லப(ஹ)தே	= அடைகிறான்.
பௌர்வதே(ஹே)ஹிகம்	= முன் தேகத்தில் செய்யப்பட்ட	ச	= மற்றும்
தம்	= அந்த	தத:	= முன் செய்யப்பட்ட அந்த த்யானத்தை விட
புத்தி(யீ)-ஸம்யோக(ம)ம்	= பரமாத்மா விடத்தில் மனதின் நிறுத்தலை	பூ(ஹூ)ய:	= அதிகமாக
		ஸம்ஸித்தௌ(யௌ)	= அபரோக்ஷ ஞானத்திற்காக
		யததே	= முயலுகிறான்.

(மூ)—பூர்வாப்(ஷீ)யாஸேன தேனைவ ஹ்ரியதே ஹ்யவஶோபி ஸ: ||
ஜிஜ்ஞாஸுரபி யோக(ஃ)ஸ்ய ஶப்த(ஊ)ப்ரஹ்மாதிவர்ததே ||44||

(ப. உ.) பூர்வாப்(ஷீ)யாஸேன, தேன, ஏவ, ஹ்ரியதே, ஹி, அவஶ:, அபி, ஸ: | ஜிஜ்ஞாஸு:, அபி, யோக(ஃ)ஸ்ய, ஶப்த(ஊ)ப்ரஹ்ம, அதிவர்ததே ||

ஸ:	= பூர்வ ஜன்மத்தில் யோகத்தினின்றும் ப்ரஷ்டனான அம்மனிதன்
தேன	= அந்த
பூர்வாப்(ஷீ)யாஸேன, ஏவ	= பூர்வ ஜன்மத்தில் செய்த த்யானத்தின் வழக்கத்தினாலேயே
அவஶ:, அபி	= த்யானம் செய்வதற்கு தனக்காக விருப்பமில்லாதவனாயினும்
ஹ்ரியதே	= கட்டாயமாய் ப்ரவ்ருத்திக்கப்படுகிறான் (த்யானம் செய்விக்கப்படுகிறான்)
யோக(ஃ)ஸ்ய	= த்யானயோக(ஃ)த்தை
ஜிஜ்ஞாஸு:, அபி	= அறியவேண்டுமென்கிற ஆசையுள்ளவனும்
ஶப்த(ஊ)ப்ரஹ்ம	= விதி(யி)நிஷேதரூபமான வேதவாக்யத்தை
அதிவர்ததே	= மீறுகிறான். (முக்தனாகிறான்)
ஹி	= இது ப்ரமாணஸித்தமானது.

(க. உ.) த்யானயோகத்தை அறிந்துகொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவனே முக்தனாய்க்கொண்டிருக்க, சிலகாலம் த்யானத்தைச் செய்தவன் மோக்ஷத்தை அடைகிறானென்பது என்ன ஆச்சரியம். அவனுக்கு மோக்ஷம் ஸஹஜமாகவே கிடைக்கிறது.

அவதரணிகை :—யோகத்தை (த்யானத்தை) அறிந்து கொள்ளுவதற்கு விரும்புகிறவன் மோக்ஷத்தை ஸாக்ஷாத்தாகவே அடைவதில்லை; பரம்பரையாய் அடைகிறானென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரயத்னாத்(ஷீ)யதமானஸ்து யோகீ(ஷீ) ஸம்ஶுத்த(யூ)கில்பி(ஷி)ஷ: ||
அநேகஜன்ம ஸம்ஸித்த(யூ)ஸ்ததோ யாதி பராம் க(ஃ)திம் ||45||

(ப. உ.) ப்ரயத்நாத், யதமான:, து, யோகீ(ஶீ), ஸம்ஶுத்த(ஃ)கில்பி(வி)ஷ: | அநேக-ஜன்ம-ஸம்ஸித்த:(ஃ):, தத:, யாதி, பராம், க(ஃ)திம் ||

(யோக[ம]-ஜிஜ்ஞாஸு:)	= யோக(ம)த்தை தெரிந்து கொள்ளுவதற்கு விருப்பமுள்ளவன்	ஸம்ஶுத்த(ஃ)-	= நஷ்டமான
(யோக[ம]ம்)	= யோகத்தை	கில்பி(வி)ஷ: (ஸன்)	= பாபமுடையவனாய்
(ஞாத்வா)	= தெரிந்துகொண்டு	அநேக-	= வெகு
யதமான: (ஸன்)	= முயர்ச்சிப்பவனாய்	ஜன்ம-	= ஜன்மங்களினால்
ப்ரயத்நாத்	= முயர்ச்சியினால்	ஸம்ஸித்த:(ஃ:)(ஸன்)	= அபரோக்ஷ ஞானமுள்ளவனாய்
யோகீ(ஶீ) (ஸன்)	= த்யானரூபமான யோக(ம)முடையவனாய்	தத:	= அந்த அபரோக்ஷ ஞானத்தினால்
		பராம்	= மேலான
		க(ஃ)திம்	= கதியை (மோக்ஷத்தை)
		யாதி	= அடைகிருன்.

(மூ)—தபஸ்விப்(ஃ)யோதி(யி)கோ யோகீ(ஶீ) ஞானிப்(ஃ)யோபி மதோதி(யி)க: ||
கர்மிப்(ஃ)யஶ்சாதி(யி)கோ யோகீ(ஶீ) தஸ்மாத்(ஃ)யோகீ(ஶீ) ப(ஃ)வார்ஜுன || 46 ||

(ப. உ.) தபஸ்விப்(ஃ)ய:, அதி(யி)க:, யோகீ(ஶீ), ஞானிப்(ஃ)ய:, அபி, மத:, அதி(யி)க: | கர்மிப்(ஃ)ய:, ச, அதி(யி)க:, யோகீ(ஶீ), தஸ்மாத், யோகீ, ப(ஃ)வ, அர்ஜுன ||

யோகீ(ஶீ)	= பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்பவன்		வும்
தபஸ்விப்(ஃ)ய:	= க்ருச்ர சாந்த்ராயணாதி தபஸுகளைச் செய்பவர்களைவிட	அதி(யி)க:	= மேலானவன்
அதி(யி)க:	= மேலானவன்,	(இதி)	= என்று
ஞானிப்(ஃ)ய:அபி	= த்யானத்தைச் செய்யாமலிருக்கும் வெறும் ஞானிகளை விட	மத:	= ஸம்மதன்.
		யோகீ(ஶீ)	= த்யானம் செய்பவன்
		கர்மிப்(ஃ)ய:, ச	= யஜ்ஞாதிகர்மங்களைச் செய்கிறவர்களை விடவும்
		அதி(யி)க:	= மேலானவன்.
		தஸ்மாத்	= யோகியான

	வன் முன்சொல்லப்பட்ட எல்லோரைவிட மேலானவனுதலால்	(த்வம்)	= நீ
		யோகீ(கி)	= பரமாத்மாவின் த்யானத்தைச் செய்பவனாய்
அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	ப(ப)வ	= ஆகுக.

(மூ)—யோகி(கி)னுமபி ஸர்வேஷாம் மத்க(க)தேனாந்தராத்மனு ||
ஶ்ரத்தா(த்தா)வான் ப(ப)ஜதே யோ மாம் ஸ மே யுக்ததமோ
மத: || 47 ||

(ப. உ.) யோகி(கி)னும், அபி, ஸர்வேஷாம், மத்க(க)தேன, அந்தராத்மனு | ஶ்ரத்தா(த்தா)வான், ப(ப)ஜதே, ய:, மாம், ஸ:, மே, யுக்ததம:, மத: ||

ஸர்வேஷாம்	= ஸமஸ்தரான	மாம்	= என்னை
யோகி(கி)னும்	= யோகி(கி)களின்	ப(ப)ஜதே	= பஜிக்கிறுனே (பூஜாரூபமான ஸேவையைச் செய்கிறுனே)
மத்(யி)யே, அபி	= மத்தியிலும்		
ய:	= எவன்	ஸ:	= அவன்
ஶ்ரத்தா(த்தா)வான், (ஸன்)	= ஶ்ரத்தையுடையவனுய்	யுக்ததம:	= யோகி(கி)களில் ஸ்ரேஷ்டனுனவன்
மத்க(க)தேன	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிடத்தில்) இடப்பட்ட	(இதி)	= என்று
		மே	= எனக்கு
		மத:	= ஸம்மதனுனவன்.
அந்தராத்மனு	= மனதினுல்		

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணுர்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ஆத்மஸம்யம யோகமென்னும்

ஆருவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஏழாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच—

मय्यासक्तमनाः पार्थ योगं युञ्जन्मदाश्रयः ।
असंशयं समग्रं मां यथा ज्ञास्यसि तच्छृणु ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—மய்யாஸக்தமனா: பார்த்த யோக(ம்)ம் யுஞ்ஜன் மதா(ஶ்ரா) ஶ்ரய: ||
அஸம்ஶயம் ஸமக்(ர)ரம் மாம் யதா(தா) ஜ்ஞாஸ்யஸி தத் ச்ருணு || 1 ||

(ப. உ.) மயி, ஆஸக்த-மனா:, பார்த்த, யோக(ம்)ம், யுஞ்ஜன், மதா(ஶ்ரா) ஶ்ரய: | அஸம்ஶயம், ஸமக்(ர)ரம், மாம், யதா(தா), ஜ்ஞாஸ்யஸி, தத், ஶ்ருணு ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்		ஞான முடைய வனாய்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	மாம்	= என்னை
பார்த்த	= அர்ஜுன!	ஸமக்(ர)ரம்	= உனக்கு எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ள முடியுமோ அவ்வளவையும் பூர்த்தியாய்
மயி	= என்னிடத்தில்		
ஆஸக்த-	= அதிகமான நேசமுள்ள		
மனா: (ஸன்)	= மனதுடைய வனாய்		
யோக(ம்)ம்	= த்யான ரூபமான யோகத்தையும், கர்ம ரூபமான யோகத்தையும்	அஸம்ஶயம்	= ஸந்தேகமின்றி
		யதா(தா)	= எவ்விதமாக
		ஜ்ஞாஸ்யஸி	= அறிந்து கொள்வாயோ
யுஞ்ஜன் (ஸன்)	= செய்பவனாய்	தத்	= அவ்விதத்தை
மதா(ஶ்ரா) ஶ்ரய: (ஸன்)	= நானே (கிருஷ்ணனே) ஆஶ்ரயன் என்னும்	ஶ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அவ்விதமாக நடத்துவாயாக.)

ज्ञानं तेऽहं सविज्ञानम् इदं वक्ष्याम्यशेषतः ।
यज्ज्ञात्वा नेह भूयोऽन्यत् ज्ञातव्यमवशिष्यते ॥ २ ॥

(மூ)—ஞானம் தேஹம் ஸவிஜ்ஞானமிதம் வக்ஷ்யாம்யஶேஷத: ||
யஜ்ஜ்ஞாத்வா நேஹ பூ(ஃ)யோன்யத் ஜ்ஞாதவ்யமவஶிஷ்யதே || 2 ||

(ப. உ.) ஞானம், தே, அஹம், ஸவிஜ்ஞானம், இத(ஃ)ம், வக்ஷ்யாமி, அஶேஷத: | யத், ஜ்ஞாத்வா, ந, இஹ, பூ(ஃ)ய:, அன்யத், ஜ்ஞாதவ்யம், அவஶிஷ்யதே ||

அஹம்	= நான்	ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
இத(ஃ)ம்	= இந்த என்னைச் சேர்ந்த	(ஸ்தி[ஶி] தஸ்ய)	= இருக்கும் உனக்கு
ஸவிஜ்ஞானம் (விஜ்ஞாயதே இதி)	= விசேஷமாய் தெரிந்து கொள்வதற்குரிய மாஹாத்ம்யத்துடன் கூடிய	இஹ	= தெரிந்து கொள்ளவேண்டிய மாஹாத்ம்யங்களில்
ஜ்ஞானம் (ஜ்ஞாயதே இதி)	= ஸாதாரணமாய் அறிந்து கொள்வதற்குரிய மாஹாத்ம்யத்தையும்	பூ(ஃ)ய:	= மற்றும்
அஶேஷத:	= உன்னால் எவ்வளவு அறிந்து கொள்வதற்கு முடியுமோ அவ்வெல்லாவற்றையும்	அன்யத்	= வேறான
தே	= உனக்கு	ஜ்ஞாதவ்யம்	= தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய மாஹாத்ம்யம்
வக்ஷ்யாமி	= சொல்லுகிறேன்.	ந, அவஶிஷ்யதே	= மிச்சமிருப்பதில்லை.(நீ எவ்வளவு தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமோ அவ்வெல்லாவற்றையும் தெரிந்து கொண்டவனுவாய்).
யத்	= எந்த நான் சொல்லும் மாஹாத்ம்யத்தை		

मनुष्याणां सहस्रेषु कश्चिद्यतति सिद्धये ।
यततामपि सिद्धानां कश्चिन्मां वेत्ति तत्त्वतः ॥ ३ ॥

(மூ)—மனுஷ்யாணும் ஸஹஸ்ரேஷு கஶ்சித் யததி ஸித்த(ஃ)யே ||
யததாமபி ஸித்தா(ஃ)னும் கஶ்சின்மாம் வேத்தி தத்வத: || 3 ||

(ப. உ.) மனுஷ்யாணாம், ஸஹஸ்ரேஷு, க:, சித், யததி, ஸித்த(யி)யே || யததாம், அபி, ஸித்தா(யா)னாம், க:, சித், மாம், வேத்தி, தத்வத: ||

மனுஷ்யாணாம்	= மனிதர்களின்
ஸஹஸ்ரேஷு	= ஆயிரங்களில்
க:, சித்	= ஓராளொருவன்
ஸித்த(யி)யே	= ஞானத்திற்காக
யததி	= ப்ரயத்னிக்கிறான்.
யததாம், அபி	= ப்ரயத்னிக்கும் ஜனங்களிலும்
க:, சித்	= ஓராளொருவன்
[ஸித்தி(யி)ம்]	= ஞானத்தை
(யாதி)	= அடைகிறான்.
ஸித்தா(யா)னாம்	= ஞானமடைந்தவர்களில்
க:, சித்	= ஓராளொருவன்
மாம்	= என்னை
தத்வத:	= நிஜமாக
வேத்தி	= அறிந்து கொள்கிறான்.

भूमिरापोऽनलो वायुः खं मनो बुद्धिरेव च ।
अहङ्कार इतीयं मे भिन्ना प्रकृतिरष्टधा ॥ ४ ॥

(மூ)—பூ(ஊ)மிராபோனலோ வாயு: க(வ)ம் மனோ பு(வு)த்தி(யி)ரேவ ச ||
அஹங்கார இதீயம் மே பி(ஹி)ன்னா ப்ரக்ருதிரஷ்டதா(யா) || 4 ||

(ப. உ.) பூ(ஊ)மி:, ஆப:, அனல:, வாயு:, க(வ)ம், மன:, புத்தி(யி):, ஏவ, ச | அஹங்கார:, இதி, இயம், மே, பி(ஹி)ன்னா, ப்ரக்ருதி:, அஷ்டதா(யா) ||

மே	= என்னிட (என் அதீனமான)
இயம்	= இந்த
ப்ரக்ருதி:	= ப்ரக்ருதி தத்வம்
பூ(ஊ)மி:	= பூமி (நிலம்)
ஆப:	= ஜலம்
அனல:	= அக்னி
வாயு:	= காற்று
க(வ)ம்	= ஆகாயம்
மன:	= மனஸ்தத்வம்
புத்தி:(யி:)	= புத்திதத்வம்
ச	= மற்றும்
அஹங்கார:	= அஹங்கார தத்வம்
இதி, ஏவ	= என்றே
அஷ்டதா(யா)	= எட்டு விதமாய்
பி(ஹி)ன்னா	= வெவ்வேறாயிருக்கிறது.

अपरेयमितस्त्वन्यां प्रकृतिं विद्धि मे पराम् ।
जीवभूतां महाबाहो ययेदं धार्यते जगत् ॥ ५ ॥

(மூ)—அபரேயமிதஸ்த்வன்யாம் ப்ரக்ருதிம் வித்தி(யி) மே பராம் ||
ஜீவபூ(ஹ)தாம் மஹாபா(வா)ஹோ யயேத(ஃ)ம் தா(யா)ர்
யதே ஜகத் || 5 ||

(ப. உ.) அபரா, இயம், இத:, து, அன்யாம், ப்ரக்ருதிம், வித்தி(யி), மே, பராம் | ஜீவபூ(ஹ)தாம், மஹாபா(வா)ஹோ, யயா, இத(ஃ)ம், தா(யா)ர்யதே, ஜக(ம)த் ||

மஹாபா(வா)ஹோ	= பாஹுசாலியான அர்ஜுனா!	மே	= என் அதீனமான
இயம், து	= இந்த ஜடப்ரக்ருதியாயினும்	ஜீவபூ(ஹ)தாம்	= ஜீவரிட சரீரத்திலிருந்து அவரிட ப்ராணங்களை தரிப்பவளான
அபரா	= அதமமானது (கடைத்தரமானது).		
யயா	= எந்த மஹாலக்ஷ்மியினால்	ப்ரக்ருதிம்	= சேதன ரூபி ப்ரக்ருதியை (மஹாலக்ஷ்மியை)
இத(ஃ)ம், ஜகத்	= இவ்வுலகம்		
தா(யா)ர்யதே	= தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ	பராம்	= ப்ரக்ருதி தத்வத்தைவிட மேலானதாக (மேலானவளென்று)
தாம்	= அந்த		
இத:	= இந்த ஜடப்ரக்ருதியைவிட		
அன்யாம்	= வேறேயான	வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்.

एतद्योनीनि भूतानि सर्वाणीत्युपधारय ।
अहं कृत्स्नस्य जगतः प्रभवः प्रलयस्तथा ॥ ६ ॥

(மூ)—ஏதத்(ஃ)யோனீனி பூ(ஹ)தானி ஸர்வாணீத்யுபதா(யா)ரய ||
அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜக(ம)த: ப்ரப(ஹ)வ: ப்ரலயஸ்ததா(யா)
|| 6 ||

(ப. உ.) ஏதத்(ஃ)யோனீனி, பூ(ஹ)தானி, ஸர்வாணி, இதி, உபதா(யா)ரய| அஹம், க்ருத்ஸ்னஸ்ய, ஜக(ம)த:, ப்ரப(ஹ)வ:, ப்ரலய:, ததா(யா)||

ஸர்வாணி	= ஸகலமான		களுடன் கூடிய நான்முகன் முதலிய ஜீவர்கள்
பூ(ஹ)தானி	= சரீரம், இந்த்ரியங்கள், விஷயங்கள் இவை		

ஏதத்(தீ) யோனீனி	= இந்த ஜட ப்ரக்ருதி, சேதன ப்ரக்ருதி இவைகளையே காரணமாயுள்ளவர்கள்	வைகளெல்லாம் என் அதீனங்களே என்று தெரிந்துகொள்ளென்று சொல்லுகிறான் :—	
இதி	= என்று	அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
உபதா(தா)ரய	= தெரிந்து கொள்.	க்ருத்ஸ்னஸ்ய	= ஸமஸ்தமான
		ஜக(ஃ)த:	= உலகத்திற்கு
		ப்ரப(ஃ)வ:	= உத்பாத(ஃ)கன் (பிறப்பிப்பவன்)
		தத(ஃ)ா	= அப்படியே
		ப்ரலய:	= நாசம் செய்பவன்.

இந்த சராசர ப்ராணிகளுக்குக் காரணங்களான வெறும் ப்ரக்ருதிகளே என்னிட அதீனமானவைகளென்று அறிய வேண்டாம். எல்லா பதார்த்தங்களின் பிறப்பு இறப்பு முதலியவைகளெல்லாம் என் அதீனங்களே என்று தெரிந்துகொள்ளென்று சொல்லுகிறான் :—

मत्तः परतरं नान्यत् किञ्चिदस्ति धनञ्जय ।
मयि सर्वमिदं प्रोतं सूत्रे मणिगणा इव ॥ ७ ॥

(மூ)—மத்த: பரதரம் நான்யத் கிஞ்சித(ஃ)ஸ்தி தனஞ்ஜய ||
மயி ஸர்வமித(ஃ)ம் ப்ரோதம் ஸூத்ரே மணிக(ஃ)ணா இவ||7||

(ப. உ.) மத்த:, பரதரம், ந, அன்யத், கிம், சித், அஸ்தி, தனஞ்ஜய | மயி, ஸர்வம், இத(ஃ)ம், ப்ரோதம், ஸூத்ரே, மணிக(ஃ)ணா:, இவ ||

தனஞ்ஜய	= அர்ஜுனா !	மயி	= என்னிடத்தில்
மத்த:	= என்னைவிட	ப்ரோதம்	= ஆஸ்ரயித்திருக்கிறது. (நான் வெறும் ஜகத்தின் பிறப்பு இறப்புக்கு மாத்திரமே காரணனென்றல்ல, ஸகல ஜகத்தின் பாலனத்திற்கும் காரணனென்றறி.)
அன்யத்	= வேறான		
பரதரம்	= ஸர்வோத்தமமான வஸ்து		
கிம், சித்	= ஒன்றாகிலும்		
ந, அஸ்தி	= இல்லை.		
இத(ஃ)ம்	= இந்த		
ஸர்வம்	= ப்ரக்ருதி முதலிய எல்லா ஜகத்தும்		
ஸூத்ரே	= நூலில்		
மணிக(ஃ)ணா: இவ	= மணி ஸமுதாயத்தைப்போல்		

रसोऽहमप्सु कौन्तेय प्रभाऽस्मि शशिसूर्ययोः ।
प्रणवस्सर्ववेदेषु शब्दः खे पौरुषं नृषु ॥ ८ ॥

(மூ)—ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய ப்ரபா(ஹா)ஸ்மி ஶஶிஸூர்ய
யோ: ||
ப்ரணவ: ஸர்வவேதே(தே)ஷு ஶப்(ஶ)த:(த:) கே(வே)பௌ
ருஷம் ந்ருஷு || 8 ||

(ப. உ.) ரஸ:, அஹம், அப்ஸு, கௌந்தேய, ப்ரபா(ஹா), அஸ்மி, ஶஶிஸூர்யயோ: | ப்ரணவ:, ஸர்வவேதே(தே)ஷு, ஶப்(ஶ)த(த):, கே (வே), பௌருஷம், ந்ருஷு ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுனா!
அஹம்	= நான்
அப்ஸு	= ஜலத்தில்
[ஸ்தி(யி) த்வா]	= இருந்து
ரஸ:	= ஶ்ரேஷ்டமான ரஸத்திற்கு ஸ்வாமியாய் ரஸத்திலுமிருப்பவன்.
ஶஶிஸூர் யயோ:	= சந்த்ர ஸூர்யர்களிடத்தில்
(ஸ்தி[யி] த்வா)	= இருந்து
ப்ரபா(ஹா)	= (அவர்களுக்கு ஸ்வாபாவிகமான) ப்ரபை(பை)க்கு (ஒளிக்கு) நியாமகனாய் ப்ரபை(பை)யிலும்
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான
வேதே (தே)ஷு	= வேத(த)ங்களில்
(ஸ்தி[யி] த்வா)	= இருந்து
ப்ரணவ:	= ப்ரணவ(ஓங்காரத்திற்கு) நியாமகனாய் ப்ரணவத்திலுமிருக்கிறேன்.
கே(வே)	= ஆகாயத்திலிருந்து
ஶப்த:(த:)	= அதற்கு ஸ்வாபாவிக தர்மமான ஶப்தத்திற்கு நியாமகனாய் ஶப்தத்திலுமிருக்கிறேன்.
ந்ருஷு	= புருஷர்களிலிருந்து
பௌருஷம்	= (அவர்களின் ஸ்வாபாவிக தர்மமான) புருஷத்தன்மைக்கு நியாமகனாய் புருஷத்தன்மையிலுமிருக்கிறேன்.

पुण्यो गन्धः पृथिव्यां च तेजश्चास्मि विभावसौ ।
जीवनं सर्वभूतेषु तपश्चास्मि तपस्विषु ॥ ९ ॥

(மூ)—புண்யோ க(ம)ந்த:(த:) ப்ருதி(தி)வ்யாம் ச தேஜஶ்சாஸ்மி விபா
(ஹா)வஸௌ ||
ஜீவனம் ஸர்வபூ(ஹூ)தேஷு தபஶ்சாஸ்மி தபஸ்விஷு || 9 ||

(ப. உ.) புண்ய:, க(ங)ந்த:(ய:), ப்ருதி(யி)வ்யாம், ச, தேஜ:, ச, அஸ்மி, விபா(ஸா)வஸௌ | ஜீவனம், ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு, தப:, ச, அஸ்மி, தபஸ்விஷு ||

ச = மற்றும்
ப்ருதி(யி) வ்யாம் = பூமியில் (இருந்து)
புண்ய: = புண்யகரமான (மேலான)
க(ங)ந்த:(ய:) = கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தத்திலுமிருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
விபா(ஸா) வஸௌ = அக்னியிலிருந்து
தேஜ: = சூடும் தன்மைக்குநியாமகனாய் அதிலும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸர்வ- = ஸகலமான
பூ(ஊ) தேஷு = ப்ராணிகளிலிருந்து

ஜீவனம் = அவர்களிட் மேலான ஜீவனத்திற்குக்காரணமான பதார்த்தங்களில் நியாமகனாய் அவைகளிலுமிருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
தபஸ்விஷு = தபஸ்விகளிலிருந்து
தப: = மேலான தபஸ்ஸுக்கு நியாமகனாய் தபஸ்ஸிலும்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

बीजं मां सर्वभूतानां विद्धि पार्थ सनातनम् ।
बुद्धिर्बुद्धिमतामस्मि तेजस्तेजस्विनामहम् ॥ १० ॥

(மூ)—பீ(ஜீ)ஜம் மாம் ஸர்வபூ(ஊ)தானாம் வித்தி(யி) பார்த்த ஸநாதனம் ||
பு(வு)த்தி(யி)ர் பு(வு)த்தி(யி)மதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் || 10 ||

(ப. உ.) பீ(ஜீ)ஜம், மாம், ஸர்வபூ(ஊ)தானாம், வித்தி(யி), பார்த்த, ஸநாதனம் | பு(வு)த்தி:(யி:), பு(வு)த்திமதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்விநாம், அஹம் ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!		புத்தியிலும்
ஸநாதனம்	= அநாதியான	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
மாம்	= என்னை	அஹம்	= நான்
ஸர்வ-	= ஸகலமான	தேஜஸ்விநாம்	= தேஜஸ்வி (ஒளியுடையோர்) களிலிருந்து
பூ(஭ூ)தாநாம்	= ப்ராணிகளுக்கு	தேஜ:	= தேஜஸ்ஸுக்கு (ஒளிக்கு) நியாமகனாய் தேஜஸ்ஸினுள்ளும்
பீ(வீ)ஜம்	= காரணனாக (காரணமென்று)	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்		
பு(஬ு)த்தி(யி)மதாம்	= புத்திமான்களிலிருந்து		
பு(஬ு)த்தி:(யி:)	= மேலான புத்திக்குநியாமகனாய்		

बलं बलवतां चाहं कामरागविवर्जितम् ।
धर्माविरुद्धो भूतेषु कामोऽस्मि भरतर्षभ ॥ ११ ॥

(மூ)—ப(ப)லம் ப(ப)லவதாம் சாஹம் காமராக(ஃ)விவர்ஜிதம் ||
த(ய)ர்மாவிருத்தோ(யோ) பூ(஭ூ)தேஷு காமோஸ்மி ப(஭)ரதர்ஷப(஭) || 11 ||

(ப. உ.) ப(ப)லம், ப(ப)லவதாம், ச, அஹம், காம-ராக(ஃ)-விவர்ஜிதம்| த(ய)ர்மாவிருத்த:(யு:), பூ(஭ூ)தேஷு, காம:, அஸ்மி, ப(஭)ரதர்ஷப(஭)||

ப(஭)ரதர்ஷப(஭)	= ஓ அர்ஜுன!		னாய்பலத்திலும்
(அஹம்)	= நான்	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
ப(ப)லவதாம்	= பலமுள்ளவர்களிலிருந்து	பூ(஭ூ)தேஷு	= ப்ராணிகளிலிருந்து
காம-	= காமமென்ன	த(ய)ர்ம-	= தர்மத்திற்கு
ராக(ஃ)-	= ராகமென்ன இவைகளால்	அவிருத்த:(யு:)	= விருத்தமல்லாத
விவர்ஜிதம்	= அகன்றிருக்கும்	காம:	= காமத்திற்கு ஸ்வாமியாய் காமத்திலும்
ப(ப)லம்	= மேலான பலத்திற்கு நியாமக	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(க. உ.) :—அசுத்தமான பதார்த்தங்களிலும், தர்மத்திற்கு விருத்தமான காமாதிகளிலும் பகவானை உபாஸிக்கக்கூடாது, சுத்தமான தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத கந்த காமாதிகளிலேயே

பகவானை உபாஸிக்கவேண்டுமென்றறிவிப்பதற்காக 'புண்யகரமான கந்தாதிகளென்றும் தர்மத்திற்கு விருத்தமல்லாத காமாதிகளென்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ये चैव सात्त्विका भावा राजसास्तामसाश्च ये ।
मत्त एवेति तान्विद्धि न त्वहं तेषु ते मयि ॥ १२ ॥

(மூ)—யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஹா)வா ராஜஸாஸ்தாமஸாஶ்ச யே ||
மத்த ஏவேதி தான் வித்தி(யி) ந த்வஹம் தேஷு தே மயி || 12 ||

(ப. உ.) யே, ச, ஏவ, ஸாத்விகா:, பா(ஹா)வா:, ராஜஸா:, தாமஸா: ச, யே | மத்த:, ஏவ, இதி, தான், வித்தி(யி), ந, து, அஹம், தேஷு, தே, மயி ||

ச	= மற்றும்		தங்களை
யே	= எந்த	மத்த:, ஏவ	= என்னாலேயே (பிறந்தவைகள்)
பா(ஹா)வா:	= பதார்த்தங்கள்	இதி	= என்று
ஸாத்விகா:	= ஸத்வ குணத்தினால் பிறந்தவைகளோ	வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்
யே	= எவை (எந்த பதார்த்தங்கள்)	அஹம்	= நான்
ராஜஸா:	= ரஜோகுணத்தினால் பிறந்தவைகளோ	தேஷு	= அவைகளில் (அவைகளுக்குக் கீழ்ப்பட்டவனாய்)
ச	= மற்றும்	ந	= இல்லை.
யே	= எவை (எந்த பதார்த்தங்கள்)	தே, து	= அப்பதார்த்தங்களோ
தாமஸா:	= தமோகுணத்தினால் பிறந்தவைகளோ	மயி	= என்னிடத்தில் (எனக்கடங்கினவைகளாய்)
ஏவ	= ஸமஸ்தமான	(ஸந்தி)	= இருக்கின்றன.
தான்	= அப்பதார்த்		

விசாரம்:—'ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய' என்கிற ஶ்லோகம் முதல் 'காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)' என்கிற ஶ்லோகம் வரைக்குமுள்ள நான்கு ஶ்லோகங்கள்—ரஸம், ப்ரபை(ஹை), ப்ரணவம், ஶப்தம், பௌருஷம், கந்தம், புத்தி, தேஜஸ்ஸு, பலம், காமம்

இவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஐக்யத்தைச் சொல்வதைப் போல் ‘ஆபாதத:’ எனின் விசாரம் செய்யாமலிருக்கும் காலத்தில் தோன்றுகிறது. ஆயினும் இந்த ச்லோகங்களின் முன்பின் வாக்யங்களும், மற்றும் வேறு ப்ரமாணங்களும்—ப்ருதிவீ, ரஸம் முதலிய பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் பேதத்தையே சொல்லுகின்றன. ஆகையால் ஐக்யம் பொருந்துவதில்லை. சங்கராசார்யரும் ‘காமோஸ்மி’ இது முதலிய வாக்யங்களுக்கு 3-14-2 வது சாந்தோக்ய பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். ஆகையால்—‘அஹம் ரஸ:’ இத்யாதி வாக்யங்களுக்கு “நான் ரஸத்திற்கு நியாமகனாய் ரஸத்திலிருக்கிறேன், கந்தத்திற்கு நியாமகனாய் கந்தத்திலிருக்கிறேன், காமத்திற்கு நியாமகனாய் காமத்திலிருக்கிறேன். அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு அந்தந்த இனத்தின் இதர பதார்த்தங்களைவிட மேன்மையைத்தரும் என்னிடவிபூதி ரூபங்கள் அனேகமுண்டு” என்றே அர்த்தம் செய்ய வேண்டுமேயொழிய, ரஸம், கந்தம், காமம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவால் அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

மற்றும்—10-வது அத்தியாயத்திலும் ‘வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி’ ‘இந்த்ரியாணாம் மனச்சாஸ்மி’ ‘ஐராவதம் கஜேந்த்ராணாம்’ இது முதலிய ச்லோகங்களில் ஸாமவேதம், மனஸ்ஸு, ஐராவதம் முதலியவைகளுக்கும் பரமாத்மாவுக்கும் அபேதம் சொல்வதைப்போல் அவிசாரதசையில் தோன்றுகிறது. ஆயினும் —‘யே சைவ ஸாத்விகா பா(ஹா)வா:’ என்கிற 7-12 வது கீதா ச்லோகம் எங்கெந்த ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ பதார்த்தங்களுளதோ அவ்வெல்லா பதார்த்தங்களும் என்னாலேயே பிறந்தவைகள், என்னதீனமானவைகள் (என்னை ஆச்ரயித்துக்கொண்டிருப்பவைகள்) என்று சொல்வதினால் எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவால் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும்.

மற்றும்:—‘அஹம் க்ருத்ஸ்னஸ்ய ஜக(ஹ)த:’ (கீ..7-6.) என்கிற ச்லோகத்திலும் எல்லா ஜகத்திற்கும் பரமாத்மாவுக்கும் ஜன்யஜனகபாவத்தினாலும் (பிறக்கும்தன்மை பிறப்பிக்கும்

தன்மையினுலும்) நாஶ்யநாஶக பாவத்தினுலும் பேதம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மற்றும் 10-வது அத்யாயத்திலுள்ள 'வக்துமர் ஹஸ்யஶேஷேண தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ(ஹ)தய:| யாபி(பி)ர் விபூ(ஹ)திபி(பி)ர்லோகா நிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய திஷ்டஸி' என்கிற 16-வது ஶ்லோகத்தில் 'எந்த விபூதி ரூபங்களால் இந்த ஐராவதம் முதலிய ஸகலலோகங்களை வ்யாபித்துக்கொண்டு இருக் கிருயோ அத்தகைய (வ்யாபித்திருப்பதினுல் லோகத்தைவிட வேருன) ரூபங்களையே சொல்' என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதி ஞலும்; மற்றும் 'கேஷு கேஷு ச பா(ஹா)வேஷு சிந்த்யோஸி ப(ஹ)க(ஹ)வன் மயா' (10-17) என்கிற ஶ்லோகத்தில் எங்கெந்த பதார்த்தங்களில் உன்னிட த்யானத்தைச் செய்யவேண்டும்? பரமாத்மா (நீ) எங்கெந்த பதார்த்தங்களில் தன்னிட விசேஷ ஶக்தியினுல் அபி(பி)வ்யக்தனுய் (வெளியாய்) இருக்கிருன்? என்று கேழ்க்கப்பட்டிருப்பதினுலும் ஐராவதம் முதலிய பதார்த்தங் களுக்குப் பரமாத்மாவுடன் பேதமே ஸித்த(த்)மாகிறது.

மற்றும் 'அஹமாத்மா கு(ஹ)டாகேஶ ஸர்வபூ(ஹ)தாஶய ஸ்தி(தி)த:| அஹமாதி(தி)ஶ்ச மத்(த்)யஞ்ச பூ(ஹ)தாநாமந்த ஏவ ச' (10-20) என்கிற ஶ்லோகத்திலுள்ள 'ஸர்வபூ(ஹ)தாஶயஸ்தி (தி)த:' என்கிற பதத்தினுல் ஸர்வ ப்ராணிகளின் ஹ்ருதயத்தில் நியாமகனுய் இருக்கிறேன் என்று பேதம் சொல்லப்பட்டிருக் கிறது. 'அஹமாதி(தி)ஶ்ச மத்(த்)யம் ச பூ(ஹ)தானுமந்த ஏவ ச' என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுக்கு ஸகல பதார்த்தங்களின் படைக் கும் தன்மை, நாசப்படுத்தும் தன்மை, காப்பாற்றும் தன்மை இவைகளைச் சொல்லியிருப்பதினுல் பேதமே ஸித்த(த்)மாகிறது.

மற்றும் 'நததத(த)ஸ்தி வினு யத் ஸ்யான்மயா பூ(ஹ)தம் சராசரம்' (10-39) 'விஷ்டப்(ப்)யாஹமித(த)ம் க்ருத்ஸ்ன மேகாம் ஶேன ஸ்தி(தி)தோ ஜகத்' (10-42) என்கிற ஶ்லோகங்களில் ஸகல பதார்த்தங்களிலும் பரமாத்மா வ்யாப்தனுயிருக்கிருன், பரமாத்மா இல்லாத பதார்த்தமே இல்லை என்று வ்யாப்யவ்யாபக பாவத்தி னுலும் (நிறைவித்துக்கொண்டிருக்கும் தன்மை நிறைந்திருக்கும்

தன்மையினாலும்) எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் பரமாத்மாவுடன் பேதமே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

'ஸர்வகாம: ஸர்வகந்த:(ய:)' என்கிற 3-14-2-வது சாந்தோக்யமந்த்ரத்தின் சங்கராசார்யரிட வ்யாக்யானத்தில் 'த(ய)ர்மாவிருத்தோ பூ(ஹ-)தேஷு காமோஸ்மி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)' என்கிற 7-11-வது கீதா ஶ்லோகத்தை யனுஸரித்து 'ஸர்வகாம:' என்கிற பதத்திற்கு பரமாத்மா ஸகல காமரூபன் என்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமென்று ஶங்கித்துக்கொண்டு—காமம் பராதீனமானது, மற்றும் பிறப்புள்ளது. ஆகையால் பரமாத்மாவுக்குக் காமத்துடன் ஐக்கியத்தைச் சொல்லின், பரமாத்மாவுக்கு பராதீனத்வமும், பிறப்பும் ப்ராப்தமாய் ஸ்வாதந்த்ர்யமும், அநாதித்வமும் நஷ்டமாக வேண்டியதாகிறது. ஆகையால் 'ஸர்வகாம:' என்கிற பதத்திற்கு 'ஸர்வஶ்சாஸௌ காமஶ்ச ஸர்வகாம:' என்று கர்மதாரயத்தைச் செய்யாமல் 'ஸர்வே காமா: யஸ்ய' என்று பஹுவ்ரீஹி ஸமாஸம் செய்துகொண்டு, காமத்திற்கு பரமாத்மாவுடன் பேதத்தையே சொல்லவேண்டும் என்று சொல்லி, 'காமோஸ்மி பரதர்ஷப' என்கிற கீதாவாக்யத்திற்கு காமம் ஈஶ்வராதீனம் என்று அர்த்தம் சொல்லவேண்டுமே யொழிய காமமும், ஈ ஶ் வ ர னு ம் ஒன்றே என்று சொல்லக்கூடாது என்று ஸ்பஷ்டமாய் சங்கராசார்யரே சொல்லியிருப்பதினாலும், 'ரஸோஹமப்ஸு கௌந்தேய' இது முதலிய வாக்யங்களும், பத்தாவது அத்யாயத்திலுள்ள 'வேதானாம் ஸாமவேதோஸ்மி' இது முதலிய வாக்யங்களும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் அபேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்பது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் 'ய: ப்ருதிவ்யாம் திஷ்டன்' 'யோப்ஸு திஷ்டன்' இது முதலிய ஶ்ருதிகளுக்கு அர்த்தம் செய்திருப்பதைப்போலவே இங்கும் ரஸம், ஸாமவேதம் முதலியவைகளுக்கு நியாமகனாய் ரஸாதிகளுக்கு ஸஜாதீயபதார்த்தங்களில் மேன்மையைக் கொடுப்பவனாய் அவைகளில் பரமாத்மா இருக்கிறார் என்று செய்திருக்கும் அர்த்தமே ஸரியானது.

त्रिभिर्गुणमयैर्भावैरेभिस्सर्वमिदं जगत् ।
मोहितं नाभिजानाति मामेभ्यः परमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—த்ரிபி(ஹி)ர்கு(ண)ணமயைர்பா(ஹா)வைரேபி:(ஹி:) ஸர்வமித
(த)ம் ஜக(ம)த் ||
மோஹிதம் நாபி(ஹி) ஜாநாதி மாமேப்(ஹ்)ய: பரமவ்யயம் ||13||

(ப. உ.) த்ரிபி:(ஹி:), குணமயை:, பா(ஹா)வை:, ஏபி:(ஹி:), ஸர்வம், இத(த)ம், ஜக(ம)த் | மோஹிதம், ந, அபி(ஹி)ஜாநாதி, மாம், ஏப்(ஹ்)ய:, பரம், அவ்யயம் ||

ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமான	மோஹிதம், (ஸத்)	= மோஹிதமாய் (மயங்கி)
இத(த)ம்	= இந்த	ஏப்(ஹ்)ய:	= இந்தஸத்வரஜஸ் தமோ குணங்களைவிட(குணங்களை)
ஜக(ம)த்	= ஞானத்தைவிட வேறான ப்ரபஞ்சம் (அஜ்ஞானி ஜனங்கள்)	பரம்	= மீறியிருக்கும் (ஸத்வரஜஸ் தமோ குணங்களின் ஸம்பந்தமற்ற)
கு(ண)ண மயை:	= ஸத்வரஜஸ் தமோ குணாத்மகங்களான (குணங்களால் மாறுதலடைந்[த)		
த்ரிபி:(ஹி:)	= மூன்றான	அவ்யயம்	= நாசமற்ற
ஏபி:(ஹி:)	= இந்த	மாம்	= என்னை
பா(ஹா)வை:	= பதார்த்தங்களால்	ந, அபி(ஹி) ஜாநாதி	= தெரிந்துகொள்வதில்லை.

दैवी ह्येषा गुणमयी मम माया दुरत्यया।
मामेव ये प्रपद्यन्ते मायामेतां तरन्ति ते ॥ १४ ॥

(மூ)—தை(தை)வீ ஹ்யேஷா கு(ண)ணமயீ மம மாயா து(த)ரத்
யயா ||
மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயா மேதாம் தரந்தி தே || 14 ||

(ப. உ.) தை(தை)வீ, ஹி, ஏஷா, கு(ண)ணமயீ, மம, மாயா, து(த) ரத்யயா | மாம், ஏவ, யே, ப்ரபத்யந்தே, மாயாம், ஏதாம், தரந்தி, தே ||

தை(தை)வீ [தேவஸ்ய இயம்]	= க்ரீடாதி குணங்களுடன் கூடிய பரமாத்மாவின் ஸம்பந்தியான	குணமயீ	= ஸத்வரஜஸ் தமோரூபமான (ஸத்வாதி கு(ண)ணங்களுக்கு அபிமானியான)
மம	= என்னிட (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனிட) அதீனமான	ஏஷா	= இந்த

மாயா	= துர்க்காதேவி		(ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனையே)
(மோஹிகா)	= மோகமடையச் செய்கிறாள்.	ப்ரபத்யந்தே	= சரணமடைகிறார்களோ
து(த்ரு)ரத்யயா	= கடப்பதற்கு அஸாத்யமானவள். (துர்க்கையாலுண்டாகும் மோஹத்தைக் கடப்போர் யாருமில்லை.)	தே	= அவர்கள்
		ஏதாம்	= இந்த
		மாயாம்	= மாயையை
		தரந்தி	= கடக்கிறார்கள். (மாயையாலுண்டாகும் மோஹத்தைக் கடக்கிறார்கள்.)
யே	= யார்		
மாம், ஏவ	= என்னையே		

न मां दुष्कृतिनो मूढाः प्रपद्यन्ते नराधमाः ।
मायया ऽपहृतज्ञाना आसुरं भावमाश्रिताः ॥ १५ ॥

(மூ)—ந மாம் து(த்ரு)ஷ்க்ருதினோ மூடா: ப்ரபத்(த்)யந்தே நராத(த்)மா: ||
மாயயாபஹ்ருதஜ்ஞானா ஆஸுரம் பா(ஹா)வமாஶ்ரிதா: || 15 ||

(ப. உ.) ந, மாம், து(த்ரு)ஷ்க்ருதின:, மூடா:, ப்ரபத்(த்)யந்தே, நராத(த்)மா: | மாயயா, அபஹ்ருத-ஜ்ஞானா:, ஆஸுரம், பா(ஹா)வம், ஆஶ்ரிதா: ||

து(த்ரு)ஷ்க்ருதின:	= பாபகார்யங்களைச் செய்யும்		முள்ள
(அத ஏவ)	= பாபகார்யங்களைச் செய்வதினாலேயே	ஆஸுரம்	= அஸுரஸம்பந்தியான
		பா(ஹா)வம்	= ஸ்வபா(ஹா)வத்தை
மூடா:	= மூடரான	ஆஶ்ரிதா:	= அடைந்திருக்கும்
மாயயா	= மாயையினால் (துர்க்கா தேவியால்)	நராத(த்)மா:	= மனிதர்களில் இழிவானவர்கள்
அபஹ்ருத-	= அபஹரிக்கப்பட்ட (நஷ்டமான)	மாம்	= என்னை
ஞானா:	= நிஜமான ஞான	ந, ப்ரபத்யந்தே	= அடைவதில்லை.

அவதரணிகை:—தன்னை பஜிக்கும் புண்யவான்களிலும் தாரதம்யம் (ஏற்றத்தாழ்வு) உண்டென்று ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

चतुर्विधा भजन्ते मां जनास्सुकृतिनोऽर्जुन।
आर्तो जिज्ञासुरर्थार्थी ज्ञानी च भरतर्षभ ॥ १६ ॥

(மூ)—சதுர்விதா(யா) ப(ஹ)ஜந்தே மாம் ஜனா: ஸுக்ருதினோர்ஜுன||
ஆர்தோ ஜிஜ்ஞாஸுரர்த்தார்த்தீ ஜ்ஞானீ ச ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) || 16 ||

(ப. உ.) *சதுர்விதா:(யா:), ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், ஜனா:, ஸுக்ருதின:, அர்ஜுன | ஆர்த:, ஜிஜ்ஞாஸு:, அர்த்தார்த்தீ, ஞானி, ச, ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) ||*

ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)	= பரத குலத்தில் சிரேஷ்டனான	ச	= மற்றும்
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	ஜ்ஞானீ	= ஞான முடையவன்
ஆர்த:	= ரோகாதிகளால் துக்கமடைந்திருப்பவன்,	இதி	= இவ்வாறு
அர்த்தார்த்தீ	= பணம் முதலிய பதார்த்தங்களில் விருப்பமுடையவன்,	சதுர் விதா:(யா:)	= நான்கு வகையோரான
ஜிஜ்ஞாஸு:	= பரமாத்மாவை அறிய வேண்டுமென்கிற விருப்பமுள்ளவன்,	ஸுக்ருதின:	= புண்யவான்களான
		ஜனா:	= ஜனங்கள்
		மாம்	= என்னை
		பஜந்தே	= ஸேவிக்கின்றனர்.

तेषां ज्ञानी नित्ययुक्तः एकभक्तिर्विशिष्यते।
प्रियो हि ज्ञानिनोऽत्यर्थमहं स च मम प्रियः ॥ १७ ॥

(மூ)—தேஷாம் ஞானீ நித்யயுக்த: ஏகப(ஹ)க்திர் விஶிஷ்யதே||
ப்ரியோ ஹி ஞானினோத்யர்த்தமஹம் ஸ ச மம ப்ரிய: || 17 ||

(ப. உ.) *தேஷாம், ஞானீ, நித்யயுக்த:, ஏகபக்தி:, விஶிஷ்யதே | ப்ரிய:, ஹி, ஞானின:, அத்யர்த்தம், அஹம், ஸ:, ச, மம, ப்ரிய: ||*

நித்ய-	= நிரந்தரமும் (விடாமல்)	ஜ்ஞானீ	= ஞானியானவன்
யுக்த:	= பரமாத்மாவிடத்தில் மனதுள்ள	தேஷாம்	= அந்த நான்கு வகையான ஜனங்களில்
ஏகப(ஹ)க்தி: (ஏகஸ்மின்ஏவ ப[ஹ]க்தி: யஸ்ய ஸ:)	= என்னிடத்திலேயே முக்கியமான பக்தியுள்ள	விஶிஷ்யதே	= மேலானவனாகிறான்.
		ஜ்ஞானின:	= ஞானிக்கு
		அஹம்	= நான்
		அத்யர்த்தம்	= மிகவும்
		ப்ரிய:	= ப்ரியன் (வேண்

டியவன்.)
ச = மற்றும்
ஸ: = அந்த ஞானி
மம = எனக்கு
ப்ரிய: = ப்ரியன் (வேண்டியவன்)
ஹி = ப்ரஸித்தம்.

उदारास्सर्व एवैते ज्ञानी त्वात्मैव मे मतम् ।
आस्थितस्स हि युक्तात्मा मामेवानुत्तमां गतिम् ॥ १८ ॥

(மூ)—உதா(௩ா)ரா: ஸர்வ ஏவைதே ஞானீ த்வாத்மைவ மே மதம் ||
ஆஸ்தி(யி)த: ஸ ஹி யுக்தாத்மா மாமேவானுத்தமாம் க(௩)திம் || 18 ||

(ப. உ.) உதா(௩ா)ரா:, ஸர்வே, ஏவ, ஏதே, ஞானீ, து, ஆத்மா, ஏவ, மே, மதம் | ஆஸ்தி(யி)த:, ஸ:, ஹி, யுக்தாத்மா, மாம், ஏவ, அநுத்தமாம், க(௩)திம் ||

ஸர்வே = ஸமஸ்தரான
ஏதே = இந்த நான்கு வகையோரான ஜனங்கள்
உதா(௩ா)ரா:, ஏவ = மேலானவர்களே.
ஞானீ, து = ஞானியோ
ஆத்மா, ஏவ (ஆப்னோதி இதி ஆத்மா) = என்னை (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை) அடைபவனேயாகிறான். (மற்ற மூவரும் ஒருக்கால் என்னை [பரமாத்மாவை] அடையாமற்போயினும் போகலாம். ஞானிமாத்திரம் என்னை [பரமாத்மாவை] அடைந்தேதீருகிறான் [முக்தனாயே தீருகிறான்])
இதி = என்று
மே = என்னிட
மதம் = அபிப்ராயம்.
ஸ: = அந்த ஞானி
அநுத்தமாம் (ந வித்யதே உத்தமோ யஸ்யா: ஸா) = அத்யுத்தமமான (ஸமானமற்ற)
க(௩)திம் = கதியை
[உத்தி(௩ி)ஶ்ய] = விரும்பி
யுக்தாத்மா (ஸன்) ஏவ = பரமாத்மாவிடத்திலேயே மனதுடையவனாய்
மாம் = என்னை
ஆஸ்தி(யி)த: = அடைந்தவனாக
(பவதி) = ஆகிறான்.
ஹி = நிச்சயம்.

बहूनां जन्मनामन्ते ज्ञानवान्मां प्रपद्यते ।
वासुदेवस्सर्वमिति स महात्मा सुदुर्लभः ॥ १९ ॥

(மூ)—ப(ப)ஹூநாம் ஜன்மநாமந்தே ஞானவான் மாம் ப்ர பத்(த்)யதே ||
வாஸுதேவ: ஸர்வமிதி ஸ மஹாத்மா ஸுது(து)ர்லப:(ப:) || 19 ||

(ப. உ.) ப(ப)ஹூநாம், ஜன்மநாம், அந்தே, ஞானவான், மாம், ப்ர பத்(த்)யதே | வாஸுதேவ:, ஸர்வம், இதி, ஸ:, மஹாத்மா, ஸுது (து)ர் லப:(ப:) ||

(யோகீ)	= யோகியானவன்	மாம்	= என்னை
ப(ப)ஹூநாம்	= அநேகமான	ப்ரபத்(த்)யதே	= அடைகிறான்.
ஜன்மநாம்	= ஜன்மங்களின்	ஸ:	= அவ்விதமான ஞானமுள்ள
அந்தே	= கடைசியில்		
வாஸுதேவ:	= வாஸுதேவன்	மஹாத்மா	= மஹாத்மா (மேன்மையுடையவன்)
ஸர்வம்	= ஸர்வஸ்வாமி அல்லது பூர்ணன்		
இதி	= என்கிற	ஸுது(து)ர்லப:(ப:)	= மிகவும் துர்லபன் (அறிதானவன்.)
ஞானவான் பூ(பூ)த்வா	= ஞானமுடையவனாய்		

விசாரம் :—'ஞானீ த்வாத்மைவ' என்கிற வாக்யத்தினால் 'ஞானி பரமாத்ம ஸ்வரூபமே' என்றும், 'வாஸுதேவஸ்ஸர்வமிதி' என்கிற வாக்யத்தினால் 'எல்லாம் வாஸுதேவனின் ஸ்வரூபமே' என்றும் ஆபாதத: (மேன்மேலும்) தோன்றுகிறது. ஆனால் முன்பின் ஸ்லோகங்களினாலும், மற்றும் வெகுப்ரமாணங்களினாலும் பரமாத்மாவுக்கு ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்துடன் பேதம் சொல்லப்படுவதினாலும்; சங்கராசார்யரும் பிறப்புள்ள பிறருக்கடக்கமுள்ள காமாதி பதார்த்தங்களுக்கு அனாதியான ஸ்வதந்த்ரனான பரமாத்மாவுடன் ஐக்கியம் பொருந்துவதில்லை என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; மற்றும் 'ஆப்னோதீதி ஆத்மா' என்று 'ஆத்மா' என்கிற பதத்திற்கு அடைபவன் என்று அர்த்தமாகிறபடியினாலும்; 'பஹூநாம் ஜன்மநாமந்தே

ஞானவான் மாம் ப்ரபத்(d)யதே' (கீ. 7-19.) என்கிற ஶ்லோகத்திலேயே ஞானி என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை) அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதினாலும், 'ஞானீ ஆத்மா' என்கிற வாக்யத்திற்கு ஞானி என்னை அடைகிறான் என்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

தவிர—'ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ:' என்கிற 11-40 வது ஶ்லோகத்திலுள்ள 'ஸர்வ' ஶப்தத்திற்கு 'ஸர்வவ்யாப்தன்' என்கிற அர்த்தத்தை ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே செய்திருப்பதினாலும்; 'ஸர்வம்' என்கிற பதத்திற்கு 'ஸர்வாப்திஸாதனம்' என்கிற அர்த்தத்தை அத்வைதிகளே செய்திருப்பதினாலும், 'உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய:' என்று பேதத்தையே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் தானே கண்டத: சொல்லியிருப்பதினாலும்; 'வாஸுதேவ: ஸர்வம்' என்பதற்கு 'வாஸுதேவன் பூர்ணன்' அல்லது 'ஸகல பயன்களுக்கும் ஸாதனன் (காரணன்)' என்கிற அர்த்தத்தைச் செய்யவேண்டுமேயன்றி அஸ்வதந்த்ர பதார்த்தங்களுடன் பரமாத்மாவுக்கு அபேதத்தைச் சொல்லக்கூடாது.

कामैस्तैस्तैर्हृतज्ञानाः प्रपद्यन्तेऽन्यदेवताः ।
तंतं नियममास्थाय प्रकृत्या नियतास्स्वया ॥ २० ॥

(மூ)—காமைஸ் தைஸ்தைர் ஹ்ருத-ஜ்ஞானா: ப்ரபத்(d)யந்தேன்ய தே(dே)வதா: ||
தம் தம் நியமமாஸ்தா(ya)ய ப்ரக்ருத்யா நியதா: ஸ்வயா || 20 ||

(ப. உ.) காமை:, தை:, தை:, ஹ்ருத-ஜ்ஞானா:, ப்ரபத்(d)யந்தே, அன்யதே(dே)வதா: | தம், தம், நியமம், ஆஸ்தா(ya)ய, ப்ரக்ருத்யா, நியதா:, ஸ்வயா ||

தை:, தை: = தம் தமக்கு வேண்டிய பதார்த்த விஷயங்களான
காமை: = விருப்பங்களால்
ஹ்ருத-ஜ்ஞானா: = அபஹரிக்கப்பட்ட 'பரமாத்மாவே ஸர்வோத்தமன், ப(ph)லங்களைக்கொடுப்பவன்' என்கிற ஞானமுடைய (பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், பலங்களைக் கொடுப்பவன் என்கிற ஞானமற்ற)
ஸ்வயா = தன்னிட
ப்ரக்ருத்யா = ஸ்வபாவத்

	திறல்	ஆஸ்தா (யா)ய	= ஆம்ரயித்து (செய்து)
நியதா:	= நியமிக்கப்பட்ட ஜனங்கள்	அன்ய தேவதா:	= என்னை விட வேறான சிவன், மக்தி முதலிய தேவதைகளை
தம், தம்	= அந்தந்த தேவதைகளின் பூஜைக்காகச் சொல்லப் பட்டுள்ள	ப்ரபத்(ஞ்) யந்தே	= அடைகிறார்கள் (பூஜிக்கிறார்கள்.)
நியமம்	= நியமத்தை (முறைமையை)		

योयो यांयां तनुं भक्तः श्रद्धयाऽर्चितुमिच्छति ।
तस्यतस्याचलां श्रद्धां तामेव विदधाम्यहम् ॥ २१ ॥

स तया श्रद्धया युक्तस्तस्याराधनमीहते ।
लभते च ततः कामान् मयैव विहितान्हि तान् ॥ २२ ॥

(மூ)—யோ யோ யாம் யாம் தனும் ப(ஃ)க்த: ம்ரத்த(ஃ)யார்சிது மிச்ச(ஃ)தி ||
தஸ்ய தஸ்யாசலாம் ம்ரத்தா(ஃ)ம் தாமேவ வித(ஃ)தா(ஃ)ம் யஹம் || 21 ||

ஸ தயா ம்ரத்த(ஃ)யா யுக்தஸ் தஸ்யாராத(ஃ)னமீஹதே ||
லப(ஃ)தே ச தத: காமான் மயைவ விஹிதான் ஹி தான் ||22||

(ப. உ.) ய:, ய:, யாம், யாம், தனும், ப(ஃ)க்த:, ம்ரத்த(ஃ)யா, அர்சிதும், இச்ச(ஃ)தி | தஸ்ய, தஸ்ய, அசலாம், ம்ரத்தாம், தாம், ஏவ, வித(ஃ)தா(ஃ)மி, அஹம் || ஸ:, தயா, ம்ரத்த(ஃ)யா, யுக்த:, தஸ்ய, ஆராத(ஃ)னம், ஈஹதே | லப(ஃ)தே, ச, தத:, காமான், மயா, ஏவ, விஹிதான், ஹி, தான் ||

ய:, ய:	= யார் யார்	அர்சிதும்	= பூஜிப்பதற்கு
யாம், யாம்,	= எந்தெந்த	இச்ச(ஃ)தி	= விரும்புகிறானோ
தனும்	= சிவ மக்த்யாதி மூர்த்திகளை	தஸ்ய, தஸ்ய	= அவ்வவனுக்கு
ப(ஃ)க்த: (ஸன்)	= அந்த மிவாதி தேவதைகளிடத்தில் பக்தியுடையவனாய்	தாம்	= அந்த சிவாதி விஷயகமான
		ம்ரத்தாம் ஏவ	= பக்தியையே
ம்ரத்த(ஃ)யா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன்	அசலாம்	= அசைவற்றதாக

அஹம்	= நான்	ச	= மற்றும்
வித(த)தா (யா)மி	= செய்கிறேன்.	தத:	= அந்த சிவாதிகளின் பூஜையைச் செய்வதினால்
ஸ:	= அவன்		
தயா	= அந்த சிவஶக்த்யாதி விஷயகமான	மயா, ஏவ	= என்னாலேயே
		விஹிதான்	= கொடுக்கப்பட்ட
ஶ்ரத்த (ய)யா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியினால்	தான்	= மக்கள், பொருள் முதலிய
யுக்த:	= கூடியவனாய்		
தஸ்ய	= அந்த ஶிவாதி தேவதைகளின்	காமான்	= இஷ்டமான பதார்த்தங்களை
ஆராத(ய) னம்	= பூஜையை	லப(ஹ)தே	= அடைகிறான்.
		ஹி	= இது ப்ரமாண ஸித்தமானது.
ஈஹதே	= செய்கிறான்.		

அவதரணிகை:—சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்களுக்கு ப(ல)லம் கிடைக்குமாயின் உன்னிட பூஜையை ஏன் செய்யவேண்டும் என்கிற ஶங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

अन्तवत्तु फलं तेषां तद्भवत्यल्पमेधसाम् ।
देवान्देवयजो यान्ति मद्भक्ता यान्ति मामपि ॥ २३ ॥

(மூ)—அந்தவத்து ப(ஃ)லம் தேஷாம் தத் ப(ஃ)வத்யல்பமேத(ய)ஸாம் ||
தே(ஃ)வான் தே(ஃ)வயஜோ யாந்தி மத்ப(ஃ)க்தா யாந்தி மாமபி || 23 ||

(ப. உ.) அந்தவத், து, ப(ல)லம், தேஷாம், தத், ப(ஹ)வதி, அல்பமேத(ய)ஸாம்| தே(ஷ)வான், தே(ஷ)வயஜ:, யாந்தி, மத்ப(ஹ)க்தா:, யாந்தி, மாம், அபி ||

அல்ப-	= அற்பமான		த்ரர்கள் என்கிற ஞானமற்ற)
மேத(ய) ஸாம்	= ஞானமுள்ள (பரமாத்மாவே ஸ்வதந்த்ரனாய் ஸமஸ்தமான பலங்களையும் கொடுப்பவன்; சிவன் முதலியோர் அஸ்வதந்	தேஷாம்	= அந்த இதர தேவதைகளைப் பூஜிக்கும் ஜனங்களுக்கு
		தத்	= அந்த இதர தேவதைகளின் பூஜையினாலுண்

	டாகும்	தே(தே) வான்	= அந்த சிவாதி தேவர்களை
ப(ஃ)லம்	= ப(ஃ)லன்	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.
அந்தவத், து (ஏவ)	= நாசமுள்ளதே (அநித்யமானதே)	மத்ப(ப)க்தா:	= என்னிட பக்தர்கள்
ப(ஃ)வதி	= ஆகிறது. அது எப்படி எனின்:-	மாம், அபி	= தேவர்களை அடைந்து கடைசியில் என்னையும்
தே(தே) வயஜ:	= இதர தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள்	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.

(க. உ.) என்னிட பக்தர்கள் இதர தேவதைகளை யடைந்த போதிலும் கடைசியில் ஸ்ரீக்ருஷ்ண பரமாத்மாவான என்னையும் அடைந்தே தீருகிறார்கள் என்றால் முக்தராகிறார்கள். சிவன் முதலிய அன்ய தேவதைகளைப் பூஜிப்பவர்கள் சிவாதி தேவர்களை அடைகிறார்களேயொழிய முக்தராவதில்லை. ஆகையால் நித்ய புருஷார்த்தமான மோக்ஷத்தை அபேக்ஷிப்பவர்கள் என்னையே முக்கியமாய்ப் பூஜிக்கவேண்டும். இதர தேவதைகளை என்னிட (க்ருஷ்ணனின்) பரிவாரங்களென்று பூஜிக்கவேண்டும்.

अव्यक्तं व्यक्तिमापन्नं मन्यन्ते मामबुद्धयः ।
परं भावमजानन्तो ममाव्ययमनुत्तमम् ॥ २४ ॥

(மூ)—அவ்யக்தம் வ்யக்திமாபன்னம் மன்யந்தே மாமபு(பு)த்த(த்)ய: ||

பரம் பா(ஃ)வமஜானந்த: மமாவ்யயமனுத்தமம் || 24 ||

(ப. உ.) அவ்யக்தம், வ்யக்திம், ஆபன்னம், மன்யந்தே, மாம், அபு(பு)த்த(த்)ய: | பரம், பா(ஃ)வம், அஜானந்த:, மம, அவ்யயம், அனுத்தமம் ||

மம	= என்னிட	பா(ஃ)வம்	= ஸ்வரூபத்தை
பரம்	= பிறரைவிட வேறேயான	அஜானந்த:	= தெரிந்து கொள்ளாத
அவ்யயம்	= நாசமற்ற	அபு(பு)த்த(த்)ய:	= அற்பஞானிகள்
அனுத்தமம் (நவித்யதே உத்தமம் யஸ்மாத் தத்)	= அத்யுத்தமமான	அவ்யக்தம்	= ப்ராக்ருத தேஹமற்ற
		மாம்	= என்னை
		வ்யக்திம்	= ப்ராக்ருத

ஆபன்னம்	= அடைந்த வனாக தேகத்தை	மன்யந்தே	= தெரிந்துகொள் கிறார்கள்.

नाहं प्रकाशस्सर्वस्य योगमायासमावृतः ।
मूढोऽयं नाभिजानाति लोको मामजमव्ययम् ॥ २५ ॥

(மூ)—நாஹம் ப்ரகாஶ: ஸர்வஸ்ய யோக(ம)மாயா ஸமாவ்ருத: ||
மூடோயம் நாபி(ஹி)ஜாநாதி லோகோ மாமஜமவ்யயம் || 25 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், ப்ரகாஶ:, ஸர்வஸ்ய, யோக(ம)-மாயா-ஸமாவ்ருத:| மூட:, அயம், ந, அபி(ஹி)ஜாநாதி, லோக:, மாம், அஜம், அவ்யயம் ||

அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)	ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ஜனங்களுக்கும்
யோக(ம)-	= யோகம் (என்னிட ஸாமர்த்தியம்)	ப்ரகாஶ:	= ஞானவிஷயனாக
		ந	= ஆவதில்லை.
		அத:	= இக் காரணத்தினால்
மாயா-	= மாயை (துர்க்கை) இவர்களால்	அயம்	= இந்த
		மூட:	= மூடரான
ஸமாவ்ருத: (ஸன்) (யோகஶ்ச மாயாச யோக மாயே, தாப்(ஹி)யாம் ஸமாவ்ருத:)	= மூடப்பட்டவனாய்	லோக:	= ஜனங்கள்
		அஜம்	= பிறப்பற்ற
		அவ்யயம்	= நாசமற்ற
		மாம்	= என்னை
		ந, அபி(ஹி) ஜாநாதி	= தெரிந்துகொள்வதில்லை.

அவதாரணிகை :—இருவர் நடுவில் தெரை போட்டிருக்குமாயின் ஒருவருக்கொருவர் எப்படி காணப்படுவதில்லையோ அப்படியே, மாயையினால் நீ (கிருஷ்ணன்) மூடப்பட்டிருப்பதினால் ஜனங்களால் நீ கண்டுகொள்ளப்படாமலிருப்பாயாயின் உனக்கும் ஜனங்கள் காணப்படமாட்டார்களல்லவோ என்கிற சங்கைக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

वेदाहं समतीतानि वर्तमानानि चार्जुन ।
भविष्याणि च भूतानि मां तु वेद न कश्चन ॥ २६ ॥

(மூ)—வேதா(ஊா)ஹம் ஸமதீதானி வர்தமாஞனி சார்ஜுன ||
ப(ஊ)விஷ்யாணி ச பூ(ஊ)தானி மாம் து வேத(ஊ) ந கஶ்
சன || 26 ||

(ப. உ.) வேத(ஊ), அஹம், ஸமதீதானி, வர்தமாஞனி, ச, அர்ஜுன |
ப(ஊ)விஷ்யாணி, ச, பூ(ஊ)தானி, மாம், து, வேத(ஊ), ந, க:, சந ||

அர்ஜுன	= ஓ அர்ஜுனு !	ப(ஊ)விஷ்யாணி, ச	= இனிமேலுண்டாகும் ப்ராணிகளேயும்
அஹம்	= நான்	[வேத(ஊ)]	= அறிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.
ஸமதீதானி	= கடந்துபோன	மாம், து	= என்னையோ
பூ(ஊ)தானி	= ப்ராணிகளேயும்	க:, சன	= யாரும்
வேத(ஊ)	= தெரிந்துகொண்டிருக்கிறேன்.	[ந, வேத(ஊ)]	= இருந்தது இருந்தாற்போல் அறிவதில்லை.
ச	= மற்றும்		
வர்தமாஞனி	= இப்போதிருக்கும் ப்ராணிகளேயும்		

(க. உ.)—அந்த மாயை (தெரை) ஜனங்களின் ஞானத்திற்குத் தடையாகிறதேயொழிய எனக்கு ஜனங்களின் ஞானமுண்டாவதற்குத் தடையாவதில்லை.

इच्छाद्वेषसमुत्थेन द्वन्द्वमोहेन भारत ।
सर्वभूतानि संमोहं सर्गे यान्ति परन्तप ॥ २७ ॥

(மூ)—இச்சா(ஊா)த்(ஊ)வேஷ ஸமுத்தே(ஊ)ன த்(ஊ)ந்த்(ஊ)வ
மோஹேன பாரத ||
ஸர்வபூ(ஊ)தானி ஸம்மோஹம் ஸர்கே(ஊ) யாந்தி பரந்
தப || 27 ||

(ப. உ.) இச்சா(ஊா)-த்(ஊ)வேஷ-ஸமுத்தே(ஊ)ன, த்வ(ஊ)ந்த்(ஊ)வ-மோஹேன, பா(ஊா)ரத | ஸர்வபூ(ஊ)தானி, ஸம்மோஹம், ஸர்கே(ஊ), யாந்தி, பரந்தப ||

பரந்தப	= சத்ருக்களேத் தபிக்கச் செய்யும்	இச்சா(ஊா)-	= விருப்பம்
பாரத	= அர்ஜுனு ! [	த்(ஊ)வேஷ-	= பகை இவைக்ளால்
ஸர்வபூ(ஊ)தானி	= ஸமஸ்தப்ராணிகளும்	ஸமுத்தே(ஊ)ன	= பிறந்த

த்வ(௩)ந்த்(௩)வ-	= ஸுக துக்கம், லாப நஷ்டம் முதலிய பதார்த்த விஷயகமான
மோஹேன	= மோஹத்தினால் (துக்கம் எவ்வாறு விடத்தக்கதோ அவ்வாறே விஷய ஸுகமும் விடத்தக்கது என்றறியாமல் இது இஷ்டமானது என்கிற இது முதலிய அஜ்ஞானத்தினால்)
ஸர்கே(௩)	= ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் (ஸ்ருஷ்டி காலம் முதல்)
ஸம்மோஹம்	= மித்யா ஞானத்தை
யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.

येषां त्वन्तगतं पापं जनानां पुण्यकर्मणाम् ।
ते द्वन्द्वमोहनिर्मुक्ताः भजन्ते मां दृढव्रताः ॥ २८ ॥

(மூ)—ஏஷாம் த்வந்தக(௩)தம் பாபம் ஜனானாம் புண்யகர்மணாம் ||
தே த்(௩)வந்த்(௩)வ-மோஹ-நிர்முக்தா: ப(௪)ஜந்தே மாம்
த்ருடவ்ரதா: || 28 ||

(ப. உ.) ஏஷாம், து, அந்தக(௩)தம், பாபம், ஜனானாம், புண்யகர்மணாம்| தே, த்(௩)வத்(௩)வ-மோஹ-நிர்முக்தா:, ப(௪)ஜந்தே, மாம், த்ருடவ்ரதா: ||

யேஷாம்	= எந்த
புண்ய-	= புண்யகரமான
கர்மணாம்	= கர்மங்களைச் செய்யும்
ஜனானாம்	= ஜனங்களின்
பாபம்	= பாவமானது
அந்தக(௩)தம்	= முடிவடைந்திருக்கிறதோ
தே, து (ஏவ)	= அவர்களே
த்(௩)வந்த்(௩)வ-	= ஸுக துக்கம், லாப நஷ்டம் முதலிய விஷயங்களான
மோஹ-	= மோகத்தினின்றும்
விநிர்முக்தா: (ஸந்த:)	= விடுதலையடைந்தவர்களாய்
த்ருட-	= ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனையே எப்பொழுதும் ஸேவிக்கவேண்டும் என்கிற த்ருடமான
வ்ரதா: (ஸந்த:)	= ஸங்கல்பமுள்ளவர்களாய்
மாம்	= என்னை
ப(௪)ஜந்தே	= பஜிக்கிறார்கள்.

जरामरणमोक्षाय मामाश्रित्य यतन्ति ये ।
ते ब्रह्म तद्विदुः कृत्स्नमध्यात्मं कर्म चाखिलम् ॥ २९ ॥

(மூ)—ஜராமரணமோக்ஷாய மாமாஶ்ரித்ய யதந்தி யே ||
தே ப்ரஹ்ம தத்விது:(ஃ) க்ருத்ஸ்னமத்(ஃ)யாத்மம் கர்ம
சாகி(ஃ)லம் || 29 ||

(ப. உ.) ஜரா-மரண-மோக்ஷாய, மாம், ஆஶ்ரித்ய, யதந்தி, யே |
தே, ப்ரஹ்ம, தத், விது:(ஃ), க்ருத்ஸ்னம், அத்(ஃ)யாத்மம், கர்ம, ச,
அகி(ஃ)லம் ||

யே	= யார்	தே	= அவர்கள்
ஜரா-	= கிழத்தனம்	தத்	= அந்த
மரண-	= மரணம் இவைகளால்	ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மத்தை
மோக்ஷாய	= விடுவிக்கப்படுவதற்காக (மோக்ஷத்தையடைவதற்காக)	விது:(ஃ)	= தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.
மாம்	= என்னை	க்ருத்ஸ்னம்	= ஸமஸ்தமான
ஆஶ்ரித்ய	= ஆஶ்ரயித்துக் கொண்டு	அத்யாத்மம்	= அத்யாத்மத்தையும்
யதந்தி	= முயர்ச்சிக்கிறார்களோ	அகி(ஃ)லம்	= ஸமஸ்தமான
		கர்ம, ச	= கர்மத்தையும்
		விது:(ஃ)	= தெரிந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

साधिभूताधिदैवं मां साधियज्ञं च ये विदुः ।
प्रयाणकालेऽपि च मां ते विदुर्युक्तचेतसः ॥ ३० ॥

(மூ)—ஸாதி(ஃ)பூ(ஃ)தாதி(ஃ)தை(ஃ)வம் மாம் ஸாதி(ஃ)யஜ்ஞம்
ச யே விது:(ஃ) ||
ப்ரயாணகாலேபி ச மாம் தே விது(ஃ)ர்யுக்தசேதஸ: || 30 ||

(ப. உ.) ஸாதி(ஃ)பூ(ஃ)தாதி(ஃ)தை(ஃ)வம், மாம், ஸாதி(ஃ)
யஜ்ஞம், ச, யே, விது:(ஃ) | ப்ரயாணகாலே, அபி, ச, மாம், தே,
விது:(ஃ), யுக்தசேதஸ: ||

யே	= யார்	ஸாதி(ஃ) யஜ்ஞம்	= அதி(ஃ) யஜ்ஞத்துடன் கூடிய
ஸாதி(ஃ) பூ(ஃ)தாதி(ஃ)தை(ஃ)வம்	= அதி(ஃ)பூ(ஃ)தம் அதி(ஃ)தைவம் இவைகளுடன் கூடிய	மாம்	= என்னை
ச	= மற்றும்	விது:(ஃ)	= தெரிந்துகொள்ளுகிறார்களோ

ச	= மற்றும்	யுக்த-	= பரமாத்மா விடத்தில் வைக்கப்பட்ட
ப்ரயாண காலே, அபி	= மரணகாலத்திலும்	சேதஸ:	= மனதுடைய வர்கள் (என்று தெரிந்து கொள்ளவேண்டியது.)
மாம்	= என்னை		
விது:(ஹ:)	= தெரிந்து கொள்ளுகிறார்களோ		
தே	= அவர்கள்		

அத்யாத்மம், அதிபூதம், அதிதைவம், அதியஜ்ஞம் என்பவைகள் யாது என்பதை மேல் அத்யாயத்தில் விவரிக்கிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஜ்ஞான விஜ்ஞான யோகமென்னும்

ஏழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

எட்டாவது அத்தியாயம்.

अर्जुन उवाच—

किं तद्ब्रह्म किमध्यात्मं किं कर्म पुरुषोत्तम ।
अधिभूतं च किं प्रोक्तम् अधिदैवं किमुच्यते ॥ १ ॥

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—கிம் தத் ப்ரஹ்ம கிமத்(யீ)யாத்மம் கிம் கர்ம புருஷோத்தம ||
அதி(யி)பூ(ஊ)தம் ச கிம் ப்ரோக்தமதி(யி)தை(தே)வம்
கிமுச்யதே || 1 ||

(ப. உ.) கிம், தத், ப்ரஹ்ம, கிம், அத்(யீ)யாத்மம், கிம், கர்ம, புருஷோத்தம | அதி(யி)பூ(ஊ)தம், ச, கிம், ப்ரோக்தம், அதி(யி)தை(தே)வம், கிம், உச்யதே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	கிம்	= யாது?
உவாச	= கேழ்க்கிறான்.	ச	= மற்றும்
புருஷோத்தம	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	அதி(யி) பூ(ஊ) தம்	= அதிபூதம்
தத்	= உன்னால் முன் அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட	கிம் (இதி)	= ஏதென்று
		ப்ரோக்தம்	= சொல்லப் பட்டிருக்கிறது?
ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மம்	அதி(யி) தை (தே) வம்	= அதிதைவமும்
கிம்	= எது?		
அத்(யீ) யாத்மம்	= அத்யாத்மம்	கிம் (இதி)	= ஏதென்று
கிம்	= எது?	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.
கர்ம	= கர்மம்		

अधियज्ञः कथं कोऽत्र देहेऽस्मिन्मधुसूदन ।
प्रयाणकाले च कथं ज्ञेयोऽसि नियतात्मभिः ॥ २ ॥

(மூ)—அதி(யி)யஜ்ஞ: கத(ய)ம் கோத்ர தே(தே)ஹேஸ்மின் மது
(ஸூ)ஸூதன ||
ப்ரயாணகாலே ச கத(ய)ம் ஜ்ஞேயோஸி நியதாத்மபி:(ஹி:) || 2 ||

(ப. உ.) அதி(யி)யஜ்ஞ:, கத(ய)ம், க:, அத்ர, தே(தே)ஹே, அஸ்மின், மது(யூ)ஸூத(த)ன | ப்ரயாணகாலே ச, கத(ய)ம், ஜ்ஞேய:, அஸி, நியதாத்மபி:(பி:) ||

மது(யூ) ஸூத (த)ன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	ச	= மற்றும்
அஸ்மின்	= இந்த	ப்ரயாண காலே	= இறக்கும் சமயத்தில்
தே(தே)ஹே	= சரீரத்தில்	நியத-	= நியமிக்கப்பட்ட
அதி(யி) யஜ்ஞ:	= அதி(யி)யஜ்ஞன்	ஆத்மபி:(பி):	= மனதுள்ள மனிதர்களால்
க:	= யார்?	கத(ய)ம்	= எவ்வாறு
அத்ர	= இச்சரீரத்தில்	ஜ்ஞேய:	= தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனாய்
கத(ய)ம்	= எப்படி யிருக்கிறான்?	அஸி	= இருக்கிறாய்?

श्रीभगवानुवाच—

अक्षरं ब्रह्म परमं स्वभावोऽध्यात्ममुच्यते ।
भूतभावोद्भवकरो विसर्गः कर्मसंज्ञितः ॥ ३ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அக்ஷரம் ப்ரஹ்ம பரமம் ஸ்வபா(ஹா)வோத்(யி)யாத்மமுச்யதே||
பூ(ஹு)தபா(ஹா)வோத்ப(ஹ)வகரோ விஸர்க:(ஹ:)கர்ம
ஸம்ஜ்ஞித: || 3 ||

(ப. உ.) அக்ஷரம், ப்ரஹ்ம, பரமம், ஸ்வபா(ஹா)வ:, அத்(யி)யாத்மம், உச்யதே | பூ(ஹு)தபா(ஹா)வோத்ப(ஹ)வகர:, விஸர்க:(ஹ:), கர்ம-ஸம்ஜ்ஞித: ||

ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மமென்று சொல்லப் படுவது	
பரமம்	= மேலான	
அக்ஷரம்	= அக்ஷரம்(லக்ஷ்மீதேவியும் அக்ஷரமாப்தவாச்யளாயிருப்பதினல் ப்ரஹ்மம் அக்ஷரம் என்றால் அந்த லக்ஷ்மியே இங்கு ப்ரஹ்ம ஶப்தத்தினல் சொல்லப்படுகிறாளென்னும் ஸந்தேஹம் உண்டாகாமலிருப்பதற்காகவே ‘உத்தமாக்ஷரம்’ என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.) [நான்கு வகை நாசங்களையுமற்றது.]	

ஸ்வபா(ஹா)வ:	= ஜீவனுக்கு உபகாரகமாயிருக்கும் ஶரீரம், இந்த்ரியங்கள் முதலியபதார்த்தங்கள்	பூ(ஹூ)தபா(ஹா)வோத்(த்)ப(ப)வகர:	= ஜீவர்களையும், ஜடபதார்த்தங்களையும் ஸ்ருஷ்டிக்கும்
அத்(தி)யாத்மம் (இதி)	= அத்(தி)யாத்மமென்று	விஸர்க:(ஃ)	= ஸ்ருஷ்டி வ்யாபாரம் (பரமாத்மாவின் ஸ்ருஷ்டி வ்யாபாரம்)
உச்யதே	= சொல்லப் படுகிறது.	கர்மஸம்ஜ்ஞித:	= கர்மமென்று சொல்லப்படுகிறது.

अधिभूतं क्षरो भावः पुरुषश्चाधिदैवतम् ।
अधियज्ञोऽहमेवात्र देहे देहभृतां वर ॥ ४ ॥

(மூ)—அதி(தி)பூ(ஹூ)தம் க்ஷரோபா(ஹா)வ: புருஷஶ்சாதி(தி)தை(தை)வதம் ||
அதி(தி)யஜ்ஞோஹமேவாத்ர தே(தே)ஹே தே(தே)ஹப்(ப்)ருதாம் வர || 4 ||

(ப. உ.) அதி(தி)பூ(ஹூ)தம், க்ஷர:, பா(ஹா)வ:, புருஷ:, ச, அதி(தி)தை(தை)வதம் | அதி(தி)யஜ்ஞ:, அஹம், ஏவ, அத்ர, தே(தே)ஹே, தே(தே)ஹப்(ப்)ருதாம், வர ||

தேஹப்(ப்)ருதாம்	= ஶரீரத்தைத் தரித்தவர்களில்	அதி(தி)தை(தை)வதம்	= அதி(தி)தைவம்
வர	= ஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனா!	புருஷ:	= ஹிரண்யகர்பன் (சதுர்முக ப்ரஹ்மா)
க்ஷர:	= நாஶமடையும்		
பா(ஹா)வ:	= பதார்த்தங்களின் கூட்டம்	அத்ர	= இந்த
		தே(தே)ஹே	= சரீரத்தில் (இருக்கும்)
அதி(தி)பூ(ஹூ)தம்	= அதிபூதம் (அதிபூதமென்று சொல்லப் படுகிறது.)	அதி(தி)யஜ்ஞ:	= அதி(தி) யஜ்ஞன்
		அஹம் ஏவ	= நானே.
ச	= மற்றும்		

अन्तकाले च मामेव स्मरन्मुक्त्वा कलेवरम् ।
यः प्रयाति स मद्भावं याति नास्त्यत्र संशयः ॥ ५ ॥

(மூ)—அந்தகாலே ச மாமேவ ஸ்மரன் முக்த்வா கலேவரம் ||
யः ப்ரயாதி ஸ மத்(ஃ)பா(ஹா)வம் யாதி நாஸ்த்யத்ர ஸம்ஶய:|| 5 ||

(ப. உ.) *அந்தகாலே, ச, மாம், ஏவ, ஸ்மரன், முக்த்வா, கலேவரம் | ய:, ப்ரயாதி, ஸ:, மத்(ஃ)பா(ஹா)வம், யாதி, ந, அஸ்தி, அத்ர, ஸம்ஶய: ||*

ய:	= எவன்	ஸ:	= அவன்
அந்த காலே, ச	= மரணகாலத்திலும்	மத்(ஃ)பா(ஹா)வம் (மயிபா(ஹா)வம்)	= என்னுள்ளிருப்பை (மோக்ஷத்தை)
மாம், ஏவ	= என்னையே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனையே)	யாதி	= அடைகிறான்.
ஸ்மரன் (ஸன்)	= நினைப்பவனாய்	அத்ர	= இவ்விஷயத்தில்
கலேவரம்	= ஶரீரத்தை	ஸம்ஶய:	= ஸந்தேஹம்
முக்த்வா	= விட்டு	ந, அஸ்தி	= இல்லை.
ப்ரயாதி	= போகிறானோ		

यं यं वाऽपि स्मरन्भावं त्यजत्यन्ते कलेवरम् ।
तं तमेवैति कौन्तेय सदा तद्भावभावितः ॥ ६ ॥

(மூ)—யம் யம் வாபி ஸ்மரன் பா(ஹா)வம் த்யஜத்யந்தே கலேவரம் ||
தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா(ஃா) தத்(ஃ)பா(ஹா)வ பா(ஹா)வித: || 6 ||

(ப. உ.) *யம், யம், வா, அபி, ஸ்மரன், பா(ஹா)வம், த்யஜதி, அந்தே, கலேவரம் | தம், தம், ஏவ, ஏதி, கௌந்தேய, ஸதா(ஃா), தத்(ஃ)பா(ஹா)வ பா(ஹா)வித: ||*

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!	யம், யம், வா	= ஏதேதேயாகட்டும் (எங்கெந்த)
ஸதா(ஃா)	= எப்பொழுதும்	பா(ஹா)வம்	= பதார்த்தத்தை
தத்(ஃ)பா(ஹா)வ பா(ஹா)வித: (தஸ்மின் பா[ஹா]வ: தத்[ஃ]பா[ஹா]வ: தேன பா[ஹா]வித:)	= அந்த பதார்த்தத்திலேயே மனதிருப்பதினால் பதார்த்த விஷயகமான நினைவையுண்டாக்கும் ஸம்ஸ்காரமுடைய மனிதன்	ஸ்மரன் (ஸன்)	= நினைப்பவனாய்
		கலேவரம்	= தேஹத்தை
		த்யஜதி	= விடுகிறானோ
		தம், தம், ஏவ	= அந்தந்த பதார்த்தத்தையே
அந்தே	= மரண காலத்தில்	ஏதி	= அடைகிறான்.

तस्मात्सर्वेषु कालेषु मामनुस्मर युध्य च ।
मय्यर्पितमनोबुद्धिः मामेवैष्यस्यसंशयम् ॥ ७ ॥

(மூ)—தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு மாமனுஸ்மர யுத்(த்)ய ச ||
மய்யர்பித மனோபு(பு)த்தி(ர்)ர் மாமேவைஷ்யஸ்யஸம்ஶயம் || 7 ||

(ப. உ.) *தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, மாம், அனுஸ்மர, யுத்(த்)ய, ச | மயி, அர்பித-மனோ-புத்தி:(தி:), மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, அஸம்ஶயம் ||*

தஸ்மாத்	= விடாமற் செய்யும் என்னிடம் நினைவு, மோக்ஷத்திற்குக்காரணமான மரணகாலத்திலுண்டாகும் என்னிட (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடம்) நினைவுக்குக் காரணமாதலால்	ச	= மற்றும்
		மயி	= என்னிடத்தில்
		அர்பித-	= வைக்கப்பட்ட
		மன:-	= மனது
		புத்தி: (ஸன்)	= புத்தி இவைகளையுடையவனாய்
		யுத்(த்)ய	= போர் செய்க.
		அஸம்ஶயம் (யதா (யா) பவதி ததா(யா))	= ஸந்தேஹமின்றி
ஸர்வேஷு	= எல்லா		
காலேஷு	= காலங்களிலும்	மாம், ஏவ	= என்னையே
மாம்	= என்னை	ஏஷ்யஸி	= அடைவாய். (சேருவாய்).
அனுஸ்மர	= நினைத்துக் கொண்டிரு.		

अभ्यासयोगयुक्तेन चेतसा नान्यगामिना ।
परमं पुरुषं दिव्यं याति पार्थानुचिन्तयन् ॥ ८ ॥

(மூ)—அப்(ப்)யாஸ-யோக(க)-யுக்தேன சேதஸா நான்ய-கா(கா)மினா
பரமம் புருஷம் தி(தி)வ்யம் யாதி பார்த்தா(தா)னு சிந்தயன் ||8||

(ப. உ.) *அப்(ப்)யாஸ-யோக(க)-யுக்தேன, சேதஸா, நான்யகா(கா)மினா | பரமம், புருஷம், தி(தி)வ்யம், யாதி, பார்த்த, அனுசிந்தயன் ||*

பார்த்த	= அர்ஜுன !	யுக்தேன	= கூடிய
அப்யாஸ-	= அடிக்கடி முயற்சி என்னும்	நான்யகா(கா)மினா	= பரமாத்மாவை தவிர வேறு விஷயங்களில்
யோக(க)-	= உபாயத்துடன்		

	போகாமலிருக்கும்		யிருக்கும் என்னை (ஸ்ரீகிருஷ்ணனை)
சேதஸா	= மனதினால்	அனுசிந்தயன்	= த்யானம் செய்து கொண்டிருக்கும் மனிதன்
தி(ந)வ்யம்	= விளையாட்டு முதலிய குணங்களுடன் கூடிய		
பரமம்	= உத்தமனான	யாதி	= (பரமாத்மாவையே) அடைகிறான்.
புருஷம் (புரி சேதே இதி)	= எல்லோருடைய தேஹங்களில் நியாமகனு		

அவதரணிகை:—உன்னை எவ்வாறு ஸ்மரிக்கவேண்டும் என்னும் கேள்விக்குப் பதில் சொல்லுகிறான்:—

कविं पुराणमनुशासितारं अणोरणीयांसमनुस्मरेद्यः ।
सर्वस्य धातारमचिन्त्यरूपं आदित्यवर्णं तमसः परस्तात् ॥ ९ ॥
प्रयाणकाले मनसाऽचलेन भक्त्या युक्तो योगबलेन चैव ।
भ्रुवोर्मध्ये प्राणमावेश्य सम्यक् स तं परं पुरुषमुपैति दिव्यम् ॥ १० ॥

(மூ)—கவிம் புராணமனுஶாஸிதார-
மணோரணீயாம்ஸமனுஸ்மரேத்(த்) ய: ||
ஸர்வஸ்ய தா(யா)தாரமசிந்த்யரூப-
மாதி(தி)த்யவர்ணம் தமஸ: பரஸ்தாத் || 9 ||

ப்ரயாணகாலே மனஸாசலேன
ப(ப)க்த்யா யுக்தோ யோக(க)ப(ப)லேன சைவ ||
ப்(ப்)ருவோர்மத்(த்)யே ப்ராணமாவேஶ்ய ஸம்யக்
ஸ தம் பரம் புருஷமுபைதி தி(தி)வ்யம் || 10 ||

(ப. உ.) கவிம், புராணம், அனுஶாஸிதாரம், அணோ:, அணீயாம்ஸம், அனுஸ்மரேத், ய: | ஸர்வஸ்ய, தா(யா)தாரம், அசிந்த்யரூபம், ஆதி(தி)த்ய வர்ணம், தமஸ:, பரஸ்தாத் || ப்ரயாணகாலே, மனஸா, அசலேன, ப(ப)க்த்யா, யுக்த:, யோக(க)ப(ப)லேன, ச, ஏவ | ப்(ப்)ருவோ:, மத்(த்)யே, ப்ராணம், ஆவேஶ்ய, ஸம்யக், ஸ:, தம், பரம், புருஷம், உபைதி, தி(தி)வ்யம் ||

ய: = எவன்
கவிம் = ஸர்வஜ்ஞனை
புராணம் = அநாதியான
அநுஶாஸிதாரம் = எல்லா ப்ராணிகளுக்கும் ஶாஸகனை (தண்டிப்பவனை)
அணோ: = ஸூக்ஷ்ம பதார்த்தத்தைவிட
அணீயாம்ஸம் = மிகவும் ஸூக்ஷ்மனை
ஸர்வஸ்ய = ஸகல ஜனங்களுக்கு
தா(யா)தாரம் = தரிப்பவனும், ரக்ஷகனுமாகிய
அசிந்த்ய- = ஸம்பூர்ணமாகத் தெரிந்துகொள்வதற்கு அஶக்யமான
ரூபம் = ரூபமுடைய
ஆதி(தி)த்யவர்ணம் = ஸூர்யனின் வர்ணத்தைப் போன்ற வர்ணமுடைய
தமஸ: = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணாத்மகமான ப்ரக்ருதியை
பரஸ்தாத் = கடந்தவனாய் (குணத்ரய ஸம்ப(ந்)ந்தமற்றவனாய்)
(ஸ்தி[யி]தம்) = இருக்கும் பரமாத்மாவை
ப(ஹ)க்த்யா- = பக்தியோடு
யுக்த: (ஸன்) = கூடினவனாய்
ப்ரயாண காலே = மரணகாலத்தில்
ச = மற்றும்
யோக(ம) ப(வ)லேன = வாயு ஜய ரூபமான பலத்தால்
ப்(ஷ)ருவோ: = புருவங்களின்
மத்(ய)யே = நடுவில்
ப்ராணம் = ப்ராணவாயுவை
ஆவேஶ்ய = ப்ரவேசிக்கச் செய்து
அசலேன = பரமாத்மாவிடமிருந்து அசையாதிருக்கும்
மனஸா = மனதினால்
ஸம்யக் = நன்றாக
அநுஸ்மரேத் = ஸ்மரிக்கின்றானோ
ஸ: = அவன்
தி(த்)வ்யம் = க்ரீடை (விளையாட்டு) முதலியகுணவிஶிஷ்டனை
பரம் = உத்தமனான
தம் = அந்த
புருஷம் = பரமாத்மாவை
உபைதி = அடைகிறான். (சேருகிறான்).

(க. உ.):—"யாம் ஏஷ்யஸி" என்று 7-வது ஶ்லோகத்திலும், "பரம் புருஷம் யாதி" என்று 8-வது ஶ்லோகத்திலும் "பரம் புருஷமுபைதி" என்று 10-வது ஶ்லோகத்திலும், ஜீவன் பரமாத்மாவை அடைகிறானென்று சொல்லியிருப்பதாலும்;

7-வது ஶ்லோகத்தில் "மய்யர்பித மனோபு(பு)த்தி:(த்தி:)" "மாமேவைஷ்யஸி" என்னும் வாக்யங்களினல் பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவையே அடைகிறார்கள் என்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; "தம் தமேவைதி கௌந்தேய ஸதா(தா) தத்(த்)பா(பா)வ பா(பா)வித:" என்னும் ஆறாவது ஶ்லோகத்தில் "தஸ்மின் பா(பா)வ: தத்(த்)பா(பா)வ:" என்று பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்தவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்களென்று சொல்லியிருப்பதினாலும்; ப்ராப்ய ப்ராபகபாவத்தால் பே(பே)த(த)த்தைச்சொல்லியிருப்பதினாலும்; 'ஸ்மரன் மத்(த்)பா(பா)வம் யாதி' என்கிற ஐந்தாவது ஶ்லோகத்திலும் பரமாத்மாவை ஸ்மரித்துக்கொண்டு (பரமாத்மாவிடத்தில் மனதை வைத்து) மரணமடைபவன் "மத்(த்)பா(பா)வம்" என்னிடத்தில் (பரமாத்மாவிடத்தில்) இருப்பை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறானென்று அர்த்தம் செய்யவேண்டுமேயல்லாது "மம பா(பா)வ: மத்(த்)பா(பா)வ:" க்ருஷ்ணத்வத்தை அடைகிறானென்று (பரமாத்மாவே ஆகிறானென்று) அர்த்தம் செய்யக்கூடாது. அத்(த்)வைத மதத்தின்படிக்கு ஜீவன் எப்பொழுதும் ப்ரஹ்ம ஸ்வரூபமேயாயிருக்கிறபடியாலும், ப்ரஹ்மத்தை அடைகிறானென்பதும், க்ருஷ்ணன் ஸகுணனானபடியால், ஜீவனே க்ருஷ்ணனாகிறானென்பதும் பொருந்துவதில்லை.

यदक्षरं वेदविदो वदन्ति विशन्ति यद्यतयो वीतरागाः ।
यदिच्छन्तो ब्रह्मचर्यं चरन्ति तत्ते पदं सङ्ग्रहेण प्रवक्ष्ये ॥ ११ ॥

(மூ)—யத(த)க்ஷரம் வேத(த)விதோ(தோ) வத(த)ந்தி
விஶந்தி யத்(த்)யதயோ வீதராகா:(கா:) ||
யதி(தி)ச்ச(ச)ந்தோ ப்ரஹ்மசர்யம் சரந்தி
தத்தே பத(த)ம் ஸங்க்ரஹேண ப்ரவக்ஷ்யே || 11 ||

(ப. உ.) யத், அக்ஷரம், வேத(த)வித:(த:), வத(த)ந்தி, விஶந்தி, யத், யதய:, வீதராகா:(கா:) | யத், இச்ச(ச)ந்த:, ப்ரஹ்மசர்யம், சரந்தி, தத், தே, பத(த)ம், ஸங்க்ரஹேண, ப்ரவக்ஷ்யே ||

வேத(3) வித:(3:) = வேதார்த்தத்தையறிந்தவர்கள்
யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை
அக்ஷரம் = நாஶரஹிதமானதாக
வத(3)ந்தி = சொல்லுகிறார்களோ
வீத- = போக்கடித்துக் கொள்ளப்பட்ட
ராகா:(3ா:) = காமக்ரோதங்களையுடைய (காமக்ரோதங்களைத்துறந்த)
யதய: = மனோஜயத்தில் முயற்சியுள்ளவர்கள்
யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை
விஶந்தி = (முக்தராய்) ப்ரவேஶிக்கின்றனரோ
யத் = எந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை
(ஜ்ஞாதும்) இச்ச(2)ந்த: (ஸந்த:) = தெரிந்துகொள்வதற்காக விருப்பமுடையவர்களாய்
ப்ரஹ்மசர்யம் = ப்ரஹ்மத்தினிடத்தில் மனது முதலிய இந்த்ரியங்களின் ஸஞ்சாரரூபமான ப்ரஹ்மசர்யத்தை
சரந்தி = செய்கிறார்களோ
தத் = அந்த
பத(3)ம் = அடையத்தக்க பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை
ஸங்க்ரஹேண = ஸங்க்ஷேபமாக
தே = உனக்காக
ப்ரவக்ஷ்யே = சொல்லுகிறேன்.

सर्वद्वाराणि संयम्य मनो हृदि निरुध्य च ।
मूर्ध्न्याधायात्मनः प्राणमास्थितो योगधारणाम् ॥ १२ ॥
ओमित्येकाक्षरं ब्रह्म व्याहरन्मामनुस्मरन् ।
यः प्रयाति त्यजन्देहं स याति परमां गतिम् ॥ १३ ॥

(மூ)—ஸர்வ-த்(3)வாராணி ஸம்யம்ய மனோ ஹ்ருதி(3) நிருத்(4)யச ||
மூர்த்(4)ன்யாதா(4)யாத்மன: ப்ராணமாஸ்தி(2)தோ யோக (3)தா(4)ரணாம் || 12 ||

ஓமித்யேகாக்ஷரம் ப்ரஹ்ம வ்யாஹரன் மாமனுஸ்மரன் ||
ய: ப்ரயாதி த்யஜன் தே(3)ஹம் ஸ யாதி பரமாம் க(3)திம் || 13 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-த்(தூ)வாராணி, ஸம்யம்ய, மன:, ஹ்ருதி(தி), நிருத்(யி)ய, ச | மூர்த்(யி)னி, ஆதா(யா)ய, ஆத்மன:, ப்ராணம், ஆஸ்தி(யி)த:, யோக(ம)-தா(யா)ரணாம் || ஓம், இதி, ஏகாக்ஷரம், ப்ரஹ்ம, வ்யாஹரன், மாம், அனுஸ்மரன் | ய:, ப்ரயாதி, த்யஜன், தே(ஷ)ஹம், ஸ:, யாதி, பரமாம், க(ம)திம் ||

ஸர்வத்(தூ) வாராணி	= (வாயு ஸஞ்சாரமுள்ள) ஸகலமான இந்த்ரிய மார்க்கங்களை
ஸம்யம்ய	= தடுத்துக் கொண்டு
ச	= மற்றும்
ஹ்ருதி(தி)	= ஹ்ருதயத்தில்
மன:	= மனதை
நிருத்(யி)ய	= தடுத்துக் கொண்டு (மனது வெளியில் போகாமற் செய்து கொண்டு)
ஆத்மன:	= தன்னுடைய
ப்ராணம்	= ப்ராணவாயுவை
மூர்த்(யி)னி	= ஸுஷும்ணு நாடி மூலமாக ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தில்
ஆதா(யா)ய	= வைத்து
யோக(ம)-	= அகண்ட ஸ்ம்ருதிரூபமான (யோக(ம)த்தின்)
தா(யா) ரணாம்	= தாரணையை
ஆஸ்தி (யி)த: (ஸன்)	= அடைந்தவனாய்
ஓம், இதி	= ஓம் என்னும்
ஏகாக்ஷரம்	= முக்கியமான எழுத்தினால் வாச்யனான (ஓங்கார ப்ரதிபாத்யனான)
ப்ரஹ்ம	= பூர்ணனான
மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனை)
வ்யா ஹரன் (ஸன்)	= உச்சரிப்பவனாய்
அனுஸ்மரன்	= ஸ்மரித்துக் கொண்டு (நினைத்துக் கொண்டு)
தே(ஷ)ஹம்	= ஶரீரத்தை
த்யஜன்	= விட்டவனாய்
ய:	= எவன்
ப்ரயாதி	= புறப்படுகிறானோ
ஸ:	= அவன்
பரமாம்	= உத்தமமான
க(ம)திம்	= ஸ்தா(யா)னத்தை (மோக்ஷத்தை)
யாதி	= அடைகிறான்,

अनन्यचेताः सततं यो मां स्मरति नित्यशः ।
तस्याहं सुलभः पार्थ नित्ययुक्तस्य योगिनः ॥ १४ ॥

(மூ)—அனன்ய-சேதா: ஸததம் யோ மாம் ஸ்மரதி நித்யஶ: ||
தஸ்யாஹம் ஸுலப:(ஹ:) பார்த்த நித்யயுக்தஸ்ய யோகி(கி)ன:
|| 14 ||

(ப. உ.) அனன்ய-சேதா:, ஸததம், ய:, மாம், ஸ்மரதி, நித்யஶ: || தஸ்ய, அஹம், ஸுலப:(ஹ:), பார்த்த, நித்ய-யுக்தஸ்ய, யோகி(கி)ன: ||

பார்த்த	= அர்ஜுனா !	தஸ்ய	= அந்த
ய:	= எவன்	நித்ய-	= எப்பொழுதும்
ஸததம்	= எப்பொழுதும்	யுக்தஸ்ய	= (என்னை அடைவதற்குக் காரணமான) வ்யாபாரமுடைய
அனன்ய-	= பரமாத்மாவைத் தவிர அன்னிய விஷயங்களில்	யோகி(கி)ன:	= யோகி(கி)க்கு
சேதா:(ஸன்)	= மனதைச் செலுத்தாதவனாய்	அஹம்	= நான்
நித்யஶ:	= நிரந்தரமும்	ஸுலப:(ஹ:)	= அனாயாஸமாக அடையப்படத் தகுந்தவன்.
மாம்	= என்னை		
ஸ்மரதி	= நினைக்கிறானோ		

मामुपेत्य पुनर्जन्म दुःखालयमशाश्वतम् ।
नाप्नुवन्ति महात्मानः संसिद्धिं परमां गताः ॥ १५ ॥

(மூ)—மாமுபேத்ய புனர்ஜன்ம து:(க:)கா(வா)லயமஶாஶ்வதம் ||
நாப்னுவந்தி மஹாத்மான: ஸம்ஸித்தி(யி)ம் பரமாம் க(ம)தா: || 15 ||

(ப. உ.) மாம், உபேத்ய, புன:, ஜன்ம, து: (க:)கா(வா)லயம், அஶாஶ்வதம் | ந, ஆப்னுவந்தி, மஹாத்மான:, ஸம்ஸித்தி(யி)ம், பரமாம், க(ம)தா:||

மஹாத்மான:	= ஞானிகள்	உபேத்ய	= அடைந்து
(யத:)	= எந்த காரணத்தால்	து:(க:) காலயம்	= து:கத்திற்கு ஆஶ்ரயமான (காரணமான)
பரமாம்	= உத்தமமான	அஶாஶ்வதம்	= அநித்யமான
ஸம்ஸித்தி(யி)ம்	= மோக்ஷத்தை	ஜன்ம	= தேஹ ஸம்பந்தத்தை
க(ம)தா:	= அடைந்திருக்கிறார்களோ	புன:	= மறுபடியும்
(அத:)	= அக்காரணத்தால்	ந, ஆப்னுவந்தி	= அடைவதில்லை.
மாம்	= என்னை		

आब्रह्मभवनाल्लोकाः पुनरावर्तिनोऽर्जुन ।
मामुपेत्य तु कौन्तेय पुनर्जन्म न विद्यते ॥ १६ ॥

(மூ)—ஆப்ரஹ்மப(௪)வ்னால்லோகா: புனராவர்திநோர்ஜுன ||
மாமுபேத்ய து கௌந்தேய புனர்ஜன்ம ந வித்(௩)யதே || 16 ||

(ப. உ.) *ஆப்ரஹ்மப(௪)வனாத், லோகா:, புன:, ஆவர்தின:, அர்ஜுன | மாம், உபேத்ய, து, கௌந்தேய, புன:, ஜன்ம, ந, வித்(௩)யதே ||*

அர்ஜுன	= *அர்ஜுன!*
ஆப்ரஹ்ம ப(௪) வனாத்	= *சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் இல்லம் முதல் (ஸத்ய லோகம் முதல்)*
லோகா:	= *ஸ்வர்க்கமே முதலிய ஸகல லோகங்களில் இருக்கும் ஜனங்கள்*
புன:	= *மறுபடியும்*
ஆவர்தின:	= *பூமியில் பிறப்பு முதலியவைகளை அடைவார்கள்.*
கௌந்தேய	= *அர்ஜுனா!*
மாம்	= *என்னை*
உபேத்ய	= *அடைந்து*
புன:	= *மறுபடியும்*
ஜன்ம	= *ஜன்மத்தை அடைவது*
ந, து = ஏவ வித்(௩)யதே	= *இல்லவேயில்லை*

सहस्रयुगपर्यन्तमहर्यद्ब्रह्मणो विदुः ।
रात्रिं युगसहस्रान्तां तेऽहोरात्रविदो जनाः ॥ १७ ॥

(மூ)—ஸஹஸ்ரயுக(௩)பர்யந்த மஹர்யத்(௩)ப்ரஹ்மணோ வித:(ஊ:) ||
ராத்ரிம் யுக(௩)ஸஹஸ்ராந்தாம் தேஹோராத்ரவிதோ(ஷோ)
ஜனா: || 17 ||

(ப. உ.) *ஸஹஸ்ரயுக(௩)பர்யந்தம், அஹ:, யத், ப்ரஹ்மண:, விது: (ஊ:) | ராத்ரிம், யுக(௩)ஸஹஸ்ராந்தாம், தே, அஹோராத்ரவித:(உ:), ஜனா: ||*

(யே)	= *யார்*
ப்ரஹ்மண:	= *ப்ரப்ரஹ்மாவின்*
யத், அஹ:	= *எந்த பகலை*
ஸஹஸ்ர யுக(௩) பர்யந்தம்	= * *சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் இரண்டு பரார்த்த*

**மனிதர்களின் எண்ணூற்று அறுபத்து நான்கு கோடி (864,00,00,000 வருஷங்கள் நான்முக ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு நாளாகும். அத்தகைய 360 (முன்னூத்தறுவது) நாட்கள் ப்ரஹ்மாவுக்கு ஒரு வருஷமாகிறது. இம் மாதிரி வருஷங்கள் நூறுயின் த்விபரார்த்தமென்று சொல்லிக்கொள்ளப் படுகிறது.*

	ம் வரைக்கு முள்ளதாகவும்	விது:(ஊ:)	= தெரிந்துகொள்கிறார்களோ
ராத்ரிம்	= இரவை	தே, ஜநா:	= அந்த மனிதர்கள்
யுகஸஹஸ்ராந்தாம்	= அநேக யுகங்கள் வரைக்கு முள்ளதாகவும்	அஹோராத்ரவித: (ஊ:)	= பரமாத்மாவின் பகலிரவுகளையறிந்தவர்கள்.

விசாரம்:—இந்த ஶ்லோகத்தில் ஆபாததஃ நான்முக ப்ரஹ்மாவின் பகலிரவுகளைச் சொல்வதுபோல் தோன்றுகிறது. ஆயினும் அப்படியே அர்த்தம் செய்யின் 'அவ்யக்தாத் வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரபவந்த்யஹராகமே! ராத்ர்யாகமே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே' என்னும் உத்தர ஶ்லோகத்தில் 'பொழுது விடியும் காலத்தில் ஸகல பதார்த்தங்களும் உண்டாகின்றன. இரவு உண்டாகும்போது எல்லா பதார்த்தங்களும் நாஶமடைகின்றன' என்று சொல்வது பொருந்துவதில்லை. ஆகையால் பரமாத்மாவின் பகல் இரவென்று இங்கு அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

अव्यक्ताद्व्यक्तयस्सर्वाः प्रभवन्त्यहरागमे ।
राज्यागमे प्रलीयन्ते तत्रैवाव्यक्तसंज्ञके ॥ १८ ॥

(மூ)—அவ்யக்தாத்(த்)வ்யக்தய: ஸர்வா: ப்ரப(ஹ)வந்த்யஹராக(ம)மே ||
ராத்ர்யாக(ம)மே ப்ரலீயந்தே தத்ரைவாவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே || 18 ||

(ப. உ.) அவ்யக்தாத், வ்யக்தய:, ஸர்வா:, ப்ரப(ஹ)வந்தி, அஹராக(ம)மே | ராத்ர்யாக(ம)மே, ப்ரலீயந்தே, தத்ர, ஏவ, அவ்யக்த-ஸம்ஜ்ஞகே ||

அவ்யக்தாத்	= தன்னுடைய (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடைய) அனுக்ரஹமில்லாமல் தான் காணப்படுபவனல்லாததினால் அவ்யக்த		ஶப்தவாச்யனான பரமாத்மாவினால்
		ஸர்வா:	= ஸகலமான
		வ்யக்தய:	= பதார்த்தங்களும்
		அஹராகமே	= பொழுது விடிந்ததும்

(ப்ரளயத்தின் முடிவில்)	
ப்ரப(ஃ)வந்தி	= * (பராதீன விசேஷாவாப்தி என்னும் உத்பத்தியை) பிறப்பையடைகின்றன.
ராத்ர்யாக(ஃ)மே	= இரவு ஆனதும்
அவ்யக்த ஸம்ஜ்ஞகே	= அவ்யக்த ஶப்த வாச்யனான
தத்ர, ஏவ	= அந்த பரமாத்மாவிடத்திலேயே
ப்ரலீயந்தே	= * (பராதீன விசேஷாவாப்த்யபாவரூபமான லயத்தை) நாஶத்தை அடைகின்றன.

भूतग्रामस्स एवायं भूत्वाभूत्वा प्रलीयते ।
राज्यागमेऽवशः पार्थ प्रभवत्यहरागमे ॥ १९ ॥

(மூ)—பூ(ஃ)தக்(ஃ)ராம: ஸ ஏவாயம் பூ(ஃ)த்வா பூ(ஃ)த்வா ப்ரலீயதே ||
ராத்ர்யாக(ஃ)மேவஶ: பார்த்த(ய) ப்ரப(ஃ)வத்யஹராக(ஃ)மே || 19 ||

(ப. உ.) பூ(ஃ)தக்(ஃ)ராம:, ஸ:, ஏவ, அயம், பூ(ஃ)த்வா, பூ(ஃ)த்வா, ப்ரலீயதே| ராத்ர்யாக(ஃ)மே, அவஶ:, பார்த்த(ய), ப்ரப(ஃ)வதி, அஹராக(ஃ)மே ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!
ஸ:	= பூர்வத்தில் உத்பத்தி நாஶங்களை உடையதாக சொல்லப்பட்ட
அயம், ஏவ	= இதே
பூ(ஃ)தக்ராம:	= சராசர பதார்த்தங்களின் கூட்டம்
அஹராக(ஃ)மே	= பரமாத்மாவுக்கு பகலுண்டானதும்
ப்ரப(ஃ)வதி	= பிறக்கிறது.
பூ(ஃ)த்வா, பூ(ஃ)த்வா	= தினந்தோறும் பிறந்துபிறந்து
ராத்ர்யாக(ஃ)மே	= இரவானதும்
அவஶ:	= பரமாத்மாவின் ஆதீ(யீ)னமாய்
ப்ரலீயதே	= நாஶமடைகிறது.

* கீதாஸாரார்த்த ஸங்க்ரஹ மென்னும் வ்யாக்யானம்.

परस्तस्मात्तु भावोऽन्योऽव्यक्तो व्यक्तात्सनातनः ।
यस्स सर्वेषु भूतेषु नश्यत्सु न विनश्यति ॥ २० ॥

अव्यक्तोऽक्षर इत्युक्तस्तमाहुः परमां गतिम् ।
यं प्राप्य न निवर्तन्ते तद्धाम परमं मम ॥ २१ ॥

(மூ)—பரஸ்தஸ்மாத்து பா(ஹா)வோன்யோவ்யக்தோவ்யக்தாத் ஸனாதன: ||
ய: ஸ ஸர்வேஷு பூ(ஹ-ு)தேஷு நஶ்யத்ஸு ந விநஶ்யதி || 20 ||

அவ்யக்தோக்ஷர இத்யுக்தஸ்தமாஹு: பரமாம் க(ஹ)திம் ||
யம் ப்ராப்ய ந நிவர்தந்தே தத்தா(ஹா)ம பரமம் மம || 21 ||

(ப. உ.) பர:, தஸ்மாத், து, பா(ஹா)வ:, அன்ய:, வ்யக்த:, அவ்யக்தாத், ஸனாதன: | ய:, ஸ:, ஸர்வேஷு, பூ(ஹ-ு)தேஷு, நஶ்யத்ஸு, ந, விநஶ்யதி || அவ்யக்த:, அக்ஷரம், இதி, உக்த:, தம், ஆஹு:, பரமாம், க(ஹ)திம் | யம், ப்ராப்ய, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(ஹா)ம, பரமம், மம ||

அவ்யக்த:, து	= அவ்யக்த ஶப்த வாச்யனான பரமாத்மா	ந, விநஶ்யதி	= நாஶமடைவதில்லையோ
தஸ்மாத்	= உத்பத்தி நாஶமுடைய	ஸ:	= அத்தகைய
வ்யக்தாத்	= பூத ஸமுதாயத்தைவிட	அவ்யக்த:	= அவ்யக்த ஶப்த வாச்யனான பரமாத்மா
அன்ய:	= பின்னனானவன் (வேறானவன்)	அக்ஷர:,	= (நாஶ ரஹிதனாகையால்) அக்ஷரன்
பா(ஹா)வ:	= சுதந்திரன்	இதி	= என்று
பர:	= உத்தமன்	உக்த:	= சொல்லிக் கொள்ளப்படுகிறான்.
ஸனாதன:	= அனாதி (ஆதி) யாயிருப்பவன்.	தம்	= இந்த அக்ஷர ஶப்த வாச்யனான பரமாத்மாவையே
ய:	= எந்த பரமாத்மா		
ஸர்வேஷு	= ஸமஸ்தமான		
பூ(ஹ-ு)தேஷு	= ப்ராணிகள்	பரமாம்	= உத்தமமாகிய
நஶ்யத்ஸு (ஸத்ஸு)	= நாஶமடைந்து கொண்டிருக்க	க(ஹ)திம், (இதி)	= அடையப்பட வேண்டிய ஸ்தா(யா)னமென்று

ஆஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.
யம் = எந்த ஸ்வரூபத்தை
ப்ராப்ய = அடைந்து
ந, நிவர்தந்தே = திரும்பி வருவதில்லையோ
தத் = அது
மம = என்னுடைய
பரமம் = உத்தமமான
தா(யா)ம = ஸ்வரூபம்.

पुरुषस्स परः पार्थ भक्त्या लभ्यस्त्वनन्यया ।
यस्यान्तस्थानि भूतानि येन सर्वमिदं ततम् ॥ २२ ॥

(மூ)—புருஷ: ஸ பர: பார்த்த(ய)ப(ஹ)க்த்யா லப்(ஹ்)யஸ்த்வனன்யயா||
யஸ்யாந்த:ஸ்தா(யா)னி பூ(ஹு)தானி யேன ஸர்வமித(ஹ)ம்
ததம் || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ஸ:, பர:, பார்த்த(ய), ப(ஹ)க்த்யா, லப்(ஹ்)ய:, து, அனன்யயா | யஸ்ய, அந்தஸ்தா(யா)னி, பூ(ஹு)தானி, யேன, ஸர்வம், இத(ஹ)ம், ததம் ||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன!
பூ(ஹு)தானி = சராசராத்மகமான ஸகல ப்ராணிகள்
யஸ்ய = எந்த என்னுடைய
அந்த: ஸ்தா(யா)னி = உள்ளிருப்பனவைகளாயிருக்கின்றனவோ,
யேன = எந்த என்னால்
இத(ஹ)ம் = இந்த
ஸர்வம் = ஸகலமான ஜகத்து
ததம் = வ்யாப்தமாயிருக்கிறதோ ('அந்தர்ப [ப]ஹிஶ்ச தத் ஸர்வம் வ்யாப்ய நாராயணஸ்தி[யி]த:' என்னும் ஶ்ருதியில் சொல்லியவாறு பரமாத்மா ஸகல பதார்த்த(ய)ங்களின் உள்ளும் வெளியிலும் வ்யாபித்திருக்கிறேனோ) [நிறைந்திருக்கிறேனோ]
ஸ: = அத்தகைய
பர: = ஸர்வோத்தமனான
புருஷ: து = ஷட்குணபூர்ணனான பரமாத்மாவோ (நானோ)
அனன்யயா = அன்னிய தேவதைகளின் விஷயகமல்லாமல் என் விஷயகமான
ப(ஹ)க்த்யா = பக்தியினால்
லப்(ஹ்)ய: = அடையப்படுபவன்.

यत्र काले त्वनावृत्तिमावृत्तिं चैव योगिनः ।

प्रयाता यान्ति तं कालं वक्ष्यामि भरतर्षभ ॥ २३ ॥

(மூ)—யத்ர காலே த்வநாவ்ருத்திமாவ்ருத்திம் சைவ யோகி(ஞி)ன: ||
ப்ரயாதா: யாந்தி தம் காலம் வக்ஷ்யாமி ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) ||23||

(ய. உ.) யத்ர, காலே, து, அநாவ்ருத்திம், ஆவ்ருத்திம், ச, ஏவ, யோகி(ஞி)ன:| ப்ரயாதா:, யாந்தி, தம், காலம், வக்ஷ்யாமி, ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ) ||

ப(ஹ)ரதர்ஷப(ஹ)	= அர்ஜுன !		தேகத்தை விட்டு சென்றவர்கள்
யத்ர, காலே, து	= எந்த காலத்தில் (எந்த காலாத்யபிமானி தேவதைகளால் நியம்யமான வழியில்)	அநாவ்ருத்திம்	= இந்த லோகத்தைக் குறித்து மறுபடியும் திரும்பி வாராமலிருப்பதையும்
ப்ரயாதா:	= (ஶரீரத்தை விட்டு) சென்ற	யாந்தி, ஏவ	= அடைந்தேதீருகிறார்களோ
யோகி(ஞி)ன:	= யோகிகள்	தம்	= அத்தகைய
ஆவ்ருத்திம்	= மறுபடியும் இவ்வுலகத்திற்குத் திரும்பி வருவதையும்	காலம்	= காலாத்யபிமானி தேவதைகளினால் அதிஷ்டிதமான வழியை (வழிகளை)
ச (யத்ர, காலே, து, ப்ரயாதா:)	= எந்த காலாத்யபிமானி தேவதைகளால் நியம்யமான வழியில்	வக்ஷ்யாமி	= சொல்லுகிறேன்.

अग्निर्ज्योतिरहः शुक्लः षण्मासा उत्तरायणम् ।

तत्र प्रयाता गच्छन्ति ब्रह्म ब्रह्मविदो जनाः ॥ २४ ॥

(மூ)-அக்(ஞி)னிர்ஜ்யோதிரஹ: ஶுக்ல: ஷண்மாஸா உத்தராயணம்||
தத்ர ப்ரயாதா க(ஞ)ச்ச(ஹ)ந்தி ப்ரஹ்ம ப்ரஹ்மவிதோ(ஞோ)
ஜனா: || 24 ||

(ப. உ.) அக்(ஞி)னி:, ஜ்யோதி:, அஹ:, ஶுக்ல:, ஷண்மாஸா:, உத்தராயணம்| தத்ர, ப்ரயாதா:, க(ஞ)ச்ச(ஹ)ந்தி, ப்ரஹ்ம, ப்ரஹ்மவித:(ஞ:), ஜனா: ||

அக்(3)னி: = அக்னி நாமக தேவதை
ஜ்யோதி: = அர்ச்சி: என்னும் பெயருடைய தேவதை
அஹ: = பகலுக்கு அபிமானி தேவதை
ஶுக்ல: = ஶுக்ல பக்ஷத்திற்கு அபிமானி தேவதை
ஷண்மாஸா: = ஆறு மாதங்களுக்கு அபிமானி தேவதைகள்
உத்தராயணம் = உத்தராயணத்திற்கு அபிமானி தேவதை
(இவர்களிருக்கின்றனரோ)
தத்ர = அந்த தேவதைகளால் நியம்யமான (அதிஷ்டிதமான) வழியில்
ப்ரயாதா: = செல்லும்
ப்ரஹ்மவித(3): = ப்ரஹ்ம ஞானிகளான
ஜனா: = ஜனங்கள்
ப்ரஹ்ம = பரமாத்மாவை (பரப்ரஹ்மத்தை)
க(3)ச்ச(2)ந்தி = அடைகிறார்கள்.

धूमो रात्रिस्तथा कृष्णः षण्मासा दक्षिणायनम् ।
तत्र चान्द्रमसं ज्योतिर्योगी प्राप्य निवर्तते ॥ २५ ॥

(மூ)—தூ(4)மோ ராத்ரிஸ்ததா(2) க்ருஷ்ண: ஷண்மாஸா த(4)க்ஷிணாயனம் ||
தத்ர சாந்த்(3)ரமஸம் ஜ்யோதிர்யோகீ(3) ப்ராப்ய நிவர்ததே || 25 ||

(ப. உ.) தூ(4)ம:, ராத்ரி:, ததா(2), க்ருஷ்ண:, ஷண்மாஸா:, த(4)க்ஷிணாயனம் | தத்ர, சாந்த்(3)ரமஸம், ஜ்யோதி:, யோகீ(3), ப்ராப்ய, நிவர்ததே ||

தூ(4)ம: = புகைக்கு அபிமானி தேவதை
ராத்ரி: = இரவுக்கபிமானி தேவதை
ததா(2) = மற்றும்
க்ருஷ்ண: = க்ருஷ்ண பக்ஷத்திற்கு அபிமானி தேவதை
ஷண்மாஸா: = ஆறு மாதங்களுக்கு அபிமானி தேவதை
த(4)க்ஷிணாயனம் = தக்ஷிணாயன அபிமானி தேவதை
தத்ர = அந்த (தேவதைகளினால் அதிஷ்டிதமான [நியமிக்கப்பட்ட] வழியில்)
ப்ரயாதா: = செல்லும்
யோகீ(3) = கர்மயோகியானவன்

சாந்த்ர மஸம், ஜ்யோதி:	= சந்த்ரலோகத்தை	நிவர்த்தே	= மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு வருகிறான்.
ப்ராப்ய	= அடைந்து		

शुक्लकृष्णे गती ह्येते जगतश्शाश्वते मते ।
एकया यात्यनावृत्तिमन्ययाऽऽवर्तते पुनः ॥ २६ ॥

(மூ)—ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே க(3)தீ ஹ்யேதே ஜக(3)த: ஶாஶ்வதே மதே ||
ஏகயா யாத்யனுவ்ருத்திமன்யயாவர்த்ததே புன: || 26 ||

(ப. உ.) ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே, க(3)தீ, ஹி, ஏதே, ஜகத:, ஶாஶ்வதே, மதே | ஏகயா, யாதி, அனுவ்ருத்திம், அன்யயா, ஆவர்த்தே, புன: ||

ஏதே	= இந்த முன் சொல்லப்பட்ட	ஏகயா	= ஶுக்லபக்ஷாபிமானி தேவதையினால் அதிஷ்டிதமான வழியால்
ஶுக்ல-க்ருஷ்ணே	= ஶுக்ல பக்ஷாபிமானி தேவதைகளால் அதிஷ்டிதமான க்ருஷ்ண பக்ஷாபிமானி தேவதைகளால் அதி(யி)ஷ்டிதமான	(க[3]த:)	= சென்றவன்
		அனுவ்ருத்திம்	= மறுபடியும் பூலோகத்திற்கு வராமலிருப்பதை
		யாதி	= அடைகிறான். (ஸம்ஸாரத்தை அடைவதில்லை மோக்ஷத்தை அடைகிறான்)
க(3)தீ	= மார்க்கங்கள்		
ஜகத:	= ஞானயோகிகளான மற்றும் கர்மயோகிகளான ஜனங்களுக்கு	அன்யயா	= க்ருஷ்ண பக்ஷாபிமானி தேவதையால் அதிஷ்டிதமான வழியால்
ஶாஶ்வதே	= ஶாஶ்வதமானவைகள்		
இதி	= என்று	(க[3]த:)	= சென்றவன்
மதே	= ஸம்மதங்களாயிருக்கின்றன.	புன:	= மறுபடியும்
ஹி	= இது ப்ரமாண ப்ரஸித்தமானது.	ஆவர்த்தே	= ஸம்ஸாரத்திற்கு வருகிறான் (முக்தனாவதில்லை).

नैते सृती पार्थ जानन् योगी मुह्यति कश्चन ।
तस्मात्सर्वेषु कालेषु योगयुक्तो भवार्जुन ॥ २७ ॥

(மூ)—நைதே ஸ்ருதீ பார்த்த(ய) ஜானன் யோகீ(கீ) முஹ்யதி கச்சன ||
தஸ்மாத் ஸர்வேஷு காலேஷு யோக(ம)யுக்தோ ப(ஹ)வார்ஜுன || 27 ||

(ப. உ.) ந, ஏதே, ஸ்ருதீ, பார்த்த(ய), ஜானன், யோகீ(கீ), முஹ்யதி, க:, சன | தஸ்மாத், ஸர்வேஷு, காலேஷு, யோக(ம)யுக்த:, ப(ஹ)வ, அர்ஜுன ||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன!
யோகீ(கீ) = ப்ரஹ்மாபரோக்ஷ ஞானமுடைய
க:, சித் = எவன்
ஏதே, ஸ்ருதீ = இவ்வழிகளை
ஜானன் (ஸன்) = தெரிந்துகொண்டவனாய்
ந, முஹ்யதி = பரமாத்மாவின் விஸ்மரணை (நினைவின்மை) ரூபமான மோஹத்தை அடைவதில்லையோ
தஸ்மாத் = அக்காரணத்தால் (யோகம் புருஷார்த்தத்திற்குக் காரணமானதினால்)
அர்ஜுன = அர்ஜுன!
ஸர்வேஷு = ஸமஸ்தமான
காலேஷு = காலங்களிலும்
யோக(ம)- = பகவத்பக்திபூர்வகமாய் க்ஷத்ரியர்களுக்குத் தகுந்த கர்மானுஷ்டானரூபமான யோகத்துடன்
யுக்த: = கூடியவனாக
ப(ஹ)வ = ஆகுக.

वेदेषु यज्ञेषु तपस्सु चैव दानेषु यत्पुण्यफलं प्रदिष्टम् ।
अत्येति तत्सर्वमिदं विदित्वा योगी परं स्थानमुपैति चाद्यम् ॥ २८ ॥

(மூ)—வேதே(தே)ஷு யஜ்ஞேஷு தபஸ்ஸு சைவ
தா(தா)னேஷு யத்புண்ய(ப)லம் ப்ரதி(தி)ஷ்டம் ||
அத்யேதி தத் ஸர்வமித(த)ம் விதி(தி)த்வா
யோகீ(கீ) பரம் ஸ்தா(தா)னமுபைதி சாத்(த்)யம் || 28 ||

(ப. உ.) வேதே(தே)ஷு, யஜ்ஞேஷு, தபஸ்ஸு, ச, ஏவ, தா(தா)னேஷு, யத், புண்ய-ப(ப)லம், ப்ரதி(தி)ஷ்டம் | அத்யேதி, தத், ஸர்வம், இத(த)ம், விதி(தி)த்வா, யோகீ(கீ), பரம், ஸ்தா(தா)னம், உபைதி, ச, ஆத்(த்)யம் ||

யோகீ = யோகியானவன்
இத(3)ம் = இந்த அத்யாத்மம் முதலியவைகளின் ஸ்வரூபங்களையும், பரமாத்மாவின் ஸமஸ்தஜகத்துத்பாத(3)கத்வம் முதலிய குணங்களையும், ஶுக்லக்ருஷ்ணாதி மார்க்கங்களையும்
விதி(3)த்வா = அறிந்துகொண்டு
வேதே(3)ஷு = வேதாத்யயனங்களிலும்
யஜ்ஞேஷு = யாகங்களிலும்
ச = மற்றும்
தபஸ்ஸு = க்ருச்(2)ரசாந்த்ராயணாதி வ்ரதங்களிலும்
தா(3)னேஷு = தானங்களிலும்
யத் = எந்த
புண்ய-ப(2)லம் = புண்ய பலன்
ப்ரதி(3)ஷ்டம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ
தத் = அந்த
ஸர்வம், ஏவ = ஸகலமான ப(2)லத்தையும்
அத்யேதி, ச = மீறுகிறான். (வேதாத்யயனம் முதலியவைகளால் உண்டாகும் பலத்தை அடைந்து, அதைவிட அதிகமான பலத்தையும் அடைகிறான்.)
ச = மற்றும்
ஆத்(3)யம் = ஸநாதனமான
பரம் = உத்தமமான
ஸ்தா(2)னம் = விஷ்ணு ஸ்தா(2)னமாகிய வைகுண்டத்தையும்
உபைதி = அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீ பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
அக்ஷர ப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

எட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஒன்பதாவது அத்தியாயம்.

श्रीभगवानुवाच—

इदं तु ते गुह्यतमं प्रवक्ष्याम्यनसूयवे ।
ज्ञानं विज्ञानसहितं यज्ज्ञात्वा मोक्ष्यसेऽशुभात् ॥ १ ॥

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—இத(³)ம் து தே கு(³)ஹ்யதமம் ப்ரவக்ஷ்யாம்யனஸூயவே ||
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானஸஹிதம் யஜ்ஞாத்வா மோக்ஷ்யஸேஶுபா(ஶா)த் || 1 ||

(ப. உ.) இத(³)ம், து, தே, கு(³)ஹ்யதமம், ப்ரவக்ஷ்யாமி, அனஸூயவே | ஜ்ஞானம், விஜ்ஞான-ஸஹிதம், யத், ஜ்ஞாத்வா, மோக்ஷ்யஸே, அஶுபா(ஶா)த் ||.

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	விஜ்ஞான ஸஹிதம்	= விசேஷமாய் அறிய வேண்டிய வஸ்துவுடன் கூடிய
உவாச	= சொல்லுகிறான்		
யத்	= எந்தஜ்ஞேய விஜ்ஞேயங்களை		
ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு	ஞானம், து	= அறிவதற்கு யோக்யமான வஸ்துவை (பகவத் ஸ்வரூபத்தையே)
அஶுபா (ஶா)த்	= அமங்களமான ஸம்ஸாரத்தினின்றும்		
மோக்ஷ்யஸே	= முக்தனாகுவாயோ	அனஸூயவே	= பொறாமையற்ற
இத(³)ம்	= இவ்விதமாகிய	தே	= உனக்கு
கு(³)ஹ்ய தமம்	= அதிரகஸியமான	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= சொல்லுவேன்.

राजविद्या राजगुह्यं पवित्रमिदमुत्तमम् ।
प्रत्यक्षावगमं धर्म्यं सुसुखं कर्तुमव्ययम् ॥ २ ॥

(மூ)—ராஜவித்(³)யா ராஜகு(³)ஹ்யம் பவித்ரமித(³)முத்தமம் ||
ப்ரத்யக்ஷாவக(³)மம் த(⁴)ர்ம்யம் ஸுஸுக(²)ம் கர்துமவ்யயம் || 2 ||

(ப. உ.) ராஜவித்(வி)யா, ராஜகு(ஹ்)ஹ்யம், பவித்ரம், இத(க)ம், உத்தமம் | ப்ரத்யக்ஷாவக(ம)மம், த(ய)ர்ம்யம், ஸுஸுக(வ)ம், கர்தும், அவ்யயம் ||

இத(க)ம்	= முன் சொல்லப் போவது	ப்ரத்யக்ஷாவக(ம)மம்	= பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானத்திற்கு ஸாதனமானது.
ராஜவித்(வி)யா	= உத்தமமான வித்யை (வேத்யமானது அறியத்தக்கவைகளில் பரமசிரேஷ்டமானது)	அவ்யயம்	= நாஶமற்ற மோக்ஷஸாதனமானது.
ராஜகு(ஹ்)ஹ்யம்	= ரஹஸ்யமாய் வைக்கவேண்டியவைகளில் ஶ்ரேஷ்டமானது	த(ய)ர்ம்யம்	= ஸர்வதா(யா)ரகனை பகவானிடத்தவிஷயகமான பரோக்ஷ ஞானத்தை
பவித்ரம்	= புனிதனாகச் செய்வது	கர்தும்	= ஸம்பாதிப்பதற்கு
உத்தமம்	= ஶ்ரேஷ்டமானது.	ஸுஸுக(வ)ம்	= மிகவும் ஸுலபமானது.

अश्रद्दधानाः पुरुषा धर्मस्यास्य परन्तप ।
अप्राप्य मां निवर्तन्ते मृत्युसंसारवर्त्मनि ॥ ३ ॥

(மூ)—அஶ்ரத்த(த்)தா(யா)ஞ: புருஷா த(ய)ர்ம்யஸ்யாஸ்ய பரந்தப ||
அப்ராப்ய மாம் நிவர்தந்தே ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி || 3 ||

(ப. உ.) அஶ்ரத்த(த்)தா(யா)ஞ:, புருஷா:, த(ய)ர்ம்யஸ்ய, அஸ்ய, பரந்தப | அப்ராப்ய, மாம், நிவர்தந்தே, ம்ருத்யு-ஸம்ஸார-வர்த்மனி ||

பரந்தப	= ஶத்ருக்களுக்கு தாபத்தை உண்டுபண்ணும் அர்ஜுனா!	அஶ்ரத்த(த்)தா(யா)ஞ:	= ஶ்ரத்தையற்றவர்களான
		புருஷா:	= புருஷர்கள்
த(ய)ர்ம்யஸ்ய	= பரமாத்மாவின் விஷயகமான	மாம்	= என்னை
		அப்ராப்ய	= அடையாமல்
		ம்ருத்யு-	= ம்ருத்யுரூபமான
அஸ்ய	= இந்த ஞான விஷயத்தில்	ஸம்ஸார-	= ஸம்ஸாரமென்

	னும்	நிவர்தந்தே	= மறுபடியும் வருகிறார்கள்.
வர்த்மனி	= வழியில் (வழிக்கு)		

मया ततमिदं सर्वं जगदव्यक्तमूर्तिना ।
मत्स्थानि सर्वभूतानि न चाहं तेष्ववस्थितः ॥ ४ ॥

(மூ)—மயா ததமித(³)ம் ஸர்வம் ஜக(³)த(³)வ்யக்த மூர்திநா ||
மத்ஸ்தா(²)னி ஸர்வபூ(⁴)தானி ந சாஹம் தேஷ்வவஸ்
தி(²)த: || 4 ||

(ப. உ.) மயா, ததம், இத(³)ம், ஸர்வம், ஜக(³)த், அவ்யக்த-மூர்திநா | மத்ஸ்தா(²)னி, ஸர்வ-பூ(⁴)தானி, ந, ச, அஹம், தேஷு, அவஸ்தி(²)த: ||

அவ்யக்த-	= அவ்யக்தமான (காணத் தகாத தான)	பூ(⁴)தானி	= ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ராணிகள்
மூர்திநா	= ரூபமுடைய	மத்ஸ்தா(²)னி	= என்னை ஆஶ்ரயித்திருக்கின்றன.
மயா	= என்னால்		
இத(³)ம்	= இந்த		
ஸர்வம்	= சராசராத்மகமான	அஹம்	= நான்
		தேஷு	= அவைகளில்
ஜக(³)த்	= ப்ரபஞ்சம்	ந, அவஸ்தி(²)த:, ச, ஏவ	= ஆஶ்ரயிக்காமலிருப்பவனே.
ததம்	= வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறது		
ஸர்வ-	= எல்லா		

न च मत्स्थानि भूतानि पश्य मे योगमैश्वरम् ।
भूतभृन्न च भूतस्थो ममात्मा भूतभावनः ॥ ५ ॥

(மூ)—ந ச மத்ஸ்தா(²)னி பூ(⁴)தானி பஶ்ய மே யோக(³)
மைஶ்வரம் ||
பூ(⁴)த-ப்(⁴)ருன்ன ச பூ(⁴)தஸ்தோ(²) மமாத்மா
பூ(⁴)தபா(⁴)வன: || 5 ||

(ப. உ.) ந, ச, மத்ஸ்தா(²)னி, பூ(⁴)தானி, பஶ்ய, மே, யோக(³)ம், ஐஶ்வரம் | பூ(⁴)தப்(⁴)ருத், ந, ச, பூ(⁴)தஸ்த:(²:), மம, ஆத்மா, பூ(⁴)தபா(⁴)வன: ||

ச	= மற்றும்
பூ(ஹ-ூ)தானி	= ப்ராணிகள்
மத்ஸ்தா(யா)னி	= என்னிடத்தில் இருப்பவைகள்
	= அல்ல (எப்படி அக்னி முதலியவைகள் இதர பாண்டங்களில் ஸம்பந்தப்பட்டு தம்மிட உஷ்ணம் முதலிய குணங்களை அப்பாண்டங்களில் பறவச் செய்கின்றனவோ அவ்வாறு அக்னி முதலியவைகள் என்னிடத்திலிருந்து அவைகளின் உஷ்ணம் முதலிய தர்மங்களை என்னிடத்தில் பரவச் செய்வதில்லை.)

ஏனெனின் :—

மே	= என்னுடைய
ஐஶ்வரம்	= ஈஶ்வரஸம்பந்தமான
யோகம்(ம்)ம்	= ஸாமர்த்யத்தை (திறமையை)
பஶ்ய	= பார்!
ச	= மற்றும்
பூ(ஹ-ூ)த-பா(ஹா)வன:	= ப்ராணிகளை படைப்பவனை
பூ(ஹ-ூ)தப்(ஹ்)ருத்	= ப்ராணிகளை தரிப்பவனை
மம	= என்னுடைய
ஆத்மா	= ஸ்வரூபம்
பூ(ஹ-ூ)தஸ்த:(ம:)	= ப்ராணிகளிலிருப்பது
	= அல்ல. (நான் ப்ராணிகளில் இருந்த போதிலும் என்னிட குணங்கள் ப்ராணிகளுக்கு ஸம்பந்தப்படுவதில்லை).

यथाऽऽकाशस्थितो नित्यं वायुस्सर्वत्रगो महान् ।
तथा सर्वाणि भूतानि मत्स्थानीत्युपधारय ॥ ६ ॥

(மூ)—யதா(யா)காஶஸ்தி(யி)தோ நித்யம் வாயு: ஸர்வத்ரகோ(ஃோ) மஹான் ||
ததா(யா) ஸர்வாணி பூ(ஹ-ூ)தானி மத்ஸ்தா(யா)னீத் யுபதா(யா)ரய || 6 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஆகாஶ-ஸ்தி(யி)த:, நித்யம், வாயு:, ஸர்வத்ரக:(ம:), மஹான் | ததா(யா), ஸர்வாணி, பூ(ஹ-ூ)தானி, மத்ஸ்தா(யா)னி, இதி, உபதா(யா)ரய ||

யதா(யா) = எப்படி
நித்யம் = எப்பொழுதும்
ஆகாஶ- = ஆகாயத்தில்
ஸ்தி(யி)த: = இருக்கும்
மஹான் = பெரியதான
வாயு: = காற்று
ஸர்வத்ர க:(ஃ:) = (அந்தந்த பதார்த்தங்களின் ஸம்பந்தமில்லாமல்) எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கிறதோ
ததா(யா) = அப்படியே
ஸர்வாணி = ஸமஸ்தமான
பூ(ஹு)தானி = ப்ராணிகள்
மத்ஸ்தா(யா)னி = என்னிடத்தில் பரஸ்பர (அன்யோன்ய) த(ய)ர்மஸம்பந்தமில்லாமல் இருக்கின்றன
இதி = என்று
உபதா(யா)ரய = தெரிந்துகொள்.

தாத்பர்யம்:—ஜகத்து பரமாத்மாவிடத்திலிருப்பதினால் பரமாத்மாவின் குணங்களின் ஸம்பந்தம் ஜகத்திற்காகிலும், ஜகத்தின் குணங்களின் ஸம்பந்தம் பரமாத்மாவுக்காகிலும் ஆவதில்லை.

सर्वभूतानि कौन्तेय प्रकृतिं यान्ति मामिकाम् ।
कल्पक्षये पुनस्तानि कल्पादौ विसृजाम्यहम् ॥ ७ ॥

(மூ)—ஸர்வபூ(ஹு)தானி கௌந்தேய ப்ரக்ருதிம் யாந்தி மாமிகாம் ||
கல்பக்ஷயே புனஸ்தானி கல்பாதௌ(தௌ) விஸ்ருஜாம்யஹம் || 7 ||

(ப. உ.) ஸர்வ - பூ(ஹு)தானி, கௌந்தேய, ப்ரக்ருதிம், யாந்தி, மாமிகாம் | கல்பக்ஷயே, புன:, தானி, கல்பாதௌ(தௌ), விஸ்ருஜாமி, அஹம் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
கல்பக்ஷயே = ப்ரளயகாலத்தில்
ஸர்வ-பூ(ஹு)தானி = ஸகல ஜீவஜடங்களும்
மாமிகாம் = என் அதீனமான
ப்ரக்ருதிம் = த்ரிகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதியை
யாந்தி = அடைகின்றன. (அந்த ப்ரக்ருதியில் லயத்தை அடைகின்றன = அடங்குகின்றன).
கல்பாதௌ(தௌ) = ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில்
தானி = அவைகளை
அஹம் = நான்
புன: = மறுபடியும்
விஸ்ருஜாமி = பலவிதங்களாக ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்.

प्रकृतिं स्वामवष्टभ्य विसृजामि पुनः पुनः ।
भूतग्राममिमं कृत्स्नमवशं प्रकृतेर्वशात् ॥ ८ ॥

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் ஸ்வாமவஷ்டப்(ஃபி)ய விஸ்ருஜாமி புன: புன: ||
பூ(ஃபூ)தக்(ஃகி)ராமமிமம் க்ருத்ஸ்னமவஶம் ப்ரக்ருதேர் வஶாத் || 8 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், ஸ்வாம், அவஷ்டப்(ஃபி)ய, விஸ்ருஜாமி, புன:, புன: | பூ(ஃபூ)தக்(ஃகி)ராமம், இமம், க்ருத்ஸ்னம், அவஶம், ப்ரக்ருதே:, வஶாத் ||

ஸ்வாம்	= ஸ்வாதீனமான		திக்கு
ப்ரக்ருதிம்	= த்ரிகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதியை	வஶாத்	= அதீனமாயிருப்பதால்
		அவஶம்	= பரதந்த்ரமான
அவஷ்டப்(ஃபி)ய	= ஆஶ்ரயித்து (உபாதானமாறுதலையும் காரணமாகச் செய்து கொண்டு)	இமம்	= இந்த
		க்ருத்ஸ்னம்	= ஸமஸ்தமான
		பூ(ஃபூ)தக்(ஃகி)ராமம்	= பூதங்களின் கூட்டத்தை
		புன:, புன:	= அடிக்கடி
ப்ரக்ருதே:	= என் ஆதீனமான ப்ரக்ரு	விஸ்ருஜாமி	= ஸ்ருஷ்டிக்கிறேன்.

न च मां तानि कर्माणि निबध्नन्ति धनञ्जय ।
उदासीनवदासीनमसक्तं तेषु कर्मसु ॥ ९ ॥

(மூ)—ந ச மாம் தானி கர்மாணி நிப(ஃப)த்(ஃத)னந்தி த(ஃத)னஞ்ஜய ||
உதா(ஃதா)ஸீனவதா(ஃதா)ஸீனமஸக்தம் தேஷு கர்மஸு || 9 ||

(ப. உ.) ந, ச, மாம், தானி, கர்மாணி, நிப(ஃப)த்(ஃத)னந்தி, த(ஃத)னஞ்ஜய | உதா(ஃதா)ஸீனவத், ஆஸீனம், அஸக்தம், தேஷு, கர்மஸு ||

த(ஃத)னஞ்ஜய	= அர்ஜுன !	உத(ஃதா)ஸீனவத்	= உதாஸீனனை (கர்மத்தைச் செய்து கொண்டிருந்த போதிலும் செய்யாதவனை) போல்
தேஷு	= அந்த		
கர்மஸு	= கர்மங்களில்		
அஸக்தம்	= அபிமானமற்ற (அக்கர்மங்களில் அபிமானமில்லாததினால்)	ஆஸீனம்	= இருக்கும்
		மாம்	= என்னை
	= மற்றும்	தானி	= அந்த

கர்மாணி	= ஸ்ருஷ்டி முதலிய கர்மங்கள்		ஸு:க து:கங்கள் உண்டாவதில்லை.)
ந, நிப(ல)த்(ய்)னந்தி	= கட்டுவதில்லை. (அக்கர்மங்களினால் எனக்கு		

मयाऽध्यक्षेण प्रकृतिः सूयते सचराचरम् ।
हेतुनाऽनेन कौन्तेय जगद्धि परिवर्तते ॥ १० ॥

(மூ)—மயாத்(ய்)யக்ஷேண ப்ரக்ருதி: ஸூயதே ஸசராசரம் ||
ஹேதுனானேன கௌந்தேய ஜகத் விபரிவர்ததே || 10 ||

(ப. உ.) மயா, அத்(ய்)யக்ஷேண, ப்ரக்ருதி:, ஸூயதே, ஸசராசரம் | ஹேதுனா, அனேன, கௌந்தேய, ஜக(ஹ)த், விபரிவர்ததே ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!		றது.
அத்(ய்)யக்ஷேண	= ஸ்வாமியான	அனேன	= என்னால் ப்ரேரேபிக்கப்பட்ட (ஏவப்பட்ட) இந்த ப்ரக்ருதி ரூபமான
மயா	= என்னால்		
ப்ரக்ருதி:	= ஜட ப்ரக்ருதியானது		
ஸசராசரம்	= சராசரத்துடன் கூடிய ஜகத்தை	ஹேதுனா	= காரணத்தால்
		ஜகத்	= ப்ரபஞ்சம்
		விபரிவர்ததே	= அடிக்கடி பிறக்கிறது.
ஸூயதே	= பிறப்பிக்கி		

अवजानन्ति मां मूढा मानुषीं तनुमाश्रितम् ।
परं भावमजानन्तो मम भूतमहेश्वरम् ॥ ११ ॥
मोघाशा मोघकर्माणो मोघज्ञाना विचेतसः ।
राक्षसीमासुरीं चैव प्रकृतिं मोहिनीं श्रिताः ॥ १२ ॥

(மூ)—அவஜானந்தி மாம் மூடா:(ஙா:)மானுஷீம் தனுமாஶ்ரிதம் ||
பரம் பா(ஹா)வமஜானந்தோ மம பூ(ஹு)தமஹேஶ்வரம்||11||
மோகா(ஹா)ஶா மோக(ஹ) கர்மாணோ மோக(ஹ) ஜ்ஞானா
விசேதஸ: ||
ராக்ஷஸீ-மாஸுரீம் சைவ ப்ரக்ருதிம் மோஹினீம்
ஶ்ரிதா: || 12 ||

(ப. உ.) அவஜானந்தி, மாம், மூடா:(ஙா:), மானுஷீம், தனும், ஆஶ்ரிதம் | பரம், பா(ஹா)வம், அஜானந்த:, மம, பூ(ஹு)த-மஹேஶ்வரம் || மோகா(ஹா)ஶா:, மோக(ஹ)கர்மாண:, மோக(ஹ)ஞானா:, விசேதஸ: | ராக்ஷஸீம், ஆஸுரீம், ச, ஏவ, ப்ரக்ருதிம், மோஹினீம், ஶ்ரிதா: ||

பூ(ஹ-ு)த-	= ஸகல ப்ராணி களுக்கும்
மஹேஶ்வரம்	= முக்ய ஸ்வாமி யான
மம	= என்னுடைய
பரம்	= உத்தமமான
பா(ஶா)வம்	= நிஜமான ரூபத்தை
அஜானந்த:	= அறியாத
மூடா:(ஶா:)	= மூடர்கள்
மானுஷீம்	= மானிட தேஹத்தைப் போன்ற
தனும்	= தேஹத்தை
ஆஶ்ரிதம்	= அடைந்த
மாம்	= என்னை
அவஜானந்தி	= அறிவதில்லை. (ஸர்வோத்தம னென்றறியாமல் தூஷிக்கின்றனர்).
மோக(வ)-	= வீணான
ஆஶா:	= ஆசையுடையவர்கள் (விரும்பிய பொருள்களை அடையாதவர்கள்)
மோக(வ)-	= வ்யர்த்தமான
கர்மாண:	= கர்மங்களையுடையவர்கள்
மோக(வ)-	= வீணாகிய
ஜ்ஞானா:	= அறிவுடையவர்கள்
விசேதஸ:	= விருத்தமான மனதுடையவர்கள் (இவர்கள்)
ராக்ஷஸீம்	= ராக்ஷஸ ஸம்பந்தியான
ச	= மற்றும்
ஆஸுரீம்	= அஸுர ஸம்பந்தியான
மோஹினீம்	= புத்தி ப்ரம்ஶகரமான
ப்ரக்ருதிம் ஏவ	= ஸ்வபாவத்தையே
ஶ்ரிதா:	= ஆஶ்ரயிக்கிறார்கள். (ஆகையினாலேயே என்னை ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொள்வதில்லை.)

महात्मानस्तु मां पार्थ दैवीं प्रकृतिमाश्रिताः ।
भजन्त्यनन्यमनसो ज्ञात्वा भूतादिमव्ययम् ॥ १३ ॥

(மூ)—மஹாத்மானஸ்து மாம் பார்த்த தை(தெ)வீம் ப்ரக்ருதி மாஶ்ரிதா: ||
ப(ஹ)ஜந்த்யனன்ய-மனஸோ ஜ்ஞாத்வா பூ(ஹ-ு)தாதி(தி)மவ்யயம் || 13 ||

(ப. உ.) மஹாத்மான:, து, மாம், பார்த்த, தை(தெ)வீம், ப்ரக்ருதிம், ஆஶ்ரிதா: | ப(ஹ)ஜந்தி, அனன்யமனஸ:, ஜ்ஞாத்வா, பூ(ஹ-ு)தாதி(தி)ம், அவ்யயம் ||

பார்த்த	= அர்ஜுன !	அவ்யயம்	= நாசமற்ற
தை(தெ)வீம்	= உத்தம ஜீவ ஸம்பந்தியான	மாம்	= என்னை
ப்ரக்ருதிம்	= ஸ்வபாவத்தை	ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
ஆஶ்ரிதா:	= ஆஶ்ரயித்த	அனன்ய-	= என்னிடத்திலேயே
மஹாத்மான:, து	= மேலான மனதுடையவர்களோ	மனஸ: (ஸந்த:)	= மனதுடையவராய்
பூ(ஹூ)தாதி(தி)ம்	= ப்ராணிகளுக்குக் காரணனை	ப(ஹ)ஜந்தி	= ஸேவிக்கின்றனர்.

सततं कीर्तयन्तो मां यतन्तश्च दृढव्रताः ।
नमस्यन्तश्च मां भक्त्या नित्ययुक्ता उपासते ॥ १४ ॥

(மூ)—ஸததம் கீர்தயந்தோ மாம் யதந்தஶ்ச த்(த்)ருட(ஃ)வ்ரதா: ||
நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் ப(ஃ)க்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே || 14 ||

(ப. உ.) ஸததம், கீர்தயந்த:, மாம், யதந்த:, ச, த்(த்)ருட(ஃ)வ்ரதா: | நமஸ்யந்த:, ச, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, நித்யயுக்தா:, உபாஸதே ||

த்(த்)ருட(ஃ)-	= உறுதியான		த்துக் கொண்டு
வ்ரதா:	= உபவாஸம் முதலிய நியமங்களையுடைய	ச	= மற்றும்
நித்ய-	= எப்பொழுதும்	யதந்த:	= என்னிட பூஜையில் முயற்சியுள்ளவராய்
யுக்தா:	= என்னிடத்தில் மனதுடைய ஸஜ்ஜனர்கள்	ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியுடன்
		மாம்	= என்னை
		நமஸ்யந்த:, ச	= நமஸ்கரித்துக் கொண்டும்
ஸததம்	= எப்பொழுதும்	மாம்	= என்னை
கீர்தயந்த:	= க்ருஷ்ண க்ருஷ்ண என்று என்னிட நாமத்தையே உச்சரி	உபாஸதே	= ஸேவிக்கின்றனர்.

ज्ञानयज्ञेन चाप्यन्ये यजन्तो मामुपासते ।
एकत्वेन पृथक्त्वेन बहुधा विश्वतोमुखम् ॥ १५ ॥

(மூ)—ஜ்ஞான-யஜ்ஞேன சாப்யன்யே யஜந்தோ மாமுபாஸதே ||
ஏகத்வேன ப்ருத(ஃ)க்த்வேன ப(ஃ)ஹுதா(ஃ) விஶ்வதோ-
முக(ஃ)ம் || 15 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, ச, அபி, அன்யே, யஜந்த:, மாம், உபாஸதே | ஏகத்வேன, ப்ருத(ய)க்த்வேன, ப(ஸ)ஹு—தா(யா), விஶ்வதோமுக(வ)ம் ||

அன்யே = மற்றும் சில மஹான்கள்
விஶ்வதோமுக(வ)ம் = ஸகல திசைகளிலும் முகத்தையுடைய
மாம் = என்னை
ஜ்ஞான- = ஞானரூபமான
யஜ்ஞேன = யஜ்ஞத்தால்
யஜந்த: = பூஜித்துக்கொண்டு
ஏகத்வேன = ஸகலமான ப்ராணிகளில் இருந்த போதிலும் தன்னுள் பேதமற்றவனென்றும்
ப்ருத(ய)க்த்வேன = ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தை விட பின்னனென்றும்
ச = மற்றும்
ப(ஸ)ஹு—தா(யா) அபி = தேவாதி அனேகரூபங்களையுடையவனென்றும்
உபாஸதே = உபாஸிக்கின்றனர்.

अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाहमहमौषधम् ।
मन्त्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम् ॥ १६ ॥

(மூ)—அஹம் க்ரதுரஹம் யஜ்ஞ: ஸ்வதா(யா)ஹமஹமௌஷத(ய)ம் ||
மந்த்ரோஹ மஹமேவாஜ்ய மஹமக்(நி)னிரஹம் ஹு—தம் || 16 ||

(ப. உ.) அஹம், க்ரது:, அஹம், யஜ்ஞ:, ஸ்வதா(யா), அஹம், அஹம், ஔஷத(ய)ம் | மந்த்ர:, அஹம், அஹம், ஏவ, ஆஜ்யம், அஹம், அக்(நி)னி:, அஹம், ஹு—தம் ||

அஹம் = நான்
க்ரது: = ஜ்யோதிஷ்டோமாதி கர்மத்திற்கு நியாமகன்.
அஹம் = நான்
யஜ்ஞ: = தேவதைகளின் உத்தேஶமாய் பொருளீகைரூபமான யாகத்திற்கு நியாமகன்.
அஹம் = நான்
ஸ்வதா(யா) = பித்ருதேஶ்யகமான திலோதகம் முதலியவைகளுக்கு நியாமகன்.
அஹம் = நான்
ஔஷத(ய)ம் = ஔஷதங்களுக்கு நியாமக

	ஞய் ஔஷதங்களிலிருப்பவன்.	அக்(ஞ)னி:	=அக்(ஞ)னிக்கு நியாமகனாய் அக்னியிலிருப்பவன்
மந்த்ர:	=மந்த்ரத்திற்கு நியாமகனாய் மந்த்ரத்திலிருப்பவன்	அஹம்	=நான்.
அஹம்	=நான்.	ஹுதம்	=ஹோமக்ரியைக்கு நியாமகனாய்ஹோமத்திலிருப்பவனும்
ஆஜ்யம்	=நெய்க்கு நியாமகனாய் நெய்யிலிருப்பவன்	அஹம், ஏவ	=நானே (இவ்வெல்லாம் என் அதீனம்).
அஹம்	=நான்.		

விசாரணை:—இந்த ஶ்லோகத்திலுள்ள "அஹம் க்ரது:" இது முதலிய வாக்யங்களினால் யாகாதிகளுக்கு பரமாத்மாவுடன் ஆபாதத: அபேதம் (ஐக்யம்) தோன்றிக்கொண்டிருந்தபோதிலும், பூர்வோத்தர வாக்யங்களும், ப்ரமாணாந்தரங்களும் யாகாதிகளுடன் பரமாத்மாவுக்கு பேதத்தைச் சொல்லுகிறதினாலும், பரதந்த்ரமான ஜன்யமான, யாகாதிகளுக்கு ஸ்வதந்த்ரனை, அனாதியான பரமாத்மாவுடன் அபேதம் (ஐக்யம்) பொருந்தாததினாலும், "ய: ப்ருதி(வ்)யாம் திஷ்டன்" இது முதலிய ப்ரமாணங்கள் பரமாத்மா அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருக்கிறனென்று சொல்வதினாலும், இப்படி அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. "காமோஸ்மி ப(ப)ரதர்ஷப(ப)" என்னும் 7-வது அத்தியாயத்தின் 11-வது ஶ்லோத்தில் ஶங்கராசார்யரும் மேற்சொல்லிய காரணத்தால் 'காமோஸ்மி' என்னும் பதத்திற்கு காமத்திற்கு ஸ்வாமி என்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார். இவ்விஷயத்தின் விஶேஷ விசாரங்களை 7-வது அத்தியாயத்தின் 12-வது ஶ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

पिताऽहमस्य जगतो माता धाता पितामहः ।
वेद्यं पवित्रमोङ्कार ऋक्साम यजुरेव च ॥ १७ ॥

गतिर्भर्ता प्रभुस्साक्षी निवासश्शरणं सुहृत् ।
प्रभवप्रलयस्थानं निधानं बीजमव्ययम् ॥ १८ ॥

(மூ)—பிதாமஹஸ்ய ஜக(ம)தோ மாதா தா(யா)தா பிதாமஹ: ||
வேத்(ஜ)யம் பவித்ரமோங்கார: ரு(ரி)க்-ஸாம-யஜுரேவ ச||17||
க(ம)திர்ப(ஹ)ர்தா ப்ரபு:(ஹு:) ஸாக்ஷீ நிவாஸ: ஶரணம் ஸுஹ்ருத் ||
ப்ரப(ஹ)வ: ப்ரலய: ஸ்தா(யா)னம் நிதா(டா)னம் பீ(வீ)ஜமவ்யயம் || 18 ||

(ப. உ.) பிதா, அஹம், அஸ்ய, ஜகத:, மாதா, தா(யா)தா, பிதாமஹ:| வேத்(ஜ)யம், பவித்ரம், ஓங்கார:, ரு(ரி)க், ஸாம, யஜு:, ஏவ, ச || க(ம)தி:, ப(ஹ)ர்தா, ப்ரபு:(ஹு:), ஸாக்ஷீ, நிவாஸ:, ஶரணம், ஸுஹ்ருத்| ப்ரப(ஹ)வ:, ப்ரலய:, ஸ்தா(யா)னம், நிதா(யா)னம், பீ(வீ)ஜம், அவ்யயம் ||

அஹம் ஏவ	= நானே	க(ம)தி:	= மோக்ஷாபேக்ஷையுடையவர்களால் தெரியப்படுவதினால் கதிஶப்தவாச்யன்.
அஸ்ய	= இந்த	ப(ஹ)ர்தா	= போஷகன்.
ஜக(ம)த:	= ப்ரபஞ்சத்திற்கு	ப்ரபு:(ஹு:)	= ஸ்வாமி.
பிதா	= தந்தை.	ஸாக்ஷீ	= எல்லாவற்றையும்காண்பவன்.
மாதா	= தாய்.	நிவாஸ:	= ஆஶ்ரயன்.
தா(யா)தா	= போஷகன்.	ஶரணம்	= பயமடைந்தவர்களைக் காப்பாற்றுபவன்.
பிதாமஹ:	= பூஜ்யன்.	ஸுஹ்ருத்	= அநிமித்தோபகாரி (ப்ரதிபலனை விரும்பாமலே உபகரிப்போன்)
ச	= மற்றும்	ப்ரப(ஹ)வ:	= ஜகத்தைஸ்ருஷ்டிப்பவன்.
வேத்(ஜ)யம்	= அறியப் படத் தகுந்தவன்.	ப்ரலய:	= ஜகத்தைநாஶம் செய்பவன்.
பவித்ரம்	= ஶுத்தனானவன்	ஸ்தா(யா)னம்	= எல்லாவற்றிற்கும் ஆதாரன்.
ஓங்கார:	= ஓங்கார ஶப்த வாச்யன்.		
ரு(ரி)க்	= பூஜ்யனானபடியால் ரு(ரி)க் என்று சொல்லப்படுபவன்.		
ஸாம	= எல்லா ரூபங்களிலும் ஸமனாயிருப்பதினால் ஸாமநாமகன்.		
யஜு:	= பூஜ்யனானதினால் (யாகத்திற்கு உத்தேஶ்யனானபடியால்) யஜு: என்னும் பெயருடையவன்.		

நிதா(யா)னம்	= ப்ரளயகாலத்தில் ஜகத்தைத் தன் வயிற்றில் வைத்துக் கொள்பவன்.	அவ்யயம்	= நாஶமற்றவன்.
		பீ(ஜீ)ஜம்	= காரணன்.

तपाम्यहमहं वर्षं निगृह्णाम्युत्सृजामि च ।
अमृतं चैव मृत्युश्च सदसच्चाहमर्जुन ॥ १९ ॥

(மூ)—தபாம்யஹமஹம் வர்ஷம் நிக்(ஞ்)ருஹ்ணும்யுத்ஸ்ருஜாமி ச ||
அம்ருதம் சைவ ம்ருத்யுஶ்ச ஸத(ஃ)ஸச்சாஹமர்ஜுன || 19 ||

(ப. உ.) தபாமி, அஹம், அஹம், வர்ஷம், நிக்(ஞ்)ருஹ்ணுமி, உத்ஸ்ருஜாமி, ச, | அம்ருதம், ச, ஏவ, ம்ருத்யு:, ச, ஸத், அஸத், ச, அஹம், அர்ஜுன ||

அஹம்	= நான்		
தபாமி	= ஸூர்யனிலிருந்து தாபத்தையுண்டு பண்ணுகிறேன்.		
வர்ஷம்	= மேகங்களிலிருந்து மழையை		
உத்ஸ்ருஜாமி	= உண்டாக்குகிறேன்.		
ச	= மற்றும்		
நிக்(ஞ்)ருஹ்ணுமி	= மழையை நிறுத்துகிறேன்.		
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!		
அஹம்	= நான்		
அம்ருதம்	= தேஹம், இந்த்ரியங்கள் இவைகளிலிருந்து ஶரீரத்தை மரணமடையாமல் காப்பாற்றுவதினால் அம்ருதனென்று சொல்லப்படுகிறேன்.	ச	= மற்றும்
		ம்ருத்யு:	= ஸம்ஹாரகனைபடியால் ம்ருத்யு என்று சொல்லப்படுகிறேன்.
		ஸத்	= ஸாது குணபூர்ணன்.
		ச	= மற்றும்
		அஸத்	= ஸாது குணபூர்ணனை வேருபுருஷர்களையற்றவன்.
		அஹம், ஏவ	= நானே (பரமாத்மா ஒருவனே ஸாது குண பூர்ணன். இதரர்கள் அல்ல.)

त्रैविद्या मां सोमपाः पूतपापा यज्ञैरिष्ट्वा स्वर्गतिं प्रार्थयन्ते ।
ते पुण्यमासाद्य सुरेन्द्रलोकमश्नन्ति दिव्यान्दिवि देवभोगान् ॥ २० ॥

(மூ)—த்ரைவித்(ஜ்)யா மாம் ஸோமபா: பூதபாபா:
யஜ்ஞைரிஷ்ட்வா ஸ்வர்க(ம)திம் ப்ரார்த்த(ய)யந்தே ||
தே புண்யமாஸாத்(ஜ்)ய ஸுரேந்த்(ஜ்)ரலோக-
மச்னந்தி தி(வி)வ்யான் தி(வி)வி தே(ஷே)வபோ(ஹோ)
கா(மா)ன் || 20 ||

(ப. உ.) த்ரைவித்(ஜ்)யா:, மாம், ஸோமபா:, பூதபாபா:, யஜ்ஞை:, இஷ்ட்வா, ஸ்வர்க(ம)திம், ப்ரார்த்த(ய)யந்தே | தே, புண்யம், ஆஸாத்(ஜ்)ய, ஸுரேந்த்ரலோகம், அச்னந்தி, தி(வி)வ்யான், தி(வி)வி, தே(ஷே)வபோ(ஹோ)கா(மா)ன் ||

(யே)	= வேதத்ரயங்களில் அமுக்யமாகச் சொல்லப்படும் கர்மபரரான எந்த	ஸ்வர்க(ம)திம்	= ஸ்வர்க்கரூபமான அடையத்தக்கதை
த்ரைவித்(ஜ்)யா:	= ருக்யஜுஸ் ஸாமமென்னும் மூவ்வகையான வித்யைகளையுடைய ஜனங்கள்	ப்ரார்த்த(ய)யந்தே	= வேண்டிக்கொள்கின்றனரோ
யஜ்ஞை:	= யாகங்களால்	தே	= அந்த ஜனங்கள்
மாம்	= என்னை	புண்யம்	= புண்யத்தினுலடையக்கூடிய
இஷ்ட்வா	= பூஜித்து	ஸுரேந்த்ர-லோகம்	= ஸ்வர்க்கலோகத்தை
ஸோமபா:	= ஹுதசேஷமான ஸோமபானத்தையுடையவராய் (அதினுல்)	ஆஸாத்(ஜ்)ய	= அடைந்து
பூதபாபா: (ஸந்த:)	= நஷ்டமான பாபங்களையுடையவராய் (பாபங்களை போக்கடித்துக் கொண்டவராய்)	தி(வி)வி	= அந்தஸ்வர்க்கத்தில்
		தி(வி)வ்யான்	= திவ்யமான (த்யுலோகத்திலுள்ள)
		தே(ஷே)வபோ(ஹோ)கா(மா)ன்	= தேவபோகங்களை
		அச்னந்தி	= அனுபவிக்கிறார்கள்.

ते तं भुक्त्वा स्वर्गलोकं विशालं क्षीणे पुण्ये मर्त्यलोकं विशन्ति ।
एवं त्रयीधर्ममनुप्रपन्नाः गतागतं कामकामा लभन्ते ॥ २१ ॥

(மூ)—தே தம் பு(௪)க்த்வா ஸ்வர்க(௩)லோகம் விஶாலம்
க்ஷீணே புண்யே மர்த்ய-லோகம் விஶந்தி ||
ஏவம் த்ரயீத(௪)ர்மமனுப்ரபன்னா
க(௩)தாக(௩)தம் காமகாமா: லப(௪)ந்தே || 21 ||

(ப. உ.) தே, தம், பு(௪)க்த்வா, ஸ்வர்க(௩)லோகம், விஶாலம், க்ஷீணே, புண்யே, மர்த்யலோகம், விஶந்தி | ஏவம், த்ரயீத(௪)ர்மம், அனுப்ரபன்னா:, க(௩)தாக(௩)தம், காமகாமா:, லப(௪)ந்தே ||

தே	*= அந்த ஜனங்கள்*
தம்	*= அந்த*
விஶாலம்	*= விஶாலமான*
ஸ்வர்க(௩) லோகம்	*= ஸ்வர்க்க லோகத்தை*
பு(௪)க்த்வா	*= அனுபவித்து*
புண்யே	*= புண்யமானது*
க்ஷீணே(ஸதி)	*= நாஶமடையவே*
மர்த்ய-லோகம்	*= மானிட லோகத்தை*
விஶந்தி	*= அடைகின்றனர்.*
ஏவம்	*= இவ்விதமாக*
த்ரயீ-த(௪)ர்மம்	*= அமுக்யமாகச் சொல்லப்பட்ட தர்மத்தை*
அனுப்ர பன்னா:	*= அனுஷ்டித்துக் கொண்டே*
காம-காமா:	*= விஷயங்களை வேண்டுபவர்கள்*
க(௩)தாக(௩)தம்	*= போக்குவரவுகளை (புண்யம் செய்து ஸ்வர்க்கத்திற்குபோவது, புண்யம் முடியவே மானிடலோகம் அடைவது இவைகளை)*
லப(௪)ந்தே	*= அடைகின்றனர்.*

अनन्याश्चिन्तयन्तो मां ये जनाः पर्युपासते ।
तेषां नित्याभियुक्तानां योगक्षेमं वहाम्यहम् ॥ २२ ॥

(மூ)—அனன்யாஶ்சிந்தயந்தோ மாம் யே ஜனா: பர்யுபாஸதே ||
தேஷாம் நித்யாபி(௪)யுக்தானாம் யோக(௩)க்ஷேமம் வஹாம்யஹம் || 22 ||

(ப. உ.) அனன்யா:, சிந்தயந்த:, மாம், யே, ஜனா:, பர்யுபாஸதே | தேஷாம், நித்யாபி(௪)யுக்தானாம், யோக(௩)க்ஷேமம், வஹாமி, அஹம் ||

யே, ஜனா:	*= எந்தமனிதர்கள்*
அனன்யா:	*= பிறரை உபாஸிக்காமல்*
மாம்	*= என்னை*
சிந்தயந்த:	*= த்யானித்துக் கொண்டு*

பர்யுபாஸதே	= பக்தியுடன் உபாஸனை செய்கின்றனரோ	யோக(ம) க்ஷேமம்	= யோக க்ஷேமத்தை
தேஷாம்	= அத்தகைய	அஹம்	= நான்
நித்யாபி(ஃபி)யுக்தானாம்	= எப்பொழுதும் மனோவாக் காயங்களால் என்னையே ஸேவிப்பவர்களின்	வஹாமி	= வஹிக்கிறேன். (மறுபடியும் பிறப்பற்ற மோக்ஷத்தை தருகிறேன்.)

येऽप्यन्यदेवताभक्ता यजन्ते श्रद्धयाऽन्विताः ।
तेऽपि मामेव कौन्तेय यजन्त्यविधिपूर्वकम् ॥ २३ ॥

(மூ)—யேப்யன்ய-தே(தே)வதா-ப(ஃப)க்தா யஜந்தே ச்ரத்த(த்)யான்விதா: ||
தேபி மாமேவ கௌந்தேய யஜந்த்யவிதி(தி)பூர்வகம் || 23 ||

(ப. உ.) யே, அபி, அன்ய-தே(தே)வதா-ப(ஃப)க்தா:, யஜந்தே, ச்ரத்த(த்)யா, அன்விதா: | தே, அபி, மாம், ஏவ, கௌந்தேய, யஜந்தி, அவிதி(தி)பூர்வகம் ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுனா!	யஜந்தே	= அன்னிய தேவதைகளை பூஜிக்கின்றனரோ
அன்ய-தேவதா-	= தேவதைகளின்	தே, அபி	= அவர்களும்
ப(ஃப)க்தா:	= பக்தரான	அவிதி(தி) பூர்வகம்	= விதி பூர்வகமல்லாமல்
யே, அபி	= எவரேயாகிலும்	மாம், ஏவ	= என்னையே
ச்ரத்த(த்)யா	= ச்ரத்தையுடன்	யஜந்தி	= பூஜிக்கின்றனர்.
அன்விதா:	= கூடிக்கொண்டு		

अहं हि सर्वयज्ञानां भोक्ता च प्रभुरेव च ।
न तु मामभिजानन्ति तत्त्वेनातश्च्यवन्ति ते ॥ २४ ॥

(மூ)—அஹம் ஹி ஸர்வ-யஜ்ஞானாம் போ(ஃபோ)க்தா ச ப்ரபு(ஃபு)ரேவ ச ||
ந து மாமபி(ஃபி)ஜானந்தி தத்வேனாதச்ச்யவந்தி தே || 24 ||

(ப. உ.) அஹம், ஹி, ஸர்வ-யஜ்ஞானாம், போ(ஃபோ)க்தா, ச, ப்ரபு: (ஃபு:), ஏவ, ச, | ந, து, மாம், அபி(ஃபி)ஜானந்தி, தத்வேன, அத:, ச்யவந்தி, தே ||

அஹம், ஏவ = நானே
ஸர்வ- = ஸகலமான
யஜ்ஞாநாம் = யஜ்ஞங்களையும்
போ (ஹோ) க்தா = புசிப்பவன்.
ச = மற்றும்
ப்ரபு:(ஹு:) = ப்ரவர்தகன். (நடத்துபவன்)
து (இதி) = இவ்வாறு
தத்வேன = நிஜமாக
மாம் = என்னை
ஹி = எக்காரணத்தினால்
ந, அபி(வி) ஜானந்தி = தெரிந்து கொள்வதில்லையோ
அத:, ச = அக்காரணத்தினாலேயே
தே = அந்த யஜ்ஞம் செய்பவர்கள்
ச்யவந்தி = ஸ்வர்க்கத்திலிருந்து மானிடலோகத்திற்கு மறுபடியும் வருகின்றனர்.

यान्ति देवव्रता देवान् पितॄन्यान्ति पितृव्रताः ।
भूतानि यान्ति भूतेज्याः यान्ति मद्याजिनोऽपि माम् ॥ २५ ॥

(மூ)—யாந்தி தே(ஷே)வவ்ரதா தே(ஷே)வான் பித்ரூன் யாந்தி பித்ரு
வ்ரதா: ||
பூ(ஹு)தானி யாந்தி பூ(ஹு)தேஜ்யா யாந்தி மத்(ஜீ)யா
ஜிஞேபி மாம் || 25 ||

(ப. உ.) யாந்தி, தே(ஷே)வ-வ்ரதா:, தே(ஷே)வான், பித்ரூன், யாந்தி, பித்ரு-வ்ரதா: | பூ(ஹு)தானி, யாந்தி, பூ(ஹு)தேஜ்யா:, யாந்தி, மத்(ஜீ) யாஜின:, அபி, மாம் ||

தே(ஷே)வ- = தேவதைகளை
வ்ரதா: = பூஜிப்பவர்கள்
தே(ஷே) வான் = தேவர்களை
யாந்தி = அடைகின்றனர்.
பித்ரு- = பித்ருக்களை
வ்ரதா: = பூஜிப்பவர்கள்
பித்ரூன் = பித்ருக்களை
யாந்தி = அடைகின்றனர்.
பூ(ஹு)த = பூதங்களை (மாத்ருகாதிகளை)
இஜ்யா: = பூஜிப்பவர்கள்
பூ(ஹு)தானி = பூதங்களை
யாந்தி = அடைகின்றனர்.
மத்(ஜீ)யா ஜின: = என்னைப் பூஜிப்பவர்கள்
மாம், அபி,(ஏவ) = என்னையே
யாந்தி = அடைகின்றனர் (முக்தாராகின்றனர்).

पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति।
तदहं भक्त्युपहृतमश्नामि प्रयतात्मनः ॥ २६ ॥

(மூ)—பத்ரம் புஷ்பம் ப(ஃ)லம் தோயம் யோ மே ப(ஃ)க்த்யா ப்ரயச்ச(ஃ)தி ||
தத(ஃ)ஹம் ப(ஃ)க்த்யுபஹ்ருத மஶ்ஞாமி ப்ரயதாத்மன: || 26 ||

(ப. உ.) பத்ரம், புஷ்பம், ப(ஃ)லம், தோயம், ய:, மே, ப(ஃ)க்த்யா, ப்ரயச்ச(ஃ)தி | தத், அஹம், ப(ஃ)க்த்யுபஹ்ருதம், அஶ்ஞாமி, ப்ரயதாத்மன: ||

பத்ரம்	=(நிஷேதமற்ற) இலை	ப்ரயதாத்மன:	=உபரதமான மனதுள்ள (விஷயங்களில் விரக்தனான) மனிதனின்
புஷ்பம்	=புஷ்பம்		
ப(ஃ)லம்	=பழம்		
தோயம்	=ஜலம் (இவைகளிலெதையாகிலும்)	ப(ஃ)க்த்யுபஹ்ருதம்	=பக்தியுடன் ஸமர்ப்பிக்கப்பட்ட
ய:	=எவன்		
மே	=எனக்கு	தத்	=அந்த இலை முதலியவைகளை
ப(ஃ)க்த்யா	=பக்தியுடன்		
ப்ரயச்ச(ஃ)தி	=கொடுக்கிறானோ (அர்ப்பிக்கிறானோ)	அஹம்	=நான்
		அஶ்ஞாமி	=புசிக்கிறேன்.
(தஸ்ய)	=அப்படிப்பட்ட		

यत्करोषि यदश्नासि यज्जुहोषि ददासि यत् ।
यत्तपस्यसि कौन्तेय तत्कुरुष्व मदर्पणम् ॥ २७ ॥

(மூ)—யத் கரோஷி யத(ஃ)ஶ்ஞஸி யஜ்ஜுஹோஷி த(ஃ)தா(ஃ)ஸி யத் ||
யத் தபஸ்யஸி கௌந்தேய தத் குருஷ்வ மத(ஃ)ர்பணம் || 27 ||

(ப. உ.) யத், கரோஷி, யத், அஶ்ஞஸி, யத், ஜுஹோஷி, த(ஃ)தா(ஃ)ஸி, யத் | யத், தபஸ்யஸி, கௌந்தேய, தத், குருஷ்வ, மத(ஃ)ர்பணம் ||

கௌந்தேய	=ஓ அர்ஜுன!	அஶ்ஞஸி	=புசிக்கிறாயோ
யத்	=எந்த கர்மத்தை	யத்	=எதை
		ஜுஹோஷி	=ஹோமம் செய்கிறாயோ
கரோஷி	=செய்கிறாயோ		
யத்	=எதை	யத்	=எதை

த(உ)தா (ஊ)ஸி = தானம் கொடுக்கிருயோ,
யத் = எந்த
தபஸ்யஸி = தவத்தைச்செய்கிருயோ
தத் = அதை
மத(உ)ர்பணம் = எனக்கு ஸமர்ப்பணம்
குருஷ்வ = செய்.

शुभाशुभफलैरेवं मोक्ष्यसे कर्मबन्धनैः ।
सन्न्यासयोगयुक्तात्मा विमुक्तो मामुपैष्यसि ॥ २८ ॥

(மூ)—ஶுபா(ஊா)-ஶுப(ஊ)-ப(ஊ)லைரேவம் மோக்ஷ்யஸே கர்ம-ப(வ)ந்த(ய)னை: ||
ஸம்ன்யாஸ-யோக(ூ)-யுக்தாத்மா விமுக்தோ மாமுபைஷ்யஸி || 28 ||

(ப. உ.) ஶுபா(ஊா)ஶுப(ஊ)-ப(ஊ)லை:, ஏவம், மோக்ஷ்யஸே, கர்ம-ப(வ)ந்த(ய)னை: | ஸம்ன்யாஸ-யோக(ூ)-யுக்தாத்மா, விமுக்த:, மாம், உப, ஏஷ்யஸி ||

ஏவம், (ஸதி) = இவ்வாறு ஸகல கர்மங்களை எனக்கு ஸமர்ப்பணை செய்வாயாயின்
ஶுப(ஊ)- = ஶுபகரமான
அஶுப(ஊ)- = அஶுபகரமான
ப(ஊ)லை: = பலங்களைக் கொடுக்கும்
கர்ம- = கர்மங்களின்
பந்த(ய)னை: = பந்தங்களினின்றும்
மோக்ஷ்யஸே = முக்தனுவாய்.
ஸம்ன்யாஸ- = கர்மபலத்தைத் துறப்பது,
யோக(ூ)- = கர்மானுஷ்டானம் இவைகளால்
யுக்த- = கூடிய
ஆத்மா = நீ
விமுக்த:, (ஸன்) = கட்டினின்றும் முக்தனுய்
மாம் = என்னை
உப, ஏஷ்யஸி = அடைவாய்.

समोऽहं सर्वभूतेषु न मे द्वेष्योऽस्ति न प्रियः ।
ये भजन्ति तु मां भक्त्या मयि ते तेषु चाप्यहम् ॥ २९ ॥

(மூ)—ஸமோஹம் ஸர்வபூ(ஊ)தேஷு ந மே த்(ஃ)வேஷ்யோஸ்தி ந ப்ரிய: ||
யே ப(ஊ)ஜந்தி து மாம் ப(ஊ)க்த்யா மயி தே தேஷு சாப்யஹம் || 29 ||

(ப. உ.) ஸம:, அஹம், ஸர்வபூ(ஹ)தேஷு, ந, மே, த்(த்)வேஷ்ய:, அஸ்தி, ந, ப்ரிய:| யே, பஜந்தி, து, மாம், ப(ஹ)க்த்யா, மயி, தே, தேஷு, ச, அபி, அஹம் ||

அஹம்	= நான்	ந	= இல்லை.
ஸர்வ-	= ஸகலமான	யே	= யார்
பூ(ஹ)தேஷு	= ப்ராணிகளில்	மாம்	= என்னை
ஸம:	= ஸமன். (ஸமன் என்பதை விவரிக்கிறான்.)	ப(ஹ)க்த்யா	= பக்தியுடன்
		ப(ஹ)ஜந்தி	= ஸேவிக்கின்றனரோ
மே	= எனக்கு	தே	= அவர்கள்
த்(த்)வேஷ்ய:	= காரணமின்றி பகைக்கு பாத்திரன் (தகுதியானவன்)	மயி	= என்னிடத்தில்
		(வர்தந்தே)	= ப்ரீதியுடையவராகிறார்கள்.
		ச	= மற்றும்
ந, அஸ்தி	= இல்லை.	அஹம்	= நான்
ப்ரிய:, து	= காரணமின்றி ப்ரீதிக்கு பாத்ரன் (தகுதியானவன்)	தேஷு, அபி	= அவர்களிடத்திலும் அனுக்ரஹம் செய்பவனாகிறேன்.

अपि चेत्सुदुराचारो भजते मामनन्यभाक् ।
साधुरेव स मन्तव्यस्सम्यग्व्यवसितो हि सः ॥ ३० ॥

(மூ)—அபி சேத் ஸுது(ரு)ராசாரோ ப(ஹ)ஜதே மாமனன்ய பா(ஹா)க் ||
ஸாது(ஹு)ரேவ ஸ மந்தவ்ய: ஸம்யக்(க்)வ்யவஸிதோ ஹி ஸ: || 30 ||

(ப. உ.) அபி, சேத், ஸுது(ரு)ராசார:, ப(ஹ)ஜதே, மாம், அனன்யபா(ஹா)க் | ஸாது:(ஹு:), ஏவ, ஸ:, மந்தவ்ய:, ஸம்யக், வ்யவஸித:, ஹி, ஸ: ||

ய:	= (தேவதைகளில்) எவன்	மாம்	= என்னை
		ப(ஹ)ஜதே	= பஜிக்கிறானோ
ஸுது(ரு)ராசார:, அபி, சேத்	= மிகவும் துராசாரமுடையவனாயிருந்த போதிலும்	ஹி	= எக்காரணத்தால்
		ஸ:	= அவன்
அனன்ய பா(ஹா)க்	= மற்றொருவரை பஜிக்காமல்	ஸம்யக் (க்)வ்யவஸித:	= பகவத் தத்வத்தை நன்றாக தெரிந்தவனோ

(அத:) = அக்காரணத்தால்
ஸ: = அவன்
ஸாது: (ஏவ) } = ஸாதுவே
(இதி) = என்று
மந்தவ்ய: = தெரியத்தக்கது (அறிய வேண்டியது).

क्षिप्रं भवति धर्मात्मा शश्वच्छांतिं निगच्छति ।
कौन्तेय प्रतिजानीहि न मे भक्तः प्रणश्यति ॥ ३१ ॥

(மூ)—க்ஷிப்ரம் ப(ஹ)வதி த(ய)ர்மாத்மா ஶஶ்வச்சா(ஶா)ந்திம் நிக(ஃ)ச்ச(ஃ)தி ||
கௌந்தேய ப்ரதிஜாநீஹி ந மே ப(ஹ)க்த: ப்ரணஶ்யதி || 31 ||

(ப. உ.) க்ஷிப்ரம், ப(ஹ)வதி, த(ய)ர்மாத்மா, ஶஶ்வத், ஶாந்திம், நிக(ஃ)ச்ச(ஃ)தி | கௌந்தேய, ப்ரதிஜாநீஹி, ந, மே, ப(ஹ)க்த:, ப்ரணஶ்யதி ||

(ஸ:) = அந்த ஆசாரத்தையுடைய பகவத்தத்வத்தை அறிந்தவன்
க்ஷிப்ரம் = சீக்கிரத்தில்
த(ய)ர்ம- = தர்மத்தில்
ஆத்மா = மனதுடையவன்
ப(ஹ)வதி = ஆகிறான்.
ஶஶ்வத் = ஶாஶ்வதமான
ஶாந்திம் = ஶாந்தியை
(மோக்ஷத்தை)
நிக(ஃ)ச்ச(ஃ)தி } = அடைகிறான்.
கௌந்தேய = ஓ அர்ஜுன!
மே = என்னுடைய
ப(ஹ)க்த: = பக்தன்
ந, ப்ரணஶ்யதி } = நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களை அடைவதில்லை.
(த்வம்) = நீ
ப்ரதி ஜாநீஹி } = ப்ரதிஜ்ஞையை செய்க.

मां हि पार्थ व्यपाश्रित्य येऽपि स्युः पापयोनयः ।
स्त्रियो वैश्यास्तथा शूद्रास्तेऽपि यान्ति परां गतिम् ॥ ३२ ॥

(மூ)—மாம் ஹி பார்த்த(ம) வ்யபாஶ்ரித்ய யேபி ஸ்யு: பாபயோனய: ||
ஸ்த்ரியோ வைஶ்யாஸ்ததா(யா) ஶூத்(த்)ராஸ்தேபி யாந்தி பராம் க(ஃ)திம் || 32 ||

(ப. உ.) மாம், ஹி, பார்த்த(ம), வ்யபாஶ்ரித்ய, யே, அபி, ஸ்யு:, பாபயோனய: | ஸ்த்ரிய:, வைஶ்யா:, ததா(யா), ஶூத்(த்)ரா:, தே, அபி, யாந்தி, பராம், க(ஃ)திம் ||

பார்த்த(ய)	= அர்ஜுனா !	அபி, யே, ஸ்யு:	= யார் இருக்கின் றனரோ,
ஸ்த்ரிய:	= ஸ்த்ரீகள்	தே, அபி	= அவர்கள் எல்லோரும்
வைஶ்யா:	= வைஶ்யர்கள்	மாம்	= என்னை
ஶூத்(த்)ரா:	= ஶூத்ரர்கள்	வ்யபாஶ்ரித்ய	= ஆஶ்ரயித்து,
ததா(யா)	= மற்றும்	பராம்	= உத்தமமான
பாப-	= பாபத்தைக் காரணமாயுள்ள ஜாதியில்	க(ம)திம்	= கதியை
யோனய:	= பிறப்புடையவர்கள்	யாந்தி	= அடைகிறார்கள்
		ஹி	= நிஶ்சயம்.

किं पुनर्ब्राह्मणाः पुण्या भक्ता राजर्षयस्तथा ।
अनित्यमसुखं लोकमिमं प्राप्य भजस्व माम् ॥ ३३ ॥

(மூ)—கிம் புனர் ப்ராஹ்மணா: புண்யா: ப(ஹ)க்தா ராஜர்ஷயஸ்-
தததா(யா) ||
அனித்ய-மஸுக(வ)ம் லோகமிமம் ப்ராப்ய ப(ஹ)ஜஸ்வ மாம்
|| 33 ||

(ப. உ.) கிம், புன:, ப்ராஹ்மணா:, புண்யா:, ப(ஹ)க்தா:, ராஜர்ஷய:, ததா(யா) | அனித்யம், அஸுக(வ)ம், லோகம், இமம், ப்ராப்ய, ப(ஹ)ஜஸ்வ, மாம் ||

ப(ஹ)க்தா:	= பக்தர்களாகிய	அநித்யம்	= நாஶமடையத் தகுந்த
ப்ராஹ்மணா:	= ப்ராஹ்மணர்கள்	அஸுக(வ)ம்	= ஸுகமற்ற
ததா(யா)	= அப்படியே	இமம்	= பக்த்யாதிகளுக்குஸாதனமான
ராஜர்ஷய:	= ராஜர்ஷிகள்	லோகம்	= இவ்வுலகத்தை, இந்த தேஹத்தை
புண்யா:	= புண்ய புருஷர்கள்	ப்ராப்ய	= அடைந்து
புன:, கிம் (வக்தவ்யம்)	= என்னையே அடைவாரென்றுசொல்வதென்ன இருக்கிறது.	மாம்	= என்னை
(அத:)	= ஆகையால்	ப(ஹ)ஜஸ்வ	= பஜிக்கவும்.

मन्मना भव मद्भक्तो मद्याजी मां नमस्कुरु ।
मामेवैष्यसि युक्त्वैवमात्मानं मत्परायणः ॥ ३४ ॥

(மூ)—மன்மனா ப(ஃ)வ மத்(ஃ)ப(ஃ)க்தோ மத்(ஃ)யாஜீ மாம் நமஸ்குரு ||
மாமேவைஷ்யஸி யுக்த்வைவமாத்மானம் மத்பராயண: ||34||

(ப. உ.) *மன்மனா:, ப(ஃ)வ, மத்(ஃ)ப(ஃ)க்த:, மத்(ஃ)யாஜீ:, மாம், நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, யுக்த்வா, ஏவம், ஆத்மானம், மத்பராயண: ||*

மன்மனா:	= என்னிடத்தில் மனதுடையவனாய்	ஏவம்	= இவ்வாறு
ப(ஃ)வ	= ஆகுக.	மத்பராயண:	= என்னையே உத்தம கதி என்று தெரிந்து கொண்டு
மத்(ஃ) ப(ஃ)க்த:	= என் பக்தனாக	ஆத்மானம்	= மனதை
[ப(ஃ)வ]	= ஆகுக.	(மயி)	= என்னிடத்தில்
மத்(ஃ) யாஜீ:	= என்னை பூஜிப்பவனாக	யுக்த்வா	= வைத்து
[ப(ஃ)வ]	= ஆகுக.	மாம், ஏவ	= என்னையே
மாம்	= என்னை	ஏஷ்யஸி	= அடைவாய்.
நமஸ்குரு	= நமஸ்காரம் செய்க.		

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ராஜவித்யா ராஜகுஹ்ய யோகமென்னும்
ஒன்பதாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பத்தாவது அத்தியாயம்.

அவதரணிகை:—த்யேயமான பரமாத்மாவின் விபூதி ரூபங்களை இந்த அத்யாயத்தில் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—பூ(ஊ)ய ஏவ மஹாபா(வா)ஹோ ஶ்ருணு மே பரமம் வச: ||
யத்தேஹம் ப்ரீயமாணாய வக்ஷ்யாமி ஹிதகாம்யயா || 1 ||

(ப. உ.) பூ(ஊ)ய:, ஏவ, மஹாபா(வா)ஹோ, ஶ்ருணு, மே, பரமம், வச: | யத், தே, அஹம், ப்ரீயமாணாய, வக்ஷ்யாமி, ஹிதகாம்யயா ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	பூ(ஊ)ய:, ஏவ	= மருபடியும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	யத்	= எதை
மஹாபா(வா)ஹோ	= மஹா பாஹுசாலியான அர்ஜுன !	வக்ஷ்யாமி	= சொல்வேனோ
		(தத்)	= அந்த
அஹம்	= நான்	மே	= என்னுடைய
ப்ரீயமாணாய	= சொல்வதைக் கேட்டு ஸந்தோஷமடையும்	பரமம்	= உத்தமமாகிய (என்னிடமாகாத்ம்ய ப்ரதிபாதகமான)
தே	= உனக்காக	வச:	= வார்த்தையை
ஹிதகாம்யயா	= ஹிதத்தை யுண்டுபண்ணவேண்டுமென்னும் விருப்பத்தினால்	ஶ்ருணு	= கேள் (கேட்டு அவ்வாறு நடந்துகொள்.)

(மூ)—ந மே விது:(ஹு:) ஸுரக(ம)ணா: ப்ரப(ஹ)வம் ந மஹர்ஷய: ||
அஹமாதி(தி)ர்ஹி தே(தே)வானாம் மஹர்ஷீணாம் ச
ஸர்வஶ: || 2 ||

(ப. உ.) ந, மே, விது: (ஹு:), ஸுரக(ம)ணா:, ப்ரப(ஹ)வம், ந, மஹர்ஷய: | அஹம், ஆதி:(தி:), ஹி, தே(தே)வானாம், மஹர்ஷீணாம், ச, ஸர்வஶ:||

ஸுரக(ம)ணா:	= தேவர்களின் கூட்டம்	ப்ரப(ஹ)வம்	= மகிமையை
மே	= என்னுடைய	ந, விது:(ஹு:)	= தெரியமாட்

	டார்கள்.	மஹர்ஷீணும்	= மஹர்ஷிகளுக்கும்
மஹர்ஷய:	= மஹர்ஷிகள்	ச	= மனிதர்களுக்கும்
ந, விது:(து:)	= தெரிய மாட்டார்கள்.	ஆதி:(தி:)	= காரணன்.
அஹம்	= நான்	ஹி	= ப்ரஸித்தம்.
ஸர்வஶ:	= ஸகலமான		
தே(தே)வாணும்	= தேவதைகளுக்கும்		

(மூ)—யோ மாமஜமனுதி(தி)ம் ச வேத்தி லோகமஹேஶ்வரம் ||
அஸம்மூட:(ஃ:) ஸ மர்த்யேஷு ஸர்வபாபை: ப்ரமுச்யதே || 3 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், அஜம், அனுதி(தி)ம், ச, வேத்தி, லோகமஹேஶ்வரம் | அஸம்மூட:(ஃ:), ஸ:, மர்த்யேஷு, ஸர்வபாபை:, ப்ரமுச்யதே ||

ய:	= எந்த மனிதன்	வேத்தி	= தெரிந்து கொள்கிறானே
அனுதி(தி)ம்	= காரண மற்றவனை	ஸ:	= அம்மனிதன்
ச (தஸ்மாத்)	= காரண மற்றவனுதலால்	மர்த்யேஷு	= மானிடர்களில்
அஜம்	= பிறப்பில்லாதவனை	அஸம்மூட:(ஃ:) (ஸன்)	= மோகமற்றவனுய்
லோக-	= ஸகல லோகங்களுக்கும்	ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான
மஹேஶ்வரம்	= மஹா ஸ்வாமியான	பாபை:	= பாபங்களினுல்
மாம்	= என்னை	ப்ரமுச்யதே	= முக்தனுகிறுன். (மோக்ஷத்தை அடைகிறுன்).

(மூ)—பு(பு)த்தி(த்)ர்ஞானமஸம்மோஹ: க்ஷமா ஸத்யம் த(த)மஶ்ஶம: ||
ஸுக(க)ம் து:(து:)கம் ப(ப)வோ பா(பா)வோ ப(ப)யம் சாப(ப)யமேவ ச || 4 ||

அஹிம்ஸா ஸமதா துஷ்டிஸ்தபோ தா(தா)னம் யஶோயஶ: ||
ப(ப)வந்தி பா(பா)வா பூ(பூ)தானும் மத்த ஏவ ப்ருத(த)க்(க்)விதா:(தா:) || 5 ||

(ப. உ.) பு(பு)த்தி:(த்:), ஞானம், அஸம்மோஹ:, க்ஷமா, ஸத்யம், த(த)ம:, ஶம: | ஸுக(க)ம், து:(து:)க(க)ம், ப(ப)வ:, பா(பா)வ:,

ப(ஹ)யம், ச, அப(ஹ)யம், ஏவ, ச || அஹிம்ஸா, ஸமதா, துஷ்டி:, தப:, தா(ன)னம், யஶ:, அயஶ: | ப(ஹ)வந்தி, பா(ஹா)வா:, பூ(ஹூ)தானும், மத்த:, ஏவ, ப்ருத(ய)க்(ஸ்ரீ)விதா:(யா:) ||

பு(வூ)த்தி: (யி:)	= அந்த:கரணம்	அஹிம்ஸா	= பிறரை துன்புறுத்தாமை
ஞானம்	= ஞானம்	ஸமதா	= த்வந்த்வங்களில் (ஸுக துக்கங்களில்) விகார மின்மை
அஸம்மோஹ:	= அகார்யம் செய்வதில் விருப்பமின்மை		
க்ஷமா	= பொறுமை (தீமை செய்தவனுக்கு தீமை செய்யாமை)	துஷ்டி:	= ஸந்தோஷம்
		தப:	= ப்ரஹ்மசர்யம் முதலியவைகள் (மனோவாக் காயிகமான தபஸ்)
ஸத்யம்	= நிஜத்தைப் பேசுதல்		
த(ஊ)ம:	= இந்திரியங்களை அடக்கிக் கொள்ளல்	தா(ன)னம்	= ஈகை
		யஶ:	= கீர்த்தி
		அயஶ:	= அபகீர்த்தி
ஶம:	= பரமாத்மா விடத்தில் புத்தியை வைப்பது	(ஏவம்)	= இவ்வாறு
		ப்ருத(ய)க் (ஸ்ரீ)விதா: (யா:)	= பலவகைகளான
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகம்		
து:(கூ:)க (வ)ம்	= துக்கம்	பா(ஹா)வா:	= மேற்சொல்லப்பட்ட தர்மங்களெல்லாம்
ப(ஹ)வ:	= பிறப்பு		
ச	= மற்றும்	பூ(ஹூ)தானும்	= ப்ராணிகளுக்கு
பா(ஹா)வ:	= ஸ்திதி(இருப்பு)		
ப(ஹ)யம்	= பயம்	மத்த:, ஏவ	= என்னாலேயே
ச	= மற்றும்		
அப(ஹ)பம், ஏவ	= பயமின்மையும்	ப(ஹ)வந்தி	= ஆகின்றன.

அவதரணிகை:—ப்ராணிகளின் புத்தி ஞானம் முதலியவைகள் மாத்திரமே என்னால் உண்டாகின்றனவென்றல்ல, ப்ராணிகளும் என்னாலேயே உண்டாகின்றனர்கள் என்று சொல்லுகிறான்:—

மூ)—மஹர்ஷய: ஸப்த பூர்வே சத்வாரோ மனவஸ்ததா(யா) ||
மத்(ஹ)பா(ஹா)வா மானஸா ஜாதா யேஷாம் லோக இமா: ப்ரஜா: || 6 ||

ஏதாம் விபூ(ஹ)திம் யோக(ஞ)ம் ச மம யோ வேத்தி தத்வத: ||
ஸோவிகம்பேன யோகே(ஞ)ன யுஜ்யதே நாத்ர ஸம்ஶய: ||7||

(ப. உ.) மஹர்ஷய:, ஸப்த, பூர்வே, சத்வார:, மனவ:, ததா(஥ா) | மத்(஭ீ)பா(ஹா)வா:, மானஸா:, ஜாதா:, யேஷாம், லோகே, இமா:, ப்ரஜா: || ஏதாம், விபூ(ஹ)திம், யோக(ஞ)ம், ச, மம, ய:, வேத்தி, தத்வத: | ஸ:, அவிகம்பேன, யோகே(ஞ)ன, யுஜ்யதே, ந, அத்ர, ஸம்ஶய: ||

பூர்வே	= முன் மன்வந்தரத்திலிருந்த
மஹர்ஷய: ஸப்த	= வஸிஷ்டாதி ஏழு மஹர்ஷிகள்
ததா(஥ா)	= அப்படியே
லோகே	= உலகத்தில்
இமா:	= புத்ர பௌத்ராதி ரூபமாக கண்டு வரும் பிரஜைகள்
யேஷாம்	= எந்த மனுக்களின்
ப்ரஜா:	= ப்ரஜைகளாக
வர்தந்தே	= உளரோ
தே	= அந்த
பூர்வே	= முன் கல்பத்தினரான
மானஸா:	= சதுர்முக ப்ரஹ்மாவின் மனதினால்
ஜாதா:	= பிறந்தவர்களான
சத்வார:, மனவ:	= ஸ்வாயம்பு முதலிய நான்கு மனுக்கள் இவர்கள்
மத்(஭ீ)பா(ஹா)வா:	= என்னால்பிறந்தவர்கள்.
ய:	= எவன்
ஏதாம்	= முன் சொல்லப்பட்ட
மம	= என்னுடைய
விபூ(ஹ)திம்	= ப்ரபாவத்தையும்
ச	= மற்றும்
யோக(ஞ)ம்	= ஸாமர்த்யத்தையும்
தத்வத:	= நிஜமாக
வேத்தி	= தெரிந்து கொள்கிறானோ
ஸ:	= அவன்
அவிகம்பேன	= உறுதியான
யோகே(ஞ)ன	= த்யான ரூபமான உபாயத்தால்
யுஜ்யதே	= கூடுகிறான் (த்யானம் செய்பவனாகிறான்).
அத்ர	= இவ்விஷயத்தில்
ஸம்ஶய:	= ஸந்தேஹம்
ந	= இல்லை.

(மூ)—அஹம் ஸர்வஸ்ய ப்ரப(ஹ)வோ மத்த: ஸர்வம் ப்ரவர்ததே ||
இதி மத்வா ப(ஹ)ஜந்தே மாம் பு(஦)தா(஥ா) பா(ஹா)வஸமன்விதா: || 8 ||

(ப. உ.) அஹம், ஸர்வஸ்ய, ப்ரப(ஹ)வ:, மத்த:, ஸர்வம், ப்ரவர்ததே | இதி, மத்வா, ப(ஹ)ஜந்தே, மாம், பு(வு)தா:(யா:), பா(ஹா)வ-ஸமன்விதா: ||

அஹம்	= நான்
ஸர்வஸ்ய	= ஸகலமான ஜகத்துக்கு
ப்ரப(ஹ)வ:	= ஸ்ருஷ்டி கர்தா.
மத்த:	= என்னால்
ஸர்வம்	= ஸமஸ்தமும்
ப்ரவர்ததே	= இஷ்டானிஷ்ட ப்ராப்தி பரிஹாரங்களுக்கு அனுகூலமான வ்யாபாரத்தோடு கூடிக் கொண்டதாகிறது.
பு(வு) தா:(யா:)	= ஞானிகள்
இதி	= இவ்விதமாக
மத்வா	= தெரிந்து கொண்டு
மாம்	= என்னை
பா(ஹா)வ-	= பக்தியுடன்
ஸமன் விதா: (ஸந்த:)	= கூடிக்கொண்டவராய்
ப(ஹ)ஜந்தே	= பூஜிக்கிறார்கள்.

(மூ)—மச்சித்தா மத்(ஜீ)க(ம)தப்ராணா போ(வோ)த(ய)யந்த: பரஸ்பரம் ||

கத(ய)யந்தஶ்ச மாம் நித்யம் துஷ்யந்தி ச ரமந்தி ச || 9 ||

(ப. உ.) மச்சித்தா:, மத்(ஜீ)க(ம)தப்ராணா:, போ(வோ)த(ய)யந்த:, பரஸ்பரம் | கத(ய)யந்த:, ச, மாம், நித்யம், துஷ்யந்தி, ச, ரமந்தி, ச ||

மச்சித்தா:	= என்னிடத்திலேயே மனதுடையவர்களாய்
மத்(ஜீ) க(ம)த- ப்ராணா:	= என் விஷயத்திலேயே
	= வ்யாபாரங்களையுடையவர்களாய்
நித்யம்	= எப்பொழுதும்
போ (வோ)த- யந்த:, ச	= சிடர்களுக்கு உபதேசித்துக் கொண்டே
பரஸ்பரம்	= ஒருவருக்கொருவர்
மாம்	= என்னை
கத(ய) யந்த: ச	= கீர்த்தனை செய்துக் கொண்டே
துஷ்யந்தி	= த்ருப்தியடைகின்றார்கள்.
ரமந்தி ச	= ஸுகத்தையும் அனுபவிக்கின்றார்கள்.

(மூ)—தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் ப(ஹ)ஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம் ||

த(த)தா(தா)மி பு(வு)த்தி(யீ)யோக(ம)ம் தம் யேன மாமுப யாந்தி தே || 10 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஸதத-யுக்தானாம், ப(ஜ)ஜதாம், ப்ரீதிபூர்வகம் | த(த)தா(தா)மி, பு(த்)த்தி(யோ)யோக(ம)ம், தம், யேன, மாம், உபயாந்தி, தே ||

ஸதத-	= எப்பொழுதும்	தே	= அவர்கள்
யுக்தானாம்	= என்னிடத்திலேயே மனதை வைத்து	மாம்	= என்னை
ப்ரீதி பூர்வகம்	= பக்தி பூர்வகமாக	உபயாந்தி	= அடைகிறார்களோ
ப(ஜ)ஜதாம்	= என்னையே பஜிக்கும்	தம்	= அவ்விதமான
தேஷாம்	= அவர்களுக்கு	பு(த்)த்தி(யோ)யோக(ம)ம்	= ஞான ரூபமான மோக்ஷோபாயத்தை
யேன	= எந்த புத்தியோகத்தால்	அஹம்	= நான்
		த(த)தா(தா)மி	= கொடுக்கிறேன்

(மூ)—தேஷாமேவானுகம்பார்த்த(ம)மஹமஜ்ஞானஜம் தம: ||
நாஶயாம்யாத்மபா(வா)வஸ்தோ(யோ) ஜ்ஞானதீ(தீ)பேன
பா(பா)ஸ்வதா || 11 ||

(ப. உ.) தேஷாம், ஏவ, அனுகம்பார்த்த(ம)ம், அஹம், அஜ்ஞானஜம், தம: | நாஶயாமி, ஆத்மபா(வா)வஸ்த:(ய:), ஞானதீ(தீ)பேன, பா(பா)ஸ்வதா ||

தேஷாம்	= அந்த பக்தர்களுக்கு	தம:	= ஸ்ம்ஸா(வ) துக்காதி பந்தத்தை
அனுகம்பார்த்த(ம)ம், ஏவ	= அனுக்ரஹம் செய்வதற்காகவே	பா(பா)ஸ்வதா	= ப்ரகாஶிக்கும்
அஹம்	= நான்	ஜ்ஞானதீ(தீ)பேன	= ஞானமென்னும் விளக்கினால்
ஆத்மபா(வா)வஸ்த:(ய:)	= அவர்களின் ஞானத்திற்கு விஷயனாய்	நாஶயாமி	= நாஶம் செய்கிறேன். (போக்கடிக்கிறேன்).
அஜ்ஞானஜம்	= அஜ்ஞானத்தால் பிறந்த		

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தா(யா)ம பவித்ரம் பரமம் ப(ப)வான் ||
புருஷம் ஶாஶ்வதம் தி(தி)வ்யமாதி(தி)தே(தே)வமஜம் விபு
(பு)ம் || 12 ||

ஆஹுஸ்த்வாம் ருஷய: ஸர்வே தே(தே)வர்ஷிர்நாரத(த)ஸ்ததா(யா) ||
அஸிதோ தே(தே)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்(ப்ர)ரவீஷி மே || 13 ||

(ப. உ.) பரம், ப்ரஹ்ம, பரம், தா(யா)ம, பவித்ரம், பரமம், ப(ப)வான் | புருஷம், ஶாஶ்வதம், தி(தி)வ்யம், ஆதி(தி)தே(தே)வம், அஜம், விபு(பு)ம் || ஆஹு:, த்வாம், ரு(ரு)ஷய:, ஸர்வே, தே(தே)வர்ஷி:, நாரத:(த:), ததா(யா) | அஸித:, தே(தே)வல:, வ்யாஸ:, ஸ்வயம், ச, ஏவ, ப்(ப்ர)ரவீஷி, மே ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	அஜம்	= ஜன்மமில்லாதவனாகவும்
உவாச	= வினவுகிறான்.	விபு(பு)ம்	= ஸர்வஶக்தியுடையவனாயும், வ்யாப்தனாவனென்றும்
(கேஶவ)	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !		
ப(ப)வான்	= நீ		
பரம்	= உத்தமமான		
ப்ரஹ்ம	= பரிபூர்ணமான வஸ்து.		
பரம்	= உத்தமமான	ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.
தா(யா)ம	= ஆஶ்ரயன்.		
பரமம்	= உத்தமமான	தேவர்ஷி:	= தேவருஷியான
பவித்ரம்	= ஶுத்தி (யி) யுடையவன்.	நாரத: (த:)	= நாரதர்
		அஸித:	= அஸிதர்
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான	தே(தே)வல:	= தேவலர்
ரு(ரு)ஷய:	= ருஷிகள்	வ்யாஸ:	= வ்யாஸர் (இவர்களெல்லோரும்)
த்வாம்	= உன்னை		
ஶாஶ்வதம்	= நிர்விகாரனாகவும்	ததா(யா)	= அவ்வாறே
தி(தி)வ்யம்	= லோகவிலக்ஷணனாகவும்	ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.
புருஷம்	= நிறைந்த ஷட்குணங்களுள்ளவனாகவும்	ஸ்வயம், ச	= நீயும்
		[ததா (யா)], ஏவ	= அவ்வாறே
ஆதி(தி) தே(தே) வம்	= தேவதைகளுக்கும் காரணனாகவும்	மே	= எனக்காக
		ப்(ப்ர)ரவீஷி	= சொல்லுகிறாய்.

(மூ)—ஸர்வமேதத்(த்)ருதம் மன்யே யன்மாம் வத(த)ஸி கேஶவ ||
ந ஹி தே ப(ப)க(க)வன் வ்யக்திம் விது(து)ர்தே(தே)வா ந தா(தா)னவா: || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வம், ஏதத், ரு(ஐ)தம், மன்யே, யத், மாம், வத(ஹ)ஸி, கேஶவ | ந, ஹி, தே, ப(ஹ)க(ழ)வன், வ்யக்திம், விது(ஹு:), தே(ஹே)வா:, ந, தா(ஹா)னவா: ||

கேஶவ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
(த்வம்)	= நீ
யத்	= எதை
மாம்	= என்னைக் குறித்து
வத(ஹ)ஸி	= சொல்லுகிறாயோ
ஏதத்	= மேற்சொல்லிய
ஸர்வம்	= ஸகலமான மாஹாத்ம்யங்களையும்
ரு(ஐ)தம்	= ஸத்யமென்றே
மன்யே	= தெரிந்துகொள்கிறேன்.

ப(ஹ)கவன் !	= ஓ ஐஶ்வர்யாதி ஆறு குணங்களுடன் கூடிய ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
தே	= உன்னுடைய
வ்யக்திம்	= ஸாமர்த்யாதிஶயத்தை
தே(ஹே)வா:	= தேவதைகள்
ந, விது:(ஹு:)	= அறியமாட்டார்கள்.
தா(ஹா)னவா:	= தானவர்கள்
ந, விது:(ஹு:)	= அறியமாட்டார்கள்.
ஹி	= ப்ரஸித்தம்.

(மூ)—ஸ்வயமேவாத்மனாத்மானம் வேத்த(ம) த்வம் புருஷோத்தம ||
பூ(ஹ)தபா(ஹ)வன பூ(ஹ)தேஶ தே (ஹே)வதே(ஹே)வ ஜகத்பதே || 15 ||

(ப. உ.) ஸ்வயம், ஏவ, ஆத்மனா, ஆத்மானம், வேத்த(ம), த்வம், புருஷோத்தம | பூ(ஹ)தபா(ஹ)வன, பூ(ஹ)தேஶ, தே(ஹே)வதே(ஹே)வ, ஜகத்பதே ||

பூ(ஹ)த பா(ஹ) வன	= ப்ராணிகளுக்கு உற்பத்தி காரணனே
பூ(ஹ)தேஶ	= ப்ராணிகளுக்கு நியாமகனே
தே(ஹே)வ தே(ஹே)வ	= தேவதைகளுக்குஶ்ரேஷ்டனே
ஜகத்பதே	= ஜகத்தைப் பரிபாலிக்கும்
புருஷோத் தம	= க்ஷராக்ஷர புருஷ ஶ்ரேஷ்டனே

த்வம்	= நீ
ஸ்வயம், ஏவ	= பிறரிட அபேக்ஷையில்லாமலே
ஆத்மனா	= உன்னுடைய ஸாமர்த்யத்தினாலேயே
ஆத்மானம்	= உன்னை
வேத்த(ம)	= தெரிந்துகொள்கிறாய்.

(மூ)—வக்துமர்ஹஸ்யஶேஷேண தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்ம-விபூ(ஹு)
தய: ||
யாபி(ஹி)ர்விபூ(ஹு)திபி(ஹி)ர் லோகானிமாம்ஸ்த்வம் வ்யாப்ய
திஷ்ட(ஂ)ஸி|| 16 ||

(ப. உ.) வக்தும், அர்ஹஸி, அஶேஷேண, தி(தி)வ்யா:, ஹி, ஆத்ம விபூ(ஹு)தய: | யாபி:(ஹி:), விபூ(ஹு)திபி:(ஹி:), லோகான், இமான், த்வம், வ்யாப்ய, திஷ்ட(ஂ)ஸி ||

த்வம்	= நீ	ஹி	= ப்ரஸித்தங்களான
யாபி:(ஹி:)	= எந்த	ஆத்மவிபூ(ஹு)தய: (ஆத்ம விபூ(ஹு)தீ:)	= உன்னுடைய விபூ(ஹு)திருபங்களை
விபூ(ஹு) திபி:(ஹி:)	= விபூதிரூபங்களால்	அஶேஷேண	= ஸம்பூர்ணமாக
இமான்	= இந்த	வக்தும்	= சொல்வதற்கு
லோகான்	= லோகங்களை	அர்ஹஸி	= தகுந்தவனாய் (சொல்லுக).
வ்யாப்ய	= வ்யாபித்துக் கொண்டு		
திஷ்ட(ஂ)ஸி	= இருக்கிறாயோ		
(தா:)	= அந்த		
தி(தி)வ்யா:	= அப்ராக்ருதங்களான		

(மூ)—கத(ய)ம் வித்(ஜீ)யாமஹம் யோகி(கி)ம்ஸ்த்வாம் ஸதா(ஃா) பரிசிந்தயன் ||
கேஷு கேஷு ச பா(ஹா)வேஷு சிந்த்யோஸி ப(ஹ)க(ம)வன் மயா || 17 ||

(ப. உ.) கத(ய)ம், வித்(ஜீ)யாம், அஹம், யோகி(கி)ன், த்வாம், ஸதா(ஃா), பரிசிந்தயன் | கேஷு, கேஷு, ச, பா(ஹா)வேஷு, சிந்த்ய:, அஸி, ப(ஹ)க(ம)வன், மயா ||

யோகின்	= அனந்த ஶக்தியுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	வித்(ஜீ)யாம்	= தெரிந்துகொள்வேன்?
அஹம்	= நான்	அத:, ச	= ஆகையினாலேயே
த்வாம்	= உன்னை	ப(ஹ)க(ம)வன்	= ஷட்குண பூர்ணனான ஸ்ரீக்ருஷ்ண!
ஸதா(ஃா)	= எப்பொழுதும்	கேஷு, கேஷு	= எந்தெந்த
பரிசிந்தயன்(ஸன்) அபி	= த்யானம்செய்துகொண்டிருந்தபோதிலும்		
கத(ய)ம்	= எப்படி		

பார(ஸா) வேஷு	= பதார்த்தங்களில்	சிந்த்ய:	= த்யானம் செய்யப்படுபவனாக
மயா	= என்னால்	அஸி	= இருக்கிறாய்?

(மூ)—விஸ்தரேணாத்மனோ யோக(ம்)ம் விபூ(ஸூ)திம் ச ஜனார்
த(த)ன ||
பூ(ஸூ)ய: கத(ய)ய த்ருப்திர்ஹி ஸ்ருண்வதோ நாஸ்தி மேம்
ருதம் || 18 ||

(ப. உ.) விஸ்தரேண, ஆத்மன:, யோக(ம்)ம், விபூ(ஸூ)திம், ச, ஜனார்த(த)ன | பூ(ஸூ)ய:, கத(ய)ய, த்ருப்தி:, ஹி, ஸ்ருண்வத:, ந, அஸ்தி, மே, அம்ருதம் ||

ஜனார்த(த)ன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!		தங்களிலிருக்கும் ரூபங்களை
ஆத்மன:	= உன்னுடைய	பூ(ஸூ)ய:	= மறுபடியும்
யோக(ம்)ம்	= வல்லமையை	விஸ்தரேண	= விஸ்தாரமாக
ச	= மற்றும்	கத(ய)ய	= சொல்லுக.
விபூ(ஸூ) திம்	= உன்னுடைய ஸன்னிதானத்தினால் அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு ஸ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே அந்தந்த பதார்த்	தே	= உன்னுடைய
		அம்ருதம்	= வாக்யாம்ருதத்தை
		ஸ்ருண்வத:	= கேட்டுக் கொண்டிருக்கும்
		மே	= எனக்கு
		த்ருப்தி:	= த்ருப்தி
		ந, அஸ்தி	= இல்லை.
		ஹி	= நிஸ்சயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—ஹந்த தே கத(ய)யிஷ்யாமி தி(தி)வ்யா ஹ்யாத்மவிபூ(ஸூ)தய:||
ப்ராதா(யா)ன்யத: குருஸ்ரேஷ்ட நாஸ்த்யந்தோ விஸ்தரஸ்
ய மே || 19 ||

(ப. உ.) ஹந்த, தே, கத(ய)யிஷ்யாமி, தி(தி)வ்யா:, ஹி, ஆத்மவிபூ(ஸூ)தய: | ப்ராதா(யா)ன்யத:, குருஸ்ரேஷ்ட, ந, அஸ்தி, அந்த:, விஸ்தரஸ்ய, மே ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	யா:	= எந்த
உவாச	= சொல்லுகிறான்	தி(தி)வ்யா:	= அப்ராக்ருதங்களான
குருஸ்ரேஷ்ட	= அர்ஜுன!	ஆத்ம-	= என்னுடைய

விபூ(ஃ)தய:	= விபூ (ஃ) தி ரூபங்கள்	ப்ராதா(யா)ன்யத:	= முக்யமான
(ஸந்தி)	= உண்டோ	[ஸ்தி(யி)தா:]	= தன்னிட ஶக்தியை விஶேஷமாக ப்ரகாஶிக்கச் செய்து கொண்டிருக்கும் ரூபங்களை
மே	= என்னுடைய	தே	= உனக்காக
(தாஸாம்)	= அவ்விபூதி ரூபங்களின்	கத(ய)யிஷ்யாமி	= சொல்லுவேன்
விஸ்தாரஸ்ய	= விஸ்தாரத்திற்கு	ஹந்த	= ஸந்தோஷம்.
அந்த:	= முடிவு		
ந, அஸ்தி	= இல்லை.		
ஹி	= ப்ரஸித்தமாகையால்		

(மூ)—அஹமாத்மா கு(ஃ)டா(கா)கேஶ ஸர்வபூ(ஃ)தாஶயஸ்தி(யி)த: ‖
அஹமாதி(ஃ)ஶ்ச மத்(ய)யம் ச பூ(ஃ)தாநாமந்த ஏவ ச ‖ 20 ‖

(ப. உ.) அஹம், ஆத்மா, கு(ஃ)டா(கா)கேஶ, ஸர்வபூ(ஃ)தாஶயஸ்தி(யி)த: | அஹம், ஆதி:(ஃ:), ச, மத்(ய)யம், ச, பூ(ஃ)தாநாம், அந்த:, ஏவ, ச ‖

கு(ஃ)டா(கா)கேஶ	= தூக்கத்தை ஜயித்த அர்ஜுன!	அஹம் ஏவ,	= நானே
அஹம்	= நான்	பூ(ஃ)தாநாம்	= ப்ராணிகளுக்கு
ஆத்மா (ஸன்)	= ஸ்வாமியாய் (அந்தந்த ப்ராணிகளின் வ்யாபாரங்களுக்கு ப்ரவர்த்தகனாய்)	ஆதி:(ஃ:)	= ஸ்ருஷ்டிகர்தா (படைப்பவன்)
ஸர்வ-	= ஸகலமான	ச	= மற்றும்
பூ(ஃ)த-	= பிராணிகளின்	மத்(ய)யம்	= ஸ்தி(யி)தி கர்தா (ரக்ஷிப்பவன்).
ஆஶய-	= ஹ்ருதய குஹையில்	ச	= மற்றும்
ஸ்தி(யி)த:	= இருப்பவன்.	அந்த:	= நாஶ கர்தா (நாஶம் செய்பவன்).
ச	= மற்றும்		

அவதரணிகை:—பூர்வஶ்லோகத்தில் எல்லாவிடங்களிலும் இருக்கும் விபூ(ஃ)தி ரூபங்களைச் சொல்லி, உத்தர ஶ்லோகங்களில் அந்தந்த விஶேஷ பதார்த்தங்களிலிருந்து அந்தந்த பதார்த்தங்

களுக்கு விஶேஷ வல்லமையைக் கொடுக்கும் விபூ(ஹு)தி ரூபங்களையும், ஸாக்ஷாத் (அந்தர்யாமியல்லாமலிருந்து) விஶேஷ ஶக்தி ப்ரகாஶகமான விபூ(ஹு)தி ரூபங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஆதி(ஷி)த்யானாமஹம் விஷ்ணுர் ஜ்யோதிஷாம் ரவிரம்ஶுமான் ||
மரீசிர்மருதாமஸ்மி நக்ஷத்ராணாமஹம் ஶஶீ || 21 ||

(ப. உ.) ஆதி(ஷி)த்யானாம், அஹம், விஷ்ணு:, ஜ்யோதிஷாம், ரவி:, அம்ஶுமான் | மரீசி:, மருதாம், அஸ்மி, நக்ஷத்ராணாம், அஹம், ஶஶீ ||

அஹம் = நான்
ஆதி(ஷி)த்யானாம் = பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களில்
விஷ்ணு: = விஷ்ணு வென்னும் ரூபமுடையவனாய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன். (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்)

“கேஷு கேஷு ச பா(ஹ)வேஷு சிந்த்யோऽஸி” என்னும் ஶ்லோகத்தில் எந்தெந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகனாயிருந்து, அந்தந்த பதார்த்தங்களுக்கு ஸஜாதீய பதார்த்தங்களில் மேன்மையைக் கொடுக்கும் ரூபத்தை த்யானம் செய்யவேண்டும் என்னும் அர்ஜுனனின் வினாவுக்கு பதில் சொல்லுகிறான்:—

அஹம் = நான்
ஜ்யோதிஷாம் = ப்ரகாஶிக்கும் பதார்த்தங்களில் (ஶ்ரேஷ்டனை)
அம்ஶுமான் = கிரணங்களை (கதிர்களை) யுடைய
ரவி: = ஸூர்யனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஒளியுடைய பதார்த்தங்களில் இச்சூர்யனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, வேத ஶப்தங்களினால் தெரியப்படுபவனாதலால் ரவிஶப்தவாச்யனாய் ஸூர்யனிலிருப்பவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
அஹம் = நான்
மருதாம் = நாற்பத்தொன்பது மருத்தேவதைகளில்
மரீசி: = உத்தமனான மரீசிக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயர்களாகிய இதர மருத்துக்களில் இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்

கொண்டு, மேகங்களை ஸஞ்சரிக்கும்படி செய்து கொண்டிருப்பதினால் மரீசி நாமகனாய் மரீசி என்னும் மருத்தினுள்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

அஹம் = நான்

நக்ஷத்ராணாம் = நக்ஷத்ரங்களில்

ஶஶீ = ஶ்ரேஷ்டனான சந்திரனுக்கு நியாமகனாய் ஆஹ்லாதகரமான பதார்த்தங்களில் சந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, அதிஶய ஸுக முள்ளவனாதலால் ஶஶீ என்னும் பெயருள்ளவனாய் சந்திரனிடத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—வேதா(ஃா)னாம் ஸாமவேதோ(ஃோ)ஸ்மி தே(ஃே)வானாமஸ்மி வாஸவ: ||
இந்த்(ஃ)ரியாணாம் மனஶ்சாஸ்மி பூ(ஹு)தானாமஸ்மி சேதனா || 22 ||

(ப. உ.) வேதா(ஃா)னாம், ஸாமவேத:(ஃ:), அஸ்மி, தே(ஃே)வானாம், அஸ்மி, வாஸவ: | இந்த்(ஃ)ரியாணாம், மன:, ச, அஸ்மி, பூ(ஹு)தானாம், அஸ்மி, சேதனா ||

வேதா(ஃா)னாம் = வேதங்களில்

ஸாமவேத:(ஃ:) = உத்தமமான ஸாமவேதத்திற்கு நியாமகனாய், இதர வேதங்களைவிட ஸாமவேதத்திற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே, எல்லாவற்றிலும் ஸமமாயிருப்பதினாலும், எல்லாவற்றையும் தெரிந்தவனாயிருப்பதினாலும், ஸாமவேத: என்னும் பெயருடையவனாய் ஸாமவேதத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

தே(ஃே)வானாம் = தேவதைகளில்

வாஸவ: = ஶ்ரேஷ்டனான இந்திரனுக்கு நியாமகனாய் அன்ய தேவதைகளைவிட இந்திரனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்

கொண்டே, ஸகல தேஶங்களிலிருப்பதினால் வாஸவ: என்னும் பெயருடையவனாய் இந்திரனுள்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
இந்த்(ரீ)ரியாணாம் = இந்த்ரியங்களில்
மன: = உத்தமமான மனதிற்கு நியாமகனாய், இதர இந்த்ரியங்களைவிட மன இந்த்ரியத்திற்கு ஆதிக்யத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே ஞானரூபனாதலால் மனஶ்ஶப்தவாச்யனாய் மனதில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
பூ(ஊ)தானாம் = ப்ராணிகளின்
சேதனா = சேதனத்திற்கு (அதிக ஸ்மரண ஶக்திக்கு) நியாமகனாய் ஞான நியாமகனான படியால் சேதனா என்னும் பெயருடையவனாய் சேதனத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—ருத்(ரீ)ராணாம் ஶங்கரஶ்சாஸ்மி வித்தேஶோ யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் ||
வஸூநாம் பாவகஶ்சாஸ்மி மேருஶ்ஶிக(வ)ரிணாமஹம் || 23 ||

(ப. உ.) ருத்(ரீ)ராணாம், ஶங்கர:, ச, அஸ்மி, வித்தேஶ:, யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் | வஸூநாம், பாவக:, ச, அஸ்மி, மேரு:, ஶிக(வ)ரிணாம், அஹம் ||

ருத்(ரீ)ராணாம் = பதினொன்று ருத்ரர்களில்
ஶங்கர: = உத்தமனான ஶங்கரன் என்னும் ருத்(ரீ)ரனுக்கு நியாமகனாய், இதர ருத்ரரை விட இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, ஸுகத்திற்குக் காரணனாயிருப்பதினால் ஶங்கரனென்னும் பெயருடன் ஶங்கரனுள்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
யக்ஷ-ரக்ஷஸாம் = யக்ஷர்கள், ராக்ஷஸர்கள் இவர்களில்
வித்தேஶ: = உத்தமனான குபேரனுக்கு நியாமகனாய் ஸஜாதீயர்களில் இவனுக்கு

	உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே, ஸம்பத்துக்கு அதிபதியாயிருப்பதால் வித்தேஶ: என்னும் பெயருடன் குபேரனுள்		பவனுதலால் பாவகனென்னும் பெயருடன் பாவகனில் (அக்னியில்)
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
ச	= மற்றும்	அஹம்	= நான்
வஸூனாம்	= எட்டு வஸுக்களில்	ஶிக(வ)ரிணாம்	= பர்வதங்களுக்குள்
பாவக:	= உத்தமனான பாவகனுக்கு (அக்னிக்கு) நியாமகனாய் இதர வஸுக்களுக்குள் இவனுக்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே எல்லாவற்றையும் ஶுத்தி செய்	மேரு:	= ஶ்ரேஷ்டமான மேரு பர்வதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களை விட இதற்குஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, தனக்கு ப்ரேரகன் இல்லாதவனுதலால் மேரு ஶப்த(வா)வாச்யனாய் மேரு பர்வதத்தில்
		அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(மூ)—புரோத(ய)ஸாம் ச மூக்(வி)யம் மாம் வித்தி(யி) பார்த்த(ய) ப்(வி)ருஹஸ்பதிம்
ஸேனானீனமஹம் ஸ்கந்த(த)ஸ்ஸரஸாமஸ்மி ஸாக(ர)ர: ||24||

(ப. உ.) புரோத(ய)ஸாம், ச, மூக்(வி)யம், மாம், வித்தி(யி), பார்த்த, ப்(வி)ருஹஸ்பதிம் | ஸேனானீனம், அஹம், ஸ்கந்த:(த:), ஸரஸாம், அஸ்மி, ஸாக(ர)ர: ||

பார்த்த	= அர்ஜுனா!	ப்(வி)ருஹஸ்பதிம்	= ப்ருஹஸ்பத்யாசார்யருக்கு நியாமகனாய் புரோஹிதர்களுக்குள் இவ
புரோத(ய)ஸாம்	= புரோஹிதர்களில்		
மூக்(வி)யம்	= ஶ்ரேஷ்டனான		

ருக்கு உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துகொண்டே ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு யஜமானனை படியால் ப்ருஹஸ்பதி என்னும் பெயருடையவனாய் ப்ருஹஸ்பதியில் இருப்பவனென்று

மாம் = என்னை
வித்தி (த்தி) = தெரிந்துகொள்
ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸேனானீனாம் = ஸேனாதிபதிகளுக்குள்
ஸ்கந்த:(த:) = உத்தமனை ஸ்கந்தனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஸேனாதிபதிகளுக்குள் இவனுக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே தன்னிடமிருக்கும் ஜகத்தை (ப்ரபஞ்சத்தை) வெளிப்படுத்துவதினால் ஸ்கந்த: (த:) என்னும் பெயருடையவனாய் ஸ்கந்தனில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸரஸாம் = ஸரோவரங்களில்
ஸாக(ற)ர: = ஶ்ரேஷ்டமான ஸமுத்ரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸரோவரங்களை விட ஸமுத்ரத்திற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே ஸாரபோ(ஹோ)க்தனாதலால் ஸாகரநாமகனாய் ஸமுத்ரத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—மஹர்ஷீணாம் ப்(ரு)ருகு(ர)ரஹம் கி(கி)ராமஸ்ம்யேகமக்ஷரம் ||
யஜ்ஞானாம் ஜபயஜ்ஞோஸ்மி ஸ்தா(யா)வராணாம் ஹிமாலய: || 25 ||

(பு. உ.) மஹர்ஷீணாம், ப்(ரு)ருகு:(ர:), அஹம், கி(கி)ராம்,அஸ்மி, ஏகம், அக்ஷரம் | யஜ்ஞானாம், ஜபயஜ்ஞ:, அஸ்மி, ஸ்தா(யா)வராணாம், ஹிமாலய: ||

மஹர்ஷீணாம் = மஹர்ஷிகளில்
அஹம் = நான்
ப்(ரு)ருகு:(ர:) = ஶ்ரேஷ்டனை ப்ருகுமஹர்ஷிக்கு நியாமகனாய், இதர மஹர்ஷிகளை விட இவருக்கு

ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே விரோதிகளைச் சுடுவதினால் ப்ருகு நாமகனாய்ப் ப்ருகு மஹர்ஷியில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

கி(ர்)ராம் = வாக்யங்களில்

ஏகம் = முக்யமான

அக்ஷரம் = ஶ்ரேஷ்டமான ஓங்காரத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களைவிட இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, முக்யனானபடியாலும், நான்குவித நாஶமற்றவனானபடியாலும், ஏக: என்றும், அக்ஷரனென்றும் பெயருடையவனாய் ஓங்காரத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

யஜ்ஞாநாம் = யஜ்ஞங்களில்

ஜபயஜ்ஞ: = ஶ்ரேஷ்டமான ஜபமென்னும் யஜ்ஞத்திற்கு நியாமகனாய், இதர யாகங்களைவிட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துக் கொண்டே, பிறந்தவர்களை இரக்ஷிப்பதினாலும் பூஜ்யனானபடியாலும் ஜபயஜ்ஞ: என்னும் பெயருடையவனாய் ஜபமென்னும் யஜ்ஞத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ஸ்தா(யா)வராணாம் = அசையாத பதார்த்தங்களில் (ஸ்தாவரங்களில்)

ஹிமாலய: = உத்தமமான ஹிமயமலைக்கு நியாமகனாய் இதர பர்வதங்களுக்குள் இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே ஹ்ரீ:, ஶ்ரீ:, என்னும் இரண்டு ரூபங்களுடைய மஹாலக்ஷ்மிக்கு ஆஶ்ரயனாயிருப்பதினால் ஹிமாலயன் என்னும் பெயருடையவனாய் ஹிமவத்பர்வதத்தில்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—அஶ்வத்த:(ஃ) ஸர்வவ்ருக்ஷாணும் தே(ஃ)வர்ஷீணும் ச
நாரத:(ஃ) ||
க(ந்)ந்த(ய)ர்வாணும் சித்ரரத:(ஃ) ஸித்தா(ஃ)னும் கபிலோ
முனி: || 26 ||

(ப. உ.) அஶ்வத்த:(ஃ), ஸர்வ-வ்ருக்ஷாணும், தே(ஃ)வர்ஷீணும், ச, நாரத:(ஃ) | க(ந்)ந்த(ய)ர்வாணும், சித்ரரத:(ஃ), ஸித்தா(ஃ)னும், கபில:, முனி: ||

ஸர்வ- = ஸகலமான
வ்ருக்ஷாணும் = வ்ருக்ஷங்களில்
அஶ்வத்த:(ஃ) = உத்தமமான அஶ்வத்த வ்ருக்ஷத்திற்கு (அரசமரத்திற்கு) நியாமகனாய் இதர வ்ருக்ஷங்களைவிட இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டேகுதிரையைப் போல் இருப்பவனாதலால் அஶ்வத்த நாமகனாய் அரசமரத்தில் இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
தே(ஃ)வர்ஷீணும் = தேவர்ஷிகளில்
நாரத:(ஃ) = ஶ்ரேஷ்டரான நாரதருக்கு நியாமகனாய் இதர தேவர்ஷிகளில் இவருக்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, ஞானத்தைக் கொடுப்பவனாதலால் நாரதரென்கிற பெயருடையவனாய் நாரதரில் இருக்கிறேன்.
க(ந்)ந்த(ய)ர்வாணும் = கந்தர்வர்களில்
சித்ரரத:(ஃ) = உத்தமனான சித்ரரதனுக்கு நியாமகனாய் இதர கந்தர்வர்களைவிட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, விசித்ரமான அதி(ஃ)தேவாதிகளை ரதமாயுடையவனாதலால் சித்ரரதன் என்னும் பெயருள்ளவனாய் சித்ரரதனில் இருக்கிறேன்.

ஸித்தா(யா)ணாம் = ஸித்தர்களில்
முனி: = மௌனமீலனான
கபில: = ஸாங்க்ய சாஸ்த்ரத்தை உபதேசிப்பவனான (cf. original)

மற்றும்: கபில: = ஸாங்க்ய ரூபனுதலாலும், ரக்ஷிப்பதினாலும் ஜகத்தைத் தன்னிடத்தில் வைத்துக் கொள்வதினாலும், ப்ரேஷ்டனான கபில ஸப்தவாச்யன் நானே. (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்).

(மூ)—உச்சைஃப்ரவஸமஃப்வானாம் வித்தி(த்)(யு) மாமம்ருதோத்(த்)ப(ஃ)வம் ||
ஐராவதம் க(ஃ)ஜேந்த்(த்)ராணாம் நராணாம் ச நராதி(த்)பம் || 27 ||

(ப. உ.) உச்சை:ஃப்ரவஸம், அஃப்வானாம், வித்தி(த்)(யு), மாம், அம்ருதோத்(த்)ப(ஃ)வம் | ஐராவதம், க(ஃ)ஜேந்த்(த்)ராணாம், நராணாம், ச, நராதி(த்)பம் ||

அஃப்வானாம் = குதிரைகளில்
அம்ருதோத்(த்)ப(ஃ)வம் = பாற்கடலில் பிறந்த
உச்சை:ஃப்ரவஸம் = உத்தமமான உச்சை:ஃப்ரவஸ்ஸு என்னும் குதிரைக்கு நியாமகனாய் இதர குதிரைகளைவிட இதற்கு ப்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டு, அதிகமான கீர்த்தியையுடையவனாயிருப்பதினால் உச்சைஃப்ரவஸ்ஸு என்னும் பெயருடையவனாய் அக்குதிரையில் இருப்பவனென்று
மாம் = என்னை
வித்தி(த்)(யு) = தெரிந்துகொள்.
க(ஃ)ஜேந்த்(த்)ராணாம் = யானைகளில்
ஐராவதம் = உத்தமமான ஐராவதமென்னும் யானைக்கு நியாமகனாய் இதர யானைகளைவிட இதற்கு ப்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, வைகுண்டத்தில் இருக்கும்

ஐர மென்னும் ஸரோவரத்தை (குளத்தை) ரக்ஷிப்பவனாதலால் ஐராவதனென்று பெயருடையவனாய் ஐராவத மென்னும் இந்த்ரனின்வாகனத்திலிருப்பவன் என்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி (யி)] = தெரிந்துகொள்.
ச = மற்றும்
நராணும் = மானிடர்களில்
நராதி(யி)பம் = உத்தமனான சக்ரவர்த்திக்கு நியாமகனாய் இதர மானிடர்களைவிட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டு, மானிடர்களுக்கு ஈய்வரனாதலால் நராதி(யி)ப: என்னும் பெயருடையவனாய் சக்ரவர்த்தியில் இருப்பவனென்று

(மாம்) = என்னை
[வித்தி(யி)] = தெரிந்துகொள்.

(மூ)—ஆயுதா(யா)ணுமஹம் வஜ்ரம் தே(யே)னூணுமஸ்மி காமது(யு)க் ||
ப்ரஜனய்சாஸ்மி கந்த(த)ர்ப: ஸர்பாணுமஸ்மி வாஸுகி: || 28 ||

(ப. உ.) ஆயுதா(யா)ணும், அஹம், வஜ்ரம், தே(யே)னூணும், அஸ்மி, காமது(யு)க் | ப்ரஜன:, ச, அஸ்மி, கந்த(த)ர்ப:, ஸர்பாணும், அஸ்மி, வாஸுகி: ||

ஆயுதா(யா)ணும் = ஆயுதங்களில்
வஜ்ரம் = ய்ரேஷ்டமான வஜ்ராயுதத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஆயுதங்களைவிட இதற்குய்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு ஸகல தோஷமற்றவனாதலால் வஜ்ர மென்னும்பெயருடையவனாய் வஜ்ராயுதத்தில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
தே(யே)னூணும் = பசுக்களில்
காமது(யு)க் = உத்தமமான காமதேனுவிற்கு நியாமகனாய் இதர பசுக்களைவிட இதற்கு உத்தமத்

வத்தைக்கொடுத்துகொண்டே அபேக்ஷிக்கும் பொருள்களைக் கொடுப்பவனுதலால் காமது(யு)க் என்னும் பெயருடையவனுய் காமதேனுவில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ப்ரஜன: = ஸ்ருஷ்டிக்குக் காரணனுன
கந்த(ஃ)ர்ப: = மன்மத(ய)னுக்கு நியாமகனுய் பலவிதங்களான ஸுகங்களை அனுபவிப்பவனுதலால் கந்த(ஃ)ர்ப:என்னும் பெயருள்ளவனுய் மன்மதனுள்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸர்பாணும் = ஒருதலையுடைய ஸர்ப்பங்களில்
வாஸுகி: = ஶ்ரேஷ்டமான வாஸுகி என்னும் ஸர்ப்பத்திற்கு நியாமகனுய் இதரஸர்ப்பங்களைவிட இதற்குஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துகொண்டே, தன் லோகத்தில் வஸிப்பவர்களுக்கு ஸுகத்தைக் கொடுப்பவனுதலால் வாஸுகி என்னும் பெயருள்ளவனுய் வாஸுகியில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—அனந்தஶ்சாஸ்மி நாகா(ஃா)ஞம் வருணோ யாத(ஃ)ஸாமஹம்||
பித்ருணுமர்யமா சாஸ்மி யமஸ்ஸம்யமதாமஹம் || 29 ||

(ப. உ.) அனந்த:, ச, அஸ்மி, நாகா(ஃா)ஞம், வருண:, யாத(ஃ)ஸாம், அஹம் | பித்ருணும், அர்யமா, ச, அஸ்மி, யம:, ஸம்யமதாம், அஹம் ||

நாகா(ஃா)ஞம் = அனேக தலைகளுடைய ஸர்பங்களில்
அனந்த: = ஶ்ரேஷ்டனுன ஶேஷனுக்கு நியாமகனுய் இதர ஸர்ப்பங்களைவிட இவனுக்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே குணபூர்ணனுதலால் அனந்த ஶப்தவாச்யனுய் அனந்த: என்னும் ஸர்ப்பத்தில்

(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
யாத(ஃ)ஸாம் = ஜலசர (ஜலத்தில் வசிக்கும்) ப்ராணிகளில்
வருண: = உத்தமனை வருணனுக்கு நியாமகனாய் இதர ஜலசர ப்ராணிகளைவிட இவனுக்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு மேலான ஆனந்தத்தைக் கொடுப்பவனாதலால் வருணஶப்தவாச்யனாய் வருணனில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
பித்ரூணாம் = பித்ருக்களில்
ஆர்யமா = உத்தமனை ஆர்யமா என்னும் பித்ருதேவதைக்கு நியாமகனாய் இதர பித்ருக்களைவிட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக்கொடுத்துக்கொண்டே தெரியவேண்டியவைகளை அறிபவனாதலால் ஆர்யமா என்னும் பெயருடையவனாய் ஆர்யமா என்னும் பித்ருதேவதையில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஸம்யமதாம் = நியமிப்பவர்களில்
யம: = ஶ்ரேஷ்டனை யமனுக்கு நியாமகனாய் இதர நியமிப்பவர்களைவிட இவனுக்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே நியமிப்பவனாதலால் யமஶப்தவாச்யனாய் யமனில்
அஹம் = நான்
(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(மூ)—ப்ரஹ்லாத(ஃ)ஶ்சாஸ்மி தை(டே)த்யாநாம் கால: கலயதா மஹம் ||
ம்ருகா(ஹா)ணாம் ச ம்ருகே(ஹே)ந்த்(ஃ)ரோஹம் வைனதேயஶ்ச பக்ஷிணாம் || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்லாத:(ஃ:), ச, அஸ்மி, தை(டெ)த்யாநாம், கால:, கலயதாம், அஹம் | ம்ருகா(ஹா)ணாம், ச, ம்ருகே(ஹே)ந்த்(ஃ)ர:, அஹம், வைனதேய:, ச, பக்ஷிணாம் ||

தை(ஒதெ)த்யாநாம் = தைத்யர்களில்

ப்ரஹ்லாத: = உத்தமனை ப்ரஹ்லாதனுக்கு நியாமகனாய் இதர தைத்யர்களை விட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே உத்க்ருஷ்டமான ஸுகமுடையவனுதலால் ப்ரஹ்லாத நாமகனாய் ப்ரஹ்லாதனில்

(அஹம்) = நான்

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

கலயதாம் = பந்தனுதிகளை உண்டாக்குபவர்களில்

கால: = ஶ்ரேஷ்டனுன காலனுக்கு நியாமகனாய் இதர பந்தனம் முதலியவைகளைச் செய்பவர்களை விட இவனுக்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக் கொண்டு ஸரியாகத்தெரிந்து கொள்பவனுதலால் கால நாமகனாய் காலனில்

அஹம் = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

ச = மற்றும்

ம்ருகா(ணா)ணாம் = ம்ருகங்களில்

ம்ருகே(மே)ந்த்(த்ரீ)ர: = உத்தமமான ஸிம்ஹத்திற்கு நியாமகனாய் மற்ற ம்ருகங்களைவிட இதற்கு மேன்மையைத்தந்துகொண்டே, என்னை தேடும் பக்தர்களுக்கு ப்ரபுவாதலால் ம்ருகேந்த்ர: என்னும் பெயருடையவனாய் ஸிம்ஹத்தில்

அஹம் = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

பக்ஷிணும் = பக்ஷிகளில்

வைனதேய: = உத்தமமான கருடபக்ஷிக்கு நியாமகனாய் மற்ற பக்ஷிகளை விட இதற்கு மேன்மையைத்தந்து கொண்டே விஶேஷமாய் நமஸ்கரிப்பவர்களுக்கு ஆஶ்ரயனுதலால் வைனதேயஶப்தவாச்யனாய் கருட பக்ஷியில்

(அஹம்) = நான்

(அஸ்மி) = இருக்கிறேன்.

(மூ)—பவந: பவதாமஸ்மி ராம: ஶஸ்த்ரப்(ஹ்)ருதாமஹம் ||
ஜ(ஸ)ஷாணாம் மகரஶ்சாஸ்மி ஸ்ரோதஸாமஸ்மி ஜாஹ்நவீ || 31 ||

(ப. உ.) பவந: பவதாம், அஸ்மி, ராம:, ஶஸ்த்ரப்(ஹ்)ருதாம், அஹம் | ஜ(ஸ)ஷாணாம், மகர:, ச, அஸ்மி, ஸ்ரோதஸாம், அஸ்மி, ஜாஹ்நவீ ||

பவதாம் = சுத்தப்படுத்தும் வஸ்துக்களில்
பவந: = ஶ்ரேஷ்டமான வாயுவுக்கு நியாமகனாய் சுத்தி செய்யும் இதர வஸ்துக்களைவிட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டு, பாவிப்பவர்களுக்கு பூஜ்யனாதலால் பவன ஶப்த வாச்யனாய் வாயுவில்
(அஹம்) = நான்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஶஸ்த்ரப்(ஹ்)ருதாம் = ஶஸ்த்ரதாரிகளில்
ராம: = உலகத்தை ரமிக்கச் செய்யும் (ஸந்தோஷப்படுத்தும்) ஶ்ரேஷ்டனான ராமன்
அஹம் = நானே (இது ஸாக்ஷாத் ரூபம்).
ச = மற்றும்
ஜ(ஸ)ஷாணாம் = மீன்களில்
மகர: = உத்தமமான முதலைக்கு நியாமகனாய் இதர மீன்களைவிட இதற்கு ஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே, லோகத்திற்கு அற்பஞானத்தைக் கொடுப்பவனாதலால் மகர ஶப்த வாச்யனாய் முதலையில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸ்ரோதஸாம் = நதிகளில்
ஜாஹ்நவீ = உத்தமமான கங்காநதிக்கு நியாமகனாய் இதர நதிகளைவிட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே ஸம்ஸாரம்

அஸாரமெ ன்று தெரிந்து கொண்டு அதை விடுப வனை ரக்ஷிப்பவ னுதலால்		ஜாஹ்னவீ என்னும் பெய ருடைவளுய் கங்கா நதியில்
	(அஹம்)	= நான்
	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(மூ)—ஸர்கா(ஹா)ணு மாதி(ஷி)ரந்தஶ்ச மத்(ய)யம் சைவாஹமர்ஜுன ||
அத்(ய)யாத்ம வித்(ஜ)யா வித்(ஜ)யாணும் வாத:(ஷ:) ப்ரவத(ஷ) தாமஹம் || 32 ||

(ப. உ.) ஸர்கா(ஹா)ணும், ஆதி:(ஷி:), அந்த:, ச, மத்(ய)யம், ச, ஏவ, அஹம், அர்ஜுன | அத்(ய)யாத்மவித்(ஜ)யா, வித்(ஜ)யாணும், வாத:(ஷ:), ப்ரவத(ஷ)தாம், அஹம் ||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன!		ரூபனுயிப்ப திணும் அத்(ய)யாத்ம வித் யாநாமகனுய் அத்யாத்ம வித் தையில் இருக் கிறேன்.
ஸர்கா(ஹா)ணும்	= ஸ்ருஷ்டிக்கப் படும் ப்ராணி களுக்கு		
ஆதி:(ஷி:)	= காரணன்		
ச	= மற்றும்		
மத்(ய)யம்	= ரக்ஷகன்		
ச	= மற்றும்	ப்ரவத(ஷ) தாம்	= வாதம், ஜல்பம், விதண்டம் என்னும் இக் கதைகளை நடத் தும் ஜனங்க ளால் (செய்யப் படும்)
அந்த:	= நாஶகன்		
அஹம், ஏவ	= நானே.		
வித்(ஜ)யாணும்	= வித்யைகளில்		
அத்(ய)யாத்ம வித்(ஜ)யா	= உத்தமமாகிய ப்ரஹ்ம வித்யை க்குநியாமக ணுய் இதர வித் யைகளைவிட இதற்குஶ்ரேஷ் டத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொ ண்டே ஜீவர்க ளில் அவர்க ளுக்கு பதியா யிருப்பதிணு லும், ஞானஸ்வ	வாத: (ஷ:)	= வாதமென்னும் கதைக்குநியாம கனுய்வாச்யத்வ ரூப காரணத்தி ஞல் வாதஶப்த வாச்யனுய் வாதத்தில் (கதையில்) இருப்பவன்
		அஹம் (ஏவ)	= நானே.

(மூ)—அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி த்(த்)வந்த்(த்)வஸ்ஸாமாஸிகஸ்ய ச ||
அஹமேவாக்ஷய: காலோ தா(யா)தாஹம் விஶ்வதோமுக:
(வ:) || 33 ||

(ப. உ.) அக்ஷராணாம், அகார:, அஸ்மி, த்(த்)வந்த்(த்)வ:, ஸாமாஸிகஸ்ய, ச | அஹம், ஏவ, அக்ஷய:, கால:, தா(யா)தா, அஹம், விஶ்வதோமுக:(வ:) ||

அக்ஷராணாம் = எழுத்துகளில்
அகார: = உத்தமமான 'அ' என்னும் எழுத்திற்கு நியாமகனாய் இதர அக்ஷரங்களை விட இதற்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே 'அ' என்று அழைக்கப்படுபவனாதலால் அகார ஶப்தவாச்யனாய் 'அ' என்னும் எழுத்தில்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஸாமாஸிகஸ்ய = ஸமாஸ ஸமூஹத்தில்
த்(த்)வந்த்(த்)வ: = உத்தமமான த்வந்த்வ ஸமாஸத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸமாஸங்களை விட இதற்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டே உள்ளும் வெளியிலும் இரண்டு ரூபங்களுடன் இருப்பதால் த்வந்த்வ ஶப்தவாச்யனாய் த்வந்த்வ ஸமாஸத்தில் இருப்பவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
அக்ஷய: = நாஶமற்றவனாதலால் அக்ஷய ஶப்தவாச்யனாய்
கால: = ஸம்ஹாரகனாதலால் கால நாமகனாய் அக்ஷய காலத்திலிருப்பவன்
அஹம், ஏவ = நானே.
தா(யா)தா = தாரணத்தையும், போஷணத்தையும், செய்பவன்
அஹம் = நான்.
விஶ்வதோமுக: (வ:) = ஸகல திசைகளிலும் முகமுடையவனாதலால் சதுர்முகனில் இருப்பவன்; எல்லா விடத்திலும் ஸகல அவயவங்களையுமுடையவன்.

(மூ)—ம்ருத்யு: ஸர்வஹரஸ்சாஹமுத்(ஜீ)ப(ஹ)வஸ்சப(ஹ)விஷ்யதாம்||
கீர்தி: ஸ்ரீர்வாக் ச நாரீணாம் ஸ்ம்ருதிர்மேதா(யா) த்(யீ)ருதி:
க்ஷமா || 34 ||

(ப. உ.) ம்ருத்யு:, ஸர்வஹர:, ச, அஹம், உத்(ஜீ)ப(ஹ)வ:, ச, ப(ஹ)விஷ்யதாம்| கீர்த்தி:, ஸ்ரீ:, வாக், ச, நாரீணாம், ஸ்ம்ருதி:, மேதா(யா), த்(யீ)ருதி:, க்ஷமா ||

ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸர்வஹர: = ஸர்வ நாஸகனை
ம்ருத்யு: = ஸம்ஹாரகனாதலால் ம்ருத்யு நாமகனாய் ம்ருத்யுவுக்கு நியாமகனாய் ம்ருத்யுவிலிருப்பவன்.
ச = மற்றும்
ப(ஹ)விஷ்யதாம் = பிறப்பவர்களின்
உத்(ஜீ)ப(ஹ)வ: = பிறப்புக்கு நியாமகனாய் பிறக்கச்செய்வதினால் உத்பவ: என்னும் பெயருடையவனாய் பிறப்பிலிருப்பவன்.
அஹம் = நான்
நாரீணாம் = ஸ்த்ரீகளின்
கீர்தி: = கீர்த்திக்கு நியாமகனாய் துதிக்கப்படுபவனாதலால் கீர்தி ஸப்தவாச்யனாய் கீர்தியில் இருப்பவன்.
= ஸ்ரீக்கு(ஒளிக்கு) நியாமகனாய் ஸ்ரீக்கு ஆஸ்ரயனாதலால் ஸ்ரீஸப்தவாச்யனாய் ஸ்ரீக்குள்ளிருப்பவன்.
வாக் = வாக்யங்களுக்கு நியாமகனாய், சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவனாதலால் வாக்ஸப்தவாச்யனாய் வாக்கியத்திலிருப்பவன்.
ஸ்ம்ருதி: = ஸ்மரணைக்கு (நினைவுக்கு) நியாமகனாய் நினைக்கப்படுவதற்கு யோக்யனாதலால் ஸ்ம்ருதி நாமகனாய் ஸ்ம்ருதியிலிருப்பவன்.
மேதா(யா) = புத்திக்கு நியாமகனாய் மேதா(யா) ஸப்தவாச்யனாய் மேதை(யெ)யில் இருப்பவன்.
த்(யீ)ருதி: = தைர்யத்திற்கு

	நியாமகனாய் ஜகத்தைத்தரிப்பதினால் த்(யி)ருதி ஶப்தவாச்யனாய் த்ருதியிலிருப்பவன்,		க்(கு) நியாமகனாய்க்ஷமாஶப்தவாச்யனாய் க்ஷமையில் (பொறுமையில்) இருப்பவன்.
க்ஷமா	= க்ஷமைக்கு (பொறுமை		

(மூ)—ப்(ஸ்ரீ)ருஹத்ஸாம ததா(யா) ஸாம்நாம் கா(மா)யத்ரீ ச(ஊ)ந்த(ஞ)ஸாமஹம் ||
மாஸானாம் மார்க(ம) ஶீர்ஷோஹம் ரு(ஸ)தூனாம் குஸுமாகர: || 35 ||

(ப. உ.) ப்(ஸ்ரீ)ருஹத்ஸாம, ததா(யா), ஸாம்நாம், கா(மா)யத்ரீ, ச(ஊ)ந்த(ஞ)ஸாம், அஹம் | மாஸானாம், மார்க(ம)ஶீர்ஷ:, அஹம், ரு(ஸ)தூனாம், குஸுமாகர: ||

ஸாம்நாம்	= ரதந்தரம் முதலிய ஸாமங்களில்		மற்ற சந்தஸ்ஸுகளை விட இதற்குஶ்ரேஷ்டத்வத்தைக் கொடுத்துக் கொண்டேதன்னைத் துதிப்பவர்களை ரக்ஷிப்பதினால் காயத்ரீ ஶப்தவாச்யனாய் காயத்ரியிலிருப்பவன்
ப்(ஸ்ரீ)ருஹத்ஸாம	= மேலான ப்ருஹத்ஸாமத்திற்கு நியாமகனாய் இதர ஸாமங்களை விட இதற்கு மேன்மையைக்கொடுத்துக் கொண்டே ப்ருஹத்ஸாம ஶப்தவாச்யனாய் ப்ருஹத்ஸாமத்திலிருப்பவன்	அஹம்	= நான்.
		மாஸானாம்	= மாதங்களில்
		மார்க(ம) ஶீர்ஷ:	= மார்கஶீர்ஷ மாதத்திற்கு நியாமகனாய் மற்ற மாதங்களை விட இதற்கு மேன்மையைக் கொடுத்துக் கொண்டே மார்கஶீர்ஷ
அஹம்	= நான்.		
ததா(யா)	= அவ்வாறே		
ச(ஊ)ந்த(ஞ)ஸாம்	= சந்தஸ்ஸுகளில்		
கா(மா)யத்ரீ	= உத்தமமாகிய காயத்ரிக்கு நியாமகனாய்		

ஶப்தவாச்யனாய் மார்கஶிர மாதத்தி லிருப்பவன்.

ரு(ஊ)தூனாம் = ருதுக்களில்

குஸுமாகர: = உத்தமமான வஸந்த ருதுவிற்கு நியாமகனாய் மற்ற ருதுக்களை விட இதற்கு மேன்மையைக் கொடுத்துகொண்டே அவரவர் யோக்யதைக்குத்தக்கவாறு குத்ஸிதமான, மற்றும் ஸமீசீனமான ஞானத்தைப் பிறப்பிப்பதினால் குஸுமாகரஶப்த வாச்யனாய் வஸந்த ருதுவி லிருப்பவன்

(அஹம் ஏவ) = நானே.

(மூ)—த்(ஜீ)யூதம் ச(ஊ)லயதாமஸ்மி தேஜஸ்தேஜஸ்விநாமஹம் ||
ஜயோஸ்மி வ்யவஸாயோஸ்மி ஸத்வம் ஸத்வவதாமஹம் ||36||

(ப. உ.) த்(ஜீ)யூதம், ச(ஊ)லயதாம், அஸ்மி, தேஜ:, தேஜஸ்விநாம், அஹம் | ஜய: அஸ்மி, வ்யவஸாய:, அஸ்மி, ஸத்வம், ஸத்வவதாம், அஹம் ||

ச(ஊ)லயதாம் [ஸ்தி(யி)தம்] = கபடம் (வஞ்சனை) செய்பவர்களிலிருக்கும்

த்(ஜீ)யூதம் = த்யூதத்திற்கு (சூதாட்டத்திற்கு) நியாமகனாய் த்யூதஶப்த வாச்யனாய் த்யூதத்திலிருப்பவன்

அஹம் = நானே.

தேஜஸ்விநாம் [ஸ்தி(யி)த:] = தேஜஸ்ஸுள்ளவர் (ஒளியுடையோர்) களிலிருக்கும்

தேஜ: = தேஜஸ்ஸுக்கு (ஒளிக்கு) நியாமகனாய் ப்ரகாஶிப்பதினால் தேஜஶ்ஶப்த வாச்யனாய் ஒளியிலிருப்பவன்

அஹம் = நானே.

(ஜேத்ரூணாம் ஸ்தி[யி]த:) = ஜயஶீலர்களி லிருக்கும்

ஜய: = ஜயத்திற்கு நியாமகனாய் ஜயஶப்த வாச்யனாய் ஜயத்தி லிருப்பவனாக

அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(வ்யவஸாயிநாம்) [ஸ்தி(யி)த:] = நிஶ்சய ஞானமுடையவர்களி லிருக்கும்

வ்யவஸாய: = நிஶ்சய ஞானத்திற்கு நியாமகனாய் வ்யவ

ஸாயஶப்தவாச்யனாய் நிஶ்சய ஞானத்தில் இருப்பவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஸத்வ வதாம் [ஸ்தி(யி)தம்] = பலமுடையவர்களிலிருக்கும்
ஸத்வம் = பலத்திற்கு நியாமகனாய் ஸத்வ ஶப்த வாச்யனாய் பலத்தில் இருப்பவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.

(மூ)—வ்ருஷ்ணீனாம் வாஸுதே(தே)வோஸ்மி பாண்டவானாம் த(ய)னஞ்ஜய: ||
முனீனமப்யஹம் வ்யாஸ: கவீனாமுஶனா கவி: || 37 ||

(ப. உ.) வ்ருஷ்ணீனாம், வாஸுதே(தே)வ:, அஸ்மி, பாண்டவானாம், த(ய)னஞ்ஜய: | முனீனாம், அபி, அஹம், வ்யாஸ:, கவீனாம், உஶனா, கவி: ||

வ்ருஷ்ணீனாம் = யாதவர்களில்
வாஸுதே (தே)வ: = உத்தமனான வஸுதேவ குமாரனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன். (ஸாக்ஷாத்ரூபம்)
பாண்டவானாம் = பாண்டுகுமாரர்களில்
த(ய)னஞ்ஜய: = உத்தமனான அர்ஜுனனுக்கு நியாமகனாய் பீமனைத்தவிர மற்ற பாண்டவர்களைவிட இவனுக்கு உத்தமத்வத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே த(ய)னஞ்ஜய ஶப்தவாச்யனாய் அர்ஜுனனில் இருப்பவன்.
முனீனாம் = முனிகளில்
வ்யாஸ: = வேதவ்யாஸர்
அஹம் = நானே. (ஸாக்ஷாத் அவதாரம்)
கவீனாம் = கவிகளில்
உஶனாகவி: = ஶ்ரேஷ்டனான உஶனஸ் ஸு (ஶுக்ராசார்யர்) என்னும் கவிக்கு நியாமகனாய் மற்ற கவிகளைவிட இவருக்கு ஆதிக்யத்தைக் கொடுத்துக்கொண்டே ஸ்ருஷ்டி செய்யும் அபேக்ஷையுடையவனாதலால் உஶனஶ்ஶப்த வாச்யனாய் உஶனஸ் என்னும் கவியிலிருப்பவன்
அஹம்(ஏவ) = நானே.

(மூ)—த(ª)ண்டோ த(ª)மயதாமஸ்மி நீதிரஸ்மி ஜிகீ(ஷீ)ஷதாம் ||
மௌனம் சைவாஸ்மி கு(௨¯)ஹ்யாணும் ஜ்ஞானம் ஜ்ஞானவ
தாமஹம் || 38 ||

(ப. உ.) த(ª)ண்ட:, த(ª)மயதாம், அஸ்மி, நீதி:, அஸ்மி, ஜிகீ(ஷீ)ஷ
தாம் | மௌனம், ச, ஏவ, அஸ்மி, கு(௨¯)ஹ்யாணும், ஜ்ஞானம், ஜ்ஞானவ
தாம், அஹம் ||

த(ª)மயதாம் [ஸ்தி(யி)த:] = தண்டனை செய்பவர்களி லிருக்கும் (தண்டனை செய்பவர்களால் செய்யப்படும்)
த(ª)ண்ட: = பரிக்ஷைக்கு (தண்டனைக்கு) நியாமகனுய் தண்டித்துக் கொண்டிருப்பதால் தண்ட ஸப்தவாச்யனுய் தண்டத்தி லிருப்பவனுய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
ஜிகீ(ஷீ)ஷதாம் [ஸ்தி(யி)தா] = ஜயமடைவதற்கு ஆசையுடையவர்களி லிருக்கும்
நீதி: = நீதி ரூபமாகிய தர்மத்திற்கு நியாமகனுய் நீதி ஸப்தவாச்யனுய் நீதியி லிருப்பவனுக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
கு(௨¯)ஹ்யாணும் = கோப்யமான (ரஹஸ்யமான) வஸ்துக்களி லிருக்கும்
மௌனம் = உத்தமமான த்யானத்திற்கு நியாமகனுய் முனிகளால் பூஜ்யனுதலால் மௌன ஸப்தவாச்யனுய் மௌனத்தி லிருப்பவனுய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ஜ்ஞானவதாம் [ஸ்தி(ய)தம்] = ஞானமுடையவர்களிலிருக்கும்
ஜ்ஞானம் = ஞானத்திற்கு (அறிவிற்கு) நியாமகனுய் ஞானரூபனுதலால் ஞான ஸப்தவாச்யனுய் ஞானத்தி லிருப்பவன்
அஹம் (ஏவ) = நானே.

(மூ)—யச்சாபி ஸர்வபூ(ஊ¯)தாணும் பீ(வி)ஜம் தத(ª)ஹமர்ஜுன ||
ந தத(ª)ஸ்தி வினு யத் ஸ்யான் மயா பூ(ஊ¯)தம் சராசரம்
|| 39 ||

(ப. உ.) யத், ச, அபி, ஸர்வ-பூ(ஹ-ு)தானும், பீ(வீ)ஜம், தத், அஹம், அர்ஜுன | ந, தத், அஸ்தி, விநா, யத், ஸ்யாத், மயா, பூ(ஹ-ு)தம், சராசரம் ||

ச	= மற்றும்		இல்லாமலிருக்கும்)
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	சராசரம்	= ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான
ஸர்வ-பூ(ஹ-ு) தானும்	= ஸகல ப்ராணிகளுக்கு	யத்	= எந்த
யத்பீ(வீ) ஜம்	= எது காரணமோ	பூ(ஹ-ு)தம்	= வஸ்து
தத் (அபி)	= அக்காரணத்திற்கு நியாமகனாய் அக்காரணத்திலிருப்பவனும்	ஸ்யாத்	= உண்டோ
அஹம் (ஏவ)	= நானே.	தத்	= அவ்வஸ்து
மயா	= நியாமகனான என்னை	ந, அஸ்தி	= இல்லை. [நான் மேற்சொல்லிய பதார்த்தங்களிலேயேயல்லாது எல்லா விடத்திலும் நியாமகனாய் இருக்கின்றேன்.]
விநா	= விட்டு (நான் நியாமகனாய்		

(மூ)—நாந்தோஸ்தி மம தி(வி)வ்யானும் விபூ(ஹ-ு)தீனும் பரம்தப ||
ஏஷதூத்தே(ஷே)ஶத: ப்ரோக்தோ விபூ(ஹ-ு)தேர்விஸ்தரோ
மயா || 40 ||

(ப. உ.) ந, அந்த:, அஸ்தி, மம, தி(வி)வ்யானும், விபூ(ஹ-ு)தீனும், பரம்தப | ஏஷ:, து, உத்தே(ஷே)ஶத:, ப்ரோக்த:, விபூ(ஹ-ு)தே:, விஸ்தர:, மயா ||

பரம்தப	= ஶத்ருதாபகனான அர்ஜுன!		சொல்லிய விபூதிரூபங்களின் சுருக்கம்
மம	= என்னுடைய		
தி(வி)வ்யானும்	= அப்ராக்ருதங்களான	உத்தே (ஷே)ஶத:	= வெவ்வேறாக
விபூ(ஹ-ு) தீனும்	= விபூதிரூபங்களுக்கு	ப்ரோக்த:	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அந்த:	= முடிவு		
ந, அஸ்தி	= இல்லை.	மயா	= என்னால்
ஏஷ:, து	= இதுவரையில்	ஏஷ:	= இந்த

விபூ(ஹு)தே:	= விபூதிரூபங்களின்	(ப்ரோக்த: = ப்ரோச்யதே)	= சொல்லப்படுகிறது.
விஸ்தர:	= விஸ்தாரம்		

(மூ)—யத்(ஜ்)யத்(ஜ்)விபூ(ஹு)திமத் ஸத்வம் ஶ்ரீமதூ(ஊ)ர்ஜித மேவ வா ||
தத்ததே(டே)வாவக(ம)ச்ச(ஹ) த்வம் மம தேஜோம்ஶ-ஸம் ப(ஹ)வம் || 41 ||

(ப. உ.) யத், யத், விபூ(ஹு)திமத், ஸத்வம், ஶ்ரீமத், ஊர்ஜிதம், ஏவ, வா | தத், தத், ஏவ, அவக(ம)ச்ச(ஹ), த்வம், மம, தேஜோம்ஶ-ஸம்ப(ஹ)வம் ||

யத், யத்,	= எந்தெந்த	தத், தத்	= அந்தந்த வஸ்து
ஸத்வம்	= வஸ்து	மம	= என்னுடைய
ஏவ	= தன்னினத்தில்	தேஜோம்ஶ-	= ப்ரகாஶரூபமாகிய அம்ஶத்தோடு
விபூ(ஹு)திமத்	= உத்தமமானதோ	ஸம்ப(ஹ)வம்	= கூடிக்கொண்டிருப்பதென்று
ஶ்ரீமத், ஏவ	= ஸம்பத்தோடு கூடிக் கொண்டிருக்கிறதோ	த்வம்	= நீ
வா	= மற்றும்	அவக(ம)ச்ச(ஹ)	= தெரிந்துகொள்.
ஊர்ஜிதம்	= அபிவ்ருத்தியுடையதோ		

(மூ)—அத(ய)வா ப(ஹ)ஹுனைதேன கிம் ஜ்ஞாதேன தவார்ஜுன ||
விஷ்டப்(ப)யாஹமித(த)ம் க்ருத்ஸ்னமேகாம்ஶேன ஸ்தி(த)தோ ஜக(க)த் || 42 ||

(ப. உ.) அத(ய), வா, ப(ஹ)ஹுனா, ஏதேன, கிம், ஜ்ஞாதேன, தவ, அர்ஜுன | விஷ்டப்(ப)ய, அஹம், இத(த)ம், க்ருத்ஸ்னம், ஏகாம்ஶேன, ஸ்தி(த)த:, ஜகத் ||

அத(ய), வா	= அல்லது		வர்களுக்கு நியாமகனாயிருக்கும் விபூ(ஹு)திரூபத்தினால்
அர்ஜுன	= ஓ அர்ஜுன!		
ஜ்ஞாதேன	= தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட		
ப(ஹ)ஹுனா	= அனேகமான	தவ	= உனக்கு
ஏதேன	= முன்னால்சொல்லப்பட்ட ஸூர்யன் முதலிய	கிம்	= என்ன ப(ப)லம்? என்றால் இனி சொல்லப்

போகும் விபூ(ஞ)திரூபத்தின் ஞானத்தினுல் உண்டாகும் பலத்தைவிட முன்சொல்லிய ஸூர்யாதிகளில் நியாமகனுயிருக்கும் விபூதிரூபங்களின் ஞானத்தால் உண்டாகும் ப(ஃ)லம் ஸ்வற்பமென்று அபிப்ராயம்.

இத(ஊ)ம் = இந்த ப்ரத்ய க்ஷாதி ப்ரமாணங்களால் ஸித்தமாயிருக்கும்

க்ருத்ஸ்னம் = ஸமஸ்தமான

ஜக(ம)த் = ப்ரபஞ்சத்தை

ஏகாம்ஶேன = அனேக அம்ஶங்களில் ஒரு அம்ஶத்தால்

விஷ்டப்(ஹீ)ய = வ்யாபித்து (பறவிக்கொண்டு)

அஹம் = நான்

ஸ்தி(யி)த: = இருக்கின்றேன்

தாத்பர்யம் :—மேற்சொல்லியவாறு ஸூர்யன் முதலிய சில பதார்த்தங்களிலேயே இருக்கிறேனென்று தெரியவேண்டாம். நான் ஒரு அம்ஶத்தால் இந்த ஸமஸ்த ப்ரபஞ்சத்தையும் வ்யாபித்து இருக்கிறேன் என்று அறிவதால் விஶேஷ ப(ஃ)லனுண்டென்றறிக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

விபூதியோக மென்னும்

பத்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினொன்றாவது அத்தியாயம்.

அவதாரணிகை :—பூர்வ அத்தியாயத்தின் கடைசி ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட வ்யாப்தரூப உபாஸனை சுருக்கமாயிருந்து த்யானிப்பதற்கு புத்தியில் படுவதல்லாததால், பகவத்ரூபத்தை த்யானம் செய்வதற்காக விச்வரூபமே (விராட் ரூபமே) இவ்வத்யாயத்தில் விஸ்தாரமாக சொல்லப்படுகிறது.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—மத(ஃ)னுக்(ஜீ)ரஹாய பரமம் கு(ஔ)ஹ்யமத்(யீ)யாத்ம
ஸம்ஜ்ஞிதம் ||
யத் த்வயோக்தம் வசஸ்தேன மோஹோயம் விக(ஔ)தோ
மம || 1 ||

(ப. உ.) மத(ஃ)னுக்(ஜீ)ரஹாய, பரமம், கு(ஔ)ஹ்யம், அத்(யீ)யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம், | யத், த்வயா, உக்தம், வச:, தேன, மோஹ:, அயம், விக(ஔ)த:, மம ||

மத(ஃ)னுக்(ஜீ)ரஹாய	= என்னிடத்தில் அனுக்ரஹம் செய்வதற்காக	உக்தம்	சொல்லப்பட்டதோ
பரமம்	= உத்தமமான	தேன	= அவ்வாக்யத்தினால்
கு(ஔ)ஹ்யம்	= ரஹஸ்யமான	மம	= என்னுடைய
அத்(யீ)யாத்மஸம்ஜ்ஞிதம்	= பரமாத்மாவை போதிக்கும்	அயம்	= இந்த பந்தநேச ரூபமாகிய
		மோஹ:	= மோஹம்
யத், வச:	= எந்த வாக்யம்	விக(ஔ)த:	= நாசமடைந்தது.
த்வயா	= உன்னால்		

(மூ)—ப(ஃ)வாப்யயௌ ஹி பூ(ஃ)தானாம் ச்ருதௌ விஸ்தரசோ
மயா ||
த்வத்த: கமலபத்ராக்ஷ மாஹாத்ம்யமபி சாவ்யயம் || 2 ||

(ப. உ.) ப(ஃ)வாப்யயௌ, ஹி, பூ(ஃ)தானாம், ச்ருதௌ, விஸ்தரச:, மயா | த்வத்த:, கமலபத்ராக்ஷ, மாஹாத்ம்யம், அபி, ச, அவ்யயம் ||

கமலபத்ராக்ஷ	= கமல தளங்களைப் போன்ற கண்களுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!	விஸ்தரஶ:	= விஸ்தாரமாக
த்வத்த:	= உன்னால்	மயா	= என்னால்
பூ(ஹ-ூ)தானாம்	= ப்ராணிகளின்	ஶ்ருதௌ	= கேழ்க்கப்பட்டன.
ப(ஹ)வாப்யயௌ	உற்பத்தி நாஶம்	ச	= மற்றும்
	இவைகள் (7-வது அத்தியாயம் முதலியவைகளில்)	அவ்யயம்	= ஶாஶ்வதமான
		மஹாத்ம்யம் அபி	= மஹாத்ம்யமும்
		(ஶ்ருதம்)	= கேழ்க்கப்பட்டது.
		ஹி	= நிஶ்சயம்.

(மூ)—ஏவமேதத்(ீ)யதா(யா)த்த(ய) த்வமாத்மானம் பரமேஶ்வர ||
த்(ீ)ரஷ்டுமிச்சா(ஶா)மி தே ரூபமைஶ்வரம் புருஷோத்தம ||3||

(ப. உ.) ஏவம், ஏதத், யதா(யா), ஆத்த(ய), த்வம், ஆத்மானம், பரமேஶ்வர | த்(ீ)ரஷ்டும், இச்சா(ஶா)மி, தே, ரூபம், ஐஶ்வரம், புருஷோத்தம ||

பரமேஶ்வர	= எல்லாவற்றிற்கும் ஸ்வாமியான க்ருஷ்ணா!	புருஷோத்தம	= புருஷ ஶ்ரேஷ்டனே!
த்வம்	= நீ	தே	= உன்னுடைய
ஆத்மானம்	= உன்னை	ஐஶ்வரம்	= த்யானம் செய்வதற்கு அஸாத்யமான ஶக்தியுடைய
யதா(யா)	= எவ்விதமாக		
ஆத்த(ய)	= சொல்லுகிறாயோ	ரூபம்	= ரூபத்தை
ஏதத்	= இவ்வாக்கியம்	த்(ீ)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு
ஏவம் (ஏவ)	= ஸத்யமானதே.	இச்சா(ஶா)மி	= விரும்புகிறேன்

(மூ)—மன்யஸே யதி(ீ) தச்ச(ஶ)க்யம் மயா த்(ீ)ரஷ்டுமிதி ப்ரபோ (ஹோ) ||
யோகே(ே)ஶ்வர ததோ மே த்வம் த(ீ)ர்ஶயாத்மானமவ்யயம் || 4 ||

(ப. உ.) மன்யஸே, யதி(ீ), தத், ஶக்யம், மயா, த்(ீ)ரஷ்டும், இதி, ப்ரபோ(ஹோ) | யோகே(ே)ஶ்வர, தத:, மே, த்வம், த(ீ)ர்ஶய, ஆத்மானம், அவ்யயம் ||

ப்ரபோ (ஹோ)	= ஸமர்த்தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	யோகே (கே)ஶ்வர	= ஸகல உபாயங்களுக்குஸ்வாமியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
மயா	= என்னால்	த்வம்	= நீ
தத்	= அந்த ரூபம்	அவ்யயம்	= அழிவற்ற
த்(த்ரு)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு	ஆத்மானம்	= உன்னுடைய ஸ்வரூபத்தை
ஶக்யம், இதி	= ஸாத்யமானதென்று	மே	= எனக்கு
யதி(தி), மன்யஸே	= நீ தெரிந்திருப்பாயாகில்	த(த)ர்ஶய	= காட்டுக.
தத: (தர்ஹி)	= அப்படியாயின்		

அவதரணிகை:—விஶ்வரூபத்தைக் காண்பதற்கு குதூஹலமுடைய அர்ஜுனனால் ப்ரார்த்திக்கப்பட்ட ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் அந்த விஶ்வரூபத்தைப் பாரென்று சொல்லுகிறான் :—

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—பஶ்ய மே பார்த்த ரூபாணி ஶதஶோத(ய) ஸஹஸ்ரஶ: ||
நானாவிதா(யா)னி தி(தி)வ்யானி நானாவர்ணாக்ருதீனி ச || 5 ||

(ப. உ.) பஶ்ய, மே, பார்த்த, ரூபாணி, ஶதஶ:, அத(ய), ஸஹஸ்ரஶ: | நானாவிதா(யா)னி, தி(தி)வ்யானி, நானாவர்ணாக்ருதீனி, ச ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ச	= மற்றும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	நானா வர்ணா க்ருதீனி	= அனேக வர்ணங்களாலும், அனேக உருவங்களாலும் கூடிய
பார்த்த	= அர்ஜுன!	தி(தி)வ்யானி	= அப்ராக்ருதங்களான
மே	= என்னுடைய	ரூபாணி	= ரூபங்களை
ஶதஶ:	= நூற்றுக்கணக்குகளான	பஶ்ய	= பார்.
அத(ய)	= மற்றும்		
ஸஹஸ்ரஶ:	= அளவற்றவைகளான		
நானாவிதா (யா)னி	= அனேகவிதங்களான		

(மூ)—பஶ்யாதி(தி)த்யான் வஸூன் ருத்(த்)ரானஶ்வினௌ மருதஸ்ததா(ா) ||
ப(ப)ஹூன்யத்(த்)ருஷ்டபூர்வாணி பஶ்யாஶ்சர்யாணி பா(பா)ரத || 6 ||

(ப. உ.) பஶ்ய, ஆதி(தி)த்யான், வஸூன், ருத்(த்)ரான், அஶ்வினௌ, மருத:, ததா(ா) | ப(ப)ஹூனி, அத்(த்)ருஷ்டபூர்வாணி, பஶ்ய, ஆஶ்சர்யாணி, பா(பா)ரத ||

பா(ஷா)ரத	= பரதகுலோத்பன்னனான அர்ஜுன!		பதுமருத்துக் களேயும்
ஆதி(தி)த்யான்	= பன்னிரண்டு ஆதித்யர்களேயும்	பஶ்ய	= பார்.
வஸூன்	= எட்டு வஸுக்களேயும்	ததா(ஷா)	= அப்படியே
ருத்(த்)ரான்	= பதினென்று ருத்ரர்களேயும்	ப(ஹு)ஹூனி	= அனேகங்களான
அஶ்வினௌ	= அஶ்வினீ தேவர்களேயும்	அத்(த்)ருஷ்டபூர்வாணி	= இதுவரையிலும் கண்டிராத
மருத:	= நாற்பத்தொன்	ஆஶ்சர்யாணி	= அத்புதமான பதார்த்தங்களேயும்
		பஶ்ய	= பார்.

(மூ)—இஹைகஸ்த(ழ)ம் ஜக(த்)த் க்ருத்ஸ்னம் பஶ்யாத்(த்)ய ஸசராசரம் ||
மம தே(தே)ஹே கு(டா)டாகேஶ யச்சான்யத் த்(த்)ரஷ்டு மிச்ச(ஸ)ஸி || 7 ||

(ப. உ.) இஹ, ஏகஸ்த(ழ)ம், ஜக(த)த், க்ருத்ஸ்னம், பஶ்ய, அத்(த்)ய, ஸசராசரம் | மம, தே(தே)ஹே, கு(டா)டாகேஶ, யத், ச, அன்யத், த்(த்)ரஷ்டும், இச்ச(ஸ)ஸி ||

கு(டா)டாகேஶ	= நித்திரையை வென்ற அர்ஜுன!	ஏகஸ்த(ழ)ம்	= ஏகதேசத்தில் (ஓரிடத்தில்) இருப்பதாய்
ஸசராசரம்	= சராசரங்களோடு கூடிய	பஶ்ய	= பார்.
க்ருத்ஸ்னம்	= ஸமஸ்தமான	அன்யத்	= இதைவிட வேறான
ஜக(த)த்	= ப்ரபஞ்சத்தை	யத்	= எதை
அத்(த்)ய	= இப்பொழுது	த்(த்)ரஷ்டும்	= காணுவதற்கு
இஹ	= உனக்குக் காட்டிக்கொண்டிருக்கும்	இச்ச(ஸ)ஸி	= விரும்புகிருயோ
		(தத்) ச	= அதையும்
மம	= என்னுடைய	(பஶ்ய)	= பார்.
தே(தே)ஹே	= ஶரீரத்தில்		

(மூ)—ந து மாம் ஶக்யஸே த்(த்)ரஷ்டுமனேனைவ ஸ்வ சக்ஷுஷா ||
தி(தி)வ்யம் த(த)தா(மா)மி தே சக்ஷு: பஶ்ய மே யோக(ம)மைஶ்வரம் || 8 ||

(ப. உ.) ந, து, மாம், ஶக்யஸே, த்(த்³)ரஷ்டும், அனேன, ஏவ, ஸ்வ-சக்ஷுஷா | தி(தி³)வ்யம், த(த³)தா(தா³)மி, தே, சக்ஷு:, பஶ்ய, மே, யோக(³)ம், ஐஶ்வரம் ||

து	= மற்றும்	தி(தி³)வ்யம்	= லோக விலக்ஷணமான
மாம்	= என்னை	சக்ஷு:	= காணும் ஶக்தியை
அனேன	= இந்த		
ஸ்வ-	= உன்னிடமுள்ள		
சக்ஷுஷா, ஏவ	= கண்ணினாலேயே	த(த³)தா (தா³)மி	= கொடுக்கின்றேன்.
த்(த்³)ரஷ்டும் (த்வம்)	= காண்பதற்கு = நீ	(தேன)	= அந்த அப்ராக்ருதமான சக்ஷுஸ்ஸினால்
ந, ஶக்யஸே	= திறமையுள்ளவனாகமாட்டாய்.	மே	= என்னுடைய
		ஐஶ்வரம்	= ஈஶ்வர ஸம்பந்தியான
(அத:)	= ஆதலால்		
தே	= உனக்காக	யோக(³)ம்	= ஸாமர்த்யத்தை
		பஶ்ய	= பார்.

ஸஞ்ஜய உவாச :—

(மூ)—ஏவமுக்த்வா ததோ ராஜன் மஹாயோகே(³)ஶ்வரோ ஹரி: ||

த(³)ர்ஶயாமாஸ பார்தா(²)ய பரமம் ரூபமைஶ்வரம் || 9 ||

(ப. உ.) ஏவம், உக்த்வா, தத:, ராஜன், மஹாயோகே(³)ஶ்வர:, ஹரி: | த(³)ர்ஶயாமாஸ, பார்தா(²)ய, பரமம், ரூபம், ஐஶ்வரம் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	தத:	= பிறகு
உவாச	= சொல்லுகிறான்	பார்தா(²)ய	= அர்ஜுனனுக்காக
ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜனே!	பரமம்	= உத்தமமான
மஹாயோகே(³) ஶ்வர:	= மேலான உபாயங்களுக்கு ஸ்வாமியான	ஐஶ்வரம்	= ஈஶ்வர ஸம்பந்தியான
		ரூபம்	= ரூபத்தை
ஹரி:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	த(³)ர்ஶயாமாஸ	= காண்பித்தான்.
ஏவம்	= இவ்வாறு		
உக்த்வா	= சொல்லி		

(மூ)—அனேக வக்த்ரநயன மனேகாத்(த்³)பு(பு⁴)த த(³)ர்ஶனம் ||

அனேக தி(தி³)வ்யாப(ப⁴)ரணம் தி(தி³)வ்யானேகோத்(த்³)யதா யுத(⁴)ம் || 10 ||

(ப. உ.) அனேக-வக்த்ர-நயனம், அனேகா-த்(ஜீ)பு(ஹு)த-த(ஜ)ர்ஶனம் | அனேக - தி(வி)வ்யா-ப(ஹ)ரணம்; தி(வி)வ்யானேகோத்(ஜீ)யதாயுத(ய)ம் ||

அனேக- = அனேகமான
வக்த்ர- = முகங்களையும்
நயனம் = கண்களையுமுடையது.
அனேக- = (தனக்குள் காணப்படும்) அனேகமான
அத்புத- = ஆஶ்சர்யமான
தர்ஶனம் = பதார்த்தங்களையுடையது.
அனேக- = அனேகமான
திவ்ய- = அப்ராக்ருதங்களான
ஆப(ஹ)ரணம் = ஆபரணங்களையுடையது.
திவ்ய- = அப்ராக்ருதங்களான
அனேக- = அனேகங்களான
உத்(ஜீ)யத- = மேலுக்குத் தூக்கிப் பிடித்துக் கொள்ளப்பட்ட
ஆயுதம் = ஆயுதங்களையுடையது.

(மூ)—தி(வி)வ்யமால்யாம்ப(வ)ரத(ய)ரம் தி(வி)வ்யக(ம)ந்தா(யா)னுலேபனம் ||
ஸர்வாஶ்சர்யமயம் தே(ஜே)வமனந்தம் விஶ்வதோமுக(வ)ம் || 11 ||

(ப. உ.) தி(வி)வ்ய-மால்யா-ம்ப(வ)ர-த(ய)ரம், தி(வி)வ்ய-க(ம)ந்தா(யா)னுலேபனம் | ஸர்வாஶ்சர்யமயம், தே(ஜே)வம், அனந்தம், விஶ்வதோமுக(வ)ம் ||

தி(வி)வ்ய- = அப்ராக்ருதங்களான
மால்ய- = பூமாலைகளையும்
அம்பர- = வஸ்த்ரங்களையும்
த(ய)ரம் = தரித்திருப்பது
தி(வி)வ்ய- = திவ்யமான
கந்த(ய)- = சந்தனத்தை
அனுலேபனம் = தரித்திருப்பது
ஸர்வ- = அனேகமான
ஆஶ்சர்யமயம் = ஆச்சர்யமான ரூபமுடையது.
அனந்தம் = குண பரிபூர்ணமானது.
விஶ்வதோமுகம் = எல்லா திசைகளிலும் முகங்களையுடையது.
தே(ஜே)வம் = க்ரீடாதி குண விஶிஷ்டமானது.

(மூ)—தி(வி)வி ஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய ப(ஹ)வேத்(ஜீ)யுக(ம)பது(ஜு) த்தி(யி)தா ||

யதி(ஞி) பா:(ஸா:) ஸத்(ஜீ)ருஶீ ஸா ஸ்யாத் பா(ஸா)ஸஸ்தஸ்ய
மஹாத்மன: || 12 ||

(ப. உ.) *தி(ஞி)வி, ஸூர்ய-ஸஹஸ்ரஸ்ய, ப(ஹ)வேத், யுக(ம)பத், உத்தி(யி)தா | யதி(ஞி), பா:(ஸா:), ஸத்ருஶீ, ஸா, ஸ்யாத், பா(ஸா)ஸ:, தஸ்ய, மஹாத்மன: ||*

தி(ஞி)வி = ஆகாயத்தில்
யுக(ம)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி) தஸ்ய = உதித்த
ஸூர்ய-ஸஹஸ்ரஸ்ய = அநேக ஸூர்யர்களின்
பா:(ஸா:) = ஒளியானது
யுக(ம)பத் = ஒரே காலத்தில்
உத்தி(யி)தா, ப(ஹ)வேத், யதி (ஞி) = உதித்ததேயாயின்

ஸா = அந்த ஒளியானது
தஸ்ய = அந்த
மஹாத்மன: = மஹா மஹிமையுடைய விஶ்வரூபத்தின்
பா(ஸா)ஸ: = ஒளிக்கு
ஸத்ருஶீ = ஸமானமாக
ஸ்யாத் = ஆகும்.

(க. உ.) *பரமாத்மாவின் ஒளியானது ஒரே காலத்தில் உதித்த அனேக ஸூர்யர்களின் ஒளிக்கு ஒப்பாகும்.*

(மூ)—தத்ரைகஸ்த(ய)ம் ஜகத் க்ருத்ஸ்னம் ப்ரவிப(ஹ)க்தமனே
கதா(யா) ||
அபஶ்யத் தே(டே)வதே(டே)வஸ்ய ஶரீரே பாண்டவஸ்
ததா(டா) || 13 ||

(ப. உ.) *தத்ர, ஏகஸ்த(ய)ம், ஜகத், க்ருத்ஸ்னம், ப்ரவிப(ஹ)க்தம், அனேகதா(யா) | அபஶ்யத், தே(டே)வதே(டே)வஸ்ய, ஶரீரே, பாண்டவ:, ததா(டா) ||*

ததா(டா) = அப்பொழுது
அனேகதா(யா) = பலவிதங்களாய்
ப்ரவிப(ஹ)க்தம் = பிரிக்கப்பட்டிருக்கும்
க்ருத்ஸ்னம் = ஸகலமான
ஜகத் = ஜகத்தை
தத்ர- = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் காண்பித்த

தேவ தேவஸ்ய = தேவர்களுக்கு ஶ்ரேஷ்டனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்
ஶரீரே = விஶ்வரூபத்தின்கண்
ஏகஸ்த(ய)ம் = ஓரிடத்திலிருப்பதாய்
பாண்டவ: = அர்ஜுனன்
அபஶ்யத் = பார்த்தான்.

(மூ)—தத: ஸ விஸ்மயாவிஷ்டோ ஹ்ருஷ்டரோமா த(ய)னஞ்ஜய: ||
ப்ரணம்ய ஶிரஸா தே(ஷே)வம் க்ருதாஞ்ஜலிரபா(ஷா)ஷத ||14||

(ப. உ.) தத:, ஸ:, விஸ்மயாவிஷ்ட:, ஹ்ருஷ்டரோமா, த(ய)னஞ்ஜய:| ப்ரணம்ய, ஶிரஸா, தே(ஷே)வம், க்ருதாஞ்ஜலி:, அபா(ஷா)ஷத ||

தத:	= பிறகு		விஶிஷ்டனான பரமாத்மாவை
விஸ்மய-	= ஆஶ்சர்யத்தோடு	ஶிரஸா	= தலையினால்
ஆவிஷ்ட:	= கூடினவனும்	ப்ரணம்ய	= ஶ்ரத்தா பக்தியுடன் நமஸ்கரித்து
ஹ்ருஷ்ட- ரோமா	= மயிர்க் கூச்சிட்டிருப்பவனுமான	க்ருதாஞ் ஜலி:(ஸன்)	= கைகுவித்துக் கொண்டவனாய்
ஸ:	= அந்த	அபா(ஷா) ஷத	= சொன்னான்.
த(ய)னஞ்ஜய:	= அர்ஜுனன்		
தே(ஷே)வம்	= க்ரீடாதி குண		

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—பஶ்யாமி தே(ஷே)வாம் ஸ்தவ தே(ஷே)வ தே(ஷே)ஹே
ஸர்வாம் ஸ்ததா(யா) பூ(ஹு)த விஶேஷ ஸங்கா(ஷா)ன் ||
ப்ரஹ்மாணமீஶம் கமலாஸனஸ்த(ய)-
ம்ருஷீம்ஶ்ச ஸர்வானுரகா(ஹா)ம்ஶ்ச தி(ஷி)வ்யான் ||15 ||

(ப. உ.) பஶ்யாமி, தே(ஷே)வான், தவ, தே(ஷே)வ, தேஹே, ஸர்வான், ததா(யா), பூ(ஹு)த-விஶேஷஸங்கா(ஷா)ன் | ப்ரஹ்மாணம், ஈஶம், கமலாஸனஸ்த(ய)ம், ரு(ஷி)ஷீன், ச, ஸர்வான் உரகா(ஹா)ன், ச, தி(ஷி)வ்யான் ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ப்ரஹ்மாணம்	= நான்முகப்ரஹ்மாவையும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	கமலாஸன ஸ்த(ய)ம்	= கமலத்தையே ஆஸனமாயுள்ள நான்முகனின் தொடையின் மீதிருக்கும்
தே(ஷே)வ	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	ஈஶம்	= ருத்ரனையும்
தவ	= உன்னுடைய	ச	= மற்றும்
தே(ஷே)ஹே	= ஶரீரத்தில்	ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான
ஸர்வான்	= ஸமஸ்தரான	ரு(ஷி)ஷீன்	= ருஷிகளையும்
தே(ஷே) வான்	= தேவர்களையும்	தி(ஷி)வ்யான்	= அற்புதங்க
ததா(யா)	= அவ்வாறே		
பூ(ஹு)த-	= ப்ராணிகளின்		
விஶேஷ-	= விசேஷமான		
ஸங்கா (ஷா)ன்	= கூட்டத்தையும்		

உரகா(ரா)ன், ச	= வாஸுகி முதலிய ஸர்ப்பங்களையும்	பஶ்யாமி	= காண்கிறேன்.

(மூ)—அனேக பா(வா)ஹூதத(த)ர-வக்த்ர-நேத்ரம்
பஶ்யாமி த்வாம் ஸர்வதோனந்த ரூபம் ||
நாந்தம் ந மத்(ய)யம் ந புனஸ்தவாதி(தி)ம்
பஶ்யாமி விஶ்வேஶ்வர விஶ்வரூப || 16 ||

(ப. உ.) அனேக-பா(வா)ஹூ-த(த)ர-வக்த்ர-நேத்ரம், பஶ்யாமி, த்வாம், ஸர்வத:, அனந்தரூபம் | ந, அந்தம், ந, மத்(ய)யம், ந, புன:, தவ, ஆதி(தி)ம், பஶ்யாமி, விஶ்வேஶ்வர, விஶ்வரூப ||

விஶ்வேஶ்வர	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	த்வாம்	= உன்னை
அனேக-	= அநேகங்களான	பஶ்யாமி	= பார்க்கிறேன்.
பா(வா)ஹூ-	= கைகளையும்	விஶ்வரூப	= பூர்ணமான ரூபமுடைய கிருஷ்ண!
உத(த)ர-	= வயிறுகளையும்	தவ	= உன்னுடைய
வக்த்ர-	= வாய்களையும்	ஆதி(தி)ம்	= ஆதியை
நேத்ரம்	= கண்களையுமுடைய	ந, பஶ்யாமி	= காண்பதில்லை.
ஸர்வத:	= ஸகல இடங்களிலும்	மத்(ய)யம்	= நடுவையும்
அனந்த ரூபம்	= அபரிச்சின்னமான (அளவற்ற) ரூபமுடைய	ந,(பஶ்யாமி)	= காண்பதில்லை
		புன:	= மற்றும்
		அந்தம்	= முடிவையும்
		ந, (பஶ்யாமி)	= காண்பதில்லை.

(மூ)—கிரீடினம் க(க)தி(தி)னம் சக்ரிணம் ச
தேஜோராஶிம் ஸர்வதோ தீ(தீ)ப்திமந்தம் ||
பஶ்யாமி த்வாம் து(து)ர்னிரீக்ஷ்யம் ஸமந்தாத்
தீ(தீ)ப்தானலார்க-த்(த)யுதி-மப்ரமேயம் || 17 ||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(க)தி(தி)னம், சக்ரிணம், ச, தேஜோராஶிம், ஸர்வத:, தீ(தீ)ப்திமந்தம் | பஶ்யாமி, த்வாம், து(து)ர்னிரீக்ஷ்யம், ஸமந்தாத், தீ(தீ)ப்தா-னலா-ர்க-த்(த)யுதிம், அப்ரமேயம் ||

கிரீடினம்	= கிரீடத்தையும்	ச	= மற்றும்
க(க)தி(தி)னம்	= கதாயுதத்தையும்	சக்ரிணம்	= சக்ரத்தையும் தரித்திருக்கும்

தேஜோ ராஶிம்	= தேஜ: புஞ்ஜனு யும்	த்(த்யு)யுதிம்	= காந்தியைப் போன்ற காந்தி யுடையவனும்
ஸர்வத:	= எல்லா திசை களிலும்	அப்ரமேயம்	= அபரிமிதனும் (அளவுக்கடங் காதவனும்)
தீ(தீ)ப்தி மந்தம்	= ப்ரகாஶமுடை யவனுகவும்	து(டு)ர் நிரீக்ஷ்யம்	= ஸாதாரண கண் களால் காண முடியாதவனு யும் இருக்கும்
ஸமந்தாத்	= சுற்றிலும்	த்வாம்	= உன்னை
தீ(தீ)ப்த-	= எரிந்துகொண் டிருக்கும்	பஶ்யாமி	= பார்க்கிறேன்.
அனல-	= அக்னி		
அர்க-	= ஸூரியன் இவர் களிட		

(மூ)—த்வமக்ஷரம் பரமம் வேதி(தி)தவ்யம்
த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நிதா(யா)னம் ||
த்வமவ்யயஶ் ஶாஶ்வத த(ய)ர்ம கோ(கோ)ப்தா
ஸனுதனஸ்த்வம் புருஷோ மதோ மே || 18 ||

(ப. உ.) த்வம், அக்ஷரம், பரமம், வேதி(தி)தவ்யம், த்வம், அஸ்ய, விஶ்வஸ்ய, பரம், நிதா(யா)னம் | த்வம், அவ்யய:, ஶாஶ்வத-த(ய)ர்ம-கோ(கோ)ப்தா, ஸனுதன:, த்வம், புருஷ:, மத:, மே ||

த்வம்	= நீ	த்வம்	= நீ
வேதி(தி) தவ்யம்	= மோக்ஷத்தை விரும்புமவர் களால் அறி வதற்குத் தகுந்தவன்.	ஶாஶ்வத-	= அனுதி பரம் பரையாய் வந்த
பரமம்	= உத்தமன்.	த(ய)ர்ம-	= தர்மங்களை
அக்ஷரம்	= நாஶமற்றவன்.	கோ(கோ) ப்தா	= இரக்ஷிப்பவன்.
த்வம்	= நீ	த்வம்	= நீ
அஸ்ய	= இந்த	அவ்யய:	= குறுக்கமற்ற வன்
விஶ்வஸ்ய	= ஜகத்திற்கு	ஸனுதன:	= அனுதி நித்ய னுன
பரம்	= உத்தமமான	புருஷ:	= புருஷனுய்
நிதா(யா) னம்	= ஆஶ்ரயன்.	மே	= எனக்கு
		மத:	= ஸம்மதன்.

(மூ)—அனுதீ(தி) மத்(த்)யாந்த மனந்த வீர்ய-
மனந்த பா(வா)ஹும் ஶஶிஸூர்ய நேத்ரம் ||
பஶ்யாமி த்வாம் தீ(தீ)ப்த ஹுதாஶ வக்த்ரம்
ஸ்வதேஜஸா விஶ்வமித(த)ம் தபந்தம் || 19 ||

(ப. உ.) அநாதி(௩)-மத்(௪)யா-ந்தம், அனந்த-வீர்யம், அனந்த-பா(௪)ஹும், ஶஶி-ஸூர்ய-நேத்ரம் | பஶ்யாமி, த்வாம், தீ(௩)ப்த-ஹுதாஶ-வக்த்ரம், ஸ்வ-தேஜஸா, விஶ்வம், இத(௩)ம், தபந்தம் ||

அநாதி(௩)-மத்(௪)யா-ந்தம்	= (குணங்களின்) முதலிடைகடை யற்றவனாகவும்	ஹுதாஶ-	= அக்னிக்கு ஆஶ்ரயமான
அனந்த-	= அளவற்ற	வக்த்ரம்	= முகமுடையவனையும்
வீர்யம்	= பராக்ரமமுடையவனாகவும்	ஸ்வ-	= உன்னிட
அனந்த-	= கணக்கற்ற	தேஜஸா	= ஒளியினால்
பா(௪)ஹும்	= கைகளையுடையவனாகவும்	இத(௩)ம்	= இந்த
ஶஶிஸூர்யநேத்ரம்	= சந்திர ஸூர்யர்களை கண்களினுடையவனாகவும்	விஶ்வம்	= ஸமஸ்த ஜகத்தையும்
தீ(௩)ப்த-	= எரிந்துகொண்டிருக்கும்	தபந்தம்	= தபிக்கச் செய்கிறவனாயுமிருக்கும்
		த்வாம்	= உன்னை
		பஶ்யாமி	= காண்கிறேன்.

(மூ)—த்(௩)யாவா ப்ருதி(௨)வ்யோ ரித(௩)ம் அந்தரம் ஹி
வ்யாப்தம் த்வயைகேந தி(௩)ஶஶ்ச ஸர்வா: ||
த்(௩)ருஷ்ட்வாத்பு(௪)தம் ரூபமுக்(௩)ரம் தவேத(௩)ம்
லோகத்ரயம் ப்ரவ்யதி(௨)தம் மஹாத்மன் || 20 ||

(ப. உ.) த்(௩)யாவா-ப்ருதி(௨)வ்யோ:, இத(௩)ம், அந்தரம், ஹி, வ்யாப்தம், த்வயா, ஏகேந, தி(௩)ஶ:, ச, ஸர்வா: | த்(௩)ருஷ்ட்வா, அத்(௩)பு(௪)தம், ரூபம், உக்(௩)ரம், தவ, இத(௩)ம், லோகத்ரயம், ப்ரவ்யதி(௨)தம், மஹாத்மன் ||

மஹாத்மன்	= ஓ மஹாத்மாவே!	ஸர்வா:	= ஸகலமான
இத(௩)ம்	= இந்த	தி(௩)ஶ:, ச	= திசைகளும்
த்(௩)யாவா-	= ஆகாயம்	(வ்யாப்தா:)	= பரவப்பட்டிருக்கின்றன.
ப்ருதி(௨)வ்யோ:	= பூமி இவைகளுடைய	தவ	= உன்னுடைய
அந்தரம்	= நடு பாகமானது	இத(௩)ம்	= இந்த
த்வயா	= உன்னால்	அத்(௩)பு(௪)தம்	= ஆஶ்சர்யகரமாயும்
ஏகேந	= ஒரு ரூபத்தினால்	உக்(௩)ரம்	= பயங்கரமாயு
வ்யாப்தம்	= பரவப்பட்டிருக்கிறது.		

	மிருக்கும்	ப்ரவ்யதி(யி)தம்	= மிகவும் பயமடைந்திருப்பவைகளாக
ரூபம்	= ரூபத்தை	(பஶ்யாமி)	= காண்கின்றேன்
த்(ரு)ருஷ்ட்வா	= பார்த்து	ஹி	= நிஶ்சயம்.
லோகத்ரயம்	= மூன்று லோகங்களும்		

(மூ)—அமீ ஹி த்வாம் ஸுரஸம்கா(வா) விஶந்தி
கேசித்(த்)பீ(வீ)தா: ப்ராஞ்ஜலயோ க்(கி)ருணந்தி ||
ஸ்வஸ்தீத்யுக்த்வா மஹர்ஷி ஸித்த(ய்) ஸங்கா:(வா:)
ஸ்துவந்தி த்வாம் ஸ்துதிபி:(வி:) புஷ்கலாபி:(வி:) || 21 ||

(ப. உ.) அமீ, ஹி, த்வாம், ஸுரஸங்கா:(வா:), விஶந்தி, கேசித், பீ(வீ)தா:, ப்ராஞ்ஜலய:, க்(கி)ருணந்தி | ஸ்வஸ்தி, இதி, உக்த்வா, மஹர்ஷி-ஸித்த(ய்)-ஸங்கா:(வா:), ஸ்துவந்தி, த்வாம், ஸ்துதிபி:(வி:), புஷ்கலாபி:(வி:) ||

அமீ	= இந்த	ஸித்த(ய்)	= ஸித்த(ய்)ர்கள் இவர்களிட
ஸுரஸங்கா:(வா):	= தேவர்களின் ஸமூகங்கள்	ஸங்கா:(வா:)	= ஸமூகங்கள்
த்வாம்	= உன்னை	ஸ்வஸ்தி	= உலகத்திற்கு க்ஷேமமுண்டாகக் கடவது
விஶந்தி	= ப்ரவேஶிக்கின்றன		
ஹி	= நிஶ்சயம்.	இதி	= என்று
கேசித்	= சிலர்	உக்த்வா	= சொல்லி
பீ(வீ)தா:	= பயமுடையவர்களாய்	புஷ்கலாபி:(வி:)	= ஸம்பூர்ணமான அர்த்தமுடைய
ப்ராஞ்ஜலய: (ஸந்த:)	= கைகுவிழ்ந்தவராய்	ஸ்துதிபி:(வி:)	= ஸ்தோத்திரங்களினால்
க்(கி)ருணந்தி	= துதிக்கிறார்கள்	த்வாம்	= உன்னை
மஹர்ஷி-	= மஹர்ஷிகள்	ஸ்துவந்தி	= துதிக்கிறார்கள்.

(மூ)—ருத்(த்)ராதி(தி)த்யா வஸவோ யே ச ஸாத்(த்)யா
விஶ்வேஶ்விநௌ மருதஶ்சோஷ்மபாஶ்ச ||
க(க)ந்த(த)ர்வ-யக்ஷா-ஸுர-ஸித்த(ய்) ஸங்கா(வா)
வீக்ஷந்தே த்வாம் விஸ்மிதாஶ்சைவ ஸர்வே || 22 ||

(ப. உ.) ருத்(த்)ராதி(தி)த்யா:, வஸவ:. யே, ச, ஸாத்(த்)யா:, விஶ்வே, அஶ்விநௌ, மருத:, ச, ஊஷ்மபா:, ச | க(க)ந்த(த)ர்வ-யக்ஷா ஸுர-ஸித்த(ய்)ஸங்கா:(வா:), வீக்ஷந்தே, த்வாம், விஸ்மிதா:, ச, ஏவ, ஸர்வே ||

யே	= எந்த	க(க)ந்த (ய)ர்வ-	= கந்தர்வர்கள்
ருத்(த்)ர-	= ருத்ரர்கள்	யக்ஷ-	= யக்ஷர்கள்
ஆதித்யா:	= ஆதித்யர்கள்	அஸுர-	= அஸுரர்கள்
ச	= மற்றும்	ஸித்த(த்)-	= ஸித்தர்கள் இவர்களிட
வஸவ:	= வஸுக்கள்	ஸங்கா:(வா:)	= கூட்டங்கள்
ஸாத்(த்)யா:	= ஸாத்யர்கள்	(தே)ஸர்வே	= ஆகிய அவர்களெல்லோரும்
விச்வே	= விச்வே தேவதைகள்	விஸ்மிதா: (ஸந்த:)	= ஆச்சர்யமுடையவர்களாய்
அச்வினௌ	= அச்வினி தேவதைகள்	த்வாமேவ, ச	= உன்னையே
ச	= மற்றும்	வீக்ஷந்தே	= பார்க்கின்றார்கள்.
மருத:	= மருத்கணங்கள்		
ச	= மற்றும்		
ஊஷ்மபா:	= பித்ருக்கள்		
ச	= மற்றும்		

(மூ)—ரூபம் மஹத் தே ப(ப)ஹுவக்த்ர-நேத்ரம்
மஹாபா(பா)ஹோ ப(ப)ஹுபா(பா)ஹூருபாத(த)ம் ||
ப(ப)ஹூத(த)ரம் ப(ப)ஹுத(த)ம்ஷ்ட்ரா கராலம்
த்(த்)ருஷ்ட்வா லோகா: ப்ரவ்யதி(தி)தாஸ்ததா(தா)ஹம்
|| 23 ||

(ப. உ.) ரூபம், மஹத், தே, ப(ப)ஹு-வக்த்ர-நேத்ரம், மஹாபா(பா)ஹோ, ப(ப)ஹு-பா(பா)ஹூரு-பாத(த)ம் | பஹூதரம், ப(ப)ஹு-த(த)ம்ஷ்ட்ரா-கராலம், த்(த்)ருஷ்ட்வா, லோகா:, ப்ரவ்யதி(தி)தா:, ததா(தா), அஹம் ||

மஹாபா (பா)ஹோ	= அதிக பராக்ரமசாலியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	பாத(த)ம்	= பாதங்கள் இவைகளையுடைய
தே	= உன்னுடைய	ப(ப)ஹு-	= அனேகங்களான
ப(ப)ஹு-	= அனேகங்களான	உத(த)ரம்	= வயிறுகளையுடைய
வக்த்ர-	= முகங்கள்	ப(ப)ஹு-	= அனேகங்களான
நேத்ரம்	= கண்கள் இவைகளையுடைய	த(த)ம்ஷ்ட்ரா கராலம்	= கோரைப் பற்களால் பயத்தையுண்டாக்கும்
ப(ப)ஹு-	= அனேகங்களான	மஹத்	= பெரியதான
பா(பா)ஹு-	= கைகள்		
ஊரு-	= துடைகள்		

ரூபம்	= ரூபத்தை		ரூர்கள்.
த்(த்₃)ருஷ்ட்வா	= கண்டு	அஹம், அபி	= நானும்
லோகா:	= ஜனங்கள்	ததா(₂)	= அவ்வாறே பயத்தினால் மனக்கலக்கமுள்ளவனாய்
ப்ரவ்யதி(₂)தா:	= பயத்தினால் கலங்கிய மனதுடையவர்களாய் இருக்கி	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.

(மூ)—நப:(₄:)ஸ்ப்ருஶம் தீ(₃)ப்தமனேகவர்ணம்
வ்யாத்தானனம் தீ(₃)ப்த விஶால நேத்ரம் ||
த்(₃)ருஷ்ட்வா ஹி த்வாம் ப்ரவ்யதி(₂)தாந்தராத்மா
த்(₄)ருதிம் ந விந்தா(₃)மி ஶமம் ச விஷ்ணோ || 24 ||

(ப. உ.) நப:(₄:)-ஸ்ப்ருஶம், தீ(₃)ப்தம், அனேக-வர்ணம், வ்யாத்தானனம், தீ(₃)ப்த-விஶால-நேத்ரம் | த்(₃)ருஷ்ட்வா, ஹி, த்வாம், ப்ரவ்யதி(₂)தா-ந்தராத்மா, த்(₄)ருதிம், ந, விந்தா(₃)மி, ஶமம், ச, விஷ்ணோ ||

விஷ்ணோ	= வ்யாப்தனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	நேத்ரம்	= கண்களையுடைய
நப:(₄:)-	= ஆகாயத்தை	த்வாம்	= உன்னை
ஸ்ப்ருஶம்	= தொடும்	த்(₃)ருஷ்ட்வா	= பார்த்து
தீ(₃)ப்தம்	= ப்ரகாஶித்துக்கொண்டிருக்கும்	ப்ரவ்யதி(₂)த-	= கலக்கமடைந்த
அனேக-	= பலவகைகளான	அந்தராத்மா	= மனதுடைய
வர்ணம்	= வர்ணங்களுடன் கூடியிருக்கும்	(அஹம்)	= நான்
		த்(₄)ருதிம்	= தைர்யத்தையும்
		ச	= மற்றும்
		ஶமம்	= ஶாந்தியையும் (மனத்தணிவையும்)
வ்யாத்த-	= பெரியதாய் திறக்கப்பட்டிருக்கும்	ந, விந்தா(₃)மி	= அடைவதில்லை
ஆனனம்	= வாயுடைய		
தீ(₃)ப்த-	= ப்ரகாஶிக்கும்	ஹி	= நிஶ்சயம்.
விஶால-	= விஶாலமான		

(மூ)—த(₃)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ச தே முகா(₂)னி
த்(₃)ருஷ்ட்வைவ காலானலஸன்னிபா(₄)னி ||

திஶோ ந ஜானே ந லபே(ஹே) ச ஶர்ம
ப்ரஸீத(த) தே(தே)வேஶ ஜகன்னிவாஸ || 25 ||

(ப. உ.) த(த)ம்ஷ்ட்ராகராலானி, ச, தே, முகா(வா)னி, த்(தீ)ருஷ்ட்வா, ஏவ, காலானல-ஸன்னிபா(ஶா)னி | தி(தி)ஶ:, ந, ஜானே, ந, லபே(ஹே), ச, ஶர்ம, ப்ரஸீத(த), தே(தே)வேஶ, ஜகன்னிவாஸ ||

ஜகன்னிவாஸ	= ஜகத்திற்கு ஆஶ்ரயனுன	ஸன்னிபா (ஶா)னி	= ஸமானமான
தே(தே)வேஶ	= தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	முகா(வா)னி	= முகங்களை
தே	= உன்னுடைய	த்(தீ)ருஷ்ட்வா, ஏவ	= கண்டமாத்திரத்திலேயே
தம்ஷ்ட்ரா கராலானி	= கோரைப் பற்களால் பயங்கரமான	தி(தி)ஶ:	= திசைகளை
ச	= மற்றும்	ந, ஜானே	= அறியவில்லை.
காலானல-	= ப்ரளயாக்னிக்கு	ஶர்ம, ச	= ஸுகத்தையும்
		ந, லபே(ஹே)	= அடையவில்லை
		(அத:)	= அதனுல்
		(த்வம்)	= நீ
		ப்ரஸீத(த)	= ப்ரஸன்னனுகவேண்டும்.

(மூ)—அமீ ச த்வாம் த்(த்ரு)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய புத்ரா:
ஸர்வே ஸஹைவாவனிபால ஸங்கை:(ஶவை:) ||
பீ(பீ)ஷ்மோ த்(த்ரோ)ரோண: ஸூதபுத்ர ஸ்ததா(ஸா)ஸௌ
ஸஹாஸ்மதீ(தீ)யைரபி யோத(த)முக்(க்)யை: || 26 ||

(ப. உ.) அமீ, ச, த்வாம், த்(த்ரு)ருதராஷ்ட்ரஸ்ய, புத்ரா:, ஸர்வே, ஸஹ, ஏவ, அவனிபாலஸங்கை:(ஶவை:) | பீ(பீ)ஷ்ம:, த்(த்ரோ)ரோண:, ஸூதபுத்ர:, ததா(ஸா), அஸௌ, ஸஹ, அஸ்மதீ(தீ)யை:, அபி, யோத(த)முக்(க்)யை: ||

அமீ	= இந்த	ஸஹ, ஏவ	= கூடிக் கொண்டே
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான	த்வாம்	= உன்னை
த்(த்ரு)ருத ராஷ்ட்ரஸ்ய	= த்ருதராஷ்ட்ரனின்	(விஶந்தி)	= ப்ரவேசிக்கின்றூர்கள்.
புத்ரா:	= குமாரர்கள்	ச	= மற்றும்
அவனிபால-	= அரசர்களின்	பீ(பீ)ஷ்ம:	= பீஷ்மாசார்யர்
ஸங்கை: (ஶவை:)	= கூட்டங்களோடு	த்(த்ரோ)ரோண:	= த்ரோணுசார்யர்

ததா(௨)	= அவ்வாறே	அஸ்மதீ(௩)யை:, அபி	= நம்மவர்களோடும்
அஸௌ	= இந்த	ஸஹ	= கூடிக்கொண்டு
ஸூதபுத்ர:	= ஸூதபுத்ரனான கர்ணன்	த்வாம்	= உன்னை
யோத(௪)-	= போர்செய்பவர்களில்	(விஶந்தி)	= ப்ரவேசிக்கின்றார்கள்.
முக்யை:	= முக்யர்களான		

(மூ)—வக்த்ராணி தே த்வரமாணா விஶந்தி
த(௩)ம்ஷ்ட்ராகராலானி ப(௪)யானகானி ||
கேசித்(௩)விலக்(௩)னா த(௩)ஶனாந்தரேஷு
ஸம்த்(௩)ருஶ்யந்தே சூர்ணிதைருத்தமாங்கை:(ஹை:) ||27||

(ப. உ.) வக்த்ராணி, தே, த்வரமாணா:, விஶந்தி, த(௩)ம்ஷ்ட்ரா-கராலானி, ப(௪)யானகானி | கேசித், விலக்(௩)னா:, த(௩)ஶனாந்தரேஷு, ஸம்த்(௩)ருஶ்யந்தே, சூர்ணிதை:, உத்தமாங்கை:(ஹை:) ||

தே	= அந்த துர்யோதனாதிகள்	த(௩)ஶனாந்தரேஷு	= பற்சந்துகளில்
த(௩)ம்ஷ்ட்ரா-	= கோரைப்பற்களினால்	விலக்(௩)னா: (ஸந்த:)	= அகப்பட்டவர்களாய்
கராலானி	= விகாரங்களான		
ச	= மற்றும்	சூர்ணிதை:	= பொடியாய்ப்போன
ப(௪)யானகானி	= பயத்தையுண்டு பண்ணும்		
தே	= உன்னுடைய	உத்தமாங்கை:	= தலைகளுடன்
வக்த்ராணி	= முகங்களை		
த்வரமாணா:	= வேகத்தோடு கூடியவர்களாய்	யுக்தா: (ஸந்த:)	= கூடியவர்களாய்
விஶந்தி	= ப்ரவேசிக்கின்றார்கள்.	ஸம்த்(௩)ருஶ்யந்தே	= காணப்படுகின்றார்கள்.
கேசித்	= சிலர்		

(மூ)—யதா(௨) நதீ(௩)னாம் ப(௪)ஹவோம்பு(௩)வேகா:(ஹா:)
ஸமுத்(௩)ரமேவாபி(௪)முகா(௨) த்(௩)ரவந்தி ||
ததா(௨) தவாமீ நரலோகவீரா
விஶந்தி வக்த்ராண்யபி(௪)விஜ்வலந்தி || 28 ||

(ப. உ.) யதா(௨), நதீ(௩)னாம், ப(௪)ஹவ:, அம்பு(௩)வேகா(ஹா:), ஸமுத்(௩)ரம், ஏவ, அபி(௪)முகா:(கா:), த்(௩)ரவந்தி | ததா(௨), தவ, அமீ, நரலோகவீரா:, விஶந்தி, வக்த்ராணி, அபி(௪)விஜ்வலந்தி ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
நதீ(தீ)னாம் = நதிகளின்
ப(வ)ஹவ: = அனேகமான
அம்பு (வே)வேகா(கா:) = ஜல ப்ரவாஹங்கள்
ஸமுத்(த்)ரம், ஏவ = ஸமுத்ரத்தையே
அபிமுகா: (ஸந்த:) = எதிர்முகமாய்
த்(த்)ரவந்தி = ப்ரவேசிக்கின்றனவோ
ததா(யா) = அவ்வாறே

அமீ = இந்த
நரலோக- = மானிட உலகிலுள்ள
வீரா: = வீரர்களான பீஷ்மாதிகள்
தவ = உன்னுடைய
அபி(பி) விஜ்வலந்தி = க்ரூரமாய் ப்ரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்
வக்த்ராணி = முகங்களை
விசந்தி = ப்ரவேசிக்கின்றனர்.

(மூ)—யதா(யா) ப்ரதீ(தீ)ப்தம் ஜ்வலனம் பதங்கா(கா)
விசந்தி நாசாய ஸம்ருத்த(த்)வேகா:(கா:) ||
ததை(தை)வ நாசாய விசந்தி லோகா
ஸ்தவாபி வக்த்ராணி ஸம்ருத்த(த்)வேகா:(கா:) || 29 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ப்ரதீ(தீ)ப்தம், ஜ்வலனம், பதங்கா:(கா:), விசந்தி, நாசாய, ஸம்ருத்த(த்)வேகா:(கா:) | ததா(யா), ஏவ, நாசாய, விசந்தி, லோகா:, தவ, அபி, வக்த்ராணி, ஸம்ருத்த(த்)வேகா:(கா:) ||

யதா(யா) = எவ்வாறு
ஸம்ருத்த(த்)- = அதிகமான
வேகா:(கா:) = வேகத்தோடு கூடிய
பதங்கா:(கா:) = சலபங்கள் (விட்டில் பூச்சிகள்)
நாசாய = அழிவுக்காக
ப்ரதீ(தீ)ப்தம் = நன்றாய் எரிந்து கொண்டிருக்கும்
ஜ்வலனம் = நெருப்பை

விசந்தி = ப்ரவேசிக்கின்றனவோ
ததா(யா)ஏவ = அவ்வாறே
ஸம்ருத்த (த்)வேகா: = அதிகவேகத்தோடு கூடிய
லோகா:, அபி = துர்யோதனாதி ஜனங்களும்
நாசாய = மரணத்திற்காக
தவ = உன்னுடைய
வக்த்ராணி = வாய்களை
விசந்தி = ப்ரவேசிக்கின்றனர்கள்.

(மூ)—லேலிஹ்யஸே க்(க்)ரஸமான: ஸமந்தால்-
லோகான் ஸமக்(க்)ரான் வத(த)னைர்ஜ்வலத்பி:(பி:) ||
தேஜோபி(பி)ராபூர்ய ஜக(க)த் ஸமக்(க்)ரம்
பா(பா)ஸஸ்தவோக்(க்)ரா: ப்ரதபந்தி விஷ்ணோ || 30 ||

(ப. உ.) லேலிஹ்யஸே, க்(௩)ரஸமான:, ஸமந்தாத், லோகான், ஸமக்(௩)ரான், வத(௪)னை:, ஜ்வலத்பி:(௪:)| தேஜோபி:(௪:), ஆபூர்ய, ஜகத், ஸமக்(௩)ரம், பா(௪)ஸ:, தவ, உக்(௩)ரா:, ப்ரதபந்தி, விஷ்ணோ ||

(த்வம்) = நீ
ஸமக்(௩)ரான் = ஸமஸ்தரான
லோகான் = துர்யோதனாதி ஜனங்களை
ஜ்வலத்பி:(௪:) = எரிந்துகொண்டிருக்கும்
வத(௪)னை: = முகங்களினால்
ஸமந்தாத் = நான்கு திசைகளினின்றும்
க்(௩)ரஸமான: = விழுங்குபவனாய்
லேலிஹ்யஸே = (ரக்தத்துடன் கூடியிருக்கும் உதடுகளை நாக்கின் நுனியினால் ருசிபார்ப்பவனைப்போல் அடிக்கடி) நக்கிக்கொள்ளுகிறாய்
விஷ்ணோ = ஸ்ரீ கிருஷ்ண!
தவ = உன்னுடைய
உக்(௩)ரா: = குரூரங்களான
பா(௪)ஸ: = ஒளிகள்
தேஜோபி:(௪:) = பிரகாசங்களினால்
ஸமக்(௩)ரம் = ஸகலமான
ஜகத் = ஜகத்தை
ஆபூர்ய = பரவிக்கொண்டு
ப்ரதபந்தி = மிகவும் தபிக்கச்செய்கின்றன.

(மூ)—ஆக்(௨)யாஹி மே கோ ப(௪)வானுக்(௩)ர ரூபோ
நமோஸ்து தே தே(௩)வவர ப்ரஸீத(௩) ||
விஜ்ஞாதுமிச்சா(௪)மி ப(௪)வந்தமாத்(௩)யம்
ந ஹி ப்ரஜாநாமி தவ ப்ரவ்ருத்திம் || 31 ||

(ப. உ.) ஆக்(௨)யாஹி, மே, க:, ப(௪)வான், உக்(௩)ரரூப:, நம:, அஸ்து, தே, தே(௩)வவர, ப்ரஸீத(௩)| விஜ்ஞாதும், இச்சா(௪)மி, ப(௪)வந்தம், ஆத்(௩)யம், ந, ஹி, ப்ரஜாநாமி, தவ, ப்ரவ்ருத்திம் ||

உக்(௩)ர- = உக்ரமான
ரூப: = ரூபமுடைய
ப(௪)வான் = நீ
க: = யார்? (எதற்காக இந்த ரூபத்தைத் தரித்திருக்கிறாய்)
மே = எனக்கு
ஆக்(௨)யாஹி = சொல்ல வேண்டும்.
தேவவர = தேவஶ்ரேஷ்டனே!
தே = உனக்கு
நம: = நமஸ்காரம்
அஸ்து = இருக்கட்டும்.
ப்ரஸீத(௩) = ப்ரஸன்னனாகுக.
ஆத்(௩)யம் = ஆதிபுருஷனான
ப(௪)வந்தம் = உன்னை

விஜ்ஞாதும்	= நன்றாக (ஸரியாக) தெரிந்து கொள்வதற்கு		(ஏன் இந்த கோர ரூபத்தைத் தரித்தாயோ) அதை
இச்சா(ஊா)மி	= விரும்புகிறேன்.		
ஹி	= மற்றும்	ந, ப்ரஜாநாமி	= அறியவில்லை.
தவ	= உன்னுடைய		
ப்ரவ்ருத்திம்	= கார்யங்களை		

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—காலோஸ்மி லோகக்ஷயக்ருத் ப்ரவ்ருத்தோ(த்யோ)
லோகான் ஸமாஹர்துமிஹ ப்ரவ்ருத்த: ||
ரு(ஊ)தேபி த்வாம் ந ப(ஃ)விஷ்யந்தி ஸர்வே
யேவஸ்தி(யி)தா: ப்ரத்யநீகேஷு யோதா:(யா:) || 32 ||

(ப. உ.) கால:, அஸ்மி, லோக-க்ஷயக்ருத், ப்ரவ்ருத்த: (த்ய:), லோகான், ஸமாஹர்தும், இஹ, ப்ரவ்ருத்த: | ரு(ஊ)தே, அபி, த்வாம், ந, ப(ஃ)விஷ்யந்தி, ஸர்வே, யே, அவஸ்தி(யி)தா:, ப்ரத்யநீகேஷு, யோதா:(யா:) ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்		ந்தவனாய்
உவாச	= (கோர ரூபத்தைத் தரித்ததற்குக் காரணத்தை) சொல்லுகிறான்.	அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
		இஹ	= இப்போற்களத்திற்கு வந்திருக்கும்
		லோகான்	= ஜனங்களை
(அஹம்)	= நான்	ஸமாஹர்தும்	= ஸம்ஹரிப்பதற்காக
கால:	= ப்ரபஞ்சத்திற்கு பந்தனம் ஸம்ஹாரம் முதலிய கர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதினால் காலஸப்தவாச்யனாய்	ப்ரவ்ருத்த:	= ப்ரவ்ருத்தனாய்
		அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
		யே	= யார்
		ப்ரத்யநீகேஷு	= இருபடைகளிலும் பரஸ்பரஸ்பர்த்தையுடன் கூடி
		அவஸ்தி(யி)தா:	= நின்றிருக்கும்
லோக-க்ஷயக்ருத்	= ப்ரபஞ்சத்தை நஸிக்கச் செய்பவனாய்	யோதா:(யா:)	= போர் வீரர்களோ (அவர்களில்)
ப்ரவ்ருத்த:(த்ய:)	= ஸகல தேஸங்களிலும் காலங்களிலும் நிரை	த்வாம்	= உன்னையும்
		அபி	= மற்றும், தர்ம

ராஜர், பீமன், நகுலன், ஸஹதேவன், அஶ்வத்தாமா, க்ருபாசார்யர் க்ருதவர்மா இவர்களையும்	ருதே = தவிர தே, ஸர்வே = (மற்ற) அவர்களெல்லோரும் ந, ப(ப)விஷ்யந்தி = இருப்பதில்லை. (என்றால்மரணமடைகிறார்கள்)

அவதாரணிகை :—அர்ஜுனன் 'ஜயமுண்டாகுமோ பராஜயமுண்டாகுமோ' என்று ஸந்தேஹமடைந்ததற்கு 'ஜயித்தால் ராஜ்யத்தை யனுபவிப்பாய், போரில் மரணமடைந்தால் ஸ்வர்க்கத்தை அனுபவிப்பாய்; ஆகையால் ஜய விஷயத்தில் ஸந்தேஹமிருந்தாலும் எழுந்து போர் செய்' என்று ஸ்ரீ க்ருஷ்ணன் முன் சொல்லியிருந்தான். இப்பொழுது 'உனக்கு (அர்ஜுனனுக்கு) நிஶ்சயமாய் ஜய முண்டாகிறபடியால் எழுந்து போர் செய்' என்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தஸ்மாத் த்வமுத்திஷ்ட யஶோ லப(ப)ஸ்வ
ஜித்வா ஶத்ரூன் பு(பு)ங்க்ஷ்வ ராஜ்யம் ஸம்ருத்த(த்)ம் ||
மயைவைதே நிஹதா: பூர்வ மேவ
நிமித்தமாத்ரம் ப(ப)வ ஸவ்யஸாசின் || 33 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், த்வம், உத்திஷ்ட, யஶ:, லப(ப)ஸ்வ, ஜித்வா, ஶத்ரூன், பு(பு)ங்க்ஷ்வ, ராஜ்யம், ஸம்ருத்த(த்)ம் | மயா, ஏவ, ஏதே, நிஹதா:, பூர்வம், ஏவ, நிமித்தமாத்ரம், ப(ப)வ, ஸவ்யஸாசின் ||

தஸ்மாத் = நானே ஸகல லோகங்களையும் நாஶம் செய்யவேண்டுமென்று ப்ரவர்த்தனயிருப்பதால்	யஶ: = கீர்த்தியை
த்வம் = நீ	லப(ப)ஸ்வ = அடைவாயாக.
உத்திஷ்ட = யுத்தம் செய்வதற்கு எழுந்திரு.	ஸம்ருத்த(த்)ம் = படை, பொக்கிஷம் (செல்வம்) துர்க்கம் (ஒடுக்குவழி) இவைகளால் பூர்ணமான
ஶத்ரூன் = ஶத்ருக்களை	ராஜ்யம் = ராஜ்யத்தை
ஜித்வா = ஜயித்து	பு(பு)ங்க்ஷ்வ = அனுபவிப்பாயாக.
	பூர்வம், ஏவ = முன்னமே
	ஏதே = இப்போர் வீரர்

	கள்		லும் பாணங்களை விடும் வல்லமையுள்ள அர்ஜுனா!
மயா, ஏவ	= என்னாலேயே		
நிஹதா:	= கொல்லப்பட்டவர்களைப் போலவே (அவர்களின் ஆயுளை நான் அபஹரித்திருப்பதால் நெருங்கிய மரணமுள்ளவர்களாய்) இருக்கிறார்கள்.	த்வம்	= நீ
		நிமித்த மாத்ரம்	= காரணன் மாத்திரம் (அர்ஜுனன் ஸம்ஹரித்தான் என்னும்பெயர் மாத்திரத்தை நீ அடைவதற்குக்காரணனாய்)
ஸவ்யஸாசின்	= இரு கைகளா	ப(ப)வ	= ஆகுக.

அவதரணிகை :—பரசுராமரால் மேலான அஸ்திரங்களை ஸம்பாதி(ஜி)த்த ஆசார்யராகிய த்ரோணாசார்யர், தான் விரும்பிய போது மரணமடையும் திறமையுள்ள பீஷ்மாசார்யர், தன் தலையை நிலத்தில் விழச்செய்பவனின் தலை ஆயிரத்துணுக்கைகளாகும் படிக்கு ருத்ரதேவனின் வரம்பெற்ற ஜயத்ரதன், இந்திரனால் ஶக்த்யாயுதத்தை அடைந்திருக்கும் கர்ணன், மற்றும் ஶூரர்களாகிய அனேக மஹாராஜர்கள் இவர்களெல்லோரும் போர்க்களத்தில் நின்றிருக்க தனக்கு எப்படி ஜயம் உண்டாகும் என்னும் அர்ஜுனனின் ஶங்கைக்கு பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—த்(த்₃)ரோணம் ச பீ(பீ₄)ஷ்மம் ச ஜயத்(த்₃)ரத(த₂)ம் ச
கர்ணம் ததா(தா₂)ன்யானபி யோத(த₄)வீரான் ||
மயா ஹதாம் ஸ்த்வம் ஜஹி மா வ்யதி(தி₂)ஷ்டா:
யுத்யஸ்வ ஜேதாஸி ரணே ஸபத்னான் || 34 ||

(ப. உ.) த்(த்₃)ரோணம், ச, பீ(பீ₄)ஷ்மம், ச, ஜயத்(த்₃)ரத(த₂)ம், ச, கர்ணம், ததா(தா₂), அன்யான், அபி, யோத(த₄)வீரான் | மயா, ஹதான், த்வம், ஜஹி, மா, வ்யதி(தி₂)ஷ்டா:, யுத்யஸ்வ, ஜேதா, அஸி, ரணே, ஸபத்னான் ||

மயா	= என்னால்	த்(த்₃)ரோணம், ச	= த்ரோணாசார்யரையும்
ஹதான்	= மரணமடைந்தவர்களைப் போலிருக்கிற	பீ(பீ₄)ஷ்மம்ச	= பீஷ்மாசார்யரையும்

ஜயத்(௩) ரத(௨)ம், ச	= ஜயத்ரத(௨)னையும்	த்வம்	= நீ
		ஜஹி	= கொல்லு.
கர்ணம்	= கர்ணனையும்	மா, வ்யதி(௨)ஷ்டா:	= துன்பப்பட வேண்டாம்.
ததா(௨)	= அவ்வாறே	யுத்யஸ்வ	= யுத்தம் செய்.
அன்யான், அபி	= இவர்களைவிட வேறான	ரணே	= போரில்
		ஸபத்னான்	= ஶத்ருக்களை
யோத(௪) வீரான்	= யுத்த வீரர்களையும்	ஜேதா	= வெல்லுபவனாக
		அஸி	= இருக்கிறாய்.

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—ஏதத் ஶ்ருத்வா வசனம் கேஶவஸ்ய
க்ருதாஞ்ஜலிர்வேபமான: கிரீடீ ||
நமஸ்க்ருத்வா பூ(௪)ய ஏவாஹ க்ருஷ்ணம்
ஸக(௩)த்(௩)க(௩)த(௩)ம் பீ(௪)தபீ(௪)த: ப்ரணம்ய || 35 ||

(ப. உ.) ஏதத், ஶ்ருத்வா, வசனம், கேஶவஸ்ய, க்ருதாஞ்ஜலி:, வேபமான:, கிரீடீ | நமஸ்க்ருத்வா, பூ(௪)ய:, ஏவ, ஆஹ, க்ருஷ்ணம், ஸக(௩)த்(௩)க(௩)த(௩)ம், பீ(௪)தபீ(௪)த:, ப்ரணம்ய ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	க்ருதாஞ்ஜலி:	= பத்தாஞ்ஜலியாய்
உவாச	= பிறகு என்ன நேர்ந்ததென்னும் த்ருதராஷ்டரனின் ஶங்கைக்கு ஸமாதானத்தைச் சொல்லுகிறான்	நமஸ்க்ருத்வா	= நமஸ்கரித்து
		பூ(௪)ய: ஏவ	= மறுபடியும்
		க்ருஷ்ணம்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனைக் குறித்து
கிரீடீ	= இந்திரனால் கொடுக்கப்பட்ட கிரீடத்தையுடைய அர்ஜுனன்	பீ(௪)தபீ(௪)த:	= மிகவும் பயத்தை யடைந்தவனாய்
		ப்ரணம்ய	= வணக்கமுடையவனாய்
ஏதத்	= இதுவரையில் சொல்லிய	ஸக(௩)த்(௩)க(௩)த(௩)ம் [யதா(௨) ப(௪)வதி ததா(௨)]	= நடுக்கமுள்ள ஸ்வரத்துடன்
கேஶவஸ்ய	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்		
வசனம்	= வார்த்தைகளை		
ஶ்ருத்வா	= கேட்டு		
வேபமான:	= நடுக்கமெடுத்தவனாய்	ஆஹ	= சொல்லுகிறான்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஸ்தா(ஹா)னே ஹ்ருஷீகேஶ தவ ப்ரகீர்த்யா
ஜக(ஹ)த் ப்ரஹ்ருஷ்யத்யனு ரஜ்யதே ச ||
ரக்ஷாம்ஸி பீ(ஹீ)தானி தி(ஶி)ஶோ த்(ஜ்)ரவந்தி
ஸர்வே நமஸ்யந்தி ச ஸித்த(ஸ்)ஸங்கா:(ஙா:) || 36 ||

(ப. உ.) *ஸ்தா(ஹா)னே ஹ்ருஷீகேஶ, தவ, ப்ரகீர்த்யா, ஜக(ஹ)த், ப்ரஹ்ருஷ்யதி, அனுரஜ்யதே, ச | ரக்ஷாம்ஸி, பீ(ஹீ)தானி, தி(ஶி)ஶ:, த்(ஜ்)ரவந்தி, ஸர்வே, நமஸ்யந்தி, ச, ஸித்த(ஸ்)ஸங்கா:(ஙா:) ||*

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	*ரக்ஷாம்ஸி*	= ராக்ஷஸர்கள்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	*பீ(ஹீ)தானி*	= பயமுடையவர்களாய்
ஹ்ருஷீகேஶ	= ஸகல இந்திரியங்களுக்கும் ப்ரோகனை ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	*தி(ஶி)ஶ:*	= திசைகளைக் குறித்து
தவ	= உன்னுடைய	*த்(ஜ்)ரவந்தி*	= ஓடுகின்றார்கள்.
ப்ரகீர்த்யா	= மகிமையின் கீர்த்தனையினால்	*ச*	= மற்றும்
ஜக(ஹ)த்	= ப்ரபஞ்சம்	*ஸர்வே*	= ஸகலமான
ப்ரஹ்ருஷ்யதி	= மிகவும் ஸந்தோஷமடைகிறது.	*ஸித்த(ஸ்)-*	= ஸித்தரின்
அனுரஜ்யதே, ச	= அனுராகமுடையதாகவுமாகிறது.	*ஸங்கா:(ஙா:)*	= கூட்டங்கள்
		நமஸ்யந்தி	= நமஸ்கரிக்கின்றன.
		[இத(ஞ)ம்]	= இதுகள்
		ஸ்தா(ஹா)னே	= உமக்கு தக்கவைகளே.

(மூ)—கஸ்மாச்ச தே ந நமேரன் மஹாத்மன்
க(ஹ)ரீயஸே ப்ரஹ்மணோப்யாதி(ஶி)கர்த்ரே ||
அனந்த தே(ஷே)வேஶ ஜக(ஹ)ன்னிவாஸ
த்வமக்ஷரம் ஸத(ஞ)ஸத் தத்பரம் யத் || 37 ||

(ப. உ.) *கஸ்மாத், ச, தே, ந, நமேரன், மஹாத்மன், க(ஹ)ரீயஸே, ப்ரஹ்மண:, அபி, ஆதி(ஶி)கர்த்ரே | அனந்த, தே(ஷே)வேஶ, ஜக(ஹ)ன்னிவாஸ, த்வம், அக்ஷரம், ஸத், அஸத், தத்பரம், யத் ||*

மஹாத்மன்	= மஹாத்மாவான ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	*ஆதி(ஶி)கர்த்ரே*	= ஸ்ருஷ்டிகர்த்தாவாயிருக்கும்
க(ஹ)ரீயஸே	= ஶ்ரேஷ்டனை	*தே*	= உனக்காக
ப்ரஹ்மண:, அபி	= சதுர்முக ப்ரஹ்மாவுக்கும்	*கஸ்மாத்*	= ஏன்
		ந, நமேரன்	= நமஸ்கரிக்க

	மாட்டார்கள்? (நமஸ்கரித்தே இருவார்கள்)		டைய
		த்வம்	= நீ
		யத்	= எந்த
	= மற்றும்	ஸத(ஆ)ஸத்	= பாவாபாவ ரூபமான (இருக்கிறது மில்லாதது மான) பரபஞ்ச முண்டோ
அனந்த	= முடிவற்ற		
தே(ஷே) வேஶ	= தேவர்களுக்கு ஸ்வாமியான		
ஜக(ஐ)ன் னிவாஸ	= உலகத்திற்கு ஆஶ்ரயனான க்ருஷ்ண!		
		தத்-	= அந்த ப்ரபஞ்சத்தைவிட
அக்ஷரம்	= அக்ஷரமென்னும் பெயரு	பரம்	= மேலானவன்.

(மூ)—த்வமாதி(ஓி)தே(ஷே)வ: புருஷ: புராண
ஸ்த்வமஸ்ய விஶ்வஸ்ய பரம் நிதா(யா)னம் ||
வேத்தாஸி வேத்(ஜீ)யம் ச பரம் ச தா(யா)ம
த்வயா ததம் விஶ்வமனந்தரூப || 38 ||

(ப. உ.) த்வம், ஆதி(ஓி)தே(ஷே)வ:, புருஷ:, புராண:, த்வம், அஸ்ய, விஶ்வஸ்ய, பரம், நிதா(யா)னம் | வேத்தா, அஸி, வேத்(ஜீ)யம், ச, பரம், ச, தா(யா)ம, த்வயா, ததம், விஶ்வம், அனந்தரூப ||

த்வம்	= நீ	த்வம்	= நீ
அஸ்ய	= இந்த	புராண:	= ஸனாதனனான
விஶ்வஸ்ய	= ப்ரபஞ்சத்திற்கு	புருஷ:	= புருஷன்.
		ச	= மற்றும்
பரம்	= ஶ்ரேஷ்டமான	பரம்	= உத்தமமான
நிதா(யா)னம்	= ஆஶ்ரயன்.	தா(யா)ம	= தேஜஸ்வரூபன்.
வேத்தா	= ஜகத்தை அறிந்தவன்.		
		அனந்தரூப	= அளவற்ற ரூபமுடைய பரமாத்மாவே!
ச	= மற்றும்		
வேத்(ஜீ)யம்	= ஜனங்களால் அவசியமாய் தெரிந்து கொள்ளப் படுபவன்.	த்வயா	= உன்னால்
		விஶ்வம்	= ப்ரபஞ்சம்
		ததம்	= வ்யாபிக்கப் பட்டிருக்கிறது.
ஆதி(ஓி) தே(ஷே)வ:	= தேவர்களுக்கு ஆதிகாரணன்.		

(மூ)—வாயுர்யமோக்(ஞி)னிர்வருண: ஶஶாங்க:
ப்ரஜாபதிஸ்த்வம் ப்ரபிதாமஹஶ்ச ||
நமோ நமஸ்தேஸ்து ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:
புனஶ்ச பூ(ஷூ)யோபி நமோ நமஸ்தே || 39 ||

(ப. உ.) வாயு:, யம:, அக்(னி)னி:, வருண:, ஶஶாங்க:, ப்ரஜாபதி:, த்வம், ப்ரபிதாமஹ:, ச | நம:, நம:, தே, அஸ்து, ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:, புந:, ச, பூ(ஃ)ய:, அபி, நம:, நம:, தே ||

த்வம்	= நீ	ச	= மற்றும்
வாயு:	= பலம், ஞானம் இவைகளே ஸ்வரூபமாயுடையவன்.	ப்ரபிதாமஹ:	= ப்ரஜைகளைப் படைக்கும் ப்ரஹ்மாவுக்கும் தந்தையானவன்.
யம:	= நியமிப்பவன்.		
அக்(னி)னி:	= ஜகத்திற்கு சேஷ்டகனானவன்.	தே	= உனக்காக
		ஸஹஸ்ரக்ருத்வ:	= ஆயிரக்கணக்கான
வருண:	= பக்தர்களிடத்தில் அனுக்ரஹம் செய்பவன்.	நம: நம:	= நமஸ்காரங்கள்
		அஸ்து	= இருக்கட்டும்.
		தே	= உனக்காக
		பூ(ஃ)ய:, அபி	= அனேகமாய்
ஶஶாங்க:	= மிகவும் ஸுகமுடையவன்.	புந:, ச	= அடிக்கடி
ப்ரஜாபதி:	= ஜனங்களை ரக்ஷிப்பவன்.	நம:, நம:	= நமஸ்காரம் நமஸ்காரம்.

மூ)—நம: புரஸ்தாத(ஃ)த(ய) ப்ருஷ்டதஸ்தே
நமோஸ்து தே ஸர்வத ஏவ ஸர்வ ||
அனந்தவீர்யாமித விக்ரமஸ்த்வம்
ஸர்வம் ஸமாப்னோஷி ததோஸி ஸர்வ: || 40 ||

(ப. உ.) நம:, புரஸ்தாத், அத(ய), ப்ருஷ்டத:, தே, நம:, அஸ்து, தே, ஸர்வத:, ஏவ, ஸர்வ | அனந்தவீர்யாமிதவிக்ரம:, த்வம், ஸர்வம், ஸமாப்னோஷி, தத:, அஸி, ஸர்வ: ||

ஸர்வ	= பரிபூர்ணனான ஸ்ரீ கிருஷ்ண !		முதலிய எல்லா திசைகளிலும்
தே	= உனக்காக	நம:	= நமஸ்காரம்
புரஸ்தாத்	= முன்புறத்தில்	(அஸ்து)	= இருக்கட்டும்.
நம:	= நமஸ்காரம்	த்வம்	= நீ
அஸ்து	= இருக்கட்டும்.	அனந்த-	= அளவற்ற
அத(ய)	= பிறகு	வீர்ய-	= வீர்யமும்
ப்ருஷ்டத:	= பின்புறத்தில்	அமித-	= அளவற்ற
நம:	= நமஸ்காரம்	விக்ரம:	= பராக்ரமமுமுடையவன்.
(அஸ்து)	= இருக்கட்டும்.		
ஸர்வத: ஏவ	= வலம், இடம்	(யத:)	= எக் காரணத்தி

	ஞல்	ஸர்வ:	=('ஸர்வம் க(வ)ல் விதம் ப்ரஹ்ம' 'புருஷ ஏவே தம் ஸர்வம்' முதலிய ஶ்ருதிகளிலிருக்கும்) ஸர்வஶப்த வாச்யனாய்
ஸர்வம்	=ஸகலமான ப்ரபஞ்சத்தையும்	அஸி	=இருக்கின்றாய்.
ஸமாப்னோஷி	=வ்யாபித்துக் கொண்டிருக்கிறாயோ		
தத:	=அக்காரணத்தால்		

(மூ)—ஸகே(வே)தி மத்வா ப்ரஸப(ஹ)ம் யது(க்த)க்தம்
ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே(வே)தி ||
அஜானதா மஹிமானம் தவேத(க)ம்
மயா ப்ரமாதா(த)த் ப்ரணயேன வாபி || 41 ||

யச்சாபஹாஸார்த்த(ம)மஸத்க்ருதோஸி
விஹாரஶய்யாஸன போ(ஜ)ஜனேஷு ||
ஏகோத(ம)வாப்யச்யுத தத் ஸமக்ஷம்
தத் க்ஷாமயே த்வாமஹமப்ரமேயம் || 42 ||

(ப. உ.) ஸகா(வா), இதி, மத்வா, ப்ரஸப(ஹ)ம், யத், உக்தம், ஹே, க்ருஷ்ண, ஹே, யாத(த)வ, ஹே, ஸகே(வே), இதி, | அஜானதா, மஹிமானம், தவ, இத(க)ம், மயா, ப்ரமாதா(த)த், ப்ரணயேன, வா, அபி|| யத், ச, அபஹாஸார்த்த(ம)ம், அஸத்க்ருத:, அஸி, விஹார-ஶய்யா-ஸன-போ(ஜ)ஜனேஷு, | ஏக:, அத(ம), வா, அபி, அச்யுத, தத், ஸமக்ஷம், தத், க்ஷாமயே, த்வாம், அஹம், அப்ரமேயம் ||

இத(க)ம்	=முன் சொல்லப்பட்ட	ஸகா(வா)	=ஸமான வயதுள்ளவன்
தவ	=உன்னுடைய	இதி	=என்று
மஹிமானம்	=ஜகத்ஸ்ருஷ்டி கர்த்ருத்வம் முதலிய மகிமைகளை	மத்வா	=தெரிந்து கொண்டு
		ஹே, க்ருஷ்ண	=ஓ கிருஷ்ண!
அஜானதா	=அறியாத	ஹே, யாத(த)வ	=ஓ யாதவனே!
மயா	=என்னால்		
ப்ரமாதா(த)த்	=அறியாமையினாலாவது	ஹே, ஸகே(வே)	=ஓ நேஶனே!
ப்ரணயேன, வா	=நேஶத்தினாலாவது	இதி	=என்று
		ப்ரஸப(ஹ)ம்	=அபமான

	கரமாய்	அஸத்க்ருத:, அஸி	= அபமானம் செய்யப் பட்டிருக்கின்ருயோ
யத்	= யாது	தத்	= அந்த அபமானங்களைக் குறித்து
உக்தம்	= சொல்லப் பட்டதோ	அப்ரமேயம்	= அப்ரமேயனை (அளவற்ற)
அத(ய), வா	= மற்றும்	த்வாம்	= உன்னை
அச்யுத	= ஓ கிருஷ்ண !	தத்ஸமக்ஷம், அபி	= அந்த ஸ்னேஹிதனை உன்னெதிரிலேயே
அபஹாஸார்த்த(ய)ம்	= பரிஹாஸத்திற்காக	அஹம்	= நான்
ஏக:	= நேசர்களையற்று ஒருவனையாயிருக்கும்	க்ஷாமயே	= மன்னிக்கவேணுமாய் வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன்.
(த்வம்)	= நீ		
விஹார-	= விளையாட்டு		
ஶய்யா-	= படுக்கை		
ஆஸன-	= உட்காருவது		
போ(ஹோ)ஜனேஷு	= சாப்பாடு முதலியவைகளில்		
யத், ச	= எந்த		

(மூ)—பிதாஸி லோகஸ்ய சராசரஸ்ய
த்வமஸ்ய பூஜ்யஶ்ச கு(ரு)ருர்க(ரீ)ரீயான் ||
ந த்வத் ஸமோஸ்த்யப்(ஹ்)யதி(யி)க: குதோன்யோ
லோகத்ரயேப்யப்ரதிமப்ரபா(ஹா)வ || 43 ||

(ப. உ.) பிதா, அஸி, லோகஸ்ய, சராசரஸ்ய, த்வம், அஸ்ய, பூஜ்ய:, ச, கு(ரு)ரு:, க(ரீ)ரீயான் | ந, த்வத்-ஸம:, அஸ்தி, அப்(ஹ்)யதி(யி)க:, குத:, லோகத்ரயே, அபி, அப்ரதிமப்ரபா(ஹா)வ ||

அஸ்ய	= இந்த	லோகத்ரயே, அபி,	= மூன்று லோகங்களிலும்
சராசரஸ்ய	= ஸ்தாவர ஜங்கமாத்மகமான	அப்ரதிம-	= ஒப்பற்ற
லோகஸ்ய	= உலகத்திற்கு	ப்ரபா(ஹா)வ	= ஐஶ்வர்யமுடைய ஸ்ரீ கிருஷ்ண !
த்வம்	= நீ	த்வத்-	= உனக்கு
பிதா	= தந்தையாகவும்	ஸம:	= ஸமானனை
பூஜ்ய:, ச	= பூஜ்யனுகவும்	அன்ய:	= மற்றொருவன்
க(ரீ)ரீயான்	= உத்தமனை	ந, அஸ்தி	= இல்லை,
கு(ரு)ரு:	= ஆசார்யனுகவும்		
அஸி	= இருக்கிருய்.		

அப்(ஸீ)யதி(யி)க: = உன்னை மீறி உன்னை விட உத்தமனானவன்

குத: = எங்கிருக்கிறான் (இல்லவே இல்லை).

(மூ)—தஸ்மாத் ப்ரணம்ய ப்ரணிதா(யா)ய காயம்
ப்ரஸாத(ஷ)யே த்வாமஹமீசமீட்யம் ||
பிதேவ புத்ரஸ்ய ஸகே(வே)வ ஸக்(வீ)யு:
ப்ரிய: ப்ரியாயார்ஹஸி தே(ஷே)வ ஸோடு(ஜு)ம் || 44 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ப்ரணம்ய, ப்ரணிதா(யா)ய, காயம், ப்ரஸாத(ஷ)யே, த்வாம், அஹம், ஈசம், ஈட்(டீ)யம் | பிதா, இவ, புத்ரஸ்ய, ஸகா(வா), இவ, ஸக்(வீ)யு:, ப்ரிய:, ப்ரியாயா:, அர்ஹஸி, தேவ, ஸோடு(ஜு)ம் ||

தஸ்மாத் = இவ்விதமான மஹாமகிமையுடையவனாதலால்
காயம் = சரீரத்தை
ப்ரணிதா(யா)ய = நன்றாகத் தாழ்த்திக்கொண்டு
ப்ரணம்ய = ஸாஷ்டாங்கமாய் நமஸ்கரித்து
ஈசம் = ஸகல நியாமகனான
ஈட்யம் = துதிக்கப்படத் தகுந்தவனான
த்வாம் = உன்னை
அஹம் = நான்
ப்ரஸாத(ஷ)யே = ப்ரஸன்னனாக வேணுமென்று கோருகிறேன்.
தே(ஷே)வ = விளையாட்டு முதலிய குணங்களுடன் கூடிய பரமாத்மாவே
பிதா = தந்தை
புத்ரஸ்ய = மகனின்
அபராத(ய)ம், இவ = குற்றத்தைப் போலவும்
ஸகா(வா) = ஸ்னேஹிதன்
ஸக்(வீ)யு: = ஸ்னேஹிதனுடைய
அபராத(ய)ம், இவ = குற்றத்தைப் போலவும்
ப்ரிய: = கணவன்
ப்ரியாயா: = மனைவியின்
அபரா(ய)தம், இவ = குற்றத்தைப் போலவும்
மம = என்னிட
அபராத(ய)ம் = குற்றத்தை
ஸோடு(ஜு)ம் = பொறுத்துக் கொள்வதற்கு
அர்ஹஸி = தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்.

(மூ)—அத்(ரு)ருஷ்டபூர்வம் ஹ்ருஷிதோஸ்மி த்(ரு)ருஷ்ட்வா
ப(ப)யேன ச ப்ரவ்யதி(யி)தம் மனோ மே ||
ததே(ஷே)வ மே த(ஷ)ர்சய தே(ஷே)வ ரூபம்
ப்ரஸீத(ஷ) தே(ஷே)வேச ஜக(ஹ)ன்னிவாஸ || 45 ||

(ப. உ.) அத்(த்ரு)ருஷ்டபூர்வம், ஹ்ருஷித:, அஸ்மி, த்ருஷ்ட்வா, ப(ப)யேன, ச, ப்ரவ்யதி(தி)தம், மன:, மே | தத், ஏவ, மே, த(த)ர்சய, தே(தே)வ, ரூபம், ப்ரஸீத(த), தே(தே)வேச, ஜக(க)ன்னிவாஸ ||

தே(தே)வ = ஓ ஸ்ரீ கிருஷ்ணா!
அத்ருஷ்ட பூர்வம் = முன்னெப்பொழுதும் கண்டிராத
(தவ) = உன்னுடைய
ரூபம் = விச்வரூபத்தை
த்(த்ரு)ருஷ்ட்வா = கண்டு
ஹ்ருஷித: = ஸந்துஷ்டனாய்
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
ச = மற்றும்
மே = என்னுடைய
மன: = மனது
ப(ப)யேன = பயத்தால்
ப்ரவ்யதி(தி)தம் = வ்யாகுலத்தையடைந்திருக்கிறது.
(அத:) = ஆகையால்
தே(தே)வேச = தேவதைகளுக்கு ச்ரேஷ்டனை
தே(தே)வ = க்ரீடாதிகுணயுக்தனை
ஜக(க)ன்னிவாஸ = ஜகத்துக்கு ஆச்ரயனை கிருஷ்ணா!
தத் = அந்த
ரூபம், ஏவ = முன்னிருந்த ரூபத்தையே
மே = எனக்கு
த(த)ர்சய = காட்டுக.
ப்ரஸீத(த) = ப்ரஸன்னனாகுக.

(மூ)—கிரீடினம் க(க)தி(தி)னம் சக்ரஹஸ்த-
மிச்சா(சா)மி த்வாம் த்(த்ர)ரஷ்டுமஹம் ததை(தை)வ ||
தேனைவ ரூபேண சதுர்பு(பு)ஜேன ||
ஸஹஸ்ர பா(பா)ஹோ ப(ப)வ விச்வமூர்தே || 46 ||

(ப. உ.) கிரீடினம், க(க)தி(தி)னம், சக்ரஹஸ்தம், இச்சா(சா)மி, த்வாம், த்(த்ர)ரஷ்டும், அஹம், ததா(தா), ஏவ | தேன, ஏவ, ரூபேண, சதுர்பு(பு)ஜேன, ஸஹஸ்ரபா(பா)ஹோ, ப(ப)வ, விச்வமூர்தே ||

அஹம் = நான்
ததா(தா), ஏவ = உன்னுடைய விச்வரூபத்தை எவ்வாறு கண்டேனோ அவ்வாறே
கிரீடினம் = கிரீடத்தை தரித்ததாயும்
க(க)தி(தி)னம் = கதாயுதத்தை தரித்ததாயும்
சக்ரஹஸ்தம் = சக்ராயுதத்தோடு கூடிய கைகளையுடையதாயுமிருக்கும்
த்வாம் = உன்னை
த்(த்ர)ரஷ்டும் = காண்பதற்கு
இச்சா(சா)மி = ஆசைப்படுகிறேன்.
விச்வ மூர்தே = ஜகத்வ்யாப்தனை

ஸஹஸ்ர-	= ஆயிரக்கணக்கான	தேன ரூபேண ஏவ	= அந்த முன்னிருந்த ரூபத்திலேயே
பா(வா)ஹோ	= பாஹுக்களையுடைய கிருஷ்ணா!	(யுக்த:) ப(ஃ)வ	= கூடியவனுகுக.
சதுர் பு(ஃ)ஜேன	= நான்கு புஜங்களையுடைய		

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—மயா ப்ரஸன்னேன தவார்ஜுனேத(ஃ)ம்
ரூபம் பரம் த(ஃ)ர்ஶிதமாத்மயோகா(ஆ)த் ||
தேஜோமயம் விஶ்வமனந்த-மாத்(ஃ)யம்
யன் மே த்வத(ஃ)ன்யேன ந த்(ஃ)ருஷ்டபூர்வம் || 47 ||

(ப. உ.) மயா, ப்ரஸன்னேன, தவ, அர்ஜுன, இத(ஃ)ம், ரூபம், பரம், த(ஃ)ர்ஶிதம், ஆத்மயோகா(ஆ)த்| தேஜோமயம், விஶ்வம், அனந்தம், ஆத்(ஃ)யம், யத், மே, த்வத(ஃ)ன்யேன, ந, த்(ஃ)ருஷ்டபூர்வம் ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	மே	= என்னுடைய
உவாச	= சொல்லுகிருன்	யத்	= எந்த
அர்ஜுன	= அர்ஜுன!	பரம்	= உத்தமமான
ப்ரஸன்னேன	= ப்ரஸன்னனான	ரூபம்	= ரூபமானது
		தவ	= உனக்கு
மயா	= என்னால்	த(ஃ)ர்ஶிதம்	= காண்பிக்கப்பட்டதோ
ஆத்மயோகாத்	= ஸ்வரூப ஸாமர்த்யத்தினுல்	இத(ஃ)ம்	= இத்தகைய ரூபம்
தேஜோமயம்	= அதிக தேஜஸ்வரூபமான	த்வத(ஃ)ன்யேன	= உன்னைவிட கீழான வேறெந்த புருஷனுலும்
விஶ்வம்	= பூர்ணமான		
அனந்தம்	= தேச கால ங்களில் அபரிச்சின்னமான		
ஆத்(ஃ)யம்	= எல்லா வஸ்துக்களுக்கும் முதலாவதான	த்(ஃ)ருஷ்ட பூர்வம்	= இதற்கு முன்னுல் காணப்பட்டது
		ந	= அல்ல.

(மூ)—ந வேத(ஃ) யஜ்ஞாத்(ஃ)யயனைர் ந தா(ஃ)னை:
ந ச க்ரியாபி(ஃ)ர்ந தபோபி(ஃ)ருக்(ஃ)ரை: ||
ஏவம் ரூப: ஶக்ய அஹம் ந்ருலோகே
த்(ஃ)ரஷ்டும் த்வத(ஃ)ன்யேன குரு-ப்ரவீர || 48 ||

(ப. உ.) ந, வேத(ஃ)யஜ்ஞாத்(ஸ்)யயனை:, ந, தா(ஃ)னை:, ந, ச, க்ரியாபி:(ஃ:), ந, தபோபி:(ஃ:), உக்(ஃ)ரை: | ஏவம்ரூப:, ஶக்ய:, அஹம், ந்ருலோகே, த்(ஃ)ரஷ்டும், த்வத(ஃ)ன்யேன, குருப்ரவீர ||

குருப்ரவீர	= கௌரவர்களில் வீரனான அர்ஜுனனே !	ந, ஶக்ய:	= ஸாத்யனல்ல.
ஏவம் ரூப:	= பூர்வத்தில் காண்பிக்கப்பட்ட விஶ்வ ரூபமுடைய	தா(ஃ)னை:	= தானங்களினாலும்
அஹம்	= நான்	ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.
ந்ருலோகே	= மனுஷ்யலோகத்தில்	க்ரியாபி:(ஃ:)	= அக்னிஹோத்ரம் முதலிய கிரியைகளினாலும்
த்வத(ஃ)ன்யேன	= உன்னைவிட வேறான புருஷனால்	ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.
வேத(ஃ)-	= வேத(ஃ)ம்	உக்(ஃ)ரை:	= க்ரூரமான
யஜ்ஞ-	= யஜ்ஞம்	தபோபி:(ஃ:), ச	= க்ருச்ர சாந்த்ராயணம் முதலிய தபஸ்ஸுகளாலும்
அத்(ஃ)யயனை:	= ஶாஸ்த்ராத்யயனம் இவைகளாலும்	ந	= காண்பதற்கு ஸாத்யனல்ல.
த்(ஃ)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு		

(மூ)—மா தே வ்யதா(ஃ) மா ச விமூட(ஃ)பா(ஃ)வோ
த்(ஃ)ருஷ்ட்வா ரூபம்கோ(ஃ)ரமீத்(ஃ)ருங் மமேத(ஃ)ம் ||
வ்யபேதபீ:(ஃ:) ப்ரீதமனா: புனஸ்த்வம்
ததே(ஃ)வ மே ரூபமித(ஃ)ம் ப்ரபஶ்ய || 49 ||

(ப. உ.) மா, தே, வ்யதா(ஃ), மா, ச, விமூட(ஃ)பா(ஃ)வ:, த்(ஃ)ருஷ்ட்வா, ரூபம், கோ(ஃ)ரம், ஈத்(ஃ)ருக், மம, இத(ஃ)ம் | வ்யபேதபீ:, ப்ரீதமனா:, புன:, த்வம், தத், ஏவ, மே, ரூபம், இத(ஃ)ம், ப்ரபஶ்ய ||

மம	= என்னுடைய	த்(ஃ)ருஷ்ட்வா	= கண்டு
கோ(ஃ)ரம்	= ஸம்ஹாரகமான	தே	= உனக்கு
ஈத்(ஃ)ருக்	= அனந்தபாஹுக்கள் முதலியவைகளையுடைய	வ்யதா(ஃ)	= து:கம்
ரூபம்	= ரூபத்தை	மா (அஸ்து)	= உண்டாகவேண்டாம்.
		ச	= மற்றும்

விமூட(ஐ) பா(ஸா)வ:	= சித்த ப்ரமையும்	புன:	= மறுபடியும்
மா (அஸ்து)	= உண்டாக வேண்டாம்.	த்வம்	= நீ
வ்யபேதபீ:(ஹீ:)	= பயமொழிந்தவனாய்	மே	= என்னுடைய
ப்ரீதமனா: (ஸன்)	= ஸந்துஷ்டமனதுடையவனாய்	தத், இத(ஃ)ம், ரூபம், ஏவ	= முன் கண்ட இந்த ரூபத்தையே
		ப்ரபஸ்ய	= நன்குபார்.

ஸஞ்ஜய உவாச :—

(மூ)—இத்யர்ஜுனம் வாஸுதே(ஃே)வ ஸ்ததோ(ஸோ)க்த்வா
ஸ்வகம் ரூபம் த(ஃ)ர்ஶயாமாஸ பூ(ஃ)ய: ||
ஆஶ்வாஸயாமாஸ ச பீ(ஹீ)தமேனம்
பூ(ஃ)த்வா புன: ஸௌம்யவபுர் மஹாத்மா || 50 ||

(ப. உ.) இதி, அர்ஜுனம், வாஸுதே(ஃே)வ:, ததா(ஸா), உக்த்வா, ஸ்வகம், ரூபம், த(ஃ)ர்ஶயாமாஸ, பூ(ஃ)ய:, | ஆஶ்வாஸயாமாஸ, ச, பீ(ஹீ)தம், ஏனம், பூ(ஃ)த்வா, புன:, ஸௌம்யவபு:, மஹாத்மா ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	ததா(ஸா)	= மற்றும்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	மஹாத்மா	= மகாத்மாவாகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
இதி	= முன் சொல்லியவாறு		
வாஸுதே(ஃே)வ:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	புன:	= மறுபடியும்
அர்ஜுனம்	= அர்ஜுனனைக் குறித்து	ஸௌம்ய வபு:, பூ(ஃ)த்வா	= ஶாந்தமான ரூபமுடையவனாய்
உக்த்வா	= சொல்லி		
பூ(ஃ)ய:	= மருபடியும்	பீ(ஹீ)தம்	= பயமடைந்திருக்கும்
ஸ்வகம்,ரூபம்	= தன்னுடையக் க்ருஷ்ண ரூபத்தை	ஏனம்	= இந்த அர்ஜுனனை
த(ஃ)ர்ஶயாமாஸ	= காண்பித்தான்.	ஆஶ்வாஸயாமாஸ	= ஸமாதானப்படுத்தினான்.

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—த்(ஃ)ருஷ்ட்வேத(ஃ)ம் மானுஷம் ரூபம் தவ ஸௌம்யம் ஜனார்த(ஃ)ன ||
இதா(ஃ)னீமஸ்மி ஸம்வ்ருத்த: ஸசேதா: ப்ரக்ருதிம் க(ஃ)த: || 51 ||

(ப. உ.) த்(தீ)ருஷ்ட்வா, இதம், மானுஷம், ரூபம், தவ, ஸௌம்யம், ஜனார்த(ன)ன | இதா(னீ)ம், அஸ்மி, ஸம்வ்ருத்த:, ஸசேதா:, ப்ரக்ருதிம், க(ஹ)த: ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	இதா(னீ)ம்	= இப்பொழுது
உவாச	= சொல்லுகிருன்	ஸசேதா:	= ப்ரஸன்னமான மனதுடையவனாய்
ஜனார்த(ன)ன	= ஸ்ரீ கிருஷ்ண !	ஸம்வ்ருத்த:, அஸ்மி	= ஆகியிருக்கிறேன்.
இத(ம்)ம்	= இந்த	ப்ரக்ருதிம்	= பூர்வ ஸ்வபாவத்தை
மானுஷம்	= மானிடனைப் போலிருக்கும்	க(ஹ)த:	= அடைந்தேன்.
ஸௌம்யம்	= ஸௌம்யமான (பார்க்கக் கூடிய)		
தவ	= உன்னுடைய		
ரூபம்	= ரூபத்தை		
த்(தீ)ருஷ்ட்வா	= பார்த்து		

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ஸுது(ர்)ர்த(ர்)ர்ஶமித(ம்)ம் ரூபம் த்(தீ)ருஷ்டவானஸி யன் மம ||

தே(வே)வா அப்யஸ்ய ரூபஸ்ய நித்யம் த(ர்)ர்ஶன-காங்க்ஷிண: || 52 ||

(ப. உ.) ஸுது(ர்)ர்த(ர்)ர்ஶம், இத(ம்)ம், ரூபம், த்(தீ)ருஷ்டவான், அஸி, யத், மம | தே(வே)வா:, அபி, அஸ்ய, ரூபஸ்ய, நித்யம், த(ர்)ர்ஶன-காங்க்ஷிண: ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	தே(வே)வா:	= தேவர்களுமோ
உவாச	= சொல்லுகிருன்	தே, அபி	= அந்த தேவர்களும்
மம	= என்னுடைய	(யத்)	= எந்த ரூபத்தை
யத்	= எந்த	த்(தீ)ருஷ்டவந்த:)	= கண்டிருக்கிருர்களோ
ரூபம்	= ரூபத்தை	(தத்) இத(ம்)ம்	= அவ்விந்த
த்(தீ)ருஷ்டவான், அஸி	= கண்டாயோ	ரூபம்	= ரூபமானது
அஸ்ய	= இந்த	ஸுது(ர்)ர்த(ர்)ர்ஶம்	= காண்பதற்கு மிகவும் அஶக்யமானது.
ரூபஸ்ய	= ரூபத்தின்		
நித்யம்	= எப்பொழுதும்		
த(ர்)ர்ஶன-	= தர்ஶனத்தை		
காங்க்ஷிண:	= அபேக்ஷிக்கும்		
யே	= எந்த		

அவதரணிகை :—மிகவும் துர்லபமான தர்ஶனத்தை உனக்கு நான் கொடுத்தேனென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நாஹம் வேதைர்(வேதை)ர்ந தபஸா ந தா(தா)னேன ந சேஜ்யயா ||

ஶக்ய ஏவம் விதோ(யோ) த்(த்)ரஷ்டும் த்(த்)ருஷ்டவானஸி மாம் யதா(யா) || 53 ||

(ப. உ.) ந, அஹம், வேதை:(வேதை:), ந, தபஸா, ந, தா(தா)னேன, ந, ச, இஜ்யயா | ஶக்ய:, ஏவம்வித:(ய:), த்(த்)ரஷ்டும், த்(த்)ருஷ்டவான், அஸி, மாம், யதா(யா) ||

யதா(யா)	= எவ்விதமாக	தபஸா	= தவத்தினாலும்
மாம்	= என்னை	[த்(த்)ரஷ்டும்]	= காண்பதற்கு
த்(த்)ருஷ்டவான் அஸி	= கண்டிருக்கிறாயோ	ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.
ஏவம் வித:(ய:)	= இப்படிப்பட்ட விஶ்வரூபமுடைய	தா(தா)னேன	= தானத்தினாலும்
அஹம்	= நான்	ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.
வேதை: (வேதை:)	= வேதாத்யயனங்களினால்	ச	= மற்றும்
த்(த்)ரஷ்டும்	= காண்பதற்கு	இஜ்யயா	= பூஜையினாலும்
ந, ஶக்ய:	= ஸாத்யனல்ல.	[த்(த்)ரஷ்டும்]	= காணுவதற்கு
		ந, (ஶக்ய:)	= ஸாத்யனல்ல.

அவதரணிகை:—எந்த உபாயத்தினால் உன்னைப்பார்க்க முடியுமெனின் பதில் அளிக்கிறான் :—

(மூ)—ப(ப)க்த்யா த்வனன்யயா ஶக்ய அஹமேவம் விதோ(யோ)ர் ஜுன ||

ஜ்ஞாதும் த்(த்)ரஷ்டும் ச தத்வேன ப்ரவேஷ்டும் ச பரந்தப || 54 ||

(ப. உ.) ப(ப)க்த்யா, து, அனன்யயா, ஶக்ய:, அஹம், ஏவம்வித:(ய:), அர்ஜுன | ஜ்ஞாதும், த்(த்)ரஷ்டும், ச, தத்வேன, ப்ரவேஷ்டும், ச, பரந்தப ||

பரந்தப	= ஶத்ரு தாபகனே	ஏவம் வித:(ய:)	= இப்படிப்பட்ட
அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	அஹம்	= நான்

தத்வேன	= நிஜமாக (எப்படி இருப்பேனோ அப்படியே)		தற்கும் (ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தையடைவதற்கும்)
ஜ்ஞாதும்	= தெரிந்துகொள்வதற்கும்	அனன்யயா	= ஸாதாரணமாய் எல்லாருக்கும் கிடைக்காத
த்(ரு)ரஷ்டும், ச	= காண்பதற்கும்	து	= விசேஷமான
ப்ரவேஷ்டும், ச	= என்னிடத்தில் ப்ரவேசிப்ப	ப(ஃ)க்த்யா	= பக்தியினால்
		சக்ய:	= ஸாத்தியன்.

(மூ)—மத்கர்மக்ருன்மத்பரமோ மத்(ரு)ப(ஃ)க்த: ஸங்க(ஃ)வர்ஜித: ||
நிர்வைர: ஸர்வபூ(ஃ)தேஷு ய: ஸமாமேதி பாண்டவ
|| 55 ||

(ப. உ.) மத்கர்மக்ருத், மத்பரம:, மத்(ரு)ப(ஃ)க்த:, ஸங்க(ஃ)-வர்ஜித:| நிர்வைர:, ஸர்வபூ(ஃ)தேஷு, ய:, ஸ:, மாம், ஏதி, பாண்டவ ||

பாண்டவ	= அர்ஜுனா!		வனோ
ய:	= எவன்	ஸங்க(ஃ)-வர்ஜித:	= தான் செய்யும் கர்மங்களுக்கு பலாபேக்ஷையைத் துறந்தவனோ
மத்-	= என்னிடப்ரீதிக்காக		
கர்ம-	= விஹிதகர்மங்களை		
க்ருத்	= செய்பவனோ	ஸர்வ-	= ஸகல
மத்பரம:	= நானே ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்து கொண்டவனோ	பூ(ஃ)தேஷு	= ப்ராணிகளிடத்திலும்
		நிர்வைர:	= சத்ருத்வமில்லாதவனோ
		ஸ:	= அவன்
மத்(ரு)ப(ஃ)க்த:	= என்னிடத்தில் பக்தியுடைய	மாம்	= என்னை
		ஏதி	= அடைகிறான்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
விச்வரூபதர்சன யோகமென்னும்

பதினொன்றாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ஏவம் ஸதத யுக்தா யே ப(ஹ)க்தாஸ்த்வாம் பர்யுபாஸதே ||
யே சாப்யக்ஷரமவ்யக்தம் தேஷாம் கே யோக(ம)வித்தமா:|| 1 ||

(ப. உ.) ஏவம், ஸததயுக்தா:, யே, பக்தா:, த்வாம், பர்யுபாஸதே |
யே, ச, அபி, அக்ஷரம், அவ்யக்தம், தேஷாம், கே, யோக(ம)வித்தமா: ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்
உவாச	= வினவுகிறான்.
யே	= எந்த
ப(ஹ)க்தா:	= பக்தர்கள்
ஸதத-	= எல்லா காலத்திலும்
யுக்தா: (ஸந்த:)	= த்யானமென்னும் கர்ம யோகத்துடன் கூடியவராய்
ஏவம்	= முன் நேரில் கண்ட மற்றும் கேட்ட
த்வாம்	= உன்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ஏவம்	= முன் சொல்லிய வாறு பக்த்யாதிகளுடன்
பர்யுபாஸதே	= உபாஸிக்கிறார்களோ
ச	= மற்றும்
யே, அபி	= யார்
அக்ஷரம்	= அக்ஷர ஶப்த வாச்யளான
அவ்யக்தம்	= ப்ரக்ருதி தத்வாபிமானியான ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியை
பர்யுபாஸதே	= உபாஸிக்கிறார்களோ
தேஷாம் (மத்யே)	= அவ்விரு வகை மனிதர்களில்
கே	= யார்
யோக(ம) வித்தமா:	= மோக்ஷோபாயத்தை அறிந்தவர்களில் சிறந்தவர்கள்?

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—மய்யாவேஶ்ய மனோ யே மாம் நித்யயுக்தா உபாஸதே ||
ஶ்ரத்தயா பரயோபேதாஸ்தே மே யுக்ததமா மதா: || 2 ||

(ப. உ.) மயி, ஆவேஶ்ய, மன:, யே, மாம், நித்யயுக்தா:, உபாஸதே |
ஶ்ரத்தயா, பரயா, உபேதா:, தே, மே, யுக்ததமா:, மதா: ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச	= சொல்லுகிறான்.
யே	= யார்
மயி	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)

மன: = மனதை
ஆவேஶ்ய = வைத்து
நித்ய யுக்தா: (ஸந்த:) = எப்பொழுதும் த்யானரூபமான யோகத்துடன் கூடினவராய்
மாம் = என்னை
பரயா = மேலான
ஶ்ரத்தயா = ஆஸ்திக்யபுத்தியுடன்
உபேதா: (ஸந்த:) = கூடினவராய்
உபாஸதே = உபாஸிக்கிறார்களோ
தே = அவர்கள்
யுக்ததமா: இதி = மோக்ஷோபாயங்களை அறிந்தவர்களில் மேலானவர்களென்று
மே = எனக்கு
மதா: = ஸம்மதரானவர்கள்.

(மூ)—யே த்வக்ஷரமனிர்தேஶ்யமவ்யக்தம் பர்யுபாஸதே |
ஸர்வத்ரக(௩)மசிந்த்யம் ச கூடஸ்த(௨)மசலம் த்(௪)ருவம் || 3 ||
ஸம்நியம்யேந்த்ரியக்(௩)ராமம் ஸர்வத்ர ஸமபுத்தய: |
தே ப்ராப்னுவந்தி மாமேவ ஸர்வபூ(௪)தஹிதே ரதா: || 4 ||

(ப. உ.) யே, து, அக்ஷரம், அனிர்தேஶ்யம், அவ்யக்தம், பர்யுபாஸதே | ஸர்வத்ரக(௩)ம், அசிந்த்யம், ச, கூடஸ்த(௨)ம், அசலம், த்(௪)ருவம்|| ஸம்நியம்ய, இந்த்ரியக்(௩)ராமம், ஸர்வத்ர, ஸமபுத்தய:| தே, ப்ராப்னுவந்தி, மாம், ஏவ, ஸர்வ-பூ(௪)த-ஹிதே, ரதா:||

யே, து = யாராயினும்
அக்ஷரம் = அக்ஷர ஶப்த வாச்யனான, அவிநாஶியான
அனிர்தேஶ்யம் = ஸூக்ஷ்ம ரூபமுடையவனாதலால் குறிக்கத் தகாதவனான
ச = மற்றும்
அசிந்த்யம் = வெகு குணங்களுடையவனாதலால் சிந்திக்கத் தகாதவனான
கூடஸ்த(௨)ம் = ஆகாயத்தில் நியாமகனாயிருக்கும்
அசலம் = தன்னிடத்தை விட்டு எப்பொழுதும் அசையாமலிருக்கும்
ஸர்வத்ரக(௩)ம் = எங்கும் நிறைந்தவனான
த்(௪)ருவம் = விகாரமற்றவனான
அவ்யக்தம் = அவ்யக்ததத்வத்திற்கு (ஜடப்ரக்ருதிக்கு) அபிமானியான மஹாலக்ஷ்மியை
இந்த்ரியம் = சக்ஷுராதி இந்த்ரியங்களின்

க்(ஜ்)ராமம் = கூட்டத்தை
ஸம்நியம்ய = நன்றாய் அடக்கிக்கொண்டு
ஸர்வத்ர = 'வித்யா வினய ஸம்பன்னே ப்ராஹ்மணே க(³)வி........' என்கிற ஶ்லோகத்தில் சொல்லியவாரு ப்ராஹ்மணாதிகளில்
ஸமபுத்தய: (ஸந்த:) = நிர்தோஷமான ப்ரஹ்மமிருக்கிறதென்கிற புத்தியுள்ளவராய்
ஸர்வ- = ஸகலமான
பூ(ʼ)த- = பிராணிகளுக்கு
ஹிதே = ஹிதத்தைச் செய்வதில்
ரதா:(ஸந்த:) = விருப்பமுள்ளவர்களாய்
பர்யுபாஸதே = அதிகமாய் உபாஸிக்கிறார்களோ
தே = அவர்கள்
மாம், ஏவ = என்னையே
ப்ராப்னுவந்தி = (கடைசியில்) அடைகிறார்கள்.

(மூ)—க்லேஶோதி(யி)கதரஸ்தேஷா மவ்யக்தாஸக்த சேதஸாம் ||
அவ்யக்தா ஹி க(³)திர் து:க்கம் தே(³)ஹவத்பி(ʼ)ரவாப்யதே || 5 ||

(ப. உ.) க்லேஶ:, அதி(யி)கதர:, தேஷாம், அவ்யக்தா-ஸக்தசேதஸாம் | அவ்யக்தா, ஹி, க(³)தி:, து:க்கம், தே(³)ஹவத்பி:, அவாப்யதே||

அவ்யக்த- = ஸ்ரீ மஹாலக்ஷ்மியிடத்தில்
ஆஸக்த- = ஆஸக்தமான
சேதஸாம் = மனதுள்ள (லக்ஷ்மீ உபாஸகர்களான)
தேஷாம் = அவர்களுக்கு
அதி(யி)கதர: = மிகவும் அதிகமான
க்லேஶ: = கஷ்டம்
[ப(ʼ)வதி] = உண்டாகிறது.
அவ்யக்தா = அவ்யக்தோபாஸனையினுலுண்டாகும்
க(³)தி: = என்னை அடையும்வழியானது
தே(³)ஹவத்பி: = ப்ராணிகளால்
து:க்கம் (யதா[யா] ப[ʼ]வதி ததா[யா]) = து:க்கமெப்படி ஆகவேண்டுமோ அப்படி (கஷ்டத்தினுல்)
அவாப்யதே = அடையப்படுகிறது.
ஹி = ப்ரமாணஸித்தமானது.

(மூ)—யே து ஸர்வாணி கர்மாணி மயி ஸம்ன்யஸ்ய மத்பரா: ||
அனன்யேனைவ யோகே(³)ன மாம் த்(த்⁴)யாயந்த உபாஸதே || 6 ||

தேஷாமஹம் ஸமுத்த(ய்)ர்தா ம்ருத்யுஸம்ஸார ஸாக(ஃ)ராத் ||
ப(ஃ)வாமி ந சிராத் பார்த்த மய்யாவேஶித சேதஸாம் || 7 ||

(ப. உ.) யே, து, ஸர்வாணி, கர்மாணி, மயி, ஸம்ன்யஸ்ய, மத்பரா: | அனன்யேன, ஏவ, யோகே(ஃ)ன, மாம், த்யாயந்த:, உபாஸதே || தேஷாம், அஹம், ஸமுத்த(ய்)ர்தா, ம்ருத்யுஸம்ஸாரஸாக(ஃ)ராத் | ப(ஃ)வாமி, ந, சிராத், பார்த்த, மயி, ஆவேஶித-சேதஸாம் ||

பார்த்த = அர்ஜுனா!
யே, து = எவரேயாகிலும்
ஸர்வாணி = ஸகலமான
கர்மாணி = கர்மங்களை
மயி = என்னிடத்தில்
ஸம்ன்யஸ்ய = அர்ப்பித்து (நான் செய்யும் எல்லா கர்மங்களும் பரமாத்மாவின் பூஜாரூபமென்று அறிந்து கொண்டு)
மத்பரா: (ஸந்த:) = நானே (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்று அறிந்துகொண்டவராய்
அனன்யேன = அவ்யக்த விஷயகமாகாமல் என் விஷயகமாத்ரமான
யோகே(ஃ)ன, ஏவ = த்யானயோகத்தினாலேயே (லக்ஷ்மீ உபாஸனையைச் செய்யாமல் என்னையே த்யானிப்பதினால்)
மாம் = என்னை
த்யாயந்த: (ஸந்த:) = த்யானம் செய்பவர்களாய்
உபாஸதே = உபாஸனை செய்கிறார்களோ
மயி = என்னிடத்தில்
ஆவேஶித- = வைக்கப்பட்ட
சேதஸாம் = மனதுள்ள
தேஷாம் = அந்த ஜனங்களின்
ம்ருத்யு- = ம்ருத்யு ரூபமான
ஸம்ஸார- = ஸம்ஸாரமென்னும்
ஸாக(ஃ)ராத் = கடலினின்றும்
ந, சிராத் = (அவர்களை) சீக்கிரத்தில்
ஸமுத்தர்தா = தாண்டுவிப்பவனாய் (மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனாய்)
அஹம் = நான்
ப(ஃ)வாமி = ஆகிறேன்.

(க. உ.) 'ஸ்ரீயம் வஸானு அம்ருதத்வமாயன்' இது முதலிய ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் மஹாலக்ஷ்மி உபாஸனையினால் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறது. நீயோ என்னிட (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனின்) உபாஸனையினால் மோக்ஷமுண்டாகிறதென்று சொல்லு

கிருய். மோக்ஷத்திற்காக உன்னிட உபாஸனை செய்பவர்கள் மோக்ஷ மார்க்கத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களா? அல்லது மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களா? என்கிற அர்ஜுனனின் கேழ்விக்கு ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் பதிலளிக்கிருன். "அர்ஜுன! நானே மோக்ஷத்தைத் தருபவன், என்னைவிட்டு வேரு யாருக்கும் மோக்ஷத்தைத் தரும் ஸாமர்த்யமில்லை என்று ப்ரமாணங்களினுல் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது. மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸித்து, அம்மஹா லக்ஷ்மியின் அன்பை ஸம்பாதித்துக் கொண்டு அவாளிட உதவியையடைந்து, பிறகு சிலகாலம் என்னிட உபாஸனை செய்து, அபரோக்ஷ ஞானத்தைச் சம்பாதித்துக்கொண்டு என்னிட ப்ரீதியினுலேயே மோக்ஷத்தையடைய வேண்டியது. இவ்வாரு நம்மிருவரிட உபாஸனை செய்தே ஆக வேண்டும். என்னெருவனிட உபாஸனையினுலேயே மோக்ஷ முண்டாகிறது. ஆகையினுல் மஹாலக்ஷ்மியின் உபாஸனை மூலமாய் மோக்ஷத்தையடையும் மார்க்கம் மிகவும் கஷ்டமானது.

மற்றும், என்னைக் கொஞ்சமாக உபாஸித்தபோதிலும் நான் ப்ரீதனுகிறேன். மஹாலக்ஷ்மியையோ 'பர்யுபாஸதே' என்று மூன்ருவது ஶ்லோகத்தில் சொல்லியுள்ளவாரு அதிகமாகவும் ஸரியாகவும் உபாஸனை செய்தால்தான் அவள் ப்ரீதியடைகிருள். அவ்வழியில் இது ஓர் துன்பமுமுண்டு. தவிர, நான் சீக்கிரத்தில் ப்ரஸன்னனுய் மோக்ஷத்தைத் தருகிறேன். லக்ஷ்மீ உபாஸகர்கள் சிலகாலம் லக்ஷ்மீ உபாஸனை செய்து பிறகு என்னை உபாஸிப்பதினுல் மோக்ஷமடைவதற்கு காலதாமதமாகிறது மற்ருெரு துன்பம். தவிர, மஹாலக்ஷ்மியை உபாஸிப்பவர்கள் அதிகமாய் இந்திரிய நிக்ரஹமுடையவராக வேண்டும். என்னையுபாஸிப்பவர்களுக்கு அதிக இந்த்ரிய நிக்ரஹம் வேண்டியதில்லை. இவ்வாரு லக்ஷ்மி உபாஸனையில் அதிக கஷ்டங்களிருப்பதினுலும், என்னை உபாஸிப்பதில் வெகுஸௌகர்யங்களிருப்பதினுலும் மோக்ஷத்திற்காக என்னை நேராக உபாஸிப்பவர்களே உபாயங்களை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களென்று என் கருத்து."

விசாரம் :—

(1) ஸகல வேதங்களும், ஸூத்ரங்களும், கீதையும்ஸர்வஜ்ஞத்வம் முதலிய அனந்த கல்யாண குணங்களுடன் கூடியதான பரப்ரஹ்மத்தையே சொல்லுகின்றனவேயொழிய ஸகல தர்ம ரஹிதமான (நிர்குண) ப்ரஹ்மத்தைச் சொல்லுவதில்லை.

(2) அத்வைத மதத்தின்படிக்கு ஸர்வஜ்ஞத்வாதி ஸகல தர்மாஹிதமான ப்ரஹ்மம் இதர ப்ரமாணங்களினால் அறியப்படுவதல்ல (ஸ்வப்ரகாஶம்) என்று அவாளால் ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டிருப்பதினால் அந்த நிர்குண ப்ரஹ்மம் முயற்கொம்பைப்போல் அப்ராமாணிகமானது. ஆகையால் அத்தகைய தர்மங்களையற்ற ப்ரஹ்மமே இல்லை. அந்த நிற்குண ப்ரஹ்மத்தின் ஞானமுண்டாவதற்கே வழியில்லாதிருக்க அதின் உபாஸனை செய்வது மிகவும் பொருத்தமற்றதாகையால் சங்கராசார்யர் இவ்வேழு ஶ்லோகங்களுக்கு "ஸகுணனை உன்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனை செய்பவர்கள் யோகத்தை யறிந்தவர்களில் மேலானவர்களோ, நிற்குண ப்ரஹ்மத்தை உபாஸிப்பவர்கள் மேலானவர்களோ" என்று அர்ஜுனனிட கேழ்வி என்று வைத்துக்கொண்டு "ஸகுண ப்ரஹ்மோபாஸனை செய்பவர்கள் மேலானவர்கள். நிற்குண ப்ரஹ்மோபாஸனை செய்பவர்கள் என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை) அடைகிறார்கள்" என்று பதிலளித்திருப்பதாய் அர்த்தம் செய்திருப்பது மிகவும் அயுக்தமானது.

அவதரணிகை :—என்னிட (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனிட) உபாஸனையே மேலானதாகையால் அதையே செய்க. அதற்குத் திறமை இல்லையாயின் என்னிடத்தில் மனதை நிருத்து. மனதை நிருத்ததிறமையில்லையாயின் அதற்காக பயிற்சி செய்க. இது முதலிய உபாயங்களைச் செய்யின் கிரமமாக மோக்ஷமடைவாயென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—மய்யேவ மன ஆத(ய)த்ஸ்வ மயி பு(ஜ)த்திம் நிவேஶய ||
நிவஸிஷ்யஸி மய்யேவ அத ஊர்த்வம் ந ஸம்ஶய: || 8 ||

(ப. உ.) மயி, ஏவ, மன:, ஆத(ய)த்ஸ்வ, மயி, பு(ஜ)த்திம், நிவேஶய, நிவஸிஷ்யஸி, மயி, ஏவ, அத:, ஊர்த்வம், ந, ஸம்ஶய: ||

மயி, ஏவ = என்னிடத்திலேயே
மன: = மனதை
ஆத(ய)த்ஸ்வ = வை (என்னை உபாஸிப்பாயாக)
[தத(உ) லாபே (ஹே)] = அப்படி உபாஸிக்க முடியாவிடின்
மயி = என்னிடத்தில்
பு(வு)த்திம் = புத்தியை
நிவேஶய = வை. (என் விஷயகமானஞானத்தை ஸம்பாதித்துக்கொள்.)
அத, ஊர்த்வம் = ஞானத்தை யடைந்த பிறகு
மயி, ஏவ = என்னிடத்திலேயே
நிவஸிஷ்யஸி = வாஸம் செய்வாயாக (மோக்ஷமடைவாய்)
அத்ர = இவ் விஷயத்தில்
ந, ஸம்ஶய: = ஸந்தேகமில்லை.

(மூ)—அத(ய) சித்தம் ஸமாதா(யா)தும் ந ஶக்னோஷி மயி ஸ்தி(யி)ரம் ||
அப்(ஃ)யாஸயோகே(கே)ன ததோ மாமிச்சா(ஹா)ப்தும் த(ய)னஞ்ஜய || 9 ||

(ப. உ.) அத(ய), சித்தம், ஸமாதா(யா)தும், ந, ஶக்னோஷி, மயி, ஸ்தி(யி)ரம் | அப்(ஃ)யாஸயோகேன, தத:, மாம், இச்ச(ஹ), ஆப்தும், தனஞ்ஜய ||

தனஞ்ஜய = ஓ அர்ஜுன!
சித்தம் = மனதை
மயி = என்னிடத்தில்
ஸ்தி(யி)ரம் [யதா(யா) ஸ்யாத் ததா(யா)] = எப்படி உறுதியாகுமோ அப்படி
ஸமாதாதும் = நிறுத்துவதற்கு
அத(ய), ந, ஶக்னோஷி = திறமையற்றவனாயின்
தத: = என்னிடத்தில் மனதை நிறுத்துவதற்குத் திறமையற்றவனாதலால்
அப்(ஃ)யாஸயோகே(கே)ன = பழக்கமென்னும் உபாயத்தினால்
மாம் = என்னை
ஆப்தும் = தெரிந்துகொள்ளுவதற்கு
இச்ச(ஹ) = விரும்பு.

(மூ)—அப்(ஃ)யாஸேப்யஸமர்த்தோஸி மத்கர்மபரமோ ப(ஃ)வ ||
மதர்த்தமபி கர்மாணி குர்வன் ஸித்திமவாப்ஸ்யஸி || 10 ||

(ப. உ.) அப்(ஃ)யாஸே, அபி, அஸமர்த்த:, அஸி, மத்கர்மபரம:, ப(ஃ)வ | மத(உ)ர்த்தம், அபி, கர்மாணி, குர்வன், ஸித்திம், அவாப்ஸ்யஸி ||

அப்(ஹ்)யாஸே, அபி = பழக்கம் செய்வதிலும்
அஸமர்த்த: = திறமையற்றவனாய்
அஸி, சேத் = இருப்பாயாகில்
மத்-கர்ம-பரம: = என்னுத்தேஶ்யகமான கர்மமே உத்தமமென்கிற அறிவுடையவனாய், என்னுத்தேஶ்யகமாகவே முக்யமாய் கர்மங்களைச் செய்பவனாய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.
மத(ஃ)ர்த்தம், அபி = என்னுத்தேஶ்யகமாயினும்
கர்மாணி = கர்மங்களை
குர்வன் (ஸன்) = செய்பவனாய்
ஸித்திம் = ஞானத்தை
அவாப்ஸ்யஸி = அடைவாய்.

(மூ)—அதை(ஸை)தத(ஃ)ப்யஶக்தோஸி கர்தும் மத்(ஜீ)யோக(௨)மாஶ்ரித: ||
ஸர்வ-கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக(௨)ம் தத: குரு யதாத்மவான் || 11 ||

(ப. உ.) அத(ய), ஏதத், அபி, அஶக்த:, அஸி, கர்தும், மத்(ஜீ)யோக(௨)ம், ஆஶ்ரித: | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஹ)ல-த்யாக(௨)ம், தத:, குரு, யதாத்மவான் ||

அத(ய) = அல்லது
ஏதத் = என்னிட (பரமாத்மாவின்) உத்தேஶ்யகமாய் ஸகல ஜபஹோமயஜ்ஞாதி கர்மங்களை
கர்தும், அபி = செய்வதற்கும்
அஶக்த: = திறமையற்றவனாய்
அஸி, சேத் = இருப்பாயாயின்
மத்யோகம் = ஸகல கர்மங்களையும் என்னிடத்தில் நன்றாய் ஒப்புவிப்பதென்னும் பூஜாரூபமான உபாயத்தை
ஆஶ்ரித: = ஆஶ்ரயித்தவனாய்
ப(ஹ)வ = ஆகுக.
தத: = ஸகல கர்மங்களையும் பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்ப்பிக்கிறதென்னும் உபாயத்தினால்
யதாத்மவான் (ஸன்) = அடக்கிக் கொள்ளப்பட்ட மனதுள்ளவனாய்
ஸர்வ- = ஸகலமான
கர்ம- = கர்மங்களாலுண்டாகும்
ப(ஹ)ல- = மோக்ஷத்தை

விட வேருன க்ஷுத்ர (அற்ப) பயன்களின் விருப்பத்தின்	த்யாகம்	= விடுபதை
	குரு	= செய் (அற்ப பயன்களை விரும்பாதே.)

(மூ)—ஶ்ரேயோ ஹி ஜ்ஞான மப்(ஃ)யாஸாத் ஜ்ஞானாத் த்யானம் விஶிஷ்யதே ||
த்யானாத் கர்மப(ஃ)லத்யாக(ஃ)ஸ்த்யாகாத் ஶாந்திரனந்தரம் || 12 ||

(ப. உ.) ஶ்ரேய:, ஹி, ஜ்ஞானம், அப்(ஃ)யாஸாத், ஜ்ஞானாத், த்யானம், விஶிஷ்யதே | த்யானாத், கர்ம-ப(ஃ)ல-த்யாக:(ஃ:), த்யாகா(ஃா)த், ஶாந்தி:, அநந்தரம் ||

அப்(ஃ)யாஸாத் = அஜ்ஞான பூர்வகமான த்யானத்தை ஸம்பாதிப்பதற்குக் காரணமான பழக்கத்தை விட
ஜ்ஞானம் = ஞானமானது
ஶ்ரேய: = ஶ்ரேயஸ்கரமானது.
ஹி = ப்ரஸித்தம்.
ஜ்ஞானாத் = த்யானமற்ற ஞானத்தை விட
த்யானம் = ஞான பூர்வகமான த்யானம்
விஶிஷ்யதே = மேலானது.
த்யானாத் = ஞான பூர்வகமான ஸகாம த்யானத்தை விட
கர்ம-ப(ஃ)ல- = கர்ம ப(ஃ)லங்களின்
த்யாக:(ஃ:) = த்யாக பூர்வகமான த்யானம்
(ஶ்ரேயான்) = ஶ்ரேயஸ்ஸாத(ய)னமானது.
த்யாகா(ஃா)த் = கர்ம பலத்யாகம் செய்து ஞான பூர்வகமான த்யானத்தின்
அனந்தரம் = பிறகு
ஶாந்தி: = அபரோக்ஷ ஞானத்வாரா மோக்ஷம்
[ப(ஃ)வதி] = உண்டாகிறது.

அவதரணிகை :—பரமாத்ம ப்ரீதித்வாரா மோக்ஷத்திற்குக் காரணங்களான மற்றும் சில தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அத்வேஷ்டா ஸர்வபூ(ஃ)தானாம் மைத்ர: கருண ஏவ ச ||
நிர்மமோ நிரஹங்கார: ஸமது:க்கஸுக(ஃ)க்ஷமீ || 13 ||
ஸந்துஷ்ட: ஸததம் யோகீ(ஃ) யதாத்மா த்ருடநிஶ்சய: ||
மய்யர்பிதமனோபு(ஃ)த்திர்யோ மத்ப(ஃ)க்த: ஸ மே ப்ரிய: || 14 ||

(ப. உ.) அத்வேஷ்டா, ஸர்வ-பூ(ஊ)தாநாம், மைத்ர:, கருண:, ஏவ, ச | நிர்மம:, நிரஹங்கார:, ஸம-து:க்கஸுக:, க்ஷமீ || ஸந்துஷ்ட:, ஸததம், யோகீ(ஶீ), யதாத்மா, த்(ரு)ருட-நிஶ்சய:| மயி, அர்பித-மனோ-பு(ஊ)த்தி:, ய:, மத்ப(ஊ)க்த:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்
ஸர்வ-	= ஸகலமான
பூ(ஊ)தாநாம்	= ப்ராணிகளுக்கும்
அத்வேஷ்டா	= அப்ரீதிசெய்யாமலிருப்பவனே
மைத்ர:	= கஷ்டம் நேர்ந்தபோது அதற்குக் காரணங்களை அறிவித்து அக்கஷ்டத்தினின்றும் காப்பாற்றுபவனே
ச	= மற்றும்
கருண:	= கருணையுடையவனே
நிர்மம:	= பதார்த்தங்களில் இது எனதென்கிற ஸ்வாதந்த்ர்யாபி(ஷி)மானமற்றவனே
நிரஹங்கார:	= தன்னிடமில்லாத குணங்கள் உண்டென்கிற அபிமானமற்றவனே
ஸமது:க்க ஸுக:	= து:க்கமெப்படி விடத்தக்கதோ அப்படியே வைஷயிக ஸுகமும் அனித்யமானது, அற்பமானதாதலால் விடத்தக்கதென்று தெரிந்துகொண்டிருப்பவனே
க்ஷமீ	= பொறுமையுடையவனே
ஸததம்	= எப்பொழுதும்
ஸந்துஷ்ட:	= ஸந்தோஷமுடையவனே
யோகீ	= கர்மம், த்யானம் முதலிய ஞானோபாயங்களையுடையவனே
யதாத்மா	= விஷயங்களினின்றும் பின்வாங்கப்பட்ட மனதுள்ளவனே
த்ருட நிஶ்சய:	= விஷ்ணுவே ஸர்வோத்தமனென்கிற நிஶ்சயமுள்ளவனே
மயி, ஏவ	= என்னிடத்திலேயே
அற்பித	= வைக்கப்பட்ட
மனோ-பு(ஊ)த்தி:	= மனது, புத்தி இவைகளையுடையவனே
மத்ப(ஊ)க்த:	= என்னிடத்தில் பக்தியுள்ளவனே

ஸ:	= அவன்	ப்ரிய:	= வேண்டியவன் (ப்ரியன்).
மே	= எனக்கு		

(மூ)—யஸ்மான்னோத்(ஜி)விஜதே லோகோ லோகான்னோ த்(ஜி)விஜதே ச ய: ||
ஹர்ஷாமர்ஷப(ஐ)யோத்(ஜி)வேகை(ஊ)ர்முக்தோ ய: ஸ ச மே ப்ரிய: || 15 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், ந, உத்விஜதே, லோக:, லோகாத், ந, உத்விஜதே, ச, ய: | ஹர்ஷாமர்ஷப(ஐ)யோத்(ஜி)வேகை:, முக்த:, ய:, ஸ:, ச, மே, ப்ரிய: ||

லோக:	= ஜனங்கள்	அமர்ஷ-	= கோபம்
யஸ்மாத்	= யாரால்	ப(ஐ)ய-	= பயம்
ந, உத்விஜதே	= பயப்படுவதில்லையோ	உத்(ஜி) வேகை:	= உத்வேகம் இவைகளால்
	= மற்றும்	முக்த:	= விடுதலையடைந்தவனோ
ய:	= யார்		
லோகாத்	= ஜனங்களால்	ஸ:, ச	= அவனும்
ந, உத்விஜதே	= பயப்படுவதில்லையோ	மே	= எனக்கு
ய:	= யார்	ப்ரிய:	= ப்ரியன் (மிகவும் வேண்டியவன்.)
ஹர்ஷ-	= ஸந்தோஷம்		

(மூ)—அனபேக்ஷ: ஶுசிர்த(ஃ)க்ஷ உதா(ஃா)ஸீனோ க(ஃ)தவ்யத:(ய:) ||
ஸர்வாரம்ப(ஐ)பரித்யாகீ(ஃ) யோ மத்ப(ஐ)க்த: ஸ மே ப்ரிய: || 16 ||

(ப. உ.) அனபேக்ஷ:, ஶுசி:, த(ஃ)க்ஷ:, உதா(ஃா)ஸீன:, க(ஃ)தவ்யத:(ய:) | ஸர்வாரம்ப(ஐ)பரித்யாகீ(ஃ), ய:, மத்ப(ஐ)க்த:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்		ஶுத்தியுடையவனோ
அனபேக்ஷ:	= பரமாத்மாவின் ப்ரீதியைத் தவிர இதர பயன்களின் விருப்பமற்றவனோ	த(ஃ)க்ஷ:	= பரமாத்மோத்தேஶ்யமாய் கர்மங்களைச் செய்வதில் ஸமர்த்தனோ
ஶுசி:	= பாஹ்யாந்தர (மனது, சரீரம் இவைகளின்)	உதா(ஃா) ஸீன:	= அஸத்பக்ஷத்தை அங்கீகரிக்காமலிருப்பவனோ

க(ஹ)தவ்ய த:(ய:)	= ஜனங்கள் செய்யும் அபகாரத்தினால் து:க்கமற்றவனோ		கர்மங்களின் பலன்களையும் துறந்திருக்கிறானோ
ஸர்வாரம்ப(ஹ) பரித்யாகி(மீ)	= விஷ்ணு ஸம்பந்தமற்ற ஸகல கர்மங்களைத் துறந்திருக்கிறானோ, அல்லது ஸகல	மத்ப(ஹ)க்த:	= என்னிடத்தில் பக்தியுடையவனோ
		ஸ:	= அவன்
		மே	= எனக்கு
		ப்ரிய:	= ப்ரீதி விஷயன்.

(மூ)—யோ ந ஹ்ருஷ்யதி ந த்வேஷ்டி ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ||
ஶுபா(ஶா)ஶுப(ஹ)பரித்யாகீ(மீ) ப(ஹ)க்திமான் ய: ஸ மே ப்ரிய: || 17 ||

(ப. உ.) ய:, ந, ஹ்ருஷ்யதி, ந, த்வேஷ்டி, ந, ஶோசதி, ந, காங்க்ஷதி | ஶுபா(ஶா)ஶுப(ஹ)பரித்யாகீ(மீ), ப(ஹ)க்திமான், ய:, ஸ:, மே, ப்ரிய: ||

ய:	= யார்	ஶுப-	= பரமாத்மாவின் ப்ரீதிக்கு ஸாதனமல்லாதசுபபதார்த்தங்களையும்
ந, ஹ்ருஷ்யதி	= தனக்கிஷ்டமான பொருளையடைவதினால் ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ	அஶுப-	= அஶுப பதார்த்தங்களையும் விட்டிருப்பவனோ
ந, த்(வி) வேஷ்டி	= பொருளையடையாததினால் த்வேஷிப்பதில்லையோ	ப(ஹ)க்திமான்	= என்னிடத்தில் ப(ஹ)க்தி செய்பவனோ
ந, ஶோசதி	= து:க்கப்படுவதில்லையோ	ஸ:	= அவன்
ந, காங்க்ஷதி	= அற்பபலன்களை விரும்புவதில்லையோ	மே	= எனக்கு
		ப்ரிய:	= ப்ரீதி விஷயனவன்.

(மூ)—ஸம: ஶத்ரௌ ச மித்ரே ச ததா(மா) மானாபமானயோ: ||
ஶீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு ஸம: ஸங்க(ஹ)விவர்ஜித: || 18 ||
துல்யநிந்தாஸ்துதிர்மௌனீ ஸந்துஷ்டோ யேன கேன சித் ||
அநிகேத: ஸ்தி(மி)ரமதி: ப(ஹ)க்திமான் மே ப்ரியோ நர: || 19 ||

(ப. உ.) ஸம:, ஶத்ரௌ, ச, மித்ரே, ச, ததா(யா), மாநாபமாநயோ:| ஶீதோஷ்ணஸுகது:க்கேஷு, ஸம:, ஸங்க(ம)விவர்ஜித: || துல்யநிந்தாஸ்துதி:, மௌநீ, ஸந்துஷ்ட:, யேன, கேன, சித் | அநிகேத:, ஸ்தி(யி)ரமதி:, ப(ஃ)க்திமான், மே, ப்ரிய:, நர: ||

ஶத்ரௌ, ச = பகைவனிடத்திலும்
மித்ரே, ச = ஸ்னேஹிதனிடத்திலும்
ஸம: = அவரவரிட யோக்யதையை யனுசரித்துக் காணுவனே
ததா(யா) = அப்படியே
மாநாபமாநயோ: = மானமாயினும் அபமானமாயினும்
ஸம: = விகாரமற்றவனே
ஶீத = ஶீதம்
உஷ்ண = உஷ்ணம் இவைகளை யடைந்தபோதிலும், மற்றும் இவைகளால் உண்டாகும்
ஸுக-து:கேஷு = ஸுகது:க்கங்களை யடைந்தபோதிலும்
ஸம: = மேன்மை தாழ்மைகளை யடையாமல் விகாரமற்றவனாயிருக்கிறானே
ஸங்க = பயன்களில் அன்பை
வர்ஜித: = விட்டவனே
துல்ய நிந்தாஸ் துதி: = பிறரால் துதிக்கப்படினும், நிந்திக்கப்படினும் ஸமமாயிருப்பவனே
மௌனீ = வீண்வார்த்தைகளையாடாமலிருப்பவனே
யேன, கேன, சித் = பரமாத்மாவின் இச்சையினால் அடையப்பட்டயாதொரு பொருளினாலாகிலும்
ஸந்துஷ்ட: = ஸந்தோஷப்படுபவனே
அநிகேத: = நியதமான ஸ்தா(யா)னமற்றவனே
ஸ்தி(யி)ரமதி: = துர்மதங்களைக் கேட்பதினால் அசைவற்ற (த்ருடமான) புத்தியுள்ளவனே
ப(ஃ)க்திமான் = பக்தியுள்ளவனே
ஸ:, நர: = அம்மனிதன்
மே = எனக்கு
ப்ரிய: = ப்ரீதி விஷயன்.

(மூ)—யே து த(ய)ர்ம்யாம்ருதமித(ஃ)ம் யதோ(யோ)க்தம் பர்யுபாஸதே ||
ஶ்ரத்ததா(யா)நா மத்பரமா:ப(ஃ)க்தாஸ்தேதீவ மே ப்ரியா:||20||

(ப. உ.) யே, து, த(ய)ர்ம்யாம்ருதம், இத(ஃ)ம், யதோ(யோ)க்தம், பர்யுபாஸதே | ஶ்ரத்ததா(யா)னா:, மத்பரமா:, ப(ஃ)க்தா:, தே, அதீவ, மே, ப்ரியா: ||

யே, து	= யாரேயாகிலும்
ஶ்ரத்த(ஃ)தா(யா)னா: (ஸந்த:)	= ஆஸ்திக்ய பு(ஃ)த்தியுள்ளவர்களாய்
மத்பரமா: (ஸந்த:)	= நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்கிறஞானமுள்ளவர்களாய்
த(ய)ர்ம்யாம்ருதம்	= தர்மத்திற்கும் மோக்ஷத்திற்கும் ஸாதனமான

யதா(யோ)	= முன் சொல்லப்பட்டவாறு
உக்தம்	= சொல்லப்பட்ட
இத(ஃ)ம்	= இவ்வெல்லா ஸாத(ய)னத்தையும்
பர்யுபாஸதே	= நன்றாய் ஆசரிக்கிறார்களோ
ப(ஃ)க்தா:	= பக்தர்களான
தே	= அவர்கள்
மே	= எனக்கு
அதீவ	= மிகவும்
ப்ரியா:	= ப்ரீதி விஷயர்கள்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

ஶ்ரத்தாத்ரய விபாகயோகமென்னும்

பன்னிரண்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதின்மூன்றாவது அத்தியாயம்

அவதாரணிகை :—முதற் பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கும் விஷயங்களின் சுருக்கமே இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லப்படுகிறது. முதல் ஆறு அத்தியாயங்களில் ஆங்காங்கு இறைத்தாற்போல் சொல்லப்பட்டிருக்கும் ஞான ஸாதனங்களையும், இரண்டாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட ஜீவ பரமாத்மாக்களின் ஸ்வரூபத்தையும், ஏழாவது அத்தியாயத்தில் சொல்லப்பட்ட க்ஷேத்ரமெனப்படும் பரமாத்மாவின் வாஸஸ்தானத்தையும் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் எளிதில் அர்ஜுனனின் புத்தியிற்படுவதற்காகச் சுருக்கமாகச் சொல்லுகிறான் :—

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரஜ்ஞ மேவ ச ||
ஏதத்(ஷீ)வேதி(ஷி)துமிச்சா(ஸா)மி ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ச கேஶவ || 1 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச, ஏவ, க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரஜ்ஞம், ஏவ, ச | ஏதத், வேதி(ஷி)தும், இச்சா(ஸா)மி, ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, கேஶவ ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
கேஶவ = ப்ரஹ்ம ருத்ர நியாமகனான ஸ்ரீ கிருஷ்ணா !
ப்ரக்ருதிம் = ஜட, சேதன ப்ரக்ருதிகளையும்
ச = மற்றும்
புருஷம், ஏவ = ஜீவனென்னும் புருஷனையும்
ச = மற்றும்
க்ஷேத்ரம் = பகவதாவாஸஸ்தானமாகிய (ஶரீர ஸ்தானமாகிய) க்ஷேத்ரத்தையும்
க்ஷேத்ரஜ்ஞம், ஏவ = அந்த க்ஷேத்ரத்தை ஸம்பூர்ணமாய் ப்ரத்யக்ஷீகரித்துக் கொண்டிருக்கும் பரப்ரஹ்மத்தையும்
ச = மற்றும்
ஜ்ஞானம் = அந்த ப்ரஹ்ம ஞான ஸாதனத்தையும்
ஜ்ஞேயம், ஏவ = மோக்ஷத்திற்காக அறிய வேண்டிய பரமாத்மாவையும்
ஏதத் = இவைகளெல்லாவற்றையும் (விவரமாக)
வேதி(ஷி)தும் = அறிந்து கொள்வதற்கு
இச்சா(ஸா)மி = விரும்புகிறேன்

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இத(ஷ)ம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்யபி(ஷி)தீ(யீ)யதே ||
ஏதத்(ஜீ)யோ வேத்தி தம் ப்ராஹு: க்ஷேத்ரஜ்ஞ இதி தத்(ஜீ)
வித:(ஷ:) || 2 ||

(ப. உ.) இத(ஷ)ம், ஶரீரம், கௌந்தேய, க்ஷேத்ரம், இதி, அபி(ஷி) தி(யீ)யதே | ஏதத், ய:, வேத்தி, தம், ப்ராஹு:, க்ஷேத்ரஜ்ஞ:, இதி, தத்(ஜீ) வித:(ஷ:) ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன !
இத(ஷ)ம் = ப்ரத்யக்ஷாதி ப்ரமாணங்களினால் ஸித்தமாயிருக்கும்
ஶரீரம் = ஶரீரம் எனின்—"மஹாபூதான்யஹங்கார:" (கீதா. 13-6, 7) ஶ்லோகங்களில் சொல்லப்படும் ஸகல பதார்த்தங்களும்)
க்ஷேத்ரம், இதி = க்ஷேத்ரமென்று
அபி(ஷி) தீ(யீ) யதே = சொல்லப்படுகிறது.
ஏதத் = இந்த மஹாபூதங்களே முதலிய ஸகல பதார்த்த ரூபமான க்ஷேத்ரத்தை
ய: = எவன்
வேத்தி = தெரிந்துகொள்கிறானோ
தம் = அவ்வெல்லாவற்றையும் தெரிந்துகொண்டவனை
க்ஷேத்ரஜ்ஞ: இதி = க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று
தத்(ஜீ) வித: (ஷ:) = அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனைத் தெரிந்தவர்கள்
ப்ராஹு: = சொல்லுகிறார்கள்.

(கருத்து)—"யஸ்ய ப்ருதி(யீ)வீ ஶரீரம்.........யஸ்ய ஆப: ஶரீரம்" இது முதலிய ப்ருஹதாரண்யக ஶ்ருதிகளினால் பரமாத்மாவின் ஶரீரமென்று சொல்லப்படும் மஹாபூதாதி ஸகல ப்ரபஞ்சரூபமான க்ஷேத்ரத்தைத்தெரிந்த பரமாத்மாவே க்ஷேத்ரஜ்ஞனென்று ஞானிகள் சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—க்ஷேத்ரஜ்ஞஞ்சாபி மாம் வித்தி (யூ) ஸர்வ-க்ஷேத்ரேஷு பா(ஶா)ரத ||
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோர் ஜ்ஞானம் யத் தஜ்ஜ்ஞானம் மதம் மம || 3 ||

(ப. உ.) க்ஷேத்ரஜ்ஞும், ச, அபி, மாம், வித்(த்யி), ஸர்வ-க்ஷேத்ரேஷு, பா(ஸா)ரத| க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:, ஜ்ஞானம், யத், தத், ஜ்ஞானம், மதம், மம ||

பா(ஸா)ரத	= அர்ஜுன!
ஸர்வ-க்ஷேத்ரேஷு, அபி	= க்ஷேத்ர ஶப்த வாச்யங்களான மஹாபூதாதி ஸமஸ்தபதார்த்தங்களிலும்
(ஸ்தி[யி]தம்)	= இருக்கும்
க்ஷேத்ரஜ்ஞும்	= க்ஷேத்ரத்தை தெரிந்திருக்கும் பரப்ரஹ்மத்தை
மாம், ச (ஏவ)	= என்னையாகவே (நானென்றே)
வித்தி(த்யி)	= தெரிந்துகொள்
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:	= இந்த பஞ்ச மஹாபூதங்களே முதலிய க்ஷேத்ரம் மற்றும் அந்த க்ஷேத்ரத்தை அறிந்த பரமாத்மா இவர்களுடைய
ஜ்ஞானம்	= அறிவு
யத்	= யாதுண்டோ
தத், ஜ்ஞானம்	= அந்த அறிவு
மம	= எனக்கு (மோக்ஷஸாதனமென்று)
மதம்	= ஸம்மதமானது.

விசாரம் :— "இத(உ)ம் ஶரீரம் கௌந்தேய க்ஷேத்ரமித்ய பி(ஷி)தீ(யீ)யதே" என்னும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லிய ஶரீரமென்னும் க்ஷேத்ரத்தையே "தத் க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்(தீ)ருக் ச யத்(தீ)விகாரி............தத் ஸமாஸேன மே ஶ்ருணு" என்னும் ஶ்லோகத்தால் அந்த க்ஷேத்ரம் யாது? எத்தகையது? அதின் விகாரங்கள் எவை? என்னும் விஷயத்தைச் சொல்லுகிறேன் என்று சொல்லி—"மஹாபூதான்யஹங்கார:" (கீதா. 13-6, 7) இது முதலிய ஶ்லோகங்களினால் பஞ்சபூதம் முதலிய ஸகல ப்ரபஞ்சமும் க்ஷேத்ரமென்று சொல்லியிருப்பதினால் கைகால் முதலிய அவயவங்களுடன் கண்டுவரும் ஏழடியுள்ள ஶரீரமே க்ஷேத்ரமல்ல. இப்படிப்பட்ட பஞ்சமஹாபூதம் முதலிய ஸகல ஜகத்ரூபமான க்ஷேத்ரத்தை ஜீவன் தெரிந்துகொள்ள மாட்டான். தன்னுடைய ஏழடி தேஹத்தையே தெரிந்துகொள்ளமுடியாமல் வைத்தியர்களின் வீட்டிற்கு அலைந்து கொண்டிருக்கும் ஜீவன் இந்த ஸகல ப்ரபஞ்சத்தை எப்படி

தெரிந்துகொள்வான்? ஆகையால் ஜீவன் க்ஷேத்ரஜ்ஞனாகமாட்டான். மற்றும் "ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஶ்னுதே" என்னும் வாக்யத்தால் "ஜ்ஞேயனான க்ஷேத்ரஜ்ஞனைச் சொல்லுகிறேன்" என்று உறுதிகூறி "அநாதி(தி)மத் பரம் ப்ரஹ்ம" (கீதா. 13-13) என்று "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மமே" என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே சொல்லியிருக்கிறான். ஶங்கராசார்யரும் * இந்த ஶ்லோகத்திற்கு "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மம்" என்று வ்யாக்யானம் செய்திருக்கிறார்; என்ற பிறகு க்ஷேத்ராத்மகசரீரமே ஸகலமான ஜகத்து; அந்த ஸகல ஜகதாத்மகமான க்ஷேத்ரத்தைத் தெரிந்தவன் பரப்ரஹ்மம் என்று கீதா ஶ்லோகங்களினாலும், ஶங்கராசார்யருடைய வ்யாக்யானத்தாலும் ஸித்தமாகிறது. ஆகையால் "க்ஷேத்ரஜ்ஞம் சாபி மாம் வித்தி(யி)" என்னும் ஶ்லோகத்திற்கு "க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பரப்ரஹ்மம் நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே)" என்று தெரிந்துகொள்ளென்று அர்த்தமாகிறது.

மற்றும் இந்த அர்த்தம் "பரம் ப்ரஹ்ம பரம் தாம பவித்ரம் பரமம் ப(ஹ)வான்"..........."ஆஹுஸ்த்வாம் ருஷயஸ்ஸர்வே தே(தே)வர்ஷிர் நாரத(த)ஸ்ததா(யா) | அஸிதோ தே(தே)வலோ வ்யாஸ: ஸ்வயம் சைவ ப்ரவீஷி மே | ஸர்வமேதத்(த)ருதம்மன்யே யன்மாம் வதஸி கேஶவ ||" (கீதா. 10-12, 13.) இது முதலிய ஶ்லோகங்களினால் "பரப்ரஹ்மம் நீயே (ஸ்ரீகிருஷ்ணனே) என்று தேவர்ஷிகளான நாரதர் முதலியவர்கள் சொல்லுகிறார்கள். நீயும் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனும்) சொல்லுகிறாய். இவ்வெல்லாம் ஸத்யமென்றே தெரிந்துகொள்கிறேன்" என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே பரப்ரஹ்மமென்று இந்த ஶ்லோகங்களுக்கு அர்த்தம் செய்வது ஸரியானதாதலால், இந்த ஶ்லோகம் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பரப்ரஹ்மமே ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்லுகிறதேயொழிய ஜீவன் ஸ்ரீ கிருஷ்ணனென்று சொல்வதில்லை.

---

* "க்ஷேத்ரஜ்ஞோ வக்ஷ்யமாண: யஸ்ய ஸப்ரபா(ஹா)வஸ்ய க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்ய பரிஜ்ஞானாத் அம்ருதத்வம் ப(ஹ)வதி தம்" "ஜ்ஞேயம் யத் தத்ப்ரவக்ஷ்யாமி" இத்யாதினா ஸவிஶேஷணம் ஸ்வயமேவ வக்ஷ்யதி பகவான்.

அத்வைத மதத்தின்படிக்கே ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் ஸகுணன், மாயிகன், பொய்யானவன், விஶிஷ்டன் ஆதலால் அந்த கிருஷ்ணனுக்கு விஶிஷ்டனான, பொய்யான, அல்பஜ்ஞத்வாதிகுண விஶிஷ்டனான ஜீவனால் ஐக்யம் பொருந்தாமலிருப்பதினால் இவ்வாக்யம் ஜீவனுக்கு பரமாத்மாவுடன் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனுடன்) ஐக்யத்தைப் போதிப்பதில்லை.

(மூ)—தத் க்ஷேத்ரம் யச்ச யாத்(ஜ்)ருக் ச யத்(ஜ்)விகாரி யதஶ்ச யத் ||
ஸ ச யோ யத் ப்ரபா(ஹா)வஶ்ச தத் ஸமாஸேன மே ஶ்ருணு || 4 ||

ரு(ரி)ஷிபி(ஹி)ர்ப(ப)ஹுதா(யா) கீ(கீ)தம் ச(ச)ந்தோ(தோ)பி(ஹி)ர்விவிதை:(யை:) ப்ருத(ய)க் ||
ப்ரஹ்மஸூத்ரபதை(தை)ஶ்சைவ ஹேதுமத்(த்)பி(ஹி)ர் விநிஶ்சிதம் || 5 ||

(ப. உ.) தத், க்ஷேத்ரம், யத், ச, யாத்(ஜ்)ருக், ச, யத்(ஜ்)விகாரி, யத:, ச, யத் | ஸ:, ச, ய:, யத்ப்ரபா(ஹா)வ:, ச, தத், ஸமாஸேன, மே, ஶ்ருணு || ரு(ரி)ஷிபி:(ஹி:), ப(ப)ஹுதா(யா), கீ(கீ)தம், ச(ச)ந்தோ(தோ)பி:(ஹி:), விவிதை:(யை:), ப்ருத(ய)க் | ப்ரஹ்மஸூத்ரபதை:(தை:), ச, ஏவ, ஹேதுமத்(த்)பி:(ஹி:), விநிஶ்சிதம் ||

தத்	= முன் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட	யத:	= எவனால்
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரம்	யத்	= வ்யாபாரத்தை யுடையது? (ப்ரவர்த்திப்பது?)
யத்	= யாது. (அதின் ஸ்வரூபம் யாது?)	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	ஸ:	= அந்த ப்ரவர்த்தகனான புருஷன்
யாத்(ஜ்)ருக்	= எத்தகையது?	ய:	= எவன்?
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
யத்(ஜ்)விகாரி	= எதின் விகாரம் (அந்த க்ஷேத்ரத்திற்கு உபாதான காரணம் யாது?)	யத்ப்ரபா(ஹா)வ:	= எப்படிப்பட்ட ஸாமர்த்யமுடையவன்.
	= மற்றும்	யத்	= எந்த க்ஷேத்ராதிகளின் ஸ்வரூபம்

ரு(ஹ)ஷிபி:(ஹி:)	= ருஷிகளால் (மன்வாதிஸ்ம்ருதிகளில்)		லும்)
ப(ஹ)ஹுதா(யா)	= பலவாறாக	ப்ரஹ்மஸூத்ரபதை:(தை:), ச	= ப்ரஹ்மஸூத்ர பதங்களினாலும்
கீ(கீ)தம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ	(ப்ருத[ய]க்)	= தனித்தனியாக
விவிதை:(யை:)	= பற்பல விதங்களான	விநிஶ்சிதம்	= நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ
ச(ஹ)ந்தோபி:(ஹி:)	= வேதங்களினால்	மே (ஸகாஶாத்)	= என்னால்
ப்ருத(ய)க் (ஏவ)	= தனித்தனியாகவே	ஸமாஸேன (வக்ஷ்யமாணம்)	= சுருக்கமாகச் சொல்லப்போகும்
(கீ[கீ]தம்)	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறதோ	தத்	= அந்த க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞஸ்வரூபத்தை
ஹேதுமத்(ஜி)பி:(ஹி:)	= யுக்திகளுடன் கூடிய (யுக்திகளைச் சொல்லும்	ஶ்ருணு	= கேள். (கேட்டு அதை நம்பு.)

அவதாரிகை :—ஶரீர ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் க்ஷேத்ரம் யாது? எத்தகையது? என்னும் கேழ்விகளுக்குப் பதிலளிக்கிறான் :—

(மூ)—மஹா பூ(ஹூ)தான்யஹங்காரோ பு(பு)த்தி(யூ) ரவ்யக்த மேவ ச ||
இந்த்ரியாணி த (ஶ) ஶைகம் ச பஞ்ச சேந்த்ரிய-கோ(ோ)சரா: || 6 ||

இச்சா(ஹா)த்(ஜி)வேஷஸ்ஸுக(வ)ம் து: (கூ:)க(வ)ம் ஸங்கா(வா)தஶ்-சேதனா த்(யி)ருதி: ||
ஏதத் க்ஷேத்ரம் ஸமாஸேன ஸவிகாரமுதா(ஹா)ஹ்ருதம் || 7 ||

(ப. உ.) மஹாபூ(ஹூ)தானி, அஹங்கார:, புத்தி(யூ:), அவ்யக்தம், ஏவ, ச| இந்த்ரியாணி, த(ஶ)ஶ, ஏகம், ச, பஞ்ச, ச, இந்த்ரியகோ(ோ)சரா: || இச்சா(ஹா), த்(ஜி)வேஷ:, ஸுக(வ)ம், து:(கூ:)க(வ)ம், ஸங்கா(வா)த:, சேதனா, த்(யி)ருதி: | ஏதத், க்ஷேத்ரம், ஸமாஸேன, ஸவிகாரம், உதா(ஹா)ஹ்ருதம் ||

மஹாபூ(ஃபூ)தானி	= ப்ருதிவீ, ஜலம், அக்னி, காற்று, ஆகாயம் முதலிய பஞ்ச பூதங்கள்
அஹங்கார:	= அஹங்கார தத்வம்
புத்தி:(யூ:)	= புத்தி தத்வம்
ச	= மற்றும்
அவ்யக்தம்	= ப்ரக்ருதிதத்வம்
த(ஃ)ஶ	= பத்து
ச	= மற்றும்
ஏகம்	= ஒன்று (எனின் பதினொன்று)
இந்த்ரியாணி	= (க்ராணம், ரஸனம், சக்ஷுஸ், ஶ்ரோத்ரம், த்வக், வாக், பாணி, பாத, பாயு, உபஸ்த(ய)ம், மனஸ் என்கிற) இந்த்ரியங்கள்
ச	= மற்றும்
இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்களுக்கு
கோ(ஷோ)சரா:	= விஷயங்களான
பஞ்ச	= கந்தம், ரஸம், ரூபம், ஶப்தம், ஸ்பர்ஶம் என்னும் ஐந்து
இச்சா(ஹா)	= விருப்பம்
த்(ஜ்)வேஷ:	= பகை
ஸுக(வ)ம்	= ஸுகம்
து:(ஃகா:)க(வ)ம்	= து:க்கம்
ஸங்கா(வா)த:	= ஶரீரம்
சேதனா	= மனதின் செய்கை
த்(யீ)ருதி:	= தைர்யம்
இதி	= இவ்வாறு
ஏதத்	= இந்த பூர்வோக்தமான (முன் சொல்லப்பட்ட)
ஸவிகாரம்	= மாறுதலுடன் கூடிய
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரமானது
ஸமாஸேன	= சுருக்கமாக
உதா(ஹா)ஹ்ருதம்	= உரைக்கப்பட்டது.

அவதரணிகை :—பரப்ரஹ்மமான க்ஷேத்ரஜ்ஞனை "ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி" (13-13) என்னும் ஶ்லோகத்தினால் சொல்வதற்காக பரப்ரஹ்ம ஞானத்திற்கு ஸாதனங்களான தர்மங்களை ஐந்து ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—அமானித்வ-மத(ஃ)ம்பி(ஹி)த்வமஹிம்ஸா க்ஷாந்திரார்ஜவம் ||
ஆசார்யோபாஸனம் ஶௌசம் ஸ்தை(யை)ர்ய மாத்மவினிக்(ஙி)ரஹ: || 8 ||

(ப. உ.) அமானித்வம், அத(ஃ)ம்பி(ஹி)த்வம், அஹிம்ஸா, க்ஷாந்தி:, ஆர்ஜவம் | ஆசார்யோபாஸனம், ஶௌசம், ஸ்தை(யை)ர்யம், ஆத்ம-வினிக்(ஙி)ரஹ: ||

- அமானித்வம் = தன்னைத் துதித்துக் கொள்ளாமை
- அத(ஊ)ம்பி(ஷி)த்வம் = தான் தாழ்ந்தவனென்றறிந்திருந்து தன்னிடமில்லாத பெருமையைக் காட்டாமலிருக்கை
- அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன்புறுத்தாமை
- க்ஷாந்தி: = பொறுமை
- ஆர்ஜவம் = மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரேவிதமாக நல்வழியிலிருக்கை
- ஆசார்யோபாஸனம் = ஆசார்யரை (ஞானிகளை) ஸேவிப்பது
- ஶௌசம் = பாஹ்யாந்தர சுத்தி
- ஸ்தை(தெ)ர்யம் = பயாதிகளால் தன்னுடைய தர்மங்களை விடாமல் ஸ்திரமாயிருக்கை
- ஆத்மவினிக்(டீ)ரஹ: = மனதின் அடக்கம்.

(மூ)—இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு வைராக்(டீ)யமனஹங்கார ஏவ ச ||
ஜன்ம ம்ருத்யு ஜரா வ்யாதி(யி) து:(ஊ:)க(வ) தோ(ஷோ)ஷானு
த(ஊ)ர்ஶனம் || 9 ||

(ப. உ.) இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு, வைராக்(டீ)யம், அனஹங்கார:, ஏவ, ச | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-வ்யாதி(யி)-து:(ஊ:)க(வ)-தோ(ஷோ)ஷானுத(ஊ)ர்ஶனம் ||

- இந்த்ரியார்த்தே(யே)ஷு = ரூபரஸகந்தாதி விஷயங்களில்
- வைராக்(டீ)யம் = வெறுப்பு
- ச = மற்றும்
- அனஹங்கார: = தன்னிடமில்லாத குணங்கள் தன்னிடமுண்டென்னும் மோஹமின்மை
- ஏவ = மற்றும்
- ஜன்ம- = பிறப்பு
- ம்ருத்யு- = இறப்பு
- ஜரா- = மூப்பு
- வ்யாதி(யி)- = வ்யாதி இவைகளில்
- து:(ஊ:)க(வ)- = து:கத்தையும்
- தோ(ஷோ)ஷ- = தோஷத்தையும்
- அனுத(ஊ)ர்ஶனம் = காண்பது (இவைகள் து:கங்களைத் தரக்கூடியவை. மற்றும் துஷ்டமானவைகளென்றறிதல்)

(மூ)—அஸக்திரனபி(ஷி)ஷ்வங்க:(ம:) புத்ரதா(ஊா)ரக்(டீ)ருஹாதி(ஷி)ஷு ||
நித்யம் ச ஸமசித்தத்வமிஷ்டானிஷ்டோபபத்திஷு || 10 ||

(ப. உ.) அஸக்தி:, அனபி(ஹி)ஷ்வங்க:(ஃ:), புத்ர-தா(ஆ)ர-க்(ரீ)ருஹாதி(ஹி)ஷு | நித்யம், ச, ஸமசித்தத்வம், இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு ||

புத்ர-	= மக்கள்		களைக் கண்டு தான் ஸுகது:கமடையாமை
தா(ஆ)ர-	= மனைவி	ச	= மற்றும்
க்(ரீ)ருஹ-	= வீடு	நித்யம்	= எப்பொழுதும்
ஆதி(ஹி)ஷு	= இது முதலியவைகளில்	இஷ்டாநிஷ்டோபபத்திஷு	= இஷ்டம் நேரிடினும் அனிஷ்டம் நேரிடினும்
அஸக்தி:	= இவர்கள் நம்மவர்களென்னும் நட்பின்மை	ஸமசித்தத்வம்	= ஒரே விதமான மனதோடிருக்கை.
அனபி(ஹி)ஷ்வங்க:(ஃ:)	= புத்ராதிகளுக்குண்டாகும் ஸுகது:கங்		

(மூ)—மயி சானன்ய யோகே(ஃ)ன பக்திரவ்யபி(ஹி)சாரிணீ ||
விவிக்த தே(ஃ)ஶஸேவித்வமரதிர்ஜன ஸம்ஸதி(ஹி) || 11 ||

(ப. உ.) மயி, ச, அனன்யயோகே(ஃ)ன, பக்தி:, அவ்யபி(ஹி)சாரிணீ| விவிக்த-தே(ஃ)ஶ-ஸேவித்வம், அரதி:, ஜனஸம்ஸதி ||

ச	= மற்றும்	பக்தி:	= பக்திசெய்தல்
மயி	= என்னுள் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனில்)	விவிக்த-	= அயோக்யஜனங்களற்ற
அனன்ய யோகே(ஃ)ன	= பரமாத்மாவை விட பின்னரான சிவன் முதலியவர்களை முக்யரென்று கிரஹிக்காமலிருப்பதால்	தே(ஃ)ஶ ஸேவித்வம்	= தேஶத்திலிருக்கை
		ஜன-	= அயோக்ய ஜனர்களின்
		ஸம்ஸதி(ஹி)	= கோஷ்டியில்
அவ்யபி(ஹி) சாரிணீ	= வ்யபி(ஹி) சரிதமாகாத (தவருத)	அரதி:	= ஆஸக்தியின்மை.

(மூ)—அத்(த்ய)யாத்மஜ்ஞான நித்யத்வம் தத்வஜ்ஞானார்த்த(ய)த(ஃ)ர்ஶனம் ||
ஏதஜ்ஜ்ஞானமிதி ப்ரோக்தமஜ்ஞானம் யத(ஃ)தோன்யதா(யா) || 12 ||

(ப. உ.) அத்(த்ய)யாத்ம-ஜ்ஞான-நித்யத்வம், தத்வஜ்ஞானார்த்தத(ஃ)ர்ஶனம் | ஏதத், ஜ்ஞானம், இதி, ப்ரோக்தம், அஜ்ஞானம், யத், அத:, அன்யதா(யா) ||

அத்(ஸீ)யாத்ம- = பரமாத்ம விஷயகமான
ஜ்ஞான- = ஞானத்தில்
நித்யத்வம் = எப்பொழுதும் நிலைபெற்றிருத்தல்
தத்வஜ்ஞான- = பகவத்தத்வபரோக்ஷத்திற்காக
அர்த்த- = ஶாஸ்த்ரங்களின்
த(ஃ)ர்ஶனம் = விசாரம்
ஏதத் = (அமானித்வம் முதலிய) இவைகளெல்லாம்
ஞானம், இதி = ஞானஸாதனமென்று
ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
அத: = இவற்றைக்காட்டிலும்
அன்யதா (ஶா) = வேறானது
யத் = யாதுண்டோ
தத் = அது
அஜ்ஞானம் = ஞானத்திற்கு ஸாதனமல்லாதது
இதி = என்று
ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அவதரணிகை :—க்ஷேத்ரத்தைச் சொல்லி, க்ஷேத்ரஜ்ஞனின் ஞானத்திற்கு ஸாதனத்தையும் சொல்லி "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் யார்? அவனிட ப்ரபாவம் யாது?" என்னும் வினாக்களுக்கு "க்ஷேத்ரஜ்ஞன் பரப்ரஹ்மமே" என்று பதிலளிக்கிறான்:—

(மூ)—ஜ்ஞேயம் யத் தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி யஜ்ஞாத்வாம்ருதமஶ்னுதே ||
அநாதி(தி)மத் பரம் ப்ரஹ்ம ந ஸத் தன்னாஸது(உ)ச்யதே || 13 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞேயம், யத், தத், ப்ரவக்ஷ்யாமி, யத், ஜ்ஞாத்வா, அம்ருதம், அஶ்னுதே | அநாதி(தி)மத், பரம், ப்ரஹ்ம, ந, ஸத், தத், ந, அஸத், உச்யதே ||

யத் = எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனை
ஞாத்வா = தெரிந்துகொண்டு
அம்ருதம் = மோக்ஷத்தை
அஶ்னுதே = அடைகிறானோ
யத் = எந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞன்
ஜ்ஞேயம் = மோக்ஷத்திற்காக தெரிந்துகொள்வதற்கு ஆவஶ்யகமானவனோ
தத் = அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞனை
ப்ரவக்ஷ்யாமி = ஸரியாகச் சொல்லுகிறேன்.
தத் = அந்த க்ஷேத்ரஜ்ஞன்
பரம், ப்ரஹ்ம = பரப்ரஹ்மமே.
அநாதி(தி)மத் = உற்பத்தியுள்ள ப்ராக்ருதங்களான தேஹேந்

	த்ரிய கர்மாதி களை யற்றது.		களான (கண்ணுக்கு காணப் படாத) வாயுவு ஆகாயங்களை விட விலக்ஷண மானது
ந, ஸத்	= மூர்த்தங்களான (கண்ணுக்குக் காணப்படும்) ப்ருதிவீ, ஜலம், தேஜஸ்ஸுகளை விட விலக்ஷண மானது.	இதி	= என்று
		உச்யதே	= சொல்லப் படுகிறது.
ந, அஸத்	= அமூர்த்தங்		

(மூ)—ஸர்வத: பாணிபாத(ஒ)ம் தத் ஸர்வதோக்ஷி ஶிரோமுக(வ)ம் ||
ஸர்வதஶ்ஶ்ருதிமல்லோகே ஸர்வமாவ்ருத்ய திஷ்டதி || 14 ||

(ப. உ.) ஸர்வத:, பாணி-பாத(ஒ)ம், தத், ஸர்வத:, அக்ஷி-ஶிரோ-முக(வ)ம் | ஸர்வத:, ஶ்ருதிமத், லோகே, ஸர்வம், ஆவ்ருத்ய, திஷ்டதி ||

தத்	= அந்த ப்ரஹ்மம்		ளிலும்
ஸர்வத:	= எல்லா விடங்களிலும்	ஶ்ருதிமத்	= காதுகளுடையது.
பாணிபாத(ஒ)ம்	= கைகால்களுடையது.	லோகே	= உலகத்தில்
ஸர்வத:	= எல்லா விடங்களிலும்	ஸர்வம்	= எல்லாப் பொருள்களையும்
அக்ஷி-	= கண்	ஆவ்ருத்ய	= உள்ளும் வெளியிலும் வ்யாபித்துக்கொண்டு
ஶிர:-	= சிரஸ்ஸு		
முக(வ)ம்	= முகம் இவைகளை யுடையது.		
ஸர்வத:	= எல்லாவிடங்க	திஷ்டதி	= இருக்கிறது.

(கருத்து) :—பின்னால் சொல்லிக்கொள்ளப்பட்ட ஜ்ஞேயன் = பரப்ரஹ்மம் தேஶ கால குணங்களிலும் நிருப சரித வ்யாப்தி யுள்ளது; எல்லாவற்றையு மறிந்தது.

(மூ)—ஸர்வேந்த்ரியகுணாபா(ஸா)ஸம் ஸர்வேந்த்ரியவிவர்ஜிதம் ||
அஸக்தம் ஸர்வப்(ஃ)ருச்சைவ நிர்குணம் குணபோ(ஸோ)க்த்ரு
ச || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வேந்த்ரிய-கு(ஃ)ண-பா(ஸா)ஸம், ஸர்வேந்த்ரிய-விவர்ஜிதம் | அஸக்தம், ஸர்வப்(ஃ)ருத், ச, ஏவ, நிர்கு(ஃ)ணம், கு(ஃ)ண போ(ஸோ)க்த்ரு, ச ||

ஸர்வ-	= ஸகலமான	ச	= மற்றும்
இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்கள்	ஸர்வ-	= எல்லா வற்றை யும்
கு(ண)ண-	= ஶப்தம்முதலிய குணங்கள் இவைகளுக்கு	ப்(ப்)ருத்	= தரிப்பது.
அவபா(ஸா)ஸம்	= ப்ரகாஶக மானது.	ஏவ	= மற்றும்
ஸர்வ-	= ஸகலமான	* நிர்கு(ண)ணம்	= ஸத்வ ராஜஸ் தமோகுணங் களையற்றது.
இந்த்ரிய-	= ப்ராக்ருதேந் த்ரியங்களை	ச	= மற்றும்
வர்ஜிதம்	= அற்றது.	கு(ண)ண போ(ஹோ)க்த்ரு	= ஆனந்தாதி கல்யாணகுணங் களையனுப வித்துக்கொண் டிருப்பது.
அஸக்தம்	= புண்ய பாபங்க ளின் ஸம்பந்த மற்றது.		

(மூ)—ப(ஹ)ஹிரந்தஶ்ச பூ(ஹ)தாநுமசரம் சரமேவ ச ||
ஸூக்ஷ்மத்வாத் தத(ஹ)விஜ்ஞேயம் தூ(ஹ)ரஸ்த(ம)ம் சாந்
திகே ச தத் || 16 ||

(ப. உ.) ப(ஹ)ஹி:, அந்த:, ச, பூ(ஹ)தாநும், அசரம், சரம், ஏவ, ச | ஸூக்ஷ்மத்வாத், தத், அவிஜ்ஞேயம், தூ(ஹ)ரஸ்த(ம)ம், ச, அந்திகே, ச, தத் ||

தத்	= அந்த பர ப்ரஹ்மம்		குண பூர்ண மானது.)
பூ(ஹ)தாநும்	= ப்ராணிகளிட	சரம், ஏவ	= ஸகல தேசங்க ளிலும் ஸஞ் சரிப்பதே.
ப(ஹ)ஹி:	= வெளியிலும்		
அந்த:, ச	= உள்ளும்	ச	= மற்றும்
(திஷ்டதி)	= இருக்கின்றது.	ஸூக்ஷ்மத்வாத்	= ஸூக்ஷ்மமாத லால்
அசரம்	= தன்னிட ஸர் வஜ்ஞத்வாதி குணங்களால் எப்பொழுதும் அசையாமல் இருப்பது. (எப்பொழுதும்	தத்	= அந்தப்ரஹ்மம்
		அவிஜ்ஞேயம்	= ஸாதாரண ஜனங்களால் ப்ராக்ருதங்க ளான சக்ஷு ராதிகளால்

* ஶங்கராசார்யரும் தம்மிட பாஷ்யத்தில் இவ்வாறே வ்யாக்யானம் செய்திருப்பதால் இப்பதத்திற்கு பரமாத்மா நிர்குணன் = ஸகலதர்ம ரஹிதன் என்று அத்வைதிகள் அர்த்தம் செய்வது அஸங்கதமாகும்,

	தெரிந்து கொள்வதற்கு முடியாதது.	தூ(ஊ)ரஸ்த(ய)ம்	= தூரத்திலிருப்பது. லால்
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
தத்	= அந்த ப்ரஹ்மம் (வ்யாப்தமாத	அந்திகே	= ஸமீபத்தில்
		ஸ்தி(யி)தம்	= இருப்பது.

(மூ)—அவிப(ஃ)க்தம் ச பூ(ஃ)தேஷு விப(ஃ)க்தமிவ ச ஸ்தி(யி)
தம் ||
பூ(ஃ)தப(ஃ)ர்த்ரு ச தஜ்ஜ்ஞேயம் க்(க்)ரஸிஷ்ணு ப்ரப(ஃ)
விஷ்ணு ச || 17 ||

(ப. உ.) அவிப(ஃ)க்தம், ச, பூ(ஃ)தேஷு, விப(ஃ)க்தம், இவ, ச, ஸ்தி(யி)தம்| பூ(ஃ)தப(ஃ)ர்த்ரு, ச, தத், ஜ்ஞேயம், க்ரஸிஷ்ணு, ப்ரப(ஃ)விஷ்ணு, ச ||

தத்	= அந்த ப்ரஹ்மம்		வேருருபங்களையுடையதென்றுதோன்றுவது)
பூ(ஃ) தேஷு	= வெவ்வேறான ப்ராணிகளில்		
அவிப(ஃ)க்தம், ச = ஏவ	= வெவ்வேறுகாமலே (ஒன்றுகவே) இருப்பினும் (ஸகல ப்ராணிகளிலும் அவைகளுக்கு நியாமகமாய் ஒன்றுகவேயிருப்பினும்)	ச	= மற்றும்
		பூ(ஃ)த-ப(ஃ)ர்த்ரு	= ப்ராணிகளை தரிப்பது, ரக்ஷிப்பது.
		ச	= மற்றும்
		க்(க்)ரஸிஷ்ணு	= (ப்ரளய காலத்தில் எல்லாவற்றையும்) பக்ஷிப்பது (நசிக்கச் செய்வது).
விப(ஃ)க்தம், இவ, ஸ்தி(யி)தம்	= வெவ்வேறானதைப்போல்இருப்பது. (அந்தந்த பதார்த்தங்களில் நியாமகங்களாயிருக்கும் பரமாத்மாவின் ரூபங்களுக்கு பேதமில்லாவிடினும் அஜ்ஞானிகளுக்கு வெவ்	ச	= மற்றும்
		ப்ரப(ஃ) விஷ்ணு	= (ஸ்ருஷ்டிகாலத்தில் எல்லாவற்றையும்) ஸ்ருஷ்டிப்பது
		(இதி)	= என்று
		ஜ்ஞேயம்	= அறியப்படத்தகுந்தது.

(மூ)—ஜ்யோதிஷாமபி தத் ஜ்யோதிஸ்தமஸ: பரமுச்யதே ||
ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் ஜ்ஞானக(ம)ம்யம் ஹ்ருதி(ஷி) ஸர்வஸ்ய விஷ்டிதம் || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்யோதிஷாம், அபி, தத், ஜ்யோதி:. தமஸ:, பரம், உச்யதே| ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ஜ்ஞானக(ம)ம்யம், ஹ்ருதி(ஷி), ஸர்வஸ்ய, விஷ்டிதம் ||

தத்	= அந்த ப்ரஹ்மம்	உச்யதே	= ஶ்ருத்யாதிகளில் சொல்லப்படுகிறது.
ஜ்யோதிஷாம், அபி	= ஸூர்யாதிகளுக்கும்	ஜ்ஞானம்	= ப்ரகாசரூபமானது.
ஜ்யோதி:	= ப்ரகாசன சக்தியைக் கொடுப்பது.	ஜ்ஞேயம்	= தன்னாலேயே அறியப்படத் தகுந்தது. (ஸ்வப்ரகாசம்.)
தமஸ:	= ஸத்வரஜஸ்தமோகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதி, ம்ருத்யு அஜ்ஞானம் இவைகளை	ஜ்ஞான-	= அபரோக்ஷ ஜ்ஞானத்தால்
பரம்	= மீறியிருப்பது (ஸத்வரஜஸ்தமோகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதியினால் கட்டுப்படாதது)	க(ம)ம்யம்	= மோக்ஷத்தில் அடைவதற்கு யோக்யமானது.
(இதி)	= என்று	ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ப்ராணிகளின்
		ஹ்ருதி(ஷி)	= ஹ்ருதயத்தில்
		விஷ்டிதம்	= நியாமகமாயிருப்பது.

(மூ)—இதி க்ஷேத்ரம் ததா(யா) ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் சோக்தம் ஸமாஸத: ||
மத்(ஜீ)ப(ஹ)க்த ஏதத் விஜ்ஞாய மத்(ஜீ)பா(ஹா)வாயோபபத்(ஜீ)யதே || 19 ||

(ப. உ.) இதி, க்ஷேத்ரம், ததா(யா), ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், ச, உக்தம், ஸமாஸத: | மத்(ஜீ)ப(ஹ)க்த:, ஏதத், விஜ்ஞாய, மத்(ஜீ)பா(ஹா)வாய, உபபத்(ஜீ)யதே ||

இதி	= இவ்வாறு	தானி' இது முதலிய இரண்டு ஶ்லோகங்களி
க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரமானது	
உக்தம்	= ['மஹாபூ(ஊ-ஹ)	

	னால்] சொல்லப் பட்டது.		லாததால்) சுருக்கமாக
ததா(யா)	= மற்றும்	உக்தம்	= ('ஜ்ஞேயம் யத்தத் ப்ரவக்ஷ்யாமி' இது முதலிய ஶ்லோகங்களினால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.
ஜ்ஞானம்	= ஞான ஸாதனமும்	ஏதத்	= இவைகளை
உக்தம்	= ('அமானித்வம்' இது முதலிய முன் ஶ்லோகங்களினால்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.	மத்-	= என்னிட
ச	= மற்றும்	ப(ஹ)க்த:	= பக்தன்
ஜ்ஞேயம்	= மோக்ஷத்திற்காகத் தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யனான பரமாத்மா (பரப்ரஹ்மம்)	விஜ்ஞாய	= தெரிந்து கொண்டு
		மத்(ஜீ)பா(ஹா)வாய [மயி பா(ஹ)வ:மத் பாவ:]	= என்னிடத்திலேயே இருப்பதற்கு (ஸாயுஜ்ய மோக்ஷத்தை யடைவதற்கு)
ஸமாஸத:	= (எல்லாவற்றையும் சொல்வதற்கு முடிவதல்	உபபத்(ஜீ)யதே	= தகுந்தவனாகிறான்.

(மூ)—ப்ரக்ருதிம் புருஷம் சைவ வித்யனாதீ(ஜீ) உபா(ஹா)வபி ||
விகாராம்ஶ்ச கு(ஹ)ணாம்ஶ்சைவ வித்தி(யீ) ப்ரக்ருதிஸம்
ப(ஹ)வான் || 20 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருதிம், புருஷம், ச, ஏவ, வித்தி(யீ), அனாதீ(ஜீ), உபௌ (ஹௌ), அபி, | விகாரான், ச, கு(ஹ)ணான், ச, ஏவ, வித்தி(யீ), ப்ரக்ருதி ஸம்ப(ஹ)வான் ||

ப்ரக்ருதிம்	= இருபத்தைந்து தத்வஸ்வரூபமான ப்ரக்ருதி, மற்றும் ததபிமானி யாகிய மஹாலக்ஷ்மி	உபௌ (ஹௌ), அபி	= இவ்விரு வகையான ப்ரக்ருதி புருஷர்களையும்
புருஷம்	= பரமாத்மா, ஜீவன் என்னும் இப்புருஷர்கள்	அனாதி(ஜீ) ஏவ	= அனாதியாயிருப்பவர்களென்றே (உற்பத்தியற்றவர்களென்றே)

வித்தி(யி)	= அறி.	கு(கு)ணன்	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களையும்
ச	= மற்றும்	ப்ரக்ருதி-ஸம்ப(ஃ)வான்	= ப்ரக்ருதியினால் பிறந்தவைகளாகவே
விகாரான்	= இச்சைமுதலிய விக்ருத (மாருதலடைந்த) பதார்த்தங்களையும்	வித்தி(யி)	= அறி.
ச	= மற்றும்		

(மூ)—கார்யகாரண கர்த்ருத்வே ஹேது: ப்ரக்ருதிருச்யதே ||
புருஷஸ்ஸுக(வ) து:(க:)கா(வா)ணும் போ(ஹோ)க்த்ருத்வே
ஹேதுருச்யதே || 21 ||

(ப. உ.) கார்ய-காரண-கர்த்ருத்வே, ஹேது:, ப்ரக்ருதி:, உச்யதே | புருஷ:, ஸுக-து:க்காணும், போ(ஹோ)க்ருத்வே, ஹேது:, உச்யதே ||

ப்ரக்ருதி:	= ப்ரக்ருதியானது	புருஷ:	= பரமாத்மா
கார்ய-	= ஜீவனின் தேஹம்	ஸுகது:க்காணும்	= (ஜீவனின்)ஸுக து:க்கங்களின்
காரண-	= இந்த்ரியங்கள்	போ(ஹோ)க்த்ருத்வே	= அநுபவத்தில்
கர்த்ருத்வே	= இவைகளை பிறப்பிப்பதில்	ஹேது:	= காரணன்
ஹேது:	= காரணம்	(இதி)	= என்று
(இதி)	= என்று	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறான்.
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.		

(மூ)—புருஷ: ப்ரக்ருதிஸ்தோ(யோ) ஹி பு(ஃ)ங்க்தே ப்ரக்ருதி
ஜான் கு(கு)ணன் ||
காரணம் கு(கு)ணஸங்கோ(கோ)ஸ்ய ஸத(ஃ)ஸத்(ஃ)யோனி
ஜன்மஸு || 22 ||

(ப. உ.) புருஷ:, ப்ரக்ருதிஸ்த:(ய:), ஹி, பு(ஃ)ங்க்தே, ப்ரக்ருதிஜான், கு(கு)ணன் | காரணம், கு(கு)ணஸங்க:(க:), அஸ்ய, ஸத(ஃ)ஸத்(ஃ) யோனி, ஜன்மஸு ||

ப்ரக்ருதிஸ்த:(ய)	= ப்ரக்ருத்யாத்மகமான சரீரத்திலிருக்கும்	கு(கு)ணன்	= ஸுகது:க்காதிகளை
புருஷ:	= ஜீவன்	பு(ஃ)ங்க்தே	= உண்ணு (அனுபவிக்கிறான்)
ப்ரக்ருதிஜான்	= ப்ரக்ருதியால் பிறந்த	(இதி)	= என்பது
		ஹி	= எல்லாருக்கும்

	அநுபவ ஸித்த மானது.	ஜன்மஸு	= பிறப்பதில்
அஸ்ய	= இந்த ஜீவனுக்கு	கு(ஞ)ண-	= ஸுகாதிகளில் (செய்யும்)
ஸத்-	= உத்தமமான	ஸங்க:	= நேஹமே
அஸத்-	= நீசமான	காரணம்	= காரணமானது.
யோனி	= ஜாதிகளில்		

கருத்து:—ஸுகத்திலும், பார்யா புத்ராதிகளிடத்திலும் நேஹம்செய்து அவர்களை அடைவதற்காகப் பலவகைகளான துஷ்டாதுஷ்ட கர்மங்களைச் செய்வதினால் கெட்ட யோனியிலும் நல்ல யோனியிலும் ஜன்மமுண்டாகிறது.

அவதாரிகை :—ஜீவனைப்போல் பரமாத்மாவும் ப்ரக்ருத்யாத்மகமான சரீரத்திலிருந்தபோதிலும் மஹா ஶக்தியுடையவனாதலாலும் ஸ்வதந்திர சேதனனாதலாலும் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தங்களாகிய ஸுகது:க்காதிகளை அநுபவிப்பவனல்ல. ஜீவனின் வ்யாபாரங்களைப் பார்த்துக்கொண்டும் அவைகளை அநுமோதித்துக் கொண்டும் அவனை ரக்ஷிப்பவனாயிருக்கிறானென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—உபத்(த்₃)ரஷ்டாநுமந்தா ச ப(₄)ர்தா போ(₄)க்தா மஹேஶ்வர: ||
பரமாத்மேதி சாப்யுக்தோ தே(₃)ஹேஸ்மின் புருஷ: பர: || 23 ||

(ப. உ.) உபத்(த்₃)ரஷ்டா, அநுமந்தா, ச, ப(₄)ர்தா, போ(₄)க்தா, மஹேஶ்வர: | பரமாத்மா, இதி, ச, அபி, உக்த:, தே(₃)ஹே, அஸ்மின், புருஷ:, பர: ||

அஸ்மின்	= இந்த		அநுமோதிப்பவன்
தே(₃)ஹே	= சரீரத்தில்		
[ஸ்தி(₂)த:]	= இருக்கும்	ப(₄)ர்தா	= ஸகல ஜகத்தையும் தரித்தவன் போஷிப்பவன்.
பர:	= ஜீவனை விட பின்னனான		
புருஷ:	= பரமாத்மா	போக்தா	= ஸகல கர்மபலங்களின் ஸாரத்தையும் புசிப்பவன்.
உபத்(த்₃)ரஷ்டா	= ஜீவன் செய்யும் வ்யாபாரங்களை காண்பவன்.		
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
அநுமந்தா	= ஸகல வ்யாபாரங்களையும்	மஹேஶ்வர:	= ஸம்பூர்ண ஶக்தியுடையவனாத

	லால் மஹா ஸ்வாமி	பரமாத்மா	= பரமசேதனன்
இதி	= என்று	இதி, அபி	= என்றும்
உக்த:	= ஶ்ருதி முதலிய வைகளில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறான்.	உக்த:	= ஶ்ருதி முதலிய வைகளில் சொல்லப்பட்டவன்.

(மூ)—ய ஏனம் வேத்தி புருஷம் ப்ரக்ருதிம் ச கு(ஞ)ணைஸ்ஸஹ ||
ஸர்வதா(யா) வர்தமாநோபி ந ஸ பூ(ஞ)யோபி(பி) ஜாயதே || 24 ||

(ப. உ.) ய:, ஏனம், வேத்தி, புருஷம், ப்ரக்ருதிம், ச, கு(ஞ)ணை:, ஸஹ | ஸர்வதா(யா), வர்தமான:, அபி, ந, ஸ:, பூ(ஞ)ய:, அபி(பி) ஜாயதே ||

ய:	= எவன்	வேத்தி	= அறிகிறானோ
ஏனம்	= இந்த	ஸ:	= அவன்
புருஷம்	= ஜீவ பரமாத்மாக்களென்னும் இருவகை புருஷர்களையும்	ஸர்வ தா(யா)	= ப்ரமாதத்தினால் அன்யாய கார்யங்களில்
ச	= மற்றும்	வர்தமான:, அபி	= ப்ரவ்ருத்தனாயிருந்த போதிலும்
ப்ரக்ருதிம்	= ஜடம், சேதனம் என்னும் இருவகை ப்ரக்ருதியையும்	பூ(ஞ)ய:	= மறுபடியும்
		ந, அபி(பி) ஜாயதே	= பிறப்பதில்லை. (பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞான த்வாரா முக்தனாகிறான்)
கு(ஞ)ணை:, ஸஹ	= அவ்வவைகளின் லக்ஷணங்களுடன்		

தாத்பர்யம் :—ஜீவன் ப்ரக்ருதி குணங்களால் கட்டுப்பட்டவனாய் ஸுகது:க்காதிகளை அனுபவிப்பவன், ஜீவனைவிட பின்னனான பரமாத்மா மஹா ஶக்தியுள்ளவனாதலால் ப்ரக்ருதி ஸம்பந்தமான ஸுகது:க்காதிகளை யனுபவிக்காமல் அவைகளுக்கு நியாமகனாய் இருப்பவன், ஜடப்ரக்ருதி ஜீவர்களுக்கு தன்னிட ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களால் ஸுகது:கங்களைப் பிறப்பிப்பது, சேதன ப்ரக்ருதி (மஹாலக்ஷ்மி) பரமாத்மாவுக்கு அடங்கியு

வளாய் ஜடப்ராக்ருதிக்கு நியாமகளாயிருப்பவள் என்னும் லக்ஷணங்களுடன் கூடிய-ஜீவன், பரமாத்மா, ஜடப்ராக்ருதி, சேதன ப்ராக்ருதி இதுகளை யறிந்தவன் ப்ரமாதத்தினால் எவ்வித நிலைமையி லிருந்தபோதிலும் முக்தனாகிறான்.

அவதரணிகை :—பரமாத்மாவின் அபரோக்ஷ ஞானமுண்டாகும் வழியைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—த்(யீ)யானேனாத்மனி பஶ்யந்தி கேசிதா(ஆ)த்மானமாத்மனா ||
அன்யே ஸாங்க்யேன யோகே(ே)ன கர்மயோகே(ே)ன
சாபரே || 25 ||

(ப. உ.) த்(யீ)யானேன, ஆத்மனி, பஶ்யந்தி, கே, சித், ஆத்மானம், ஆத்மனா | அன்யே, ஸாங்க்யேன, யோகே(ே)ன, கர்மயோகே(ே)ன, ச, அபரே ||

கேசித் = ஶ்ரவண மனனாதிகளைச் செய்த சிலர்
ஆத்மானம் = பரமாத்மாவை
த்(யீ)யானேன = த்யானத்தினால்
ஆத்மனா = மனதினால்
ஆத்மனி = ஶரீரத்தில்
பஶ்யந்தி = காண்கின்றனர்.
அன்யே = மற்றும் சிலர் (ஶாஸ்த்ரத்தாலுண்டாகிய ஞானமற்றவராய், ஶாஸ்த்ர ஶ்ரவணத்தைச் செய்வதற்கு ஶக்தரானவர்கள்)
ஸாம்க்யேன, யோ(ே)கேன = ஶாஸ்த்ரங்களினால் பிறக்கும் ஞானரூபமாகிய உபாயத்தாலும் (ஶ்ரவணம் செய்து மனனத்யானாதிகளைச்செய்தும்)
ச = மற்றும்
அபரே = ஶ்ரவணம் செய்வதில் திறமையற்றவர்கள்
கர்மயோகேன = பகவதர்பண புத்தியுடன் செய்யப்படும் கர்மரூபமான உபாயத்தினாலும் (பகவதர்பண புத்தியால் கர்மத்தைச் செய்து, மனதைசுத்தப்படுத்திக்கொண்டு ஶ்ரவணத்தைச் செய்யும் ஸாமர்த்யத்தைச் சம்பாதித்து ஶ்ரவணமனனங்களின் மூலமாய் த்யானம் செய்தும்)
(ஆத்மானம்) = பரமாத்மாவை
(ஆத்மனி) = ஶரீரத்தில்
(ஆத்மனா) = மனதினால்
(பஶ்யந்தி) = காண்கின்றார்கள்,

(மூ)—அன்யே த்வேவமஜானந்த: ஶ்ருத்வான்யேப்(ஷ்)ய உபாஸதே ||
தேபி சாதிதரம்த்யேவ ம்ருத்யும் ஶ்ருதீபராயணா: | 26 ||

(ப. உ.) அன்யே, து, ஏவம், அஜானந்த:, ஶ்ருத்வா, அன்யேப்(ஷ்)ய:, உபாஸதே | தே, அபி, ச, அதிதரந்தி, ஏவ, ம்ருத்யும், ஶ்ருதிபராயணா: ||

ஏவம்	= இவ்வாறு	தே, அபி, ச	= அவர்களும்
அஜானந்த:	= பரமாத்மாவை தெரிந்து கொள்ளாத	ஶ்ருதிபராயணா: (ஸந்த:)	= ஶ்ரவணத்தில் ஆஸக்தராய் (அடிக்கடி ஶ்ரவணம் செய்து)
அன்யே, து	= மற்றும் சிலர்		
அன்யேப்(ஷ்)ய:	= பிறரால்	ம்ருத்யும்	= மரணத்தை (ஸம்ஸாரத்தை)
ஶ்ருத்வா	= பரமாத்மாவைக் கேட்டுதெரிந்து கொண்டு	அதிதரந்தி, ஏவ	= கடந்தே தீருகிறார்கள். (ஸம்ஸார து:க்கங்களைக் கடந்து விடுகிறார்கள்.)
உபாஸதே	= த்யானம் செய்கின்றனர்.		

(மூ)—யாவத் ஸம்ஜாயதே கிஞ்சித் ஸத்வம் ஸ்தா(யா)வரஜங்க(ம)மம் ||
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகா(டா)த் தத்(ஜீ)வித்தி(யூ) ப(ஷ)ரதர்ஷப(ஷ) || 27 ||

(ப. உ.) யாவத், ஸம்ஜாயதே, கிஞ்சித், ஸத்வம், ஸ்தா(யா)வரஜங்க(ம)மம் | க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞ-ஸம்யோகா(டா)த், தத், வித்தி(யூ), ப(ஷ)ரதர்ஷப(ஷ) ||

ப(ஷ)ரதர்ஷப(ஷ)	= அர்ஜுன!		ப்ராணி ஸமூகங்களும்
யாவத், கிஞ்சித்	= எந்தெந்த	க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ ஸம்யோகா(டா)த்	= ப்ரக்ருதி, பரமாத்மாக்களின் ஸம்பந்தத்தால்
ஸ்தா(யா)வரஜங்கமம்	= ஸ்தாவரஜங்கமாத்மகமான	ஸம்ஜாயதே	= பிறக்கின்றன
ஸத்வம்	= ப்ராணி ஸமூகமுளதோ	(இதி)	= என்று
		வித்தி(யூ)	= தெரிந்துகொள்
தத்	= அவ்வெல்லா		

(மூ)—ஸமம் ஸர்வேஷு பூ(ஷ)தேஷு திஷ்டந்தம் பரமேஶ்வரம் ||
விநஶ்யத்ஸ்வவிநஶ்யந்தம் ய: பஶ்யதி ஸ பஶ்யதி || 28 ||

(ப. உ.) ஸமம், ஸர்வேஷு, பூ(ஷ)தேஷு, திஷ்டந்தம், பரமேஶ்வரம் | வினஶ்யத்ஸு, அவினஶ்யந்தம், ய:, பஶ்யதி, ஸ:, பஶ்யதி ||

ய:	= எவன்	விநஶ்யத்ஸு	= அந்த ப்ராணிகள் ஜனன மரண து:க்காதி ரூபமான நாஶத்தை அடைந்த போதிலும்
ஸர்வேஷு பூ(த)தேஷு	= உச்ச நீசங்களான ஸகல ப்ராணிகளிலும்	அவிநஶ்யந்தம்	= ஜனன மரண து:க்கங்களை அடையாமலிருப்பவனாக
ஸமம் [யதா(யா) ஸ்யாத் ததா(யா)]	= உச்சத்வம், நீசத்வம் இவைகளை அடையாமலேயே ஸமானாய் எப்படி இருக்க வேண்டுமோ அப்படி	பஶ்யதி	= காண்கிறானோ
		ஸ:	= அவன்
		பஶ்யதி	= பரமாத்மாவின் நிஜ ஞானத்தையுடையவன்.
திஷ்டந்தம்	= இருக்கும்		
பரமேஶ்வரம்	= பரமாத்மாவை		

(மூ)—ஸமம் பஶ்யன் ஹி ஸர்வத்ர ஸமவஸ்தி(யி)தமீஶ்வரம் ||
ந ஹினஸ்த்யாத்மனாத்மானம் ததோ யாதி பராம் க(ம)திம்
|| 29 ||

(ப. உ.) ஸமம், பஶ்யன், ஹி, ஸர்வத்ர, ஸமவஸ்தி(யி)தம், ஈஶ்வரம் |
ந, ஹினஸ்தி, ஆத்மனா, ஆத்மானம், தத:, யாதி, பராம், க(ம)திம் ||

ஸர்வத்ர	= உச்ச நீசங்களான எல்லா ப்ராணிகளிலும்	பஶ்யன் (ஸன்)	= காண்பவனாய்
ஸமவஸ்தி(யி)தம்	= நிர்தோஷனாயும் குணபூர்ணனாயும்இருக்கும்	ஆத்மனா	= தன் புத்தியினால்
ஈஶ்வரம்	= பரமாத்மாவை	ஆத்மானம்	= தன்னை
ஸமம் [யதா(யா) ஸ்யாத் ததா(யா)]	= உத்தம நீசஸ்தானங்களிலிருந்த போதிலும் உச்சத்வநீசத்வங்களை அடையாமல் ஸமனாயிருப்பவனென்று	ந, ஹினஸ்தி	= நரகம் முதலிய அனர்த்த ரூபமானநாஶத்தை யடைவிப்பதில்லை.
		தத:	= அந்த ஞானத்தால்
		பராம்	= உத்தமமான
		க(ம)திம்	= மோக்ஷத்தை
		யாதி	= அடைகிறான்.
		ஹி	= ப்ரஸித்த(ய)ம்.

அவதாரிகை :—பரமாத்மா ஸகல கர்மங்களையும் ஜீவர்களால் செய்வித்து பலத்தைக் கொடுப்பவனுயின் ஒரு ஜீவனுல் துஷ்டகர்மத்தைச் செய்வித்து துஷ்டபலத்தைக் கொடுப்பதினுலும், ஒரு ஜீவனுல் நற்கர்மங்களைச் செய்வித்து நல்ல பலங்களைக் கொடுப்பதினுலும், வைஷம்யம், நைர்க்ருண்யம் (தயையில்லாமை) என்னும் தோஷங்கள் ப்ராப்தமாகின்றன என்னும் சங்கைக்கு பதில் அளிக்கிருன் :—

(மூ)—ப்ரக்ருத்யைவ ச கர்மாணி க்ரியமாணுனி ஸர்வஶ: ||
ய: பஶ்யதி ததா(ஆ)த்மானமகர்தாரம் ஸ பஶ்யதி || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரக்ருத்யா, ஏவ, ச, கர்மாணி, க்ரியமாணுனி, ஸர்வஶ: | ய:, பஶ்யதி, ததா(ஆ), ஆத்மானம், அகர்தாரம், ஸ:, பஶ்யதி ||

ய:	= எவன்	(இதி)	= என்று
ஸர்வஶ:	= ஸகலமான	பஶ்யதி	= தெரிந்து கொள்கிருனே
கர்மாணி	= கர்மங்களை	ததா(ஆ)	= மற்றும்
ச	= (பூர்வ ப்ரஸக்தனை) பரமாத்மாவினுல்	ஆத்மானம்	= தன்னை (ஜீவனை)
		அகர்தாரம்	= சுதந்திர கர்தா அல்லவென்று
ப்ரக்ருத்யா, ஏவ	= பூர்வகர்மத்தை உத்போதனை செய்தே (பூர்வ கர்மானுஸாரமாகவே)	(பஶ்யதி)	= அறிகிருனே
		ஸ:	= அவன்
		பஶ்யதி	= பரமாத்மாவை அபரோக்ஷமாய் காண்கிருன்.
க்ரியமாணுனி	= செய்விக்கப் படுகின்றன		

தாத்பர்யம் :—"வைஷம்ய நைர்க்(க்)ருண்யேன ஸாபேக்ஷத்வாத்ததா(ஆ) ஹி த(ர்)ஶயதி" (2-1-35) என்னும் ஸூத்ரத்தில், மற்றும் அந்த ஸூத்ரத்தில் ஸூசிக்கப்பட்ட "புண்யோவை புண்யேன கர்மணு ப(ப)வதி பாப: பாபேன" (ப்ரு. 3-2-13) என்னும் ஶ்ருதியினும் சொல்லியிருக்கிறவாரு அந்தந்த ஜீவர்களின் பூர்வ கர்மங்களையனுஸரித்தே கர்மங்களைச் செய்வித்து பலங்களைக்கொடுக்கிருன். ஆகையால் பரமாத்மாவுக்கு வைஷம்யம் முதலிய தோஷங்கள் வருவதில்லை. இவ்விதமாக எவன் தெரிந்து கொள்கிருனே, மற்றும் எவன் "நான் சுதந்திர கர்தா அல்ல" வென்று தெரிந்துகொள்கிருனே அவன் அபரோக்ஷஞானியாகிருன்.

(மூ)—யதா(தா) பூ(பூ)தப்ருத(ய)க்(கி)பா(பா)வ மேகஸ்த(ய)மனு பஶ்யதி ||
தத ஏவ ச விஸ்தாரம் ப்ரஹ்ம ஸம்பத்(தி)யதே ததா(தா) || 31 ||

(ப. உ.) *யதா(தா), பூ(பூ)த - ப்ருத(ய)க்(கி)பா(பா)வம், ஏகஸ்த(ய)ம், அனுபஶ்யதி | தத:, ஏவ, ச, விஸ்தாரம், ப்ரஹ்ம, ஸம்பத்(தி)யதே, ததா(தா) ||*

யதா(தா)	= *எக்காலத்தில்*	*தத, ஏவ,*	= *அந்த பரமாத்மாவினுலேயே*
பூத	= *பூதங்களின் (ப்ராணிகளின்)*	*விஸ்தாரம்*	= *(ப்ராணிகளின்) உத்பத்தியையும்*
ப்ருதக் பாவம்	= *பேதத்தை*	*அனுபஶ்யதி*	= *காண்கின்றுனே*
ஏகஸ்த (ய)ம்	= *ஒருவனேயாகிய பரமாத்மாவில் இருப்பதாக*	*ததா(தா)*	= *அக்காலத்தில்*
அனுபஶ்யதி	= *காண்கின்றுனே*	*ப்ரஹ்ம*	= *பரமாத்மாவை*
ச	= *மற்றும்*	*ஸம்பத் (தி)யதே*	= *அடைகிறுன்.*

தாத்பர்யம் :—*ஸகல ப்ராணிகளுக்கு பரஸ்பர பேதத்தையும், அந்த பின்னரான பிராணிகள் பரமாத்மாவில் இருப்பதையும், பரமாத்மாவினுல் பிறப்பதையும் அறிபவன் பரமாத்மாவை அடைகிறுன் (முக்தனுகிறுன்).*

(மூ)—அனுதி(தி)த்வான்னிர்கு(கு)ணத்வாத் பரமாத்மாயமவ்யய: ||
ஶரீரஸ்தோ(யோ)பி கௌந்தேய ந கரோதி ந லிப்யதே || 32 ||

(ப. உ.) *அனுதி(தி)த்வாத், நிர்கு(கு)ணத்வாத், பரமாத்மா, அயம், அவ்யய: | ஶரீரஸ்த:(ய:), அபி, கௌந்தேய, ந, கரோதி, ந, லிப்யதே ||*

கௌந்தேய	= *அர்ஜுன*	*நிர்கு(கு) ணத்வாத்*	= *ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களின் ஸம்பந்த மற்றவனுதலாலும்*
அயம்	= *இந்த*		
பரமாத்மா	= *பரமாத்மா*		
ஶரீரஸ்த: (ய:), அபி	= *நாஶமடையும் சரீரத்தில் இருந்தபோதிலும்*	*அவ்யய:*	= *நாஶரஹிதன்.*
அனுதி(தி) த்வாத்	= *பிறப்பில்லாதவனுதலாலும்*	*ந, லிப்யதே*	= *கர்மபலங்களின் ஸம்பந்த மடை*

	வதில்லை	
(அத, ஏவ)	= அக்காரணத்தாலேயே	
ந, கரோதி	= கர்மங்களைச் செய்பவனல்ல. (கர்மங்களைச் செய்பவன் அல்லவென்று	சொல்லப் படுகிறான் அல்லது பலாபேக்ஷயினால் கர்மங்களைச் செய்பவனல்ல).

(மூ)—யதா(யா) ஸர்வக(ம)தம் ஸௌக்ஷ்ம்யாதா(தா)காஶம் நோபலிப்யதே ||
ஸர்வத்ராவஸ்தி(யி)தோ தே(தே)ஹே ததா(யா)த்மா நோபலிப்யதே || 33 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ஸர்வக(ம)தம், ஸௌக்ஷ்ம்யாத், ஆகாஶம், ந, உபலிப்யதே | ஸர்வத்ர, அவஸ்தி(யி)த:, தே(தே)ஹே, ததா(யா), ஆத்மா, ந, உபலிப்யதே ||

யதா(யா)	= எப்படி	ஆத்மா	= பரமாத்மா
ஆகாஶம்	= ஆகாயம்	ஸர்வத்ர	= நீச உச்சங்களாகிய ஸகலமான
ஸர்வக(ம)தம், அபி	= ஸகல பதார்த்தங்களில் இருந்தபோதிலும்	தேஹே	= சரீரங்களில்
ஸௌக்ஷ்ம்யாத்	ஸூக்ஷ்மமாதலால்	அவஸ்தி(யி)தம், அபி	= இருந்த போதிலும்
ந, உபலிப்யதே	= அந்த பதார்த்தங்களின் குணதோஷங்களால் ஸம்பந்தப்படுவதில்லையோ	ந, உபலிப்யதே	= தேஹத்தின் குணதோஷங்களின் ஸம்பந்தமுடையவனாவதில்லை.
ததா(யா)	= அப்படியே		

(மூ)—யதா(யா) ப்ரகாஶயத்யேக: க்ருத்ஸ்னம் லோகமிமம் ரவி: ||
க்ஷேத்ரம் க்ஷேத்ரீ ததா(யா) க்ருத்ஸ்னம் ப்ரகாஶயதி பா(பா)ரத || 34 ||

(ப. உ.) யதா(யா), ப்ரகாஶயதி, ஏக:, க்ருத்ஸ்னம், லோகம், இமம், ரவி: | க்ஷேத்ரம், க்ஷேத்ரீ, ததா(யா), க்ருத்ஸ்னம், ப்ரகாஶயதி, பாரத ||

பாரத	= அர்ஜுன	ஏக:	= ஒருவனான
யதா(யா)	= எவ்வாறு	ரவி:	= ஸூர்யன்

க்ருத்ஸ்னம்	= ஸகலமான		பரமாத்மா
இமம்	= இந்த	க்ருத்ஸ்னம்	= இந்த ஸமஸ்த மான
லோகம்	= ப்ரபஞ்சத்தை	க்ஷேத்ரம்	= க்ஷேத்ரத்தை (மஹா பூதாதி தத்வ ஸமூஹத்தை)
ப்ரகாஶயதி	= ப்ரகாஶமுடையதாகச் செய்கின்றானோ	ப்ரகாஶயதி	= ப்ரகாஶிக்கச் செய்கின்றான்.
ததா(யா)	= அவ்வாறே		
க்ஷேத்ரீ	= க்ஷேத்ரத்தில் இருக்கும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை		

(மூ)—க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ ரேவமந்தரம் ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா ||
பூ(ஸூ)தப்ரக்ருதி மோக்ஷம் ச யே விது(ஶு)ர்யாந்தி தே
பரம் || 35 ||

(ப. உ.) க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:, ஏவம், அந்தரம், ஜ்ஞான-சக்ஷுஷா| பூ(ஸூ)த-ப்ரக்ருதி-மோக்ஷம், ச, யே, விது:(ஶு:), யாந்தி, தே, பரம் ||

யே	= யார்	பூ(ஸூ)த-	= ப்ராணிகளுக்கு
க்ஷேத்ர-க்ஷேத்ரஜ்ஞயோ:	= க்ஷேத்ரம் (ஸகலமானஜகத்து) மற்றும் க்ஷேத்ரஜ்ஞனை பரமாத்மா இவர்களின் (இவர்களுக்கு)	ப்ரக்ருதி-	= ப்ரக்ருதியி லிருந்து
		மோக்ஷம்	= மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகிய அமானித்வம் முதலியஸாதனங்களையும்
ஏவம்	= முன் சொல்லப்பட்டவாறு	ஜ்ஞான சக்ஷுஷா	= விவேகத்ருஷ்டியால்
அந்தரம்	= வைலக்ஷண்யத்தையும்	விது:(ஶு):	= தெரிந்துகொள்கிறார்களோ
ச	= மற்றும்	தே	= அவர்கள்
		பரம்	= பரப்ரஹ்மத்தை
		யாந்தி	= அடைகிறார்கள்.

தாத்பர்யம்:—எந்த ஜனங்கள் "பரமாத்மா ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரேரகன், உத்பாதகன், ஸகல பதார்த்தங்களைவிட வேறானவன். எல்லா பதார்த்தங்களுக்கும் ப்ரகாஶகன். ஸூர்யன் முதலானவர்களுக்கு ப்ரகாசக சக்தியைக் கொடுப்பவன். இவைகளே முதலிய அனேக குணங்களை யுடையவன்" என்று தெரிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் பரமாத்மாவை அடைகிறார்கள்

என்று ப்ராப்ய ப்ராபக பாவத்தைச் சொல்வதால் பரமாத்மாவுக்கும் ஜீவனுக்கும் பேதம், மற்றும் மோக்ஷத்திற்கு குணபூர்ணத்வ ஞானமே காரணம் என்று சொல்வதினால் "பேதஞானமே மோக்ஷத்திற்குக் காரணமென்றும் அபேதஞானம் (ஐக்யஞானம்) மோக்ஷத்திற்குக் காரணமாகாது" என்றும் ஸித்திக்கின்றது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

க்ஷேத்ரக்ஷேத்ரஜ்ஞ விபாகயோக மென்னும்

பதின்மூன்றுவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதிஞன்காவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச—

(மூ)—பரம் பூ(ஊ-ஓ)ய: ப்ரவக்ஷ்யாமி ஜ்ஞானானாம் ஜ்ஞானமுத்தமம்||
யஜ்ஜ்ஞாத்வா முனயஸ்ஸர்வே பராம் ஸித்திமிதோ க(ம)தா:
|| 1 ||

(ப. உ.) பரம், பூ(ஊ-ஓ)ய:, ப்ரவக்ஷ்யாமி, ஜ்ஞானானாம், ஜ்ஞானம், உத்தமம் | யத், ஜ்ஞாத்வா, முனய:, ஸர்வே, பராம், ஸித்தி(யி)ம், இத:, க(ம)தா: ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்	பரம்	= முன் சொன்னதைவிட வேரேயான
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ஜ்ஞானானாம்	= தெரிந்துகொள்வதற்கு யோக்யமான வஸ்துக்களில்
யத்	= எதை	உத்தமம்	= மேலான
ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு	ஜ்ஞானம்	= தெரிந்துகொள்வதற்கு யோக்யமான வஸ்துவை
ஸர்வே	= ஸமஸ்தரான	ப்ரவக்ஷ்யாமி	= சொல்லுகிறேன்.
முனய:	= ஞானிகள்		
இத:	= இந்த ஸம்ஸாரத்தினின்றும்		
பராம்	= மேலான		
ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை		
க(ம)தா:	= அடைந்தனரோ		
தத்	= அந்த		
பூ(ஊ-ஓ)ய:	= மற்றும்		

(மூ)—இத(௯)ம் ஜ்ஞானமுபாஶ்ரித்ய மம ஸாத(ய)ர்ம்ய மாக(ம)தா:||
ஸர்கே(ேம)பி நோபஜாயந்தே ப்ரளயே ந வ்யத(ய)ந்தி ச || 2 ||

(ப. உ.) இத(௯)ம், ஜ்ஞானம், உபாஶ்ரித்ய, மம, ஸாத(ய)ர்ம்யம், ஆக(ம)தா:| ஸர்கே(ேம), அபி, ந, உபஜாயந்தே, ப்ரளயே, ந, வ்யத(ய)ந்தி, ச ||

இத(௯)ம்	= முன் சொல்லப்போகும் பதார்த்த விஷயகமான ஞானத்தை	உபாஶ்ரித்ய	= ஸம்பாதித்துக்கொண்டு
		மம	= என்னிட

ஸாத(ய)ர்ம்யம்	= ஸமான தர்மத்தை	ந, உபஜாயந்தே	= பிறப்பதில்லை.
ஆக(ம)தா:	= அடைகின்றனர் ஞானிகள் அடையும் அந்த ஸமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—	ச	= மற்றும்
		ப்ரளயே	= ப்ரளயகாலத்தில்
ஸர்கே (ே), அபி	= ஸ்ருஷ்டி காலத்திலும்	ந, வ்யத (ய)ந்தி	= து:க்கப்படுவதில்லை.

(மூ)—மம யோனிர்மஹத் ப்ரஹ்ம தஸ்மின் க(ம)ர்ப(ஹ)ம் த(த)தா(யா)ம்யஹம் ||
ஸம்ப(ஹ)வ: ஸர்வபூ(ஹ)தானாம் ததோ ப(ஹ)வதி பா(ஹா)ரத || 3 ||

(ப. உ.) மம, யோனி:, மஹத், ப்ரஹ்ம, தஸ்மின், க(ம)ர்ப(ஹ)ம், த(த)தா(யா)மி, அஹம் | ஸம்ப(ஹ)வ:, ஸர்வ-பூ(ஹ)தானாம், தத:, ப(ஹ) வதி, பா(ஹா)ரத ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுனா !	த(த)தா(யா)மி	= வைக்கிறேன்.
மஹத்	= பெரியதான	தத:	= அக்கர்ப்பத்தை வைப்பதினால்
ப்ரஹ்ம	= சித்ப்ரக்ருதி (மஹாலக்ஷ்மி)	ஸர்வ-	= ஸகல
மம	= என்னிட	பூ(ஹ)தானாம்	= பிராணிகளின்
யோனி:	= பார்யை.	ஸம்ப(ஹ)வ:	= தேகஸம்பந்தரூபமான பிறப்பு
தஸ்மின்	= அந்த சித் ப்ரக்ருதியில்	ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறது.
அஹம்	= நான்		
க(ம)ர்ப(ஹ)ம்	= கர்ப்பத்தை		

அவதாரிகை :—வெறும் ஸ்ருஷ்டி ஆரம்பத்தில் மாத்திரமே இந்த ப்ரக்ருதி புருஷர்கள் இந்த ஸகல ப்ராணிகளுக்கும் பிறப்புக்குக் காரணர்களென்றல்ல, எப்பொழுதும் காரணர்களென்று சொல்லுகிறான்.

(மூ)—ஸர்வயோனிஷு கௌந்தேய மூர்தய: ஸம்ப(ஹ)வந்தி யா: ||
தாஸாம் ப்ரஹ்ம மஹத்யோனிரஹம் பீ(ஜ)ஜப்ரத:(த:) பிதா || 4 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-யோனிஷு, கௌந்தேய, மூர்தய:, ஸம்ப(ஹ)வந்தி, யா: | தாஸாம், ப்ரஹ்ம, மஹத், யோனி:, அஹம், பீ(வீ)ஜப்ரத:(த:), பிதா ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!	மஹத், ப்ரஹ்ம	= மஹாலக்ஷ்மி
ஸர்வ-	= தேவ மனுஷ்ய திர்யகாதி ஸகல	யோனி:	= க்ஷேத்ர ரூபமான காரணம் (தாய்).
யோனிஷு	= யோனிகளில்		
யா:	= எந்த	அஹம்	= நான்
மூர்தய:	= தேஹங்கள்	பீ(வீ)ஜப்ரத:(த:)	= கர்பத்தைத் தரிக்கச் செய்யும்
ஸம்ப(ஹ) வந்தி	= பிறக்கின்றனவோ		
தாஸாம்	= அந்த தேஹங்களுக்கு	பிதா	= தந்தை.

அவதாரிகை :—குணத்ரயத்தினு லுண்டாகும் பந்தத்தின் விதத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸத்வம் ரஜஸ்தம இதி கு(ஹு)ணா: ப்ரக்ருதி ஸம்ப(ஹ)வா: ||
நிப(வ)த்னந்தி மஹாபா(வா)ஹோ தே(தே)ஹே தே(தே)ஹினமவ்யயம் || 5 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ரஜ:, தம:, இதி, கு(ஹு)ணா:, ப்ரக்ருதி-ஸம்ப(ஹ)வா: | நிப(வ)த்னந்தி, மஹாபாஹோ, தேஹே, தேஹினம், அவ்யயம் ||

மஹாபா(வா)ஹோ	= மஹாபாஹுசாலியான அர்ஜுன!		குணாபிமானி தேவதைகளும்
ப்ரக்ருதி-	= ப்ரக்ருதியினால்	தே(தே)ஹே	= தேஹத்தில்
ஸம்ப(ஹ)வா:	= உண்டான	(ஸ்திதம்)	= இருக்கும்
ஸத்வம்	= ஸத்வகுணம்	அவ்யயம்	= ஸ்வரூபத்தினால் நாசமற்ற
ரஜ:	= ரஜோகுணம்		
தம:	= தமோகுணம்	தே(தே)ஹினம்	= ஜீவனை
இதி	= என்று		
கு(ஹு)ணா:	= மூன்று குணங்களும் அந்த	நிப(வ)த்னந்தி	= கட்டுகின்றன.

(மூ)—தத்ர ஸத்வம் நிர்மலத்வாத் ப்ரகாசகமனாமயம் ||
ஸுக(வ)ஸங்கே(மே)ன ப(வ)த்னாதி ஞான ஸங்கே(மே)ன சானக(வ) || 6 ||

(ப. உ.) தத்ர, ஸத்வம், நிர்மலத்வாத், ப்ரகாஶகம், அநாமயம்| ஸுக(வ)ஸங்கே(ஃே)ன, ப(ப)த்நா(ஹூ)தி, ஜ்ஞான-ஸங்கேன, ச, அனக(வ) ||

அனக(வ)	= பாபமற்ற அர்ஜுன!	ப்ரகாஶகம் (ஸத்)	= தத்வ ஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கத் தக்கதாயுமிருந்து
தத்ர	= அத்தேவதைகளுள்ளும் அக்குணங்களுள்ளும்	ஸுக(வ)- ஸங்கேன	= ஸுகத்தின் = ஸம்பந்தத்தினாலும்
ஸத்வம்	= ஸத்வ குணமும் அதின் அபிமானி தேவதையான ஸ்ரீதேவியும்	ச	= மற்றும்
		ஜ்ஞான	= ஞானத்தின்
		ஸங்கேன	= ஸம்பந்தத்தினாலும்
நிர்மலத்வாத்	= நிர்மலமாயிருப்பதினால்	தே(தே)ஹினம்	= ஸாத்விகஜீவனை
அநாமயம் (ஸத்)	= ஆரோக்யத்தை யுண்டாக்கத் தக்கதாயும்	ப(ப)த்நா(ஹூ)தி	= கட்டுகிறது.

(மூ)—ரஜோ ராகா(ஶா)த்மகம் வித்தி(யி) த்ருஷ்ணாஸங்க(ஶ) ஸமுத்ப(ஹ)வம் ||
தன்னிப(ப)த்நா(ஹூ)தி கௌந்தேய கர்மஸங்கே(ஃே)ன தே(தே)ஹினம் || 7 ||

(ப. உ.) ரஜ:, ராகாத்மகம், வித்தி(யி), த்ருஷ்ணா-ஸங்க(ஶ)-ஸமுத்ப(ஹ)வம்| தத், நிப(ப)த்நா(ஹூ)தி, கௌந்தேய, கர்ம-ஸங்கே(ஃே)ன, தே(தே)ஹினம் ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!		காபிக்கச் செய்பவர்களாக
த்ருஷ்ணா-	= ஆசையையும்		
ஸங்க-	= வஸ்துக்களில் ஸ்னேஹத்தையும்	வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்
		தத்	= அந்த ரஜோ குணமும், ரஜோபிமானி தேவதையும்
ஸமுத்ப(ஹ)வம்	= பிறப்பிக்கும்		
ரஜ:	= ரஜோ குணத்தையும், ரஜோபிமானி தேவதையையும்	தேஹினம்	= ஜீவனை
		கர்ம-	= கர்மத்தின்
		ஸங்கேன	= ஸம்பந்தத்தினால்
ராகா(ஶா)த்மகம்	= பதார்த்தங்களைப் படைத்து ப்ர	நிபத்நா(ஹூ)தி	= கட்டுகிறது.

(மூ)—தமஸ்த்வஜ்ஞானஜம் வித்தி(யூி) மோஹனம் ஸர்வதே(ஷே)ஹினும் ||
ப்ரமாதா(ஷா)லஸ்ய நித்ராபி(ஷி)ஸ்தன்னிப(ஷ)த்நா(ஙூா)தி பா(ஷா)ரத || 8 ||

(ப. உ.) தம:, து, அஜ்ஞானஜம், வித்தி(யூி), மோஹனம், ஸர்வ-தே(ஷே)ஹினும் | ப்ரமாதா(ஷா)-லஸ்ய-நித்ராபி:(ஷி:), தத், நிப(ஷ)த்நா(ஙூா)தி, பா(ஷா)ரத ||

பா(ஷா)ரத = ஓ அர்ஜுன!
அஜ்ஞானஜம் = அஞானத்திற்குக் காரணமான
தம:, து = தமோ குணாபிமானி தேவதை, மற்றும் தமோ குணமும்
ஸர்வ-தே(ஷே)ஹினும் = ஜீவர்களுக்கு
மோஹனம் = மித்யா ஜ்ஞானத்தைப் பிறப்பிக்கிறது
(இதி) = என்று
வித்தி(யூி) = தெரிந்துகொள்
தத் = அந்த தமோபிமானி தேவதையும், தமோ குணமும்
ப்ரமாத- = செய்ய வேண்டிய கார்யங்களில் அஜாக்ரதை
ஆலஸ்ய- = சோம்பல்
நித்ராபி:(ஷி:) = உறக்கம் இவைகளால்
நிப(ஷ)த்நா(ஙூா)தி = கட்டுகின்றது.

(மூ)—ஸத்வம் ஸுகே(வே) ஸஞ்ஜயதி ரஜ: கர்மணி பாரத ||
ஜ்ஞானமாவ்ருத்ய து தம: ப்ரமாதே(ஷே) ஸஞ்ஜயத்யுத || 9 ||

(ப. உ.) ஸத்வம், ஸுகே(வே), ஸஞ்ஜயதி, ரஜ:, கர்மணி, பாரத | ஜ்ஞானம், ஆவ்ருத்ய, து, தம:, ப்ரமாதே(ஷே), ஸஞ்ஜயதி, உத ||

பாரத = பரத குலோத்பன்னனான அர்ஜுன!
ஸத்வம் = ஸத்வ குணமும் ஸத்வாபிமானி ஸ்ரீ தேவியும்
ஸுகே(வே) = ஸுக விஷயத்தில்
ஸஞ்ஜயதி = ஜீவர்களை ப்ரவர்த்திக்கும் படி செய்கின்றனர்.
ரஜ: = ரஜோ குணமும், ரஜோபிமானி பூதேவியும்
கர்மணி = கர்ம விஷயத்தில்
ஸஞ்ஜயதி = ஜீவர்களை ப்ரவர்திக்கும்

	படி செய்கின்றனர்.	ப்ரமாதே(தே)	= அதர்மம், அதர்மபுத்தி, அஜாக்ரதை இவைகளிலும்
தம:, து	= தமோ குணமும், தமோபிமானி துர்கா தேவியும்	உத	= மற்றும் சோம்பல் முதலியவைகளிலும்
ஜ்ஞானம்	= மனதின் தத்வ ஜ்ஞான ஶக்தியை	ஸஞ்ஜயதி	= ப்ரவர்த்திக்கும்படி செய்கிறது.
ஆவ்ருத்ய	= மறைத்து (தடுத்து)		

அவதரணிகை:—ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்கள் மூன்றுமிருக்க ஒவ்வொருவருக்கு ஒவ்வொரு குணத்தின் கார்யமே எப்படி ஆகிறது? என்கிற ஆக்ஷேபத்திற்கு ஸமாதானம் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—ரஜஸ்தமஶ்சாபி(ஹி)பூ(ஹூ)ய ஸத்வம் ப(ஹ)வதி பா(ஹா)ரத ||
ரஜஸ்ஸத்வம் தமஶ்சைவ தமஸ்ஸத்வம் ரஜஸ்ததா(தா) || 10 ||

(ப. உ.) ரஜ:, தம:, ச, அபி(ஹி)பூ(ஹூ)ய, ஸத்வம், ப(ஹ)வதி, பா(ஹா)ரத | ரஜ:, ஸத்வம், தம:, ச, ஏவ, தம:, ஸத்வம், ரஜ:, ததா(தா) ||

பா(ஹா)ரத	= பரத குலோத்பன்னனான அர்ஜுன!	ததா(தா), ஏவ	= அவ்வாறே
ரஜ:	= ரஜோ குணத்தையும்	ரஜ:	= அதிகரித்த ரஜோகுணம்
ச	= மற்றும்	ஸத்வம்	= ஸத்வ குணத்தையும்
தம:	= தமோ குணத்தையும்	ச	= மற்றும்
அபி(ஹி)பூ(ஹூ)ய	= அடக்கி	தம:	= தமோகுணத்தையும்
ஸத்வம்	= அதிகரித்த ஸத்வ குணமானது	அபி(ஹி)பூ(ஹூ)ய	= அடக்கி
ப(ஹ)வதி	= தன்னிட கார்யத்தைச் செய்வதிலேயே திறமையுடையதாகிறது.	[ப(ஹ)வதி]	= தன்னிட கார்யத்தைச் செய்வதிலேயே திறமையுள்ளதாகிறது.
		தம:	= அதிகரித்த தமோ குண

	மானது	அபி(ஹி) பூ(ஹூ)ய	= அடக்கி
ஸத்வம்	= ஸத்வ குணத்தையும்	[ப(ஹ)வதி]	= தன்னிடகாரியத்தைச் செய்வதில் திறமையுள்ளதாகிறது.
ரஜ:	= ரஜோகுணத்தையும்		

அவதரணிகை :— எக்குறியினுல் ஸத்வரஜஸ்தமோகுணங்களின் அதிகரித்தலை அறியவேண்டியதென்னும் சங்கைக்கு பதிலளிக்கிருன் :—

(மூ)—ஸர்வத்(தீ)வாரேஷு தே(தே)ஹேஸ்மின் ப்ரகாஶ உப
ஜாயதே ||
ஜ்ஞானம் யதா(தா) ததா(தா) வித்(தீ)யாத் விவ்ருத்த(த்)ம்
ஸத்வமித்யுத || 11 ||

(ப. உ.) ஸர்வத்(தீ)வாரேஷு, தே(தே)ஹே, அஸ்மின், ப்ரகாஶ:, உபஜாயதே | ஜ்ஞானம், யதா(தா), ததா(தா), வித்(தீ)யாத், விவ்ருத்த(த்)ம், ஸத்வம், இதி, உத ||

அஸ்மின்	= இந்த	யதா(தா)	= எக்காலத்தில்
தே(தே)ஹே	= தேஹத்தில்	உபஜாயதே	= உண்டாகிறதோ
ஸர்வ-	= ஶ்ரோத்ராதி ஸகல	ததா(தா)	= அக்காலத்தில்
த்(தீ)வாரேஷு	= இந்த்ரியங்களில்	ஸத்வம்	= ஸத்வ குணம்
ஜ்ஞானம்	= ஶப்தாதி ஞானரூபமான	விவ்ருத்த(த்)ம்	= அதிகரித்தது
ப்ரகாஶ:	= ப்ரகாசமும்	இதி	= என்று
உத	= மற்றும் ஸுகாதிகளும்	வித்(தீ)யாத்	= அறிய வேண்டியது.

(மூ)—லோப:(ஹ:)ப்ரவ்ருத்திராரம்ப:(ஹ:)கர்மணுமஶம: ஸ்ப்ருஹா ||
ரஜஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(யே) பரதர்ஷப || 12 ||

(ப. உ.) லோப:(ஹ:), ப்ரவ்ருத்தி:, ஆரம்ப:(ஹ:), கர்மணும், அஶம:, ஸ்ப்ருஹா | ரஜஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(யே), ப(ஹ)ரதர்ஷப ||

பரதர்ஷப	= ஓ அர்ஜுன !		மின்மை (பேராசை)
லோப:(ஹ:)	= பொருளிகையில் விருப்ப	ப்ரவ்ருத்தி:	= ப்ரயோஜனத்

தைளதிற்பாரா மலே கார்யங்களில் ஒழிவற்று ப்ரவர்த்தித்தல்

கர்மணும் = காம்ய கர்மங்களை

ஆரம்ப: = தொடங்குதல்

அஶம: = மனதிற்கு உபரதியின்மை (விஷய போகம் போதுமென்கிற புத்தியின்மை)

ஸ்ப்ருஹா = அடைவதற்கு முடியாதவைகளை விரும்புதல்

ஏதானி = இவைகளெல்லாம்

ரஜஸி = ரஜோகுணம்

விவ்ருத்தே(ஷ்யே) ஸதி = அதிகரித்திருக்கும்போது

ஜாயந்தே = உண்டாகின்றன. (எனின் மேற்சொல்லிய கார்யங்களால் ரஜோ குணம் அதிகரித்திருக்கிறதென்று அறிய வேண்டும்)

(மூ)—அப்ரகாஶோ ऽ ப்ரவ்ருத்திஶ்ச ப்ரமாதோ(தோ) மோஹ ஏவ ச ||
தமஸ்யேதானி ஜாயந்தே விவ்ருத்தே(ஷ்யே) குருநந்தன || 13 ||

(ப. உ.) அப்ரகாஶ:, அப்ரவ்ருத்தி:, ச, ப்ரமாத:(உ:), மோஹ:, ஏவ, ச | தமஸி, ஏதானி, ஜாயந்தே, விவ்ருத்தே(ஷ்யே), குருநந்தன ||

குருநந்தன = குருகுலத்திற்கு ஆனந்தத்தைத் தரும் அர்ஜுனா

அப்ரகாஶ: = ஶ்ரோத்ராதிகளால் ஶப்தாதிகளின் அறிவின்மை

அப்ரவ்ருத்தி: = செய்ய வேண்டிய கார்யங்களைச் செய்யாமல் ஸ்தம்பித்து நிற்றல்

ச = மற்றும்

ப்ரமாத:(உ:) = கவனிக்காமை

மோஹ: = விபரீத(மித்யா) ஜ்ஞானம்

ஏதானி = இவைகள்

தமஸி = தமோகுணம்

விவ்ருத்தே(ஷ்யே) [ஸதி] ஏவ = அதிகரித்திருக்கும்போதே

ஜாயந்தே = உண்டாகின்றன. (எனின்—இக் குறிகளால் தமோ குணம் அதிகரித்திருக்கிறதென்று அறிய வேண்டும்.)

அவதரணிகை :—ஸத்வாதி குணங்கள் அதிகரித்திருக்கும் ஸமயத்தில் மரணமடைந்தோருக்குக் கிடைக்கும் பலங்களின் பேதத்தைக் கூறுகிறான் :—

(மூ)—யதா(ஊா) ஸத்வே ப்ரவ்ருத்தே(யே) து ப்ரலயம் யாதி தே(ஹே)
ஹப்ருத் ||
ததோ(ஊோ)த்தமவிதா(ஊா)ம் லோகானமலான் ப்ரதிபத்யதே
|| 14 ||

(ப. உ.) *யதா(ஊா), ஸத்வே, ப்ரவ்ருத்தே(யே), து, ப்ரலயம், யாதி, தே(ஹே)ஹப்ருத், | ததா(ஊா), உத்தமவிதா(ஊா)ம், லோகான், அமலான், ப்ரதிபத்(ஜீ)யதே* ||

யதா(ஊா), து	= எக்காலத்தில்	*உத்தம விதா(ஊா)ம்*	= பகவத்ஜ்ஞானிகளின் (பகவஜ்ஞானிகளையும்)
ஸத்வே	= ஸத்வகுணம்	*அமலான்*	= தோஷங்களையற்ற
ப்ரவ்ருத்தே(யே)	= அதிகரித்திருக்குமோ (அக்காலத்தில்)	*லோகான்*	= தேகங்களை
தே(ஹே) ஹப்ருத்	= ஜீவன்	*ப்ரதிபத்(ஜீ)யதே*	= அடைகிறான். (ஸாத்விக குலத்தில் பிறக்கிறான்.)
ப்ரலயம்	= மரணத்தை		
யாதி	= அடைகிறானோ		
ததா(ஊா)	= அக்காலத்தில்		

(மூ)—ரஜஸி ப்ரலயம் க(ஃ)த்வா கர்மஸங்கி(ஷி)ஷு ஜாயதே ||
ததா(யா) ப்ரலீனஸ்தமஸி மூட(ஐ)யோனிஷு ஜாயதே || 15 ||

(ப. உ.) *ரஜஸி, ப்ரலயம், கத்வா, கர்ம-ஸங்கி(ஷி)ஷு, ஜாயதே | ததா(யா), ப்ரலீன:, தமஸி, மூட(ஐ)யோனிஷு, ஜாயதே* ||

ரஜஸி	= ரஜோகுணம்	*ததா(யா)*	= அவ்வாறே
[ப்ரவ்ருத்தே(யே) ஸதி]	= அதிகரித்திருக்கும்போது	*தமஸி*	= தமோகுணம்
ப்ரலயம்	= மரணத்தை	*[ப்ரவ்ருத்தே(யே) ஸதி]*	= அதிகரித்தபோது
க(ஃ)த்வா	= அடைந்து	*ப்ரலீன:*	= மரணமடைந்தவன்
கர்ம-	= காம்ய கர்மங்களை	*மூட(ஐ) யோனிஷு*	= தைத்ய குலத்தில்
ஸங்கி(ஷி)ஷு	= செய்பவர்களின் குலத்தில்	*ஜாயதே*	= பிறக்கிறான்.
ஜாயதே	= பிறக்கிறான்.		

அவதாரணிகை :—ஸத்வாதி கர்மங்களுக்கு பலங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—கர்மண: ஸுக்ருதஸ்யாஹு: ஸாத்விகம் நிர்மலம் ப(ஹ)லம் ||
ரஜஸஸ்து ப(ஹ)லம் து:க்கமஜ்ஞானம் தமஸ: ப(ஹ)லம் || 16 ||

(ப. உ.) கர்மண:, ஸுக்ருதஸ்ய, ஆஹு:, ஸாத்விகம், நிர்மலம், ப(ஹ)லம் | ரஜஸ:, து, ப(ஹ)லம், து:க்கம், அஜ்ஞானம், தமஸ:, ப(ஹ)லம் ||

ஸுக்ருதஸ்ய	= நன்ருய்ச் செய்யப்பட்ட	ஆஹு:	= சொல்லுகிருர்கள்.
கர்மண:	= கர்மத்திற்கு	தமஸ:	= தாமஸ கர்மத்திற்கு
ஸாத்விகம்	= ஸாத்விகமான	அஜ்ஞானம்	= அஜ்ஞானத்தையும், அஜ்ஞான கார்யத்தையும்
நிர்மலம்	= து:க்கமற்ற		
ப(ஹ)லம்	= பலத்தை		
ஆஹு:	= சொல்லுகிருர்கள்.		
ரஜஸ:, து	= ராஜஸ கர்மத்திற்கோ	ப(ஹ)லம் இதி	= பலமென்று
து:க்கம்	= துக்கத்துடன் கூடிய	ஆஹு:	= சொல்லுகிருர்கள்.
ப(ஹ)லம்	= பலத்தை		

அவதரணிகை :—மேற்கூறிய பலங்களை விவரித்துச்சொல்லுகிருன் :—

(மூ)—ஸத்வாத் ஸஞ்ஜாயதே ஜ்ஞானம் ரஜஸோ லோப(ஹ) ஏவ ச ||
ப்ரமாத(3)மோஹௌ தமஸோ ப(ஹ)வதோ ऽஜ்ஞானமேவ ச || 17 ||

(ப. உ.) ஸத்வாத், ஸஞ்ஜாயதே, ஜ்ஞானம், ரஜஸ:, லோப:(ஹ:), ஏவ, ச | ப்ரமாத(3)-மோஹௌ, தமஸ:, ப(ஹ)வத:, அஜ்ஞானம், ஏவ, ச ||

ஸத்வாத்	= ஸத்வ குணத்தினின்று	தமஸ:	= தமோ குணத்தால்
ஜ்ஞானம்	= பராபர தத்வ ஜ்ஞானம்	ப்ரமாத(3)-	= அஜாக்ரதையும்
ஸஞ்ஜாயதே	= உண்டாகிறது.	மோஹௌ	= விபரீத ஜ்ஞானமும்
ச	= மற்றும்		
ரஜஸ:	= ரஜோ குணத்தினின்று	ப(ஹ)வத:	= உண்டாகின்றன.
லோப:(ஹ:) ஏவ	= பேராசையே	அஜ்ஞானம், ஏவ	= அஜ்ஞானமும்
ஸஞ்ஜாயதே	= உண்டாகிறது.	ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறது.
	= மற்றும்		

அவதரணிகை:—ஸத்வாதி குணங்களுக்கு ஞான லோப(ஹ)ப்ரமாதங்களினாலுண்டாகும் பலன்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஊர்த்(ய)வம் க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி ஸத்வஸ்தா(யா) மத்(ய)யே திஷ்டந்தி ராஜஸா: ||
ஜக(ஹ)ன்ய-குணவ்ருத்திஸ்தா(யா)அதோ(யோ) க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி தாமஸா: || 18 ||

(ப. உ.) ஊர்த்வம், க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி, ஸ்த்வஸ்தா:(யா:) மத்யே, திஷ்டந்தி, ராஜஸா: | ஜக(ஹ)ன்ய-குண-வ்ருத்திஸ்தா:(யா:) அத:(ய:), க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி, தாமஸா: ||

ஸத்வஸ்தா:	= ஸாத்விகர்கள்	திஷ்டந்தி	= இருக்கிறார்கள்.
ஜ்ஞானேன	= ஞானத்தினால்	ஜக(ஹ)ன்ய குண வ்ருத்தி ஸ்தா(யா:)	= ஸத்வ ரஜோ குணங்களை விட கீழான தமோ குணத்தின் பரிணாமபூதமான அஜ்ஞானத்திலிருக்கும் (அஜ்ஞானிகளான)
ஊர்த்(ய)வம்	= ஜனோலோகம் தபோலோகம் முதலிய மேலுலகங்களை		
க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி	= அடைகிறார்கள்		
ராஜஸா:	= காம்ய கர்மங்களைச் செய்யும் ஜனங்கள்	தாமஸா:	= தாமஸ ஜனங்கள்
		அத:(ய:)	= நித்ய நரகத்தை
மத்(ய)யே	= ஸ்வர்க்காதி லோகங்களில்	க(ம)ச்ச(ஹ)ந்தி	= அடைகிறார்கள்

(மூ)—நான்யம் கு(ம)ணேப்(ப)ய: கர்தாரம் யதா(த) த்(த)ரஷ்டானுபஶ்யதி ||
குணேப்(ப)யஶ்ச பரம் வேத்தி மத்(த)பா(ஹா)வம் ஸோதி(யி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி || 19 ||

(ப. உ.) ந, அன்யம், கு(ம)ணேப்(ப)ய:, கர்தாரம், யதா(த), த்(த)ரஷ்டா, அனுபஶ்யதி | கு(ம)ணேப்(ப)ய:, ச, பரம், வேத்தி, மத்(த)பா(ஹா)வம், ஸ:, அதி(யி)க(ம)ச்ச(ஹ)தி ||

த்(த)ரஷ்டா	= ஜீவன்	அன்யம்	= வேறான
யதா(த)	= எப்பொழுது	கர்தாரம்	= பரிணாமி கர்த்ருவை (மாறுதலையும் பதார்த்தத்தை)
கு(ம)ணேப்(ப)ய:	= ஸத்வாதி குணங்களை விட		

ந, அநு பஶ்யதி	= காணுவதில்லையோ		கிறானோ
ச	= மற்றும்	ஸ:	= அந்த ஜ்ஞானியான ஜீவன்
கு(ண)ணேப்(ப்)ய:	= ஸத்வாதி குணங்களை விட	மத்(ப)பா(வ)வம் (மயி பாவம்)	= ஞானாநந்தாத்மகமான என்னிடத்திலிருப்பை
பரம்	= உத்தமனான (ஸ்வதந்த்ரனான) பரமாத்மாவை	அதி(யி)க(ம)ச்ச(ஸ)தி	= அடைகிறான்.
வேத்தி	= அறிந்துகொள்		

(மூ)—கு(ண)ணானேதானதீத்ய த்ரீன் தே(ஹ)ஹீ தே(ஹ)ஹஸமுத்(ப)ப(வ)வான் ||
ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கைர்விமுக்தோऽம்ருதமஶ்நுதே || 20 ||

(ப. உ.) கு(ண)ணான், ஏதான், அதீத்ய, த்ரீன், தே(ஹ)ஹீ, தே(ஹ)ஹஸமுத்(ப)ப(வ)வான் | ஜன்ம-ம்ருத்யு-ஜரா-து:க்கை:, விமுக்த:, அம்ருதம், அஶ்நுதே ||

தே(ஹ)ஹ-	= அந்தந்த குணங்களால் பிறந்த தேகங்களில் வெளியான	ஜன்ம-	= பிறப்பு
		ம்ருத்யு-	= இறப்பு
		ஜரா-	= மூப்பு
		து:க்கை:	= து:க்கம் இவைகளால்
ஏதான்	= இந்த	விமுக்த:	= விடுபட்டவனாய்
த்ரீன்	= மூன்று		
கு(ண)ணான்	= குணங்களை	அம்ருதம்	= பரப்ரஹ்மத்தை
அதீத்ய, ஏவ	= கடந்தே	அஶ்நுதே	= அடைகிறான்.
தே(ஹ)ஹீ	= ஜீவன்		

அவதரணிகை :—குணங்களைக்கடந்த புருஷனிட லக்ஷணத்தையும் அந்த குணங்களைக்கடப்பதற்கு உபாயங்களையும் அர்ஜுனன் வினவுகிறான் :—

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—கைர்லிங்கை(ஸ்)ஸ்த்ரீன் கு(ண)ணானேதானதீதோ ப(வ)வதி ப்ரபோ(போ) ||
கிமாசார: கத(ம்)ம் சைதாம்ஸ்த்ரீன் கு(ண)ணானதிவர்ததே || 21 ||

(ப. உ.) கை:, லிங்கை:, த்ரீன், கு(ண)ணான், ஏதான், அதீத:, பவதி, ப்ரபோ(ஹோ) | கிமாசார:, கத(ம்)ம், ச, ஏதான், த்ரீன், கு(ண)ணான், அதிவர்ததே ||

அர்ஜுன: = அர்ஜுனன்
உவாச = வினவுகிறான்.
ஏதான் = இந்த ஸர்வ பந்தகமான
த்ரீன் = மூன்றான
கு(ண)ணான் = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களை
அதீத: = கடந்திருக்கும் புருஷன்
கை: = எந்த
லிங்கை: (ஃ:) = அடையாளங்களோடு
யுக்த: = கூடியவனாக
ப(ஃ)வதி = ஆகிறான்.
ப்ரபோ (ஹோ) = ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே!
கிமாசார: = (அவன்) எவ்வித ஆசாரமுடையவன்.
ச = மற்றும்
கத(ம்)ம் = எந்த உபாயத்தால்
ஏதான் = இந்த
த்ரீன் = மூன்றான
குணான் = குணங்களை
அதிவர்ததே = கடக்கிறான்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ப்ரகாஶம் ச ப்ரவ்ருத்திம் ச மோஹமேவ ச பாண்டவ ||
ந த்வேஷ்டி ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி ந நிவ்ருத்தானி காங்க்ஷதி || 22 ||

(ப. உ.) ப்ரகாஶம், ச, ப்ரவ்ருத்திம், ச, மோஹம், ஏவ, ச, பாண்டவ | ந, த்(ஃ)வேஷ்டி, ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி, ந, நிவ்ருத்தானி, காங்க்ஷதி ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = குணங்களைக் கடந்திருக்கும் புருஷனின் லக்ஷணங்களைச் சொல்லுகிறான் :—
பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
(ய:) = யார்
ஸம்ப்ரவ்ருத்தானி = தன்னிடத்தில் உண்டான
ப்ரகாஶம் = ஸ்தூலமான ஸத்வ குணத்தாலுண்டாகும் லௌகிக விஷயகமான ஞானத்தையும்
ச = மற்றும்
ப்ரவ்ருத்திம் = ப்ரவிருத்தியையும் (உத்யோகத்தையும்)
ச = மற்றும்
மோஹம், ஏவ = தமோ குணத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞானத்தையும்
ந, த்(ஃ)வேஷ்டி = த்வேஷிக்கிறதில்லையோ

நிவ்ருத்தாநி = ப்ராப்தமாகாம லிருப்பவைகளை	வேண்டும்.)
ந, காங்க்ஷதி = விரும்புவதில்லையோ (அவனே குணத்தைக்கடந்தவனென்றறிய	(ஸூக்ஷ்மஸத்வாதிகுணத்தாலுண்டாகும் விஷ்ணு விஷயமான ஞானம் உத்யோகம் இவைகளை விரும்புகிறான். அஜ்ஞானத்தை த்வேஷிக்கிறான்.)

(மூ)--உதா(ஃா)ஸீனவதா(ஃா)ஸீநோ கு(ஃ ̄ ̄)ணைர்யோ ந விசால்யதே
குணா வர்தந்த இத்யேவ யோவதிஷ்டதி நேங்கதே || 23 ||
ஸமது:க்கஸுக(வ):ஸ்வஸ்த:(ஃ:) ஸமலோஷ்டாஶ்ம காஞ்சன:||
துல்யப்ரியாப்ரியோ தீ(ஶீ)ரஸ்துல்ய நிந்தா(ஃா)த்மஸம்ஸ்துதி:||24||
மாநாபமானயோஸ் துல்யஸ்துல்யோ மித்ராரிபக்ஷயோ: ||
ஸர்வாரம்ப பரித்யாகீ(ஶீ) கு(ஃ ̄ ̄)ணாதீத: ஸ உச்யதே || 25 ||

(ப. உ.) உதா(ஃா)ஸீனவத், ஆஸீன:, கு(ஃ ̄ ̄)ணை:, ய:, ந, விசால்யதே | கு(ஃ ̄ ̄)ணா:, வர்தந்தே, இதி, ஏவ, ய:, அவதிஷ்டதி, ந, இங்கதே || ஸம-து:க்க-ஸுக:, ஸ்வஸ்த:, ஸம-லோஷ்டாஶ்ம-காஞ்சன: | துல்ய-ப்ரியா-ப்ரிய:, தீ(ஶீ)ர:, துல்ய-நிந்தாத்ம-ஸம்ஸ்துதி: || மாநா-பமானயோ:, துல்ய:, துல்ய:, மித்ராரி-பக்ஷயோ: | ஸர்வா-ரம்ப(ஃ)-பரித்யாகீ(ஶீ), கு(ஃ ̄ ̄)ணாதீத:, ஸ:, உச்யதே ||

ய: = யார்	விகாரத்தை அடைவதில்லையோ
உதா(ஃா)ஸீனவத் = உதாஸீனன் போல்	கு(ஃ ̄ ̄)ணா: = ஸத்வாதி குணங்கள்
ஆஸீன: = இருக்கிறானோ வைஷ்ணவதர்மங்களைச் செய்து கொண்டிருப்பதினால் நிஜமாக உதாஸீனனாவதில்லையோ	வர்தந்தே = ஈஶ்வரேச்சையினால் ப்ரவர்த்திக்கின்றன, ஸ்வதந்திரமாய் ப்ரவர்த்திக்கிறதில்லை
கு(ஃ ̄ ̄)ணை: = ஸத்வரஜஸ் தமோ குணங்களால்	இதி, ஏவ = என்றே
ந, விசால்யதே = அந்த குணங்களாலுண்டாகும்	அவதிஷ்டதி = தெரிந்து கொள்கிறானோ
	(ஸ:) = அவன்

ந, இங்க(ஹ)தே = கெட்ட வ்யாபாரங்களில் ப்ரவர்திப்பதில்லை.

ஸமது:க்க ஸுக(வ): = து:க்கத்தை எப்படி விடத்தக்கதென்றறிகிறானோ அப்படியே வைஷயிக ஸுகத்தையும் விடத்தக்கதென்று காண்கிறானோ

ஸ்வஸ்த:(ய:) = விசேஷமாய் விகாரமற்றவனோ

ஸமலோஷ்டாச்மகாஞ்சன: = மண்ணாங்கட்டி, கல், தங்கம் இவைகளை ஸமமாகக் காண்கிறானோ

துல்யப்ரியாப்ரிய: = அப்ரிய பதார்த்தங்கள் எப்படி விடத் தக்கவைகளோ அப்படியே ப்ரிய பதார்த்தங்களும் விடத் தக்கவைகளென்றறிந்து கொள்கிறானோ

துல்ய நிந்தாத்மஸம்ஸ்துதி: = பிறர் நிந்திக்கும் போது எப்படி ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ அப்படியே பிறர் துதிக்கும் போதும் ஸந்தோஷப்படுவதில்லையோ

தீ(ய)ர: = மேற்சொல்லியவைகளுக்கு காரணமான தைர்யமுள்ளவனாயிருக்கிறானோ

மானாபமானயோ: = மானாபமானங்களில்

துல்ய: = ஸமமாயிருக்கிறானோ

மித்ர- = ஸ்னேஹிதர்கள்

அரி- = பகைவர்கள் இவர்களிட

பக்ஷயோ: = பக்ஷங்களில்

துல்ய: = ஸமமாயிருக்கிறானோ

ஸர்வ- = ஸமஸ்தமான

ஆரம்ப(ஹ) = காம்ய கர்மங்களின் துவக்கத்தை

பரித்யாகீ(ஹீ) = விட்டவனோ

ஸ: = அவன்

கு(ஹா)ணாதீத: = குணங்களைக் கடந்தவன்

(இதி) = என்று

உச்யதே = சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—மாம் ச யோ ऽ வ்யபி(ஹி)சாரேண ப(ஹ)க்தியோகே(ஹே)ன ஸேவதே ||

ஸ கு(ஹா)ணான் ஸமதீத்யைதான் ப்ரஹ்மபூ(ஹா)யாய கல்பதே || 26 ||

(ப. உ.) மாம், ச, ய:, அவ்யபி(ஷி)சாரேண, ப(ஃ)க்தியோகே(ழே)ன, ஸேவதே | ஸ:, கு(ண)ணான், ஸமதீத்ய, ஏதான், ப்ரஹ்மபூ(ஃ)யாய, கல்பதே ||

ய:	= யார்	கு(ண)ணான்	= குணங்களை (அவைகளாலுண்டாகும் பந்தங்களை
மாம்,	= என்னை	ஸமதீத்ய	= நன்றாகக் கடந்து
அவ்யபி(ஷி)சாரேண	= விடாத அனன்ய விஷயகமான	* ப்ரஹ்மபூ(ஃ)யாய	= சித்ப்ரக்ருதியை யடைவதற்கு
ப(ஃ)க்தியோகே(ழே)ன	= பக்தியோகத்தால் (பக்திரூப உபாயத்தால்)	கல்பதே	= திறமையுள்ளவனாகிறான்.
ஸேவதே	= ஸேவிக்கிறானோ		
ஸ:	= அவன்		
ஏதான்	= இந்த		

அவதாரணிகை :—குணாதீதனுக்கு பகவத்ப்ராப்தியாகிறதென்று சொல்லாமல் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாகிறதென்று சொல்வதற்கு காரணமென்ன எனின்—மஹாலக்ஷ்மி என்னிடத்திலிருப்பதால் லக்ஷ்மீப்ராப்தியாயின் என்னிட ப்ராப்தியாகிறது என்கிற கருத்தினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரஹ்மணோ ஹி ப்ரதிஷ்டாஹமம்ருதஸ்யாவ்யயஸ்ய ச ||
ஶாஶ்வதஸ்ய ச த(ய)ர்மஸ்ய ஸுக(வ)ஸ்யைகாந்திகஸ்ய ச || 27 ||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மண:, ஹி, ப்ரதிஷ்டா, அஹம், அம்ருதஸ்ய, அவ்யயஸ்ய, ச | ஶாஶ்வதஸ்ய, ச, த(ய)ர்மஸ்ய, ஸுக(வ)ஸ்ய, ஏகாந்திகஸ்ய, ச ||

ப்ரஹ்மண:	= மஹாலக்ஷ்மிக்கு	அம்ருதஸ்ய	= முக்தர்களின் வகுப்புக்கு
ச	= மற்றும்	ச	= மற்றும்
அவ்யயஸ்ய	= நாசமற்ற	ஶாஶ்வதஸ்ய	= அக்ஷயமான

* உத்தரஶ்லோகத்தில் (27 வதில்) ப்ரஹ்மத்திற்கு நான் ஆதாரனென்று சொல்லியிருப்பதால் இவ்விரு ஶ்லோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்ம என்னும் பதத்திற்கு பரமாத்மா என்று அர்த்தம் செய்யாமல் மஹாலக்ஷ்மி என்று அர்த்தம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

த(ய)ர்மஸ்ய	= பயனுள்ள நிஷ்காமதர்மத்திற்கு
ச	= மற்றும்
ஏகாந்திகஸ்ய	= உத்தமமான
ஸுக(வ)ஸ்ய, ச	= ஸுகத்திற்கும்
அஹம்	= நான்
ப்ரதிஷ்டா	= ஆதாரன்
ஹி	= இது ப்ரமாண ப்ரஸித்தமானது.

தாத்பர்யம் :—குணாதீதன் லக்ஷ்மீ ஸன்னிதியையடைந்து அவரிட அனுக்கிரகத்தை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு பரமாத்மாவை யடைகிறான் என்னும் பரம்பரையை காட்டுவதற்காக இவ்வாறு சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

குணத்ரயவிபாக யோகமென்னும்

பதினான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினைந்தாவது அத்தியாயம்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—ஊர்த்(ய)வமூலமத(ய)ஶ்ஶாக(வ)மஶ்வத்த(ய)ம் ப்ராஹுரவ்யயம் ||

ச(ஹ)ந்தா(ஹா)ம்ஸி யஸ்ய பர்ணாநி யஸ்தம் வேத(ஹ) ஸ வேத(ஹ)வித் || 1 ||

(ப. உ.) ஊர்த்(ய)வமூலம், அத(ய)ஶ்ஶாக(வ)ம், அஶ்வத்த(யூ)ம், ப்ராஹு:, அவ்யயம், | ச(ஹ)ந்தாம்ஸி, யஸ்ய, பர்ணாநி, ய:, தம், வேத(ஹ), ஸ:, வேத(ஹ)வித் ||

ஸ்ரீ பகவான் = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்
உவாச = சொல்லுகிறான்
(ப்ராஜ்ஞா:) = ஞானிகள்
[ஜக(ம) த்(ஞ)வ் ருக்ஷம்] = ஜகத் ரூபமான (ஜகத் தென்னும்) விருக்ஷத்தை
ஊர்த்(ய)வ- = எல்லாவற்றை விட மேலாயிருக்கின்ற பரமாத்மா, அஸ்வதந்திரங்களில் மேலானவளாயிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி, ஜடத்தில் மேலான த்ரிகுணாத்மகமான ப்ரக்ருதி இவைகளையே
மூலம் = வேராயுடையதாகவும்
அத(ய): = மேற்கூறிய மூன்றைவிட கீழான அபிமானி தேவதைகளுடன் கூடிய மஹத ஹங்கார புத்தி தத்வங்கள் பஞ்ச பூதங்கள் இவைகளை கிளைகளாயுள்ளதாகவும்
அஶ்வத்த(ய)ம் [ஶ்வ: திஷ்டதீதி ஶ்வத்த:(யூ:) நஶ்வத்த:(யூ:) அஶ்வத்த:(யூ:)தம்] = இன்றுள்ளது போல் நாளைக் கிராததாகவும் (அப்போதுக்கப் போது மாறுதலடையத்தக்கதாகவும்
அவ்யயம் = நாஶமடையாததாகவும் (நதீ ப்ரவா

ஹம் போல் ஒரு ஜகத்து நஷ்டமாயினும் மற்றொன்று இருக்கவே இருப்பதினால் ப்ரவாஹத்தை போல் நித்யமானதாகவும்)
ப்ராஹு: = சொல்லுகின்றார்கள்.
யஸ்ய = எந்த ஜகத்வ்ருக்ஷத்திற்கு
ச(ஊ)ந்தா (ஷா)ம்ஸி = அபிமானி தேவர்களுடன் கூடிய வேத வாக்யங்கள்
பர்ணானி = இலைகளாயிருக்கின்றனவோ
தம் = அந்த ஜகத்வ்ருக்ஷத்தை
ய: = எவன்
வேத(ஷ) = இவ்வாறு தெரிந்து கொள்கிறானோ
ஸ: = அவன்
வேத- = ஸகலவேதார்த்தங்களையும்
வித் = அறிந்தவன்.

(மூ)—அத(ய)ஶ்சோர்த்(யீ)வம் ப்ரஸ்ருதாஸ்தஸ்ய ஶாகா(வா)
கு(ஹ)ணப்ரவ்ருத்தா(ய்யா) விஷயப்ரவாலா: ||
அத(ய)ஶ்ச மூலான்யனுஸந்ததானி
கர்மானுபந்தீ(யீ)னி மனுஷ்யலோகே || 2 ||

(ப. உ.) அத:(ய:), ச, ஊர்த்(யீ)வம், ப்ரஸ்ருதா:, தஸ்ய, ஶாகா:(வா:), கு(ஹ)ணப்ரவ்ருத்தா:(ய்யா:), விஷயப்ரவாலா:, | அத:(ய:), ச, மூலானி, அனுஸந்ததானி, கர்மானுபந்தீ(யீ)னி, மனுஷ்யலோகே ||

தஸ்ய = அந்த ஜகத்வ்ருக்ஷத்தின்
கு(ஹ)ண- = ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களால்
ப்ரவ்ருத் தா:(ய்யா:) = அபிவ்ருத் தி(யி)யடைந்திருக்கும்
விஷய- = ரூப, ஸ்பர்ஶ, கந்தாதி விஷயங்களையே
ப்ரவாலா: = தளிராகக் கொண்டிருக்கின்ற
ஶாகா:(வா:) = கிளை ஸ்தானத்திலிருக்கின்ற அபிமானி தேவதைகளுடன் கூடிய மஹத ஹங்காரம் முதலிய எட்டு தத்வங்கள்
அத:(ய:) = தங்களைவிட கீழானவர்களின் ஶரீராதிகளிலும்
ச = மற்றும்
ஊர்த்(யீ)வம் = தங்களுக்குக் காரணமாகிய

	ப்ராக்ருதி தத்வத்திலும்		த்மா, லக்ஷ்மீ, ப்ராக்ருதி ஸத்வாதி குணங்கள் இவைகள்
ப்ரஸ்ருதா:	= ஸூக்ஷ்ம ரூபங்களால் பரவியிருக்கின்றன.	அத:(ய:)	= கீழான (கீழ் ஸ்தானீயர்களான சதுர்முகாதிகளிலும் மற்றும் மஹத ஹங்காராதி தத்வங்களிலும்)
	= மற்றும்		
மனுஷ்ய லோகே	= மானிட லோகத்தில்		
கர்மானுபந்தீ (ய்)னி	= கர்மங்களையனுஸரித்து பலங்களைக் கொடுக்கும்		
மூலானி	= ஜகத் வ்ருக்ஷத்திற்கு வேர்களாகிய பரமா	அனுஸந்தானி	= பரவி இருக்கின்றனர்.

(மூ)—ந ரூபமஸ்யேஹ ததோ(யோ)பலப்(ஸ்)யதே
நாந்தோ ந சாதிர்ந ச ஸம்ப்ரதிஷ்டா ||
அஶ்வத்த(த்தூ)மேனம் ஸுவிரூட(ஐ)மூலம்
அஸங்கஶஸ்த்ரேண த்(தீ)ருடேன சி(ஷி)த்வா || 3 ||

தத: பத(தூ)ம் தத் பரிமார்கி(ஸ்)தவ்யம்
யஸ்மின் க(ஹ)தா ந நிவர்தந்தி பூ(ஐஹி)ய: ||
தமேவ சாத்(தி)யம் புருஷம் ப்ரபத்(தி)யே
யத: ப்ரவ்ருத்தி: ப்ரஸ்ருதா புராணீ || 4 ||

(ப. உ.) ந, ரூபம், அஸ்ய, இஹ, ததா(யா), உபலப்(ஸ்)யதே, ந, அந்த:, ந, ச, ஆதி(தி:,) ந, ச, ஸம்ப்ரதிஷ்டா | அஶ்வத்த(த்தூ)ம், ஏனம், ஸுவிரூட(ஐ)மூலம், அஸங்க(ஹ)ஶஸ்த்ரேண, த்(தீ)ருடேன, சி(ஷி)த்வா || தத:, பத(தூ)ம், தத், பரிமார்கி(ஸ்)தவ்யம், யஸ்மின், க(ஹ)தா:, ந, நிவர்தந்தி, பூ(ஐஹி)ய: | தம், ஏவ, ச, ஆத்(தி)யம், புருஷம், ப்ரபத்(தி)யே, யத:, ப்ரவ்ருத்தி:, ப்ரஸ்ருதா, புராணீ ||

அஸ்ய	= இந்த ஜகத் வ்ருக்ஷத்தின்	ததா(ா)	= முன்னெப்படி இருந்ததோ அப்படியே [ல்
ரூபம்	= ஸ்வரூபமானது	இஹ	= இந்தலோகத்தி

(இக்காலத்தில்)
ந உபலப் (ஸீ)யதே } = கண்டு வருவதில்லை. *
(அஸ்ய) = இந்த ஸம்ஸார விருக்ஷத்தின்
அந்த: = நாசகனான பரமாத்மா
ந, (உபலப்யதே) } = கண்டு வருவதில்லை.
ஆதி:(ஹி) = காரணனான பரமாத்மா
ந, (உபலப்யதே) } = கண்டு வருவதில்லை.
ஸம்ப்ரதிஷ்டா } = ஸ்திதி காரணனான பரமாத்மா
ந (உபலப்யதே) } = கண்டு வருவதில்லை.
ஸுவிரூட(ஸ)- } = மிகவும் உறுதியாய் ஊன்றியிருக்கும்
மூலம் = வேருடைய
ஏனம் = இந்த
அச்வத்த(த்த)ம் } = ஜகத்தென்னும் வ்ருக்ஷத்தை
த்(ட்)ருடேன } = உறுதியான
அஸங்க- = மனைவி மக்கள் முதலியவர்களில் நேசமின்மை என்னும் வைராக்யத்துடன் கூடிய ஞானமென்னும்
சஸ்த்ரேண = சஸ்த்ரத்தி

னால் (கத்தியினால்)
சி(ச்சி)த்வா = வெட்டிக்கொண்டு [மனைவி மக்கள் முதலிய ப்ரபஞ்சம் பரமாத்மாவின் அதீனம், ஒரே விதமாயிருப்பதல்ல மாறுதலுடையது என்று தெரிந்துகொண்டு]
தத: = இவ்வாறு தெரிந்து கொண்ட பிறகு
யஸ்மின் = யாரிடத்தில்
க(ஃ)தா: = போய் சேர்ந்த (யாரையடைந்த) ஜனங்கள்
பூ(ஃ)ய: = மறுபடியும்
ந, நிவர்த்தந்தி } = ஸம்ஸார மார்க்கத்தில் திரும்ப மாட்டார்களோ
தத் = அந்த
பத(ஃ)ம் = பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபம்
பரிமார்க்கி(கி)தவ்யம் } = ச்ரவண மனனாதிகளால் தெரிந்து கொள்ளத் தக்கது.
யத: = எந்த பரமாத்மாவினால்

* ஜகத்வ்ருக்ஷம் விகாரமடைந்து வருவதினால் நேற்றிருந்தாற்போல் இன்றிருப்பதில்லை; இன்றிருப்பதுபோல் நாளைக்கிருப்பதில்லையாதலால் ஒரே விதமாக கண்டுவருவதில்லை.

புராணீ	= வெகுகாலமாய் தொடர்ந்து வந்திருக்கிற	ஆத்(ஞ)யம்	= எல்லாவற்றிற்கும் முன்னிருந்த
ப்ரவ்ருத்தி:	= ஸம்ஸார ப்ரவ்ருத்தி	புருஷம், ஏவ	= ஷட்குண பூர்ணனை பரமாத்மாவையே
ப்ரஸ்ருதா	= விஸ்தரிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ	ப்ரபத்(ஞ)யே (ப்ரபத்யேத).	= ஶரணமடைய வேண்டும்.
தம்	= அந்த		

கருத்து :—ஸம்ஸாரமென்னும் விருக்ஷமானது அடிக்கடி மாருதலுடையதாகையால் ஓரேவிதமாக கண்டு வருவதில்லை. இச்சம்சார விருக்ஷத்திற்கு நாசகனும் படைப்பவனும் இரக்ஷிப்பவனுமாய் அவ்விருக்ஷத்திலிருக்கும் பரமாத்மா ஜனங்களுக்கு கண்டு வருவதில்லை. அத்தகைய பரமாத்மாவை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமாயின் :— பத்னீ புத்ராதி ப்ரபஞ்சம் நஶ்வரமானது, பராதீனமான தென்றறிந்து, அதுகளில் வெறுப்புடையவனாய் மருபடியும் ஜனனாதிகளையற்ற மோக்ஷத்தில் அடைவதற்கு யோக்கியனான ஜகஜ் ஜன்மாதிகர்தாவான அந்த பரமாத்ம விஷயகமான ஶ்ரவண மனன ரூபமான விசாரத்தைச் செய்ய வேண்டியது. அவ்விசாரத்தில் ப்ரவ்ருத்தியாயினும் அந்த பரமாத்மாவினாலேயே உண்டாக வேண்டியிருப்பதினால் அதற்காக அந்த பரமாத்மாவையே ஶரணமடைய வேண்டியது.

அவதாரணிகை :—பரமாத்மாவை அடைவதற்கு ஸாத(ய)னங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நிர்மானமோஹா ஜிதஸங்க(௩)தோ(ஷோ)ஷா
அத்(யீ)யாத்மநித்யா விநிவ்ருத்தகாமா: ||
த்(ஞ)வந்த்(ஞ)வைர்விமுக்தா: ஸுக(வ)து:(ஃபு:)க்கஸம்ஜ்ஞைர்
க(௩)ச்ச(ஹ)ந்த்யமூடா:(ஶா:) பத(ஃ)மவ்யயம் தத் || 5 ||

(ப. உ.) நிர்மான-மோஹா:, ஜித-ஸங்க(௩)-தோ(ஷோ)ஷா:, அத்(யீ)யாத்மநித்யா:, விநிவ்ருத்தகாமா: | த்(ஞ)வந்த்(ஞ)வை:, விமுக்தா:, ஸுக(வ)து:(ஃபு:)க(வ)ஸம்ஜ்ஞை:, க(௩)ச்ச(ஹ)ந்தி, அமூடா:(ஶா:), பதம், அவ்யயம், தத் ||

நிர்மான-மோஹா: = அஹங்காரம், மித்யாஜ்ஞானம் இவைகளையற்ற

ஜிதஸங்க(3)தோ(3)ஷா: = விஷய ஸம்பந்தமான தோஷங்களை ஜயித்த (கந்தாதி விஷய ஸம்பந்தங்களில் விருப்பமற்ற)

அத்(4)யாத்ம நித்யா: = அத்யாத்ம விஷயத்தில் (பரமாத்ம விஷயத்தில்) நிலைபெற்றவர்களான (எப்பொழுதும் பகவத் விஷயகமான ஶ்ரவணமனனாதிகளைச் செய்துகொண்டிருக்கும்)

விநிவ்ருத்தகாமா: = எல்லாவிதத்திலும் விஷயங்களில் விருப்பத்தைத் துறந்திருக்கும்

ஸுக(2)- = ஸுக(2)ம்

து:(2)க்கஸம்ஜ்ஞை: = து:க்கம், மானபமானம் முதலிய

த்(3)வந்த்(3)வை: = த்வந்த்வங்களினால்

விமுக்தா: = விடுபட்டிருக்கும் (ஸுகமும் மானமும் நேர்ந்தபோது மேன்மையையும், து:க்கமும் அவமானமும் நேர்ந்த போது தாழ்மையையும் அடையாமலிருக்கும்)

அமூடா: (ஜனா:) = மூடரல்லாதவர்கள் (ஞானிகள்)

அவ்யயம் = நாசமற்ற

தத் = முன் சொல்லப்பட்ட

பத(3)ம் = அடைவதற்கு யோக்யனான பரமாத்மாவை

க(3)ச்ச(2)ந்தி = அடைகிறார்கள்.

அவதரணிகை :—அடையத்தக்க பரமாத்ம ஸ்வரூபத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ந தத் பா(4)ஸயதே ஸூர்யோ ந ஶஶாங்கோ ந பாவக: ||
யத்(3)க(3)த்வா ந நிவர்தந்தே தத் தா(4)ம பரமம் மம || 6 ||

(ப. உ.) ந, தத், பா(4)ஸயதே, ஸூர்ய:, ந, ஶஶாங்க:, ந, பாவக:, யத், க(3)த்வா, ந, நிவர்தந்தே, தத், தா(4)ம, பரமம், மம ||

தத் = அந்த பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபத்தை

ஸூர்ய: = ஸூர்யன்

ந, பா(ஸா) ஸயதே	= ப்ரகாஶிக்கச் செய்வதில்லை.*		மாட்டான்.
ஶஶாங்க:	= சந்திரன்	யத்	= எந்த பரமாத்மாவை
தத்	= அந்த பரமாத்மாவை	க(ம)த்வா	= அடைந்து
ந(பாஸயதே)	= ப்ரகாஶிக்கும்படி செய்ய மாட்டான்.	(ஜநா:)	= ஜனங்கள்
		ந, நிவர்தந்தே	= மறுபடியும் ஸம்ஸாரத்திற்கு திரும்ப மாட்டார்களோ
பாவக:	= அக்னி		
தத்	= அந்த பரமாத்மாவை	தத்	= அது
		மம	= என்னிட
ந(பாஸயதே)	= ப்ரகாஶிக்கும்படி செய்ய	பரமம்	= மேலான
		தா(யா)ம	= ஸ்வரூபம்.

(மூ)—மமைவாம்ஶோ ஜீவலோகே ஜீவபூ(ஹ-ு)த: ஸநாதன: ||
மனஷ்ஷஷ்டா நீந்த்ரியாணி ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி கர்ஷதி|| 7 ||
ஶரீரம் யத(உ)வாப்னோதி யச்சாப்யுத்க்ராமதீஶ்வர: ||
க்(ரு)ருஹீத்வைதானி ஸம்யாதி வாயுர்க(ம)ந்தானிவாஶ
யாத் || 8 ||

(ப. உ.) மம, ஏவ, அம்ஶ:, ஜீவலோகே, ஜீவபூ(ஹ-ு)த:, ஸநாதன:, மனஷ்ஷஷ்டானி, இந்த்ரியாணி, ப்ரக்ருதிஸ்தா(யா)னி, கர்ஷதி || ஶரீரம், யத், அவாப்னோதி, யத், ச, அபி, உத்க்ராமதி, ஈஶ்வர: | க்(ரு)ருஹீத்வா, ஏதானி, ஸம்யாதி, வாயு:, க(ம)ந்தா(யா)ன், இவ, ஆஶயாத் ||

ஜீவலோகே	= நான்முகன் முதலிய ஜீவர்களின் ஶரீரங்களில்		வனே (அம்ஶத்தைப்போல்) ஞாநஸ்வரூபனே)
[ஸ்தி(யி)த:]	= இருக்கும்	ஈஶ்வர:	= பரமாத்மா
ஸநாதன:	= அநாதி நித்யனான	ஶரீரம்	= ஜீவனின் ஶரீரத்தை
ஜீவபூ(ஹ-ு)த:	= ஜீவனானவன்	யத் (யதா)	= எக்காலத்தில்
		அவாப்னோதி	= அடைகிறானோ
மம	= என்னிட	(ததா)	= அக்காலத்தில்
அம்ஶ:, ஏவ	= அம்ஶத்திற்குச் சமானனான	(ஸ:)	= அந்த ஜீவன்

* விளக்கு தன்னைவிட அதிக ப்ரகாஶமுள்ள ஸூர்யனை எப்படி ப்ரகாசிக்கச் செய்யமாட்டாதோ அவ்வாறே பரமாத்மா ஸூர்யனைவிட அதிக ப்ரகாஶமுள்ளவனாதலால் ஸூர்யன் பரமாத்மாவை ப்ரகாஶிக்கச் செய்ய மாட்டான்.

ப்ரக்ருதி ஸ்தா(யா)னி	= ப்ரக்ருதி கார்யமான ஶரீரத்திலிருக்கும்
மன:-	= மனதே
ஷஷ்டானி	= ஆறாவதாயுள்ள
இந்த்ரியாணி	= க்ராண, ரஸன, சக்ஷுஸ், ஶ்ரோத்ர, த்வக் ரூபமான இந்த்ரியங்களை
கர்ஷதி	= (விஷயங்களைக் குறித்து) இழுத்துச் செல்லுகிறான்.
அபி	= மற்றும்
(ஈஶ்வர:)	= பரமாத்மா
யத், ச	= எக்காலத்தில்
உத்க்ராமதி	= ஜீவனின் ஶரீரத்தை விட்டு (மேலுக்கு) செல்லுகிறானோ (வேறுலகத்திற்குச் செல்லுகிறானோ)
ததா(தா)	= அக்காலத்தில்
ஆஶயாத்	= புஷ்ப ரூபமான ஸ்தானத்தினின்றும்
வாயு:	= காற்று
கந்தா(யா)ன், இவ	= கந்தமுள்ள புஷ்பாவயவங்களைப் போல் (புஷ்பத்தினின்று வாசனைகளைக் கவர்ந்து செல்வதுபோல்)
ஸ:	= அந்த ஜீவன்
ஏதானி	= இந்த இந்த்ரியங்களை (அவைகளின் அம்ஶங்களை)
க்(ரி)ருஹீத்வா	= எடுத்துக் கொண்டு
ஸம்யாதி	= போகிறான்.

கருத்து:—பரமாத்மாவின் அம்ஶத்திற்கொப்பான (பின்னும் ஶுனை ஜீவன்—பரமாத்மா சரீரத்திலிருக்கும்போது இந்த்ரியங்களை விஷயங்களைக்குறித்து இழுத்துச் செல்லுகிறான். பரமாத்மா சரீரத்தை விட்டுப் போகும்போது ஜீவன் தன்னிட இந்த்ரியாம்ஶங்களை தன்னோடு எடுத்துக்கொண்டு செல்லுகிறான்.

விசாரம்:—அத்வைதமத ப்ரவர்த்தகரான சங்கராசார்யர் இந்த ஶ்லோகத்தின் வ்யாக்யானத்தில் ஜீவன் நிரவயவமான ப்ரஹ்மத்தின் அம்ஶனானவன் என்பது பொருந்தாததினால் 'அம்ஶ இவ' ஜீவன் பரமாத்மாவுக்கு ஒப்பானவனேயொழிய அம்ஶனே அல்ல. என்றும்; 2-3-43-வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர சாங்கர பாஷ்யத்தில் * பர

---

* 'ஜீவ: ஈஶ்வரஸ்யாம்ஶோ ப(ஹ)விதுமர்ஹதி' யதா(யா)க்(நி)னேர் விஸ்பு(லி)லிங்க:(.ம:) அம்ஶ இவாம்ஶோ ந ஹி நிரவயவஸ்ய முக்யோம்ஶ: ஸம்பவதி | கஸ்மாத் புனர் நிரவயதத்வாத் ஸ ஏவ ந ப(ஹ)வதி நாநா வ்யபதே(ஶ)ஶாத் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய: ஸ விஜிஜ்ஞாஸிதவ்ய:' (சாந். 8-7-3.) 'ஏதமேவ விதி(சி)த்வா முனிர்பவதி' 'ய ஆத்மனி திஷ்டன்........ஆத்மானமந்தரோ யமயதி'

மாத்மா நிரவயவ(நிரம்ஶ)னாதலால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஶனாவதில்லை. அம்ஶத்திற்கொப்பானவன் என்று சொல்லி, ஜீவன் பரமாத்மாவைவிட பின்னன் என்னும் விஷயத்தில் 'ஸோன்வேஷ்டவ்ய:' 'ஏதமேவ விதி(ஞி)த்வா முனிர்ப(ஹ)வதி' 'ய ஆத்மனி திஷ்டன்' என்கிற ஶ்ருதிகளை உதகரித்து பேதத்தையே சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 2-3-46-வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர ஶாங்கர பாஷ்ய வ்யாக்யானத்தில் பரமதிகாரர் "ப்ரஹ்மாம்ஶ இவ தத்தந்த்ரதயா ந த்வம்ஶ இதி தாத்பர்யார்த்த:" ஜீவன் பரமாத்மாவின் அதீனனானதால் பரமாத்மாவின் அம்ஶத்திற்கு ஒப்பானவனேயொழிய அம்ஶனே அல்ல என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் 'மமைவாம்ஶ:' ஜீவன் பரமாத்மாவின் அம்ஶன் என்று சொல்லியிருப்பதினால் ஜீவன் பரமாத்மாவின் ஸ்வரூபனென்று அத்வைதிகள் சொல்வதற்கு அவர்கள் தம்மிட ப்ராசீன ஆசார்யர்களின் (அத்வைதிகளின்) க்ரந்தங்களைப் பார்க்காம லிருப்பதே காரணமாகும். ஆகையால் 'அம்ஶ:' எனின் அம்ஶ ஸத்ருஶன் அம்ஶத்தைப்போல் மிகவும் அற்பன் என்றே அர்த்தம் சொல்லவேண்டும்.

(மூ)—ஶ்ரோத்ரம் சக்ஷு: ஸ்பர்ஶனம் ச ரஸனம் க்(ஞ)ராணமேவச ||
அதி(யி)ஷ்டாய மனஶ்சாயம் விஷயானுபஸேவதே || 9 ||

(ப. உ.) ஶ்ரோத்ரம், சக்ஷு:, ஸ்பர்ஶனம், ச, ரஸனம், க்(ஞ)ராணம், ஏவ, ச | அதி(யி)ஷ்டாய, மன:, ச, அயம், விஷயான், உபஸேவதே ||

அயம்	= இந்த பரமாத்மா	ச	= மற்றும்
ஶ்ரோத்ரம்	= காதையும்	மன:	= மனதையும்
சக்ஷு:	= கண்ணையும்	அதி(யி)ஷ்டாய, ஏவ	= ப்ரேரகனாய் இந்த்ரியங்களிலிருந்தே
ச	= மற்றும்	விஷயான்	= ஶப்த விஷயங்களை
ஸ்பர்ஶனம்	= தோலையும்	உபஸேவதே	= அனுபவிக்கிறான்.
ரஸனம்	= நாவையும்		
ச	= மற்றும்		
க்(ஞ)ராணம்	= மூக்கையும்		

(மூ)—உத்க்ராமந்தம் ஸ்தி(யி)தம் வாபி பு(ஹு)ஞ்ஜானம் வா குணான்விதம் ||
விமூடா(ஞா) நானுபஶ்யந்தி பஶ்யந்தி ஜ்ஞானசக்ஷுஷ: || 10 ||

(ப. உ.) உத்க்ராமந்தம், ஸ்தி(யி)தம், வா, அபி, பு(ஃபு)ஜ்ஞானம், வா, கு(ஃகு)ணான்விதம் | விமூடா:(ஆ:), ந, அனுபஶ்யந்தி, பஶ்யந்தி, ஜ்ஞான சக்ஷுஷ: ||

விமூடா:(ஆ:)	= மூடர்கள்		லங்களை
(ஏனம்)	= இந்த பரமாத்மாவை	புஜ்ஞானம், அபி	= அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பினும்
உத்க்ராமந்தம்	= ஜீவனிடம் சரீரத்தை விட்டுக் கொண்டிருப்பினும்	ந, அனுபஶ்யந்தி	= காணுவதில்லை.
வா	= அல்லது	ஜ்ஞான சக்ஷுஷ:	= ஜ்ஞான மென்னும் கண்ணுள்ளவர்கள் (ஞானிகள்)
ஸ்தி(யி)தம் (அபி)	= ஜீவனின் ஶரீரத்திலிருப்பினும்	பஶ்யந்தி	= அத்தகைய பரமாத்மாவை காணுகிறார்கள்.
வா	= அல்லது		
குணான்விதம்	= ஶப்த(ஶ) ப(ஶ)		

(மூ)—யதந்தோ யோகி(கி)னஶ்சைனம் பஶ்யந்த்யாத்மன்யவஸ்தி(யி)தம் ||
யதந்தோப்யக்ருதாத்மானோ நைநம் பஶ்யந்த்யசேதஸ: || 11 ||

(ப. உ.) யதந்த:, யோகி(கி)ன:, ச, ஏனம், பஶ்யந்தி, ஆத்மனி, அவஸ்தி(யி)தம் | யதந்த:, அபி, அக்ருதாத்மான:, ந, ஏனம், பஶ்யந்தி, அசேதஸ: ||

யோகி(கி)ன:	= ஞானோபாயத்தை ஆசரிப்பவர்கள்	அக்ருதாத்மான:	= சுத்தமான அந்த:கரணமற்ற
யதந்த: (ஸந்த:)	= முயற்சிப்பவராய்	அசேதஸ:	= அவிவேகிகளோ
ஆத்மனி	= தம்மிடத்தில்	யதந்த: (அபி)	= முயற்சித்த போதிலும்
அவஸ்தி(யி)தம்	= இருக்கும்	ஏனம்	= இந்த பரமாத்மாவை
ஏனம்	= இந்த பரமாத்மாவை	ந, பஶ்யந்தி	= காண்பதில்லை.
பஶ்யந்தி	= காண்கிறார்கள்.		

(மூ)—யதா(ஆ)தி(தி)த்யக(க)தம் தேஜோ ஜக(க)த்(த்)பா(பா)ஸய தேகி(கி)லம் ||
யச்சந்த்ரமஸி யச்சாக்(க்)னௌ தத் தேஜோ வித்தி(யி) மாமகம் || 12 ||

(ப. உ.) யத், ஆதி(ஷி)த்யக(ம)தம், தேஜ:, ஜகத், பாஸயதே, அகிலம்| யத், சந்த்ரமஸி, யத், ச, அக்னௌ, தத், தேஜ:, வித்தி(யி), மாமகம் ||

அகிலம்	= ஸமஸ்தமான
ஜக(ம)த்	= ஜகத்தை
பா(ஸா) ஸயதே	= ப்ரகாசிக்கச் செய்யும்
ஆதி(ஷி)த்ய	= ஸூர்யனிடத்தில்
க(ம)தம்	= இருக்கும்
தேஜ:	= தேஜஸ்ஸு
யத்	= யாதுளதோ
ச	= மற்றும்
சந்த்ரமஸி	= சந்த்ரனிடத்திலிருக்கும்
யத் (தேஜ:)	= எந்த தேஜஸ் ஸுளதோ
ச	= மற்றும்
அக்(நீ) னௌ	= அக்னியில்
யத் (தேஜ:)	= எந்த தேஜஸ் ஸுளதோ
தத்	= அந்த
தேஜ:	= தேஜஸ்ஸு
மாமகம்	= என்னுடையதாக (என்னிட அதீனமானதாக)
வித்தி(யி)	= அறி.

(மூ)—கா(மா)மாவிஶ்ய ச பூ(ஊ)தானி தா(யா)ரயாம்யஹமோஜஸா ||
புஷ்ணாமி சௌஷதீ:(யீ:) ஸர்வா: ஸோமோ பூ(ஊ)த்வா ரஸாத்மக: || 13 ||

(ப. உ.) கா(மா)ம், ஆவிஶ்ய, ச, பூ(ஊ)தானி, தா(யா)ரயாமி, அஹம், ஓஜஸா| புஷ்ணாமி, ச, ஓஷதீ:(யீ:), ஸர்வா:, ஸோம:, பூ(ஊ)த்வா, ரஸாத்மக: ||

அஹம், ஏவ	= நானே
கா(மா)ம்	= பூமியை
ஆவிஶ்ய, ச	= ப்ரவேசித்து
பூ(ஊ)தானி	= ஸமஸ்தப்ராணிகளையும்
ஓஜஸா	= என்னிடஸாமர்த்தியத்தினுல்
தா(யா)ரயாமி	= தரிக்கிறேன்.
ச	= மற்றும்
அஹம்	= நான்
ரஸாத்மக:	= அம்ருதரஸரூபனுன
ஸோம:	= சந்திரனுக
பூ(ஊ)த்வா	= ஆகி
ஸர்வா:	= ஸமஸ்தமான
ஓஷதீ:(யீ:)	= ஓஷதிகளை (விருக்ஷாதிகளை)
புஷ்ணாமி	= புஷ்டமாக்கிக்கிறேன்.

(மூ)—அஹம் வைஶ்வானரோ பூ(ஊ)த்வா ப்ராணினும் தே(தே)ஹமாஶ்ரித: ||
ப்ராணுபான ஸமாயுக்த: பசாம்யன்னம் சதுர்விதம் || 14 ||

(ப. உ.) அஹம், வைஶ்வானர:, பூ(பூ)த்வா, ப்ராணினும், தே(தே)ஹம், ஆஶ்ரித: | ப்ராணாபானஸமாயுக்த:, பசாமி, அன்னம், சதுர்விதம் ||

அஹம் = நான்
வைஶ்வாநர: = ஜாடராக்னியில் வைஶ்வாநர நாமகன்
பூ(பூ)த்வா = ஆகி
ப்ராணினும் = ஸமஸ்தப்ராணிகளின்
தே(தே)ஹம் = தேகத்தை
ஆஶ்ரித: (ஸன்) = ஆஶ்ரயித்தவனாய்
ப்ராண- = ப்ராணவாயு
அபான- = அபான வாயு இவைகளால்
ஸமாயுக்த:(ஸன்) = கூடியவனாய்
சதுர்விதம் = பக்ஷ்ய, போஜ்ய லேஹ்ய, பேயங்களென்னும் நான்கு வகைகளான
அன்னம் = உணவுகளை
பசாமி = பக்குவம் செய்கிறேன்.

(மூ)—ஸர்வஸ்ய சாஹம் ஹ்ருதி(தி) ஸன்னிவிஷ்டோ
மத்த: ஸ்ம்ருதிர்ஜ்ஞானமபோஹனம் ச ||
வேதை(தை)ஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்(த்)யோ
வேதா(தா)ந்தக்ருத் வேத(த)விதே(தே)வ சாஹம் || 15 ||

(ப. உ.) ஸர்வஸ்ய, ச, அஹம், ஹ்ருதி(தி), ஸன்னிவிஷ்ட:, மத்த:, ஸ்ம்ருதி:, ஜ்ஞானம், அபோஹனம், ச | வேதை:(தை:), ச, ஸர்வை:, அஹம், ஏவ, வேத்(த்)ய:, வேதா(தா)ந்தக்ருத், வேத(த)வித், ஏவ, ச, அஹம் ||

ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
ஸர்வஸ்ய = எல்லோரிட
ஹ்ருதி(தி) = ஹ்ருதயத்தில்
ஸன்னிவிஷ்ட: = இருப்பவன்.
மத்த: = என்னால்
(ஸர்வப்ராணினும்) = எல்லா ப்ராணிகளிட
ஸ்ம்ருதி: = நினைவும்
ஜ்ஞானம் = அறிவும்
ச = மற்றும்
அபோஹனம் = மறப்பும்
[ப(ப)வந்தி] = உண்டாகின்றன.
ச = மற்றும்
அஹம், ஏவ = நானே (ஸ்ரீ க்ருஷ்ணனே)
ஸர்வை: = ஸமஸ்தமான
வேதை:(தை:) = வேதங்களினுலும்
வேத்ய: = சொல்லிக்கொள்ளப்படுபவன்.
வேதா(தா)ந்த- = ப்ரஹ்ம ஸூத்ரங்களை
க்ருத் = செய்தவன்.
ச = மற்றும்
அஹம் = நான்
வேத(த)- = ஸமஸ்த வேத(த)ங்களையும் வேதா(தா)ந்தங்களையும்
வித் = அறிந்தவன்.

(மூ)—த்(த்)வாவிமௌ புருஷௌ லோகே க்ஷரஶ்சாக்ஷர ஏவ ச ||
க்ஷர: ஸர்வாணி பூ(ஹ)தானி கூடஸ்தோ(யோ)க்ஷர உச்யதே || 16 ||

(ப. உ.) த்(த்)வௌ, இமௌ, புருஷௌ, லோகே, க்ஷர:, ச, அக்ஷர:, ஏவ, ச | க்ஷர:, ஸர்வாணி, பூ(ஹ)தானி, கூடஸ்த:(ய:), அக்ஷர:, உச்யதே ||

லோகே	= இவ்வுலகத்தில்		(நான்முகன் முதலிய எல்லா ப்ராணிகளும் தேகநாஶமுள்ளவர்களாதலால் க்ஷரரென்று சொல்லப்படுகிறார்கள்)
க்ஷர:, இதி, ச	= க்ஷரமென்றும்		
அக்ஷர:, இதி, ச	= அக்ஷரமென்றும்		
இமௌ	= ப்ரமாண ஸித்தரான		
புருஷௌ	= புருஷர்கள் (சேதனர்கள்)	கூடஸ்த:(ய:)	= நியாமகளாய் ஆகாயத்திலிருக்கும் மஹாலக்ஷ்மி
த்(த்)வௌ (ஏவ)	= இருவரே (இருவகையினரே).		
ஸர்வாணி	= நான் முகன் முதலிய எல்லா	அக்ஷர:, இதி	= நாசமற்ற தேகமுடையவளாதலால் அக்ஷரளென்று
பூ(ஹ)தானி	= ஜீவர்களும்		
க்ஷர:, இதி	= க்ஷரரென்று		
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறார்கள்.	(உச்யதே)	= சொல்லப்படுகிறாள்.

(மூ)—உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(ஹா)ஹ்ருத: ||
யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி(வி)ப(ஹ)ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: || 17 ||

(ப. உ.) உத்தம:, புருஷ:, து, அன்ய:, பரமாத்மா, இதி, உதா(ஹா)ஹ்ருத: | ய:, லோகத்ரயம், ஆவிஶ்ய, பி(வி)ப(ஹ)ர்தி, அவ்யய:, ஈஶ்வர: ||

உத்தம:, புருஷ:, து	= உத்தம புருஷனான நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)	பரமாத்மா	= பரமாத்மா (உத்தம சேதனன்)
		இதி	= என்று
[ஆப்(பீ)யாம்]	= இந்த க்ஷராக்ஷர புருஷர்களைவிட	உதா(ஹா)ஹ்ருத:	= ஶ்ருத்யாதி(தி)களால் சொல்லப்படுகிறேன்.
அன்ய:	= வேறானவன்.	ய:	= எவன்

லோகத்ரயம்	= மூன்றுலோகங்களையும்	அவ்யய:	= நாசமற்றவன்.
ஆவிஶ்ய	= பிரவேசித்து	ஈஶ்வர:	= நாசமற்றிருக்கும் திறமையுள்ள நாராயணன்.
பி(வி)ப(ஹ)ர்தி	= ரக்ஷிக்கிறானே		
ஸ:	= அவன்		

(மூ)—யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹமக்ஷராத(த)பி சோத்தம: ||
அதோஸ்மி லோகே வேதே(தே) ச ப்ரதி(தி)த: புருஷோத்தம:
|| 18 ||

(ப. உ.) யஸ்மாத், க்ஷரம், அதீத:, அஹம், அக்ஷராத், அபி, ச, உத்தம: | அத:, அஸ்மி, லோகே, வேதே(தே), ச, ப்ரதி(தி)த:, புருஷோத்தம: ||

யஸ்மாத்	= எக்காரணத்தால்		
அஹம்	= நான்		
க்ஷரம்	= நான்முகன் முதலிய எல்லா ப்ராணிகளையும்		
அதீத:	= கடந்திருப்பவனே		
ச	= மற்றும்		
அக்ஷராத், அபி	= மஹாலக்ஷ்மியை விடவும்		
உத்தம:	= உத்தமனே		
அத:	= அக்காரணத்தினால்		
லோகே	= பௌருஷேயங்களான பாரதாதிகளில்		
ச	= மற்றும்		
வேதே(தே)	= அபௌருஷேயமான வேதங்களிலும்		
புருஷோத்தம: (இதி)	= புருஷோத்தமனென்று		
ப்ரதி(தி)த:	= ப்ரஸித்தனாய்		
அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.		

(மூ)—யோ மாமேவமஸம்மூடோ ஜானாதி புருஷோத்தமம் ||
ஸ ஸர்வவித் ப(ஹ)ஜதி மாம் ஸர்வபா(ஹா)வேன பாரத || 19 ||

(ப. உ.) ய:, மாம், ஏவம், அஸம்மூட:, ஜானாதி, புருஷோத்தமம் | ஸ:, ஸர்வவித், ப(ஹ)ஜதி, மாம், ஸர்வபா(ஹா)வேன, பாரத ||

பாரத	= அர்ஜுன !	புருஷோத்தமம்	= க்ஷராக்ஷர புருஷர்களை விட உத்தமனாதலால் புருஷோத்தமனென்று
ய:	= எவன்	ஜானாதி	= அறிகிறானே
அஸம்மூட:	= கொஞ்சமேனும் ஸந்தேகமற்றவனாய்	ஸ:	= அவன்
மாம்	= என்னை		
ஏவம்	= இவ்வாறு		

ஸர்வவித்	= * ஸகல ஶாஸ்த்ரார்த்தங்களை அறிந்தவன்.		ரக்ஷகனென்றும் இது முதலிய ஸகல விதமான எண்ணத்தினுலும்
(ஸ:)	= அவன்	மாம்	= என்னை
ஸர்வபா(ஹா)வேன	= தந்தை என்றும், குருவென்றும், தைவமென்றும்,	ப(ஐ)ஜதி	= ஆராதிக்கிறுன்.

(மூ)—இதி கு(ஹ்ய)ஹ்யதமம் ஶாஸ்த்ரமித(ஹ)முக்தம் மயானக(வ) ||
ஏதத் புத்(த்)த்வா(ஹ்வா)புத்தி(ம்)மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச
பாரத || 20 ||

(ப. உ.) இதி, கு(ஹ்ய)ஹ்யதமம், ஶாஸ்த்ரம், இத(ஹ)ம், உக்தம், மயா, அனக(வ) | ஏதத், பு(த்)த்வா(ஹ்வா), புத்திமான், ஸ்யாத், க்ருத-க்ருத்ய:, ச, பாரத ||

அனக(வ)	= பாபமற்ற		என்னும் இந்த ப்ரமேய ஸமூகம்
பாரத	= அர்ஜுன!	மயா	= என்னுல்
இதி	= இந்த முன் சொல்லியவாறு	உக்தம்	= (உனக்காக) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
கு(ஹ்ய)ஹ்யதமம்	= மிகவும் இரகசியமான	ஏதத்	= இந்த ஸர்வோத்தமத்வாதிகுண ஸமுதாயத்தை
ஶாஸ்த்ரம் ஶிக்ஷ்யதே இதி ஶாஸ்த்ரம்	= ஶிக்ஷணீயமான (உபதேசிப்பதற்கு யோக்யமான)	பு(த்)த்வா	= தெரிந்து கொண்டு
இத(ஹ)ம்	= எல்லோரிடமும் நியாமகனுயிருப்பது, ஸர்வஜகத்தை படைப்பது, ஸகல ப்ராணிகளைவிட வேறேயாயிருப்பது, இது முதலிய குணங்களுடையவன்	பு(த்)த்திமான்	= அபரோக்ஷ ஞானி
		ஸ்யாத்	= ஆவான்.
		ச	= மற்றும்
		க்ருதக்ருத்ய:	= முக்தனும்
		ஸ்யாத்	= ஆவான்.

---

* ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களிலும் நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறபடியால் பரமாத்மாவே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்று தெரிந்துகொண்டவன் ஸகல ஶாஸ்த்ரங்களையும் தெரிந்துகொண்டவனுகிறுன்.

கருத்து :—ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் (நாராயணன்)—மஹாலக்ஷ்மீ நான்முகன் முதலிய ஸகல ஜீவபின்னத்வம் (பேதம்), ஸர்வோத்தமத்வம், ஸமஸ்த ஜகத்துத்பத்தி கர்த்ருத்வம், நியாமகத்வம், ரக்ஷகத்வம், ஸர்வஜ்ஞத்வம், இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடியவன். இதை தெரிந்துகொண்ட மனிதன் அபரோக்ஷ ஞானத்தின் வழியாய் மோக்ஷமடைகிறான். இந்த ப்ரமேயமானது மிகவும் இரகசியமானது. இதுவே இந்த கீதைக்கு அபிமதமானது. மற்றும் ஸகல வேதங்களுக்கும் அபிமதமானது. சங்கராசார்யரும் "ஸமஸ்தமான கீதையில் சொல்லியிருக்கும் ப்ரமேயம் இந்த பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸமஸ்த கீதார்த்தம் மாத்ரமேயல்ல—ஸமஸ்த வேதார்த்தங்களும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. (இப்பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், ஜீவ ஜடாத்மகமான ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன். ஸர்வஜ்ஞத்வம், புருஷோத்தமத்வம் இது முதலிய அநேக குணங்களுடன் கூடியவன். இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனம் என்கிற ப்ரமேயங்களே ஸகல கீதைக்கும் அபிமதமானது) என்று இந்த ஶ்லோகத்தின் தம்மிட *பாஷ்யத்தில் எழுதியிருப்பதை எல்லோரும் காணலாம். ஆகையால் பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில் சொல்லப்பட்ட பரமாத்மா குணபூர்ணன், ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன் என்கிற இத்தகைய ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமானது என்பதே ஸகல கீதார்த்தமும், மற்றும் ஸகல வேதார்த்தமுமேயொழிய; பரமாத்மா நிர்குணன், ஜீவனைவிட அபின்னன் என்னும் இத்தகைய ஞானம் மோக்ஷ ஸாதனமென்று கீதையில் சொல்லவில்லை, வேதத்திலும் சொல்லவில்லை, ஆகையினால் பரமாத்மா ஸர்வகுண பூர்ணன், ஸமஸ்த ஜீவஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன் என்று தெரிந்துகொண்டு மோக்ஷத்தை அடையத் தக்கது. ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
புராண புருஷோத்தம யோகமென்னும்
பதினைந்தாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

---

* ஸர்வோபி கீதாஶாஸ்த்ரார்த்தோஸ்மின்னத்யாயே ஸமாஸேனோக்த: | ந கேவலம் ஸர்வஶ்ச வேதார்த்த இஹ பரிஸமாப்தோ 'யஸ்தம் வேத ஸ வேதவித்' 'வேதைஶ்ச ஸர்வைரஹமேவ வேத்ய:' இதி சோக்தம் | இத(உ)முக்தம் கதி(யி)தம்மயா ஹே அனக(வ) அபாப ஏதத் ஶாஸ்த்ரம் யதா(யா) த(உ)ர்ஶிதார்த்தம் பு(வ)த்வா(யூா) புத்திமான் ஸ்யாத் ப(ஊ)வேத், நான்யதா(யா), க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத க்ருதம் க்ருத்யம் கர்தவ்யம் யேன ஸ க்ருத க்ருத்யோ விஷ்டஜன்மப்ரஸூதேன ப்ராஹ்மணேன யத் கர்தவ்யம் தத்ஸர்வம் பகவத்தத்வே விதி(ஜி)தே க்ருதம் ப(ஹ)வதீத்யர்த்த: ||

பதினாறாவது அத்தியாயம்.

அவதாரிகை:—முன்னத்தியாயத்தில் பரமாத்மா ஸர்வோத்தமன், ஸகலப்ரபஞ்சத்தைவிட பின்னன், ஸகலப்ரபஞ்சத்திற்குக் காரணன் என்கிற ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்று சொல்லி; 'ஈஶ்வரோஹம்' நானே ஈஶ்வரன், ஜகத்து பொய் (மித்யை) என்று தெரிந்துகொள்பவர்கள் அஸுரர்கள் (தாமஸர்கள்), நானே ஈஶ்வரன் என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும், ஜகத்து பொய் (மித்யை) என்கிற ஞானமுள்ளவர்களும் அதோகதியை (தமஸ்ஸை) அடைகிறார்கள், ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை அடைவதில்லை (முக்தராவதில்லை) என்று இவ்வத்தியாயத்தில் சொல்லுகிறான்:—

முதலில் தைவீ ஸம்பத்தை யடைந்தவர்களிட (ஸாத்விகர்களிட) குணங்களை மூன்று ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான்:—

ஸ்ரீ பகவானுவாச = ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—அப(ஹ)யம் ஸத்வஸம்ஶுத்தி(ர்)ர்ஜ்ஞானயோக(வ)வ்யவஸ்தி(தி)தி: ||
தானம் த்(த)மஶ்ச யஜ்ஞஶ்ச ஸ்வாத்யாயஸ்தப ஆர்ஜவம் || 1 ||

அஹிம்ஸா ஸத்ய-மக்ரோத(ய)ஸ்த்யாக(ஶ)ஶ்ஶாந்திரபைஶுனம் ||
த(த)யா பூ(ஹ)தேஷ்வலோலுத்வம் மார்த(த)வம் ஹ்ரீரசாபலம் || 2 ||

தேஜ: க்ஷமா த்(த)ருதி: ஶௌசமத்ரோஹோ நாதிமானிதா ||
ப(ப)வந்தி ஸம்பத(த)ம் தைவீமபி(ஹ)ஜாதஸ்ய பாரத || 3 ||

(ப. உ.) அப(ஹ)யம், ஸத்வஸம்ஶுத்தி:(யி:), ஜ்ஞானயோக(வ)வ்யவஸ்தி(தி)தி: | தா(த)னம், த(த)ம:, ச, யஜ்ஞ:, ச, ஸ்வாத்(த்)யாய:, தப:, ஆர்ஜவம் || அஹிம்ஸா, ஸத்யம், அக்ரோத:(ய:), த்யாக:(ஶ:), ஶாந்தி:, அபைஶுனம் | த(த)யா, பூ(ஹ)தேஷு, அலோலுத்வம், மார்த(த)வம், ஹ்ரீ:, அசாபலம் || தேஜ:, க்ஷமா, த்(த)ருதி:, ஶௌசம், அத்(த்)ரோஹ:, நாதிமானிதா | ப(ப)வந்தி, ஸம்பத(த)ம், தைவீம், அபி(ஹ)ஜாதஸ்ய, பாரத ||

அப(ഭ)யம் = தன்னால் பிறருக்கும்பிறரால் தனக்கும் பயமின்மை

ஸத்வ- = அந்த: கரணத்தின்

ஸம்ஶுத்தி:(யி:) = ஶுத்தி

ஜ்ஞான- = தத்வ ஞானத்தை

யோக(ഗ)- = ஸம்பாதிக்கும்

வ்யவஸ்தி(யி)தி: = முயற்சியிலிருக்கை

தா(ധാ)னம் = 17-வது அத்யாயம், 20-வது ஶ்லோகத்தில் சொல்லும் ஸாத்விகதானம்

த(ദ)ம: = இந்த்ரியங்களை அடக்குதல்

ச = மற்றும்

யஜ்ஞ: = 17 — 11-வது ஶ்லோகத்தில் சொல்லும்ஸாத்விகமானபகவத் பூஜா ரூபமான த்ரவ்யாத்மக ஞானாத்மகமான யஜ்ஞங்கள்

ச = மற்றும்

ஸ்வாத்(யி)யாய: = வேதாத்(யி)யயனம்

தப: = தேகத்தினாலும் வாக்கினாலும், மனதினாலும் செய்யப்படும் ஸாத்விக தவம்

ஆர்ஜவம் = மனது, வாக்கு, தேகம் இவைகளில் ஒரே விதமாயிருக்கை (கபடமின்மை)

அஹிம்ஸா = பிறருக்குத் தீங்கு செய்யாமை

ஸத்யம் = உண்மை

அக்ரோத: = கோபமின்மை (பிறரைத் துன்புறுத்தும்மனோ விகாரமின்மை)

த்யாக: (ഗ:) = ஔதார்யம் (மிகு கொடை)

ஶாந்தி: = பகவத் விஷயகமான புத்தி

அபைஶுனம் = பிறரைத் துன்புறுத்தக்காரணமான கோட்களை ராஜாதிகளிடத்திற் சொல்லாமை

பூ(ഭൂ)தேஷு = பிராணிகளிடத்தில்

த(ദ)யா = தயை

அலோலுப்த்வம் = விஷயங்களில் நேசமின்மை

மார்த(ദ)வம் = தன்னைத் துன்புறுத்துவோரையும் பகைக்காமை (மென்மை)

ஹ்ரீ: = அகார்யம் செய்வதில் வெட்கம்

அசாபலம் = ஸத்கர்மங்களைச் செய்வதில் உறுதியாயிருக்கை

தேஜ: = துர்ஜனர்களால் அவமதிக்

கத்தகாம விருக்கை
க்ஷமா = கோபமற்றவனாய் அபகாரம் செய்தவனுக்கு ப்ரத்யபகாரம் செய்யாமலிருக்கை(பொறுமை)
த்(யீ)ருதி: = ஸாத்விக தைர்யம்
ஶௌசம் = தேக ஶுத்தி மற்றும் அந்த:கரணசுத்தி
அத்(ஓ)ரோஹ: = பிறருக்கு த்ரோஹம் செய்யாமலிருக்கை
நாதிமானிதா = நானே மேலானவனென்கிற அபிமானமின்மை
(ஏதே) = இவ்வெல்லா குணங்களும்
பாரத = ஓ பரதகுலோத்பன்னனான அர்ஜுனா!
தை(தை³)வீம் = தேவதாஸம்பந்தியான
ஸம்பத(ஓ)ம் = ஸம்பத்தை (ஸ்வபாவத்தை)
அபிஜாதஸ்ய = அடைந்த புருஷனுக்கு
ப(ஹ)வந்தி = உண்டாகின்றன.

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்தையடைந்த ஸாத்விக ஜனங்களுக்கு அப(ஹ)யம் முதலிய இருபத்தாறு குணங்களிருக்கின்றன.

அவதரணிகை:—ஆஸுர ஸம்பத்தை யடைந்திருக்கிற (தாமஸ) ஜனங்களின் தோஷங்களைச் சொல்லுகிறான்:—

(மூ)—த(ஓ)ம்போ(ஹோ) த(ஓ)ர்போऽபிமானஶ்ச க்ரோத(ய:)
பாருஷ்யமேவ ச ||
அஜ்ஞானம் சாபி(ஹி)ஜாதஸ்ய பார்த்த ஸம்பத(ஓ)மாஸுரீம் ||4||

(ப. உ.) த(ஓ)ம்ப:(ஹ:), த(ஓ)ர்ப:, அபி(ஹி)மான:, ச, க்ரோத:(ய:), பாருஷ்யம், ஏவ, ச | அஜ்ஞானம், ச, அபி(ஹி)ஜாதஸ்ய, பார்த்த, ஸம்பத(ஓ)ம், ஆஸுரீம் ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுனா!
த(ஓ)ம்ப:(ஹ:) = தன்னிடமிருக்கும் கீழ்மையைத் தெரிந்திருந்தும் மேன்மையைக் காட்டுதல்
த(ஓ)ர்ப: = பயத்திற்குக் காரணமிருப்பினும் மத(ஓ)த்தினால் பயமில்லாதவனைப் போல் காட்டுதல்
ச = மற்றும்
அபி(ஹி)மான: = அகங்காரம்
ச = மற்றும்

க்ரோத:(ஙு:) = பிறருக்கு துன்புறுத்தும் சித்த விகாரமுடைமை
ச = மற்றும்
பாருஷ்யம் = நிஷ்டூரத்வம் (கொடுமை)
அஜ்ஞானம் = அஜ்ஞானம் (அவிவேகம்)
(ஏதே) = இந்த தோஷங்

கள்
ஆஸுரீம் = ஆஸுர ஸம்பந்தியான
ஸம்பத(ங)ம் = ஸம்பத்தை
அபி(ஷி) ஜாதஸ்ய = அடைந்தவர்களுக்கு
[ப(ஷ)வந்தி] ஏவ = உண்டாகியே இருக்கின்றன.

கருத்து:—ஆஸுர ஸ்வபாவமுள்ள (தாமஸ) ஜனங்களுக்கு தம்பம் முதலிய ஆறு குணங்களிருக்கின்றன. (இவ்வாறு குணங்களையுடையவர்கள் தாமஸரென்று அறியவேண்டும்.)

(மூ)—தைவீ ஸம்பத்விமோக்ஷாய நிபந்தா(யா)யாஸுரீ மதா ||
மா ஶுச: ஸம்பத(ங)ம் தைவீமபி(ஷி)ஜாதோஸி பாண்டவ || 5 ||

(ப. உ.) தைவீ, ஸம்பத், விமோக்ஷாய, நிப(ம)ந்தாய, ஆஸுரீ, மதா | மா, ஶுச:, ஸம்பத(ங)ம், தை(டெ)வீம், அபி(ஷி)ஜாத:, அஸி, பாண்டவ||

தைவீ = தேவதா ஸம்பந்தியான
ஸம்பத் = ஸம்பத்து
விமோக்ஷாய = மோக்ஷத்திற்கு (காரணம்) என்றும்
ஆஸுரீ = ஆஸுர ஸம்பந்தியான ஸம்பத்து
நிப(ம)ந்தா(யா)ய = மிகவும் பந்தரூபமான தமஸ்ஸுக்கு (காரணம்) என்றும்
மதா = ஸம்மதமானது
ஒருக்கால் நான் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவனாயிருந்து

எனக்கு அந்தத் தமஸ்ஸுண்டாகுமோ என்னமோ என்கிற சந்தேகத்தினால் துக்கமடைந்த அர்ஜுனனைக் குறித்து ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் சொல்லுகிறான்:—
பாண்டவ = ஓ அர்ஜுன!
த்வம் = நீ
தைவீம், ஸம்பதம் = தைவீ ஸம்பத்தை
அபி(ஷி) ஜாத: = அடைந்தவனாய்
அஸி = இருக்கிறாய்.
(அத:) = ஆகையால்
மா, ஶுச: = துயரமடைய வேண்டாம்.

கருத்து:—தைவீ ஸம்பத்துடைய மனிதன் (ஸாத்விகன்) மோக்ஷத்தையடைகிறான். ஆஸுர ஸம்பத்துடைய மனிதன் (தாமஸன்) மஹா து:க்க ரூபமான அந்தத் தமஸ்ஸை யடைகிறான்.

(மூ)—த்(வ)வௌ பூ(ஹ)த ஸர்கௌ(லௌ) லோகேஸ்மின் தைவ ஆஸுர ஏவ ச ||
தைவோ விஸ்தரஶ: ப்ரோக்த: ஆஸுரம் பார்த்த மே ஶ்ருணு || 6 ||

(ப. உ.) த்(வ)வௌ, பூ(ஹ)தஸர்கௌ, லோகே, அஸ்மின், தைவ:, ஆஸுர:, ஏவ, ச | தைவ:, விஸ்தரஶ:, ப்ரோக்த:, ஆஸுரம், பார்த்த, மே, ஶ்ருணு ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!
அஸ்மின்	= இந்த
லோகே	= உலகத்தில்
பூதஸர்கௌ	= ப்ராணிகளின் ஸ்வபாவங்கள்
தைவ:	= தேவ ஸம்பந்தமானதென்றும்
ஆஸுர:	= அஸுர ஸம்பந்தமானதென்றும்
த்(வ)வௌ, ஏவ	= இருவகைகளே.
தத்ர	= அவைகளில்
தைவ:	= தேவஸ்வபா(ஹா)மானது
விஸ்தரஶ:	= விஸ்தாரமாக
ப்ரோக்த:	= ('அபயம்' என்னும் இது முதலிய ஶ்லோகங்களில்) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.
மே (ஸகாஶாத்)	= என்னிடத்தினின்றும்
ஆஸுரம்	= ஆஸுர ஸ்வபாவத்தை
(விஸ்தரஶ:)	= விஸ்தாரமாக
ஶ்ருணு	= கேள்.

அவதரணிகை :—ஏழாவது ஶ்லோகம் முதல் இருபதாவது ஶ்லோகம் வரைக்கும் ஆஸுர (தாமஸ) ஸ்வபாவமுள்ள ஜனங்களின் செயல்களையும், அவர்களுக்குண்டாகும் ஞானம் முதலிய பயன்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச ஜனா ந விதுராஸுரா: ||
ந ஶௌசம் நாபி சாசாரோ ந ஸத்யம் தேஷு வித்யதே || 7 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, ஜனா:, ந, விது:, ஆஸுரா:| ந, ஶௌசம், ந, அபி, ச, ஆசார:, ந, ஸத்யம், தேஷு, வித்யதே ||

ஆஸுரா:	= ஆஸுர ஸ்வபாவமுள்ள
ஜனா:	= ஜனங்கள்
ப்ரவ்ருத்திம், ச	= ஶாஸ்த்ர விஹிதங்களான கர்மங்களில் முயற்சியையும்
நிவ்ருத்திம், ச	= ஶாஸ்த்ர நிஷித்தங்களான கர்மங்களில் முயற்

	சியின்மையை யும்
ந, விது:	= அறிவதில்லே.
த்வேஷ:	= அத்தாமஸ ஜனங்களிடத்தில்
ஶௌசம்	= உள்ளும் புறமுமுள்ள சுத்தி
ந, வித்யதே	= இருப்பதில்லே.
ஆசார:, அபி	= ஆசாரமும்
ந,(வித்யதே)	= இருப்பதில்லே.
ச	= மற்றும்
ஸத்யம்	= நிஜமான வார்த்தையும்
ந,(வித்யதே)	= இருப்பதில்லே.

(மூ)—அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதா(ஹு)ரனீஶ்வரம் ||
அபரஸ்பரஸம்பூ(ஊ)தம் கிமன்யத் காமஹைதுகம் || 8 ||

(ப. உ.) அஸத்யம், அப்ரதிஷ்டம், தே, ஜகத், ஆஹு:, அனீஶ்வரம்|| அபரஸ்பரஸம்பூதம், கிம், அன்யத், காம-ஹைதுகம் ||

தே	= அந்த ஆஸுர ஜனங்கள்
ஜகத்	= ப்ரபஞ்சம்
அஸத்யம்	= கல்பிதமானது (மித்யை, பொய், ஸத்யமானதல்ல).
அப்ரதிஷ்டம்	= முத்துச்சிப்பியிற் காணும் வெள்ளியைப் போல் ஞானத்திஞல் நாசமடைவது.
அனீஶ்வரம்	= ஈஶ்வரனையற்றது.
அபரஸ்பரஸம்பூ(ஊ)தம்	= மூன்றுவது அத்யாயத்தில் 'அன்னாத் பவந்தி பூதானி' இது முதலிய ஶ்லோகங்களில் சொல்லியவாறு ஒன்றிஞல் மற்றென்று பிறந்ததல்ல.
காம-	= காமத்திற்குக் காரணமான அவித்யையையே
ஹைதுகம்	= காரணமாயுடையது.
கிம்	= (மற்றும்) எந்தகையது (எனின்)
அன்யத்	= விலக்ஷணமானது

(ஜன்யம் = பிறப்பதென்றுகிலும், அஜன்யம் = பிறக்காததென்றுகிலும், ஸத்தியமென்றுகிலும், அஸத்யமென்றுகிலும் மற்றும் எவ்விதமாயாகிலும் இத்தகையதென்று சொல்லவாராதது)

(இதி)	= என்று
ஆஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.

கருத்து :—இந்த 'அஸத்யமப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹுரனீஶ்வரம்' என்கிற ஶ்லோகத்திஞல் ஜகத்தை அஸத்யமென்று

சொல்லும் அத்வைதிகளையே அஸுரர்களென்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் நிந்தித்திருப்பதாய் ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—ஏ தா ம் த்(ஜீ)ருஷ்டிமவஷ்டப்(ஹீ)ய நஷ்டாத்மாநோல்ப
பு(ஸூ)த்த(யூ)ய: ||
ப்ரப(ஸ)வந்த்யுக்(ரீ)ரகர்மாண: க்ஷயாய ஜக(ம)தோ ऽ ஹிதா:
|| 9 ||

(ப. உ.) ஏதாம், த்ருஷ்டிம், அவஷ்டப்ய, நஷ்டாத்மான:, அல்ப பு(ஸூ)த்தய: | ப்ரப(ஸ)வந்தி, உக்(ரீ)ரகர்மாண:, க்ஷயாய, ஜக(ம)த:, அஹிதா: ||

ஏதாம்	= இம்முன் சொல்லிய	ஜக(ம)த:	= ப்ரபஞ்சத்திற்கு
த்(ஜீ)ருஷ்டிம்	= மித்யா ஞானத்தை	அஹிதா:	= ஶத்ருக்களான தாமஸர்கள்
அவஷ்டப்(ஹீ)ய	= ஆஶ்ரயித்து	(ஜகத:)	= ஜகத்தின்
நஷ்டாத்மான:	= துஷ்டமான மனதுள்ள	க்ஷயாய	= அநிஷ்டப்ராப்திக்காக
அல்ப புத்தய:	= அற்ப ஞானமுள்ள	ப்ரப(ஸ)வந்தி	= பிறக்கிறார்கள்.
உக்(ரீ)ர கர்மாண:	= க்ரூரமான கர்மங்களைச் செய்யும்		

விசாரம் :—அத்வைதிகள் ஜகத்துக்கு மித்யாத்வத்தைச் சொல்லுகிறார்கள். அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லுகிறதில்லை. இப்படியிருக்க ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்பவர்களை நிந்திக்கும் இந்த ஶ்லோகம் ஜகத்துக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லாத அத்வைதிகளை நிந்திப்பதாக எப்படியாகும்? எனின் :— ஸித்தாந்தலேஶ ஸங்க்ரஹமென்னும் கிரந்தத்திலும் அதின் வ்யாக்யானத்திலும் அப்பய தீக்ஷிதர் முதலிய அத்வைதிகள் 'ஜகத்து முயற்கொம்பைப்போலவும், கனவைப்போலவும் எப்பொழுதுமில்லாதது' என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

தவிர :—பௌத்தரிட * மாத்யமிகவ்ருத்தி என்னும் நூலிலும் சங்கராசார்யரின் பரபகுருவான கௌடபாதரின் † காரிகா க்ரந்தத்திலும், சங்கராசார்யரால் செய்யப்பட்ட அதின் ‡ பாஷ்யத்திலும் கந்தர்வ நகரத்தைப்போல் இந்த ஸமஸ்த ஜகத்தும் அஸத்யமானதென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இதுவுமின்றி :—2-1-14வது ப்ரஹ்மஸூத்ர பாஷ்யத்தில் சங்கராசார்யர்—'அஸத்யேன வேதாந்தவாக்யேன' என்று வேதங்களுக்கு அஸத்யத்வத்தைச் சொல்லியிருக்கிறார். மற்றும் 'அவித்(தி)யா ஸஹகார்யேண நாஸீத(து)ஸ்தி ப(ப)விஷ்யதி' என்று முயற்கொம்பைப்போல் முக்காலத்திலு மில்லாதது என்று சொல்லியிருக்கிறார். ஆகையால் ஜகத்து மித்யை என்றால் அஸத்யமானதென்றே அத்வைதிகளின் மதமென்று ஸித்தமாகிறது. ஆகையால் 'அஸத்ய மப்ரதிஷ்டம் தே ஜகதாஹு:'

---

* யதா(தா) மாயா யதா(தா) ஸ்வப்னோ கந்தர்வநகரம் யதா(தா)| ததோ(தோ)த்பாத(து)ஸ்ததா(தா) ஸ்தா(தா)னம் ததா(தா) ப(ப)ங்க(க) உதா(தா)ஹ்ருத: || (மாத்யமிகவ்ருத்தி).

† ஸ்வப்னமாயே யதா(தா) த்(த்)ருஷ்டே க(க)ந்தர்வநகரம் யதா(தா)| ததா(தா) விஶ்வமித(து)ம் த்(த்)ருஷ்டம் வேதா(தா)ந்தேஷு விசக்ஷணை: || 31 || ந நிரோதோ(தோ) ந சோத்பத்தி: ந ப(ப)த்தோ(தோ) ந ச ஸாத(த)க: | ந முமுக்ஷுர்ந வை முக்த இத்யேஷா பரமார்த்ததா || || 32 || (கௌடபாதகாரிகா)

‡ ஸ்வப்னஶ்ச மாயா ச ஸ்வப்னமாயே அஸத்(த்)வஸ்த்வாத்மிகே ஸத்வஸ்த்வாத்மிகே இவ லக்ஷ்யேதே அவிவேகிபி:(பி:)| யதா(தா) ச ப்ரஸாரித பண்யாபண க்ருஹ ப்ராஸாத(த) ஸ்த்ரீ பும்ஜனபத வ்யவஹாராகீர்ணமிவ க(க)ந்த(த)ர்வநகரம் த்(த்)ருஶ்யமானமேவ ஸத் அகஸ்மாத் அபா(பா)வதாம் க(க)தம் த்(த்)ருஷ்டம் யதா(தா) ச ஸ்வப்னமாயே த்(த்)ருஷ்டே அஸத்ருபே ததா(தா) விஶ்வமித(து)ம் த்(த்)வைதம் ஸமஸ்தம் அஸத் த்(த்)ருஷ்டம் ந நிரோத:(த:) ப்ரலய:, உத்பத்தி: ஜனனம், ப(ப)த்த:(த:) ஸம்ஸாரீ ஜீவ:, ஸாத(த)க: ஸாத(த)கவான், மோக்ஷஸ்ய முமுக்ஷு: மோசநார்த்தீ முக்த: விமுக்த பந்த:(த:) உத்பத்தி ப்ரலயயோரபா(பா)வாத் ப(ப)த்தா(தா)தயோ ந ஸந்தீத் யேஷா பரமார்த்ததா ....த்வைதஸ்ய அஸத்வாத்

என்று ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் 'ஜகத்து அஸத்யமென்று சொல்பவர்கள் அஸுரர்கள், மோக்ஷத்தை யடையாமல் அதோகதியை (தமஸ்ஸை) யடைகிறார்கள்' என்று நிந்தித்திருப்பது 'ப்ரஹ்ம ஸத்யம் ஜகன்மித்யா ஜீவோ ப்ரஹ்மைவ நாபர:' என்று சொல்லும் அத்வைதிகளுக்கே ஸம்பந்தப்படுகிறது. ஆகையால் ஸ்ரீ கிருஷ்ணன் இந்த ஶ்லோகத்தினால் அத்வைத மதத்தையே நிந்தித்திருப்பதாக ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—காமமாஶ்ரித்ய து(ஷ்)ஷ்பூரம் த(ம்)ம்ப(ஹ)மான மதான்விதா: ||
மோஹாத் க்(க்ரு)ருஹீத்வாऽஸத்(த்)க்(க்ரா)ராஹான் ப்ரவர்தந்தேऽஶுசிவ்ரதா: || 10 ||

(ப. உ.) காமம், ஆஶ்ரித்ய, து(ஷ்)ஷ்பூரம், தம்ப(ஹ)-மான-மதா(ஷா)ன்விதா: | மோஹாத், க்(க்ரு)ருஹீத்வா, அஸத்(த்)க்(க்ரா)ராஹான், ப்ரவர்தந்தே, அஶுசிவ்ரதா: ||

த(ஷ)ம்ப(ஹ)-	= த(ஷ)ம்ப(ஹ)ம்	அஸத்(த்) க்(க்ரா)ராஹான்	= ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதிகளில் இல்லாத அர்த்தங்களை
மான-	= மானம்	க்(க்ரு)ருஹீத்வா	= செய்து கொண்டு (தெரிந்து கொண்டு)
மத(ஷ)-	= மத(ஷ)ம் (இவைகளுடன்)	அஶுசி-	= அஶுத்தமான
அன்விதா:	= கூடியவரான	வ்ரதா: (ஸந்த:)	= ஆசாரமுள்ளவர்களாய்
(அஸுரா:)	= அஸுரர்கள்	ப்ரவர்தந்தே	= அற்பமான போகங்களுக்காக முயற்சிக்கிறார்கள்.
து(ஷ்)ஷ்பூரம்	= முடிப்பதற்கு முடியாத		
காமம்	= பொருள்களின் விருப்பத்தை		
ஆஶ்ரித்ய	= ஆஶ்ரயித்து		
மோஹாத்	= மித்யா ஞானத்தினால்		

(மூ)—சிந்தாமபரிமேயாம் ச ப்ரலயாந்தாமுபாஶ்ரிதா: ||
காமோபபோ(ஹோ)க(ப)பரமா ஏதாவதி(தி)தி நிஶ்சிதா: || 11 ||
ஆஶாபாஶஶதைர்ப(ப)த்தா:(யா:) காம-க்ரோத (ய) -பராயணா: ||
ஈஹந்தே காமபோ(ஹோ)கா(ஶா)ர்த்தமன்யாயேனார்த்தஸஞ்சயான் || 12 ||

(ப. உ.) சிந்தாம், அபரிமேயாம், ச, ப்ரலயாந்தாம், உபாஶ்ரிதா: | காமோபபோ(ஹோ)க(ஃ)பரமா:, ஏதாவத், இதி, நிஶ்சிதா: || ஆஶாபாஶ ஶதை:, ப(வ)த்தா:(ஸூா:), காமக்ரோத(ய)பராயணா: | ஈஹந்தே, காம போ(ஹோ)கா(ஃ)ர்த்தம், அன்யாயேன, அர்த்த-ஸஞ்சயான் ||

(அஸுரா:)	= அஸுரர்கள்	ஆஶா-	= ஆசைகளென்கிற
ப்ரலயாந்தாம்	= மரணம் வரையில் தொடர்ந்திருக்கின்றதுமான	பாஶ-	= கயிறுகளின்
அபரிமேயாம்	= அளவிட முடியாததான	ஶதை:	= நூற்றுக்கணக்குகளால்
சிந்தாம்	= மனக்கவலையை	ப(வ)த்தா: (ஸந்த:)	= கட்டப்பட்டவர்களாய்
உபாஶ்ரிதா: (ஸந்த:)	= அடைந்தவர்களாய்	காம-	= காமம்
ச	= மற்றும்	க்ரோத-	= க்ரோதம் இவைகளையே
காம-	= விஷயங்களின்	பராயணா:	= முக்கியமாகக் கொண்டவர்களாய்
உபபோக-	= அனுபவமே	காம-	= விரும்பும் விஷயங்களின்
பரமா: (ஸந்த:)	= பரம புருஷார்த்தமென்றிருந்தவர்களாய்	போகார்த்தம்	= அனுபவத்திற்காக
ஏதாவத்	= இவ்வைஹிக போகங்களே பயன், பாரத்ரிகமான பயனில்லை	அன்யாயேன	= திருடு முதலிய அநீதியினால்
இதி	= என்று	அர்த்த ஸஞ்சயான்	= பொருட்குவியல்களை
நிஶ்சிதா:	= நிஶ்சயமுள்ளவராய்	ஈஹந்தே	= ஸம்பாதிப்பதற்கு முயற்சிக்கிறார்கள்.

அவதரணிகை :—'சிந்தாம் அபரிமேயாம் ச' என்னும் ஶ்லோகத்தில் சொல்லப்பட்ட தாமஸஜனங்களின் சிந்தையின் வகைகளை நான்கு ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—இத(ஃ)மத்ய மயா லப்த(ய)மிமம் ப்ராப்ஸ்யே மனோரத(ய)ம் ||
இத(ஃ)மஸ்தீத(ஃ)மபி மே ப(ஹ)விஷ்யதி புனர்த்த(ய)னம்
|| 13 ||

(ப. உ.) இத(ஃ)ம், அத்ய, மயா, லப்(பீ)த(ய)ம், இமம், ப்ராப்ஸ்யே, மனோரத(ய)ம் | இத(ஃ)ம், அஸ்தி, இத(ஃ)ம், அபி, மே, ப(ஹ)விஷ்யதி புன:, த(ய)னம் ||

மயா	= என்றால்
இத(ஃ)ம்	= இப்பொருள்
அத்(ஜீ)ய	= இன்று
லப்த(ய)ம்	= அடையப்பட்டு விட்டது.
இமம்	= இந்த
மனோ ரத(ய)ம்	= விருப்பத்தை
ப்ராப்ஸ்யே	= அடையப் போகிறேன்.
மே	= எனக்கு
இத(ஃ)ம்	= இந்த
த(ய)னம்	= பொருள்
அஸ்தி	= இருக்கின்றது.
இ(ஃ)ம்	= இந்த
த(ய)னம், அபி	= பொருளையும்
புன:	= திரும்பவும்
ப(ஃ)விஷ் யதி	= வருகிறது.

(மூ)—அஸௌ மயா ஹதஶ்ஶத்ருர்ஹநிஷ்யே சாபராநபி ||
ஈஶ்வரோஹமஹம் போ(ஃபோ)கீ(ஜீ) ஸித்தோ(யோ)ஹம் பல
வான் ஸுகீ(வீ) || 14 ||

(ப. உ.) அஸௌ, மயா, ஹத:, ஶத்ரு:, ஹனிஷ்யே, ச, அபரான், அபி | ஈஶ்வர:, அஹம், அஹம், போ(ஃபோ)கீ, ஸித்த:(ய:), அஹம், ப(ஃ)லவான், ஸுகீ(வீ) ||

மயா	= என்றால்
அஸௌ	= இந்த
ஶத்ரு:	= ஶத்ரு
ஹத:	= கொல்லப் பட்டான்.
அபரான், அபி	= இதர சத்ருக் களையும்
ஹனிஷ்யே	= கொல்லுவேன்.
அஹம்	= நான்
ஈஶ்வர:	= பரமாத்மா (நாராயணன்).
அஹம்	= நான்
போ (ஃபோ) கீ(ஜீ)	= ஸகல போகங்க ளுடன் கூடின வன்.
அஹம்	= நான்
ஸித்த:(ய:)	= க்ருதக்ருத் யன்,
ப(ஃ)லவான்	= பலமுள்ளவன்,
ஸுகீ(வீ)	= ஸுகமுள்ள வன்.

(மூ)—ஆட்யோபி(ஃபி)ஜனவானஸ்மி கோன்யோஸ்தி ஸத்ருஶோ மயா ||
யக்ஷ்யே தா(ஃதா)ஸ்யாமி மோதி(ஷி)ஷ்ய இத்யஜ்ஞான விமோ ஹிதா: || 15 ||

(ப. உ.) ஆட்ய:, அபி(ஃபி)ஜனவான், அஸ்மி, க:, அன்ய:, அஸ்தி, ஸத்ருஶ:, மயா | யக்ஷ்யே, தா(ஃதா)ஸ்யாமி, மோதி(ஷி)ஷ்யே, இதி, அஜ்ஞான விமோஹிதா: ||

அஹம் = நான்
ஆட்ய: = நிறைந்த பொருளுடையவன்.
அபி(ஃபி)ஜனவான் = உயர் குலத்தில் பிறந்தவனாக
அஸ்மி = இருக்கிறேன்.
மயா = என்னால் (எனக்கு)
ஸத்ருஶ: = ஒப்பானவன்
அன்ய = வேறு
க: = எவன்
அஸ்தி = இருக்கிறான்.
யக்ஷ்யே = யாகம் செய்வேன்
தா(ஃதா)ஸ்யாமி = தானம் செய்வேன்
மோதி(ஃதி)ஷ்யே = ஸந்தோஷமடைவேன்
இதி = இவ்விதமாக
அஜ்ஞான- = அஜ்ஞானத்தினால்
விமோஹிதா: (ஸந்த:) = மயக்கங்கொண்டவராய்

(மூ)—அநேக சித்தவிப்(ஃப்)ராந்தா மோஹஜால ஸமாவ்ருதா: ||
ப்ரஸக்தா: காமபோ(ஃபோ)கே(ஃகே)ஷு பதந்தி நரகே(அ)ஶுசௌ || 16 ||

(ப. உ.) அநேக-சித்த-விப்(ஃப்)ராந்தா:, மோஹ-ஜால-ஸமாவ்ருதா: | ப்ரஸக்தா:, காமபோ(ஃபோ)கே(ஃகே)ஷு, பதந்தி, நரகே, அஶுசௌ ||

அநேக- = பல விஷயங்களின் சிந்தையுடன் கூடிய
சித்த- = மனதினால்
விப்(ஃப்)ராந்தா: = மிகவும் ப்ரமமுடையவர்களாய்
மோஹ- = மோகமென்னும்
ஜால- = வலையினால்
ஸமாவ்ருதா: = சூழப்பட்டவர்களாய்
காம- = விஷயங்களின்
போ(ஃபோ)கே(ஃகே)ஷு = போகங்களில்
ப்ரஸக்தா: (ஸந்த:) = அதிக பற்றுதலுடையவர்களாய்
அஶுசௌ = அஶுத்தமான (மலமூத்ராதிகளினால் பூர்ணமான)
நரகே = நரகத்தில்
பதந்தி = விழுகின்றார்கள்.

விசாரம் :—'ஈஶ்வரோஹம்' என்கிற ஶ்லோகத்தில் யார் 'நானே ஈஶ்வரன்' என்று தெரிந்துகொள்கிறார்களோ அவர்கள் அஸுரர்கள் என்று சொல்லி, அவர்கள் 'ஆஸுரீம் யோனிமாபன்னா மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி | மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத(ஃத)மாம் க(ஃக)திம் || (கீ. 16-20) என்கிற ஶ்லோகத்

தில் ஸ்ரீ பரமாத்மாவை அடையாமல் அதோகதியை (அந்தந் தமஸ்ஸை) அடைகிறார்களென்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஸங்க ராசார்யரிட கீதா பாஷ்யம் ப்ரஹ்ம ஸூத்ரபாஷ்யம் முதலிய நூல்களால் 'நானே ஈப்வரன்' என்று தெரிந்துகொண்டவர்கள் அ த் வை தி க ளே என்று ஸ்பஷ்டமாகிறது. அது எப்படி எனின் :—

'வீதராக பயக்ரோதா:(யா): மன்மயா மாமுபாப்ரிதா:' (கீ. 4-10) என்கிற ப்லோகத்திலுள்ள 'மன்மயா:' என்கிற பதத்திற்கு 'ப்ரஹ்மவித: ஈப்வராபேததர்பின:' என்று ப்ரஹ்ம, ஈப்வர பதங்களுக்கு ஒரே அர்த்தத்தை வைத்துக்கொண்டு 'நானே ஈப்வரன்' என்று தெரிந்து கொண்டவர்கள் மத்பா(ஸா) வம் = ஈப்வரபா(ஸா)வத்தை (ஈப்வரத்வத்தை) அடைகிறார்கள் என்று ஸங்கராசார்யர் தம்மிட கீதா பாஷ்யத்தில் அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் பாஷ்யோத்கர்ஷதீபிகா என்கிற அத்வைதி க்ரந்தத்திலும் 'மன்மயா: = ஈப்வராபேததர்பின:' என்று ஈப்வரா பேதஞானமே மோக்ஷஸாதனமென்று காட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால் 'நானே ஈப்வரன்' என்கிற ஞானமே மோக்ஷ ஸாதனமென்று அத்வைதிகள் சொல்லுகிறார்களென்று ஸித்த மாகிறது.

'பி(வி)பர்த்யவ்யய ஈப்வர:' என்கிற 15-17 வது ப்லோகத்தின் பாஷ்யத்திலும் 18-61 வது கீதா ப்லோகத்தின் பாஷ்யத்திலும் 'ஈப்வர: = ஈஸன ஸீலோ நாராயண:' என்று ஈப்வர: எனின் நாராயணனென்று அர்த்தம் செய்திருக்கிறார்.

மற்றும் 4-1-3 வது ப்ரஹ்ம ஸூத்ர ஸாங்கர பாஷ்யத்தில் 'நன்வஹமேவேப்வர ஏவோக்த: ப்ருத்யா யத்யேவம் ப்ரதி பு(ஸு)த்தோஸி நாஸ்தி கஸ்யசிதப்ரபோத:(ய:)' என்கிற வாக்யத்தினால் நானே ஈப்வரன் என்கிற ஞானமே அத்வைதிகளுக்கு அபிமதமென்று வெளியாகிறது. இத்தகைய 'நானே ஈப்வரன்' என்கிற ஞானம் ஆஸுர ஞானம், இந்த ஞானத்தை அந்தந்தமஸ்ஸுக்கு ஸாதனமென்று நிந்தித்திருப்பதினால்

'நானே ஈஶ்வரன்' என்று தெரிந்துகொள்ளும் அத்வைதிகள் அஸுரர்கள், அவர்களுக்கு மோக்ஷமுண்டாகாமல் அந்தந் தமஸ்ஸே உண்டாகிறதென்று இந்த கீதா ஶ்லோகத்தினால் ஸித்தமாகிறது.

பதினைந்தாவது அத்யாயத்தில்—'உத்தம: புருஷஸ்த்வன்ய: பரமாத்மேத்யுதா(ஹா)ஹ்ருத:। யோ லோகத்ரயமாவிஶ்ய பி(பி)ப(ப)ர்த்யவ்யய ஈஶ்வர: || 17 || யஸ்மாத் க்ஷரமதீதோஹ மக்ஷராத(த)பி சோத்தம:।.........|| 18 || ஏதத் பு(பு)த்வா(த்வா) புத்தி மான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத || 20 ||' இந்த ஶ்லோகங்களில் 'அன்ய:' என்கிற பதத்தினாலும் ப்ரவேஷ்ட்ரு ப்ரவேஶ்ய பாவத்தினாலும், ரக்ஷ்ய ரக்ஷகத்வ, தா(தா)ர்ய தா(தா)ரகத்வ, ஈஶ்வரானீஶ்வரத்வ, புருஷோத்தமத்வம் முதலிய விருத்த தர்மங்களினால் ஜீவபரமாத்மாக்களுக்கு பேதத்தைச்சொல்லி, இத்தகைய பேதஞானிக்கு 'ஏதத் புத்வா(த்வா) பு(பு)த்திமான் ஸ்யாத் க்ருதக்ருத்யஶ்ச பாரத' என்று மோக்ஷத்தை ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லி; பதினாறுவது அத்தியாயத்தில் தைவம் ஆஸுரமென்று இருவகைகளாய் ஜீவர்களைப் பிறித்து ஆஸுர ஸ்வபாவத்தைச் சொல்லும்போது 'ஈஶ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யத்தினால் 'நானே ஈஶ்வரன்' என்கிற அபேதஜ்ஞானம் ஆஸுர ஸ்வபாவமென்று சொல்லி அத்தகைய ஞானமுடையோருக்கு மோக்ஷமுண்டாகாமல் அந்தந்தமஸ்ஸு உண்டாகிறதென்று சொல்லியிருப்பதினால் 'ஈஶ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யம் ஈஶ்வராபேதவாதிகளான அத்வைதிகளையே நிந்திக்கிறதென்று ஸித்தமாகிறது.

"அஸௌ மயா ஹத: ஶத்ரு: ஹனிஷ்யே சாபராநபி। ஈஶ்வரோஹமஹம் போகீ ஸித்தோऽஹம் பலவான் ஸுகீ ||" என்கிற 16-14-வது கீதா ஶ்லோகத்தின் ஶங்கர பாஷ்யத்தில் "அஸாவிதி—அஸௌ தே(தே)வத(த)த்த நாமா மயா ஹத: துர்ஜய ஶத்ரு: ஹனிஷ்யே ச அன்யான் வராகா நபரான்: கிமு தே கரிஷ்யந்தி தபஸ்வின: ஸர்வதா(தா)பி நாஸ்தி மத்துல்ய: ஈஶ்வரோஹமஹம் போ(போ)கீ(கீ) ஸர்வ ப்ரகாரேண ச ஸித்தோஹம்

ஸம்பன்ன: புத்ரை: பௌத்ரைர் நப்த்ருபி:(ஷி:) ந கேவலம் மானுஷ்யோஹம் பலவான் ஸுகீ ச அஹமேவ அன்யே து பூ(ஷு)மிபா(ஹா)ராயாவதீர்ணா:" என்று ஸுலபமான மற்றும் அமுக்கியமான பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்து, முக்கியமான 'ஈஶ்வர:, அஹம்' என்கிற பதங்களுக்கு அர்த்தம் செய்யாம விருப்பதற்கு இந்த கீதா வாக்யம் தம் மதத்திற்கு மிகவும் விருத்த மானதென்பதே காரணமென்று ஊகிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது. ஆகையால் அஹம் = நான், ஈஶ்வர: = ஸமர்த்தன் என்று இப் போதிய அத்வைத பண்டிதர்கள் அர்த்தம் செய்துகொண்டு 'ஈஶ்வரோஹம்' என்கிற வாக்யம் தம் மதத்தை நிந்திப்பதில்லை என்று அவர்கள் சொல்வது அயுக்தமானது.

(மூ)—ஆத்ம-ஸம்பா(ஹா)விதா ஸ்தப்தா:(யா:)த(ய)னமான மதா(ஷா)ன் விதா: ||
யஜந்தே நாமயஜ்ஞைஸ்தே த(ஷ)ம்பே(ஹே)னாவிதி(யி) பூர்வகம் || 17 ||
அஹங்காரம் ப(வ)லம் த(ஷ)ர்பம் காமம் க்ரோத(ய)ம் ச ஸம்ஶ்ரிதா: ||
மாமாத்ம பரதே(ஷே)ஹேஷு ப்ரத்(ஜ)விஷந்தோப்(ஷீ)ய ஸூயகா: || 18 ||

(ப. உ.) ஆத்ம-ஸம்பா(ஹா)விதா:, ஸ்தப்தா:(யா:), த(ய)ன-மான-மதா(ஷா)ன்விதா: | யஜந்தே, நாமயஜ்ஞை:, தே, த(ஷ)ம்பே(ஹே)ன, அவிதி(யி)பூர்வகம் || அஹங்காரம், ப(வ)லம், த(ஷ)ர்பம், காமம், க்ரோத(ய)ம், ச, ஸம்ஶ்ரிதா: | மாம், ஆத்ம-பர-தே(ஷே)ஹேஷு, ப்ரத்விஷந்த:, அப்யஸூயகா: ||

ஆத்ம-	= தம்மைத்தாமே	அன்விதா:	= கூடியவர்களான
ஸம்பாவிதா:	= புகழ்ந்து கொள்ளும்	அஹங்காரம்	= அகங்காரத்தையும்
ஸ்தப்தா: (யா:)	= வணக்கமற்றவர்களான	ப(வ)லம்	= பலத்தையும்
த(ய)ன-	= செல்வத்தினாலுண்டான	தர்பம்	= தருப்பத்தையும் (இருமாப்பையும்)
மான-	= செருக்கு		
மத(ஷ)-	= மத(ஷ)ம் இவைகளுடன்	காமம்	= காமத்தையும்
		ச	= மற்றும்

க்ரோத(ய)ம் = க்ரோதத்தையும்
ஸம்ச்ரிதா: = ஆச்ரயித்தவர்களான
ஆத்ம- = தம்மிட
பர- = (மற்றும்) பிறரிட
தே(தே)ஹேஷு = தேஹங்களில்
[ஸ்தி(யி)தம்] = அந்தர்யாமியாயிருக்கும்
மாம் = என்னை
ப்ரத்(தி)விஷந்த: = த்வேஷித்துக்கொண்டே
அப்(ஸீ)யஸூயந்த: = தோஷமற்ற என்னிடத்தில் தோஷத்தை நினைக்கும்
தே = அந்த அஸுரர்கள் (தாமஸர்கள்)
த(ஞ)ம்பேன = தம் பெருமையைக்காட்டுவதற்காகவே
அவிதி(யி) பூர்வகம் = சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லிய முறையை மீறி
நாமயஜ்ஞை: = வெறும் யஜ்ஞமென்ற பெயர் மாத்திரமுள்ள (யஜ்ஞலக்ஷணமற்ற) ஜ்யோதிஷ்டோமாதி யஜ்ஞங்களால்
யஜந்தே = 17-4 கீதாச்லோகத்தில் சொல்லும்வாறு பூதப்ரேதாதிகளைப் பூஜிக்கின்றனர்.

அவதரணிகை :—அஸுரர்களுக்கு (தாமஸர்களுக்கு) வெறும் அனித்ய நரகம் மாத்ரமே உண்டாகிறதென்றல்ல, நித்யநரகமான தமஸ்ஸுமுண்டாகிறதென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தானஹம் த்விஷத: க்ரூரான் ஸம்ஸாரேஷு நராத(ய)மான் ||
க்ஷிபாம்யஜஸ்ரமஶுபா(ஹா)ஞஸுரீஷ்வேவ யோனிஷு
|| 19 ||

(ப. உ.) தான், அஹம், த்(தி)விஷத:, க்ரூரான், ஸம்ஸாரேஷு, நராத(ய)மான் | க்ஷிபாமி, அஜஸ்ரம், அஶுபான், ஆஸுரீஷு, ஏவ, யோனிஷு ||

அஹம் = நான்
த்(தி)விஷத: = என்னை த்வேஷிக்கும்
க்ரூரான் = க்ரூரரான
அஶுபான் = அமங்களரான
நராதமான் = மனிதர்களில் கீழானவரான
தான் = முன் ச்லோகத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ள தாமஸர்களை
ஸம்ஸாரேஷு = நரகத்திற்குப் போவதற்கு வழியான
ஆஸுரீஷு = ஆஸுரஸம்பந்தியான
யோனிஷு ஏவ = பிறப்புகளிலேயே
அஜஸ்ரம் = எப்பொழுதும்
க்ஷிபாமி = தள்ளுகிறேன்.

(மூ)—ஆஸுரீம் யோனிமாபன்னா மூடா ஜன்மனி ஜன்மனி ||
மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோ யாந்த்யத(ய)மாம் க(அ)
திம் || 20 ||

(ப. உ.) ஆஸுரீம், யோனிம், ஆபன்னா:, மூடா:, ஜன்மனி, ஜன்மனி | மாம், அப்ராப்ய, ஏவ, கௌந்தேய, தத:, யாந்தி, அத(ய)மாம், க(அ)திம் ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!		த்தை)
மூடா:	= மூடர்களான	அப்ராப்ய, ஏவ	= அடையாமலே
(தே)	= அவர்கள்		
ஜன்மனி, ஜன்மனி	= பிறவிதோறும்	தத:	= அதைவிட
		அத(ய)மாம்	= தாழ்ந்ததான
ஆஸுரீம்	= அஸுரஸம் பந்தியான	கதிம்	= கதியை (நித்ய து:க்கமுண்டாகும் அந்தந் தமஸ்ஸை)
யோனிம்	= பிறப்பை		
ஆபன்னா: (ஸந்த:)	= அடைந்தவர் களாய்	யாந்தி	= அடைகிறார் கள்.
மாம்	= என்னை (மோக்ஷ		

அவதரணிகை :—நரகத்திற்கும், ஶ்ரேயஸ்ஸுக்கும் காரணங்களை இரண்டு ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—த்ரிவிதம் நரகஸ்யேத(இ)ம் த்வாரம் நாஶனமாத்மன: ||
காம-க்ரோத(ய)ஸ்-ததா(யா) லோப(ஃ)ஸ்-தஸ்மாதே(ஏ)தத்
த்ரயம் த்யஜேத் || 21 ||

(ப. உ.) த்ரிவித(ய)ம், நரகஸ்ய, இத(இ)ம், த்(தீ)வாரம், நாஶனம், ஆத்மன: | காம:, க்ரோத:, ததா(யா), லோப:(ஃ:), தஸ்மாத், ஏதத், த்ரயம், த்யஜேத் ||

காம:	= காமம்		ஜீவனுக்கு
க்ரோத:(ய:)	= க்ரோதம்	நாஶனம்	= கெடுதலை விளைவிக்கின்றவை களாயுமிருக்கின்றன.
ததா(யா)	= மற்றும்		
லோப:(ஃ:)	= லோப(ஃ)ம்		
(இதி)	= இவ்வாறு		
த்ரிவித(ய)ம்	= மூவ்வகையான	தஸ்மாத்	= ஆதலால்
இதம்	= இந்த துர்க் குணங்கள்	ஏதத்	= இந்த
நரகஸ்ய	= நரகத்திற்கு	த்ரயம்	= காமக்ரோத லோபமென்னும் மூன்றையும்
த்(தீ)வாரம்	= வாயிலாகவும் (காரணமாகவும்)		
ஆத்மன:	= (அவைகள்)	த்யஜேத்	= விட்டுவிட வேண்டும்.

(மூ)—ஏதைர்விமுக்த: கௌந்தேய தமோத்வாரைஸ்த்ரிபிர்நர: ||
ஆசரத்யாத்மன: ஶ்ரேயஸ்ததோ யாதி பராம் க(ு)திம் || 22 ||

(ப. உ.) ஏதை:, விமுக்த:, கௌந்தேய, தமோத்(ஞ)வாரை:, த்ரிபி:(ஷி:), நர: | ஆசரதி, ஆத்மன:, ஶ்ரேய:, தத:, யாதி, பராம், க(ு)திம் ||

தமோத்வாரை:	= தமஸ்ஸுக்குக் காரணங்களான	ஶ்ரேய:	= புருஷார்த்த ஸாதனத்தை
த்ரிபி:(ஷி:)	= மூன்றான	ஆசரதி	= செய்து கொள்ளுகிறான்
ஏதை:	= இந்த காம க்ரோதலோபங்களால்	தத:	= அதினால்
		பராம்	= மேலான
விமுக்த:	= விடுபட்ட	க(ு)திம்	= கதியை (மோக்ஷத்தை)
நர:	= மனிதன்		
ஆத்மன:	= தன்னிட	யாதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—யஶ்ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய வர்ததே காமகாரத: ||
ந ஸ ஸித்தி(யி)மவாப்னோதி ந ஸுகம் ந பராம் க(ு)திம் ||23||

(ப உ.) ய:, ஶாஸ்த்ரவிதிம், உதஸ்ருஜ்ய, வர்ததே, காமகாரத: | ந, ஸ:, ஸித்தி(யி)ம், அவாப்னோதி, ந, ஸுகம், ந, பராம், கதிம் ||

ய:	= யார்	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
ஶாஸ்த்ர விதி(யி)ம்	= ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட முறையை	ஸுகம்	= ஐஹிக ஸுகத்தையும்
உத்ஸ்ருஜ்ய	= விட்டு	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
காமகாரத:	= தன் இஷ்டப்படி	பராம்	= உத்தமமான
வர்ததே	= நடக்கிறானோ (யாகாதிகளைச் செய்கிறானோ)	கதிம்	= கதியையும் (மோக்ஷத்தையும்)
ஸ:	= அவன்	ந, அவாப்னோதி	= அடைவதில்லை.
ஸித்திம்	= புருஷார்த்தோபாயத்தை		

(மூ)—தஸ்மாத் ஶாஸ்த்ரம் ப்ரமாணம் தே கார்யாகார்ய வ்யவஸ்தி(யி)தௌ ||
ஜ்ஞாத்வா ஶாஸ்த்ரவிதா(யா)னோக்தம் கர்ம கர்துமிஹார்ஹஸி || 24 ||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஶாஸ்த்ரம், ப்ரமாணம், தே, கார்யா-கார்ய-வ்யவஸ்தி(யி)தௌ | ஜ்ஞாத்வா, ஶாஸ்த்ர-விதா(யா)னோக்தம், கர்ம, கர்தும், இஹ, அர்ஹஸி ||

தஸ்மாத்	= ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியவாறு ஆசரிக்காமல் தம்மிஷ்டப்படி கர்மத்தை ஆசரிப்பதினால் பயனையடையாததினால்	ஶாஸ்த்ரம்	= ஶ்ருதி ஸ்ம்ருத்யாதிஶாஸ்த்ரமானது
கார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத் தகுந்தது	ப்ரமாணம்	= ப்ரமாணமாயிருக்கிறது.
அகார்ய-	= இந்த கர்மம் செய்யத்தகாதது என்கிற	(தஸ்மாத்)	= ஶாஸ்த்ரமே ப்ரமாணமாயிருப்பதினால்
வ்யவஸ்தையில்		இஹ	= இவ்வுலகத்தில்
தே	= ஸாத்விகஸ்வபாவமுள்ள (தைவீ ஸம்பத்தையடைந்துள்ள) உனக்கு	ஶாஸ்த்ர விதா(யா)னோக்தம்	= விதாயகமான ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லப்பட்ட
		கர்ம	= கர்மத்தை
		ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு
		கர்தும்	= செய்வதற்கு
		அர்ஹஸி	= தகுந்தவனாயிருக்கிறாய்.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்

அக்ஷரப்ரஹ்ம யோகமென்னும்

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினேழாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—யே ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)முத்ஸ்ருஜ்ய யஜந்தே ஶ்ரத்தயான்விதா:||
தேஷாம் நிஷ்டா து கா க்ருஷ்ண ஸத்வமாஹோ ரஜஸ்
தம: || 1 ||

(ப. உ.) யே, ஶாஸ்த்ரவிதி(யி)ம், உத்ஸ்ருஜ்ய, யஜந்தே, ஶ்ரத்தயா, அன்விதா:| தேஷாம், நிஷ்டா, து, கா, க்ருஷ்ண, ஸத்வம், ஆஹோ, ரஜ:, தம: ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்		களோ
உவாச	= வினவுகிறான்.	தேஷாம்	= அவர்களின்
க்ருஷ்ண	= ஓ க்ருஷ்ணனே!	நிஷ்டா, து	= ஸ்திதியாயினும்
யே	= யார்	கா	= எத்தகையது?
ஶாஸ்த்ர விதி(யி)ம்	= விதா(யா)யகமான ஶாஸ்த்ரத்தை	ஸத்வம்	= (அது) ஸாத்விக ஸ்திதியா?
		ஆஹோ	= அல்லது
உத்ஸ்ருஜ்ய	= விட்டு (அறியாமல்)	ரஜ:	= ராஜஸ ஸ்திதியா?
ஶ்ரத்தயா	= ஶ்ரத்தையுடன்	தம:	= தாமஸ ஸ்திதியா?
அன்விதா: (ஸந்த:)	= கூடியவராய்		(அவர்கள் ஸாத்விகர்களா, ராஜஸர்களா, தாமஸர்களா என்று கேழ்வியின் கருத்து.)
யஜந்தே	= (தேவதைகளை) பூஜிக்கின்றனர்		

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—த்ரிவிதா(யா) ப(஭)வதி ஶ்ரத்தா தே(஦ே)ஹினாம் ஸா ஸ்வபா(஭ா)வஜா ||
ஸாத்விகீ ராஜஸீ சைவ தாமஸீ சேதி தாம் ஶ்ருணு || 2 ||

(ப. உ.) த்ரிவிதா(யா), ப(஭)வதி, ஶ்ரத்தா, தே(஦ே)ஹினாம், ஸா, ஸ்வபா(஭ா)வஜா| ஸாத்விகீ, ராஜஸீ, ச, ஏவ, தாமஸீ, ச, இதி, தாம், ஶ்ருணு ||

ஸ்ரீ பகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	ராஜஸீ	= ராஜஸம்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ச	= மற்றும்
தே(ஹே) ஹினும்	= மனிதர்களின்	தாமஸீ	= தாமஸம்
ச்ரத்தா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியானது	இதி	= என்று
ஸ்வபா (ஸா)வஜா (ஏவ)	= ஜீவர்களின் ஸ்வபா (ஸா) வ ஸித்தமானதே.	த்ரிவிதா, ஏவ	= மூன்று வகைகளாகவே
ஸா	= அந்த ச்ரத்தையானது (ஆஸ்திக்ய புத்தியானது)	ப(ஃ)வதி	= ஆயிருக்கின்றன
ஸாத்விகீ	= ஸாத்விகம்	தாம்	= அம் மூன்று வகைகளான ச்ரத்தைகளை
		ச்ருணு	= கேள் (கேட்டு அதில் நம்பிக்கை வை.)

(மூ)—ஸத்வானுரூபா ஸர்வஸ்ய ச்ரத்தா ப(ஃ)வதி பாரத ||
ச்ரத்தாமயோऽயம் புருஷோ யோ யச்(ச்ர)ரத்த: ஸ ஏவ ஸ: ||3||

(ப. உ.) ஸத்வானுரூபா, ஸர்வஸ்ய, ச்ரத்தா, ப(ஃ)வதி, பாரத | ச்ரத்தாமய:, அயம், புருஷ:, ய:, யத், ச்ரத்த:, ஸ:, ஏவ, ஸ: ||

பாரத	= ஓ அர்ஜுன !		(ஸாத்விக ச்ரத்தையுள்ளவனோ, ராஜஸ ச்ரத்தையுள்ளவனோ, தாமஸ ச்ரத்தையுள்ளவனோ)
ஸர்வஸ்ய	= எல்லா ப்ராணிகளிட		
ச்ரத்தா	= ஆஸ்திக்ய புத்தியானது		
ஸத்வானுரூபா	= அந்தந்த ஜீவர்களிடஸ்வரூபத்திற்கு அனுகுணமாகவே	ஸ:	= அந்த புருஷன்
ப(ஃ)வதி	= இருக்கின்றன.	ஸ:, ஏவ	= ஸாத்விக ச்ரத்தையுள்ளவன் ஸாத்விகனே, ராஜஸச்ரத்தையுள்ளவன் ராஜஸனே, தாமஸ ச்ரத்தையுள்ளவன் தாமஸனேயாவன்.
அயம்	= இந்த		
புருஷ:	= புருஷன்		
ச்ரத்தாமய:	= ச்ரத்தா ஸ்வரூபன்.		
(அத:)	= ஆகையால்		
ய:	= எந்த புருஷன்		
யத், ச்ரத்த:	= எந்த ச்ரத்தையுடையவனோ		

கருத்து :—ஜீவர்கள் ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸர்களென்று மூவ்வகையாயிருக்கின்றனர். பதினாறுவது அத்யாயத்தில் ஜீவர்

கள் தைவீ ஸம்பத்துள்ளவர்களென்றும் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ள வர்களென்றும் இருவகைகளாய் பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனர். அதில் ஆஸுர ஸம்பத்துள்ளவர்களில் ராஜஸர்களென்றும் தாம ஸர்களென்றும் இருவகைகளாக பிரித்துக்கொண்டு, தைவீ ஸம் பத்துள்ளவர்களை ஸாத்விகர்களென்று வைத்துக்கொண்டு இங்கு ஸாத்விக ராஜஸ தாமஸர்களென்று மூவ்வகையாய் பிரிக்கப்பட் டிருக்கின்றனர். எந்த ஜீவன் ஸாத்விகனோ அவனிட ஶ்ரத்தை நித்யமாய் ஸாத்விகமாகவே மாருதலடையாமலிருக்கும். ராஜஸ ஜீவனின் ஶ்ரத்தை ராஜஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும். தாமஸ ஜீவனின் ஶ்ரத்தை தாமஸமாகவே நித்யமுமிருக்கும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜந்தே ஸாத்விகா தேவான் யக்ஷரக்ஷாம்ஸி ராஜஸா: ||
ப்ரேதான் பூ(ஊ-ு)தகணும்ஶ்சான்யே யஜந்தே தாமஸா
ஜநா: ||4||

(ப. உ.) யஜந்தே, ஸாத்விகா:, தே(டீ)வான், யக்ஷ-ரக்ஷாம்ஸி, ராஜஸா: | ப்ரேதான், பூ(ஊ-ு)தக(ம)ணுன், ச, அன்யே, யஜந்தே, தாமஸா:, ஜநா: ||

ஸாத்விகா:	= ஸாத்விக ஜனங்கள்	அன்யே	= இதரரான
தேவான்	= தேவதைகளை	தாமஸா:	= தாமஸரான
யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.	ஜநா:	= ஜனங்கள்
ராஜஸா:	= ராஜஸ ஜனங்கள்	ப்ரேதான்	= பிசாசங்களையும்
யக்ஷ-ரக்ஷாம்ஸி	= யக்ஷர்களையும் ராக்ஷஸர்களையும்	ச	= மற்றும்
யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.	பூ(ஊ-ு)த-	= பூதங்களின்
		க(ம)ணுன்	= கூட்டங்களையும்
		யஜந்தே	= பூஜிக்கின்றனர்.

(மூ)—அஶாஸ்த்ர-விஹிதம் கோ(வோ)ரம் தப்யந்தே யே தபோ
ஜநா: ||
த(ட)ம்பா(ஊா)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா: காம-ராக(ம)-ப(வ)லான்
விதா: || 5 ||

(மூ)—கர்ஶயந்த: ஶரீரஸ்த(ய)ம் பூ(ஞ-பி)தக்ராமமசேதஸ: ||
மாம் சைவாந்தஶ்ஶரீரஸ்த(ய)ம் தான் வித்(யி)யாஸுர நிஶ்ச
யான் || 6 ||

(ப. உ.) அஶாஸ்த்ரவிஹிதம், கோ(வோ)ரம், தப்யந்தே, யே, தப:, ஜநா: | த(ஊ)ம்பா(ஸா)-ஹங்கார-ஸம்யுக்தா:, காம-ராக(ம)-ப(வ)லான்விதா: || கர்ஶயந்த:, ஶரீரஸ்த(ய)ம், பூ(ஞ-பி)தக்(மி)ராமம், அசேதஸ: | மாம், ச, ஏவ, அந்தஶ்ஶரீரஸ்த(ய)ம், தான், வித்தி(யி), ஆஸுர-நிஶ்சயான் ||

யே	= எந்த
ஜநா:	= ஜனங்கள்
அஶாஸ்த்ர விஹிதம்	= ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்படாததும், துஷ்டமான ஶாஸ்த்ரத்தில் விதிக்கப்பட்டதுமான
கோ(வோ)ரம்	= க்ரூரமான
தப:	= தவத்தை
தம்ப(ஸ)-	= டம்பம்
அஹங்கார-	= அஹங்காரம் இவைகளால்
ஸம்யுக்தா: (ஸந்த:)	= கூடியவர்களாய்
காம-	= இச்சை
ராக(ம)-	= ஆஸக்தி
ப(வ)ல-	= ஆக்ரஹம் இவைகளால்
அன்விதா: (ஸந்த:)	= கூடியவர்களாய்
தப்யந்தே	= செய்கிறுர்களோ
ச	= மற்றும்
ஶரீரஸ்த(ய)ம்	= ஶரீரத்திலிருக்கும்
பூ(ஞ-பி)த க்ராமம்	= நியாமகர்களான தேவதைகளின் கூட்டத்தை
கர்ஶயந்த:	= அற்பர்களாக (குணமற்றவர்களாக) காண்பவர்களாய்
அந்தஶ் ஶரீரஸ் த(ய)ம்	= ஶரீரத்தில் அந்தர்யாமியாயிருக்கும்
மாம், ச, ஏவ	= என்னையும் (ஸ்ரீக்ருஷ்ணனையும்)
(கர்ஶயந்த:)	= நிற்குணனென்றறிகிறுர்களோ
தான்	= அவர்களை
அசேதஸ:	= அவிவேகிகளாகவும்
அஸுர நிஶ்சயான்	= நிஶ்சயமாக அஸுரர்களாகவும்
வித்தி(யி)	= தெரிந்துகொள்.

(மூ)—ஆஹாரஸ்த்வபி ஸர்வஸ்ய த்ரிவிதோ(யோ) ப(ஹ)வதி ப்ரிய: ||
யஜ்ஞஸ்தபஸ்ததா(யா) தா(கா)னம் தேஷாம் பே(ஹே)த(க)
மிமம் ஶ்ருணு || 7 ||

(ப. உ.) ஆஹார:, து, அபி, ஸர்வஸ்ய, த்ரிவித:(ய:), ப(ஹ)வதி, ப்ரிய: | யஜ்ஞ:, தப:, ததா(யா), தா(கா)னம், தேஷாம், பே(ஹே)த(க)ம், இமம், ஶ்ருணு ||

ஸர்வஸ்ய	= ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸரான எல்லா ஜனங்களுக்கும்
ப்ரிய:	= ப்ரியமான
ஆஹார:, அபி	= ஆஹாரமும்
த்ரிவித:(ய:)	= மூவ்வகையாக
ப(ஹ)வதி	= ஆகிறது.
து	= மற்றும்
யஜ்ஞ:	= யஜ்ஞமும்
[த்ரிவித:(ய:)]	= மூவ்வகையானது.
தப:	= தவமும்
தானம்	= தானமும்
ததா(யா)	= மேற்சொல்லியவாரே மூவ்வகையானது.
தேஷாம்	= ஆஹாரம், யஜ்ஞம், தவம், தானம் இவைகளின்
இமம்	= முன் சொல்லப்போகும்
பே(ஹே)தம்	= மூவ்வகையான பேதத்தையும்
ஶ்ருணு	= கேள்.

(மூ)—ஆயுஸ்ஸத்வப(ப)லாரோக்ய ஸுக(க)ப்ரீதி விவர்த்த(ய)னா: ||
ரஸ்யா: ஸ்நிக்தா:(யா:) ஸ்தி(யி)ரா ஹ்ருத்(கீ)யா ஆஹாராஸ்
ஸாத்விக ப்ரியா: || 8 ||

(ப. உ.) ஆயு:, ஸத்வ-ப(ப)லா-ரோக்ய-ஸுக(க)-ப்ரீதி-விவர்த்தனா: | ரஸ்யா:, ஸ்நிக்தா:, ஸ்தி(யி)ரா:, ஹ்ருத்யா:, ஆஹாரா:, ஸாத்விக ப்ரியா: ||

ஆயு:	= ஆயுள்
ஸத்வ-	= ஸாதுத்வம்
பல-	= பலம்
ஆரோக்ய-	= ஆரோக்யம்
ஸுக-	= ஸுகம்
ப்ரீதி-	= பிரீதி இவைகளை
விவர்த்தனா:	= விருத்தி செய்கின்ற
ரஸ்யா:	= ரஸயுக்தமான
ஸ்நிக்தா:(யா:)	= ஸ்நேகயுக்தமான (பசையுடைய)
ஸ்தி(யி)ரா:	= அனுபவிப்பதினால் வெகுகாலம் வரைக்கும் குணத்தைத்தரும்

ஹ்ருத்யா:	= மனதிற்கினிய வைகளான		களுக்கு
ஆஹாரா:	= ஆகாரங்கள்	ப்ரியா:	= பிரியமானவைகள்.
ஸாத்விக-	= ஸாத்விக ஜனங்		

(மூ)—கட்வம்ல லவணாத்யுஷ்ண தீக்ஷ்ண ருக்ஷ்ய விதா(௩ா)ஹின: ||
ஆஹாரா ராஜஸஸ்யேஷ்டா துக்க ஶோகாமய ப்ரதா:(௩ா:)||9||

(ப. உ.) கட்-வம்ல-லவணா-த்யுஷ்ண - தீக்ஷ்ண-ருக்ஷ-விதா(௩ா)ஹின: ஆஹாரா:, ராஜஸஸ்ய, இஷ்டா:, துக்க-ஶோக-ஆமய-ப்ரதா(௩ா:) ||

கடு-	= உறைப்பான		பாதகம்
ஆம்ல-	= புளிப்பான	ஶோக-	= பிறகுண்டாகும் வருத்தம்
லவண-	= உப்பான	ஆமய-	= நோய் (வியாதி) இவைகளை
அத்யுஷ்ண-	= மிகவும் சூடான	ப்ரதா:(௩ா:)	= உண்டாக்கத் தக்க
தீக்ஷ்ண-	= தீக்ஷ்ணமான (ஓமம் கடுகு முதலியவை போன்ற நீரஸமான)	ஆஹாரா:	= உணவு பதார்த்தங்கள்
ருக்ஷ-	= வரக்ஷியான	ராஜஸஸ்ய	= ராஜஸ ஸ்வபாவமுள்ளவர்களுக்கு
விதா(௩ா) ஹின:	= வெகு ஸந்தாபகரமான		
து:க்க-	= புசிக்கும் போதுண்டாகும்	இஷ்டா:	= இஷ்டமானவைகள்.

(மூ)—யாதயாமம் க(௩)தரஸம் பூதி பர்யுஷிதம் ச யத் ||
உச்சி(ஷி)ஷ்டமபி சாமேத்(யி)யம் போ(ஹோ)ஜனம் தாமஸ
ப்ரியம் || 10 ||

(ப. உ.) யாதயாமம், க(௩)தரஸம், பூதி, பர்யுஷிதம், ச, யத் | உச்சி(ஷி)ஷ்டம், அபி, ச, அமேத்யம், போஜனம், தாமஸ-ப்ரியம் ||

யத்	= எந்த	க(௩)தரஸம்	= முதலில் நல்ல ரஸமுள்ளதாயிருந்து பிறகு கெட்டு, ரஸமற்றதாயாகுமோ
போ(ஹோ) ஜனம்	= உணவு		
யாத யாமம்	= பக்குவமாய் ஒரு யாம (மூன்று மணிநேர)த்தை விட அதிக காலம் வைக்கப்பட்டு	பூதி	= துர்க்கந்தமுள்ளதோ
		ச	= மற்றும்
		பர்யுஷிதம்	= பழையதோ

	(பக்குவமாய் ஓரிரவானதோ)	அமேத்(யி)யம்	= அசுத்தமானதோ
அபி	= மற்றும்	தத்	= அந்த உணவு
உச்சி(ஷி)ஷ்டம்	= எச்சிலோ	தாமஸ	= தாமஸ ஜனங்களுக்கு
ச	= மற்றும்	ப்ரியம்	= ப்ரியமானது.

(மூ)—அப(ல)லாகாங்க்ஷிபி(ஹி)ர்யஜ்ஞோ விதி(யி)த்(தி)ருஷ்டோ ய இஜ்யதே ||
யஷ்டவ்யமேவேதி மன: ஸமாதா(யா)ய ஸ ஸாத்விக: || 11 ||

(ப. உ.) அப(ல)லாகாங்க்ஷிபி:, யஜ்ஞ:, விதி(யி)த்ருஷ்ட:, ய:, இஜ்யதே | யஷ்டவ்யம், ஏவ, இதி, மன:, ஸமாதா(யா)ய, ஸ:, ஸாத்விக: ||

அப(ல)லா காங்க்ஷிபி:(ஹி:)	= பயனில் விருப்பத்தை விட்டிருப்பவர்களால்		விதிப்படி அவசியமாய் செய்யத்தக்கது
விதி(யி) த்ருஷ்ட:	= விதாயக ஶாஸ்த்ரத்தினால் அறியப்பட்ட	இதி	= என்று
ய:	= எந்த	மன:	= மனதை
யஜ்ஞ:	= யாகமானது	ஸமாதா(யா)ய	= உறுதியாக்கிக் கொண்டு
யஷ்டவ்யம், ஏவ	= ஶாஸ்த்ரத்தில் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்	இஜ்யதே	= அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதோ
		ஸ:	= அந்த யாகம்
		ஸாத்விக:	= ஸாத்விகமானது.

(மூ)—அபி(ஹி)ஸந்தா(யா)ய து ப(ல)லம் தம்பா(ஹா)ர்த்தமபி சைவ யத் ||
இஜ்யதே பரதஶ்ரேஷ்ட தம் யஜ்ஞம் வித்தி ராஜஸம் || 12 ||

(ப. உ.) அபி(ஹி)ஸந்தா(யா)ய, து, ப(ல)லம், தம்பா(ஹா)ர்த்தம், அபி, ச, ஏவ, யத் | இஜ்யதே, ப(ஹ)ரதஶ்ரேஷ்ட, தம், யஜ்ஞம், வித்தி(யி), ராஜஸம் ||

பரத ஶ்ரேஷ்ட	= ஓ அர்ஜுன!	ச	= அல்லது
ப(ல)லம்	= பலத்தை	தம்பா(ஹா)ர்த்தம், அபி	= டம்பத்திற்காகவும்
அபி(ஹி)ஸந்தா(யா)ய து (ஏவ)	= தனக்குவேண்டுமென்று அபேக்ஷித்துக் கொண்டே	யத்	= எந்த யாகம்
		இஜ்யதே	= செய்யப்படுகிறதோ

தம் = அந்த
யஜ்ஞம் = யாகத்தை
ராஜஸம், ஏவ = ராஜஸ யாகமென்றே
வித்தி(யி) = தெரிந்துகொள்.

(மூ)—விதி(யி)ஹீனமஸ்ருஷ்டான்னம் மந்த்ரஹீன மதக்ஷிணம் ||
ஶ்ரத்தா(ஶ்ரா) விரஹிதம் யஜ்ஞம் தாமஸம் பரிசக்ஷதே || 13 ||

(ப. உ.) விதி(யி)ஹீனம், அஸ்ருஷ்டான்னம், மந்த்ரஹீனம், அத(க்ஷ)க்ஷிணம் | ஶ்ரத்தா(ஶ்ரா)-விரஹிதம், யஜ்ஞம், தாமஸம், பரிசக்ஷதே ||

விதி(யி) ஹீனம் = ஶாஸ்திரத்தில் சொல்லியவாறு செய்யாத
அஸ்ருஷ்டான்னம் = அன்னமிடாத
மந்த்ர ஹீனம் = எந்தெந்த காலத்தில் எந்தெந்த மந்த்ரங்களால் ஹோமாதிகளைச் செய்யவேண்டுமோ அத்தகைய மந்த்ரங்களையற்ற
அத(க்ஷ)க்ஷிணம் = தக்ஷிணை, தானம் இவைகளையற்ற
ஶ்ரத்தா-விரஹிதம் = ஆஸ்திக்ய புத்தியற்ற மனிதனால் செய்யப்பட்ட
யஜ்ஞம் = யஜ்ஞமானது
தாமஸம் = தாமஸமென்று
பரிசக்ஷதே = சொல்லப்படுகிறது.

அவதரணிகை :—ஸாத்விகாதி மூவ்வகையான தவத்தைச் சொல்லுவதற்காக ஶாரீர வாங்மய மானஸிக தவங்களை மூன்று ஶ்லோகங்களினால் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—தேவத்விஜகுரு ப்ராஜ்ஞ பூஜனம் ஶௌசமார்ஜவம் ||
ப்ரஹ்மசர்யமஹிம்ஸா ச ஶாரீரம் தப உச்யதே || 14 ||

(ப. உ.) தேவ-த்விஜ-குரு-ப்ராஜ்ஞ-பூஜனம், ஶௌசம், ஆர்ஜவம் | ப்ரஹ்மசர்யம், அஹிம்ஸா, ச, ஶாரீரம், தப:, உச்யதே ||

தே(தே)வ- = தேவதைகள்
த்(தூ)விஜ- = ப்ராஹ்மணர்கள்
கு(ஃ)ரு- = ஆசார்யர்கள்
ப்ராஜ்ஞ- = பண்டிதர்கள்
பூஜனம் = இவர்களை பூஜித்தல்
ஶௌசம் = உள்ளும் புறமும் ஶுத்தி
ஆர்ஜவம் = மனோவாக்காய கர்மங்களில் ஒரேவிதமா

யிருக்கை

ப்ராஹ்ம சர்யம் = ஊர்த்வரேதஸ்த்வம் (எவ்விதத்திலும் ரேதஸ்ஸை வெளிப்படுத்தாமை)

= மற்றும்

அஹிம்ஸா = பிறரைத் துன்புறுத்தாமை

ஏதத் = இது

ஶாரீரம் = தேகத்திஞல் செய்யத்தக்க

தப: = தவம்

(இதி) = என்று

உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—அனுத்(ஜீ)வேக(௨)கரம் வாக்யம் ஸத்யம் ப்ரியஹிதம் ச யத் ||
ஸ்வாத்(யி)யாயா ப்யஸனம் சைவ வாங்மயம் தப உச்யதே
|| 15 ||

(ப. உ.) அனுத்(ஜீ)வேக(௨)கரம், வாக்யம், ஸத்யம், ப்ரியஹிதம், ச, யத் | ஸ்வாத்(யி)யாயாப்(ஹீ)யஸனம், ச, ஏவ, வாங்மயம், தப:, உச்யதே ||

அனுத்(ஜீ) வேக(௨) கரம் = ஜனங்களுக்கு க்ஷோபையை (மனவருத்தத்தை) யுண்டாக்காமலிருக்கும்

ஸத்யம் = நிஜமான

ச = மற்றும்

ப்ரிய- = கேழ்க்கும் போது மருபடியும் கேழ்க்க வேண்டு மென்கிற விருப்பத்தையும்

ஹிதம் = பிறகு ஸுககரமுமான

யத் = எந்த

வாக்யம் = வார்த்தையுளதோ

ச = மற்றும்

ஸ்வாத்(யி) யாயாப் (ஹீ)யஸ னம் = எந்த அடிக்கடி செய்யும் வேதாத்யயனமுண்டோ

தத், ஏவ = அதுவே

வாங்மயம் = வாக்கிஞல் செய்யத்தக்க

தப: = தவம்

(இதி) = என்று

உச்யதே = சொல்லப் படுகிறது.

(மூ)—மன: ப்ரஸாத: ஸௌம்யத்வம் மௌனமாத்மவிநிக்ரஹ: ||
பா(ஹா)வஸம்ஶுத்தி(யி)ரித்யேதத் தபோ மானஸமுச்யதே||16||

(ப. உ.) மன: - ப்ரஸாத:(த:), ஸௌம்யத்வம், மௌனம், ஆத்ம-விநிக்ரஹ: | பா(ஹா)வ-ஸம்ஶுத்தி:(யி:), இதி, ஏதத், தப:, மானஸம், உச்யதே ||

மன: ப்ரஸாத:(த:)	= முயற்சியின்றே விஷயங்களில் மனது செல்லாமலிருக்கை	பா(ஹா)வ-	= அந்த: கரணத்தின்
ஸௌம்யத்வம்	= க்ரூரத்வமின்மை	ஸம்ஶுத்தி:	= ஶுத்தி (விஷயேச்சையின்மை)
மௌனம்	= எப்போதும் பரமாத்மாவை த்யானித்தல்	இதி, ஏதத்	= இந்த முன்சொல்லப்பட்ட கர்மஸமுதாயமானது
ஆத்ம-விநிக்ரஹ:	= பரமாத்மாவிடத்தில் அதிகமாய் மனதை செலுத்துதல்	மானஸம்	= மனதினால் செய்யத்தக்க
		தப:	= தவம்
		இதி	= என்று
		உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—ஶ்ரத்த(த)யா பரயா தப்தம் தபஸ்தத் த்ரிவித(ய)ம் நரை: ||
அப(ஷ)லாகாங்க்ஷிபி(ஹி)ர்யுக்தை: ஸாத்விகம் பரிசக்ஷதே ||17||

(ப. உ.) ஶ்ரத்த(த)யா, பரயா, தப்தம், தப:, தத், த்ரிவித(ய)ம், நரை: | அப(ஷ)லாகாங்க்ஷிபி:(ஹி:), யுக்தை:, ஸாத்விகம், பரிசக்ஷதே ||

நரை:	= மனிதர்களால்		
தப்தம்	= செய்யப்பட்ட		
தத்	= முன்சொல்லப்பட்ட		
தப:	= தவமானது	பரயா	= மேலான
த்ரிவித(ய)ம்	= ஸாத்விக, ராஜஸ தாமஸ பேதத்தினால் மூவ்வகையானது.	ஶ்ரத்தயா	= ஆஸ்திக்யபுத்தியினால்
அப(ஷ)லாகாங்க்ஷிபி:(ஹி:)	= பயனில்விருப்பமற்ற	தப்தம்	= செய்யப்பட்ட
யுக்தை:	= பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்பணமென்னும் யோகத்துடன் கூடிய ஜனங்களால்	தப:	= தவத்தை
		ஸாத்விகம்	= ஸாத்விகமான தவம்
		(இதி)	= என்று
		பரிசக்ஷதே	= சொல்லுகிறார்கள்.

(மூ)—ஸத்காரமானபூஜார்த்தம் தபோ த(ஷ)ம்(பே)ன சைவ யத் ||
க்ரியதே ததி(ஷி)ஹ ப்ரோக்தம் ராஜஸம் சலமத்(ஷி)ருவம் ||18||

(ப. உ.) ஸத்கார - மான - பூஜார்த்தம், தப:, த(டி)ம்பே(ஹே)ன, ச, ஏவ, யத்| க்ரியதே, தத், இஹ, ப்ரோக்தம், ராஜஸம், சலம், அத்(ய)ருவம்||

ஸத்கார-	=மனதினால் ஆதரித்தல்	க்ரியதே	=செய்யப்படுகிறதோ
மான-	=வாக்கினால் புகழ்தல்	தத்	=அந்தத்தவமானது
பூஜார்த்தம்	=நமஸ்காராதி பூஜை இவைகளுக்காக	ராஜஸம்	=ராஜஸ தவமென்று
		ப்ரோக்தம்	=சொல்லப்படுகிறது.
ச	=மற்றும்		
த(டி)ம்பே (ஹே)ன, ஏவ	=தன்னிடமில்லாத பெருமையைக் காட்டுவதற்காகவே	தத்	=அந்தத்தவமானது
		சலம்	=நச்வரமான பயனைத்தருவது,
யத்	=எந்த		
தப:	=தவமானது	அத்(ய)ருவம்	=நாசமடைவது.
இஹ	=இவ்வுலகில்		

(மூ)—மூட(ஃ)க்ராஹேணாத்மனோ யத் பீடயா க்ரியதே தப: ||
பரஸ்யோத்ஸாதனார்த்தம் வா தத் தாமஸமுதா(ஹா)ஹ்ருதம்
|| 19 ||

(ப. உ.) மூட(ஃ)க்ராஹேண, ஆத்மன:, யத், பீடயா, க்ரியதே, தப: | பரஸ்ய, உத்ஸாதனார்த்தம், வா, தத், தாமஸம், உதா(ஹா)ஹ்ருதம் ||

மூட(ஃ)-	=அவிவேக மூலகமான	யத்	=எந்த
		தப:	=தவமானது
க்ராஹேண	=துராக்ரஹத்தினால்	க்ரியதே	=செய்யப்படுகிறதோ
ஆத்மன:	=தனக்கு	தத்	=அந்தத்தவமானது
பீடயா	=து:க்கங்களையுண்டுபண்ணிக்கொண்டு	தாமஸம்	=தாமஸ தவம்
		இதி	=என்று
வா	=அல்லது	உதா(ஹா) ஹ்ருதம்	=சொல்லப்படுகிறது.
பரஸ்ய	=பிறரிட		
உத்ஸாத(ஹ)னார்த்தம்	=நாசத்தையுண்டு பண்ணுவதற்காக		

(மூ)—தா(ஹா)தவ்யமிதி யத்தா(ஹா)னம் தீ(ஹீ)யதேனுபகாரிணே ||
தே(ஹே)சே காலே ச பாத்ரே ச தத்தா(ஹா)னம் ஸாத்விகம்
ஸம்ருதம் || 20 ||

(ப. உ.) தா(ஓ)தவ்யம், இதி, யத், தா(ஓ)னம், தீ(ஓீ)யதே, அனுப காரிணே | தே(ஷே)ஶே, காலே, ச, பாத்ரே, ச, தத், தா(ஓ)னம், ஸாத்விகம், ஸ்ம்ருதம் ||

தா(ஓ)தவ்யம், இதி = தானம் ஶாஸ்திரத்தில் விதிக்கப்பட்டிருப்பதினால் அதைச் செய்யவேண்டுமென்கிற
[பு(வ்)த்யா] = புத்தியினால்
தே(ஷே)ஶே = மேலான காசி முதலிய க்ஷேத்ரங்களில்
ச = மற்றும்
காலே = சாதுர்மாஸ்யாதி புண்ய காலத்தில்
ச = மற்றும்
அனுபகாரிணே = தனக்குபகாரம் செய்யாமலிருக்கும்
பாத்ரே (பாத்ராய) = வித்யா, வினயம், விஷ்ணு பக்தி முதலியவைகளால் கூடியிருக்கும் ப்ராஹ்மணனுக்காக
யத் = எந்த
தானம் = தானமானது
தீயதே = செய்யப்படுகிறதோ
தத் = அந்த
தானம் = தானமானது.
ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமென்று
ஸ்ம்ருதம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

கருத்து:—இவன் நமக்கு உபகாரம் செய்கிறபடியால் இவனுக்கு தானம் கொடுக்கவேணுமென்று கொடுக்கும் தானம் அந்த உபகாரத்திற்கு ப்ரத்யுபகாரமாய் சம்பளரூபமாயாகிறதே யொழிய தானமென்றாவதில்லை. ஆகையால் உபகாரம் செய்தவனென்று மனதில் வைத்துக்கொண்டு தானம் செய்யக்கூடாது.

(மூ)—யத்து ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் ப(ஃ)லமுத்திஶ்ய வா புன: ||
தீ(ஓீ)யதே ச பரிக்லிஷ்டம் தத் தானம் ராஜஸம் ஸம்ருதம்||21||

(ப. உ.) யத், து, ப்ரத்யுபகாரார்த்தம், ப(ஃ)லம், உத்தி(ஶ்)ய, வா, புன: | தீ(ஓீ)யதே, ச, பரிக்லிஷ்டம், தத், தா(ஓ)னம், ராஜஸம், ஸ்ம்ருதம் ||

யத் = எந்த
தானம் = தானமான்து
ப்ரத்யுபகாரார்த்தம் து = ஏவ = நான் இவனுக்கு தானம் கொடுத்தால் இவன் எனக்கு ப்ரத்யுபகாரம் செய்வான் என்கிற விருப்பத்தினாலேயே
புன: = மற்றும்
ப(ஃ)லம் = ப(ஃ)லத்தை

உத்திஶ்ய வா = ஏவ	= உத்தேஶித்துக்கொண்டே	தத்	= அந்த
பரிக்லிஷ்டம்	= அவியாயத்தினால் ஸம்பாதித்த பொருளானது	தா(ஷா)னம்	= தானமானது
தீ(ஷீ)யதே	= கொடுக்கப்படுகிறதோ	ராஜஸம், இதி, ச = ஏவ	= ராஜஸமென்றே
		ஸ்ம்ருதம்	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—அதே(ஷே)ஶ காலே யத்தானமபாத்ரேப்(ஹீ)யஶ்ச தீ(ஷீ)யதே ||
அஸத்க்ருதமவஜ்ஞாதம் தத் தாமஸமுதா(ஷா)ஹ்ருதம் || 22 ||

(ப. உ.) அதே(ஷே)ஶகாலே, யத், தா(ஷா)னம், அபாத்ரேப்(ஹீ)ய:, ச, தீ(ஷீ)யதே | அஸத்க்ருதம், அவஜ்ஞாதம், தத், தாமஸம், உதா(ஷா)ஹ்ருதம் ||

அதே (ஷே)ஶ காலே	= ஶாஸ்திரங்களால் நிஷித்தமான அஶுத்தமான தேஶ காலங்களில்	அவஜ்ஞாதம்	= அவமதிப்புடன்
ச	= மற்றும்	யத்	= எந்த
அபாத்ரேப்(ஹீ)ய:	= விஷ்ணு பக்தி, வித்யா வினயாதிஸத்குணங்களையற்றவர்களுக்காக	தானம்	= தானமானது (பொருளானது)
அஸத்க்ருதம்	= நமஸ்காராதி ஸத்காரங்களை (பூஜாதிகளை) யற்று	தீயதே	= கொடுக்கப்படுகிறதோ
		தத்	= அந்த தானம்
		தாமஸம்	= தாமஸ தானம்
		இதி	= என்று
		உதாஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—ஓம் தத் ஸதி(ஷி)தி நிர்தே(ஷே)ஶோ ப்ரஹ்மண: த்ரிவித:(ய:)
ஸ்ம்ருத: ||
ப்ராஹ்மணாஸ்தேன வேதா(ஷா)ஶ்ச யஜ்ஞாஶ்ச விஹிதா:
புரா || 23 ||

(ப. உ.) ஓம், தத், ஸத், இதி, நிர்தே(ஷே)ஶ: ப்ரஹ்மண:, த்ரிவித:(ய:) ஸ்ம்ருத:| ப்ராஹ்மணா:, தேன, வேதா:(ஷா:), ச, யஜ்ஞா:, ச, விஹிதா:, புரா||

ப்ரஹ்மண:	= பரமாத்மாவுக்கு		க்ரந்தங்களில் ப்ரஸித்தமாயிருக்கிறது.
ஓம், இதி	= குண பூர்ணனாதலால் ஓம் என்றும்	தேன	= அந்த பரமாத்மாவினால்
தத் (இதி)	= வ்யாப்தனாதலால் தத் என்றும்	புரா	= ஆதி காலத்தில்
		ப்ராஹ்மணா:	= ப்ராஹ்மணர்கள்
ஸத் (இதி)	= தோ(ஷோ)ஷமற்றவனாதலால் ஸத் என்றும்	ச	= மற்றும்
		வேதா:(தா:)	= வேதங்கள்
		ச	= மற்றும்
த்ரிவித:(ய:)	= மூன்று விதங்களான	யஜ்ஞா:	= யாகங்கள்
நிர்தே(ஷ)ஶ:	= பெயர்	விஹிதா:	= ஸ்ருஷ்டிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.
ஸ்ம்ருத:	= ஸ்ம்ருத்யாதி		

(மூ)—தஸ்மாதோ(ஷோ)மித்யுதாஹ்ருத்ய யஜ்ஞதானதப:க்ரியா: ||
ப்ரவர்தந்தே விதா(யா)னோக்தா: ஸததம் ப்ரஹ்மவாதினாம் ||24||

(ப. உ.) தஸ்மாத், ஓம், இதி, உதாஹ்ருத்ய, யஜ்ஞ - தான - தப:- க்ரியா: | ப்ரவர்தந்தே, விதா(யா)னோக்தா:, ஸததம், ப்ரஹ்மவாதினாம் ||

தஸ்மாத்	= ஓம்காரம் பரமாத்மாவின் பெயராயிருப்பதால்	யஜ்ஞ-	= யாகம்
		தா(ஷா)ன-	= தானம்
		தப:-	= தவம் இவ்விதமான
ப்ரஹ்மவாதினாம்	= ப்ரஹ்மமே உத்தமமென்று சொல்லும் ஞானிகளின்	க்ரியா:	= கர்மங்கள்
		ஓம், இதி	= ஓம் என்று
		உதாஹ்ருத்ய	= உச்சரித்துக்கொண்டே
விதா(யா)னோக்தா:	= ஶாஸ்த்ரத்தில் சொல்லியுள்ள	ஸததம்	= எப்பொழுதும்
		ப்ரவர்தந்தே	= நடக்கின்றன.

(மூ)—ததி(ஷி)த்யநபி(ஷி)ஸந்தா(யா)ய ப(ஷ)லம் யஜ்ஞதப:க்ரியா: ||
தா(ஷா)னக்ரியாஶ்ச விவிதா: க்ரியந்தே மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:
(ஷி:) || 25 ||

(ப. உ.) தத், இதி, அனபிஸந்தாய, ப(ஷ)லம், யஜ்ஞ-தப:-க்ரியா: | தா(ஷ)னக்ரியா:, ச, விவிதா:(யா:), க்ரியந்தே, மோக்ஷகாங்க்ஷிபி:(ஷி:) ||

தத், இதி	= பரமாத்மாவை போதிக்கும் தத் என்னும் ஶப்தத்தை		ஷியநஶ்வரமான பயனை
(உச்சார்ய)	= உச்சரித்துக் கொண்டே (வ்யாப்தனை பரமாத்மா தத் என்கிற ஶப்தத்தினால் சொல்லப்படுகிறான் என்று நினைத்துக்கொண்டே)	அனபிஸந் தா(யா)ய	= விரும்பாமல்
		விவிதா:	= பலவகைகளான
		யஜ்ஞ-	= யாகம்
		தப:-	= தவம் இவ்விதமான
		க்ரியா:	= கர்மங்களையும்
		ச	= மற்றும்
		தானக்ரியா:	= தானமென்னும் கார்யத்தையும்
தத்	= பரோக்ஷமான (கண்ணுக்குப் புலப்படாத)	மோக்ஷ காங்க்ஷிபி: (ஷி:)	= மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்களால்
ப(ஃ)லம்	= ஸ்வர்க்கம் முத	க்ரியந்தே	= செய்யப்படுகின்றன.

(மூ)—ஸத் பா(ஶா)வே ஸாது(ய-)பா(ஶா)வே ச ஸதி(ஷி)த்யேதத் ப்ர
யுஜ்யதே ||
ப்ரஶஸ்தே கர்மணி ததா(யா) ஸத் ஶப்த:(ஃ:) பார்த்த யுஜ்
யதே || 26 ||

(ப. உ.) ஸத்பா(ஶா)வே, ஸாதுபா(ஶா)வே, ச, ஸத், இதி, எதத், ப்ரயுஜ்யதே | ப்ரஶஸ்தே, கர்மணி, ததா(யா), ஸத்ஶப்த:, பார்த்த, யுஜ்யதே ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !	ஸாது (ய-)பா (ஶா)வே	= ஸாது குணங்களிலும்
எதத்	= இந்த ப்ரஹ்மத்தைபோதிக்கும்		
ஸத், இதி	= ஸத் என்கிற ஶப்தம்	ப்ரயுஜ்யதே	= பிரயோகிக்கப் படுகிறது.
ஸத்பா (ஶா)வே	= ஸ்ருஷ்டியிலும் (ப்ரஜனனத்தில் = பிறப்பிக்கும் வ்யாபாரத்திலும்)	ததா(யா)	= மற்றும்
		ஸத் ஶப்த:	= ஸத் என்ற ஶப்தம்
		ப்ரஶஸ்தே	= சிறந்த
		கர்மணி	= கர்மத்திலும்
ச	= மற்றும்	யுஜ்யதே	= பிரயோகிக்கப் படுகிறது.

கருத்து:—பங்கஜ மென்ற ஶப்தம் பங்கஜனிகர்த்ரு (சேற்றில் பிறப்பது) என்கிற அர்த்தத்தில் பிரயோகிக்கப்படுகிறது.

எனின்:—தாமரையில் பங்கஜஶப்தத்தை ப்ரயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஶக்யதாவச்சேதகமான) தர்மத்தை போதிப்பதினால் பங்கஜனி கர்த்ருத்வவிஶிஷ்டமான = சேற்றிலிருந்து பிறப்பதென்கிற தர்மமுள்ள தாமரை 'பங்கஜ' மென்கிற ஶப்தத்தினால் ப்ரதிபாத்யம் = சொல்லப்படுவது என்று எப்படி அபி(ஃ)ப்ராயமோ அப்படியே 'ஸத்' என்கிற ஶப்தம் ஸத்பாவம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரஜனன என்கிற அர்த்தத்திலும் ஸாதுகுணம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரஶஸ்த = சிறந்த கர்மம் என்கிற அர்த்தத்திலும் ப்ரயோகிக்கப்படுகிறது எனின்—ப்ரஹ்மத்தில் 'ஸத்' என்கிற ஶப்தத்தை உபயோகிப்பதற்குக் காரணமான (ஶக்யதாவச்சேதகமான) தர்மத்தை போதிப்பதினால் ப்ரஜனனரூபமான (ஸ்ருஷ்டிரூபமான) வ்யாபாரமுள்ள ஸாதுகுணங்களையுள்ள மற்றும் ப்ரஶஸ்தமான (துக்கங்களைத்தராத) கர்மங்களையுடைய பரமாத்மாவே ஸத் என்கிற ஶப்தத்தினால் வேதங்களில் ப்ரதிபாத்யன்.

(மூ)–யஜ்ஞே தபஸி தா(ஃநா)னே ச ஸ்தி(யி)தி: ஸதி(ஃ)தி சோச்யதே ||
கர்ம சைவ தத(ஃ)ர்த்தீயம் ஸதித்யேவாபி(ஃ)தீ(யீ)யதே || 27 ||

(ப. உ.) யஜ்ஞே, தபஸி, தா(ஃநா)னே, ச, ஸ்தி(யி)தி:, ஸத், இதி, ச, உச்யதே | கர்ம, ச, ஏவ, ததர்த்தீயம், ஸத், இதி, ஏவ, அபி(ஃ)தீ(யீ)யதே ||

ச	= மற்றும்
யஜ்ஞே	= யஜ்ஞத்தில்
தபஸி	= தவத்தில்
ச	= மற்றும்
தானே	= தானத்தில்
ஸ்திதி:	= இருப்பு (நான் இக்கர்மத்தைச் செய்வதினால் பரமாத்மா பலத்தைத் தருகிறான் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தி)
ஸத், இதி	= ஸத் என்கிற ஶப்தத்தினால்
உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.
ச	= மற்றும்
தத(ஃ)ர்த்தீயம் (தேஷாம் அர்த்தஸ்ய இதம்[ஃ]ம்),	= ஓம், தத், ஸத் என்கிற ஶப்தங்களால் ப்ரதிபாத்யமான ப்ரஹ்மோத்தேஶகமான
கர்ம, ஏவ, அபி	= கர்மமும்
ஸத், இதி, ஏவ	= ஸத் என்றே
அபி(ஃ) தீ(யீ)யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—அஶ்ரத்த(யி)யா ஹுதம் த(ஃ)த்தம் தபஸ்தப்தம் க்ருதம் ச யத் ||
அஸதி(ஃ)த்யுச்யதே பார்த்த ந ச தத்ப்ரேத்ய நோ இஹ || 28 ||

(ப. உ.) அஶ்ரத்த(ஃ)யா, ஹுதம், த(த்)த்தம், தப:, தப்தம், க்ருதம், ச, யத் | அஸத், இதி, உச்யதே, பார்த்த, ந, ச, தத், ப்ரேத்ய, நோ, இஹ ||

பார்த்த = ஓ அர்ஜுன!
அஶ்ரத்தயா = பரலோகமுண்டு, அது நிஜமானது, பயனைக்கொடுக்கும் ஈஶ்வரனுண்டு என்கிற ஆஸ்திக்யபுத்தி இல்லாமலே
ஹுதம் = செய்யப் பட்ட ஹோமம் (யாகம்)
த(த்)த்தம் = கொடுக்கப் பட்ட தானம்
தப்தம் = செய்யப்பட்ட
தப: = தவம்
க்ருதம் = செய்யப் பட்ட கர்மம்
யத், ச = இவைகளெல்லாம்
அஸத், இதி = அஸத் என்று
உச்யதே = சொல்லப்படுகிறது.
தத் = அஶ்ரத்தையினால் செய்த அந்த ஹோமம் முதலியவைகள்
ப்ரேத்ய = மரணமடைந்த பிறகு
ந [ப(ல)லஜனகம் ப(ல)வதி] = ஸ்வர்காதி பயன்களுக்குக் காரணமாவதில்லை.
இஹ, ச = இவ்வுலகத்திலும்
நோ = பயன்களைத் தருபதாயாவதில்லை.

கருத்து :—பரலோகத்தில் ப(ல)லதா(தா)தாவான ஈஶ்வரனுளன் என்கிற ஆஸ்திக்ய புத்தியினால் கூடிக்கொண்டு ஈஶ்வரப்ரீதிக்காகச் செய்த யஜ்ஞ தான தவங்கள் பயன்களைத் தருபவை. ஈஶ்வரனே இல்லை, நானே ஈஶ்வரன், பரலோகாதிகளெல்லாம் மித்யை, ஸத்யமல்ல என்கிற நாஸ்திக்ய புத்தியினால் செய்யப்பட்ட யஜ்ஞம் தானம் தபஸ்ஸு இவைகள் ஐஹிக பயனுக்கும் பாரத்ரிக பயனுக்கும் காரணமாவதில்லை. ஆகையால் ஓ அர்ஜுன! நீ ஆஸ்திக்ய புத்தியுடன் கூடியவனாய் என்னிட ப்ரீதிக்காக ஓம் தத் ஸத் என்கிற பெயர்களை உச்சரித்துக்கொண்டே யுத்தமென்னும் கர்மத்தைச் செய்து என்னிட ப்ரீதியை ஸம்பாதித்துக்கொண்டு மோக்ஷத்தையடைவாயாக.

ஓம் தத் ஸத்

ஸ்ரீமத் பகவத் கீதையில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில்
ஶ்ரத்தாத்ரய விபாகயோகமென்னும்
பதினேழாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

பதினெட்டாவது அத்தியாயம்.

அர்ஜுன உவாச :—

(மூ)—ஸம்ன்யாஸஸ்ய மஹாபா(வா)ஹோ தத்வமிச்சா(ஹா)மி
வேதி(தி)தும் ||
த்யாக(ஃ)ஸ்ய ச ஹ்ருஷீகேஶ ப்ருத(ங)க் கேஶிநிஷூத(ந)ன
|| 1 ||

(ப. உ.) ஸம்ன்யாஸஸ்ய, மஹாபா(வா)ஹோ, தத்வம், இச்சா(ஹா)மி, வேதி(தி)தும் | த்யாக(ஃ)ஸ்ய, ச, ஹ்ருஷீகேஶ, ப்ருத(ங)க், கேஶிநிஷூத(ந)ன ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்	ஸம்ன்யாஸஸ்ய	= ஸம்ன்யாஸத்தின்
உவாச	= வினவுகிறான்.	ச	= மற்றும்
மஹாபா(வா)ஹோ	= மஹாபாஹுகளுடைய (பராக்ரமமுடைய)வனே	த்யாக(ஃ)ஸ்ய	= த்யாகத்தின்
கேஶி-	= கேஶி என்னும் அஸுரனை	தத்வம்	= ஸ்வரூபத்தை
நிஷூத(ந)ன	= ஸம்ஹரித்த	ப்ருத(ங)க்	= தனித்தனியாக
ஹ்ருஷீகேஶ	= ஸர்வேந்த்ரியங்களுக்கு ஸ்வாமியான கிருஷ்ண!	வேதி(தி)தும்	= தெரிந்துகொள்வதற்கு
		இச்சா(ஹா)மி	= விரும்புகிறேன்.

ஸ்ரீ பகவானுவாச :—

(மூ)—காம்யானும் கர்மணும் ந்யாஸம் ஸம்ன்யாஸம் கவயோ
விது:(ஃ) ||
ஸர்வகர்ம ப(ஃ)லத்யாக(ஃ)ம் ப்ராஹுஸ்த்யாக(ஃ)ம் விச
க்ஷணு: || 2 ||

(ப. உ.) காம்யானும், கர்மணும், ந்யாஸம், ஸம்ன்யாஸம், கவய:, விது:(ஃ) | ஸர்வ-கர்ம-ப(ஃ)ல-த்யாக(ஃ)ம், ப்ராஹு:, த்யாக(ஃ)ம், விசக்ஷணு: ||

ஸ்ரீபகவான்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்	விசக்ஷணா:	= (சில) அறிஞர்கள்
உவாச	= சொல்லுகிறான்	ஸர்வ-	= ஸகலமான
கவய:	= ஞானிகள்	கர்ம-	= கர்மங்களின்
காம்யானாம்	= காம்யங்களாகிய	ப(ஃ)ல-	= பலத்தின்
கர்மணாம்	= கர்மங்களின்	த்யாக(ம)ம்	= துறத்தலை
ந்யாஸம்	= விடுதலை	த்யாக(ம)ம்	= த்யாகமென்று
ஸம்ந்யாஸம்	= ஸம்ந்யாஸமென்று	ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.
விது:(ஊ:)	= அறிகிறார்கள்.		

(மூ)—த்யாஜ்யம் தோ(ஷோ)ஷவதி(தி)த்யேகே கர்ம ப்ராஹுர்
மனீஷிண : ||
யஜ்ஞதானதப: கர்ம ந த்யாஜ்யமிதி சாபரே || 3 ||

(ப. உ.) த்யாஜ்யம், தோ(ஷோ)ஷவத், இதி, ஏகே, கர்ம, ப்ராஹு:, மனீஷிண: | யஜ்ஞ-தா(ஊா)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், இதி, ச, அபரே ||

ஏகே	= சில	அபரே	= மற்றும் சில ஞானிகள்
மனீஷிண:	= ஞானிகள்	யஜ்ஞ-	= யாகம்
தோ(ஷோ)ஷவத்	= பந்தகத்வரூபமான தோஷத்தோடு கூடிய	தா(ஊா)ன-	= தானம்
கர்ம	= காம்ய கர்மம்	தப:-	= தபஸ்ஸு
த்யாஜ்யம்	= அகார்யமானது (செய்யத்தகாதது)	கர்ம	= இக்கர்மங்களின் ஸமுதாயம்
இதி	= என்று	ந, த்யாஜ்யம்	= விடத்தக்கனவைகளல்ல
ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.	இதி	= என்று
ச	= மற்றும்	ப்ராஹு:	= சொல்லுகிறார்கள்.

அவதாரிகை :—ஸ்ரீ கிருஷ்ண பரமாத்மா தன்னிட அபிப்ராயத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—நிஶ்சயம் ஶ்ருணு மே தத்ர த்யாகே(ஃமே) ப(ஃ)ரதஸத்தம ||
த்யாகோ(ஃமா) ஹி புருஷவ்யாக்(ஃ)ர த்ரிவித(ய)ஸ்ஸம்ப்ர
கீர்த்தித: || 4 ||

(ப. உ.) நிஶ்சயம், ஶ்ருணு, மே, தத்ர, த்யாகே(ஃமே), ப(ஃ)ரத ஸத்தம | த்யாக:(ம:), ஹி, புருஷவ்யாக்(ஃ)ர, த்ரிவித:(ய:), ஸம்ப்ரகீர்த்தித: ||

புருஷவ்யாக்(வ்)ர = மானிடர்களில் ஸ்ரேஷ்டனான
ப(ஹ)ரத ஸத்தம = பரத குலத்தில் ஸ்ரேஷ்டனான அர்ஜுனா!
தத்ர = அந்த வாதக்ரஸ்தமான (பல வகையான)
த்யாகே(ஹே) = த்யாக விஷயத்தில்
நிஸ்சயம் = நிஸ்சயத்தை (நிஸ்சயமான மதத்தை)
மே (ஸகாஸாத்) = என்னால்
ஸ்ருணு = கேள்.
த்யாக:(ஹ:) = த்யாகமென்பது
த்ரிவித:(ய:) = முன் சொல்லப்போகும் விதமாக ஸாத்விக, ராஜஸ, தாமஸ பேதங்களினால் மூவகைகளாக இருப்பனவை
இதி = என்று
ஹி = நிஸ்சயமாக
ஸம்ப்ரகீர்த்தித: = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யஜ்ஞதா(ஹா)ன தப:கர்ம ந த்யாஜ்யம் கார்யமேவ தத் ||
யஜ்ஞோ தா(ஹா)னம் தபஸ்சைவ பாவனானி மனீஷிணாம் ||5||

(ப. உ.) யஜ்ஞ-தா(ஹா)ன-தப:-கர்ம, ந, த்யாஜ்யம், கார்யம், ஏவ, தத்| யஜ்ஞ:, தா(ஹா)னம், தப:, ச, ஏவ, பாவனானி, மனீஷிணாம் ||

யஜ்ஞ- = யாகம்
தா(ஹா)ன- = தானம்
தப:- = தபஸ்ஸு
கர்ம = கர்மம் இவைகளின் கூட்டம்
ந, த்யாஜ்யம் = விடத்தக்கதல்ல.
தத் = யாகம், தானம் தவம் முதலிய அக்கர்மங்கள்
கார்யம், ஏவ = செய்யத் தக்கவைகளே.
ச = மற்றும்
யஜ்ஞ: = யாகம்
தானம் = தானம்
தப: = தவம் (இவைகள்)
மனீஷிணாம் = ஞானிகளுக்கு
பாவனானி, ஏவ = பாவித்ரயத்தை உண்டாக்குவதே (சுத்தப்படுத்துபவைகளே.)

(மூ)—ஏதான்யபி து கர்மாணி ஸங்க(ஹ)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லானி ச ||
கர்தவ்யானீதி மே பார்த்த(ய) நிஸ்சிதம் மதமுத்தமம் || 6 ||

(ப. உ.) ஏதானி, அபி, து, கர்மாணி, ஸங்க(ஹ)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)லானி, ச| கர்தவ்யானி, இதி, மே, பார்த்த(ய), நிஸ்சிதம், மதம், உத்தமம்||

பார்த்த(ய) = அர்ஜுன!
ஏதானி = இம் முன் சொல்லிய
கர்மாணி, து = யஜ்ஞ, தான தபோ ரூபமாகிய கர்மங்களாயினும்
அபி = பலத்தை அபேக்ஷிப்பவர்களுக்கு பந்தகமான போதிலும்
ஸங்க(ம்)ம் = நானே கர்தா என்னும் அபிமானத்தையும்
ச = மற்றும்
ப(ஃ)லானி = பலங்களை (பலாபேக்ஷையை)
த்யக்த்வா = விட்டு
கர்தவ்யானி(ஏவ) = செய்யத் தக்கனவைகளே
இதி = என்று
மே = என்னுடைய
நிஸ்சிதம் = நிச்சயிக்கப்பட்ட
உத்தமம் = மேலான
மதம் = மதமாகும்.

(மூ)—நியதஸ்ய து ஸம்ன்யாஸ: கர்மணோ நோபபத்(ஜீ)யதே ||
மோஹாத் தஸ்ய பரித்யாக(ம)ஸ்தாமஸ: பரிகீர்த்தித: || 7 ||

(ப. உ.) நியதஸ்ய, து, ஸம்ன்யாஸ:, கர்மண:, ந, உபபத்(ஜீ)யதே| மோஹாத், தஸ்ய, பரித்யாக:(ம:), தாமஸ:, பரிகீர்த்தித: ||

நியதஸ்ய,து = தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான
கர்மண: = கர்மத்தின்
ஸம்ன்யாஸ: = விடுதலோ
ந, உபபத்(ஜீ)யதே = பொருந்துவதில்லை (நரகாத்யனர்த்த ஸாதனமாகிறது.
மோஹாத் = ஹிம்ஸாதிகளுடன் கூடியவைகளாதலால் நரகாத்யனர்த்த ஸாதனமானவைகள் என்கிற ப்ரமையினால்
தஸ்ய = நியதமான கர்மத்தின்
பரித்யாக:(ம:) = விடுதல்
தாமஸ: = தாமஸம்
(இதி) = என்று
பரிகீர்த்தித: = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—து:(ஃ)க(வ)மித்யேவ யத்கர்ம காயக்லேஶ ப(ஃ)யாத் த்யஜேத் ||
ஸ க்ருத்வா ராஜஸம் த்யாகம் நைவ த்யாக(ம)ப(ஃ)லம் லபே(ஹே)த் || 8 ||

(ப. உ.) து:(உ-ஈ:)க(வ)ம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, காயக்லேஶப(ஹ)யாத், த்யஜேத் | ஸ:, க்ருத்வா, ராஜஸம், த்யாக(௩)ம், ந, ஏவ, த்யாக(௩) ப(ஹ)லம், லபே(ஹே)த் ||

கர்ம	= கர்மம்	ஸ:	= அது
து:(உ-ஈ:) க(வ)ம்	= து:க ஸாதனம்	(ராஜஸ:)	= ராஜஸ த்யாக மென்று சொல் லப்படுகிறது.
இதி, ஏவ	= என்றே	(தம்)	= அத்தகைய
காய-	= ஶரீரத்திற்கு	ராஜஸம்	= ராஜஸமாகிய
க்லேஶ-	= கஷ்டமுண் டாகுமென்னும்	த்யாக(௩)ம்	= த்யாகத்தை
ப(ஹ)யாத்	= பயத்தினால்	க்ருத்வா	= செய்து
த்யஜேத் (இதி)	= விடத்தக்க தென்னும்	த்யாக(௩) பலம்	= த்யாகத்தின் பலத்தை
யத்	= எந்த கர்மங்க ளின் த்யாக முளதோ	ந, லபே (ஹே)த், ஏவ	= என்றைக்கும் அடைவதே இல்லை.

(மூ)—கார்யமித்யேவ யத் கர்ம நியதம் க்ரியதேர்ஜுன ||
ஸங்க(௩)ம் த்யக்த்வா ப(ஹ)லம் சைவ ஸ த்யாக(௩)ஸ்
ஸாத்விகோ மத: || 9 ||

(ப. உ.) கார்யம், இதி, ஏவ, யத், கர்ம, நியதம், க்ரியதே, அர்ஜுன | ஸங்க(௩)ம், த்யக்த்வா, ப(ஹ)லம், ச, ஏவ, ஸ:, த்யாக:(௩:), ஸாத்விக:, மத:||

அர்ஜுன	= அர்ஜுன !	ச	= மற்றும்
நியதம்	= தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்க ளுக்கு விஹித மான	ப(ஹ)லம்	= பயனை (பலா பேக்ஷையை)
கர்ம	= கர்மம்	த்யக்த்வா, ஏவ	= விட்டே
கார்யம், ஏவ	= செய்யத்தக்கதே	க்ரியதே	= செய்யப்படு கிறது
இதி	= என்று	(இதி)	= என்பது
(மத்வா)	= தெரிந்து கொண்டு	யத்	= யாதுண்டோ
ஸங்க(௩)ம்	= நான்ஸ்வதந்த்ர கர்த்தா வென் னும் அபிமா னத்தை	ஸ: த்யாக:(௩:)	= அந்த கர்ம பல த்யாகம்
த்யக்த்வா	= விட்டு	ஸாத்விக:	= ஸாத்விக மானது
		(இதி)	= என்று
		மத:	= ஸம்மதமானது.

அவதரணிகை:—ஸாத்விக த்யாகத்தைச் செய்பவனின் தர்மங்களையும், குணங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ந த்(ஜீ)வேஷ்ட்யகுஶலம் கர்ம குஶலே நானுஷஜ்ஜதே ||
த்யாகீ ஸத்வஸமாவிஷ்டோ மேதா(யா)வீசி(ச்சி)ன்ன ஸம்ஶய:
|| 10 ||

(ப. உ.) ந, த்(ஜீ)வேஷ்டி, அகுஶலம், கர்ம, குஶலே, ந, அனுஷஜ்ஜதே | த்யாகீ(ஶீ), ஸத்வஸமாவிஷ்ட:, மேதா(யா)வீ, சி(ச்சி)ன்ன-ஸம்ஶய: ||

(ய:) = எவன்
அகுஶலம் = தற்காலத்தில் ஸுகத்தை கொடுக்காமல் கஷ்டத்தைக் கொடுக்கும்
கர்ம = கர்மத்தை
ந, த்(ஜீ)வேஷ்டி = த்வேஷிப்பதில்லையோ
குஶலே = தற்காலத்தில் ஸுகத்தை கொடுக்கும் கர்மத்தில்
ந, அனுஷஜ்ஜதே = ஆஸக்தனாவதில்லையோ
த்யாகீ(ஶீ) = பரமாத்மாவிடத்தில் ஸகல கர்மங்களையும் ஸமர்பணம் செய்பவனோ
ஸத்வஸமாவிஷ்ட: = ஸத்வகுணத்தோடு கூடியவனோ
மேதா(யா)வீ = பகவத் தத்வ ஞானமுடையவனோ
சி(ச்சி)ன்ன-ஸம்ஶய: = பரமாத்மாவின் தத்வம், ஜகத்தத்வம் இவைகளின் விஷயங்களில் ஸந்தேஹமற்றவனோ
(ஸ:) = அவன்
த்யாகீ = ஸாத்விக த்யாகியாவன்.

(மூ)—ந ஹி தே(ஹே)ஹப்ருதா ஶக்யம் த்யக்தும் கர்மாண்யஶேஷத: ||
யஸ்து கர்மப(ல)லத்யாகீ(ஶீ) ஸ த்யாகீ(ஶீ)த்யபி(ஹி)தீ(யீ)யதே
|| 11 ||

(ப. உ.) ந, ஹி, தே(ஹே)ஹப்(ரு)ருதா, ஶக்யம், த்யக்தும், கர்மாணி, அஶேஷத: | ய:, து, கர்மப(ல)லத்யாகீ(ஶீ), ஸ:, த்யாகீ(ஶீ), இதி அபி(ஹி)தீ(யீ)யதே ||

தேஹப்ருதா = ஶரீரத்தை தரித்திருக்கும் மனிதனால்
அஶேஷத: = ஸகலமான

கர்மாணி	= கர்மங்களையும்
த்யக்தும்	= விடுவதற்கு
ஹி	= எக்காரணத்தாலும்
ந, ஶக்யம்	= ஸாத்யமல்லவோ
து	= அக்காரணத்தினால்
ய:	= எவன்
கர்ம-	= கர்மத்தின்
ப(ஹ)ல-	= பயனை
த்யாகீ(ஶீ),	= விட்டவனோ
ஸ:	= அவன்
த்யாகீ(ஶீ) இதி	= த்யாகி என்று
அபி(ஹி) தீ(யீ) யதே	= சொல்லப் படுகிறான்.

அவதாரணிகை :—பலங்களில் அபேக்ஷையை விடாமலிருப்பவனை நிந்தித்துகொண்டே, பலங்களில் அபேக்ஷையை துறந்தவனை துதிக்கிறான்:—

(மூ)—அநிஷ்டமிஷ்டம் மிஶ்ரம் ச த்ரிவித(ய)ம் கர்மண: பலம் ||
ப(ஹ)வத்யத்யாகி(ஶி)ணாம் ப்ரேத்ய ந து ஸம்ந்யாஸிநாம்
க்வசித் || 12 ||

(ப. உ.) அநிஷ்டம், இஷ்டம், மிஶ்ரம், ச, த்ரிவித(ய)ம், கர்மண:, ப(ஹ)லம் | ப(ஹ)வதி, அத்யாகி(ஶி)ணாம், ப்ரேத்ய, ந, து, ஸம்ந்யாஸிநாம், க்வசித் ||

ப்ரேத்ய	= மரணமடைந்து
(ஸ்திதான்)	= இருக்கும்
அத்யாகி(ஶி)ணாம்	= பயன்களின் விருப்பத்தை விடாமலிருப்பவர்களுக்கு
கர்மண:	= கர்மங்களின்
அநிஷ்டம்	= நரகாதிரூபமும்
இஷ்டம்	= ஸ்வர்காதி ரூபமும்
ச	= மற்றும்
மிஶ்ரம்	= மானிட ஜன்மாதி ரூபமுமான
த்ரிவித(ய)ம்	= முவ்வகையான
ப(ஹ)லம்	= பலமானது
ப(ஹ)வதி	= உண்டாகிறது.
ஸம்ந்யாஸிநாம்	= பலேச்சையினால் காம்ய கர்மங்களைச் செய்யாமலிருக்கும் ஜனங்களுக்கு
தத்	= அந்தமுவ்வகையான பயனும்
க்வசித், து	= எவ்வுலகத்திலும் (இந்த லோகத்திலாகிலும் பரலோகத்திலாகிலும்)
ந	= ஆவதில்லை.

(மூ)-பஞ்சைதானி மஹாபா(ஹா)ஹோ காரணானி நிபோ(போ)தமே||
ஸாங்க்(ஹ்)யே க்ருதாந்தே ப்ரோக்தானி ஸித்த(ய்)யே ஸர்வ-
கர்மணாம் || 13 ||

(ப. உ.) பஞ்ச, ஏதானி, மஹாபா(ஷா)ஹோ, காரணானி, நிபோ(ஷோ)த(ய), மே | ஸாங்க்(வி)யே, க்ருதாந்தே, ப்ரோக்தானி, ஸித்த(யே)யே, ஸர்வ-கர்மணாம் ||

மஹாபாஹோ	= ஓ அர்ஜுன !
ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான
கர்மணாம்	= கர்மங்களின்
ஸித்த(யே) யே	= ஸித்திக்காக
ஸாங்க்(வி) யே	= கபிலநாமக பரமாத்மாவினால் செய்யப்பட்ட ஸாங்க்(வி)யமென்கிற பெயருள்ள
க்ருதாந்தே	= ஶாஸ்த்ரத்தில்
ப்ரோக்தானி	= சொல்லப்பட்ட
ஏதானி	= இந்த முன் சொல்லப்போகும்
பஞ்ச	= ஐந்தான
காரணானி	= காரணங்களை
மே (ஸகாஶாத்)	= என்னிடத்தினின்றும்
நிபோ(ஷோ)த(ய)	= தெரிந்து கொள்.

(மூ)—அதி(யி)ஷ்டானம் ததா(யா) கர்தா கரணம் ச ப்ருத(ய)க்வித(ய)ம் ||
விவிதா(யா)ஶ்ச ப்ருத(ய)க் சேஷ்டா தை(தை)வம் சைவாத்ர பஞ்சமம் || 14 ||

(ப. உ.) அதி(யி)ஷ்டானம், ததா(யா), கர்தா, கரணம், ச, ப்ருத(ய)க்வித(ய)ம் | விவிதா:(யா:), ச, ப்ருத(ய)க், சேஷ்டா:, தை(தை)வம், ச, ஏவ, அத்ர, பஞ்சமம் ||

அதி(யி)ஷ்டானம்	= தேகம் முதலியவைகள்
ததா(யா)	= மற்றும்
கர்தா	= ஜீவன்
ச	= மற்றும்
ப்ருத(ய)க்விதம்	= பலவகைகளான
கரணம்	= இந்த்ரியங்கள் ஸ்ருக் ஸ்ருவம் முதலிய ஸாதனங்கள்
ச	= மற்றும்
விவிதா:(யா:)	= பலவகைகளான
ப்ருத(ய)க்	= பரஸ்பரம் பின்னங்களான
சேஷ்டா:	= ப்ராணாதிக்ரியைகள்
ச	= மற்றும்
அத்ர, ஏவ	= இக் கர்ம காரணங்களில்
பஞ்சமம்	= ஐந்தாவது
தை(தை)வம்	= பரமாத்மா.

(மூ)—ஶரீரவாங்மனோபி(பி)ர்யத் கர்ம ப்ராரப(ப)தே நர: ||
ந்யாய்யம் வா விபரீதம் வா பஞ்சைதே தஸ்ய ஹேதவ: || 15 ||

(ப. உ.) ஶரீர-வாங்-மனோபி:(ஷி:), யத், கர்ம, ப்ராரப(ஷ)தே, நர: | ந்யாய்யம், வா, விபரீதம், வா, பஞ்ச, ஏதே, தஸ்ய, ஹேதவ: ||

நர:	= மனிதன்	யத்	= எந்த
ஶரீர-	= ஶரீரம்	கர்ம	= கர்மத்தை
வாக்-	= வாக்கு	ப்ராரப(ஷ)தே	= செய்கிறானோ
மனோபி:(ஷி:)	= மனது (இவைகளால்)	தஸ்ய	= அக்கர்மத்திற்கு
ந்யாய்யம்,வா	= ஶாஸ்த்ரத்தை யனுசரித்தாகிலும்	ஏதே	= இந்த
விபரீதம்,வா	= ஶாஸ்த்ரத்திற்கு விருத்தமாயாகிலும்	பஞ்ச	= ஐந்து
		ஹேதவ:	= காரணங்கள் (உண்டு.)

(மூ)—தத்ரைவம் ஸதி கர்தாரமாத்மானம் கேவலம் து ய: ||
பஶ்யத்யக்ருத பு(வு)த்தித்வாத் ந ஸ பஶ்யதி துர்மதி: || 16 ||

(ப. உ.) தத்ர, ஏவம், ஸதி, கர்தாரம், ஆத்மானம், கேவலம், து, ய: | பஶ்யதி, அக்ருதபு(வு)த்தித்வாத், ந, ஸ:, பஶ்யதி, துர்மதி: ||

ய:	= எந்த மனிதன்	பஶ்யதி	= அறிகிறானோ
தத்ர	= அந்த கர்மங்களுக்கு காரண ஸமூகம் (கூட்டம்)	ஸ:	= அம்மனிதன்
ஏவம், ஸதி	= அதி(யி)ஷ்டானம் முதலிய பஞ்சகம் (ஐந்து) இருக்க	அக்ருத பு(வு)த்தித்வாத்	= ஶாஸ்திர ஶ்ரவணாதிகளால் ஶுத்தமான புத்தியற்றவனாதலால்
கேவலம், ஆத்மானம், து	= தன்னொருவனை மாத்திரமே	துர்மதி: (ஸன்)	= கெட்ட புத்தியுள்ளவனாய்
கர்தாரம்	= ஸ்வதந்த்ர கர்த்தாவாக	ந, பஶ்யதி	= தத்வத்தைத் தெரிந்து கொள்வதில்லை.

(மூ)—யஸ்ய நாஹங்க்ருதோ பா(ஷா)வோ பு(வு)த்திர்யஸ்ய ந லிப்யதே ||
ஹத்வாபி ஸ இமான் லோகான் ந ஹந்தி ந நிபத்(யி)யதே || 17 ||

(ப. உ.) யஸ்ய, ந, அஹங்க்ருத:, பா(ஷா)வ:, பு(வு)த்தி:(யி):, யஸ்ய, ந, லிப்யதே | ஹத்வா, அபி, ஸ:, இமான், லோகான், ந, ஹந்தி, ந, நிப(வ)த்(யி)யதே ||

யஸ்ய	= எந்த மனிதனுக்கு	ஸ:	= அம்மனிதன்
அஹங்க்ருத:	= என்னால் இக்கார்யம் செய்யப்பட்டது	இமான்	= இந்த
(இதி)	= என்கிற	லோகான்	= லோகங்களை (லோகத்திலிருப்பவர்களை)
பா(ஸா)வ:	= அபி(ஙி)ப்ராயம் (ஸ்வா தந்த்ர்யாபிமானம்)	ஹத்வா, அபி	= கொன்றாலும்
ந	= இல்லையோ	ந, ஹந்தி	= கொன்றவனாகான் (நான் கொன்றேனென்கிற அபிமானமுள்ளவனுவதில்லை.)
யஸ்ய	= எவனிட		
பு(ஸு)த்தி:	= புத்தியானது		
(பலராகா திஞ) ந, லிப்யதே	= கர்மபல விருப்பத்தினால் பற்றப்படவில்லையோ (ஸம்பந்தமாவதில்லையோ)	(அத: ஏவ)	= இக்காரணத்திலேயே
		ந, நிப(வ) த்(யீ)யதே	= எந்த பாவஸம்பந்தமுமுடையவனுவதில்லை.

(மூ)—ஜ்ஞானம் ஜ்ஞேயம் பரிஜ்ஞாதா த்ரிவிதா(யா)கர்மசோத(ஞ)ஞ ||
கரணம் கர்ம கர்தேதி த்ரிவித:(ய:) கர்மஸங்க்ரஹ: || 18 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், ஜ்ஞேயம், பரிஜ்ஞாதா, த்ரிவிதா(யா), கர்ம-சோத(ஞ)ஞ | கரணம், கர்ம, கர்தா, இதி, த்ரிவித:(ய:), கர்மஸங்க்ரஹ:||

கர்ம-	= ('யஜ தேவ = பூஜிக்கத்தக்கது' என்று) கர்மத்தில்		யுள்ளது. (இம்மூன்றைக் காரணங்களாயுள்ளது).
சோத(ஞ)ஞ	= ப்ரேரணை	கர்ம-	= கர்ம காரணங்களின்
ஜ்ஞானம்	= விதிவிஷயகமான ஞானம்	ஸங்க்ரஹ:	= சுருக்கம்
ஜ்ஞேயம்	= ப்ரயத்னம் முதலியவைகள்	கரணம்	= இந்த்ரியங்கள், ஸ்ருக், ஸ்ருவம், முதலிய வஸ்துக்கள், தேஹாதிகள்
பரிஜ்ஞாதா	= இவைகளை அறிந்துகொள்பவன் (ஜீவன்)		
(இதி)	= என்று	கர்ம	= த்யானம் முதலிய கர்
த்ரிவிதா(யா)	= மூவ்வகையா		

	மங்கள்	இதி	= என்று
கர்தா	= ஜீவன், மற்றும் ஈச்வரன்	த்ரிவித:(ய:)	= மூவ்வகையாயுள்ளது.

(மூ)—ஜ்ஞானம் கர்ம ச கர்தா ச த்ரிதை(யை)வ குணபே(ஹே)த(ஆ)த: ||
ப்ரோச்யதே குணஸங்க்யானே யதா(யா)வத் ஶ்ருணு தான்யபி || 19 ||

(ப. உ.) ஜ்ஞானம், கர்ம, ச, கர்தா, ச, த்ரிதா(யா), ஏவ, குணபே(ஹே)த(ஆ)த: | ப்ரோச்யதே, குணஸங்க்யானே, யதா(யா)வத், ஶ்ருணு, தானி, அபி ||

ஜ்ஞானம்	= ஞானம்		வைகளே
ச	= மற்றும்	(இதி)	= என்று
கர்ம	= கர்மம்	குணஸங்க்யானே	= குணங்களைச் சொல்லும் வைதிகஸாங்க்ய ஶாஸ்த்ரத்தில்
ச	= மற்றும்	ப்ரோச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.
கர்தா	= கர்தா	தானி, அபி	= அந்த பேதங்களையும்
(ப்ரத்யேகம்)	= ஒவ்வொன்றும்	யதா(யா)வத்	= உள்ளபடி
குணபேதத:	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோ குணங்களின் பேதத்தால்	ஶ்ருணு	= கேள்.
த்ரிதா(யா) ஏவ	= மூவ்வகைகளாயுள்ள		

அவதரணிகை :—ஸாத்விக ஞானத்தைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸர்வபூ(ஹூ)தேஷு யேனைகம் பா(ஹா)வமவ்யயமீக்ஷதே ||
அவிப(ஹ)க்தம் விப(ஹ)க்தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி(த்தி) ஸாத்விகம் || 20 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-பூ(ஹூ)தேஷு, யேன, ஏகம், பா(ஹா)வம், அவ்யயம், ஈக்ஷதே | அவிப(ஹ)க்தம், விப(ஹ)க்தேஷு, தத், ஜ்ஞானம், வித்தி(த்தி), ஸாத்விகம் ||

விப(ஹ)க்தேஷு	= பரஸ்பரம்வெவ்வேறாயிருக்கிற	பூ(ஹூ)தேஷு	= பிராணிகளிடத்திலும்
ஸர்வ-	= எல்லா	பா(ஹா)வம்	= எப்போது

ஏகம்	=ப்ரதா(யா)னமுள்ளமான	(பரமாத்மானம்)	=பரமாத்மாவைஞன
அவிப(ஞ)க்தம்	=வெவ்வேறான அநேக பதார்த்தங்களிலிருந்தபோதிலும் அதிஷ்டான பேத நிமித்தகமான பேதமற்றவனான	யேன	=எந்த ஞானத்தினால்
		ஈக்ஷதே	=பார்க்கிறானோ
		தத்	=அந்த
		ஜ்ஞானம்	=ஞானத்தை
		ஸாத்விகம்	=ஸாத்விகமானது
		(இதி)	=என்று
அவ்யயம்	=நாசமற்றவ	வித்தி(த்3)	=அறி.

(மூ)–ப்ருத(2)க்த்வேன து யஜ்ஜ்ஞானம் நாநாபா(4)வான் ப்ருத(2)க்
விதா(4)ன் ||
வேத்தி ஸர்வேஷு பூ(4)தேஷு தஜ்ஜ்ஞானம் வித்தி(3)
ராஜஸம் || 21 ||

(ப. உ.) ப்ருத(2)க்த்வேன, து, யத், ஜ்ஞானம், நாநாபா(4)வான், ப்ருத(2)க்விதா(4)ன் | வேத்தி, ஸர்வேஷு, பூ(4)தேஷு, தத், ஜ்ஞானம், வித்தி(3), ராஜஸம் ||

யத்	=எந்த	நாநாபா(4)வான்	=ஜீவ ஜடாத்மக ப்ரபஞ்சத்தை பரஸ்பரம் பேதமுடையவைகளாக
ஜ்ஞானம்	=ஞானமானது		
ஸர்வேஷு	=ஸமஸ்தமான		
பூ(4)தேஷு	=ஜீவ ஜடாத்மகமான பூதங்களில்	வேத்தி	=அறிகிறதோ
ப்ருத(2)க்த்வேன	=வெவ்வேறாக	து	=பரமாத்மாவின் விஷயத்தில் ஸந்தேகரூபமானதோ
வேத்தி	=அறிகிறதோ		
மேற்சொன்னதையே விவரிக்கிறான் :—			
ப்ருத(2)க்விதா(4)ன்	=நாநா விதங்களான	தத்	=அந்த
		ஜ்ஞானம்	=ஞானமானது
		ராஜஸம்	=ராஜஸம்
		(இதி)	=என்று
		வித்தி(3)	=அறி.

(மூ)–யத்து க்ருத்ஸ்னவதே(3)கஸ்மின் கார்யே ஸக்தமஹைதுகம் ||
அதத்வார்த்தவத(3)ல்பம் ச தத்தாமஸமுதா(3)ஹ்ருதம் || 22 ||

(ப. உ.) யத், து, க்ருத்ஸ்னவத், ஏகஸ்மின், கார்யே, ஸக்தம், அஹை துகம் | அதத்வார்த்தவத், அல்பம், ச, தத், தாமஸம், உதா(ஷா)ஹ்ருதம் ||

யத்	= எந்த		கிறதோ)
து	= ராஜஸ ஞானத்தை விட விலக்ஷணமான	அஹைதுகம்	= யுக்தியற்றதோ (யுக்திக்கு விருத்தமானதோ)
(ஜ்ஞானம்)	= ஜ்ஞானமானது		
ஏகஸ்மின்	= ஒருவிதமான	அதத்வார்த்தவத்	= இல்லாததை இருப்பதாக அறிகிறதோ
கார்யே	= ஜீவனிடத்தில் அல்லது ஜகத்தில்	ச	= மற்றும்
க்ருத்ஸ்னவத்	= பூர்ணமான ப்ரஹ்மத்தைப் போல்	அல்பம்	= அதிகமான அஜ்ஞானத்துடன் கூடியதோ
ஸக்தம்	= அறிந்து கொள்ளுகிறதோ (ஜீவனே ப்ரஹ்மம் அல்லது ஜகத்தே ப்ரஹ்மம் என்று அறி	தத்	= அந்த
		(ஜ்ஞானம்)	= ஞானமானது
		தாமஸம், இதி	= தாமஸமென்று
		உதா(ஷா) ஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(ம்ரு)—நியதம் ஸங்கரஹிதமராக(ம)த்(த்)வேஷத: க்ருதம் ||
அப(ம)லப்ரேப்ஸுனா கர்ம யத் தத் ஸாத்விகமுச்யதே || 23 ||

(ப. உ.) நியதம், ஸங்க-ரஹிதம், அராக-த்வேஷத:, க்ருதம் | அப(ம)லப்ரேப்ஸுனா, கர்ம, யத், தத், ஸாத்விகம், உச்யதே ||

நியதம்	= தத்தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விகிதங்களான	அப(ம)லப்ரேப்ஸுனா	= பயனில் விருப்பமற்ற மனிதனால்
ஸங்க(ம)-ரஹிதம்	= அபிமானமற்ற	க்ருதம்	= செய்யப்பட்ட
		யத்	= எந்த
அராக(ம) த்வேஷத:	= கீர்த்தி பொருள் முதலியவைகளில் விருப்பம் அபகீர்த்தி முதலியவைகளில் த்வேஷம் இவைகளையற்ற	கர்ம	= கர்மமுளதோ
		தத் (கர்ம)	= அந்த கர்மமானது
		ஸாத்விகம்	= ஸாத்விகமானது
		(இதி)	= என்று
		உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.

(மூ)—யத்து காமேப்ஸுனா கர்ம ஸாஹங்காரேண வா புன: ||
க்ரியதே ப(ب)ஹுலாயாஸம் தத்ராஜஸமுதாஹ்ருதம் || 24 ||

(ப. உ.) யத், து, காமேப்ஸுனா, கர்ம, ஸாஹங்காரேண, வா, புன: |
க்ரியதே, ப(வ)ஹுலாயாஸம், தத், ராஜஸம், உதாஹ்ருதம் ||

து	= மற்றும்	ப(வ)ஹுலாயாஸம் [யதா(ஸா) ஸ்யாத் ததா(ஸா)]	= அதிக கஷ்டமெப்படியுண்டாகுமோ அப்படிக்கு
யத்	= எந்த	க்ரியதே	= செய்யப்படுகிறதோ
கர்ம	= கர்மம்	தத்	= அந்த கர்மம்
காமேப்ஸுனா	= பயனை விரும்பும்	ராஜஸம்	= ராஜஸமானது
புன:	= மற்றும்	(இதி)	= என்று
ஸாஹங்காரேண, வா	= அஹங்காரத்துடன் கூடிய மனிதனாலாவது	உதா(ஹா) ஹ்ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—அனுப(வ)ந்த(ய)ம் க்ஷயம் ஹிம்ஸாமனபேக்ஷ்ய ச பௌருஷம் ||
மோஹாதா(ஹா)ரப்(ஷி)யதே கர்ம யத்தத்தாமஸமுச்யதே || 25 ||

(ப. உ.) அனுபந்த(ய)ம், க்ஷயம், ஹிம்ஸாம், அனபேக்ஷ்ய, ச, பௌருஷம் | மோஹாத், ஆரப்(ஷி)யதே, கர்ம, யத், தத், தாமஸம், உச்யதே ||

யத்	= எந்த	மோஹாத்	= அஜ்ஞானத்தினால்
கர்ம	= கர்மம்	ஆரப்(ஷி)யதே	= ஆரம்பிக்கப்படுகிறதோ
அனுபந்த(ய)ம்	= பிறகு நேரிடக்கூடிய அநர்த்தத்தையும்	தத்	= அந்த கர்மமானது
க்ஷயம்	= நாசத்தையும்	தாமஸம்	= தாமஸம்
ஹிம்ஸாம்	= பிறரிடம் ஹிம்ஸையையும்	(இதி)	= என்று
ச	= மற்றும்	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறது.
பௌருஷம்	= தன்னிடம் வல்லமையையும்		
அனபேக்ஷ்ய	= ஆலோசியாமல்		

(மூ)—முக்தஸங்கோ(ஃ)னஹம்வாதீ(ஷீ) த்(யீ)ருத்யுத்ஸாஹஸமன்வித: ||
ஸித்த்யஸித்த்யோர்நிர்விகார: கர்தா ஸாத்விக உச்யதே || 26 ||

(ப. உ.) முக்தஸங்க:, அனஹம்வாதீ(ஷீ), த்ருத்யுத்ஸாஹஸமன்வித: | ஸித்த்யஸித்த்யோ:, நிர்விகார:, கர்தா, ஸாத்விக:, உச்யதே ||

முக்த ஸங்க:(ஃ:)	= பயனில் நேசமற்றவனும்	ஸித்த்ய-ஸித்த்யோ:	= பயன் ஸித்தியாயினும் அஸித்தியாயினும்
அனஹம் வாதி(ஷீ)	= நானே ஸ்வதந்திரனென்று சொல்லிக் கொள்ளாத (அபிமானமற்ற) வனும்	நிர்விகார:	= ஹர்ஷ சோகங்களை விட்டவனுமான
		கர்தா	= கர்த்தாவானவன்
த்(யீ)ருதி-	= தைர்யம்	ஸாத்விக:	= ஸாத்விகன்
உத்ஸாஹ-	= உத்ஸாஹம் இவைகளுடன்	(இதி)	= என்று
ஸமன்வித:	= கூடியவனும்	உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—ராகீ(ஶீ) கர்மப(ஃ)லப்ரேப்ஸுர்லுப்(ஃ)தோ(யோ)ஹிம்ஸாத்மகோऽஶுசி: ||
ஹர்ஷஶோகான்வித: கர்தா ராஜஸ: பரிகீர்த்தித: || 27 ||

(ப. உ.) ராகீ(ஶீ), கர்மப(ஃ)லப்ரேப்ஸு:, லுப்(ஃ)த:(ய:), ஹிம்ஸாத்மக:, அஶுசி: | ஹர்ஷஶோகான்வித:, கர்தா, ராஜஸ:, பரிகீர்த்தித: ||

ராகீ(ஶீ)	= கீர்த்தி முதலியவைகளில் விருப்பமுள்ளவனும்	ஹிம்ஸாத்மக:	= பிறருக்குத் துன்பம் செய்யும் ஸ்வபாவமுள்ளவனும்
கர்ம-	= கர்மங்களின்	அஶுசி:	= அஶுத்தமான ஆசாரமுள்ளவனும்
ப(ஃ)ல-	= பயனை		
ப்ரேப்ஸு:	= அடையவேண்டுமென்னும் விருப்பமுள்ளவனும்	ஹர்ஷ-	= (பயனடைந்தால்) ஸந்தோஷத்துடனும்
லுப்(ஃ)த:(ய:)	= கர்மத்திற்கு வேண்டிய பொருளைச் செலவிடாதவனும்	ஶோக-	= (பயனடையாவிடின்) துக்கத்துடன் கூடியவனுமான [வன்
		கர்தா	= கர்த்தாவான

ராஜஸ:	= ராஜஸன்	பரிகீர்த்தித:	= சொல்லப்படு கிறான்.
(இதி)	= என்று		

(மூ)—அயுக்த: ப்ராக்ருத: ஸ்தப்(ஷ்)த:(ய:) ஶடோ(ஶோ) நைஷ்க்ருதி கோऽலஸ: ||

விஷாதீ(ஷீ) தீ(ஷீ)ர்க்கஸூத்ரீ ச கர்தா தாமஸ உச்யதே || 28 ||

(ப. உ.) அயுக்த:, ப்ராக்ருத:, ஸ்தப்(ஷ்)த:(ய:), ஶட:(ம:), நைஷ்க்ருதிக:, அலஸ: | விஷாதி(ஷீ), தீ(ஷீ)ர்க்கஸூத்ரீ, ச, கர்தா, தாமஸ:, உச்யதே ||

அயுக்த:	= தான் செய்த கர்மங்களை பரமாத்மா விடத்தில் அற்பிப்பதென்னும் உபாயமற்றவனும்		திலும் செய்யாமல் சோம்பலுள்ளவனும்
ப்ராக்ருத:	= விவேகமற்றவனும்	விஷாதீ(ஷீ)	= துற்பலமான மனதுள்ளவனும்
ஸ்தப்த:(ஷ்ய:)	= தூரபிமானத்தினால் வணக்கமற்றவனும்	ச	மற்றும்
ஶட:(ம:)	= மறைவான த்வேஷத்தினால் கர்மங்களைச் செய்பவனும்	தீ(ஷீ)ர்க்க ஸூத்ரீ	= வெகுநாளைக்கு முன் செய்யப்பட்டிருக்கும் பிறரிடதோஷங்களை (பிறரைத் துன்புறத்துவதற்காக) அனியாயமாக அறிவிப்பவனுமான
நைஷ்க்ருதிக:	= கீழான கர்மங்களைச் செய்பவனும்	கர்தா	= கர்த்தாவான
அலஸ:	= கர்மங்களைச் செய்ய வேண்டிய ஸமயத்	தாமஸ:	= தாமஸன் [வன்
		(இதி)	= என்று
		உச்யதே	= சொல்லப்படுகிறான்.

(மூ)—பு(ஷ)த்தேர்பே(ஹே)தம் த்(ய)ருதேஶ்சைவ கு(ஃ)ணத ஸ்த்ரிவித(ய)ம் ஶ்ருணு ||

ப்ரோச்யமானமஶேஷேண ப்ருத(ய)க்த்வேன த(ய)னஞ்ஜய || 29 ||

(ப. உ.) பு(ஷ)த்தே:, பே(ஹே)த(ஷ)ம், த்(ய)ருதே:, ச, ஏவ, கு(ஃ)ணத:, த்ரிவித(ய)ம், ஶ்ருணு | ப்ரோச்யமானம், அஶேஷேண, ப்ருத(ய)க்த்வேன, த(ய)னஞ்ஜய ||

த(ய)னஞ்ஜய	= ஓ அர்ஜுன !	த்ரிவிதம், ஏவ	= மூவ்வகைக ளாகவே யிருக்கும்
(மயா)	= என்னால்	பு(ஃ)த்தே:	= புத்தியின்
ப்ருத(ய)க்த்வேன	= தனித்தனியாக	ச	= மற்றும்
ப்ரோச்யமானம்	= சொல்லப்படும்	த்(ஃ)ருதே:	= தைர்யத்தின்
கு(ஃ)ணத:	= ஸத்வ ரஜஸ் தமோகுண ரூப காரணங்களால்	பே(ஃ)தம்	= பிறிவை
		அசேஷேண	= முழுதும்
		ஶ்ருணு	= கேள்.

(மூ)—ப்ரவ்ருத்திம் ச நிவ்ருத்திம் ச கார்யாகார்யே ப(ஃ)யாப(ஃ)யே||
ப(ஃ)ந்த(ய)ம் மோக்ஷம் ச யா வேத்தி பு(ஃ)த்திஸ்ஸா பார்த்த
ஸாத்விகீ || 30 ||

(ப. உ.) ப்ரவ்ருத்திம், ச, நிவ்ருத்திம், ச, கார்யாகார்யே, ப(ஃ)யாப(ஃ)யே| ப(ஃ)ந்த(ய)ம், மோக்ஷம், ச, யா, வேத்தி, பு(ஃ)த்தி:, ஸா, பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !		செய்யத்தகாதது என்கிற இரண்டையும்
யா	= எந்த	ப(ஃ)யாப(ஃ)யே	= அதின்பொருட்டான பயத்தையும் அபயத்தையும்
பு(ஃ)த்தி:	= அந்த: கரணமானது	ப(ஃ)ந்தம்	= பந்தத்தையும்
ப்ரவ்ருத்திம்	= ஸம்ஸாரத்திற்குக் காரணமான தர்மத்தையும்	ச	= மற்றும்
ச	= மற்றும்	மோக்ஷம்	= மோக்ஷத்தையும்
நிவ்ருத்திம்	= மோக்ஷத்திற்கு காரணமான தர்மத்தையும்	வேத்தி	= அறிகிறதோ
ச	= மற்றும்	ஸா	= அந்த
கார்யாகார்யே	= இது செய்யத்தக்கது, இது	பு(ஃ)த்தி:	= புத்தியானது
		ஸாத்விகீ	= ஸாத்விகமானது

(மூ)—யயா த(ய)ர்மமத(ய)ர்மம் ச கார்யம் சாகார்யமேவ ச ||
அயதா(யா)வத் ப்ரஜாநாதி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ராஜஸீ || 31 ||

(ப. உ.) யயா, த(ய)ர்மம், அத(ய)ர்மம், ச, கார்யம், ச, அகார்யம், ஏவ, ச| அயதா(யா)வத், ப்ரஜாநாதி, பு(ஃ)த்தி:, ஸா, பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன !	[பு(ஃ)த்யா]	= அந்த: கரணத்தினால்
யயா	= எந்த		

த(ய)ர்மம்	= தர்மத்தையும்		யும்
ச	= மற்றும்	அயதா (யா)வத்	= முழுதும் நிஜமல்லாததாக (ஸந்தேஹ ரூபமாக)
அதர்மம்	= அதர்மத்தையும்	ப்ராஜாநாதி ஏவ	= அறிகிறதோ
ச	= மற்றும்	ஸா	= அந்த
கார்யம்	= செய்யத்தக்கதையும்	பு(ஷு)த்தி:	= புத்தியானது
ச	= மற்றும்	ராஜஸீ	= ராஜஸமானது.
அகார்யம்	= செய்யத்தகாததை		

(மூ)—அத(ய)ர்மம் த(ய)ர்மமிதி யா மன்யதே தமஸா ऽऽ வ்ருதா ||
ஸர்வார்த்தான் விபரீதாம்ஶ்ச பு(ஷு)த்திஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ
|| 32 ||

(ப. உ.) அத(ய)ர்மம், த(ய)ர்மம், இதி, யா, மன்யதே, தமஸா, ஆவ்ருதா | ஸர்வார்த்தான், விபரீதான், ச, பு(ஷு)த்தி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த	= ஓ அர்ஜுன!	ஸர்வார்த் தான்	= ஸகல பதார்த்தங்களையும்
யா	= எந்த	விபரீதான்	= விபரீதங்களாகவும் (மாறுபாடுகளாகவும்)
புத்தி:	= புத்தியானது	மன்யதே	= அறிகிறதோ
தமஸா	= அஜ்ஞானத்தினால்	ஸா	= அந்த புத்தியானது
ஆவ்ருதா	= மூடப்பட்டு	தாமஸீ	= தாமஸமானது.
அத(ய)ர்மம்	= அதர்மத்தை		
தர்மம், இதி	= தர்மமென்றும்		
	= மற்றும்		

(மூ)—த்(யீ)ருத்யா யயா தா(யா)ரயதே மன: ப்ராணேந்த்ரிய க்ரியா: ||
யோகே(ே)னவ்யபி(ஷி)சாரிண்யா த்ருதிஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்
விகீ || 33 ||

(ப. உ.) த்(யீ)ருத்யா, யயா, தா(யா)ரயதே, மன:-ப்ராணேந்த்ரிய-க்ரியா: | யோகே(ே)ன, அவ்யபி(ஷி)சாரிண்யா, த்(யீ)ருதி:, ஸா, பார்த்த, ஸாத்விகீ ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!	யயா	= எந்த
(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்	த்(யீ)ருத்யா	= தைர்யத்தினால்
யோகே(ே)ன	= பகவத் பக்திரூபமான யோகத்தினால்	மன:-	= மனது
(யுக்தயா)	= கூடிய	ப்ராண-	= ப்ராணம்
அவ்யபி(ஹி)சாரிண்யா	= சாஸ்த்ர விஹித வஸ்து விஷயகமான, மற்றும் சாஸ்த்ரத்தில் சொல்லப்பட்ட வஸ்துவை விஷயீகரிக்கும்	இந்த்ரிய-	= இந்த்ரியங்கள் இவைகளின்
		க்ரியா:	= செய்கைகளை
		தா(யா)ரயதே	= நிலை நிறுத்திக்கொள்கிறானோ
		ஸா	= அந்த
		த்(யீ)ருதி:	= தைர்யம்
		ஸாத்விகீ	= ஸாத்விகமானது.

(மூ)—யயா து த(ய)ர்மகாமார்த்தான் த்(யீ)ருத்யா தா(யா)ரயதேர்ஜுன ||
ப்ரஸங்கே(ே)ன ப(ஹ)லாகாங்க்ஷீ த்(யீ)ருதி: ஸா பார்த்த ராஜஸீ || 34 ||

(ப. உ.) யயா, து, த(ய)ர்ம-காமார்த்தான், த்(யீ)ருத்யா, தா(யா)ரயதே, அர்ஜுன | ப்ரஸங்கே(ே)ன, ப(ஹ)லாகாங்க்ஷீ, த்ருதி:, ஸா, பார்த்த, ராஜஸீ ||

பார்த்த	= குந்தீ குமாரனே	தா(யா)ரயதே	= நிலை நிறுத்திக்கொள்கிறானோ
அர்ஜுன	= அர்ஜுனனே!	ப்ரஸங்கேன	= இது எனதென்னும் அதிக பற்றுதலோடு
து	= மற்றும்		
(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்		
யயா	= எந்த	ப(ஹ)லாகாங்க்ஷீ	= பயனை விரும்புகிறானோ
த்(யீ)ருத்யா	= தைர்யத்தினால்		
த(ய)ர்ம-	= தர்மத்தையும்	ஸா	= அந்த
		த்(யீ)ருதி:	= தைர்யமானது
காம-	= காமத்தையும்	ராஜஸீ	= ராஜஸமானது.
அர்த்தான்	= அர்த்தத்தையும்		

(மூ)—யயா ஸ்வப்னம் ப(ஹ)யம் ஶோகம் விஷாதம் மத(ஊ)மேவ ச ||
ந விமுஞ்சதி துர்மேதா(யா) த்(யீ)ருதிஸ்ஸா பார்த்த தாமஸீ || 35 ||

(ப. உ.) யயா, ஸ்வப்னம், ப(ஹ)யம், ஶோகம், விஷாத(ஹ)ம், மத(ஹ)ம், ஏவ, ச | ந, விமுஞ்சதி, து(ஹு)ர்மேதா(யா):, த்(யி)ருதி:, ஸா, பார்த்த, தாமஸீ ||

பார்த்த	= அர்ஜுன!	ச	= மற்றும்
துர்மே தா:(யா:)	= துர்ப்புத்தி யுடைய மனிதன்	மத(ஹ)ம்	= கர்வம் இவைகளை
யயா	= எந்த	ந, விமுஞ்சதி	= விடுவதில்லையோ
த்(யி)ருத்யா	= தைர்யத்தினுல்	ஸா	= அந்த
ஸ்வப்னம்	= உறக்கம்	த்(யி)ருதி:	= தைர்யமானது
ப(ஹ)யம்	= பயம்	தாமஸீ, ஏவ	= தாமஸமானதே.
ஶோகம்	= து:கம்		
விஷாத(ஹ)ம்	= மனோதௌ(தௌ)ர்பல்யம்		

(மூ)—ஸுக(வ)ம் த்விதா(நா)னீம் த்ரிவித(ய)ம் ஶ்ருணு மே ப(ஹ)ர தர்ஷப(ஹ) ||
அப்(ஹி)யாஸாத்(ஹ்)ரமதே யத்ர து:க்காந்தம் ச நிக(ம)ச்ச(ம)தி || 36 ||

யத்த த(ஹ)க்ரே விஷமிவ பரிணாமேऽம்ருதோபமம் ||
தத் ஸுக(வ)ம் ஸாத்விகம் ப்ரோக்தமாத்ம பு(வு)த்தி ப்ர ஸாத(ஹ)ஜம் || 37 ||

(ப. உ.) ஸுக(வ)ம், து, இதா(நா)னீம், த்ரிவித(ய)ம், ஶ்ருணு, மே, பரதர்ஷப| அப்யாஸாத், ரமதே, யத்ர, து:க்காந்தம், ச, நிக(ம)ச்ச(ம)தி || யத், தத், அக்(ரி)ரே, விஷம், இவ, பரிணாமே, அம்ருதோபமம்| தத், ஸுக(வ)ம், ஸாத்விகம், ப்ரோக்தம், ஆத்ம-பு(வு)த்தி-ப்ரஸாத(ஹ)ஜம் ||

பரதர்ஷப	= பரத குலத்தில் ஶ்ரேஷ்டனான அர்ஜுன!	அப்(ஹி)யாஸாத்	= வெகுகாலபழக்கத்தினுல் (மனிதன்)
த்ரிவிதம்	= மூவ்வகையான	ரமதே	= ரமிக்கிருனே
ஸுகம், து	= ஸுகத்தையும்	து:க்காந்தம், ச	= துக்கத்தின் நாஶத்தையும்
மே (ஸகாஶாத்)	= என்னிடத்தினின்றும்	நிக(ம)ச்ச(ம)தி	= அதிகமாய் அடைகிருனே
இதா(நா)னீம்	= இப்போது	யத்	= எந்த ஸுகமானது
ஶ்ருணு	= கேள்.		
யத்ர	= எந்த ஸுகத்தில்		

அக்(ரீ)ரே = முதலில் (தொடக்கத்தில்)
விஷம், இவ = விஷத்தைப் போலவும்
பரிணாமே = முடிவில்
அம்ருதோபமம் = அம்ருதத்தைப் போன்றதுமாகிறதோ
ஆத்ம- = பரமாத்மாவினிடவும்
பு(வு)த்தி- = புத்தியினிடவும்
ப்ரஸாத(ஜ)ஜம் = ப்ரஸாதத்தினால் (புத்தி விஷயங்களில் போகாதிருப்பதினால்) பிறக்கும்
தத் = அந்த
ஸுகம் = ஸுகமானது
ஸாத்விகம் = ஸாத்விகமானது
(இதி) = என்று
ப்ரோக்தம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—விஷயேந்த்ரிய ஸம்யோகா(ஹா)த் யத்தத(ஹ)க்ரேऽம்ருதோபமம்||
பரிணாமே விஷமிவ தத் ஸுகம் ராஜஸம் ஸ்ம்ருதம் || 38 ||

(ப. உ.) விஷயே-ந்த்ரிய-ஸம்யோகா(ஹா)த், யத், தத், அக்ரே, அம்ருதோபமம்| பரிணாமே, விஷம், இவ, தத், ஸுகம், ராஜஸம், ஸ்ம்ருதம் ||

தத் = ப்ரஸித்தமான
யத் = எந்த ஸுகமானது
விஷய- = ஶப்தாதி விஷயங்கள்
இந்த்ரிய- = ஶ்ரோத்ராதி இந்த்ரியங்கள் இவைகளின் ஸம்பந்தத்தினால்
(உத்பன்னம்) = உண்டாகிறதோ
அக்ரே = ஆரம்பத்தில்
அம்ருதோபமம் = அம்ருதத்திற்கொப்பாயிருந்து
பரிணாமே = முடிவில்
விஷம், இவ = (துக்கத்தை யுண்டாக்குவதினால்) விஷத்திற்கொப்பாகிறதோ
தத் = அந்த
ஸுகம் = ஸுகமானது
ராஜஸம் (இதி) = ராஜஸமென்று
ஸ்ம்ருதம் = சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—யத(ஹ)க்ரே சானுபந்தே(யே) ச ஸுகம் மோஹனமாத்மன:||
நித்(ஜி)ராலஸ்ய ப்ரமாதோ(ஜோ)த்த(ய)ம் தத்தாமஸமுதா(ஹா)
ஹ்ருதம் || 39 ||

(ப. உ.) யத், அக்ரே, ச, அனுபந்தே(யே), ச, ஸுகம், மோஹனம், ஆத்மன:| நித்ரா-லஸ்ய-ப்ரமாதோத்தம், தத், தாமஸம், உதாஹ்ருதம் ||

யத்	= எந்த
ஸுகம்	= ஸுகமானது
அக்ரே	= ஆரம்பத்தில்
ச	= மற்றும்
அநுப(ப)ந்தே(யே)	= பிறகும் (பயனுண்டாகும் காலத்திலும்)
ஆத்மன:	= தனக்கு
மோஹனம்	= மோஹகமானதோ
ச	= மற்றும்
நித்ரா-	= தூக்கம்
ஆலஸ்ய-	= சோம்பல்
ப்ரமாத(த)-	= அஜாக்ரதை (அதர்மத்தில் புத்தி) இவைகளால்
உத்த(தி)ம்	= உண்டாகிறதோ
தத்	= அந்த ஸுகமானது
தாமஸம்	= தாமஸமானது
(இதி)	= என்று
உதா(ஹ)ருதம்	= சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

(மூ)—ந தத(த)ஸ்தி ப்ருதி(தி)வ்யாம் வா தி(தி)வி தே(தே)வேஷு வா புந: ||
ஸத்வம் ப்ரக்ருதிஜைர்முக்தம் யதேபி:(பி:) ஸ்யாத் த்ரிபி(பி)ர் குணை: || 40 ||

(ப. உ.) ந, தத், அஸ்தி, ப்ருதி(தி)வ்யாம், வா, தி(தி)வி, தேவேஷு, வா, புந: | ஸத்வம், ப்ரக்ருதிஜை:, முக்தம், யத், ஏபி:(பி:), ஸ்யாத், த்ரிபி:(பி:), குணை: ||

புந:	= மற்றும்
யத்	= எந்த
ஸத்வம்	= ஜீவஸமுதாயம்
ப்ரக்ருதிஜை:	= ப்ரக்ருதியினால் பிறந்த
ஏபி:(பி:)	= இந்த
த்ரிபி:(பி:)	= ஸத்வ ரஜஸ் தமஸ் என்னும் மூவ்வகையான
கு(கு)ணை:	= குணங்களால்
முக்தம்	= விடுபட்டதாக
ஸ்யாத்	= ஆகுமோ
தத்	= அந்த ஜீவ ஸமுதாயம்
ப்ருதி(தி)வ்யாம்	= பூலோகத்தில் (இருப்பவர்களிலாகிலும்)
வா	= மற்றும்
தி(தி)வி	= ஸ்வர்க்கத்தில்
[ஸ்தி(தி) தேஷு]	= இருக்கும்
தேவேஷு	= தேவதைகளிலாகிலும்
ந, அஸ்தி	= இல்லை.

(மூ)—ப்ராஹ்மண க்ஷத்ரிய விஶாம் ஶூத்ராணாம் ச பரந்தப ||
கர்மாணி ப்ரவிப(ப)க்தானி ஸ்வபா(பா)வப்ரப(ப)வைர் கு(கு)ணை: || 41 ||

(ப. உ.) ப்ராஹ்மண-க்ஷத்ரிய-விஶாம், ஶூத்ராணாம், ச, பரந்தப | கர்மாணி, ப்ரவிப(ப)க்தானி, ஸ்வபா(பா)வப்ரப(ப)வை:, குணை: ||

பரந்தப = பகைவர்களை வாட்டுபவனே!
ப்ராஹ்மண- = ப்ராஹ்மணர்கள்
க்ஷத்ரிய- = க்ஷத்ரியர்கள்
விஶாம் = வைஶ்யர்கள் இவர்களிட
ச = மற்றும்
ஶூத்ராணாம் = ஶூத்ரர்களிட
கர்மாணி = கர்மங்கள்
ஸ்வபா(ஹா)வ- = அவரவரிட (ப்ராஹ்மணாதிகளிட) ஸ்வபாவங்களினால்
ப்ரப(ஹ)வை: = உண்டாயிருக்கின்ற (வெளியான)
கு(3)ணை: = ஸத்வாதிகு(3)ணங்களால்
ப்ரவிப(ஹ)க்தானி = தனித்தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

அவதரணிகை :—ப்ராஹ்மணர்களின் தர்மங்களையும் கர்மங்களையும் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶமோ த(3)மஸ்தபஶ்ஶௌசம் க்ஷாந்திரார்ஜவ மேவ ச ||
ஜ்ஞானம் விஜ்ஞானமாஸ்திக்யம் ப்ரஹ்மகர்ம ஸ்வபா(ஹா)வஜம் || 42 ||

(ப. உ.) ஶம:, த(3)ம:, தப:, ஶௌசம், க்ஷாந்தி:, ஆர்ஜவம், ஏவ, ச | ஜ்ஞானம், விஜ்ஞானம், ஆஸ்திக்யம், ப்ரஹ்மகர்ம, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ||

ஶம: = பகவானிடத்தில் வைக்கப்பட்ட புத்தி
த(3)ம: = இந்திரியங்களின் நிக்கிரஹம் (அடக்கம்)
தப: = ப்ரஹ்மசர்யம் முதலிய காயிக வாசிக மானஸிக தவம்
ஶௌசம் = உள்ளும் புறமும் சுத்தி
க்ஷாந்தி: = பொறுமை (கோபமின்மை)
= மற்றும்
ஆர்ஜவம் = ருஜுபா(ஹா)வம் (நேர்மை = மனோவாக்காயங்களில் ஒரேவிதமாயிருக்கை)
ஏவ = மற்றும்
ஜ்ஞானம் = ஸாமான்ய ஞானம்
விஜ்ஞானம் = விசேஷஞானம்
ஆஸ்திக்யம் = தர்மாதிகளில் ப்ரயோஜனமுண்டென்னும் புத்தி
(ஏதத்) = இவைகளே

	முதலிய கர்மங்களின் ஸமுதாயம்	ப்ராஹ்ம-	= ப்ராஹ்மண ஸம்பந்தமான
ஸ்வபா(ஶா)வஜம்	= ஸ்வபாவத்தினுண்டான	கர்ம	= கர்மங்களாயிருக்கின்றன.

அவதரணிகை :—க்ஷத்ரியர்களுக்கு ஸ்வாபா(ஶா)விகமான தர்மங்களை சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஶௌர்யம் தேஜோ த்(ய்)ருதிர்தா(கா)க்ஷ்யம் யுத்தே சாப்ய பலாயனம் ||
தா(கா)னமீஶ்வரபா(ஶா)வஶ்ச க்ஷாத்ரம் கர்ம ஸ்வபா(ஶா)வஜம் || 43 ||

(ப. உ.) ஶௌர்யம், தேஜ:, த்(ய்)ருதி:, தா(கா)க்ஷ்யம், யுத்தே(யே), ச, அபி, அபலாயனம் | தா(கா)னம், ஈஶ்வரபா(ஶா)வ:, ச, க்ஷாத்ரம், கர்ம, ஸ்வபா(ஶா)வஜம் ||

ஶௌர்யம்	= பயமின்மை (பராக்ரமம்)		க்கை
தேஜ:	= தேகத்திலுள்ள காந்தி	ச	= மற்றும்
த்(ய்)ருதி:	= தைர்யம்	தா(கா)னம்	= ஸத்பாத்ரத்தில் பூமி முதலியவைகளின் ஈகை
ச	= மற்றும்		
தா(கா)க்ஷ்யம்	= படுத்வம் (எல்லா கார்யங்களையும் நிறைவேற்றும் வல்லமை)	ஈஶ்வரபா(ஶா)வ:	= நியமிக்கும் திறமை
		(ஏதத்)	= இவ்வெல்லா கர்மஸமுதாயம்
		ஸ்வபாவஜம்	= ஸ்வபாவஸித்தமான
அபி	= மற்றும்		
யுத்தே(யே)	= போரில்	க்ஷாத்ரம்	= க்ஷத்ரிய ஸம்பந்தமான
அபலாயனம்	= பயத்தினால் புறங்காட்டி ஓடாமலிரு	கர்ம	= கர்மமாயிருக்கிறது.

அவதரணிகை :—வைஶ்யர்களுக்கும் ஶூத்ரர்களுக்கும் ஸ்வாபா(ஶா)விகமான தர்மங்களைச் சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—க்ருஷி கோ(ஶோ)ரக்ஷ்ய வாணிஜ்யம் வைஶ்யகர்ம ஸ்வபா(ஶா)வஜம் ||
பரிசர்யாத்மகம் கர்ம ஶூத்(த்)ரஸ்யாபி ஸ்வபா(ஶா)வஜம் || 44 ||

(ப. உ.) க்ருஷி-கோ(ஹோ)ரக்ஷ்ய-வாணிஜ்யம், வைஶ்யகர்ம, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் | பரிசர்யாத்மகம், கர்ம, ஶூத்(த்)ரஸ்ய, அபி, ஸ்வபா(ஹா)வஜம் ||

க்ருஷி-	= பயிரிடுதல்	கர்ம	= தொழில்கள்.
கோ(ஹோ) ரக்ஷ்ய-	= பசுக்காத்தல்	அபி	= மற்றும்
வாணிஜ்யம்	= வர்த்தகஞ் செய்தல் இவைகளைத்தும்	பரிசர் யாத்மகம்	= ப்ராஹ்மணதி மூன்று வருணத்தாரிட ஊழிய ரூபமான தொழில்
ஸ்வபா (ஹா)வஜம்	= ஸ்வபாவஸித்தமான	ஶூத்ரஸ்ய	= ஶூத்ரனுக்கு
வைஶ்ய-	= வைஶ்யர்களுக்குறிய	ஸ்வ பா(ஹா)வ ஜம்	= ஸ்வபாவஸித்தமானது.

(மூ)—ஸ்வே ஸ்வே கர்மண்யபி(ஹி)ரத: ஸம்ஸித்திம் லப(ஹ)தே நர: ||
ஸ்வகர்மநிரத: ஸித்திம் யதா(தா)விந்த(ஹ)தி தத் ஶ்ருணு || 45 ||

(ப. உ.) ஸ்வே, ஸ்வே, கர்மணி, அபி(ஹி)ரத:, ஸம்ஸித்திம், லப(ஹ)தே, நர: | ஸ்வகர்ம-நிரத:, ஸித்திம், யதா(தா), விந்த(ஹ)தி, தத், ஶ்ருணு||

ஸ்வே, ஸ்வே	= தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு விஹிதமான		விஹிதங்களான கர்மங்களில்
கர்மணி	= கர்மங்களில்	நிரத:	= ஆஸக்தனான (நிலைபெற்ற) மனிதன்
அபி(ஹி)ரத:	= ஆஸக்தனான	ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
நர:	= மனிதன்	யதா(தா)	= எவ்வாறு
ஸம்ஸித்திம்	= ஞானத்வாரா மோக்ஷத்தை	விந்ததி	= அடைகிறானோ
லப(ஹ)தே	= அடைகிறான்.	தத்	= அவ்விதத்தை
ஸ்வகர்ம-	= தம் தம் வர்ணாஶ்ரமங்களுக்கு	ஶ்ருணு	= கேள்.

(மூ)—யத: ப்ரவ்ருத்திர்பூ(ஹூ)தானாம் யேன ஸர்வமித(ஹ)ம் ததம் ||
ஸ்வகர்மணா தமப்(ஹ்)யர்ச்ய ஸித்திம் விந்த(ஹ)தி மானவ:||46||

(ப. உ.) யத:, ப்ரவ்ருத்தி:, பூ(ஹூ)தானாம், யேன, ஸர்வம், இத(ஹ)ம், ததம் | ஸ்வகர்மணா, தம், அப்(ஹி)யர்ச்ய, ஸித்திம், விந்ததி, மானவ: ||

மானவ:	= மனிதன்	ப்ரவ்ருத்தி:	= வ்யாபாரமானது
பூதானாம்	= ப்ராணிகளின்		

யத:	= எந்த பரமாத்மாவினால்	தம்	= அந்த பரமாத்மாவை
[ப(ஐ)வதி]	= ஆகிறதோ	ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விகிதமான
யேன	= எந்த பரமாத்மாவினால்		
இத(ஓ)ம்	= இந்த	கர்மணா	= கர்மத்தினால்
ஸர்வம்	= ஸகலசராசராத்மகமான ஜகத்து	அப்(ஹி)யர்ச்ய	= பூஜித்து
		ஸித்திம்	= மோக்ஷத்தை
ததம்	= வ்யாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதோ	விந்த(ஓ)தி	= அடைகிறான்.

அவதரணிகை :—தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விகிதமான கர்மங்களைச் செய்வதே ச்ரேயஸ்கரமானதென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ச்ரேயான் ஸ்வத(ய)ர்மோ விகு(ண)ண: பரத(ய)ர்மாத் ஸ்வனுஷ்டிதாத் ||
ஸ்வபா(ஹா)வநியதம் கர்ம குர்வன்னாப்நோதி கில்பி(வி)ஷம் || 47 ||

(ப. உ.) ச்ரேயான், ஸ்வத(ய)ர்ம:, விகு(ண)ண:, பரத(ய)ர்மாத், ஸ்வனுஷ்டிதாத் | ஸ்வபா(ஹா)வ-நியதம், கர்ம, குர்வன், ந, ஆப்னோதி, கில்பி(வி)ஷம் ||

ஸ்வ-	= தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விகிதமான		ளுக்கு விகிதமல்லாத இதர வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விகிதமான) தர்மத்தைக் காட்டிலும்
த(ய)ர்ம:	= தர்மமானது	ச்ரேயான்	= ச்ரேயஸ்கரமானது.
விகு(ண)ண: (அபி)	= சில பாகங்களைக் குறையாயுள்ளதாயினும் (எப்படிச் செய்ய வேண்டுமோ அப்படிச் செய்யப்படாததாயினும்)	(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்
		ஸ்வபா(ஹா)வ-	= தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு நியதமான
ஸ்வனுஷ்டிதாத்	= முறைப்படி செய்யப்பட்ட	கர்ம	= கர்மத்தை
பரதர்மாத்	= இதர (தம் வர்ணாச்ரமங்க	குர்வன் (ஸன்)	= செய்பவனாய்

கில்பி(வி)ஷம்	= அங்கந்யூநதையினுண்டாகும்	ந, ஆப்னோதி	தோஷத்தை = அடைவதில்லை.

அவதரணிகை :—எந்த கர்மமும் ஸர்வாங்கங்களுடன் கூடி செய்வதற்கு முடிவதல்ல. ஆதலால் எல்லா கர்மங்களும் அங்கக் குறைவு ரூபமான தோஷத்துடன் கூடியவைகளே யாதலால் அங்கவைகல்யரூப தோஷ பயத்தினால் ஸ்வஸ்வ விஹிதங்களான கர்மங்களை விடக்கூடாதென்று சொல்லுகிறான் :—

(மூ)—ஸஹஜம் கர்ம கௌந்தேய ஸதோ(ஷோ)ஷமபி ந த்யஜேத் ||
ஸர்வாரம்பா(ஹா)ஹி தோ(ஷோ)ஷேண தூ(ய-ஒ)மேனாக்னி
ரிவாவ்ருதா: || 48 ||

(ப. உ.) ஸஹஜம், கர்ம, கௌந்தேய, ஸதோ(ஷோ)ஷம், அபி, ந, த்யஜேத் | ஸர்வாரம்பா:(ஹா:), ஹி, தோ(ஷோ)ஷேண, தூ(ய-ஒ)மேன, அக்னி:, இவ, ஆவ்ருதா: ||

கௌந்தேய	= ஓ அர்ஜுன!	ஸஹஜம்	= தம் தம் வர்ணாச்ரமங்களுக்கு விஹிதமான
ஹி	= எக்காரணத்தினால்	கர்ம	= கர்மத்தை
அக்னி:	= அக்னியானது	ஸதோ(ஷோ)ஷம் (அபி)	= அங்கவைகல்யரூபமான தோஷத்துடன் கூடியிருப்பினும் (முழுதும் ஸரியாகச் செய்வதற்கு வராமலிருப்பினும்)
தூ(ய-ஒ)மேன	= புகையினால்	ந, த்யஜேத்	= விடக்கூடாது.
யுக்த: (இவ)	= கூடியதுபோல்		
ஸர்வாரம்பா:	= செய்யப்பட்ட ஸகல கர்மங்களும்		
தோ(ஷோ)ஷேண	= அங்கவைகல்யரூபமான தோஷத்துடன்		
ஆவ்ருதா:	= கூடினவைகளோ		
(தஸ்மாத்)	= அக்காரணத்தால்		

(மூ)—அஸக்தபுத்தி(யி)ஸ்ஸர்வத்ர ஜிதாத்மா விக(ம)தஸ்ப்ருஹ: ||
நைஷ்கர்ம்யஸித்தி(யி)ம் பரமாம் ஸம்ன்யாஸேனாதி(யி)
க(ம)ச்ச(ம)தி || 49 ||

(ப. உ.) அஸக்த-புத்தி:(த்யி:), ஸர்வத்ர, ஜிதாத்மா, விக(த)த-ஸ்ப்ருஹ:| நைஷ்கர்ம்ய-ஸித்தி(த்யி)ம், பரமாம், ஸம்ந்யாஸேன, அதி(யி)க(த)ச்சதி ||

ஸர்வத்ர	= ஸப்த கந்தாதி விஷயங்களில்		மற்ற மனிதன்
அஸக்த-	= அபிமானமற்ற	பரமாம்	= ஸம்பூர்ணமான
புத்தி:(த்யி:)	= புத்தியுடைய		
ஜிதாத்மா	= ஜயிக்கப் பட்ட மனதுடைய (மனஸ்வாதீனமுடைய)	ஸம்ந்யாஸேன	= ஸகல கர்மங்களை பரமாத்மாவிடத்தில் ஸமர்ப்பிப்பதினுல்
விகதஸ்ப்ருஹ:	= இஹலோகத்தின் ஸுகத்திலும், ஸ்வர்க்காதி ஸுகங்களிலும்விருப்ப	நைஷ்கர்ம்ய-	= மோக்ஷத்தின்
		ஸித்தி(த்யி)ம்	= உபாயத்தை
		அதி(யி) க(த)ச்சதி	= அடைகிருன்.

(மூ)—ஸித்தி(த்யி)ம் ப்ராப்தோ யதா(தா) ப்ரஹ்ம ததா(தா)ப்னோதி
நிபோ(போ)த(த) மே ||
ஸமாஸேனைவ கௌந்தேய நிஷ்டா ஞானஸ்ய யா பரா || 50 ||

(ப. உ.) ஸித்தி(த்யி)ம், ப்ராப்த:, யதா(தா), ப்ரஹ்ம, ததா(தா), ஆப்னோதி, நிபோ(போ)த(த), மே || ஸமாஸேன, ஏவ, கௌந்தேய, நிஷ்டா, ஞானஸ்ய, யா, பரா ||

கௌந்தேய	= அர்ஜுன!	ப்ராப்த: (ஸன்)	= அடைந்தவனுய்
(மனுஷ்ய:)	= மனிதன்		
ஜ்ஞானஸ்ய	= ஞானத்தின்	ப்ரஹ்ம	= ப்ரஹ்மத்தை
யா	= எந்த	ஆப்னோதி ஏவ	= அடைந்தே திருவானே
பரா	= கடையதான		
நிஷ்டா	= மோக்ஷஸாத(ய)னவஸ்தையுண்டோ	ததா(தா)	= அந்த வகையை
(தாம்)	= அந்த (அவஸ்தாரூபமான)	மே (ஸகாஸாத்)	= என்னிடமிருந்து
		ஸமாஸேன	= சுருக்கமாக
ஸித்தி(த்யி)ம்	= ஸித்தியை	நிபோ(போ)த(த)	= அறிவாயாக.
யதா(தா)	= எந்தப்ரகாரமாக		

(மூ)—புத்(த்)யா விஶுத்த(த்)யா யுக்தோ த்(த்)ருத்யாத்மானம் நியம்ய ச ||
ஶப்தா(த்)தீ(த்)ன் விஷயாம்ஸ்த்யக்த்வா ராக(க)த்(த்)வே
ஷௌ வ்யுத(த)ஸ்ய ச || 51 ||

விவிக்தஸேவீ லக்(க்)வாஸீ யதவாக்காயமானஸ: ||
த்(த்)யானயோக(க)பரோ நித்யம் வைராக்(க்)யம் ஸமுபா
ஶ்ரித: || 52 ||

அஹங்காரம் ப(ப)லம் த(த)ர்பம் காமம் க்ரோத(த)ம் பரி
க்(க்)ரஹம் ||
விமுச்ய நிர்மமஶ்ஶாந்தோ ப்ரஹ்மபூ(பூ)யாயகல்பதே || 53 ||

(ப. உ.) புத்(த்)யா, விஶுத்த(த்)யா, யுக்த:, த்(த்)ருத்யா, ஆத்மானம், நியம்ய, ச, | ஶப்தா(த்)தீ(த்)ன், விஷயான், த்யக்த்வா, ராக(க)த்(த்)வேஷௌ, வ்யுத(த)ஸ்ய, ச, || விவிக்த-ஸேவீ, லக்(க்)வாஸீ, யதவாக்-காய-மானஸ: | த்(த்)யானயோக(க)-பர:, நித்யம், வைராக்(க்)யம், ஸமுபாஶ்ரித: || அஹங்காரம், ப(ப)லம், த(த)ர்பம், காமம், க்ரோத(த)ம், பரிக்(க்)ரஹம் | விமுச்ய, நிர்மம:, ஶாந்த:, ப்ரஹ்மபூ(பூ)யாய, கல்பதே ||

விஶுத்த(த்)யா = விஷயங்களில் பற்றற்ற
புத்(த்)யா = அந்த:கரணத்துடன்
யுக்த: = கூடிய
த்(த்)ருத்யா = தைர்யத்துடன்
ஆத்மானம் = மனதை
நியம்ய = விஷயங்களிற் செல்லாமல் அடக்கிக்கொண்டவனும்
ச = மற்றும்
ஶப்தா(த்)தீ(த்)ன் = ஶப்தம் முதலான
விஷயான் = விஷயங்களை
த்யக்த்வா = விட்டு (ஶப்தாதி விஷயங்களின் அனுபவேச்சையை விட்டு)
ச = மற்றும்
ராகத்(த்)வேஷௌ = விருப்பு வெறுப்புகளை
வ்யுத(த)ஸ்ய = விலக்கி
விவிக்த- = துஷ்ட ஜன ஸமூஹம் அற்ற இடத்தில்
ஸேவீ = வசிப்பவனும்
லக்(க்)வாஸீ = மிதமான ஆஹாரத்தை உட்கொள்பவனும்
யத- = ஸாது விஷயங்களில் நியத

மாய் வைக்கப் பட்ட
வாக்- = வாக்கு
காய- = சரீரம்
மானஸ: = மனது இவைகளையுடையவனும்
நித்யம் = எப்பொழுதும்
த்(யீ)யான யோக(ம)- = த்யானரூபமான உபாயத்தில்
பர: = பற்றுள்ளவனும்
வைராக்(ஞ)யம் = வைராக்யத்தை
ஸமுபாஶ்ரித: = நன்றாக அடைந்தவனும்
அஹங்காரம் = அஹங்காரம் (நானே கர்த்தாவென்னும் அபிமானம்)
ப(ப)லம் = பலம் (ஸாமர்த்யாபிமானம்)
த(ஃ)ர்பம் = தர்பம் (இறுமாப்பு)
காமம் = விஷயேச்சை
க்ரோத(ய)ம் = கோபம்
பரிக்(ரீ)ரஹம் = அன்னம் வஸ்த்ரம் முதலியவைகளின் ஸங்க்ரஹம் (இவைகளை)
விமுச்ய = விட்டு
நிர்மம: = மமதையற்றவனும்
ஶாந்த: = ஶாந்தனுமான
(மனுஷ்ய:) = மனிதன்
ப்ரஹ்ம பூ(ஊ)யாய = ப்ரஹ்மாவை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்கொள்வதற்கு (ப்ரஹ்மாவிடத்தில் மனது வைப்பதற்கு)
கல்பதே = சக்தியுள்ளவனாகிறான்.

(மூ)—ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த: ப்ரஸன்னாத்மா ந ஶோசதி ந காங்க்ஷதி ||
ஸம: ஸர்வேஷு பூ(ஊ)தேஷு மத்(ஃ)ப(ஃ)க்திம் லப(ஃ)தே பராம் || 54 ||

ப(ஃ)க்த்யா மாமபி(ஃ)ஜாநாதி யாவான் யஶ்சாஸ்மி தத்த்வத: ||
ததோ மாம் தத்த்வதோ ஜ்ஞாத்வா விஶதே தத(ஃ)னந்தரம் ||55||

(ப. உ.) ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த:, ப்ரஸன்னாத்மா, ந, ஶோசதி, ந, காங்க்ஷதி | ஸம:, ஸர்வேஷு, பூ(ஊ)தேஷு, மத்(ஃ)ப(ஃ)க்திம், லப(ஃ)தே, பராம் || ப(ஃ)க்த்யா, மாம், அபி(ஃ)ஜாநாதி, யாவான், ய:, ச, அஸ்மி, தத்த்வத: | தத:, மாம், தத்த்வத:, ஜ்ஞாத்வா, விஶதே, தத(ஃ)னந்தரம் ||

ப்ரஹ்மபூ(ஊ)த: = ப்ரஹ்மாவிடத்தில் மனதை வைத்த
ப்ரஸன்ன- = ப்ரஸன்னமான (விஷயத்தில் தானாகச் செல்லாமலிருக்கும்)

ஆத்மா	= மனதுடைய மனிதன்	ய:	= எந்த பெயருடையவனாய் எந்த ரூபமுடையவனாய்
ந, ஶோசதி	= து:க்கப்படுகிறதில்லை *		
ந, காங்க்ஷதி	= பதார்த்தங்களை விரும்புகிறதுமில்லை.	அஸ்மி	= இருக்கிறேனோ
		[தாத்(ரூ)ருஶம்]	= அப்படிப்பட்ட
ஸர்வேஷு	= எல்லா	மாம்	= என்னை
பூ(ஊ)தேஷு	= ப்ராணிகளிடத்திலும்	ப(ஊ)க்த்யா	= பக்தியினால்
		தத்வத:	= உள்ளபடி
ஸம:	= அவரவர் யோக்யதையையனுஸரித்துப் பார்ப்பவனாக	அபி(ஷி)-	= தன் யோக்யதானுஸாரமாய்
		ஜானாதி	= தெரிந்து கொள்கிறானோ
[ப(ஊ)வதி]	= ஆகிறான்.	தத:	= அந்த பக்தியினால்
பராம்	= சிறந்ததான		
மத்-	= என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)	மாம்	= என்னை
		தத்வத:	= உள்ளபடி
		ஜ்ஞாத்வா	= தெரிந்துகொண்டு
ப(ஊ)க்திம்	= பக்தியை		
லப(ஊ)தே	= அடைகிறான்.	தத(ஊ)னந்தரம்	= அவ்வித ஞானமடைந்த பிறகு
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணன்)	மாம்	= என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
யாவான்	= தேசம், காலம், குணம் இவைகளால் எவ்வளவு வ்யாபித்திருக்கிறேனோ		
		விஶதே	= ப்ரவேஶிக்கிறான் (மோக்ஷத்தையடைகிறான்.)
	= மற்றும்		

அவதரணிகை :—மற்றும் அந்தரங்க ஸாதனத்தைச் சொல்லி, சொல்லிய சாஸ்த்ரார்த்தத்தை முடிக்கிறான் :—

(மூ)—ஸர்வகர்மாண்யபி ஸதா(ஊ) குர்வாணோ மத்(ஊ)வ்யபாஶ்ரய: ||
மத்ப்ரஸாதா(ஊ)த(ஊ)வாப்னோதி ஶாஶ்வதம் பத(ஊ)மவ்யயம்
|| 56 ||

* இவ்விஷயத்தின் விசாரத்தை 5-வது அத்தியாயம் 24-வது ஶ்லோகத்தில் பார்க்கத்தக்கது.

(ப. உ.) ஸர்வ-கர்மாணி, அபி, ஸதா(௩ா), குர்வாண:, மத்(௩)வ்யபாஶ்ரய: | மத்ப்ரஸாதா(௩ா)த், அவாப்நோதி, ஶாஶ்வதம், பத(௩)ம், அவ்யயம் ||

மத்(௩)வ்யபாஶ்ரய:	= நானே (என்னையே) ஆஶ்ரயமாயுடைய	மத்ப்ரஸாதா(௩ா)த்	= என் அருளால்
ஸதா(௩ா)	= எல்லா காலங்களிலும்	ஶாஶ்வதம்	= ஶாஶ்வதமும்
அபி	= எதையும் விடாமல்	அவ்யயம்	= அழிவற்றதுமான
ஸர்வ-	= ஸகலமான	பத(௩)ம்	= ஸ்தானத்தை (மோக்ஷத்தை)
கர்மாணி	= கர்மங்களை		
குர்வாண:	= செய்கிற மனிதன்	அவாப்நோதி	= அடைகிறான்.

(மூ)—சேதஸா ஸர்வகர்மாணி மயி ஸம்ந்யஸ்ய மத்பர: ||
புத்தி(௪)யோக(௩)முபாஶ்ரித்ய மச்சித்தஸ்ஸததம் ப(௪)வ ||57||

(ப. உ.) சேதஸா, ஸர்வ-கர்மாணி, மயி, ஸம்ந்யஸ்ய, மத்பர: பு(௩)த்தி(௪)யோக(௩)ம், உபாஶ்ரித்ய, மச்சித்த:, ஸததம், ப(௪)வ ||

(பார்த்த)	= அர்ஜுன!		
சேதஸா	= மனதினால் (மன: பூர்வகமாய்)	பு(௩)த்தி(௪)யோக(௩)ம்	= ஞான ஸாதனத்தை
ஸர்வ-	= ஸமஸ்தமான		
கர்மாணி	= கர்மங்களையும்	உபாஶ்ரித்ய	= ஆஶ்ரயித்து
மயி	= என்னிடத்தில்	ஸததம்	= எல்லா காலத்திலும்
ஸம்ந்யஸ்ய	= ஸமர்ப்பித்து	மச்சித்த:	= என்னிடத்திலேயே மனதுடையவனாக
மத்பர: (ஸன்)	= நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்னும் ஞானமுடையவனாய்	ப(௪)வ	= ஆகுக.

(மூ)—மச்சித்தஸ்ஸர்வது(௩ு)ர்கா(௩ா)ணி மத்ப்ரஸாதா(௩ா)த்தரிஷ்யஸி ||
அத(௨) சேத் த்வமஹங்காரான்ன ஶ்ரோஷ்யஸி விநங்க்ஷ்யஸி || 58 ||

(ப. உ.) மச்சித்த:, ஸர்வது(³)ர்கா(³)ணி, மத்ப்ரஸாதா(³)த், தரிஷ்யஸி | அத(²), சேத், த்வம், அஹங்காராத், ந, ஶ்ரோஷ்யஸி, விநங்க்ஷ்யஸி ||

மச்சித்த: = என்னிடத்திலேயே மனதுடையவனாய்
மத்ப்ரஸாதா(³)த் = என் அனுக்ரஹத்தினால்
ஸர்வது(³)ர்கா(³)ணி = ஸகல கஷ்டங்களையும்
தரிஷ்யஸி = தாண்டப் போகிறாய்.
அத(²) = மற்றும்
த்வம் = நீ
அஹங்காராத் = நானே யுத்தம் செய்வதற்கும், விடுவதற்கும் சுதந்திரனென்னும் புத்தியினால்
ந, ஶ்ரோஷ்யஸி, சேத் = போர் புரி என்னும் என் வார்த்தையைக் கேளாவிடின் (கேட்டு போர் செய்யாவிடின்)
விநங்க்ஷ்யஸி = நாசத்தை அடைவாய் (புருஷார்த்தத்தினின்றும் விடுபட்டவனாய்)

(மூ)—யத(³)ஹங்காரமாஶ்ரித்ய ந யோத்ஸ்ய இதி மன்யஸே ||
மித்(²)யைஷ வ்யவஸாயஸ்தே ப்ரக்ருதிஸ்த்வாம் நியோக்ஷ்யதி || 59 ||

(ப. உ.) யத், அஹங்காரம், ஆஶ்ரித்ய, ந, யோத்ஸ்யே, இதி, மன்யஸே | மித்(²)யா, ஏஷ:, வ்யவஸாய:, தே, ப்ரக்ருதி:, த்வாம், நியோக்ஷ்யதி ||

(த்வம்) = நீ
அஹங்காரம் = நானே கர்மத்தை செய்வதற்கும், விடுவதற்கும் சுதந்திரனென்னும் அஹங்காரத்தை
ஆஶ்ரித்ய = ஆஶ்ரயித்து
ந, யோத்ஸ்யே = போர் புரிய மாட்டேன்
இதி = என்று
யத், மன்யஸே = எதை நினைக்கின்றாயோ
ஏஷ: = இந்த
தே = உன்னுடைய
வ்யவஸாய: = நிச்சயமானது
மித்(²)யா = வீணாகும். (யுத்தம் செய்வதில்லை என்பது நடக்கிறதில்லை.)
ப்ரக்ருதி: = ஈஶ்வரேச்சை அல்லது ரஜோகுண ரூப

மான ப்ரக்ருதி
த்வாம் = உன்னை
நியோக்ஷ்யதி = யுத்தத்தில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்கிறது.

(மூ)—ஸ்வபா(ஹா)வஜேன கௌந்தேய நிப(ஹ)த்த:(ஶ:) ஸ்வேன கர்மணா ||
கர்தும் நேச்ச(ஹ)ஸி யன்மோஹாத் கரிஷ்யஸ்யவஶோபி தத் || 60 ||

(ப. உ.) ஸ்வபா(ஹா)வஜேன, கௌந்தேய, நிப(ஹ)த்த:(ஶ:), ஸ்வேன, கர்மணா | கர்தும், ந, இச்ச(ஹ)ஸி, யத், மோஹாத், கரிஷ்யஸி, அவஶ:, அபி, தத் ||

கௌந்தேய = அர்ஜுன!
ஸ்வபா(ஹா)வஜேன = பூர்வ ஸம்ஸ்காரத்தினால் பிறந்த
ஸ்வேன = ஸ்வகீயமான (உன்னுடைய)
கர்மணா = கர்மத்தால்
நிப(ஹ)த்த:(ஶ:) = கட்டுப்பட்டவனாய்
(த்வம்) = நீ
யத் = எந்த கர்மத்தை
மோஹாத் = பந்துக்களில் ஸ்நேஹத்தாலுண்டாகும் அஜ்ஞானத்தால்
கர்தும் = செய்வதற்கு
ந, இச்ச(ஹ)ஸி = விரும்புவதில்லையோ
தத் = அந்த யுத்தமென்னும் கர்மத்தை
அவஶ:, அபி = நீ விரும்பாவிடினும் (பராதீனனாயினும்)
கரிஷ்யஸி (ஏவ) = செய்தே தீருகிறாய்.

(மூ)—ஈஶ்வரஸ்ஸர்வபூ(ஹ)தானாம் ஹ்ருத்தே(த₃)ஶேர்ஜுன திஷ்டதி ||
ப்(ஹ)ராமயன் ஸர்வபூ(ஹ)தானி யந்த்ராரூடா(ஹா)னி மாயயா || 61 ||

(ப. உ.) ஈஶ்வர:, ஸர்வ-பூ(ஹ)தானாம், ஹ்ருத்தே(த₃)ஶே, அர்ஜுன, திஷ்டதி | ப்(ஹ)ராமயன், ஸர்வ-பூ(ஹ)தானி, யந்த்ராரூடா(ஹா)னி, மாயயா ||

அர்ஜுன = ஓ அர்ஜுன!
ஈஶ்வர: = எல்லோரையும் நியமிக்கும் ஸ்வபாவமுடைய ஸ்ரீமந் நாராயணன்

யந்த்ராரூடா(ஆ)னி	= ஶரீரமென்னும் யந்திரத்திலிருக்கும்
ஸர்வ-	= ஸகல
பூ(ஹு)தானி	= ப்ராணிகளை
மாயயா	= இச்சை(மை)யினுல்
ப்(ஶ்)ராமயன்(ஸன்)	= அனேக கர்மங்களில் ப்ரவர்த்திக்கச் செய்பவனும்
ஸர்வ-பூ(ஹு)தானும்	= ஸகல ப்ராணிகளின்
ஹ்ருத்தே(ஶே)ஶே	= ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தில்
திஷ்டதி	= இருக்கின்றான்.

விசாரம் :—ஶங்கராசார்யர் "ஸ்ம்ருதேஶ்ச" என்னும் ஸூத்ர வ்யாக்யானத்தில் இந்த ஶ்லோகம் பேதத்தைச் சொல்லுகிறதென்று சொல்லியிருக்கிறார். இதனுல் ஸூத்ரகாரரான ஸ்ரீவேதவ்யாஸர், கீதாசார்யரான ஸ்ரீக்ருஷ்ணன், ஶங்கராசார்யர், இம்மூவரும் ஜீவேஶ்வரர்களின் பேதத்தை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறார்களென்று ஸித்தமாகிறபடியால் ஜீவேஶ்வரர்களின் பேதம் நிர்விவாதமாக ஸித்தமாகிறது.

(மூ)—தமேவ ஶரணம் க(ம)ச்ச(ஹ) ஸர்வபா(ஹா)வேன பா(ஹா)ரத ||
தத்ப்ரஸாதா(தா)த் பராம் ஶாந்திம் ஸ்தா(யா)னம் ப்ராப்ஸ்யஸி
ஶாஶ்வதம் || 62 ||

(ப. உ.) தம், ஏவ, ஶரணம், க(ம)ச்ச(ஹ), ஸர்வபா(ஹா)வேன, பா(ஹா)ரத | தத்-ப்ரஸாதா(தா)த், பராம், ஶாந்திம், ஸ்தா(யா)னம், ப்ராப்ஸ்யஸி, ஶாஶ்வதம் ||

பா(ஹா)ரத	= அர்ஜுன !
(தஸ்மாத்)	= பரமாத்மாவே எல்லாவற்றிற்கும் நியாமகன், ஸ்வதந்திரன், ஜீவர்கள் அவனிடம் அதீனர்கள் ஆதலால்
தம், ஏவ	= அந்த பரமாத்மாவையே
ஸர்வ பா(ஹா)வேன	= எல்லாவிதத்திலும்
ஶரணம்	= ஶரணத்தை
க(ம)ச்ச(ஹ)	= அடைவாயாக.
தத்-	= அந்த பரமாத்மாவின்
ப்ரஸாதா(தா)த்	= அனுக்ரஹத்தினுல்
பராம்	= மேலான
ஶாந்திம்	= பரமாத்மவிஷயகமான புத்தியையும்
ஶாஶ்வதம்	= நித்யமான
ஸ்தா(யா)னம்	= வைகுண்டாதிலோகங்களையும்
ப்ராப்ஸ்யஸி	= அடைவாயாக.

(மூ)—இதி தே ஜ்ஞானமாக்யாதம் கு(ஹ்)ஹ்யாத் கு(ஹ்)ஹ்யதரம் மயா ||
விம்ருஶ்யைதத(ஶ)ேஷேண யதே(யே)ச்ச(ஸ)ஸி ததா(யா) குரு || 63 ||

(ப. உ.) இதி, தே, ஜ்ஞானம், ஆக்யாதம், கு(ஹ்)ஹ்யாத், கு(ஹ்)ஹ்யதரம், மயா | விம்ருஶ்ய, ஏதத், அஶேஷேண, யதா(யா), இச்ச(ஸ)ஸி, ததா(யா), குரு ||

கு(ஹ்)ஹ்யாத் = ரஹஸ்யத்தைக் காட்டிலும்
கு(ஹ்)ஹ்யதரம் = அதிக ரஹஸ்யமாயுள்ள
இதி = இவ்வாறு
ஜ்ஞானம் = ஜ்ஞேயமாகிய (தெரிந்து கொள்வதற்கு யோக்யமான) தத்வம்
மயா = என்னால்
தே = உனக்காக
ஆக்யாதம் = சொல்லப்பட்டது.
ஏதத் = இந்தத் தத்வத்தை
அஶேஷேண = பூர்ணமாக
விம்ருஶ்ய = ஆலோசித்து
யதா(யா) = எவ்வாறு
இச்ச(ஸ)ஸி = விரும்புகிறாயோ
ததா(யா) = அவ்வாறு
குரு = செய்.

(மூ)—ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம் பூ(ஹ)ய: ஶ்ருணு மே பரமம் வச: |
இஷ்டோऽஸி மே த்(ரு)ருட(ஞ)மிதி ததோ வக்ஷ்யாமி தே ஹிதம் || 64 ||

(ப. உ.) ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம், பூ(ஹ)ய:, ஶ்ருணு, மே, பரமம், வச: | இஷ்ட:, அஸி, மே, த்(ரு)ருட(ஞ)ம், இதி, தத:, வக்ஷ்யாமி, தே, ஹிதம் ||

(அர்ஜுன) = அர்ஜுன!
(த்வம்) = நீ
மே = எனக்கு
த்(ரு)ருட(ஞ)ம் = நிஶ்சயமாக
இஷ்ட: = இஷ்டனாய் (நேஸனாய்)
அஸி = இருக்கிறாய்.
இதி, தத: = என்னும் காரணத்தால்
தே = உனக்காக
ஹிதம் = ஹிதத்தை
வக்ஷ்யாமி = சொல்லுகிறேன்.
ஸர்வ-கு(ஹ்)ஹ்யதமம் = ஸகல ஸாதனங்களிலும் ரஹஸ்யமான ஸாதனத்தை அறிவிக்கும்
மே = என்னுடைய
பரமம் = சிறந்ததான
வச: = வார்த்தையை
பூ(ஹ)ய: = மறுபடியும்
ஶ்ருணு = கேள்.

(மூ)—மன்மனா ப(௪)வ மத்(௩)ப(௪)க்தோ மத்(௩)யாஜீ மாம் நமஸ்
குரு ||
மாமேவைஷ்யஸி ஸத்யம் தே ப்ரதிஜானே ப்ரியோஸி மே
|| 65 ||

(ப. உ.) மன்மனா:, ப(௪)வ, மத்(௩)ப(௪)க்த:, மத்(௩)யாஜீ, மாம், நமஸ்குரு | மாம், ஏவ, ஏஷ்யஸி, ஸத்யம், தே, ப்ரதிஜானே, ப்ரிய:, அஸி, மே ||

(யத:)	= எக்காரணத்தால்
மே	= எனக்கு
(த்வம்)	= நீ
ப்ரிய:	= ப்ரீதி விஷயனாக
அஸி	= இருக்கிறாயோ
(அத:)	= அக்காரணத்தால்
மன்மனா:	= என்னிடத்தில் மனதுடையவனாக
ப(௪)வ	= ஆகுக.
மத்(௩) ப(௪)க்த:	= என்னிடத்திலேயே பக்தியுடையவனாய்
[ப(௪)வ]	= ஆகுக.
மத்(௩)யாஜீ	= என்னிடப்ரீதிக்காகவே யாகங்களைச் செய்பவனாய்
[ப(௪)வ]	= ஆகுக.

மாம்	= என்னை
நமஸ்குரு	= [நானே (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனே) ஸர்வோத்தமனென்னும் ஞானபூர்வகமாய்] வந்தனம் செய்.
(தத:)	= இவ்வாறு செய்வதினால்
மாம்	= என்னை
ஏஷ்யஸி, ஏவ	= அடைந்தே தீருவாய்.
இதி	= இவ்வாறு
தே	= உனக்காக
ஸத்யம்	= உண்மையாக
ப்ரதிஜானே	= (அவஶ்யகமாய் என்னிடப்ராப்தியாகிறதென்று) ப்ரதிஞ்ஞை (சபதம்) செய்கிறேன்.

(மூ)—ஸர்வத(௪)ர்மான் ப்ரித்யஜ்ய மாமேகம் ஶரணம் வ்ரஜ ||
அஹம் த்வா ஸர்வபாபேப்(௩)யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி மா
ஶுச: || 66 ||

(ப. உ.) ஸர்வத(௪)ர்மான், பரித்யஜ்ய, மாம், ஏகம், ஶரணம், வ்ரஜ | அஹம், த்வா, ஸர்வபாபேப்(௩)ய:, மோக்ஷயிஷ்யாமி, மா, ஶுச: ||

த்வம்	= நீ
ஸர்வ த(ய)ர் மான்	= அன்னிய தேவதோத்தேஶ்யகங்களாகிய ஸகல தர்மங்களை, அல்லது ஸ்வர்க்கம் முதலிய நஶ்வர பலோத்தேஶகமான காம்ய கர்மங்களை
பரித்யஜ்ய	= விட்டு
மாம், ஏகம்	= என்னொருவனையே
ஶரணம்	= ஶரணத்தை
வ்ரஜ	= அடைவாயாக.
அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
த்வா	= உன்னை
ஸர்வ-	= ஸகலமான
பாபே ப்(ஶ்)ய:	= பாபங்களினின்றும்
மோக்ஷயிஷ்யாமி	= விடுவிக்கிறேன் (முக்தனாகச் செய்கிறேன்).
மாஶுச:	= நரகம் முதலிய அனர்த்தங்களுண்டாகின்றனவென்று துக்கப்படாதே.

தாத்பர்யம்:—இந்த ஶ்லோகத்தில் "ஸர்வதர்மான் பரித்யஜ்ய" என்னும் வாக்யத்தால் மேன்மேல் ஸகல தர்மங்களைவிட வேண்டியதென்னும் அர்த்தம் தோன்றினும்—பின் ஶ்லோகங்களில் நமஸ்காரம் செய், யஜனும் செய், போர்புரி, என்று பரமாத்மாவின் உத்தேஶ்யகமான கர்மங்களைச் செய்யவேண்டுமென்று சொல்லியிருப்பதால் ஸகல தர்மங்களை விடுவதென்பது பொருந்தாது. ஆகையால் நாஶமடையத்தக்க ஸ்வர்க்கம் முதலிய பலோத்தேஶத்தினால் அன்னிய தேவதோத்தேஶ்யகமான கர்மங்களை விடவேண்டியதென்றே அர்த்தம் செய்யவேண்டும்.

(மூ)—இத(ங்)ம் தே நாதபஸ்காய நாப(ஃ)க்தாய கதா(ங)சன ||
ந சாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம் ந ச மாம் யோப்(ஃ)யஸூயதி || 67 ||

(ப. உ.) இத(ங்)ம், தே, ந, அதபஸ்காய, ந, அப(ஃ)க்தாய, கதா(ங)சன | ந, ச, அஶுஶ்ரூஷவே, வாச்யம், ந, ச, மாம், ய:, அப்(ஃ)யஸூயதி ||

தே	= உன்னால்
இத(ங்)ம்	= இந்த கீதாஶாஸ்த்ரம்
அதபஸ்காய	= காயிக, வாசக, மானஸிக தவங்களையற்றவனுக்கு

ந, வாச்யம் = சொல்லத் தக்கதன்று.
ச = மற்றும்
அப(ஐ)க்தாய = பரமாத்மாவிடத்தில் பக்தி இல்லாதவனுக்கு
கதா(ஊ)சன = எப்பொழுதும்
ந (வாச்யம்) = சொல்லத் தக்கதல்ல.
ச = மற்றும்
அஶுஶ்ரூஷவே = குரு ஶுஶ்ரூஷை(சேவை) செய்யாதவனுக்கு
ந (வாச்யம்) = சொல்லத் தக்கதல்ல.
ய: = எவன்
மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
அப்(ஷீ)யஸூயதி = த்வேஷிக்கின்றானோ
(தஸ்மை) = அவனுக்கு
ந (வாச்யம்) = சொல்லத் தக்கதல்ல.

(மூ)—ய இத(ஊ)ம் பரமம் கு(ஃ)ஹ்யம் மத்(ஜ)ப(ஐ)க்தேஷ்வபி(ஷி)
தா(யா)ஸ்யதி ||
ப(ஐ)க்திம் மயி பராம் க்ருத்வா மாமேவைஷ்யத்யஸம்ஶய:
|| 68 ||

(ப. உ.) ய:, இத(ஊ)ம், பரமம், கு(ஃ)ஹ்யம், மத்(ஜ) ப(ஐ)க்தேஷு, அபி(ஷி)தா(யா)ஸ்யதி | ப(ஐ)க்திம், மயி, பராம், க்ருத்வா, மாம், ஏவ, ஏஷ்யதி, அஸம்ஶய: ||

ய: = எவனொருவன்
பரமம், குஹ்யம் = பரமரகசியமான
இத(ஊ)ம் = இந்த கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை
மத்(ஜ) ப(ஐ)க்தேஷு = என் பக்தர்களிடத்தில்
அபி(ஷி)தா(யா)ஸ்யதி = சொல்வனோ
(ஸ:) = அவன்
மயி = என்னிடத்தில் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிடத்தில்)
பராம் = உத்தமமான
ப(ஐ)க்திம் = பக்தியை
க்ருத்வா = செய்து
மாம் = என்னை (ஸ்ரீ கிருஷ்ணனை)
ஏஷ்யதி, ஏவ = அடைந்தே தீருவான்.
அஸம்ஶய: = இந்த விஷயத்தில் ஸந்தேஹமில்லை.

(மூ)—ந ச தஸ்மான்மனுஷ்யேஷு கஶ்சின்மே ப்ரியக்ருத்தம: ||
ப(ஐ)விதா ந ச மே தஸ்மாத(ஊ)ன்ய: ப்ரியதரோ பு(ஊ)வி||69||

(ப. உ.) ந, ச, தஸ்மாத், மனுஷ்யேஷு, கஶ்சித், மே, ப்ரியக்ருத்தம: | ப(ஐ)விதா, ந, ச, மே, தஸ்மாத், அன்ய:, ப்ரியதர:, பு(ஊ)வி ||

தஸ்மாத்	= கீதா ஶாஸ்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட	தஸ்மாத்	= இந்த கீதா சாஸ்த்ரத்தை உபதேசிக்கும் மனிதனைவிட
மே	= எனக்கு	அன்ய:	= வேறொரு மனிதன்
ப்ரிய க்ருத்தம:	= மிகவும் ப்ரீதியை அளிப்பவன்	மே	= எனக்கு
		ப்ரியதர:	= மிகவும் ப்ரியனானவன்
மனுஷ்யேஷு	= மானிடர்களில்	பு(ஹு)வி	= பூலோகத்தில்
கஶ்சித்	= எவனும்	ந, ப(ஹ)விதா	= உண்டாகப் போவதுமில்லை.
ந, ச	= இல்லை.		
ச	= மற்றும்		

(மூ)—அத்(யீ)யேஷ்யதே ச ய இமம் த(ய)ர்ம்யம் ஸம்வாத(ஈ)மாவயோ: ||
ஜ்ஞானயஜ்ஞேன தேனுஹமிஷ்டஸ்யாமிதி மே மதி: || 70 ||

(ப. உ.) அத்(யீ)யேஷ்யதே, ச, ய:, இமம், த(ய)ர்ம்யம், ஸம்வாத(ஈ)ம், ஆவயோ: | ஜ்ஞானயஜ்ஞேன, தேன, அஹம், இஷ்ட:, ஸ்யாம், இதி, மே, மதி: ||

ச	= மற்றும்		ஶாஸ்திரத்தை
ய:	= எந்த மனிதன்	அத்(யீ)யேஷ்யதே	= அத்யயனம் செய்வனோ (படிப்பனோ)
ஆவயோ:	= நம்மிருவரின் (ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்ஜுனரின்)	தேன	= அந்த மனிதனால்
ஸம்வாத(ஈ)ம்	= பரஸ்பர ஸம்பாஷணை ரூபமான	ஜ்ஞான யஜ்ஞேன	= ஞானமென்னும் யஜ்ஞத்தால்
த(ய)ர்ம்யம்	= தாரகனுதலால் தர்ம ஶப்தத்தால் சொல்லப்படும் பரமாத்மாவின் ஸம்பந்தமான (பரமாத்மாவை போதிக்கும்) அல்லது தர்மத்தைச் சொல்லும்	அஹம்	= நான் (ஸ்ரீகிருஷ்ணன்)
		இஷ்ட:	= ஆராதிக்கப்பட்டவனாக
		ஸ்யாம்	= ஆவேன்
		இதி	= என்று (என்பது)
		மே	= என்னுடைய
		மதி:	= அறிவு (எண்ணம்).
இமம்	= இந்த கீதா		

(மூ)—ஶ்ரத்தா(ஞ்ரா)வானனஸூயஶ்ச ஶ்ருணுயாத(ஏ)பி யோ நர: ||
ஸோபி முக்தஶ்ஶுபா(ஞா)ன் லோகான் ப்ராப்னுயாத் புண்ய
கர்மணும் || 71 ||

(ப. உ.) ஶ்ரத்தா(ஞ்ரா)வான், அனஸூய:, ச, ஶ்ருணுயாத், அபி, ய:, நர: | ஸ:, அபி, முக்த:, ஶுபா(ஞா)ன், லோகான், ப்ராப்னுயாத், புண்ய கர்மணும் ||

ஶ்ரத்தா (ஞ்ரா)வான்	= ஆஸ்திக புத்தியுடைய		னின்றும் முக்தனுய்
ச	= மற்றும்	புண்ய கர்மணும்	= புண்ய கர்மங்களைச் செய்தவர்களுக்குரிய
அனஸூய:	= பொருமையற்ற		
ய:	= எந்த	ஶுபா (ஞா)ன்	= மங்களகரங்களாகிய
நர:	= மனிதன்		
அபி	= மற்றும்	லோகான்	= லோகங்களை
ஶ்ருணுயாத்	= கேட்பனே	ப்ராப்னுயாத்	= அடைவான்.
ஸ:, அபி	= அம்மனிதனும்		
முக்த: (ஸன்)	= ஸம்ஸாரத்தி		

(மூ)—கச்சிதே(ஏ)தத் ஶ்ருதம் பார்த்த(ய) த்வயைகாக்(ஃ)ரேண
சேதஸா ||
கச்சித(ஏ)ஜ்ஞான-ஸம்மோஹ: ப்ரணஷ்டஸ்தே த(ய)னஞ்ஜய
|| 72 ||

(ப. உ.) கச்சித், ஏதத், ஶ்ருதம், பார்த்த, த்வயா, ஏகாக்(ஃ)ரேண, சேதஸா | கச்சித், அஜ்ஞான-ஸம்மோஹ:, ப்ரணஷ்ட:, தே, த(ய)னஞ்ஜய ||

பார்த்த(ய)	= அர்ஜுன !	ஶ்ருதம், கச்சித்	= கேழ்க்கப்பட்டதல்லவா ?
த்வயா	= உன்னல்		
ஏகாக்(ஃ) ரேண	= ஒரே இடத்தில் வைக்கப்பட்ட	த(ய)னஞ்ஜய	= ஓ அர்ஜுனு !
		தே	= உன்னுடைய
சேதஸா	= மனதினுல்	அஜ்ஞான-	= அஞ்ஞானத்தினுலுண்டான
ஏதத்	= என்னுல் சொல்லப்பட்ட ஶாஸ்த்ரார்த்தமானது	ஸம்மோஹ:	= மதிமயக்கமானது
		ப்ரணஷ்ட: கச்சித்	= நாஶமடைந்ததல்லவா ?

அர்ஜுன உவாச—

(மூ)—நஷ்டோ மோஹ: ஸ்ம்ருதிர்லப்(ப்)தா(யா) த்வத்ப்ரஸா தா(தா)ன் மயாச்யுத ||
ஸ்தி(யி)தோஸ்மி க(ம)தஸந்தே(தே)ஹ: கரிஷ்யே வசனம் தவ || 73 ||

(ப. உ.) நஷ்ட:, மோஹ:, ஸ்ம்ருதி:, லப்(ப்)தா(யா), த்வத்-ப்ரஸா தா(தா)த், மயா, அச்யுத | ஸ்தி(யி)த:, அஸ்மி, க(ம)தஸந்தே(தே)ஹ:, கரிஷ்யே, வசனம், தவ ||

அர்ஜுன:	= அர்ஜுனன்		மென்னும் ஸ்மரணையானது
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	லப்(ப்) தா(யா)	= அடையப்பட்டது.
அச்யுத	= நாஶமற்ற ஸ்ரீ கிருஷ்ண!	க(ம)த ஸந்தே (தே)ஹ: (ஸன்)	= ஸந்தேஹத்தைப் போக்கடித்துகொண்டவனாக
த்வத்-ப்ரஸா தா(தா)த்	= உன்னிட அனுக்ரஹத்தினால்	ஸ்தி(யி)த:, அஸ்மி	= இருக்கிறேன்.
மோஹ:	= ப்ரமை (மதி மயக்கம்)	தவ	= உன்னுடைய
நஷ்ட:	= ஒழிந்து விட்டது.	வசனம்	= போர் புரி என்னும் வாக்யத்தை
மயா	= என்னால்	கரிஷ்யே	= செய்வேன். (யுத்தத்தை செய்வேன்)
ஸ்ம்ருதி:	= ஸ்ரீ பரமாத்மாவின் த்வேஷிகளின் (தாமஸர்களின்) ஸம்ஹாரரூபமாகிய போர் தர்ம		

ஸஞ்ஜய உவாச—

(மூ)—இத்யஹம் வாஸுதே(தே)வஸ்ய பார்த(த)ஸ்ய ச மஹாத் மன: ||
ஸம்வாத(த)மிமமஶ்ரௌஷமத்(த்)பு(பு)தம் ரோம-ஹர்ஷ ணம் || 74 ||

(ப. உ.) இதி, அஹம், வாஸுதே(தே)வஸ்ய, பார்த்த(த)ஸ்ய, ச, மஹாத்மன: | ஸம்வாத(த)ம், இமம், அஶ்ரௌஷம், அத்(த்)பு(பு)தம், ரோமஹர்ஷணம் ||

ஸஞ்ஜய:	= ஸஞ்ஜயன்	அத்(ஜீ) பு (ஊ)தம்	= ஆஶ்சர்யமான
உவாச	= சொல்லுகிறான்.	ரோமஹர்ஷணம்	= மயிர்க் கூச்சத்தை யுண்டு பண்ணுகிற
அஹம்	= நான்	இமம்	= இந்த
மஹாத்மன:	= மஹாத்மாவான	ஸம்வாத(ஷ)ம்	= ஸம்பாஷணையை
வாஸு தேவஸ்ய	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனிட	அஶ்ரௌஷம்	= கேட்டேன்.
ச	= மற்றும்		
பார்த்த (ய)ஸ்ய	= அர்ஜுனனிட		
இதி	= இந்த முன் சொல்லப்பட்ட		

(மூ)—வ்யாஸப்ரஸாதா(ஷா)த் ஶ்ருதவானேதத்(ஜீ) கு(ஹ்ய)ஹ்யமஹம் பரம் ||
யோக(ம)ம் யோகே(ஶ)ஶ்வராத் க்ருஷ்ணாத் ஸாக்ஷாத் கத(ய)யத: ஸ்வயம் || 75 ||

(ப. உ.) வ்யாஸப்ரஸாதா(ஷா)த், ஶ்ருதவான், ஏதத், கு(ஹ்ய)ஹ்யம், அஹம், பரம் | யோக(ம)ம், யோகே(ஶ)ஶ்வராத், க்ருஷ்ணாத், ஸாக்ஷாத், கத(ய)யத:, ஸ்வயம் ||

அஹம்	= நான்	கத(ய)யத:	= சொல்லிக் கொண்டிருந்த
வ்யாஸப்ரஸாதா(ஷா)த்	= ஸ்ரீவேதவயாஸரிட அநுக்ரஹத்தால்	யோகே(ஶ)ஶ்வராத்	= ஸகல உபாயங்களுக்கும் ஈஶ்வரனை
ஏதத்	= இந்த	க்ருஷ்ணாத்	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனால்
கு(ஹ்ய)ஹ்யம்	= இரகசியமான	ஸாக்ஷாத்	= மற்றொருவன் மூலமாக அல்லாமலே (நேரிலேயே)
பரம்	= உத்தமமான	ஶ்ருதவான்	= கேட்டேன்.
யோக(ம)ம்	= புருஷார்த்த (ய)த்தின் உபாயத்தை		
ஸ்வயம்	= ஸாக்ஷாத்தாக (நேரில்)		

(மூ)—ராஜன் ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்வாதமிமமத்(ஜீ)பு (ஊ)தம் ||
கேஶவார்ஜுனயோ: புண்யம் ஹ்ருஷ்யாமி ச முஹுர் முஹு: || 76 ||

(ப. உ.) ராஜன், ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்வாத(ஷ)ம், இமம், அத்(ஜீ)பு(ஊ)தம் | கேஶவார்ஜுனயோ:, புண்யம், ஹ்ருஷ்யாமி, ச, முஹு:, முஹு: ||

ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜரே !	ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	= நினைத்து
இமம்	= இந்த	ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	= நினைத்து
அத்(ஃ)பு(ஃ)தம்	= ஆஶ்சர்யகரமான	ச	= மற்றும்
புண்யம்	= புண்யகரமான	முஹு:, முஹு:	= அடிக்கடி
கேஶவார்ஜுனயோ:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணார்ஜுனரின்	ஹ்ருஷ்யாமி	= ஸந்தோஷமடைகிறேன்.
ஸம்வா(ஃ)ம்	= ஸம்பாஷணையை		

(மூ)—தச்ச ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ஸம்ஸ்ம்ருத்ய ரூபமத்யத்(ஃ)பு(ஃ)தம் ஹரே: ||
விஸ்மயோ மே மஹான் ராஜன் ஹ்ருஷ்யாமி ச புன: புன: || 77 ||

(ப. உ.) தத், ச, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ஸம்ஸ்ம்ருத்ய, ரூபம், அத்யத்(ஃ)பு(ஃ)தம், ஹரே: | விஸ்மய:, மே, மஹான், ராஜன், ஹ்ருஷ்யாமி, ச, புன:, புன: ||

ராஜன்	= த்ருதராஷ்ட்ர மஹாராஜரே!	ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	= நினைத்து
ச	= மற்றும்	மே	= எனக்கு
ஹரே:	= ஸ்ரீ கிருஷ்ணனின்	மஹான்	= அதிகமான
அத்யத்பு(ஃ)தம்	= மிகவும் ஆஶ்சர்யகரமான	விஸ்மய:	= ஆஶ்சர்யம்
தத்	= அந்த	[ப(ஃ)வதி]	= உண்டாகிறது.
ரூபம்	= விஶ்வரூபத்தை	ச	= மற்றும்
ஸம்ஸ்ம்ருத்ய	= நினைத்து	புன:, புன:	= அடிக்கடி
		ஹ்ருஷ்யாமி	= ஸந்தோஷமடைந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

(மூ)—யத்ர யோகீ(ஶ்)ஶ்வர: க்ருஷ்ணோ யத்ர பார்தோ(யோ)த(ய)னுர்த(ய)ர: ||
தத்ர ஸ்ரீர்விஜயோ பூ(ஃ)திர்த்(யீ)ருவா நீதிர்மதிர்மம || 78 ||

(ப. உ.) யத்ர, யோகீ(ஶ)ஶ்வர:, க்ருஷ்ண:, யத்ர, பார்த:(ய):, த(ய)னுர்த(ய)ர: | தத்ர, ஸ்ரீ:, விஜய:, பூ(ஃ)தி:, த்(யீ)ருவா, நீதி:, மதி:, மம ||

யத்ர	= எந்த படையில்
யோகி(சீ) ஸ்வர:	= ஸகல உபாயங்களுக்கும் நியாமகனான
க்ருஷ்ண:	= ஸ்ரீகிருஷ்ணன்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே
யத்ர	= எந்த படையில்
த(ய)னுர் த(ய)ர:	= காண்டீவ தனுர்தாரியான
பார்த்த:(ய:)	= அர்ஜுனன்
(அஸ்தி)	= இருக்கிறானே
தத்ர	= அந்த படையில்
ஸ்ரீ:	= ராஜ்ய லக்ஷ்மியும்
விஜய:	= ஜயமும்
பூ(ஊ)தி:	= ஐஶ்வர்யமும்
நீதி:	= நியாயமும்
த்(யீ)ருவா	= நிஶ்சயமானது
இதி	= என்று
மே (மம)	= என்னுடைய
மதி:	= நிஶ்சயம் (அபிப்ராயம்).

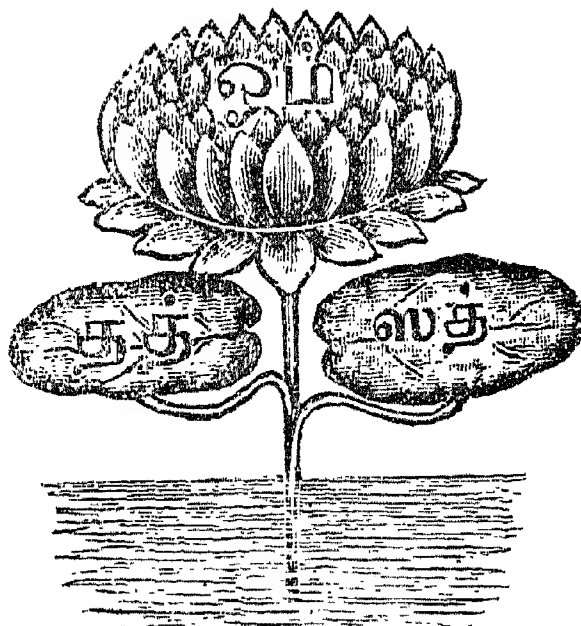
ஓம் தத் ஸத்

இவ்வாறு ஸ்ரீமத் பகவத் கீதோபனிஷத் ப்ரஹ்ம வித்யா யோக ஶாஸ்த்ரத்தில் ஸ்ரீ க்ருஷ்ணார்ஜுன ஸம்வாதத்தில் மோக்ஷஸம்ந்யாஸ யோகமென்னும்

பதினெட்டாவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஸ்ரீ பகவத் கீதை முற்றிற்று.

श्रीमदानन्दतीर्थार्य हृदयामल मन्दिरः ।
इन्दिरा रमणः प्रीतिं यातु दीनदयापरः ॥



ஶ்ரீ:

ஸ்ரீமத் பகவத்கீதா ஶ்லோகங்களின்

அகராதி.

* அ = அத்தியாயம். ஶ் = ஶ்லோகம்.

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீ ஸ்ரீமன் மத்வஸித்தாந்தாபிவ்ருத்திகாரிணீ ஸபையோரால் வெளியிடப்பட்டிருக்கும்

தமிழ் நூல்கள்.

---

1. ஸம்யமனீபுரம் ஹைகோர்ட் வேதாந்த விசாரணை ஸிவில் ஸூட்.

(a) முதல் பிறிவு:—மோக்ஷத்தை விரும்பும் பிரதி மனிதர்களும் வேதத்தின் நிஜமான அர்த்தத்தை ஆராய்ந்தறிய வேண்டுமென்கிற தீர்மானத்துடன் கூடியது.

(b) இரண்டாவது பிறிவு:—பரப்ரஹ்மத்தால் படைக்கப்பட்ட ப்ரபஞ்சம் (ஜகத்து) ஸத்தியமா அல்லது பௌத்தர்களாலும் அத்வைதிகளாலும் சொல்லப்படுவதுபோல் மித்யையா (முக்காலத்திலுமில்லாததா) என்னும் விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு, அநேக ஆதாரங்களினால் ஜகத்து வ்யாவஹாரிக ஸத்தியமுமல்ல, மித்யையுமல்ல, ஸத்தியமானதே; மற்றும் இதற்கு த்ருஷ்டாந்தமான ஸ்வப்னமும் அநேக காரணங்களால் ஸத்தியமே; ஷை மித்யை என்று சொல்வதற்குக் காரணமாகிய ப்ரமை அத்வைத மதத்தின்படிக்கே பொருந்துகிறதில்லை என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(c) மூன்ருவது பிறிவு:—ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமா பேதமா என்கிற விஷயத்தில் வெகு ப்ரமாணங்கள் விசாரம் செய்யப்பட்டு, அநேக காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதமில்லை பேதமே என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(d) நான்காவது பிறிவு:—ப்ரஹ்மம் நிர்குணமா ஸகுணமா என்கிற விஷயம் விசாரிக்கப்பட்டு வெகு காரணங்களினால் ஜீவப்ரஹ்மாக்களுக்கு அபேதம் பொருந்துவதில்லை, பேதமே என்று தீர்மானிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

(e) ஐந்தாவது பிறிவு:—வேதத்தை ஒத்துக்கொள்ளாததினால் அவைதிகர்களான பௌத்தர்களால் சொல்லப்படும் தத்வங்களையே வைதிகர்களென்று சொல்லிக்கொள்ளும் அத்வைதிகளும் சொல்வதினால் அத்வைதமதமும் அவைதிக மதமே என்கிற தீர்மானத்துடன் கூடியது.

2. த்வைத விஜய துந்துபி:—ஸ்ரீ ஸ்ரீமத் ஸத்ய த்யான தீர்த்த ஸ்ரீபாதங்களவர்களால் இரண்டு தடவைகளில் செய்யப்பட்ட பூப்ரதக்ஷிண திக் விஜயத்தில் ஆங்காங்கு நடந்த விசாரங்களின் சுருக்கம்.

இந்நூல்களை விரும்புவோர் S. ராமாசார், (முத்திராதிபடம், 13, சிங்கராசாரி வீதி, திருவலிக்கேணி, மதராஸ்) அவர்களிடத்தில் நேரிலாகிலும் அல்லது அடியிற்கண்ட விலாசத்திற்கு அதற்குண்டாகும் தபால் வகையரா செலவுகளுக்காக பன்னிரண்டணு தபால் ஸ்டாம்புகளை யனுப்பி தபால் மூலமாயாகிலும்; ரெயில்வே ஸ்டேஷன் அருகிலிருக்குமாகில் இரண்டணு தபால் ஸ்டாம்புகளை அனுப்பி To Pay ரெயில்வே பார்சல் மூலமாயாகிலும் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

S. KRISHNACHARYAR,
"SATYANANDA BHAVAN"
20, Lake View Street,
WEST MAMBALAM,
MADRAS.

S. கிருஷ்ணசாரியர்,
"ஸத்தியானந்தபவன்"
20, ஏரிக்கரைத் தெருவு
மேற்கு மாம்பலம், மதராஸ்